

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

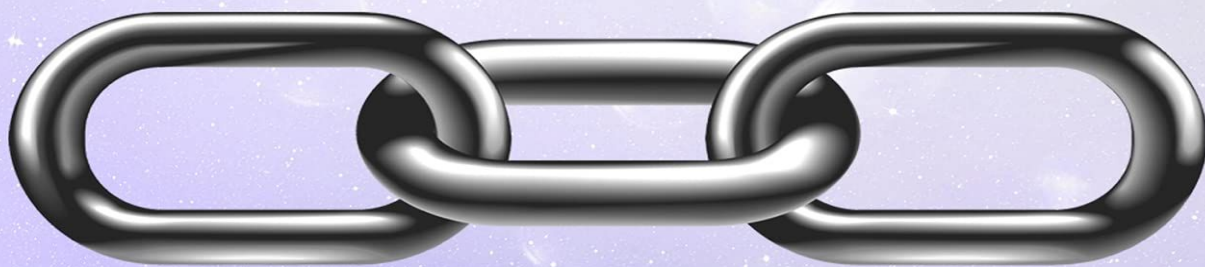
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE CHASE

A DARK ROMANCE SAGA

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA BLACK

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

JENNA JACOB

THE UNBROKEN SERIES: HEAVENLY RISING TWO

THE

Chase

HAYATININ DOMLARI: Göksel Yükseliş (2. Kitap)

New York Times Bestselling Author

SHA LA BLACK

UfiA en çok satan yazarları destekliyor

JACOB

ISABELLA LAPEARL

İÇİNDEKİLER

[The Chase Hakkında](#)

[Yazarların Notu](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Shayla Black Hakkında](#)

[Zevke Adanmış Aşka](#)

[Bir Dom](#)

[Shayla Black Yazarının Diğer](#)

[Kitapları Licks of Leather](#)

[Jenna Jacob Hakkında](#)

[Ayrıca yazan Jenna](#)

[Jacob Isabella LaPearl](#)

[hakkında](#)

KOVALAMA

Hayatının Erkeği: Göksel Yükseliş (2. Kitap)

Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından yazıldı

Bu kitap Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından özgün bir yayındır Telif

Hakkı 2019 Shelley Bradley LLC, Dream Words LLC ve Tale Spin LLC

Kapak Tasarımı: Rachel Connolly

Düzenleyenler: Blue Otter'dan Shayla Black ve Amy Knupp

Düzeltilen: Fedora Chen

ISBN: 978-0-9911796-4-0

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, açık yazılı izin alınmaksızın -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- elektronik veya mekanik yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Tüm hakları saklıdır.

KOVALAMACA HAKKINDA

Bir baştan çıkarıcı. İki alfa. Sıcak takip.

Heavenly Young'ın masumiyetini Dr. Kenneth Beckman ve Seth Cooper'a teslim ettiği gece, dünyası ihanet ve trajediyle paramparça olmuştur. Ölüm döşğinde verdiği sözü yerine getirmek ve hayatına yeniden başlamak için her şeyi ve herkesi geride bırakır. Ancak tek başına çıktığı bu yolculuk onu geçmişiyile yüzleşmeye ve geleceğinin gerçekten nerede olduğunu sorgulamaya zorlar; tek başına mı yoksa sevdiği iki unutulmaz adamın kollarında mı?

Kalbini tehlikeye attıktan sonra -Seth'in bir daha asla yapmayacağına yemin ettiği bir şey- Heavenly onu ve Beck'i bırakıp gidince yıkılır. Onu geri almaya kararlı olan ikili, peşine düşer ve kutsal görevini tamamlamasına yardım eder. Ancak Heavenly bağımsızlık ve aşk arasında sıkışıp kalır ve Beck ile onu bir anlaşma yapmaya zorlar. Sekiz hafta boyunca onlara tam bağlılık gösterecektir. Bundan sonra hâlâ özgürlüğünü istiyorsa, gitmesine izin vereceklerdir.

Beck'in pervasızca yaptığı bir hata, Seth'le Heavenly arasındaki kırılğan bağı yerle bir ettikten sonra, Beck ona hem aradığı macerayı hem de arzuladığı bağlılığı verebileceklerini kanıtlamaya kararlıdır. Böylece erkekler onun engellerini yıkmak ve onu mutluluğa bağlamak için bir oyun tasarlar. Ancak hayallerine ulaştıklarında, Beck'in uzun zamandır unuttuğu geçmişinden bir iblis geri döner ve hayatına mal olabilecek bir intikam almaya kararlıdır.

YAZARLARIN NOTU

HAYATININ DOMİKLERİ: Göksel Yükseliş destanı, sırayla okunması en iyi olan romanların serileştirilmiş bir dizisidir:

Seçim
Kovalamaca

Umarız bu öyküleri okurken bizim
yazdığımız kadar keyif alırsınız.

İyi okumalar!

Shayla Black
Jenna Jacob
Isabella LaPearl

CHAPTER ONE

31 MART PAZAR
Los Angeles

DR. KENNETH BECKMAN Heavenly Young'ın gözlerinin ihanetle kısılmasını izledi. Seth Cooper'la birlikte aylarca süren çekişme ve çatışmalardan sonra nihayet ona verdikleri doygun mutluluk, kızarmış tatlı yüzünden bir anda kayboldu.

Oh, o çok berbattı.

"O kağıtlar senin düşündüğün anlama gelmiyor küçük kız. Açıklamama izin ver."

Heavenly sayfaları titreyen elleriyle kavradı. "*Boşanma dilekçesi* kelimeleri bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor." Sayfaları, dakikalar önce ona ve Seth'e masumiyetini gösterdiği buruşuk yatağın üzerine fırlattı. "Artık babam dışında hiçbir şeyin önemi yok. Ben hastaneye gideceğim. Sen kal ve *karınla* ilgilen."

Yanında, Seth kot pantolonunun fermuarını çekti ve ona "sana söylüyorum" bakışını fırlattı. "Seni ben götüreceğim, meleğim."

Bağırsakları çalkalanırken Beck gömleğinin düğmelerini ilikledi ve ayakkabılarını giyerek kendini toparlamaya çalıştı. Ama uzun, sapkın hayatında ilk kez aşık olmuştu ve aptalca davrandığı için mutluluk parmaklarının arasından kayıp gidiyordu.

Heavenly kapıdan hızla çıkmadan önce eski polise sert bir sesle "Teşekkür ederim," dedi.

Seth başını sallayarak onu takip etmesini işaret etti ve ardından koşmaya başladı. Beck içinden küfrederek Seth'in peşinden yola koyuldu.

Otoparkın içinde, iri sarışın özel dedektif direksiyona atladı. Heavenly yolcu kapısına yaklaştığında Beck uzun bacaklı adımlarla hızla yaklaştı ve kapıyı onun için açtı. Heavenly ona yan gözle baktı, soğuk bir omuz attı ve arka koltuğa tırmandı. Aralarına mesafe koymasına izin vermemeye kararlı olan Beck açık kapıyı çarparak kapattı ve onun yanına doluştu.

Lanet olsun, Heavenly'ye evlenmediğini açıklamak için sadece beş dakikaya ihtiyacı vardı. Ne yazık ki, aniden ve ağır hasta olan babasına ulaşmak için yarışırken ne yeri ne de zamanıydı.

Adam onu rahatlatmak için elini tuttuğunda, kadın sarsılarak uzaklaştı ve dikkatini Seth'e yöneltti. "Gidebilir miyiz?"

Özel dedektif başını salladı ve Heavenly sert bir şekilde camdan dışarı bakarken araba kapalı otoparktan hızla çıktı. Beck kendini aciz hissediyordu. Normalde onu kucağına çeker ve gerçeği dinlemeye zorlardı. Şimdi onun için yapabileceği tek şeyi yaptı: cebinden telefonunu çıkardı ve

hastaneyi aradı.

Nöroloji ünitesinin sorumlu hemşiresi onu yoğun bakım ünitesindeki başka bir hastabakıcıya transfer etti. Beck bunu iyiye işaret olarak algılamadı. "Jean, ben Dr. Beckman. Abel Young'ın kızıyla birlikteyim ve yoldayız. Durumu nedir? Hayati değerleri?"

Telefonu kulağına dayadı ve hemşirenin etkili ses tonunu dinledi. "Dr. Litchfield pulmoner emboli olduğunu düşünüyor. Bay Young'ı yoğun bakıma aldık. O-iki satürasyonu yetmiş beş ve düşüyor. Nabızı 123. Kan basıncı kırk üzerinden seksendi ama şimdi otuz yedi üzerinden elli ikiye düştü. Solunum kırk iki. Terliyor ve endişesi artıyor. Kızının buraya gelmesi ne kadar sürer?"

Kahretsin. Abel Young ölüyordu.

Beck korkunç haberin yüzüne yansımaya izin vermemeye çalıştı. "Tahmini varış süresi ondan az." "Acele edin. Solunumu giderek zorlaşıyor ve DNR'si solunum cihazını yasaklıyor, bu yüzden..." Kaybedecek bir anları bile yoktu.

Telefonu kapattığında, Heavenly sonunda ona baktı. "Ne dediler?"

Seth dikiz aynasından ona bir bakış attı. Diğer adama başını hafifçe salladı. "Yoğun bakımda. Oraya gittiğimizde daha fazla bilgi alacağız," diye dikkatle cevap verdi. "Seth, adım at

o."

"Deniyorum." Direksiyonu kavradı ve kornaya bastı. "Lanet olası trafik gece yarısı."

Heavenly kollarını ortasına doladı ve dizlerini göğsüne çekti, sanki küçük bir topun içine girip yaklaşan gerçeklikten saklanabilirmiş gibi. Bu manzara Beck'in içini burktı. Bir damar cerrahisi olarak neredeyse her gün hastalık ve ölümle uğraşıyordu. Şefkatli ama mesafeli kalmak için elinden geleni yapıyordu; hasta sonuçlarına odaklanmanın en etkili yolu buydu. Ama Beck bundan kopamıyordu. Zaten Heavenly'yi kaybetmeye çok yakın hissediyordu. Babasının ölümü onu sonsuza dek koparabilirdi.

On dakika önce dünyanın zirvesindeydi çünkü onun içindeydi. Aylarca bekledikten ve ona kur yaptıktan, onu neredeyse çıldırtacak bir sabır gösterdikten sonra, Seth'le birlikte sonunda kendilerini toparlamış ve onu kendilerinin yapmıştı.

Hastane aradığında her şey değişmişti... ve o lanet boşanma kağıtları cebinden düşmüştü.

Boş ver. Heavenly şimdi ona kızgın olabilirdi ama Beck yine de onu kucağına aldı ve göğsüne yasladı, onun kayası olmaya kararlıydı. Bir an için onun içinde eridi ve büyük bir hıçkırık tutturdu.

"Şşş, küçük kız. Seni tuttum."

Öfkelenildi ve gözleri suçlayıcı bir şekilde onu itti. "Yapma."

Beck yumruklarını sıktı. Lanet olsun. Gloria'yı ona şimdi açıklamak zorundaydı, boktan bir zaman olsa da olmasa da.

Ama Seth köşeyi döndü ve hastane göründü. İri yarı adam frene bastı ve cipi ön tarafta titreyerek durdu.

"Git," diye bağırdı Seth. "Ben park ederim."

"Binanın batı tarafındaki gara doğru çek." Beck cebini karıştırdı. "İşte rozetim. Bana ayrılan yeri kullan. Asansörün yanındaki ikinci kat. Adımı göreceksin."

"Anladım."

Beck dışarı fırlayıp Heavenly'nin elini tutmak için koltuğun diğer tarafına uzandı ama o çoktan aracın diğer tarafından kaçmış ve otomatik çift kapıya doğru koşmaya başlamıştı. Beck onun peşinden koştu ve Heavenly çılgınca yoğun bakım ünitesinin numarasına basarken kendini asansöre zorlukla sıkıştırmayı başardı.

Artık karanlık arabadan çıkmışlardı ve yukarıdaki sert floresan ışıkları yüzünü aydınlatıyordu,

onun kırmızı çerçevesi gözlerini ve gözyaşı lekeli yanaklarını kaçıramazdı. Onu parçalıyorlardı. Onu teselli etmek zorundaydı.

"Heavenly..."

Burnunu çekerek kendini geri çekti. "Dur. Ben sadece... Hayır."

Sonra asansörden çıktı ve koridordan babasının odasına doğru koşmaya başladı.

Ne göreceğini ya da adamın hâlâ hayatta olup olmadığını Tanrı bilirdi. Beck, Heavenly'nin şu anda onunla hiçbir şey yapmak istemeyebileceğini biliyordu ama en kötüsü olduysa, en azından bir omuza ihtiyacı olacaktı. Ve muhtemelen güçlü bir çift kola. Seth birkaç dakika geride olacağından, Beck onun tek seçeneği idi.

Abel'in odasına vardıklarında, onu izleyen iki hemşire onları yalnız bırakmak için dışarı fırladı. Yaşlı adam yatağa uzanmış, gözleri kapalı, oksijen sağlayan burun kanülüne rağmen nefes almakta zorlanıyordu. Korkutucu derecede gri ve kırk altı yaşından çok daha yaşlı görünüyordu. Beck'in yanında monitörler yanıp sönüyordu. Bu, babasına zamanında ulaştıklarının tek göstergesiydi.

"Baba!" Heavenly, sesi titreyerek ona doğru koştu. "Boo..."

Abel ağır göz kapaklarını kaldırarak zayıf bir ses tonuyla cevap verdi.

Beck onlara mümkün olduğunca çok zaman ayırmak için arka planda eridi. Bir mucize olmazsa, çok fazla olmayacaktı.

"Ne oldu?" diye sordu babasına.

"Vücudum pes ediyor, bebeğim. Bunu bir süredir biliyorduk." Yavaşça başını çevirdi. "Dr. Beckman."

"Sadece Beck," diye hatırlattı. "Ağrın nasıl?"

"İyi değil."

"Baba, sana bir şeyler getirebilirler."

"Artık ağrı kesici ilaç istemiyorum." Beck'e tekrar baktı. "Kızımı getirdiğiniz için teşekkür ederim."

Heavenly'nin babası ölüm döşğinde olabilirdi ama yaşlı adamın onlara attığı spekülatif bakışa bakılırsa, aklı hiç de bozulmamıştı. Beck irkilmemeye çalıştı. Heavenly'nin seks saçları vardı. Dudakları öpücüklerden morarmış ve şişmişti. Biri boynunda bir aşk ısırığı bırakmıştı.

Kahretsin.

Beck, "Gelebildiğimiz kadar çabuk geldik," diye cevap verdi.

Başka ne diyebilir ki? *Biraz uzun sürdüğü için üzgünüm. Seth ve ben kızının içine girdikten sonra giyinmek zorunda kaldık.*

Abel boğazını temizledi. "Sizinle konuşabilir miyim ve"-kaşlarını çattı-"Seth nerede?"

"Park etmeyi yeni bitirdim. Seni gördüğüme sevindim Abel." Eski polis kapı aralığında durdu, yüzünde oyun oynar gibi bir ifade vardı. Bir tıp uzmanı olmayabilirdi ama Abel'in durumunun kritik olduğunu biliyordu. "Sana iyi bakıyorlar mı? Sana bir şey getirebilir miyiz?"

"Hayır," dedi adam hırıltılı nefesler arasında.

Uzun boylu, saçları dökülmüş Dr. Litchfield içeri girdi. Beck adamın gecenin bir yarısı gelerek kendisine profesyonel bir nezaket gösterdiği için minnettardı. Abel'i kurtarmak için bir şey yapılabilecekse, Litchfield bunu yapacaktı.

"Bayan Young?" Nörolog Heavenly'ye seslendi, bakışları

kasvetliydi. Heavenly döndü, hâlâ babasının elini tutuyordu.

"Evet?"

Kör bir adam bile onun kendini toparlamak için çabaladığını görebilirdi. Beck çenesini sıktı.

Sırada ne olduğunu biliyordu. Litchfield Heavenly'yi bir kenara çekecek, babasının durumunu açıklayacak... ve umudunu kıracaktı. Şu anda kızgın olsa ve ondan nefret etmek istese bile, bunu duymasına gerek yoktu.

korkunç gerçeği tek başına.

"Koridorda konuşabilir miyiz?"

Heavenly dondu kaldı, yüzünde inkâr ifadesi vardı.

"Devam et bebeğim," diye cesaretlendirdi Abel, sesi zayıf ve cızırtılıydı.

"Hemen döneceğim. Sakın" -elini sıkı- "ben yokken beni bırakma." "Bırakmam," diye güvence verdi.

Beck bunun Abel'in tutabileceği bir söz olduğuna ikna olmamıştı.

Heavenly'nin peşinden kapıdan çıkmak üzereyken babası, "Beck, bekle. Bir dakikaya ihtiyacım var."

En kötüsünü duyarken kızını teselli etmek mi yoksa ölmek üzere olan babasının söyleyeceklerini dinlemek mi? Heavenly'yi teselli etmek için sonsuza kadar vakti olması için dua eden adam, kız koridorda gözden kaybolurken başını salladı. "Elbette."

"Yaklaş. Sesim..." Abel zor bir nefes aldı. "Ve bunu duymasını istemiyorum."

O ve Seth bakıştılar. Dedektifin yüzü pek bir şey ele vermiyordu ama vücudundaki gerginlik çok şey anlatıyordu.

"Sizin için ne yapabiliriz?" Beck yanına geçerken Seth odanın tek sandalyesine çöktü. "Ben ölüyorum. Heavenly'yi anılardan başka bir şey bırakmadan terk etmekten nefret ediyorum."

"Onunla ilgileneceğimize söz verdik zaten. Ve bakacağız," diye güvence verdi Seth.

"Küçük kızımı bir kadın yaparak mı? Ben kör değilim." O da heyecanlanmadı. "Neden ikiniz de onu yatağa götürüyorsunuz? Seks oynucağı gibi elden ele dolaştırılmaktan daha iyisini hak ediyor."

"Öyle bir şey değil. Heavenly başıma gelen en iyi şey," diye yemin etti Beck ciddiyetle. "Onu seviyorum."

"İkimiz de biliyoruz," diye yemin etti Seth. "Onu hiçbir zaman bir oyuncak olarak görmedim." Abel'in yüzüne bir kızgınlık yerleşti.

"O zaman bana bir iyilik yap." "Ne istersen," diye cevap verdiler hep bir ağızdan.

"Onu bağlama. Heavenly çocukluğundan beri bana bakmaktan başka bir şey yapmadı. Dünyayı görmeye, hayatı deneyimlemeye ihtiyacı var. Hatalar yapmalı ve onlardan ders almalı. Büyümeyi bitirmeli." Titreyen elinde tuttuğu mendile kan tükürerek boğuldu. "Özgür ol."

Beck, Seth'in yan gözle bakışını kaçırmadı. Zayıf adama yalan söylemek istemiyorlardı ama ikisi de Heavenly'den uzaklaşmak istemiyordu.

"Anlıyoruz," diye cevap verdi iri sarışın.

Abel tekrar öksürdü. "Yapamazsın. Annesi gibi olabilir."

Bir trajedi yaşandıktan sonra hasta bir adama bakmak için geride bir genç kız bırakan kadın mı? Cennetteki Beck'in bildiği bu değildi.

"Dik başlı. Bağımsız. Gururlu," diye açıkladı Abel.

Beck bunu reddedemezdi. Ne de olsa, babasının başını sokacak bir çatı sağlamak için ondan ve Seth'ten yardım istemek yerine bekâretini neredeyse ev sahibine verecekti.

Abel, "Eğer bir geleceğe bağlanmadan önce yaşamazsa, hiç beklemediğin bir anda seni terk edecektir," dedi. "Lisa gibi."

Özel dedektif kaşlarını çatarak ona doğru baktı, sonra Abel'a döndü.

"Uyarı için teşekkürler." Stratejilerini değiştirecek bir şey değildi bu.

"Kanatlarını açtığından emin olacağız." Beck daha fazla söz veremezdi çünkü Heavenly onlara aitti. O ve Seth, o da bunun farkına varana kadar büyümesine yardımcı olacaklardı.

"Bu bakışı biliyorum. Heavenly'yi zincire vurmaya karar verdin bile." Abel iç çekti. "Bunu görmem gerek."

onu."

Beck'in cesareti kırıldı. Eğer Abel bu erkek erkeğe sohbeti kısa kesiyorsa, zamanının tükenmekte olduğunu biliyordu.

Dış

arı. Seth, "Ben onu getiririm," diye gönüllü oldu.

İri adam kapıya ulaşmadan önce, Heavenly gözlerini kırpıştırarak ve şoka girmiş bir halde tökezleyerek içeri girdi. Seth

dirseğini kavradı ve sıktı. Onu tanımadı, sadece babasına doğru parlak bir gülümseme gönderdikten sonra yatağın yanına çöktü ve elini titreyen parmaklarının arasına aldı. "Merhaba baba. Geri döndüm."

Abel sevgiyle gülümsedi, sonra ona ve Seth'e baktı. "Bizi yalnız bırakın."

Beck bundan hoşlanmadı ama başını salladı. "Kapının hemen dışında olacağız."

Yaşlı adam cevap vermedi, sadece dikkatini hayranlık ve pişmanlıkla Heavenly'ye yöneltti.

Çok endişelenen Beck koridora çıktı.

Seth takip etti. "Vay anasını. Abel birkaç saat içinde büyük bir düşüşe geçti. Heavenly'yi ölüm döşegine getireceğimizi hiç düşünmemiştim. Ne oldu?"

"Bu Guillain-Barré değil." Abel'in yeni komplikasyonunu açıkladı. "Ne yazık ki pulmoner emboli her an ortaya çıkabilir."

"Yani... hasta olduğunu daha önce bilseydik bile bunlar olabilir miydi?"

Beck başıyla onayladı. "Bu kadar uzun süre dayanabildiği için çok şanslıyız. Bu bana onun ne kadar inatçı olduğunu gösteriyor." "Ne kadar zamanı var?"

"Dakikalar... eğer şanslıysak."

"Oh, lanet olsun." Seth bir elini sarı saçlarının arasında gezdirdi. "Yıkılacak."

"Tamamen. Ve şu anda benimle konuşmadığı için, parçaları senin toplaman gerekecek."

"Ama ikimize de ihtiyacı olacak. Onunla aranı düzeltmelisin dostum. Ve Abel'in az önce üzerimize attığı o büyük suçluluk duygusu-"

"Bunun kimseye faydası yok. O gittikten sonra çapaya ihtiyacı olacak, bu yüzden Heavenly'nin dünyayı tek başına keşfetmesine izin vermeyeceğim."

"Sikeyim hayır. Onun için tüm hayatımı alt üst ettim. Şimdi gitmesine izin vermeyeceğim."

Beck anlamıştı. Haftalar önce telefonundan her zamanki abonelerini ve seks aramalarını silmişti. "O zaman onu yakın tutarken nasıl özgür bırakacağımızı bulmamız gerekecek."

Özel dedektif kaşlarını çatı, yüz ifadesinden kafasında binlerce düşüncenin döndüğü anlaşılıyordu. "Belki de Abel aşırı tepki veriyordur? Heavenly'nin annesi gibi aniden gittiğini mi düşünüyorsun?"

"İlk başta kendi deneyimlerini bize yansıttığını düşündüm. Ancak Heavenly'nin annesiyle paylaştığı nitelikleri sıraladığında şüphe duymaya başladım."

"Belki de haklısın. Zaten birden fazla sır sakladı ve kabul etmelisin ki bizi dışarıda bırakma konusunda çok iyi."

Beck başını salladı. "Ve Abel gittiğinde, kendi içine geri dönmeye çalışacaktır. Ona izin veremeyiz."

O yas tutarken yanında kalmalı ve güçlü durmalıyız." "Bu bir gecede olmayacak."

"Hayır. Ama onu görmek için ne gerekiyorsa yapacağım."

Seth onun omzuna vurdu. "Aynen. Ama kemerini bağla. Yolculuk biraz sarsıntılı olacak."

CENNET Beck ve Seth'in odadan çıktığını görmekten çok duydu. Babasıyla yalnızdı - muhtemelen son kez. Yıllardır bu korkunç otoimmün hastalığın - beraberinde getirdiği acı ve sefaletle birlikte - onu da yakalayacağından endişe ediyordu. Dr. Litchfield'ın dakikalar önce söylediği nazik ama açık bomba, en kötü kâbusunu doğrulamıştı.

Üzgünüm, Bayan Young. Babanız için elimizden geleni yaptık. Vedalaşmanız için sizi biraz yalnız bırakayım.

Hıçkırıklarını yuttu. Ne de olsa hayatının geri kalanını ağlayarak geçirecekti. Onunla geçireceği son birkaç dakikayı biriktirmeyi, mümkün olan her anı tıka basa doldurmayı tercih etti.

Babası zayıf kollarını açtı. "Seni tutmama izin ver, boo."

Ona doğru eğilirken sessiz gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı ve ona vermesi gereken gücü minnetle aldı. Karşılığında onun için güçlü olmak için elinden geleni yaptı ve bunun bir şekilde en kötüsünün olmasını engellemeye yeteceğini umdu.

Heavenly başını onun omzuna yasladı ve kolunu göğsüne doladı. "Baba..." Başının üstünü öptü. "Her şey yoluna girecek."

Hayır. O gittikten sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

Gözyaşlarını sildi ve ona gülümsedi. "Benim için endişelenme."

"Her zaman yaparım. Bu bir babanın işidir." Sırıtmaya çalıştı ama güç toplayamadı. Dr. Litchfield'la dışarı çıktığından beri daha da soğuklaşmıştı. Kızın saçlarını okşarken eli gözle görülür biçimde titriyordu. "Doktorun seni kollarıma verdiği gün hayatımın en mutlu günüydü. O zaman endişelenmeye başladım. Hiç durmadım. Mutlu ol, boo. Hayatı yaşa. Zamanının ne zaman dolacağını asla bilemezsin."

Onunla birlikte yaşamak ona bunu öğretmişti. "Yapacağım."

"Beck ve Seth ile ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

Hayır, ama Beck'in evli olduğu ve son on sekiz yıldır evli olduğu şokunu babasına yaşatmayacaktı. "Her şey yolunda. Endişelendiysen ya da hayal kırıklığına uğradıysan özür dilerim-"

"Asla hayal kırıklığına uğramadım."

"İkisine de aşık olmak istememiştim."

Ve zorlanmıştı. Ama medeni durumunu gizleyen ve yeminini bozan bir adamla bir gece daha geçiremezdi.

Hikâyede daha fazlası olması mümkün müydü? Beck buna inanmasını istiyordu. Ama ne olabilirdi ki? Belki de ona karşı bir şeyler hissediyordu. Kim bilebilirdi ki? Ya Seth? Baştan çıkarma işindeki ortağının evli olduğunu açıkça biliyordu.

Israrla söyledikleri dürüstlük buraya kadarmış.

Her neyse. En iyi arkadaşı Raine Kendall gibi iki erkeğin bağlılığına sahip olmak için yaratılmadığı açıktı. Beck'in doktorluk yaptığı hastanede gönüllü olarak çalıştığı için bu alışılmadık ilişkiden geri adım atması profesyonel açıdan en iyisi olacaktı.

Ama babasıyla geçirdiği bu son değerli anları, onu aldatan pislik herifle yaşadığı karmaşayı çözmek için harcayamazdı.

"Boo, iki erkeğe nasıl aşık olabildiğini anlamıyorum... ama yeterince büyük bir kalbi olan biri varsa, o da sensin."

Gözyaşı dökmemeye çalıştı. "Hiçbir şey olmayabilir. Geleceğin ne getireceğini bilmiyorum. Her seferinde bir gün, değil mi?"

Başını salladı. "Hiçbir şeyi kaçırma, bebeğim."

Yaptığı gibi.

"Yapmayacağım."

"Söz ver bana."

"Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım." Daha fazla gözyaşı döktü.

Sesi giderek zayıflıyordu. Gözlerini açık tutmak için mücadele etti. Kadın onu daha sıkı sıktı.

O an korkunç ve gerçeküstü görünüyordu. Bir daha asla onun kahvaltısını hazırlamak ya da günleri hakkında konuşmak için uyanmayacaktı.

"Asla olmadı," diye güvence verdi. "Sevgi dolu ilginiz için teşekkür ederim. Kolay olmadığını biliyorum ama minnettarım."

Kalbi sıkışmıştı. "Bunu yüz kere daha yapardım."

Omzunu okşadı, dokunuşu o kadar zayıftı ki kız zar zor hissetti. "Ama artık buna gerek kalmayacak." İç çekti. "Keşke hayat daha nazik olsaydı, şu son birkaç yılda yük olmaktan fazlasını yapabilseydim. Gülümsemelerini, kahkahalarını, sarılmalarını özleyeceğim. Keşke seninle koridorda yürüyebilseydim ve torunlarımı kucağıma alabilseydim. Keşke..."

Fısıltısının gücü tükendi.

Korku onu sardı. Heavenly kendini tutmaya çalıştı. Geleceğini onsuz hayal edemiyor, yarınlarının sevinçlerini ve üzüntülerini her zaman yanında olan tek kişiyle paylaşmamayı kavrayamıyordu. Fiziksel olarak ona bakmış olabilirdi ama neredeyse on yıl boyunca onun kayası olmuştu.

"Sensiz nasıl yapacağımı bilmiyorum." Heavenly kendini bir arada tutmaya çalışarak daha sıkı sarıldı. "Lütfen daha sıkı savaşı."

"İyi olacaksın."

Devam edecek gücü nereden bulacaktı? O onun amacı, uzun zamandır bir ayağını diğerinin önüne koyma sebebiydi. Şimdi derinlere inmeli, ona veda etme ve huzur içinde gitmesine izin verme isteğini bulmalıydı. Sonra ne olacaktı? Hiçbir fikri yoktu.

"Yapacağım," diye yalan söyledi. "Seninle ilgilendiğimi düşünebilirsin ama bana bir kızın ihtiyaç duyabileceği tüm sevgiyi verdin."

"Oh, boo..."

Gözyaşları sıcak damlalar halinde yanaklarından aşağı süzüldü, ama sanki konuşmak bir şekilde onun hazır olmadan geçmesini engelleyecekmiş gibi devam etti. "Bu doğru. Babam olduğun için şanslıyım."

"Sen en iyi kızım oldun. Keşke eve dönseydik..."

Beck ve Seth'in yirmi dört saat önce boşaltmalarına yardım ettikleri Los Angeles'taki köhne daireyi kastetmiyordu. Wisconsin'i, Bayfield'daki süt çiftliklerini kastediyordu, daha mutlu zamanlarında, hastalık onu mahvetmeden ve annesi onu terk etmeden önce.

"Ben de bunu isterdim baba." O altın yılların anıları gözünün önüne geldi. "Sürekli devrilen Noel ağacını hatırlıyor musun?"

Babasının kıkırdaması daha çok bir soluk alma gibiydi. "Kediyi suçluyorum."

Heavenly gözyaşlarının arasından gülümsedi. "Öyle dedin ama sandığı kestiğinde eğri büğrü duruyordu." "Bah." Ama yüzünde beliren belli belirsiz gülümseme onun haklı olduğunu bildiğini söylüyordu.

"Damgalama sırasında çok yağmur yağan ilkbaharı hatırlıyor musunuz? Betty, Elinor ve Abner'ı ağıllarına kadar kovalamıştım."

"Buzağıları mı kastediyorsun?"

diye alay etti. "Her neyse," diye karşılık verdi.

Bu yıllardır yaptıkları bir şakalaşmaydı. O her zaman sığırlara isim verirdi ve o da her zaman

gelirden başka bir isme ihtiyaçları olmadığını belirtirdi.

"O devasa su birikintisine düştüğümü ve botlarımın sıkıştığını asla unutmayacağım. Peşimden gelmek zorunda kalmıştın ve ikimiz de tepeden tırnağı çamura batmıştık." O zamandan beri bu konuda gülmeyi bırakmamışlardı.

Gülümsemesi titredi ama genişledi. "Ben öldükten sonra küllerimi oraya götür. Lütfen."

Heavenly kendini geçmişlerinin en güzel kısımlarında kaybetmek istiyordu ama gerçekler tekrar yüzüne çarptı. Umutsuzca tutmaya çalıştığı hıçkırıkları artık inkâr edemezdi. "Yapacağım."

"Ağlama bebeğim. Yakında acı hissetmeyeceğim. Ve her zaman ruhen seninle olacağım.

Kalben." "Baba..." Onun kalmasını istemesi gerektiğini bildiği halde, sesinin ona kalması için bu kadar yalvarmasından nefret ediyordu.

ıstırap sona erecek.

"Boo," diye mırıldandı usulca. "Hayatını en iyi şekilde yaşa."

Onu son bir kez görebilmek için sabırsızca gözyaşlarını silerek hıçkırdı. "Söz veriyorum."

"Seni seviyorum." Sesi artık belli belirsiz bir fısıltı gibiydi.

"Ben de seni seviyorum baba."

Gülümsedi ve gözlerini kapattı. Elleri gevşedi. Göğsü hareket etmeyi bıraktı.

Heavenly inkâr etmek için bir elini ağzına bastırdı ve umutla gözlerini kırptırdı.

Ama adam gitmişti.

CHAPTER TWO

"ARTIK HEAVENLY SON VEDALARINI EDERKEN DUYAMAYACAĞIMA GÖRE, NİHAYET sana bir pislik olduğunu ve bunu sana söylediğimi söyleyeceğim." Seth, Beck'e ters ters baktı. "Evli olduğunu kabul etmek için ayların vardı. Şimdi gerçek yüzümüze patladı."

"Bunu gerçekten şimdi mi yapmak istiyorsun?" Beck kaşlarını kaldırdı. "Sana bunun bir evlilik olmadığını, sadece lanet bir kâğıt parçası olduğunu söylemiştim."

"Aptalca cebine sakladığın şey onun ayaklarının dibine düştü. Aferin, Ace. Neden bir mıknaatısla buzdolabına yapıştırmadın? Ya da bir reklam panosuna?"

Doktor çenesini sıkı. "Sızlanmayı kes. Sana kızgın değil."

"Hissettiği ihanetin beni kapsamadığını mı düşünüyorsun? Bu işte beraberiz dostum ve senin geçmişin muhtemelen geleceğimizi mahvetti."

"Açıklamama izin verirse..."

Seth, Beck'in aklını başına getirme dürtüsüne direndi. "Birkaç kelimenin bunu düzelteceğini sanıyorsan delirmişsin."

Doktor eğildi ve sesini alçalttı. "Saçmalamayı bırak. Kız arkadaşımızın babası ölüyor. Bunu sonra hallederim."

"Sence Abel şu anda ona ne diyordur? Yeni sikilmiş parıltısının sebebinin biz olduğumuzu anladığında çok sinirlendi. Gerçekten de akıllara durgunluk veren bir ménage'de V kartını yaktığı için sırtını sıvazladığını mı düşünüyorsun? Tabii ki hayır. Ona bizi terk etmesini söylüyor ve sen de ona mükemmel bir sebep verdin."

Seth'in arkasında biri boğazını temizledi. Döndüğünde Dr. Litchfield'in Beck'i omzundan alkışladığını gördü. "Özür dilerim. Birden fenalaştı."

"Siktir." Bağırsakları tutulan Seth, Abel'in odasına doğru döndü.

Ölüme yabancı değildi. Aslında o kaltağı profesyonel ve kişisel düzeyde tanıyordu. İnsanların sevdikleri birinin ani vefatına nasıl tepki verdiklerini de biliyordu ve Beck'le birlikte kızlarını bir an önce sevgi ve teselliyle sarmazlarsa, onun kayıp gideceğine dair kötü bir şüphesi vardı.

Birlikte uzun boylu, laboratuvar giysili nöroloğun peşinden odaya girdiler. Seth, Heavenly'nin babasının gevşek elini tuttuğunu ve hıçkırıklarla titrediğini görünce durdu.

Bu manzara onu dehşete düşürdü. Yanındaki Beck de aynı şekilde harap görünüyordu. Bir hemşire ayaklarını sürüyerek içeri girdi ve Litchfield'a baktı. "Doktor Bey?"

Stetoskopunu Abel'in göğsüne bastırdı, durakladı, sonra iç çekerek cihazı boynuna doladı. "Ben söylüyorum. Zaman: oh-bir-on."

"Hayır!" Heavenly kendini babasının göğsüne attı.

Doktor başsağlığı mırıldandı, sonra Beck'e doğru başını salladı ve odadan çıktı. Hemşire de onu takip ederek kapıyı arkalarından nazikçe kapattı.

Seth Heavenly'yi kollarına almak için hareket etti. Beck geri çekildi, yumruklarını sıktı, gözleri pişmanlık doluydu. Salak herif. Heavenly'den vazgeçemediğini iddia ediyordu... ama ona en çok ihtiyacı olduğu anda soğuk davranmak bu rezillığe daha da büyük bir küme eklemekten başka bir işe yaramıyordu.

Seth onun omuzlarını kavradı ve onu Abel'in bedeninden göğsüne doğru çekti. "Şşş, meleğim. Senin için buradayız."

Çılgılık attı ve vahşi bir şey gibi savaştı, babasına geri dönerken ona baktı, sanki iradesi onu bir şekilde bu düzlemde tutabilirmiş gibi sıkıca sarıldı.

"Tamam. Özür dilerim," diye mırıldandı Seth. "İstedğin kadar kalabilirsin."

Onun acısını anlıyordu. Bunu yaşamıştı, o yüzden ne kadar çok isterse istesin bu acıyı ondan alamayacağını biliyordu.

"Şoka girmiş olmasından endişeleniyorum." Beck endişeyle bakıyordu. Evet. "Ona bir şey söyle."

Beck onu daha fazla üzme istemiyor gibi görünse de yaklaştı ama ona dokunmadan durdu. "Çok üzgünüz. O öldü."

Bakışlarını ona doğru çevirdi, gözleri sırlıklam ve suçlayıcıydı. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Ben sadece..."

Hıçkırıklar tekrar onu ele geçirdi ve söyleyebileceği her şeyi sona erdirdi. Seth'in kalbi burkuldu. "Neye ihtiyacın var meleğim?"

Söyle."

Beck, "Bunu gerçekleştireceğiz," diye yineledi.

"Daha fazla zaman," diye nefes nefese kaldı. "Buradan ayrıldıktan sonra..."

Babasının yüzünü bir daha asla göremeyecek, ona asla dokunamayacaktı. Şu anda öyleymiş gibi davranabilirdi. Ama dışarı çıktığı an, onu sonsuza dek bırakmış olacaktı.

Sabırla arkasında durdular, gözyaşlarının iç burkan sesi onu parçalıyordu. Eninde sonunda Abel'in ölümüyle huzur bulacaktı ama şimdi bunu ona kaşıkla veremezdi. Keder bu şekilde işlemiyordu. Yatıştırılmaz, aceleye getirilemez ya da bir kenara atılamazdı. Kendi yolunu çizmek zorundaydı.

Beck, "Burada olacağız," diye söz verdikten sonra onu odanın uzak tarafına doğru yönlendirdi.

Seth belli bir mesafede durana kadar onu takip etti. "Bunu korktuğum kadar zor karşılıyor."

Beck başıyla onayladı. "Ona nasıl yardım edebiliriz? Keder hakkındaki tek bilgim klinik olarak gözlemlediklerim."

"Heavenly güçlüdür. Zamanla üstesinden gelecektir. Ben şu an için endişeleniyorum. Onu burada bırakmaya nasıl ikna edeceğiz?"

"Ölüm cerrah olmanın bir parçası olduğu için buna yönelik bir stratejim var. Ama ileride başa çıkmasına nasıl yardımcı olacağımı bilmiyorum. Daha önce hiç sevdiğim birini kaybetmedim."

"Yaptım. Berbat bir şey." Seth nefesini içine çekti. "Ailem bunu atlatmamı sağladı. Onların sevgisi olmasaydı bunu başaramazdım."

"Elinde kalan tek şey biziz. Ona verebileceğimiz her şeyi vermeliyiz." "Eğer kabul ederse."

Burnunu çekerek sessizliği bozdu ve yatağın ayak ucuna doğru çılgınca bir bakış fırlatarak yedek battaniyeyi babasının bedeninin üzerine çekti. "Üşüyemezsin baba."

Kadının panik sesini duyan Beck koşarak yanına gitti. Elini tekrar bırakmadan önce ona doğru

kaldırdı. "Artık soğuk hissetmiyor."

"Ya da acı," diye ekledi Seth. "O artık özgür. Daha iyi bir yerde."

Döndü. "Daha iyi bir yer hayatta ve burada benimle olmak olurdu."

"Bu dünyada geçirebileceği tüm zamanı seninle geçirdi," diye mırıldandı Beck. "Biliyorum," diye hıçkırdı kadın. "Ama gitmesine nasıl izin veririm?"

"Bu çok zor, meleğim." Beck yapmadığı için Seth onun saçlarını okşadı. "İstersen daha uzun kalabiliriz."

Başını kaldırdı, gözlerini kapattı ve kollarını kendi etrafında kavuşturdu. "Gitmek istemiyorum ama gitmek zorunda olduğumu biliyorum."

"Bu gece babanla birlikte oturması için birini çağırmamı ister misin?" Beck usulca teklif etti.

Seth ona bir bakış attı. İkisi de Heavenly babasının cesedini teslim ettiği anda bir görevlinin Abel'ı morga götüreceğini biliyordu. Ama beyaz yalan onu acı gerçeklerden koruyacaktı. Seth bunun için minnettardı.

"Lütfen." Acı dolu yalvarışı kalbine saplanmış bir bıçak gibiydi. "Elbette." Beck ona güven verici bir gülümseme gönderdi.

"Teşekkürler." Heavenly kendini toparlamak için mücadele etti. "Beni Raine'e götürebilir misin? Ona ihtiyacım var." "Elbette." Seth onun onlardan teselli istemesini çok istiyordu. Ama o anlıyordu. Sikişmişlerdi.

yukarı. Ve keder mantıklı ya da makul değildi.

Ona elini uzattı.

Heavenly avucunu onun avucuna koymadan önce sulu gözlerle onun bakışlarını aradı. Sonra yavaşça ayağa kalktı.

Onun yanında kendini çok küçük ve kırılgan hissediyordu. Ona sarılmak için can atıyordu ama bu ihtiyacı olan şeyle ilgili değildi. Bu yüzden onun elini kendi elinde tutmaya karar verdi.

Babasına son bir kez dönüp baktığında, yanaklarından ikiz gözyaşı damlaları süzüldü. Seth onun kendine işkence ettiğini görmeye daha fazla dayanamadı, bu yüzden yüzünü kavradı, yumuşak ama amansız bir şekilde onu kendisine doğru çevirdi.

Beck üzerine düşeni yaptı ve öne çıkarak bedenini Abel'ın cesediyle onun arasında görsel bir bariyer olarak kullandı. Birlikte onu odadan çıkardılar ve Beck hastaneden ayrılmadan önce bir hastabakıcıdan Abel'ın yanına oturmasını isterken durakladılar.

Heavenly bitkin görünüyordu.

Sessizlik içinde, Seth onun cipe binmesine yardım etti ve emniyet kemerine uzanmadığında onu bağladı.

Otoparktan çıkarken, kadının onun yanında kendi içine çekilme şeklinden hoşlanmadı.

Karanlık gecede arabasını Wilshire'dan aşağıya doğru sürdü, içini bir endişe kapladı ve dikiz aynasından Beck'le göz göze geldi. Cerrah da aynı derecede endişeli görünüyordu.

Artık Abel gittiğine göre, yakında ona Seth'in kesinlikle korktuğu iki şeyi sormaları gerekecekti: babasını nasıl toprağa vermek istediğini ve burada onunla ve Beck'le bir gelecek görüp görmediğini.

Birkaç acı verici sessiz dakikadan sonra Beck Hammer'ı aradı. Alçak sesle Heavenly'nin babasıyla ilgili kötü haberi verdi ve geç saate rağmen kızlarının Raine'i görüp göremeyeceğini sordu. Macen başsağlığı dileklerini mırıldandıktan sonra onu bekleyeceklerini söyledi.

Seth garaj yoluna girdiğinde evdeki bütün ışıklar parlıyordu. O park ederken Raine yaklaştı, ikizlere beş aylık hamile olduğu için yürüyüşü paytak paytaktı. Heavenly onu görür görmez emniyet kemerini çıkardı, kapıyı iterek açtı ve araçtan atladı. Raine kollarını açtı ve Heavenly korkunç, kederli bir feryatla kollarına atıldı.

"Çok üzgünüm tatlım," diye mırıldandı Raine. "Çok üzgünüm..."

"Gittiğine inanamıyorum." Vücudu bir hıçkırıkla daha sarsıldı. "Her şey çok hızlı oldu." "Biliyorum. Biliyorum."

"O çok gençti. Birlikte yıllarımız olmalıydı. Onlarca yıl..."

Raine Heavenly'yi ön tarafa götürürken Hammer ve Liam daha da yaklaşarak korumacı bir tavırla havada asılı kaldılar

Kapı.

Cipten çıktıklarında İrlandalı adam yüzünde acımasız bir ifadeyle onlara baktı. "İçeri gelin. Bir viskiye ihtiyacınız var gibi görünüyor."

"Bütün bir şişe var mı?" Beck kadınların devasa evin içinde kayboluşunu izlerken espri yaptı.

"Şunu iki yapalım." Seth içini çekti.

Hammer başını salladı. "Yıkılmış görünüyor. Siz ikiniz de pek iyi görünmüyorsunuz."

Hepsi içeri girerken Seth'in Heavenly'ye yakın olma dürtüsü onu yönlendirdi. Erkekler mutfığa yönelirken, kadınlar bitişikteki oturma odasındaki kanepeye çöktüler, Raine'in kolları Heavenly'yi karnının izin verdiği ölçüde sardı. Aralarındaki mırıldanmaları duyamıyordu ama kızlarını sarsan hıçkırıklar çok netti. Bir şeyleri yumruklamak istedi çünkü öylece araya girip kızın kederini yatıştıramazdı. Raine'le birkaç dakikaya ihtiyacı vardı ve şu anda nerede rahatladığını yargılayamazdı. Tanrı biliyordu ki, dünyası yıkıldığında kendi dünyasını nerede bulduğunu itiraf etmek istemiyordu.

Seth yorgun bir şekilde mutfak tezgâhına yaslanırken, Liam kehribar rengi sıvı dolu bardakları onlara doğru uzattı. Seth onunkini minnetle aldı ve geri yuttu. "Ne karmaşa ama."

Hammer başlarının üzerinden kanepeye doğru baktı. "Zavallı kız... Adamın ölümü beklenmedik bir şey miydi?"

Beck başını salladı. "Nihayet dün gece onunla karşılaştık. Onu hastanede bıraktığımızda daha iyi görünüyordu, bu yüzden bu onun için tam bir şok oldu. Hatta hepimiz için."

"Hasta bir babası olduğunu ya da ona bu kadar yakın olduğunu bilmiyordum." "Biz de bilmiyorduk," diye mırıldandı Seth.

"Raine'in elinde Heavenly olduğu için cenaze törenine yardımcı olmaktan mutluluk duyarız. Ne tür bir tören istediğini biliyor musunuz?" Liam sordu.

"Bu konuyu henüz açmadık. Bunu düşündüğünden bile şüpheliyim." Seth bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ona bakmakla, okula devam etmekle ve kirasını ödemeye çalışmakla çok meşguldü." Beck'e döndü. "Sana hiç bir şey söyledi mi?"

"Hiçbir şey. Muhtemelen herhangi bir vasiyeti de yoktu."

İyi bir noktaya değindin. "Abel'ın ona bırakacak hiçbir şeyi yoktu. Yaşadıkları bok çukurunu görmeliydin.

Çete merkezi, dostum. Hamamböcekleri bile ağır silahlıydı."

Hammer kaşlarını çatı. "Ciddi misin?"

Beck başını salladı. "Şok olduk. Ve ev sahibi... Bir süre pipetle yemek yiyecek.

Heavenly'nin kirasını sırtından ödemesini beklediği için ona attığımız dayığı hak ediyor."

"Lanet olsun." Liam bardağını sıkıca kavradı. "Ufaklığın başının dertte olduğunu biliyordum ama neden yardım istemedi?"

Seth iç çekti. Çünkü hâlâ yıkımları gereken duvarlar vardı ve bu geceden sonra buna asla fırsat bulamayacağından endişeleniyordu. "Nasıl yapacağını bilmiyor."

Hammer kaşlarını kaldırdı. "İşte sizin ona öğretmeniz gereken ilk ders." "Bu kesinlikle gündemimizde." Seth yüzünü buruşturdu. "Ama durumda bir pürüz var."

Beck ona yan gözle baktı. "Söylemeye çalıştığım şey-"

"Kenneth Beckman!" Raine odanın öbür ucunda ayağa fırladı ve yüzü kıpkırmızı kesilmiş bir halde ona doğru hışım ile yürüdü. "Evli misin lan sen? Benimle dalga mı geçiyorsun? Bunca zaman... Ve tüm o-" Dudağını ısır, belli ki Beck'in eğilimleri hakkında hâlâ pek bir şey bilmeyen Heavenly'nin önünde Beck'in denizaltılar geçidini ağzından kaçırmamaya karar vermişti. "Sen bir domuzsun."

"Ve işte kırılganlık." Seth acı acı gülümsedi.

Liam, "Diline dikkat et, aşkım," diye uyardıktan sonra onaylamayan bir bakışla Beck'e döndü.

"Evli misiniz?" "Teknik olarak, ama-"

"Teknik olarak yok." Raine ona bir parmak salladı. "Bu bir evet ya da hayır sorusu."

"Ona söylemedin mi?" Hammer içini çekti.

Raine adamına doğru döndü. "*Biliyor muydun?* Macen!"

"Sakin ol, kıymetlim." Hammer ona kınayan bir bakış gönderdi. "Bu uzun bir hikâye ve yarısını bildiğimden bile şüpheliyim."

Tüm gözler alkolünü bir dikişte yutan Beck'e çevrildi. "Sen bilmiyorsun."

Seth ona doğru bir bakış atarak viskisini ve sesini alçalttı. "Yani... evet. Heavenly bu haberi pek iyi karşılamadı, özellikle de az önce... um, kızlığını bozduğumuz için."

Raine'in nefesi kesildi ve Beck'e ters ters baktı. "O lastik küreği bulup senin üzerinde kullanmalıyım." Seth bunu hayal etmeye çalıştı ve içkisini burnundan çekti.

Beck, "Önemli olan şeylere odaklanalım," diye ısrar etti. "Heavenly'ye yardım etmek gibi."

"Yardım etmek mi istiyorsun? Bunu düzelt ve arkadaşımı mutlu et." Raine arkasını döndü ve aile odasına doğru yürüdü.

Ama Heavenly artık kanepede kıvrılmış değildi. Onu pencereden gördü, geniş avluyu saran soğuk karanlığa karşı kollarını kendine dolamıştı. Raine onun peşinden dışarı çıktı, saçları ay ışığında bir fener gibi parlayan güzel sarışını kucaklayana kadar durmadı.

Hammer başını sallayarak onlara baktı. "Belki de Raine'in küçük tiradını bastırmalı ve tavrını düzeltmeliyim. Ama onun ateşli yanını seviyorum. Ve o haklıyken sert olmak zor."

"Durumu Heavenly'ye açıklamak niyetindeyim ama şu anda beni duyacak durumda değil."

Hepsi aynı fikirde olduklarını mırıldandılar. Zamanlama berbatı ama ayrıntılar beklemek zorundaydı.

Merdivenlerden gelen bir ses sessizliği böldü ve River ikinci kattan mutfığa inip onlara katıldı, yüzü kasvetliydi. "Selam çocuklar. Heavenly'nin babasına olanları duyduğuma üzüldüm." Pencereden dışarı baktı ve yüzünü buruşturdu. "Dışarı çıkıp kız kardeşimin onu neşelendirmesine yardımcı olmaya çalışacağım."

"Eğer ona ulaşabilirsen..." Beck omuz silkti.

"Tamamdır." River avluya döndü ve dışarıda gözden kayboldu.

Dördü tekrar yalnız kaldığında Seth elini saçlarında gezdirdi. "Raine'den Heavenly ile babasının cenazesi hakkında konuşmasını isteyebilir misin?"

Hammer başıyla onayladı. "Senin kızın ne istediğini öğrenecek ve biz de her şeyi halledeceğiz." "Beck ve ben masrafları karşılayacağız. Sadece bilgiye ihtiyacımız var."

"Evet." Beck başını salladı. "Tahmin edilebileceği gibi, şu anda benimle konuşmuyor." "Bunun uzun sürmesine izin verme," diye uyardı Hammer.

"Yoksa seni sonsuza dek dışlar."

"Raine'in tepkisine bakılırsa haklı." Liam kaşlarını çattı, sonra avluyu işaret etti. "Siz ikiniz dışarıya bir göz atmalısınız."

Beck'in yaptığı gibi Seth de döndü. Heavenly River'ın kucağında, ona sarılmış, kollarını ona dolamış, başını boynuna gömmüştü. Eski asker büyük ellerini onun sırtında gezdirdiyordu.

Seth anlamaya çalıştı ama ilkel yanı kırmızıyı gördü. "Bize yaslanmayacak ama *ondan* teselli mi alacak?"

Siktir et.

Yarı cinayet işlemeye hazır bir halde avlu kapısına doğru

yürüdü. "Özür dilerim," diye mırıldandı Beck, onu takip

ederek. "Bu benim hatam."

"Özrüne ihtiyacım yok," diye hırladı Seth. "Sadece bizi tekrar bir araya getir."

"Deneyeceğim, dostum. Yemin ederim."

Yan yana, Heavenly'ye yaklaştılar. Hâlâ ağlıyordu ama daha sessizleşmişti.

Raine onların önüne geçti. "Sakinleşiyor ama tamamen bitkin durumda. Belli ki mutlu değilsiniz ama River sadece yardım etmeye çalışıyor... Unutmayın, bu gece tek ailesini kaybetti."

Seth başını iki yana salladı. "Sana ve kardeşine minnettarız ama artık onun ailesi biziz. Ona ihtiyacı olan rahatlığı sağlayacağız."

ÇARŞAMBA, 3 Nisan

Sabahki randevularından sonra Beck aceleyle dairesine döndü. Hastanedeyken Heavenly'nin hemşire yöneticisi Bridget Lewis'e babasının vefat ettiğini ve bir süre geri dönmeyeceğini bildirmişti. Aynı zamanda internet üzerinden hemşirelik eğitmenlerine de aynı bilgiyi e-posta ile göndermişti. Birkaçı çoktan başsağlığı dileklerini iletmış ve gelecek haftaki bahar tatiline kadar okul konusunda endişelenmesine gerek olmadığını belirtmişti. Sonra da önümüzdeki on gün için kendi takviminin büyük bir kısmını boşaltmış, kritik bir hastası olmadığı ve iki ameliyatı hariç hepsini erteleyebildiği için Tanrı'ya şükretmişti.

Artık Heavenly'ye odaklanabilirdi.

Ön kapıyı arkasından kapatırken, Seth mutfağa bir çift boxer'la, esneye esneye girdi. Sabah dörde kadar kendisini aldatan eşini kovaladığı için Beck özel dedektifi uyanık gördüğüne şaşırılmıştı.

"Hey." Seth selamlamak için başını salladı.

"Merhaba." Beck anahtarlarını girişteki masanın üzerine fırlattı.

"Heavenly nasıl?" İri adam tereddüt etti. "Hâlâ uyuyor."

Bu onu endişelendirdi. "Ben gittiğimden beri yemek yedi mi?"

"Hayır. İçeri girdiğimde şey gibi uyuyordu... Bilirsin işte." Yüzünü buruşturdu. "Seninle konuştuktan sonra onu kahvaltı için uyandırmaya çalıştım. Kıpırdamadı, ben de biraz kestirmek için yanına yattım."

Beck bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Cenaze müdürüyle görüşmesi dışında kırk sekiz saattir uyuyor."

"Henüz işleyemediği bir şeyden kaçmaya çalışıyor."

Bu davranış yaygındı ama Beck'i endişelendiriyordu. "Aylardır her iki ucundaki mumu da yakıyor, bu yüzden ilk başta dinlendiğini gördüğüme sevindim. Ama şimdiye kadar susuz kalmış olmalı."

"Bunun için endişeleniyordum. Kahve?" Seth kahve makinesini

çalıştırdı. "Lütfen. Sade, sert ve sıcak olsun."

"İçmenin tek yolu."

Beck başını salladı. "Raine Heavenly'yi kontrol etmek için beni aradı. Sanırım dün gece mesaj atmış ama cevap alamamış."

"Kahretsin."

"Eğer işe yarayacağını düşünseydim, hastanedeki yas danışmanlarından birini arardım. Ama Heavenly tanıdığı insanlarla konuşmazsa, iyi eğitilmiş bile olsa bir yabancıyla da konuşmaz."

"Hiç görmedim." Seth sürgülü cam kapıdan balkona doğru baktı ve parıldayan

Pasifik. "Belki de bu sohbeti dışarıda yapmalıyız... her ihtimale karşı."

Çünkü Heavenly'nin kulak misafiri olmasına gerek olmayan bazı rahatsız edici kararlar vermek zorunda kalacaklardı.

"Önce pantolonunu giy. Yaşlı kadınları ve küçük çocukları korkutmanın anlamı yok."

"Ha..." Seth ona orta parmağını salladı, sonra da daha önce ödünç aldığı eşofman altını kaptı. O banyoya girip gözden kaybolunca Beck dairenin gölgeli yatak odasına yöneldi ve Heavenly'ye baktı.

Gördüklerinden hoşlanmadı.

Eski tişörtlerinden birine sarınmış, kirli saçları yastığına dağılmış bir halde, buruşuk büyük boy yatağın ortasında top gibi kıvrılmış yatıyordu. Çökmüş gözlerinin altındaki deride koyu halkalar oluşmuştu. Solgun görünüyordu. Kırılğan. Tükenmiş.

Bağırsaklarını sıkarak onun yanına oturdu ve ona dokunma isteğine direndi. "Tanrım... Kalkma zamanı. Günün yarısı geçti."

Nefes nefese kaldı ve yüzündeki saç bulutunu iterek ayağa kalktı. "Bugün Cuma mı? Geç mi kaldım?" Babasının töreni için.

"Henüz değil." Adamın sesi kızın vahşi gözlerini kendi gözlerine çekti. "Bugün sadece-"

"Tanrı'ya şükür." Tekrar yatağa yığıldı. "Zamanı geldiğinde beni uyandır."

Kirpiklerini kırıştırtarak gözlerini tekrar kapadı ve onu susturdu.

"Şimdi kalkıyorsun."

Burnunu kırıştırdı. "Uyuyorum."

"Sıvıya ihtiyacın var." Çatlamış dudakları ve kurumuş cildi ona susuzluğun gerçekten de bir sorun olduğunu söylüyordu. Heavenly başını yastığıyla örttü. "Git başımdan."

"Olmuyor. En son ne zaman çişini yaptın?" Sessizlik.

"Cevap ver bana," diye hırladı.

Hiçbir şey... kızın tekrar uyuduğunu gösteren derin, eşit nefes alış verişler dışında. Beck küfretti ve ayağa kalktı. Ciddileşme vakti gelmişti.

Arkasında tuvaletin sifonu çekildi, su aktı, sonra Seth banyonun kapısını açtı, üzerinde gri bir eşofman ve atlet vardı. Beck birkaç fincan kaptı, java doldurdu ve başını balkona doğru salladı.

Özel Dedektif de onu takip etti ve iç çekerek oturdu. "İşbirliği yapmayı reddetti mi?"

Başını salladı. "Ona nasıl yardım edebiliriz? Sanki babasına katılmaya razı olmuş gibi."

"Bu beni şaşırtmazdı. Ben yaptım. Ölümünden hemen sonra değil; düşünmem gereken annem ve dört küçük kardeşim olduğu için böyle bir lüksüm yoktu. Ama cenazeden sonra... Diyelim ki akıllıca olmayan bazı seçimler yaptım."

"Kimyasal mı, alkolik mi, cinsel mi?" "Evet."

Bu Beck'i şaşırtmadı çünkü o da bir zamanlar kendi kendine zarar veren davranışlarda bulunmuştu. "Kendine gelmeni ne sağladı?"

"Babam öldükten yaklaşık dört ay sonra, bir gece bir partiden eve dönüyordum. Sarhoştum ve hala çok öfkeliydim. Arabamı neredeyse kasten beton bir duvara sürterek yüz on kilometre hızla gidiyordum. Gaz pedalına basarken bile kendime ne halt ettiğimi ve annemin de beni kaybetmekle nasıl başa çıkacağını sordum. Sonra dikiz aynamda bir ışık çubuğunun yanıp söndüğünü gördüm. Aşırı hız, alkollü araç kullanma ve reşit olmadan içki içmekten hapse gireceğimi düşünsem de içten içe rahatlamıştım. Beni durduran polis babamın en iyi arkadaşıydı. Gene beni oturttu ve kendimi öldürüp öldürmeyeceğimi sordu.

babamın isteyeceği ya da onaylayacağı bir şey değildi." Seth iç çekti. "Bir bebek gibi ağlamaya başladım."

"Kusura bakma dostum. Seni anlıyorum. On altı yaş benim için de zordu." Beck hafıza şeridindeki gezintisini kısa kesti.

"Düşünüyorum da, Heavenly Abel'in cenaze hazırlıklarını yapmak için gönüllü olarak yataktan kalktığına göre, belki de şu anda ona yardım etmenin en iyi yolu babasına odaklanmasına yardımcı olmaktır."

Sekiz yıl boyunca onun bakıcısı olduktan sonra, bu sorumluluktan kaçamazdı ama... "Nasıl? Yapabileceği bir şey kalmadı. Cesedi yakıldı. Cenaze töreni ayarlandı. İnsanlar bilgilendirildi..."

"Bu cenazede ne giyiyor?" Seth kurnaz bir bakışla ona doğru döndü. "Dün eşyalarını karıştırdım. Yoga pantolonu, önlük ya da Bazookas'ta giydiği o lanet olası hurdayı giymeyi planlamıyorsa-"

"O lanet kıyafeti yakacağım."

"Onu çoktan çöpe attım, dostum. Ama kızımızın fazla kıyafeti yok. Babasının cenazesinde giymek için uygun bir şey olmadığı kesin."

"Yani... onu alışverişe götürüyoruz."

Seth başıyla onayladı. "Elbiseye, ayakkabıya, çantaya, makyaja ihtiyacı olacak... En son ne zaman manikür yaptırdığı ya da kuaföre gittiği hakkında bir fikrimiz var mı?"

"Belki de asla." Bu Beck'in kalbini kırdı.

"Dışarıdayken açlıktan ölüyor olacağız ve öğle yemeğine ihtiyacımız olacak, değil mi?" "Bu yalan değil," diye espri yaptı Beck.

"Yani onun da yemek yemesi gerekecek."

"Elbette, ama bu plan onu sadece bir öğleden sonra kaldırır. Yarın ne olacak? Ya gelecek hafta? Bahar tatili var."

"Yaratıcı olacağız, ama bu süreyi uyuyarak geçirmeyeceği kesin."

"Oh, kesinlikle hayır. Bir süreliğine programımı boşalttım. Burada yeni bir iş başladığını biliyorum ama boş kalabilir misin?"

Seth başını salladı. "Yarın birkaç işi halletmem gerekiyor. Ondan sonra... River bir iş istedi, o yüzden birkaç gün kaleyi koruyabilir."

"Güzel. Bu zamanı onun 'dünyayı görmesine' yardımcı olmak için kullanalım. Böylece hem Habil'e verdiği sözü tutmuş olur hem de yas tutmak için çok fazla zaman harcamaz ve bizden çok uzaklaşmaz."

"Hoşuma gitti."

"Güzel. Şimdi tek yapmamız gereken onu yataktan kaldırmaya ikna etmek."

Seth basit bir şeymiş gibi omuz silkti. "Onu sürükleyerek çıkarırız." "Bunu yapamayız."

"Neden olmasın?"

Beck geri çekildi. "Ben hiçbir zaman bir kadını istemediği ya da yalvarmadığı bir şeyi yapmaya zorlamadım." "Bu cinsel bir şey değil."

"Fark etmez. Onun rızası olmadan ona dokunmayacağım."

Seth ona doğru sert bir bakış fırlattı. "Ya vicdan azabın için endişelenirsin ya da onun yok oluşunu izlersin. Ben zaten hangisini seçeceğimi biliyorum."

"İlişkisizlik benim için zor bir sınır, dostum."

"Onun ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarımızdan üstün tutmak gibi bir görevimiz var. Onun bizim

müdahalemize *ihtiyacı var.*"

Seth haklıydı ama Beck, Hâkimiyet Yasası'nın Hipokrat Yemini'yle çatıştığı günü göreceğini hiç düşünmemişti.

Yanındaki iri sarışın ona doğru eğildi. "Bak, bundan hoşlanmıyorsun. Anlıyorum. Ben de heyecanlanmadım. Ama biz zaten nazik yaklaşımı denedik. Eğer Heavenly kendi başının çaresine bakmayacaksa, bunu onun yerine biz yapmalıyız."

Beck bir küfür savurarak sandalyesinden kalktı ve balkonun kenarına doğru yürüdü. Seth haklıydı... ama insanların güçlerini başkalarını çarpıtmak ve saptırmak için kullandıklarını ilk elden görmüştü. Birini zorlamak onun ahlaki yapısına aykırıydı ama Heavenly'yi zorlamak onun için kesinlikle olmazdı.

"Bunun için bize teşekkür edecek... eninde sonunda," diye mırıldandı Seth, aniden onun yanında dikilerek. "Ya da bize çok kızacak."

"Bir şekilde Gene'in o gece beni durdurmasını istedim. Sanırım Heavenly de aynısını istiyor." "Hâlâ hoşuma gitmiyor," diye homurdandı Beck.

"Bakın, babam öldükten sonra sırtımı dayayabileceğim kimse olmadığı için güçlü olmak zorundaydım. Bu beni neredeyse yıkıyordu. Her şeyi bitirmeye çok yaklaştım. Yani evet, tabutunun başında durup müdahale etmiş olmayı dilemektense benden nefret etme riskini göze almayı tercih ederim."

Taşaklara attığın tekme için teşekkürler... "Anlaşıldı."

"Ben daha büyük sorunumuz için endişeleniyorum."

"Ne?"

"Aylarca onun peşinden koştuk ve onunla birlikte olabilmek için hayatlarımızı alt üst ettik. Ama o bize söz vermedi. Bu yüzden onunla ilgilenmeye başladığımızda, bizim sorumluluğumuzda olmadığı konusunda yine ısrar edecek."

"Son birkaç günden sonra daha iyi bilmesi gerekirdi."

Seth alay etti. "Bahse girerim babasının son sözleri aklından geçiyordur. Onu kazanmak için yaptığımız her şeyi geri alabilirler."

"Ama biraz zaman-"

"Bize hiç vermeyebilir. Bunu bir düşünün. Hayatlarımız burada. Eğer onu bağlarsak dünyayı göremez."

"Lanet olsun. Ve şu anda onu Los Angeles'ta tutan tek şey Raine... ve belki de sen ve ben." Beck bunun onu gitmekten alıkoymaya yetmeyeceğinden endişeliydi.

"Aynen öyle. Eğer ona bir aidiyet ve aile hissi vermezsek, bir daha dönmek üzere çekip gitme ihtimali çok yüksek."

"Bunun olmasına izin veremeyiz. Ona bize ait olduğunu göstermeliyiz."

Seth parmaklıklardan uzaklaştı. "O zaman onu yatağından sürükleyerek çıkaralım ve başlayalım." "Peki."

Birlikte içeri girip yatak odasına yöneldiler. Oraya vardıklarında Seth panjurları açtı. Güneş ışığı içeri süzülürken, bitişikteki banyonun ışıklarını da yaktı. Sonra yatağın iki yanında durdular. Her biri üst çarşafı kaptı ve örtüleri yatağın altına doğru fırlattı.

"Kalkma vakti meleşim." Seth Heavenly'yi nazik bir elle sarstı.

Sıkı bir top gibi kıvrıldı ve kulaklarını kapattı. "Hayır."

Beck onu kollarının arasına alıp göğsüne yasladı ve sıkıca sarıldı. Ona tekrar sarılmak çok iyi hissettirmişti. "Evet."

"Beni yere bırak." Kıpırdandı, yarı açık gözlerle bakıyordu. "Bana dokunamazsın." "Seni taciz etmiyorum; sana yardım ediyorum."

"Yardıma ihtiyacım yok, sadece uyu."

"Dünyadan saklanman bitti. Yapacağın ilk şey o nefesi evcilleştirmek olacak. İnsanları

öldürebilir."

Kaşlarının arasındaki çatıklık derinleşirken kaşlarını çattı ve adama tekme attı. "Belki de *karın* nefes almak daha iyidir."

Konudan hoşlanmasa bile, onun mücadelesini iyiye işaret olarak kabul etti. *Bir şeyi* önemsiyordu Babasının ölümünün yanı sıra. "Gloria gerçekten benim karım değil." "Cebinden düşen kâğıtlar aksini söylüyor."

"Yasal olarak, evet. Ama-"

"O zaman hâlâ evlisin. İndir beni. Ciddiyim."

"Hayır," diye önerdi Seth banyodan. "O pes etmiyor meleşim. Ben de öyle."

Beck pazarlık yapmadı, kıvranan kızı banyoya taşıdı ve lavabonun önünde ayaklarının üzerine yatırdı. Bunu yaptığı anda Seth diş fırçasını kızın eline tutuşturdu.

İç çekti. "Oh, tamam. Ama dişlerimi fırçaladıktan sonra yatağıma döneceğim."

"Hayır, değilsin." Seth göz göze gelene kadar eğildi. "Yeniden yaşamaya başlama zamanı." "Yorulдум."

"Bugünün hangi gün olduğu hakkında bir fikrin var mı?" Kaşlarını çattı. "Salı mı?"

"Çarşamba. Öğleden sonra. Uyku vakti sona erdi. İşe koyulun."

Heavenly içini çekti, taze diş fırçasını suyun altında gezdirirken hiç de mutlu görünmüyordu, bir yandan da yüzünü buruşturarak dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyordu. Aleti ağzına götürürken durakladı. "Beni izlemene gerek yok. Kendi dişlerimi fırçalayabilirim."

"Senin yanından ayrılmıyoruz." Beck kaşlarını kaldırarak tezgâha yaslandı.

Gözlerini devirerek onları görmezden geldi ve itaat etti.

İlk irade savaşı bitmiş olabilirdi ama o kendini kandırmıyordu. Bir savaşın içindeydiler.

Büyük cam bölmeye uzandı ve duşu açtı, ardından gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı.

Heavenly diş fırçasını alt dişlerinin üzerinde gezdirdi, tükürdü ve kaşlarını çatarak ona doğru baktı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Sana duş aldırıyorum."

"Kendim de bir tane alabilecek durumdayım."

"Çok kötü," diye karşılık verdi Seth. "Seni alışverişe götürmeden önce daha iyi kokmalısın." "Alışveriş mi?" diye alay etti. "Hayır."

"Yani Cuma günkü törende babanızı onurlandırmak için yoga pantolonu ve büyük boy bir tişört giymeyi mi planlıyorsunuz?"

Gözlerinde ıstırap alevlendi. "Raine'e bir elbise ödünç alabilir miyim diye soracağım."

Kadının düzinelercesi olduğuna şüphe yoktu ama Beck, Heavenly'nin onu ve Seth'i görevlerinden caydırmasına izin vermeyecekti. "Size kendinizden bir tane alacağız. Tartışma yok."

Başka bir şey söylemedi, sadece dişlerini fırçalamayı bitirdi, sonra Beck gömleğini omuzlarından silerken onlarla yüzleşti. "Duş konusunda ciddi misiniz?"

"Evet." Seth tankını başının üzerine çekti.

"Hadi seni soyalım." Beck buruşuk gömleğini kadının bedeninden çekip çıkardı. Sonra eğilip külotunu bacaklarından aşağı sıyrdı ve bakmamak için elinden geleni yaptı. Dantel parçasını arkasındaki çamaşır sepetine atarken, kızın amının keskin kokusu duyularını bulandırdı.

Artık tamamen çıplaktı. Kuzeydeki kafası onunla ilgilenmeye ve kederini atlatmasına yardım etmeye odaklanmıştı... ama güneydeki kafası henüz bu mesajı almamıştı.

Bir rahatlama tıslamasıyla pantolonunu çıkarıp tezgâhın üzerine örttü. Yanında, Seth eşofmanını çıkardı. Beck yalnızlar grubunun tek üyesinin kendisi olmadığını fark etmekten kendini alamadı.

Boner Club.

Dirseğinden tutarak geniş, buharlı bölmeye götürdü ve Seth onu buharlı spreyin altına götürdü. Beck onu izledi ve ağır cam kapıyı kapatarak Heavenly'nin başını arkaya doğru eğmesini ve suyun yemyeşil kıvrımlarından aşağı süzülmesini izledi. Nabızı göğsünde iki kez atıyordu.

"İyi hissediyor musun meleğim?" Seth parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Hmm..." diye inledi.

Beck yaklaştı. Kendini Heavenly'ye doğru bastırırken tenine sıcak su çarptı. Karşı koyamayarak ellerini kızın kaygan vücudunda gezdirdi, kalçalarını kavrayıp onu Seth'le arasına sıkıştırmak için durdu - ait olduğu yere.

Seksi düşünmenin zamanı değildi. Şefkate ve empatiye ihtiyacı vardı. Ama onun yumuşak, sıcak bedenine ilk ve son kez girdiğinden beri üç gün geçmişti. Sanki otuz yıl geçmiş gibiydi.

Derin bir iç çektikten sonra aralarında eridi, sonra başını Seth'in göğsüne yasladı. Beck omzuna bir öpücük kondurdu.

Üçü yine bir bütündü, en azından şimdilik.

"Bana şampuanını ver, dostum." Seth'in sesi Beck'i gerçek dünyaya geri çekti.

"Yapabilirim," diye itiraz etti.

"Yapıyorum." Seth kollarını kaldırdı ve Beck'in omuzlarına doladı. Yüzünde isyan ifadesi belirince Beck müdahale etti. "Bu son sözüm."

Öfkelendi ama adam şişeyi uzatırken başka bir şey söylemedi.

Seth köpürürken Beck dudaklarını kızın kulağına götürdü. "Bugün seni şımartmamıza izin vereceksin, küçük kız. Anlaşıldı mı?"

"İkiniz de patronluk taslıyorsunuz."

"Gerçekten mi? Kumazca davrandığınızı sanıyordum." Seth onun kafa derisini köpürtürken kıkırdadı. Başını salladı. "Düpedüz bastırılmış."

Seth uzun yelesindeki şampuanı becerikli parmaklarıyla durulamaya, şakaklarına ve tepesine masaj yapmaya, saçındaki fazla suyu bir fiskiyeyle nazikçe sıkmaya başladığında Heavenly buna karşı çıkmaya hazır görünüyordu.

Nefes verirken Beck sırtını Seth'in göğsüne dayadı ve vücudu eğildi. Kolları da onu takip etti ve diğer adamın boynunun arkasına sarkıttı. Bunu yaparken göğüsleri yukarı kalktı. Pembe meme uçları çakıllı ve kızarmıştı.

Zihinsel olarak şehvetinin zincirini çekerek sabunu aldı ve avuçlarını kızın her kıvrımında gezdirerek onu baloncuklarla kapladı, bir yandan da onu yüzlerce farklı şekilde ihlal etme dürtüsüne boyun eğmemeyi başardı.

En azından Seth onun kemiksiz vücudunu sikine bastırana kadar. Sonra ona direnmek cehennemin yedinci çemberine benzer bir işkenceye dönüştü.

Beck dişlerini sıkarak onu bir ileri bir geri götürdüler, saçlarını düzelttiler, bacaklarını tıraş ettiler, güvenceler mırıldandılar.

Sıcak su soğuduğunda muhafazadan çıktılar. Seth sıırıslık olmuştur tenini kurulamaya çalışırken, Beck sıırıslık olmuştur saçlarını ılık bir havluya sardı ve yüzünü inceledi. Makyajsız haliyle daha da genç görünüyordu. Ve çok kırılmıştı. Birkaç dakika önceki küçük kavgası yok olmuştu. Şimdi yorgunluk her uzvunu ve kasını, özellikle de göz kapaklarını ağırlaştırıyor gibiydi.

Klinik olarak vücudunun daha fazla uykuya ihtiyacı olmadığını biliyordu ama kuşatılmış zihni hâlâ kaçış yolu arıyordu. Bu acıya tutunmaya devam ederse, onu tüketecekti. Zaten çok yaklaşmıştı. Hammer, Liam ve Raine'in evinden ayrıldığından beri tek bir damla gözyaşı dökmemişti. İstirabından arınması gerekiyordu.

Beck bir parmağını çenesinin altında kıvırdı ve kaldırdı. "Bana bak."

Yavaşça ona odaklandı.

"Bırak kederini. Sorun değil. Yas tutun. Ağlayın. Konuşun. Sizin için buradayız."

Seth havluyu bir kenara bıraktı ve kollarını ona doladı. "Eğer yapmazsan, sefalet seni yiyip bitirecek.

İnanın bana, biliyorum."

Başını iki yana salladı. "Ben iyiyim."

"Değilsin."

"Dik duruyorum ve temizim. Mutlu ol."

Arkasından Seth kaşlarını kaldırdı.

Normal şartlar altında, ikisinden biri ya da ikisi birden onu küstahlığı yüzünden dizlerinin üzerine çöktürebilirdi. Ama şu anda cezaya ihtiyacı yoktu. Şefkate ihtiyacı vardı. Eğer ona yeterince şefkat gösterirlerse, belki de kollarında yas tutması için onu ikna edebilirlerdi.

Beck sonunda, "Alışveriş yapıp yemek yiyene kadar olmaz," dedi.

Öfkelendi ve ona doğru bir bakış fırlattı. "Bu işten vazgeçmiyorsun, değil mi?"

Seth, "Biz çok fazla şeyden vazgeçmeyiz," diye cevap verdi.

Beck başıyla onayladı.

"Tamam. Saçımı örmeme ve üzerime bir şeyler giymeme izin ver. Bu elbiseyi nereden alacağımız ya da parasını kimin ödeyeceği konusunda seninle tartışmama izin vereceğini sanmıyorum."

"Hayatta olmaz," diye karşılık verdi Beck.

Seth onun sırtını sıvazladı. "On dakika ve yatağa sürünerek dönmek yok." Kız kıpırdandı ve kıvrılarak uzaklaştı. "Beni biraz yalnız bırak.

Hazır olacağım."

İsteksizce kirli çamaşırlarını sepete attılar ve temiz çamaşır aramaya koyuldular. Eşiği geçtiklerinde, banyo kapısını arkalarından kapatıp kilitledi.

Birkaç saniye sonra tuvaletin sifonunu, suyun aktığını ve birkaç çekmecenin çarptığını duydu.

Giyinmiş olarak mutfakta tekrar karşılaştıklarında Seth'e, "Keyfi yerinde," diye takıldı. "Bu eğlenceli olacak."

"İyileşmeden önce daha da kötüleşecek."

Beck bundan şüphe duymuyordu.

Heavenly on iki dakika sonra ortaya çıktığında taze yüzlü görünüyordu. Beline düğümlediği uzun bir tişört ve alçakgönüllülükten yoksun, ama onu dizginlemeye çalışan bir şort giymişti.

"Bunu mu giyiyorsun?" Seth sordu.

"Sahip olduğum çoğu şey kirli, paketlenmiş ya da iş için. Bu işimi görür."

Beck hırıltısını bastırdı, anahtarlarını aldı ve onu evden dışarı çıkardı. Seth de onu takip etti, arabaya kadar ona rehberlik ederken kolunu beline doladı.

Çok geçmeden Heavenly'yi Nordstrom'a soktular. Beş dakika geçmeden üç satış görevlisi onlara elbiseler getirdi.

Beck korumacı bir tavırla onu izledi. Soyunma odasında etrafında yarım daire şeklinde asılı duran bir düzine siyah kılıf onu bunaltmış görünüyordu.

"Bilmiyorum." Heavenly omuz silkti. "Hepsi iyi."

"Bunları belirli bir sırayla denemek ister misiniz?" diye sordu yardımsever bir görevli. Heavenly gözlerini kırıştırdı. "Um..."

Neredeyse iki gündür bir şey yemediği için Beck enerjisinin hepsini deneyecek kadar uzun süre dayanacağından şüpheliydi. Elbette, ona önce öğle yemeği teklif ettiklerinde reddetmişti...

"En çok satan elbiseniz hangisi?" diye sordu, çünkü bir kadının kıyafetlerini seçmekle ilgili ilk lanet şeyi bilmiyordu, sadece onu kıyafetlerden kurtarmayı biliyordu.

"Şey," diye başladı satış görevlisi, "bu daha az geleneksel ve genç bayanlar arasında oldukça popüler görünüyor, ama bu yeni geldi ve..."

Son otuz dakikadır şaşırtıcı derecede sessiz olan Seth duvardan uzaklaşıp her bir elbiseyi incelemek için yaklaştığında Beck onu duymazdan geldi. Sonunda, satış görevlisiyle yüzleşmeden önce Heavenly'yi baştan aşağı taramak için döndü.

"İlk elbisede çok fazla fırfır var. Sonuncusu ve ortadaki birkaçı vücudunu güzelleştirecek doğru siluete sahip değil." Başka bir giysiyi işaret etti. "Bunun hiç yapısı yok. Şu brokar desenli olana da hayır. Diğerleri..." Başını iki yana salladı. "Dantel yok. Yırtmaç yok. Göğüs dekoltesi yok. Sadece basit siyah. Kapaklı kollar. Vücudu saran. Klasik." Duvardan iki tane kopardı. "Bunları deneyelim. Fermuarın için yardım ister misin meleşim?"

Kız ona bakakaldı. "Hayır."

"O zaman ben koridorun sonunda ayakkabılarını seçiyor olacağım." "Um...teşekkürler."

Kadın kapıyı üzerlerine kapattığında, Seth ellerini ceplerine soktu ve hem kendisinin hem de satış görevlisinin dik dik baktığının farkında değilmiş gibi görünerek bir ayakkabı vitrinine doğru yürüdü.

"Bu da neydi böyle?" Beck, Heavenly'nin duyma mesafesinden çıkar çıkmaz mırıldandı.

"Ne?" diye sordu dalgınca, bir Vuitton topukla bir Jimmy Choo'yu karşılaştırırken.

"Ne zaman kadın kıyafetleri konusunda uzman oldun?"

Seth sustu. "Bir ömür daha. Bunlar iş görür."

İnci desenli, sivri burunlu bir çift Channel slingback'e uzandığında Beck bunun ne anlama geldiğini merak etti.

Birkaç dakika sonra Heavenly, Seth'in seçtiği iki elbiseden biriyle ortaya çıktı. Elbiseyi eleştirel bir gözle inceledi, sonra başını salladı. "Bu mükemmel. Beğendin mi?"

Çıplak ayaklarıyla yaklaştı. "Bu çok pahalı." "Soru bu değildi," diye hatırlattı Beck. "Beğendin mi?" "Evet, ama-"

"Başka hiçbir şeyin önemi yok."

Seth'in seçtiği Channel ayakkabıları sanki onun için yapılmış gibi ayağına tam oturmuştu. Kıyafetine eşlik edecek sade ama zarif takılar, uygun iç çamaşırları ve yepyeni kozmetik ürünleri seçti. Satış görevlisi mutlu bir gülümsemeyle toplam düğmesine bastığında yüzünü buruşturdu ama Seth'le birlikte ödemeyi yaptıktan sonra onu mağazadan dışarı çıkardı.

İkinci kat boyunca yürüyüp bir kuaför salonunun önünden geçtiler. Neyse ki bir kuaför vardı. Heavenly'ye saçını yaptırmakla yemek yemek arasında bir seçim yapmasını önerdiklerinde, saçını kestirip fön çekirtmeyi seçti.

Beck guruldayan midesini görmezden gelerek, bu konuda da fikirleri olduğu için Heavenly'nin saçını denetlemesi için Seth'i bıraktı ve paketleri arabaya bıraktı. Dönüş yolunda Raine'i arayarak son durum hakkında bilgi verdi ve Seth'in planlanmış iki ameliyatı olduğu ve ofiste birkaç saat geçirmesi gerektiği için yarın Heavenly ile bir spa ve alışveriş günü geçirmek isteyip istemeyeceğini sordu. Raine, Heavenly'yi bütün gün meşgul edeceğine ve eve yeni bir gardıropla göndereceğine söz vererek planı hemen kabul etti. Beck telefonu kapatmadan hemen önce, kredi kartını bırakmak için daha sonra uğrayacağını söyledi. Beck'in pek de güvenemediği küçük bir kahkaha atarak onu bekleyeceğini söyledi.

Beck salona dönerken bir simitçi buldu ve bekleme salonunda oturmuş, dalgın dalgın bir dergiyi karıştıran Seth'le tekrar buluşmadan önce sıcak ve tuzlu bir simit yedi. Beck Seth'e yarınki planını anlattı.

Detayları konuşmayı bitirdiklerinde, Heavenly köşeyi döndü.
İkisi de yukarı baktı. Beck çenesinin düştüğünü hissetti. Kız bomba gibi görünüyordu ve ellerini yumruk yaptı.

Parmaklarını uzun, gevşek buklelerine batırıp onu karıştırmaktan kendini alıkoymak için.

"Muhteşem görünüyorsun meleğim." Seth'in sesi de en az onun kadar şaşkındı. "Uzun katlar yüzün için mükemmel."

Kimdi o, *Queer Eye for the Straight Guy*'dan fırlamış biri mi? Beck'in Seth'in tamamen hetero olduğunu bilmesi dışında.

"Bu... inanılmaz." Heavenly elini ipeksi dalgalarına doğru kaldırdı ve dallar parmaklarının etrafına dolanırken onları kabarttı.

"Vay canına," dedi Beck ona doğru nefes alarak. "Sadece... vay canına."

"Buraya gel." Seth kollarını ona doğru uzattı ve Beck kızın kendi isteğiyle gitmesi üzerine rahatlayarak iç çekti. "Hoşuna gitti mi?"

Başını salladı. "Evet. Teşekkürler. Saçımın böyle görünebileceğini hiç bilmiyordum."

Beck bir dakika daha dayanamadı. Kolunu ona doladı, hem kendisinin hem de Seth'in onu kucakladığını ve salondaki herkesin ona baktığını hiç umursamadan. Seth onun yanağını öperken Beck dudaklarını onun şakağına bastırdı ve sonunda yemeğe gittiler.

Cheesecake Factory çok uzakta değildi ve neyse ki saat beşte kalabalık değildi. Yalnız kalmak istediklerini söylediklerinde, garson onları restoranın arka tarafına götürdü. Heavenly onların arasında sıraya girdi, dekoratif tavanlara, cam bölmelere ve her şekil ve büyüklükteki insanlara aval aval bakarken tek kelime etmeden Seth'i takip etti.

Haftalar önce Heavenly ile paylaştıkları تنها kabin Beck'in beyinde dönüp duruyordu. İlk öpüşmelerinin ve Heavenly'nin ilk orgazmının lezzetli anılarını bir kenara iterek Heavenly ve Seth'in karşısındaki kabine oturdu, ellerini kendine sakladı ve ona ihtiyacı olan besini sağlamaya odaklandı.

Onlara menülerini verdikten sonra, hostes diğer konukları oturtmak için ayrıldı.

Garson az sonra görüldü. O ve Seth buzlu çay sipariş ettiler. Kızları sadece su istedi.

Servis elemanı aceleyle uzaklaştığında Heavenly kaşlarını çatarak menüsünü kapattı. "Midemin şu anda yemeği kaldırabileceğini sanmıyorum."

Beck ters ters baktı. "Bir şeyler yiyorsun, küçük kız. Hafif tutacağız ama konu tartışmaya açık değil."

Seth, "Ne istediğinden emin değilsen, senin için bir şeyler sipariş ederiz," diye araya girdi.

Kız küstüğünde Beck çenesini sıktı. "Vücudun yakıt almazsa, babanın anma töreninde bayılacaksın. İstedğin bu mu?"

İfadesindeki kızgınlık yerini üzüntüye bıraktı. "Tamam, bir bardak çorba içeceğim."

O ve Seth bilmiş bir bakış paylaştılar. Bugün onunla attıkları her adım bir savaştı ama Beck vazgeçemeyeceklerini biliyordu.

Seth, "Şununla yarım hindili sandviç deneyelim," diye

ısrar etti. "Yapma... Para israfı olur."

"Para önemli değil. *Sen önemlisin.*" Tartışmayı bitirmek için Beck bilerek konuyu değiştirdi. "Kuaför saçın için gerçekten harika bir iş çıkarmış. Muhteşem görünüyorsun."

Parmaklarını büyük, gevşek buklelerin üzerinde dalgınca gezdirdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Her şey için teşekkür ederim. Garip bir şekilde kendimi daha hafif hissediyorum."

Beck bunu iyiye işaret olarak algıladı. "Bir şey değil."

"Gördünüz mü, sizinle ilgilenmemize izin verdiğinizde iyi şeyler oluyor," diye ekledi Seth.

Garson içeceklerle döndükten sonra yemek seçimlerini not etti ve tekrar aceleyle gitti. Sohbetleri ara ara devam ediyordu, çoğunlukla o ve Seth sohbetin akıcılığını korumaya çalışıyor, Heavenly de pencereden dışarı bakarken su yudumları arasında bir şeyler söylüyordu.

Akşam yemeği geldiğinde, kaşığı orbasının içinde döndürdü ve ekmek dilimlerinin arasından dökülen hindiyi karıştırdı.

Seth'e baktı ve endişesinin oraya yansıdığını gördü. Kötü polisi oynama zamanı.

Büyük PI tek bir hareketle Heavenly'yi kucağına aldı, kaşığı çorbadan kaldırdı ve dudaklarına götürdü. "şimdi yiyorsun. A, meleğim."

Kaşlarını çatarak geri çekildi. "Beni bir ocuk gibi beslemiyorsun." Beck onun yanına kaydı. "Evet, besliyoruz."

"Acıktığımda yerim."

"Açlıktan ölüyor olmalısın. Günler oldu," diye ısırdı Seth.

Beck, "Ya yemeğini yersin ya da seni eve götürür, yatağa bağlar ve bir beslenme tüpüne bağlarım," diye uyardı.

Gözlerini kısmıştı. "Sen yapmazdın."

"Bahse var mısınız?"

Heavenly ofladı, sonra öne doğru eğildi, ağzını açtı ve dudaklarını kaşığın etrafına sardı. "İşte. Mutlu musun?"

"Sen tabağını temizledikten sonra biz de geleceğiz." Beck yemeğini yaklaştırdı. "Pekâlâ." İ ekti.

Kendi yemeklerini yerken sırayla onu beslediler. Tavrının dağılması ve açlığın onu ele geçirmesi uzun sürmedi. Çok geçmeden Heavenly'nin tabağı boşaldı. Yüzüne yeniden renk gelmiş ve gözlerinin altındaki koyu halkalar neredeyse kaybolmuştu.

"Aferin kızıma." Beck kızın yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. Kız sertleşti ve Beck çok ileri gittiğini anladı.

Lanet olsun, aralarındaki bu uçurum canını sıkıyordu. Hâlâ Gloria'yı dinlemeye hazır değildi ve burası yeri değildi. Ama yakında. Bunu daha fazla başlarında bırakmayı reddediyordu.

"Beni dışarı çıkarabilir misiniz? Bayanlar tuvaletini kullanmam gerekiyor."

Beck, Heavenly'nin aralarına mesafe koymak için makul bir neden aradığından şüpheleniyordu ama yine de itaatkâr bir şekilde durdu ve Heavenly'nin Seth'in kucağından inip birkaç adım ötedeki tuvalete doğru yürümesini izledi.

Yanında oturan Seth başını salladı. "İkinizin arasını düzeltmek için onu gerçekten bağlamanız gerekebilir."

"Cenazeden sonra hala dinlemezse, lanet olası ipi alacağım."

"En azından daha iyi görünüyor, ama bence onu doğrudan eve geri gtrmemeliyiz."

"Kesinlikle hayır."

"Arabayla gezmeye var mısınız?"

"Trafik berbat olacak ama onu eve götürüp yuvarlanmaktan iyidir." Beck garson kız geldiğinde hesabı dedi.

Heavenly tuvaletten döndüğünde oradan ayrıldılar ve Seth'in cipine bindiler. Park yerinden çıktı, sonra PCH'ye yöneldi ve apartman dairesinin ters yönüne döndü.

"Nereye gidiyoruz?" Heavenly sordu.

"Bu bir sürpriz," dedi Seth ona.

"Gerçekten yorgunum..."

"Dalga geç benimle."

Seth lmcl trafiğe karışırken içini çekti. Arabayı gerçek bir New Yorklu gibi, kornaya basarken agresif bir şekilde kullanıyordu. Trafiğin birkaç şeridinden geçtikten sonra boş bir otoparka girdi ve

güneş ufku öpmeden yaklaşık yirmi dakika önce motoru durdurdu.

"Sahili seviyorum... ama burada ne işimiz var?" Kafası karışmış gibiydi.

"Buradaki ilk birkaç günümden sonra anladım ki gün batımını gerçekten takdir edebileceğim tek yer burası meleğim."

"Elbette, ama..."

Bundan zevk almak konusunda isteksizdi.

Seth onun elini tuttu. "Anlıyorum. Hayatın altüst oldu ve etrafındaki insanlar mutlu görünürken ve her şey değiştiği halde hiçbir şey değişmemiş gibi devam ederken kendini bu kadar boş hissetmen berbat. Ama onlara tekrar katılmak" -sahilde eğlenen insanları işaret etti- "senin amacın bu. Baban senin mutlu olmanı ve yaşamanı istiyordu. Denemek zorundasın."

Heavenly dudağını ısırđı, belli ki kendini bir arada tutmak için tüm iradesini kullanıyordu. Neredeyse Beck'in kalbini kırıyordu.

    birlikte SUV'den çıktılar ve kuma doğru ilerlediler. Kenara gelince ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Seth ve Heavenly de onu takip etti. Kısa süre sonra ılık kum ayak parmaklarının arasına batmaya başladı.

Pelikanların suyun üzerinde süzülüşünü izlerken güneşin batışı Heavenly'nin yüzünde parlıyordu. Uzakta bir çift bebeklerini kuma yatırmış, soğuk köpükler ayaklarının üzerinde yuvarlanırken bebek kıkırdıyordu. İki yaşlı kadın sohbet ediyor, güneşe doğru yürüyor ve görünüşe göre sohbede kayboluyorlardı.

Hayat. Etraflarındaki herkes bunu yaşıyordu. Heavenly'nin kendi hayatını ne zaman -ya da tekrar- kucaklayacağına karar vermesi gerekecekti.

Uzaktaki iskeleye doğru yürürlerken Beck onun elini tutmak, onu rahatlatmak ve aralarındaki bağı hatırlatmak için can atıyordu. Bunu yapmadı, bunun yerine ona kişisel alan tanıyarak paylaştıkları zamanın ve manzaranın tadını çıkarmaya çalıştı.

Heavenly artık turuncu ve kırmızının daha koyu bir tonuna bürünmüş olan kızgın güneşin suya doğru kayışını izlemek için durakladığında, rüzgâr saçlarını karıştırıp esintiyle bir bayrak gibi geriye savurdu. Kızın yüzünde dans eden huşu ve şaşkınlık ona, onu Disneyland'a götürdüğü günkü yüz ifadesini hatırlattı.

Dünyayı görmeye, hayatı deneyimlemeye ihtiya ı var. Özgür olmaya. Onu bağlama.

Abel'in sözleri kulaklarında yankılandı. Kıymetli kızlarının daha deneyimleyecek çok şeyi olduğuna katılmıyordu. Ama o ve Seth ona her şeyi gösterebilir, bilmesi gereken her şeyi  ğretebilirlerdi. Abel'in *yaşamak* olarak tanımladığı şeyi yapabilmesi için hiçbiri aşktan vazgeçmek zorunda kalmamalıydı.

" ok güzel," diye fısıldadı Heavenly.

"Evet,  ylesin." Beck gözlerini ondan ayıramıyordu.

"Gün batımından çok daha fazlası." Seth onun elini sıktı ve dudaklarına götürdü. Kız adama Beck'i kıskandıran yumuşak bir bakış gönderdi.

"Teşekkür ederim." Heavenly ile aralarındaki bu sinir bozucu uçurumu düzeltmek zorundaydı.

Arkadaşça bir yürüyüşten sonra arabaya geri döndüler. Daireye vardıklarında hava yine kararmıştı. O ve Seth kızın paketlerini taşıdılar. Heavenly doğruca yatak odasına yöneldi. Onlar daha köşeyi dönmeden, şortunu çıkarmış, yatağa geri sürünmüş ve gözlerini kapatıp onları tekrar kapatmıştı bile.

Beck'in kalbi sıkıştı.

CHAPTER THREE

CUMA, 5 NISAN

"Beni gitmiş olarak düşünmeyin, çünkü yolculuğum daha yeni başladı..."

Papaz İncil'ini açtığı anda, Heavenly gözlerini kapadı ve babasına bu son vedayı unutmaya çalıştı.

Onu kaybetmek hâlâ gerçek gibi görünmüyordu. Bununla ilgili her şey onu kızdırıyordu. Onu en güzel şekilde uğurlamadığı için bulutlu hava gibi. Papazın sesi bahar alerjisi varmış gibi geliyordu. Çiçekler o kadar keskindi ki hafifçe başını döndürüyorlardı. Ve bu şaşırtıcı derecede gösterişli törene rağmen, Beck ve Seth onu hiç ama hiç istemediği bir kayıpla yüzleşmeye zorladıkları için.

Bu onların suçu değildi ama Tanrı'dan başka kimi suçlayabilirdi ki? Şu anda O'na bağırıp çağırmak istiyordu. Babası çok daha iyi bir hayatı hak etmişti ve onu çok erken kaybetmişlerdi.

Seth sağ elinin başparmağıyla Beck'in elinin arkasını okşayarak sessizce onun yanında ve onun için burada olduğunu hatırlattı. Beck de aynısını sol eliyle yaptı. Şimdilik onun ne bekâr ne de saf hayallerinin sadık kahramanı olduğu gerçeğini bir kenara itti. Bencilce ya da değil, sadece onun kendisini rahatlatmasına izin verdi çünkü bu güce çok ihtiyacı vardı. İkisi olmadan bu hizmetin üstesinden gelebileceğinden emin değildi. Bundan sonra, başına geleceklerle yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Kemancı arka planda yumuşak, ağlamaklı bir melodi çalarken, papaz Yuhanna İncili'nden bir bölüm okudu. Etrafındaki kalabalık beklenildiği gibi küçüktü ama tanıdık yüzlerle doluydu.

Liam, Raine ve Hammer gelmişlerdi, ruh halleri kasvetli ve endişeliydi. Raine'in kardeşi River, bir ya da iki kez tanıştığı LAPD memuru Dean'le birlikte gelmişti. Hastanede kendisi gibi gönüllüleri koordine eden Hemşire Lewis de programından zaman ayırıp gelmişti. Bu insanların hiçbiri babasıyla tanışmadığı için, onu desteklemeye ve teselli etmeye geldikleri için minnettardı.

Dr. Litchfield geldiğinde onu şaşırtmış ve nazıkçe kucaklamıştı. VA'da gönüllü olarak çalışan ve babasını sık sık neşelendiren Ralph Johnson ve eşini gördüğünde neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı.

Ciddi gruba açıklanamaz bir şekilde katılan son kişi sinir bozucu derecede kaba Pike'tı. O ve Beck arkadaşılar... bir bakıma. Seth dövmeli kötü çocuktan nefret ederdi. Macen'in sahibi olduğu zindanda Hammer'la birlikte çalışıyordu ve tam bir domuzdu. Onunla her karşılaştığında, teklif etmeden önce gözleriyle onu soyuyordu. Bugünse ona sadece saygılı bir baş sallama hareketi göndermişti.

"Abel Phillip Young, hastalık onu sevdiklerinden çalmadan önce hayat dolu bir adam ve iyi bir

babaydı..." Papaz başladı. "Eau Claire, Wisconsin'de sevgi dolu iki anne babanın çocuğu olarak dünyaya geldi.

Arkadaşları, ailesi, okulu ve gelenekleriyle dolu sıcak bir çocukluk geçirdi. Yirmi bir yaşındayken Lisa Townsend ile tanıştı ve evlendi. Kısa bir süre sonra Bayfield, Wisconsin'de bir süt çiftliğine taşındılar ve tek kızları oldu..."

Heavenly gözlerini sımsıkı yumdu ama bu, babasının zamansız sonu da dahil olmak üzere hayatının en kötü anlarını dinlemesine engel olmadı. Arkasında, narin bir el omzunu kavradı. Döndü. Raine yumuşak bir empatiyle ve gözlerinde *seni anlıyorum* diyen bir bakışla oradaydı.

Arkadaşı, dün alışveriş merkezinde konuştukları plan için ihtiyacı olan her şeyi getirmişti.

Hem rahatlatma hem de korkuyla dolan Heavenly ona teşekkür eden bir gülümseme gönderdi ve bir kez daha küçük şapelin önüne döndü. Ayinin geri kalanı bir bulanıklık içinde geçti. Bittiğinde, yanındaki adamlar onun ayağa kalkmasına yardım etti.

"Nasılsın küçük kız?" Beck dengeleyici parmaklarını kızın dirseğine doladı. "Solgun görünüyorsun." Seth kaşlarını çatı.

Ona karşı o kadar ilgili ve uyumluydular ki bu onun kalbini kırdı.

"Ben iyiyim. Teşekkür ederim. İkinize de, benim ve babam için yaptığınız her şey için. Siz devreye girmeseydiniz ona bu kadar asaletle veda edemezdim."

"Bize teşekkür etmene gerek yok." Beck onun omzunu okşadı. "Senin için her şeyi yaparım." Seth onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Sıradan çıkarken onların acı tatlı rahatlığını içti. Konukların geri kalanı etrafını sarmış, sahip olduğu azıcık huzuru da tehdit ediyorlardı.

"Baban iyi bir adama benziyordu. Onunla hiç tanışmadığım için üzgünüm." Hammer onun ellerini şefkatle sıktı.

"Öyleydi. Onunla hiç tanışmadığın için de üzgünüm. Sanırım senden hoşlanırdı."

Liam yaklaştı, yavaşça omuzlarından tuttu. Her zaman yaptığı gibi ona baktı; sanki onun içini görebiliyordu. "Nasıl hissediyorsun ufaklık?"

İrlandalı ses tonundaki nezaket kadının hissizliğine işledi ve neredeyse onu yıkacaktı ama Heavenly kendini toparladı. "İdare ediyorum. Geldiğiniz için teşekkür ederim. Ve dünü Raine'le geçirmeme izin verdiğin için de teşekkür ederim. Buna ihtiyacım vardı."

"Sevgilim de öyle söyledi. Senin için yapamayacağı hiçbir şey yok. Ama sen bunu biliyorsun." Ona sinsî bir gülümseme gönderdi.

Heavenly telaşını yuttu. Raine ona ne söylemişti?

Güzel esmer onu dirsekleyerek kenara çekti ve sarılmak için hamle yaptı. "İşte böyle. Tek yapman gereken bana haber vermek."

Los Angeles'ta tanıştığı onca insan arasında Raine en sevdiklerinden biri olmuştu. Dün kalpten kalbe bir paylaşımda bulunmuşlar, Heavenly babasından kimseye bahsetmediğini, çünkü arkadaşlarına sıkıntılarını yüklemek istemediğini açıklamıştı. Neyse ki Raine onu anlamış ve affetmişti. Pedikürden sonra birbirlerine sarılmışlar, sonra da bundan sonra olacaklar hakkında konuşmaya başlamışlardı.

Birlikte bir plan yapmışlardı.

Şimdi Heavenly'nin kendisi, babası ve geleceği için bunu yapacak gücü bulması gerekiyordu.

River yanaştı ve onu rahatlatıcı bir şekilde kucakladı. "Kaybınız için üzgünüm. Eğer bir omuza ya da kulağa ihtiyacın olursa, sana ikisini de vermekten mutluluk duyarım."

Arkadaşlıklarının alışlagelmişin dışında başlamasına rağmen, hiç tereddüt etmemişti. O da tıpkı kız kardeşi gibi sadıktı. "Bunu takdir ediyorum. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla."

Ardından Dekan Gorman elini sıkarak <https://www.rainey.org> için araya girdi. "Başınız sağ olsun. Hammer söylemek

için aradığında

"Babanı kaybettiğin için sana destek olmak istedim."

Büyük olasılıkla Hammer, babasının hayatı önemsizmiş gibi hissetmesin diye arkadaşlarından cenazenin saflarını doldurmalarına yardım etmelerini istemişti. Ama bu, hepsini ona daha da çok sevdirdi.

"Çok nazıksınız. Minnettarım."

Başını sallayarak River'a doğru geri adım attı. Bu ikisi çok sıkı fıkıydı. Raine ikilinin sık sık birlikte barlara gittiğini ve görünüşe bakılırsa başarı oranlarının şaşırtıcı derecede yüksek olduğunu söylemişti.

Hemşire Lewis yaklaştı, gözleri empatiyle yumuşamıştı. "Düşüncelerim ve dualarım seninle, Heavenly."

"Teşekkür ederim."

"Hastanedeki hiçbir şey için endişelenmeyin. Hazır olduğunda geri dön. Duymadıysan diye söylüyorum, Jennifer'ı senin birimindeki Kathryn'in yerine terfi ettirdim. Onu çok daha profesyonel ve adil bulacaksın ama herhangi bir sorun yaşarsan bana haber ver."

"Çalışacağım." Heavenly hemşire olarak insanlara yardım etme fikrini hâlâ seviyordu ve gönüllü çalışmaları sırasında tanıştığı çoğu kişi, çalışmayı tercih edeceği türden şefkatli sağlık hizmeti sağlayıcılarıydı. Aslında Bridget Lewis okulu bitirdiğinde ona bir iş teklif etmişti. Heavenly bu işi kabul edebilecek durumda olup olmadığını merak ediyordu.

Son bir kez parmaklarını sıkkan hemşire yönetici gitmişti. Arkasında, Dr. Litchfield yardımsever bir gülümsemeyle ortaya çıktı ve başsağlığı mırıldandı.

Heavenly adama, "Babamı kurtarmak için her şeyi denediğinizi biliyorum," diye güvence verdi. "Dr. Beckman açıkladı."

Nörolog başını salladı, ifadesi sıcaktı... ve sessizce meraklıydı. Elbette meslektaşıyla ve onun yanına yapışmış kaba New Yorker'la olan ilişkisini bilmek istiyordu. Hastane çevresinde spekülasyonlar almış başını gidiyor olmalıydı.

Kısa bir görüşmeden sonra, bu güzel ayın için teşekkür etmek üzere papazı bulmak için döndü. Bunun yerine, saçlarıyla uyumlu simsiyah gözleriyle ona bakan Pike'a neredeyse çarpacaktı - ve duyduğu her şeye göre ruhu da öyle.

"Hey. Benim bir pislik olduğumu düşündüğünü biliyorum ama... sadece üzgün olduğumu söylemek istedim. Kaybetmek kolay değil." Heavenly ağzı açık kaldı. Pike güzel bir şey mi söylemişti?

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı otomatik olarak.

"Bir şeye ihtiyacın olursa, buralarda olacağım." Sonra sanki söyleyecek bir şeyi kalmamış gibi ona garip bir şekilde başını salladı, ellerini ceplerine soktu ve şapelden çıktı.

"Bu az önce mi oldu?" Raine onun ardından bakarak

sordu. "Şok edici bir şekilde, sanırım öyle."

"Al." Raine onun elini tuttu ve içine bir şey bastırdı. Bir anahtarlık. "Konuştuğumuz her şey arabanın içinde."

Kalbi hızla çarpan Heavenly, parmaklarını onun etrafına doladı ve gözlerini kurulamak için bir mendil alırken onu gizlice çantasına attı.

"Seni arayacağım," diye fısıldadı.

"Sakın unutma. Söz vermiştin." Raine gözyaşlarına boğuldu.

Heavenly'nin dünyadaki tek kız arkadaşına tekrar görüşeceklerine dair güvence vermemesi için her şeyi gerekiyordu. Ama Raine'e ya da bir başkasına ne söz verebilirdi ki?

"Bayan Young?"

Rahibin sesiyle döndü ve kalbinin kırıldığını görmemesi için yüzüne kibar bir ifade yerleştirdi.
"Bu güzel ayin için teşekkür ederim, Peder Newell."

Babasının küllerinin bulunduğu vazoyu ve şövaledeki resmini ona uzatırken yüzündeki iyi niyetli sempati fazlasıyla acımaya benziyordu. "Bunun senin için karanlık bir gün olduğunu biliyorum çocuğum. Tanrı'ya yaslanmaktan korkma. O, kederli zamanlarında sana yardım edecektir."

Yardım eder miydi? Şimdiye kadar ona ya da babasına pek yardım etmediği için, Heavenly yine O'nun ilahi müdahalesi olmadan üstesinden gelmek zorunda kalacağını düşündü.

Ancak bakan kendisine iyi dileklerde bulunup uzaklaşmadan önce ona sıkı bir gülümseme verdi.

Beck ve Seth birkaç adım ötede Liam, Hammer, River ve Dean'le kısık sesle konuşuyorlardı. Her ikisi de sanki her an paramparça olacağından korkuyorlarmış gibi ona doğru bakış attılar. Haksız da sayılmazlardı. O kadar uzun süredir bakıcı rolünü oynamıştı ki, herhangi birinin onunla ilgilenmesi hem yabancı hem de rahatsız edici görünüyordu. Ama Seth ve Beck ısrarlı bir şefkatle ona bakmışlardı.

Bu da bundan sonra yapması gereken şeyi daha da iç burkucu hale getiriyordu.

Ama babasına söz vermişti, bu yüzden ne kadar acı verse de bugün vedalaşma günüydü.

Seth adamlardan ayrılıp ona doğru koştu, endişeden kaşları çatılmıştı. "Angel?"

"Ben iyiyim." İyi değildi. Ve onları bir daha görüp göremeyeceğini merak etmek onu parçalıyordu.

Ama onlara herhangi bir taahhütte bulunmadan önce, yerine getirmesi gereken bir görevi vardı. Sonra da hayatın onu nereye götürdüğünü ve kalbinin gerçekten nereye ait olduğunu bulması gerekiyordu.

"Emin misin?"

Tanrım, bu kadar umursamayı bırakmazsa, kız yıkılabilir, kollarına düşebilir ve acısına katlanması için ona yalvarabilirdi. Ve bu ne adil olurdu ne de mümkün.

Bu tek başına yapması gereken bir şeydi.

Ona kırılgan bir baş sallama hareketi gönderdi. "Bunları arka koltuğa koyabilmem için arabanın kilidini açar mısın?" Adam vazoya ve resme bir göz attıktan sonra kadının omzunu okşadı. "Onları senin için alacağım." "Hayır. İzin ver," diye yalvardı. "İhtiyacım var."

"Tamam." İç çekerek arabasının düğmesine bastı ve babasının portresine baktı. "Ona çok benziyorsun."

Ve bugün bu onu bir parça tatlı huzurla doldurdu.

"Ben de öyle duydum." Seth'e geri döneceğini söyleme isteğine direndi. Onu o kadar çok seviyordu ki

Yalan.

Sonra parmak uçlarında yükseldi ve dudaklarını onun dudaklarına değdirdi, sanki bütün O tek öpücüğün içine pişmanlık ve milyonlarca veda sığdırdım.

Geri çekildiğinde Beck onun yanında duruyordu. "İyi misin, küçük kız?"

Heavenly gözyaşlarına boğuldu. Kahretsin, ağlayamıyordu. Eğer şimdi başlarsa, ne zaman duracağını bilmiyordu.

Onları çok özleyecekti.

Hayır, mükemmel değillerdi. Otoriter ve çileden çıkarıcı olabiliyorlardı. Kesinlikle onun başa çıkmaya hazır olduğundan daha fazla alfaydılar. Ama ona hayat ve kendisi hakkında mümkün olduğunu düşündüğünden çok daha fazlasını göstermişlerdi. Seth onun içini kıpır kıpır yapmakta asla başarısız olmamıştı. Kesinlikle kalbini çalmıştı. Peki ya Beck? Karmakarışık ilişkilerine rağmen ona fena halde aşık olmuştu. Bekâretini ona emanet ettikten dakikalar sonra evli olduğunu öğrenmesi, vücuduna sert bir darbe indirmişti. Kuşkusuz, onu tanıdığı onca zaman boyunca bir eşe

dair hiçbir iz görmemişti ve Beck de gerçekten evli olmadıklarını iddia ediyordu. Ama artık yasal olarak bağlı olmadığı sürece, ahlaki pusulası onunla birlikte olmasına izin vermeyecekti. Ve o olmadan Seth'le birlikte olmayı hayal bile edemiyordu.

"İyi," diye yalan söyledi Heavenly, Beck'i kavrayıp dudaklarını onunkilere bastırırken, dokunuşunu, kokusunu, tadını ezberlemek için çırpınıyordu.

Son bir acı-tatlı andan sonra, Heavenly güven verici olduğunu umduğu bir ifadeyle geri çekildi

gölümsedi. Bir şey söyleyemeyecek kadar tıkanmıştı, bu yüzden otoparka doğru yöneldi. Raine'in fobunu çekip kadının kırmızı Audi'sine tırmanırken ve babasının her zaman yaşamasını istediği hayata başlamak için ayrılırken arkasına bakmasına izin vermedi.

BECK, Litchfield'ın gelecek vaat eden yeni bir Alzheimer ilacı hakkındaki konuşmasını yarı yarıya dinlerken, Heavenly'yi aramak için odaya göz gezdirdi. Endişe içini kemiriyordu.

Onu hiçbir yerde görmemiş.

"Affedersin, Brad." Beck diğer doktorun cevabını beklemeden, Hemşire Lewis'le kısa bir görüşmeyi henüz bitirmiş olan Seth'e doğru atıldı. "Heavenly nerede?"

"Daha dönmedi mi?" Seth kaşlarını çatarak odayı taradı.

"Nereden?"

"Babasının küllerini saklayabilsin diye arabanın kilidini açtım. Bu belki... beş dakika önceydi." "Geri geldiğini gördün mü?"

Seth'in kaşları daha da çatıldı. "Hayır."

Kızlarının arabada tek başına hıçkıra hıçkıra ağlamadığını umarak, o ve özel dedektif aceleyle dışarı çıktılar. Park yerinde kimse yoktu. Ön camdan bakınca aracın boş olduğu anlaşıldı. İçinde Abel'in fotoğrafı ya da kül tablası yoktu.

Beck kaldırımında bir aşağı bir yukarı baktı, panik karnını kemiriyordu.

"Bunu iyice düşünelim." Seth'in sesi kendini kaybetmemeye çalışıyormuş gibi geliyordu. "Belki de kadınlar tuvaletinde durmuştur."

"Belki." Ama endişe Beck'in ensesindeki tüyleri diken diken etti.

Heavenly, sorunlarını kimseye yüklemek istemediği için duygularını içselleştirmiş olsa da, kendi babasının cenazesinde yas tutmak için bir kabine saklanması hayal edemiyordu. Ama başka nerede olabilirdi ki?

Birlikte bir kez daha içeri koştular ve Hammer ile Liam'ın arasında dalgın dalgın duran Raine'e odaklandılar.

Beck alçak sesle, "Heavenly'yi bulamıyoruz," diye mırıldandı. "Kadınlar tuvaletini kontrol edebilir misin?" Raine dudaklarını birbirine bastırdı, özür dilediği yüzünden okunuyordu.

"Banyoda değil." Beck'in yüreği ağzına geldi.

"Nerede o?" Seth ne kadar yüksek sesle sorduğunu umursamadan sordu. Şapeldeki herkes onlara doğru döndü.

Raine usulca, "Korkma," diye söze başladı. "Babasının küllerini serpmek ve birkaç şeyi çözmek için gitti."

Heavenly gitmiş miydi? Tek kelime etmeden mi? "Wisconsin'de mi? Bunu onunla birlikte yapabilirdik." "Kahretsın, bunu onun için yapabilirdik." Seth dişlerini birbirine geçirdi.

"Çocuklar, yapamazsınız. Heavenly'nin bunu yalnız yapması gerekiyor. Dün, bundan sonra ne yapacağına karar vermek için yalnız kalmaya ihtiyacı olduğu belliydi. Ben de ona yardım ettim."

Kalp atış hızı üç katına çıktı. *Sırada ne var?* Bu da ne demek oluyordu? Ama zaten bildiğinden korkuyordu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Seth homurdandı.

"Olan biten her şeyi sindirmesi gerekiyor. Wisconsin'e yapılacak bir yolculuk ona bunu yapması için zaman kazandıracaktır."

Seth, "Ülkenin bir ucundan diğerine tek başına seyahat etmiyor," diye hırladı. "Ne korkunç şeyler olabileceğini biliyor musun?"

Elbette Raine bir kadının başına gelebilecek tehlikeleri biliyordu. Hayatta kalabilmek için kendi babasını öldürmek zorunda kalmıştı. Ama Heavenly'yi kendini koruyacak hiçbir şey olmadan göndermenin sonuçlarını düşünmeyi bırakmış mıydı?

"Benzin istasyonları, dinlenme tesisleri, moteller; hepsi yırtıcı hayvanlar için birer sığınak." Seth sıralamaya devam etti. "Ve araba yolun kenarında bozulursa ne olacağı konusuna hiç girmeyeyim."

Raine'in ifadesi yumuşadı. "Olursa beni arar. Ama Heavenly iyi olacak. Onun bir planı var. Her gün beni kontrol edeceğine söz verdi. Ve ondan haber aldığında, nasıl olduğunu size bildireceğim."

"Orospu çocuğu," diye homurdandı Beck. "Cüzdanında tek kuruş olmadan gitti ve-"

"Hayır," diye güvence verdi Raine. "Kıyafetlerinin, parasının ve kullan-at telefonunun olduğundan emin oldum. Arabamın içinde. Deposu dolu, yağı yeni değiştirilmiş ve lastikleri yeni."

Beck bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Heavenly cenazeden bir anda ayrılmamıştı çünkü bunalmıştı ve birkaç saat yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ayrılışı önceden planlanmıştı.

"Lovely, önce bizden biriyle konuşmalıydın," diye azarladı Liam.

"Evet. Ettiğimiz yemini hatırlıyor musun Raine?" Hammer ona onaylamayan bir kaş çattı. "Sır yok."

"Macen, bu benim sırrım değildi ki söyleyeyim. Eğer bir şey söyleseydim, yapacağın ilk şey ne olurdu?"

Beck, "Telefonu eline aldı ve iyi bir arkadaşın yapması gerektiği gibi beni aradı," diye hırladı. "Ve sen onun gitmesine asla izin vermezdin," diye belirtti Raine.

"Çok haklısın."

"Siz ikiniz onu boğmayı bırakmalısınız."

Sadece ona yardım etmek ve onu korumak istemişlerdi, lanet olsun.

Beck bir sonraki soruyu sormaya neredeyse korkuyordu. "Geri dönecek mi?" Raine başını eğdi. "Bildiğini sanmıyorum."

"Sen lanet olası-" Seth suçlamasını geri aldı. "Daha yeni gitti ve geri dönmeyi planlayıp planlamadığını bize söyleyemiyor musun?"

"Hayır. Şu anda sadece babasına veda ediyor ve nihai olarak nereye ait olduğunu düşünüyor. Eğer biraz yalnız kalır ve seni özleme fırsatı bulursa, geri döneceğine ve hayatını seninle geçirmeyi her şeyden çok isteyeceğine yürekten inanıyorum."

"Kristal küren böyle mi söylüyor?" Beck dişlerini sıkarak kaşlarını çatı.

Raine'in yüzü yumuşadı. "İkinizi de seviyor. Bunu yüksek sesle söylememiş olabilir ama ben bundan eminim."

Ona biraz zaman verin."

Onlara başka bir seçenek bırakmamış olması Beck'i çileden çıkarmıştı.

Heavenly'nin son, uzun öpücüğündeki hüznü tatmıştı. Bunu keder olarak yorumlamıştı ama kız veda ettiğini çok iyi biliyordu - belki de sonsuza dek. Daha da kötüsü, onun karısını aldatan bir pislik olduğunu düşünerek ayrılmıştı, bu yüzden gerçekten geri dönme şansı sıfıra yakındı.

Beck birini yumruklamak istiyordu. "Sahipli ve hamile olduğunu biliyorum prenses, ama şu anda o lastik raket elimde olsaydı, bunların hiçbirisi beni durdurmazdı."

Liam koruyucu bir kolla Raine'in beline sarılırken Hammer gözlerini kısarak onun önüne geçti. "Ama o sana ait ve hamile, bu yüzden ona bir daha *asla* dokunmayacaksın."

Raine Liam'ın elinden kurtulmaya çalıştı. "Mağara adamı gibi davranmayı bırakın, hepiniz."

Yardığ ediyor olmalıydınız.

ve birbirimizi desteklemek. Heavenly için yaptığım tek şey buydu."

Kadının sözleri Beck'in öfkesini bir kademe azalttı ama Raine'in ona ya da Seth'e Heavenly'yi gitmekten vazgeçirmek için hiçbir yol vermediği gerçeğini ortadan kaldırmadı.

Seth telefonunu çıkardı ve ekrana dokundu. "Konuşmayı bırakıp sürmeye başlayalım. Sadece birkaç dakika önümüzde. Çok uzaklaşmadan onu yakalayabiliriz. Ne tür bir araba kullanıyor?"

"Kırmızı bir Audi Q5." Hammer plaka numarasını verdi. Raine,

"Bunu yapmayın çocuklar," diye yalvardı.

Liam başıyla onayladı. "Bence sevgilimi dinlemelisin."

"Siktir et," diye tersledi Seth.

Raine ona döndü, elleri kalçalarında. "Onu bulup geri getirirseniz ne olacağını sanıyorsunuz? Muhtemelen ikinize de kuma gömülmenizi söyleyecek ve sizi daha da dışlayacaktır. Gerçekten istediğin bu mu?"

Seth, "Onun güvende olmasını istiyoruz," dedi.

Beck başını salladı. "Ve sevildiğini bildiğinden emin olmak için."

"Anlıyorum," dedi Raine. "Gerçekten anlıyorum. Ama o kendine ait tek bir günü bile olmayan yetişkin bir kadın. Çocukluğundan beri babasına bakıyor. Eğer onu geri dönmeye zorlarsan, suçluluk duygusu onu senin duygularını kendi duygularından üstün tutmaya itebilir. Bu şekilde yaşamaktan mutlu olacağını düşünüyor musun? Endişelendiğinizi biliyorum ama o kendi başının çaresine bakabilecek durumda."

Beck elini yüzünde gezdirdi. Raine'in söylediği her kelimedenden nefret etse de bunu reddedemiyordu. "Neden tek başına ülkenin öbür ucuna gitmek yerine en azından ona bir uçak bileti almamıza izin vermedi?"

"Aslında uçuş parasını ödemeyi teklif ettim. Ama Heavenly babasıyla birlikte Wisconsin'den yola çıktıklarını söyledi. Eve de bu şekilde birlikte dönmeleri gerektiğini düşündü."

"Sadece bu yolculuk bile Cennet'in ikinizi temelli olarak kalbine kabul edecek kadar iyileşmesinin tek yolu olabilir." Liam'ın yüzünde acımasız bir anlayış vardı.

"Annenden sana miras kalan o ürkütücü şey mi konuşuyor?" Seth homurdandı.

Liam omuz silkti. "Her iki durumda da, dinlemenin zamanı geldi. Hammer ve ben sana otobüsü nasıl kullanacağını öğretmeyi teklif ettik ama ikiniz de direksiyonu teslim edecek durumda değilsiniz, dostum."

Beck hırladı. "Otobüsünüzü alıp gidebilirsiniz-"

"Saçmalamayı kes," diye homurdandı Raine. "Bir sorunla karşılaşırsa beni arayacak-"

"Bunun ne yararı olacak?" Seth talep etti. "Ona Los Angeles'tan yardım edemezsin ki. Onunla birlikte olmalıyız."

"Onu sevdiğini biliyorum. Onunla birlikte olmak için yaptığın fedakarlıkları biliyorum. Ama senin bağlılık için hazır olman onun da hazır olduğu anlamına gelmez, özellikle de şu anda. Yıllardır ilk kez hayatı ölmek üzere olan bir adama bakmakla geçmiyor, bu yüzden ruhunu yoklamalı ve ne istediğini bulmalı. Ve ne sen, ne ben, ne de bir başkasının söyleyeceği hiçbir şey onu bu konuda acele ettiremez."

"Tanrım," diye tükürdü Seth.

Beck lanet okudu. Raine kızlarını ondan ve Seth'ten daha iyi anlıyordu. İkisi de asi gençliklerinin ve aptal yirmili yaşlarının lüksünü yaşamışlardı. Heavenly'nin yoktu. Şimdi ondan hayatını kendileriyle geçirmesini nasıl isteyebilirlerdi?

Kafasının içindeki mantıklı sesin çenesini kapatmasını diledi.

"Hadi gidelim." Beck onun peşinden gitmedikleri için nereye gideceklerini bilmiyordu. Ama kaşlarını çattı, Raine'in etrafından dolandı ve kışını kapıya doğru çekti.

HEAVENLY'NİN RUHU, içinden geçtiği çöl kadar çorak hissediyordu. Barstow yaklaşık iki saattir dikiz aynasındaiken, I-15'in kuzeyinde Vegas trafiğiyle mücadele ediyordu.

Yalnızlık onu ezdi.

Şimdiye kadar hep babası vardı. Ona fiziksel olarak yardım edememişti ama her zaman dinlemiş ve bilgece tavsiyelerde bulunmuştu. Bugün, onun küllerini taşıdı ve sadece sessizliği duydu.

Vefatının ezici gerçekliği onu sarsmaya devam ediyordu. Babasıyla bir daha asla konuşamayacak, onun tanıdık kahkahasını duyamayacak, sesindeki o sevgi kırıntısıyla ona "boo" dediğini asla duyamayacaktı. Uyurken birkaç adım ötesinde olmasının rahatlığını asla tadamayacaktı. En kötüsü de, onun bir daha asla *seni seviyorum* dediğini duyamayacaktı. Elbette kendine onun acı çekmeden daha iyi bir yerde olduğunu söylemeye çalıştı... ama bencil kalbi, yanaklarından süzülen gözyaşlarını yansıtan gözyaşları döktü.

Bu yetmezmiş gibi, her geçen kilometrede Beck ve Seth için duyduğu korkunç, boş acı da ona işkence ediyordu. Raine'in arabasını geri döndürmek, kendini onların kollarına atmak ve onlara geleceğini vaat etmek için binlerce dürtüye direnmişti. Bunun yerine, gönüllü olarak uzaklaşıyordu.

Neden? Dünyada neredeyse yalnızdı ve insanlar hayatları boyunca aşkı ararlardı. Ama o nedenlerin sıralamasını ezberlemişti ve bunların çoğu yanındaki vazodaydı.

Babama verdiği sözleri tutmasa bile Beck ve Seth'i sonsuza dek mutlu edebilecek miydi? Onlar dünyevi, çok yönlü ve tecrübeliydiler. Utangaç, küçük bir Wisconsin çiftlik kızının onlara gerçekten sunabileceği ne vardı?

Otoyolu bulanıklaştırmakla tehdit eden gözyaşlarını kırıştırmakla radyoyu açtı. Bir DJ'in esprileri, kutsanıp susmadan önce boşa çıktı. Daha sonra Rihanna, sevgilisine kalması için yalvarırken, akıldan çıkmayacak kadar sade bir melodi eşliğinde müzik setinde mırıldandı.

Heavenly'nin kararlılığı kırıldı. Yanaklarından aşağı daha fazla gözyaşı döküldü.

Bugünün zor geçeceğini biliyordu. Hüznü bekliyordu. Kalbinin korkunç bir hata yaptığını haykırmasını beklemiyordu.

Cipin navigasyon sistemi, varış noktasına ulaşmasına birkaç dakika kaldığını söylüyordu. Gözlerini silmeye devam etse de çıkışı bulması bir mucizeydi. Neyse ki otoyoldan çıkıp şehrin kalbine doğru ilerlerken hüzünlü türkü sona ermişti. Yakında motelini bulacaktı. Ama önce durması gereken bir yer vardı.

DJ, piyanonun umutsuz vuruşlarıyla başlayan başka bir hüzünlü melodiyi döndürmeden önce daha fazla anlamsız gevezelik etti. Bir adam sevgilisine bir şeyler söylemesi için yalvarıyordu çünkü artık pes etmişti.

Tıpkı Beck ve Seth'in yapacağı gibi. Belki de çoktan gitmişlerdir. Şimdiye kadar gittiğini öğrenmiş olmalılar. Onları sürüklediği dramdan sonra, değerinden daha fazla sorun çıkardığına karar verdikleri için onları suçlayamazdı. Tabii ki yollarına devam edeceklerdi.

Asla yapmazdı. Onun için her şey onlardı ve onlardan ayrılmak onu öldürüyordu. Tek tesellisi, ayrılışının kendisine, onlara verebileceğinden çok daha fazla zarar verecek olmasıydı.

Heavenly direksiyonu kavradı. Acı dolu hıçkırıkları neredeyse GPS'in ona sağa dönmesini söylediğini kaçırmasına neden oluyordu.

Arabayı sarsarak son dakikada dönüşü başardı. Yolun geri kalanı, bir yerleşim bölgesine ulaşana kadar bulanık bir şekilde geçti. Geniş ve lüks bir yerdi. Bakımlı çimler çimen ve çöl manzarasının

bir karışımıydı. Evler tuğla ve taşla vurgulanmış sıvaydı. Ve çok büyüktüler.

Otomatik ses ona İspanyol kiremit çatısı ve süslü çift ön kapısı olan güzel bir evin önünde durmasını söyledi. Çok gergindi.

Cesaretini toplayan Heavenly dikiz aynasından kendini kontrol etti, pudrasını ve rujunu tekrar sürdü ve kırmızı çerçeveli gözlerinin çok belirgin olmamasını umdu. Sonra cipten indi ve uzun, sığ merdivenlerden yukarı çıktı, evin kanatlarıyla çevrili uzun bir yürüyüş yolundan aşağı indi, sonra girişe ulaştı. Zili çalarken midesinde kelebekler uçuşuyordu. Şimdi Gloria Beckman'ın kapıyı suratına çarpmayacağını umuyordu.

CHAPTER FOUR

BECK'IN KARISININ KAPIYI AÇMASINI BEKLERKEN HEAVENLY'NIN KALBI KÜT KÜT ATIYORDU.

Raine'le birlikte babasının küllerini eve geri götürme planını yaptıklarında Heavenly, Los Angeles'tan Wisconsin'e giden tüm yolların doğrudan Las Vegas'tan geçtiğini fark etmişti. Bir zamanlar Beck'in kalbini elinde tutan kadınla tanışmak ve boşanmalarıyla ilgili gerçeği duymak için mükemmel bir fırsat gibi görünüyordu.

Şimdi bunun iyi bir fikir olduğundan o kadar da emin değildi. Ne de olsa o ve bu kadın asla arkadaş olmayacaklardı... ama düşman olma ihtimalleri de yüksekti.

Kilit açıldığında nefesini tuttu. Kapı açıldığında kızıl saçlı, kısa saçları tavrıyla dikkat çeken bir dinamo ortaya çıktı. Beyaz kalem etekli bir takım giymişti. Siyah saten, vücudu saran ceketin yakasını ve manşetlerini süslüyor, ayrıca iri göğüslerini ve gövdesini bir korse gibi belirginleştiriyordu. Kum saati kıvrımları tamamen örtülüydü ama bu etki kesinlikle müstehcendi. Kadının kusursuz makyajı rengârenkti, parlak gözlerini vurguluyor ve Beck'ten daha yaşlı olduğu gerçeğini neredeyse gizliyordu.

Heavenly Instagram'a girmeye hazır genç bir süper model bekliyordu, bu gösterişli, profesyonel görünümlü puma değil.

"H-hi. Bayan Beckman?"

"Bana Gloria de." Kızıl saçlı gülümsedi.

Heavenly, neden geldiğini öğrendiğinde kadının cana yakınlığının uzun sürmeyeceğinden korkuyordu. "Beni tanııyorsunuz ama..." *Yanlışlıkla kocanızla yattım.*

"Elbette biliyorum. Sonunda seninle tanışmak bir zevk, Heavenly.

İçeri gel." Dondu kaldı. "Sen nasıl..."

"Biliyor musun? Ken Noel'den beri senden bahsedip duruyor. Resminden bile daha güzelsin."

Beck karısına benden mi bahsetmiş? "Teşekkür ederim. Anlamıyorum."

Gloria onun elini sıkıca tuttu ve onu duvar mozaikleri ve rustik bir avizeyle tamamlanmış, yüksek, klimalı fuayeye çekti. Parmağında mütevazı bir elmas parıldıyordu - şüphesiz Beck'in yüzüğü. Bu düşünce Heavenly'nin midesini bulandırdı.

"Anlayabiliyorum, tatlım." Ön kapıyı kapattı ve kilitleti. "Ama belli ki ağlıyorsun. Neden oturup bana Ken'in ne yaptığını anlatmıyorsun? Her şeyi berbat etmiş olmalı."

"Evet, ama ben de yaptım."

Gloria kaşlarını kaldırarak onu zarif bir oturma odasına götürdü. Yakından bakıldığında ilk bakışta görüldüğünden daha da yaşlı, belki de Beck'ten tam on yaş büyük görünüyordu. Heavenly bunun olacağını tahmin etmemiştir.

Gloria yastıklı, tertemiz kanepeye uzandı, sonra Heavenly'yi yanına çekti. "Ben

Yaptığına şaşırırdım, ama senin yaptığının hatanın, her neyse, onun hislerini değiştirdiğini sanmıyorum. Bu adam bağımlı. Ve şimdi seninle tanıştığıma göre nedenini anlıyorum."

Şaşırtıcı bir şekilde, Beck'in karısı düşmanca bir tavır takınmadı ve ona yuva yıkan fahişe rolünü vermedi.

Yine de belki de Gloria'yla ilgili her şey şimdiye kadar sürpriz olduğu için bu kadar şaşırmamalıydı.

"Size kötü haber getirdiğim için üzgünüm. Bunu söylemenin kolay bir yolu yok." Heavenly daha fazla mide bulantısı yuttu. "Kocanızla seks yaptım."

"Öyle mi?" Kaşlarını kaldırdı. Ve gülümsedi mi?

"Çok özür dilerim. Yemin ederim bir daha olmayacak-"

"Daha iyi." Yüzünde küstah bir sırıtiş belirdi. "Aslında Ken'in her gece ve Pazar günleri iki kez beynini sikmesine izin vermelisin."

Heavenly bunu doğru duymuş olamazdı... duymuş olması dışında. "Kızgın değil misin? Benden nefret etmiyor musun?"

"Oh, tatlım, hayır. Çok heyecanlıyım! Ken dünyadaki tüm sevgiyi hak ediyor. Sonunda seninle buna sahip olacağını umuyorum."

Gloria'nın ses tonunda zerre kadar alay yoktu.

Vay anasını. Aklım başımdan gitti.

"Ama mutlu görünmüyorsun." Kızıl saçlı kaşlarını çatarak eğildi. "Eğer sana iyi davranmadıysa, söyle bana. Kafasına bir tokat atarım."

Beck'in karısı gerçekten seks hayatlarını mı soruyordu?

"Bu değil..." Heavenly ne diyeceğini bilemez bir halde başını salladı. "Seni benimle aldattığını anlıyor musun? Daha sonrasına kadar evli olduğunu bilmiyordum ama-"

"Ken hile yapmadı. Teknik olarak yaptı. Ama bunu bir daha düşünme."

Ne? "Açık bir evliliğiniz var mı?"

Gloria güldü. "Bu neredeyse bir evlilik bile değil, Ken'in açıklamadığı bir evlilik. Erkekler çok kötü iletişim kuruyorlar. Seni karanlıkta bıraktığı için onun kışını tekmelemeliyim."

Ama hile için değil?

"Denedi," diye itiraf etti Heavenly. "Ben dinlemedim."

"Onun yalancı, iki yüzlü bir pislik olduğunu düşündüğün için mi?"

"Evet. Ve babam ağır hasta olduğunda bana anlatmaya çalıştığı için." Yine gözleri doldu. "Cenazesi bu sabahtı."

"Oh, tatlım. Gloria Anne'nin yanına gel." Kadın onu nazik ama sıkı bir şekilde kucakladı. "Bırak içindekileri döksün."

"Sizi kendimle uğraştırmak istemem-"

"Sen değilsin. Güven bana. Şimdi..." diye mırıldandı. "Baban ne zaman öldü?" "Pazar günü, Beck'in evli olduğunu öğrendikten birkaç dakika sonra."

"Bu büyük bir şok olmalı."

"Daha da kötüydü çünkü ondan birkaç dakika önce nihayet..." Heavenly yüzünü buruşturdu. "Biliyorsun."

"Tavşanlar gibi sevişmek mi?" Kadın onun başını annesinin omzuna yasladı ve rahatlatıcı bir okşamayla sırtını sıvazladı. "Zavallı bebeğim. Yani... Ken bekaretini o zaman mı aldı?"

Sarsılarak uzaklaştı. "Sana *söyledi* mi?"

"Hayır, ama aylar önce çok masum olduğun için seni baştan çıkarmadığını itiraf etti. O kamburu atlattığına sevindim..." Gloria kendi şakasına güldü. "Nazik miydi?"

Bu konuşma gittikçe garipleşiyordu. "O ve Seth çok, um... şefkatli ve-" "Bekle. *Peki ya Seth?*" Gloria afallamış görünüyordu. "Seni birlikte mi götürdüler? İlk kez mi?"

Heavenly kıvrandı. Beck'in karısına neden içini döktüğünü bilmiyordu ama kadının rahat sıcaklığı onu sır vermeye davet ediyordu. Belki de yalnız ve kırılma noktasında olduğu içindi? "Planlı değildi..."

"Şimdi bana karşı utangaç olma, tatlım. Şikayet ettiklerini sanmıyorum. Ama bir bakirenin çifte penetrasyonu başarması... Etkilendim. Bunu denemeden önce otuzlu yaşlarımdaydım." Kendini yelpazeledi ve hoşuna gitmiş gibi kaşlarını salladı. "Bana *her şeyi* anlat. Bu nasıl oldu? Son duyduğuma göre Ken ve Seth pek arkadaş sayılmazlarmış."

"Aylarca öyle olmadılar. Birbirlerini sabote etme biçimleri çılgınlığın da ötesindeydi." "Oh? Detaylara ihtiyacım var."

"Ben bir randevu için Beck'in evindeyken Seth Beck'in öldüğünü bildirdi ve morgdan bir adam geldi. Öpüşmemizi yarıda kesip sözde cesedi aramak için evi aradı. Birkaç gün sonra Seth'in evine gittiğimde Beck'in gösteri yapması için seks eşeği olan bir kadın tuttuğunu görene kadar bunun kötü bir şey olduğunu düşünmüştüm-"

"Seks eşeği mi?" Gloria gülmekten iki büklüm oldu. "Kahretsin, Ken her zaman sapık bir piç olmuştur, ama bu o kadar hastalıklı ve yanlış ki histerik."

Heavenly'nin dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirdi. "O zamanlar dehşet vericiydi. Ama geriye dönüp baktığımda, aslında komik olduğunu görüyorum."

"Ne düşünmüş olabileceğini ancak hayal edebilirim. Peki ne zaman aletlerini ölçmeyi bırakıp onun yerine sana vermeye karar verdiler?" Gloria açık açık sordu.

"Bekaretimi ev sahibime vermek istemediğim için ortak bir arkadaşımıza teklif ettiğimi duyduklarında. Mesele şu ki, kiramı ödeyemiyordum ve..."

"Ken senin için ödemedi mi?" Gloria'nın sesi hem şaşkın hem de kızgın geliyordu. "Bilmiyordu."

Kadın tekrar rahatladı. "Çünkü ona söylemedin. Haksız mıyım?"

"Bu onun sorunu değildi."

"Uh-huh. Bahse girerim bu pek iyi gitmemiştir." Heavenly yüzünü buruşturdu.

"O kadar da değil."

"Sana bakma sorumluluğunu almak istediğini anlıyorsun, değil mi?"

"Neden? Benim için zaten çok şey yaptı."

Gloria başını eğdi. "Sana bir soru sorayım. Ya baban ölmeden önce yardıma ihtiyacı olsaydı? Acı çekmesini mi isterdin yoksa senden yardım mı isterdi?"

"Bu farklı."

"Hayır, değil. Ona yardım eder miydin?"

"Tabii ki. Babam yıllarca hastaydı ve ona ben baktım. Hayatımın geri kalanında da bunu seve seve yapardım."

"Onu hiç yük olarak gördün mü?" Bu fikir onu dehşete düşürdü. "Asla."

"Ken de aynı şekilde hissediyor. Senin için her şeyi yapar, tatlım. *Her şeyi.*" Gloria onun elini sıktı. "O seni seviyor."

"Bu mümkün değil. O... Hayır." Şaşkınlık içinde başını salladı. "Son üç ayda sadece üç kez çıktık, yani o-"

"Biliyor. Bunu geçen Aralık ayında, o tarihlerin hiçbirinden önce itiraf etti."

Heavenly şok olmuş bir halde koltuğuna geri oturdu. "Bunu bana hiç söylememişti."

"Öyle olsaydı ona inanır mıydın?"

Başını iki yana salladı. "Önemsediğini biliyorum... ama o kadar nazik davrandı ki bir arkadaşına yardım ettiğini düşündüm."

"Nazik mi?" Kadın homurdandı. "Aynı adamdan bahsediyoruz, değil mi? Tatlım, Ken'i çok uzun zamandır tanıyorum. Hastaları ve sevdiği insanlar dışında kimseye yardım etmez. Yani damarlarıyla ilgili bir sorunun yoksa..."

"Bilmiyorum."

"O zaman seni seviyor." Gloria ona sert bir bakış fırlattı. "Yani... onun ve Seth'in senin V-kartını vermeye çalıştığını öğrendiklerini söylüyordun. Duvarda bir sinek olmayı çok isterdim. Sonra ne oldu?"

Heavenly'nin yüzü kızardı. "Uzun lafın kisası, beni şehvet düşkününü ev sahibimden kurtardılar, babamı başka bir hastaneye yatırmama yardım ettiler... ve sonra Noel öncesinden beri Bazookas'ta çalıştığımı öğrendiler."

Gloria'nın gözleri parladı. "Oh, kahretsin. Ken de bunu pek iyi karşılamadı, değil mi?"

"Azıcık bile değil. Seth de öyle. Müdür yardımcımı gelecek haftaya kadar döveceklerini sanıyordum. Ama her şeyi açıklığa kavuşturduktan sonra -ya da ben öyle sanıyordum- bir şey diğerine yol açtı ve..."

"Kıyafetler çıktı ve vuruşmalar başladı." Kadın sırtıttı. "Orgazmlar iyi miydi?" Beck'in karısı kocasından ne kadar zevk aldığını mı duymak istiyordu? "Um..."

"Tepeden tırnağa kızardığına göre, bunu evet olarak kabul ediyorum. Devam et. Baban hastalandı, Beck'le boşanacağımızı öğrendin ve... ne? Kocamın beni aldatan bir pislik olduğunu bilmem gerektiğini mi düşündün?"

"Onun gibi bir şey."

"Tanrım... Gitmeden önce ona ne söyledin?"

"Hiçbir şey." Yüzünü buruşturdu. "Babamın cenazesinden sonra bir kız arkadaşımın arabasına atladım ve uzaklaştım.

Küllerini serpmek için Wisconsin'e gideceğim. Sonra... Benim için sırada ne olduğuna karar vereceğim."

Gloria bir an için afallamış görünüyordu. Sonra yüz ifadesini düzeltti. "Seçeneklerinizi konuşalım ve bu işi çözelim."

"Zaten çok fazla zamanınızı aldım ve duymak istediğinizden çok daha fazlasını ağzımdan kaçırdım. Ben motelime gideyim ve-"

"Saçmalama. Daha yeni geldin. Bir şişe şarap açalım ve konuşalım. Şuraya otur. Kırmızı mı beyaz mı?"

Heavenly tereddüt etti. Ama neden kaçsındı ki? Gloria aldırıyor gibiydi... ve onunla konuşmak şaşırtıcı derecede tedavi ediciydi, belki de hiç yargılamıyor gibi görüldüğü için. "Eğer varsa beyazı severim."

"İki sallantıda dönerim." Gloria köşeye yöneldi.

"Bebeğim, kahverengi çoraplarım nerede?" diye bağırdı tuzlu ve biberli saçları olan zayıf kaslı bir yabancı, merdivenlerden inip bitişikteki mutfağa girerken üzerinde bir havlu ve gülümsemeden başka bir şey yoktu. Onu görünce kısa bir süre durdu. "Merhaba. Kapı zilini duymadım. Özür dilerim." Gloria'yı kolundan yakaladı. "Misafirimiz olduğunu söylememiştin."

Biz mi? Adam burada mı yaşıyordu?

Gözleri kısıldı. "Ben duştayken lanet olası kapıyı sen mi açtın? Açmaman gerektiğini biliyorsun."

Gloria içini çekti. "Bana öyle bakma. Tek parça halindeyim. Önce gözetleme deliğinden baktım."
"Hâlâ hoşuma gitmiyor." Heavenly'ye doğru başını salladı. "İş için mi burada? Güzel bir kız. Sen
de

onun için iki katı ücret al."

"Muhteşem değil mi? Ama o Ken'in." Sıkıca gülümsedi. "Bu Heavenly."

Bunun üzerine Gloria'yı ve neredeyse çıplak olan erkeğini biraz yalnız bırakmak için ayağa kalktı. "Sizinle tanışmak güzeldi. Beni dinlediğiniz ve benden nefret etmediğiniz için teşekkür ederim. Rahatsız ettiğim için gerçekten özür dilerim. Meşgul olduğunuzu bilmiyordum. Ben yoluma gideyim."

"Sakın cüret etme. Otur tatlım. Bu arada, bu Buddy. Benim nişanlım."

Nişanlı mı?

Heavenly'nin ağzı açık kaldı. Gloria önce evlilikten ayrılmış ve boşanmayı mı istemişti? Beck'in kalbini mi kırmıştı?

Kızıl saçlı kadın zar zor giyinen adama döndü. "Çorapların için kurutucuyu kontrol et ve Tanrı aşkına, pantolon giy." Sonra Gloria ona doğru baktı ve bir parmağını kaldırdı. "Ben şarap mahzenine gidiyorum tatlım. İki saniyen var. Sakın gitme."

"Bu gece kızlar hakkında ne yapmak istiyorsun?" Buddy arkasından seslendi.

Geri döndü. "Kahretsin. Trinity'yi ara ve onlara göz kulak olup olamayacağını sor, olur mu?"

Kızlar mı?

Heavenly yutkundu, kendini tamamen hasta hissediyordu. "Sen ve Beck'in... çocuğunuz var mı?" "Yok artık! Biz... Hayır. Şarap içtikten sonra açıklayacağım. Sakın gitme."

Gloria topuklarını parke zemine vurarak gözden kayboldu. Heavenly şaşkınlık içinde ayağa kalktı ve açık kapılardan geniş verandaya çıktı, yaklaşan gün batımının huzurlu bir ışıltıyla aydınlatığı havuza baktı. Ilık bir esinti bahçeyi süpürdü. Kabarık bulutlar yukarıda toplandı.

Gloria'nın ona anlattığı her şeyi özümsemeye çalıştı. Beck'in açıklamalarını dinlese bile ona asla inanmazdı. Kim inanırdı ki? Bu durum gerçeküstü olmanın ötesindeydi. Gloria bile ona evliliğin geleneksel olmadığını söylemişti ama o hâlâ tam olarak anlayamamıştı.

Heavenly, güneş ufka doğru kayana, cırcır böcekleri ötmeye başlayana ve sıcaklık düşerken rüzgar hızlanana kadar dışarıda durdu.

Arkasında topuklu ayakkabılar tekrar tıkırdadı. "Geri döndüm. Şimdi şarap döküyorum."

Heavenly arkasını döndü ve içeri girdi. "Çok güzel bir eviniz var. Beck burada sizinle mi yaşıyordu?"

"Hayır. Burayı o Los Angeles'a taşındıktan çok sonra kendim aldım. Otursana." Bir bardak şarabı masaya, peynir ve kraker tabağının yanına koydu. "İç. Milyonlarca sorunuz olmalı."

"Bu yetersiz bir ifade." Heavenly şaşırtıcı derecede hafif şarabını yudumladı ve düşüncelerini topladı. Gloria her şeyi anlatmaya istekliyse, onu dinleyecekti. "Siz ikiniz uzun zaman önce mi ayrıldınız? Bu yüzden mi çocuğunuz yok?"

"Ken ve ben kelimenin alışlagelmiş anlamıyla hiç evlenmedik. Birbirimize aşık değildik ve bu kadar uzun süre evli kalmayı da planlamamıştık."

Görünüşe göre doğruyu söylüyormuş. Heavenly ona inanmadığı için kendini suçlu hissetti. "Sana nasıl tanıştığımızı anlatmadı mı?" Gloria sordu.

"Hayır. Adını ve nerede yaşadığını biliyordum çünkü cebinden boşanma dilekçesinin düştüğünü gördüm."

"Kirazını patlattıktan hemen sonra. Oh, lanet olsun. En kötüsünü düşünmene şaşmamalı." Gloria iç çekti. "Tatlım, ben bir madamım."

İşte böyle, tuhaflık daha da tuhaflaştı. Heavenly biraz daha şarap içti. "Fahişelerin menajerliğini mi yapıyorsun?" "Birinci sınıf olanları ve ben zevk danışmanları terimini tercih ediyorum. Ama

günün sonunda, biz
alışan kızlar. Eskiden öyleydim. Artık hayatımı sırtımdan kazanmamak çok güzel."

Heavenly gözlerinin şiştiğini hissetti. "Sen bir..."

"Fahişe mi? Fahişe mi? Gecenin kadını mı? Evet. Beni gücendirmek konusunda endişelenme. Hepsini duydum." "Peki Beck biliyor muydu?"

Başını salladı. "Tanıştığımızda, ben çalışırken o sokaklarda yaşayan bir çocuktur. Ve hayır, o bir müşteri değildi."

Beck evsiz miydi? "Kaç yaşındaydı?"

"On altı. Bana geçmişini sormadan önce, bu onun anlatacağı bir hikâye. Onun güvenini kırmayacağım."

"Tabii ki hayır." Ama Heavenly son şarabını da yudumlarken, keşke her şeyi zaten biliyor olsaydım diye düşündü.

"Al." Gloria mutfığa koşup şişeyi aldı, sonra da aceleyle geri dönüp ona biraz daha doldurdu. "İç bakalım. Buna ihtiyacın var."

Heavenly tereddüt etmedi, özellikle de bir saat önce mümkün olduğunu düşünmediği bir şekilde rahatlamaya başladığı için.

"Her neyse..." Gloria devam etti. "Ona sırtımı dönemezdim. Gençti ve omzunda kocaman bir çip vardı. Yardıma ihtiyacı vardı. Beni zor bir durumdan kurtardıktan sonra birlikte kalmaya karar verdik."

"Ve evlenmek mi?"

"O zamanlar mantıklıydı. Ken her zaman güçlü kuvvetli bir çocuktur. On altı yaşında bile en az yirmi bir yaşında görünüyordu. Bir öküz kadar güçlüydü, çok sinirliydi ve her zaman savaşılmaya istekliydik. Bu da onu açgözlü pezevenklerin ve vahşi müşterilerin bana zarar vermesini engelleme konusunda çok iyi yapıyordu."

Heavenly bir elini ağzına bastırdı. Gloria çok ufak tefekti. Seks ticareti yapan yabancılarla birlikte olmak elbette tehlikeliydi. "Aman Tanrım."

"Ken'in ne kadar korumacı olabileceğini biliyorsun."

Heavenly başını salladı. "O ve Seth neredeyse ev sahibimi öldürüyorlardı." "Bunu yapmamış olmaları şaşırtıcı bir itidal gösteriyor."

Kadehini boşalttıktan sonra Heavenly'nin damarlarında bir başka sıcaklık dalgası dolaştı. O kadar çok soru bombardımanına uğramıştı ki bir sonraki soruda ne soracağından emin değildi. "Yani Beck'le evlendiniz... sonra ne oldu? Ne kadar süre sizinle yaşadı?"

"Yaklaşık beş yıl. Ama hiç sevişip sevişmediğimizi bilmek istiyorsun, değil mi? Yalan söylemeyeceğim. Yaptık. O çocuğun bir kadına nasıl davranması gerektiğini gösterecek *birine* ihtiyacı vardı ama on buçuk yılı aşkın süredir seks yapmadık."

Heavenly'nin çenesi düştü. "Evli olmana rağmen mi?"

Omuz silkti. "Kısa sürede sevgili olmaktan çok arkadaş olduğumuzu anladık."

"Neden?" İkisi de nazik, zeki ve ilginç görünüyordu... "Beck senin iş kolundaki birini sevemeyeceğini mi düşündü?"

Gloria güldü. "Hayır, bununla hiç sorunu olmadı. Hatta mezuniyet balosundaki partneri benim kızlarımdan biriydi. Ben hiçbir zaman onun ihtiyaç duyduğu kişi olamadım."

Kadın kadehini yeniden doldurduktan sonra Heavenly biraz daha şarap içti. Bu konuşma için daha fazla sıvı takviyesi alması gerekiyordu. "Ne demek istiyorsun?"

Gloria eğildi. "Her zaman yumuşak ve tatlı birini arzulamıştır. İtaatkâr. Senin gibi birini. Ayrıca ben kendimi hiçbir zaman evlenecek biri olarak görmedim. Yani Ken'le yasal olarak evliydik ama ikimiz de kendimizi hiçbir zaman evliliğe adamadık. Buddy'yle çıkmaya başladığımda, o *M harfini*

söyleyene kadar bundan bahsetmek aklıma bile gelmemişti."

Beck'in ona söylememesinin nedeni de bu muydu? O kadar önemsiz mi görünmüştü? "Buddy ne yaptı?"

öğrendiğinde ne yapacak?"

"Aynı senin gibi. Kapıdan çıkıp gitti. Ama onu geri çektim ve durumu açıkladım." Ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Çok iyi bir makyaj seksiydi, sana söyleyeyim. O gece yatağını dağıttık."

Heavenly kendini kızarıırken buldu. "Yani Buddy ile evlenmek için Beck'ten boşanıyorsun." "Hayır, tatlım. Zamanlamanın benim için uygun olduğunu kabul ediyorum. Ama Ken beni senin için boşuyor."

Heavenly'nin kalbi kaburgalarına çarpmadan önce durma noktasına geldi. Düşünceleri ucuz bir Noel ışıkları dizisi gibi birbirine karıştı. Geriye çekildi, sonra kendini sabitlemek için uzandı. Tanrım, ne zaman bu kadar başı dönmüştü?

"Göksel mi?"

"İyiyim," diye yalan söyledi, şarabının kalanını yudumlarken. "Sadece bir an yaşıyorum..." "Seni şok ettim."

Nükteli bir cevap -ve birkaç bin soru- halsiz beyninde yankılandı. Tek yapabildiği mırıldanarak "Hı-hı" demek oldu.

"Solgun görünüyorsun. En son ne zaman yemek yedin?"

"Um..." Heavenly hatırlamaya çalıştı. "Kahvaltı. Sayılır. Beck ve Seth bana biraz tost yedirdiler."

"Oh, kahretsin. Peynir ve kraker yeterli değil. Sana gerçek yemek getirelim." Gloria ayağa kalktı. "Dostum!"

Kahverengi çorapları, yıpranmış kot pantolonu ve sade ten rengi tişörtüyle köşeden sıvıştı. "Bir şey ister misin, bebeğim?"

"Heavenly yemek yemedi-"

"Bana bir şey olmaz. Zorlamak istemiyorum" -hıçkırdı-

"zorlamak istemiyorum." "Etmiyorsun." Buddy'ye

döndü. "Onu duyuyor musun?" *Ne dediğini?*

"İçkiyi bastıracak bir şeylere ihtiyacı var," diye kabul etti. "Çin yemeği? Meksika yemeği?

Burger?" Gloria ona doğru baktı. "Tatlım?"

Şu anda yemek yemeyi hayal bile edemiyordu. "Gerçekten, motelime giderken bir yerden geçeceğim."

"Şu anda araba kullanacak durumda değilsin. Bu şehirdeki polislerin ve yargıçların yarısıyla yatmış olabilirim ama bu gece alkollü araç kullanmaktan kenara çekilersen ben bile seni hapisten kurtaramam ve bunun olmasına izin verirsem Ken beni öldürür."

"Burada olduğumu bilmiyor. Ama onu özlüyorum. Ve Seth'i." Kaşlarını çatı, düşünceleri karmakarışık. "Beck benim için seni neden boşasın ki? Eğer düşünmüyorsa-"

"Seninle evlenmek mi? Tatlım, zihinsel olarak zaten parmağına bir yüzük taktı ve seni iki kez hamile bıraktı."

Liam ve Hammer geçen ay oldukça benzer bir şey söylemişlerdi. O zaman onlara kulak vermiş ve uzaklaşmaya çalışmıştı... ancak kendine engel olamadığı için Beck ve Seth'in kollarına geri düşmüştü.

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Kendimi hasta hissediyorum." Ve bu konuşan alkol değildi.

"Tatlım... Birkaç derin nefes al." Gloria onun elini okşadı, sonra Buddy'ye döndü. "Hamburger. Hemen."

"On dakikaya dönerim." Anahtarlarını aldı ve kapıdan çıktı.

Heavenly gözlerini kırıştırdı. "Daha sonra, gerçekten motelime gitmeliyim. Bir geri dönüş yapacağım. Bir okuma."

Hayır. Bir res-er-vat-ion. Evet. Bu."

Gloria bir kahkahayı bastırdı. "Nerede olduğunu söyle, iptal edeyim. Misafir odamda uyuyacaksın.

Bu gece. Tartışma yok."

Kendini biraz suçlu hissetse de, burası köhne motelinden çok daha güzel olacaktı. "The Downtowner, ama-"

"Sekizinci Cadde'de mi?"

Başını salladı. "Odam için ön ödeme yaptım." "Ne kadar?"

"Yirmi tam dolar."

Gloria tısladı. "Benimle kalman için sana yüz dolar veririm." Heavenly kaşlarını çattı. "Bu matematik hiç mantıklı değil."

"Bana öyle geliyor. Buddy'yi beklerken, neden bana Seth'ten bahsetmiyorsun, tatlım?" "Çok ateşli. Çok ateşli." Onu düşündükçe bile heyecanlanıyordu. "Ve dili..."

"İyi bir dili olan bir adamı sevmelisin." Gloria göz kırptı.

"Ama aynı zamanda güçlü. Spontane ve komik. Ve çok düşünceli. Bana kendimi özel hissettiriyor." "Onunla nasıl tanıştınız?"

"Hastanede. Raine-" Nefes nefese kaldı, sonra verdiği sözü hatırladı. "Kahretsin, ona mesaj atmalıyım."

Heavenly el yordamıyla yerdeki çantasını aradı ve biraz uğraştıktan sonra tanımadığı kullan-at telefonu çıkarmayı başardı. Tanrıya şükür, Raine numarasını çoktan programlamıştı.

Vegas'tayım. Ben iyiyim. Sabah ayrılıyorum.

Raine hemen cevap yazdı. Tanrıya şükür. Endişelenmeye başlamıştım. İyi misin?

Çakırkeyif. Gloria ile şarap içiyorum. İyi biri. Çocuklar kızdı mı?

Arkadaşı tereddüt etti ve sonunda cevap yazdı. Endişeliydi.

Benden nefret ediyorlar mı?

Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum.

Raine'in cevabı Heavenly'nin gözlerinin dolmasına ve tüm kararlarını yeniden sorgulamasına neden oldu. Ama babasının

külleri arabada. Önce onunla ilgilenmesi gerekiyordu. Sonra ne yapacağına karar verecekti.

Gitmem gerek. Yarın sana mesaj atarım. Teşekkürler. Dikkatli sür!

Heavenly telefonu çantasına geri soktu, başı yine sallanıyordu. "Her şey tamam."

"Güzel. Ne diyordun?"

"Ben... hatırlamıyorum." Şarap ve Gloria'nın bombaları onu gerçekten çok etkilemişti.

"Her şey yolunda." Diğer kadın onun elini tuttu. "Bana bir şey söyle. Ken'e karşı bir şeyler hissediyor musun?"

"Evet. İlk günden beri öyleyim." İçini çekti. "Seth de öyle. Kafa karıştırıcıydı." "İkisine de aşık olduğun için mi?"

Heavenly sefilce başını salladı. "Kendime engel olamıyorum."

"Tabii ki yapamazsın. Aşk aşktır, değil mi? Madem bu işe daldınız, belki de eve gidip bunu resmileştirmeyi düşünmelisiniz."

"Ne demek istiyorsun?"

"Taşınmak. Onlardan biriyle evlenmek. Bebek sahibi olmak. Çılgınca mutlu olmak." Gloria kaşlarını kaldırdı. "O kadar kötü mü olurdu?"

Heavenly için bu kulağa hoş ama imkânsız geliyordu. "Bu aptalca bir rüya."

"Bunu neden söyledin?" Beck'in karısı meydan okudu. "Hepiniz rıza gösteren yetişkinlersiniz. Seth seni Ken kadar sevmeseydi bunların hiçbirinin kafa karıştırıcı olmayacağını tahmin ediyorum. Ben bir sorun göremiyorum. Başkalarının ne diyeceği konusunda endişeleniyorsanız, sizin hayatınızı yaşamak zorunda değiller. Sen yaşıyorsun ve-"

"Mesele o değil. Mesele şu ki, babam bunu onaylamadı. Bana kim olduğumu başkasıyla birlikte olmadan önce bulmamı söyledi. Ya da bu durumda iki kişiyle."

Gloria kaşlarını kaldırdı. "Kim olduğunu bilmiyor musun, Heavenly?"

"Öyle sanıyordum ama... On beş yaşımdan beri babama ben bakıyorum. şimdi o gitti ve ben ne yapacağımı bilemiyorum."

"Annen nerede?"

"Uzun zaman önce gitti." Gloria'nın yüz ifadesini değiştiren sempati karşısında Heavenly devam etti. "Sorun değil. Ona ihtiyacımız yoktu. Ama bu, babamla gerçekten yakın olduğumuz anlamına geliyordu. Son konuşmalarımızdan birinde bana yuva kurmadan önce dünyayı görmemi ve özgür olmamı söyledi. Bunu görmezden gelemem."

"İstediğin bu mu? Çünkü sana şimdi bir şey söyleyeceğim: Ben uzun zamandır buralardayım. Baban kaç yaşındaydı?"

"Kırk altı."

"Ölmek için çok genç. Her şeyi bilmek için de çok genç. Ben daha yaşlıyım, tatlım. Ve inan bana, kim olduğunu ya da nereye ait olduğunu bulmak için dünyayı dolaşmana gerek yok. Bu senin kalbinde. Tek yapman gereken onu dinlemek. Devam et..." Heavenly'ye eliyle işaret etti. "Gözlerini kapat. Bir dene."

Kendini beyaz bir elbise içinde, Beck'in ve Seth'in ellerini tutarken hayal etti. Her şey kararmadan önce hatırladığı son şey buydu.

BECK kapının kilidini açıp dairenin içine adımını attığı anda Heavenly'nin kalıcı kokusu karnını yumrukladı. Seth'in mırıldandığı küfür, onun da hayaletinin kokusunu aldığına şüphe bırakmadı. Sanki aynı düşünceyi paylaşıyorlarmış gibi, birlikte içki dolabına doğru yürüdüler. Beck birkaç bardak kaptı ve viskinin beşte birini yumrukladı. "Boktan bir cenaze töreniydi, ardından da berbat bir öğleden sonra geldi. İçkinin onu geri getirmeyeceğini biliyorum ama belki-"

"Gerçekten veda etmeden çekip gitmesinin acısını hafifletmek için mi?" Beck kadehlerini doldururken Seth çizdi. "Bu konuda bahse girme."

"Uyuşturmuyorum. Sadece duvarda delikler açmaya başlamadan önce acımı dindirecek bir şeyler arıyorum."

"Duvarların canı cehenneme, ellerimi kıcına götürüp mor bir şaplak atmaya hazırım." "Oh, bunu da listeme ekliyorum."

Bardakları tokuşturup ağızlarını dudaklarına götürdüler, sonra da dumanlı sıvıyı boşalttılar. Suçluluk duygusunu ya da ıstırabını hafifletecek hiçbir şey yapmasa da Beck boğazından aşağı kayan ve karnında biriken yanmayı memnuniyetle karşıladı.

"Onu uzaklaştıran ben olduğum için sana bir özür borçluyum."

"Sadece yetenekli bir damar cerrahı olmakla kalmıyor, bayanlar ve baylar, aslında göründüğünden daha zeki," diye açıkladı Seth, alaycı bir çizgisi olan bir yarışma programı sunucusu gibi. "Neden Heavenly o kâğıtları görmeden önce Gloria'yı itiraf etmedin? Söyleseydin bunların hiçbirisi olmazdı-"

"Biliyorum. Kendi kıcıımı tekmeliyorum."

Seth, "Nerede olduğuna dair en ufak bir fikrimiz yok," dedi. "Tek bildiğimiz, bir çukurda yattığı, tecavüze uğradığı ve sopayla öldürüldüğü. Ya da belki de hâlâ hayattadır ve korku evinin içinde onu hastalıklı eğlencesi için bağlamış olan kaçık bir psikopatın elinde acı çekiyordur."

Beck, Heavenly gone'u keřfettiđinden beri benzer dűřűncelerin onu sarsmasına izin vermemeye çalıřıyordu. İki de insanların hemcinslerine yapabileceđi zulműn farkında olduđu için bu imkűnsızdı

-Seth vahşı canavarları hapse attığı için, Beck ise kurbanları gördüğünde hasarı onarmak için elinden geleni yaptığı için.

Yine de özel dedektifin korkularının az da olsa tutunduğu umudu yok etmesine izin veremezdi. "En kötü senaryoyu yansıtmayı bırak."

"Ben böyle çalışırım."

Seth'in polis teşkilatında geçirdiği yıllar psikolojisini bozmuştu. Rozetini bırakıp özel dedektif olmasının nedeni bu muydu?

"Bakın, Heavenly akıllıdır. Tedbirli ve çevresinin farkında. İkimiz de o lağım çukuru gibi apartman dairesi ile otobüs durağı arasında ne kadar yürüdüğünü gördük ama asla kurban olmasına izin vermedi."

"Heavenly'nin ne kadar dikkatli olduğu önemli değil. Belki üzerinde çalıştığın tüm kurbanlar anestezi altında olduğu için bunu anlamıyorsun ama ben onları titrerken, yaralıyken ve travma geçirirken görüyorum. Ya da öldüklerinde. Sosyopatlar avlarını tam olarak nasıl cezbedeceklerini öğrenmek için yıllarını harcarlar, sonra da Heavenly gibi lezzetli lokmalar ararlar."

Beck'in omurgasından aşağı bir ürperti süzüldü. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Kızımız dışarıda, kim bilir nerede, yalnız, savunmasız ve yas tutuyor. Onun Raine'le görüşmesini beklerken biz neden burada kışımızı başparmağımıza dayayıp oturuyoruz?" Seth bardağını tezgâha çarptı, içki şişesini kaptı ve uzun bir yudum aldı. "Peki sen nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?"

"Ben de senin gibi tüylerim diken diken oluyor," diye gürledi Beck. "Ama mantıklı olmaya çalışıyorum. Çünkü ya Raine haklıysa? Ya paranoyak olduğumuz için Heavenly'nin peşine düşer, kışına mağara adamı gibi yapışır ve ihtiyacı olan alanı elinden alırsak? Ya hazır olmadığı halde onu geri dönmeye zorlarsak?"

"Birincisi, güvenlik bilincine sahip olmak paranoyaklık değildir. İkincisi, bize güvenmezse asla geri gelmez. Gizli bir sigara tiryakisi olsaydın ya da porno alışkanlığın olsaydı bir şeyler saklamamı anlayabilirdim. Ama ona lanet olası bir *karın* olduğunu söylemedin." Seth bir elini saçlarında gezdirdi ve hayal kırıklığı içinde ofladı. "Tanrım, ona onu sevdiğimizi bile söylemedik."

"Şu anda ciddi misin?"

"Tabii ki evet. Belki nasıl hissettiğimizi bilseydi-"

"Sadece daha erken kaçardı. Eğer bu haklı küçük çılgınlığını düşünecek kadar durdurursan, haklı olduğumu kabul edeceksin."

Seth derin bir iç çekerek nefesini verdi. "Her iki durumda da sıçtık."

"Bu konuda hemfikir olabiliriz." Heavenly'ye sarılmak için duyduğu keskin sızı içini tırmaladı. Bu acıyı daha fazla viskiyle bastırmaya çalıştı. Ama bütün şişeyi tüketse de bu acıyı hissetmeye devam edebilirdi.

Huzursuz enerjisi gitmiyordu. Küfretti, bardağını yere çarptı ve odadan dışarı fırladı.

"Hangi cehenneme gidiyorsun?" Seth arkasından seslendi.

Beck durakladı. Erkeklik kartını verip Heavenly'nin yastığına sarılıp kokusunu daha fazla içine çekmesi gerektiğini kabul etmesine imkân yoktu. "Bu maymun kıyafetini değiştirmek için."

"İyi fikir." Seth onu koridorda takip etti.

Yatak odasına girdiklerinde ikisi de kapının eşiğinde donakaldı. Odada Heavenly ve tüm eşyaları yoktu ama kokusu burada on kat daha güçlüydü.

"Tanrım." Seth kravatını yırttı. "İşkenceden kaçamayız. Burada aldığım her nefesin içinde o var."

"Biliyorum." Yine de Beck dolaba girip takım elbisesini çıkarırken bu gerçeği görmezden gelmeye çalıştı.

"Kanepen rahat, değil mi?" "Neden? Bu gece üzerinde mi yatmayı planlıyorsun?"

"Evime geri dönemem. Ve onsuz burada uyuyamam."

Beck de yapamıyordu ama Heavenly'nin mucizevi bir şekilde geri dönmesi ihtimaline karşı evden ayrılmak istemiyordu. Seth de muhtemelen aynı şeyi hissediyordu. Kulağa ne kadar tuhaf gelse de, onun burada olması doğru geliyordu. En azından Beck tek başına kendini kaybetmeyecekti.

Başını dolaptan çıkarmadan önce bir tişört giydi ve kot pantolonunun fermuarını çekti. "Sanırım bu aile odasında bir sosis partisi daha vereceğimiz anlamına geliyor."

"Harika," diye homurdandı Seth giysilerini kapıp banyoya doğru yürürken.

Beck kadehleri doldurduğunda Seth mutfığa girdi, takım elbisesini koluna geçirmişti. "Şişeyi al, dışarıda oturacağız-" Beck telefonu çaldığında kısa kesti ve ekrana baktı. "Raine arıyor. Bir mesaj gönderdi."

Seth aceleyle arkasına geçti ve omzunun üzerinden mesaja baktı. Heavenly'nin gece için durduğunu ve iyi olduğunu haber veriyorum.

Beck geri tıkladı. Nereye?

Gönder tuşuna bastığında telefonu çalmaya başladı. Ekranda Gloria'nın aradığı yazıyordu. Tanrım, ne kadar boktan bir zamanda aramıştı... Aramayı sesli mesaja yönlendirdi, sonra Raine cevap verene kadar ekrana baktı.

Sormaktan daha iyisini biliyorsun. O güvende ve iyi.

Seth, "Ona Heavenly'nin kullan at telefonunun numarasını vermesini söyle," dedi. "Onu duymak istiyorum kendim seslendireceğim."

Beck mesajı Raine'e gönderdi çünkü o da Heavenly'yi dinlemek için sol taşağını verebilirdi.

Hayır. Onun isteklerini yerine getiriyorum. Siz de aynısını yapmalısınız.

Telefonu bir kez daha çalmaya başladığında Beck hâlâ Raine'in inatçı tavrına lanet ediyordu.

Gloria

yine mi arıyordu? Ne oluyor be? Neredeyse onu sesli mesaja geri gönderecekti ama acil olmasaydı geri aramazdı.

Kahretsin, ya yine saldırıya uğrasaydı?

Telefonu kabul etmek için parmağını kaldırdığında önsezi damarlarını dondurdu. "Neyin var? İyi misin?"

"Ben iyiyim," diye güvence verdi Gloria. "Ama sesin kesinlikle sarsılmışı benziyor."

Endişesini bastırarak yavaş bir nefes verdi. "Sana bir şey olmadı mı?" "Hayır. Ben iyiyim. Seni endişelendirmek istememiştim Kenneth."

"Çalışırken asla aramazsın, hele birden fazla hiç aramazsın. Kenneth'i de sadece canımı sıktığında arıyorsun. Ne oldu?"

"Bu gece izin aldım."

"Gloria, hiç izin yapmıyorsun."

"Bu senin karın mı?" Seth kulak misafiri olmak istercesine yaklaşarak sordu. Beck onu iterek uzaklaştırdı. *Meraklı piç.*

"Bu gece farklı," dedi.

Beck onun sesindeki kahkahayı duydu. "Isırırım."

Neden?" "Sevgili kocamı aramak için gerçekten bir nedene ihtiyacım var mı?"

"Saçmalamayı kes. Acil bir durumun ortasındayım ve bunun için zamanım yok-" "Bir ameliyatı mı böldüm?"

"Hayır. Bu kişisel bir mesele. Şu an sohbet etmek için iyi bir zaman değil."

"Sesiniz çok stresli geliyor. Sanki bir şey kaybetmişsiniz gibi. Ya da belki... birini?" Beck'in kalbi küt küt atmaya başladı. "Ne diyorsun Gloria? Dökül. Şimdi."

"Seni bu acıdan kurtarmalı mıyım bilmiyorum. Ben eğleniyorum." "Lanet olsun, kadın. Konuş benimle. Eğer Heavenly'nin nerede olduğunu biliyorsan-"

"Aslına bakarsanız var."

"Nerede?" Kız cevap vermeyince Beck hırladı. "Benimle taşak geçmeyi bırak." "Yoksa ne olur? Kıvranışımı duymak çok eğlenceli. Bunu benim için mahvetme." "Hadi ama. Burada çaresiz durumdayız."

"Biz mi? Seth'le birlikte misin?"

"Evet." Kaşlarını çatı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Oh, çünkü senin kız benim kanepemde. Birkaç kadeh şaraptan sonra gerçekten ilginç şeyler itiraf etti Kenneth... Cık, cık. Çok kötü bir çocuk oldun."

"Henüz kötüyü görmedin. Onunla konuşmama izin ver." "Hiç sanmıyorum."

"Lanet olsun, kadın!"

"Neler oluyor?" Seth talep etti.

Beck cihazın sesini kısıp fısıldadı, "Heavenly Vegas'ta. Gloria'yla birlikte."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Adam afallamış görünüyordu.

Beck onu susturdu ve sesini açtı. "O neden orada? Ne söyledi?" Gloria kıkırdadı. "Kocamla yattığı için özür dilemeye geldi." "Ne yaptı?"

Lanet olsun. Ona ne söyledin?"

"Tanıştığımız geceden önceki hayatınla ilgili hiçbir şey yok.

Söz veriyorum." Küçük iyilikler için minnettar olmalıydı.

"Çok tatlı bu arada. Ve gerçekten tatlı bir sarhoş." "Onu *sarhoş mu ettin?*"

"Hı-hı," diye alay etti Gloria. "İşte bu yüzden onunla konuşamıyorsun. Kendinden geçti, yani uyuyakaldı." Hay sikeyim. "Onu orada tut. Ne yaparsan yap, gitmesine izin verme. Anladın mı?"

"Ben senin kölelerinden biri değilim. Sırf penisin var diye senden ya da herhangi bir erkekten emir almam."

Tanrım, Gloria şu anda sikleri karşılaştırmak mı istedi?

"Pekâlâ. Özür dilerim. Lütfen gitmediğinden emin olur musunuz? Seth ve ben olabildiğince çabuk orada olacağız."

"Elbette tatlım. Ama Buddy onu yatağa taşıdığı anda bile kılını kıpırdatmadığına göre yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecek. Ve sen bana kızmadan önce söyleyeyim, uyuduğunda iyi olacak."

Beck şu anda Gloria'ya teşekkür mü etse yoksa onu boğsa mı bilemiyordu. "İki dakika içinde yola çıkacağız."

"Geldiğinde görüşürüz. Oh, ve Ken? Bir dahaki sefere bu kadar aptal olma. Onu sevdiğini söyle." Onun cevabını beklemeden aramayı sonlandırdı.

Telefonunu cebine koyduğu anda Seth çoktan yüzüne bakıyordu. "Heavenly neden karınla birlikte?"

"Gloria benim karım *değil*. Yasal olarak, evet. Ama-oh, siktir et. Vegas'a giderken sana anlatırım."

CHAPTER FIVE

SETH 210 NUMARALI OTOYOLDA DOĞUYA DOĞRU İLERLERKEN, "ŞUNU BİR AÇIKLIĞA KAVUŞTURALIM," DEDI, Güneş arkalarından batarken çöle doğru gidiyorlardı. "Heavenly cenazeden ayrıldıktan sonra ilk durduğu yer Gloria'nın evi mi oldu? Neden?"

"Görünüşe göre, benimle yattığı için özür dilemek istemiş."

Bu Seth'in aklını başından aldı. Anladığı kadarıyla Heavenly'nin bu hareketi gereksizdi ama karakterinin saflığına işaret ediyor ve onu daha da çok sevmesine neden oluyordu. "Gloria ne dedi?"

"Onunla ne yapacağımı kimse bilemez ama bunu benim için bilerek mahvetmez. Biz arkadaşız. O benim ailem. Boşandıktan sonra bile yakın olacağız."

Seth şaşkınlıkla bakakaldı. "Kolaylık olsun diye evlendiğinizi biliyorum ama 'evet'ten 'sadece arkadaşız'a nasıl geçtiniz?"

"Birbirimizi hep sevdik ama hiç aşık olmadık." "Aranızdaki on dört yıllık yaş farkı yüzünden mi? Yoksa o bir fahişe olduğu için mi?"

Beck'in kafası ona doğru döndü. "Tanrım, özel dedektif olduğunu biliyorum ama ne kadar derin kazdın?"

"Tüm gün boyunca gerçekleri ortaya çıkarabilirim. Bu, neler olup bittiğini anladığım anlamına gelmez."

Beck içini çekti. "Gloria'nın yaşının ve mesleğinin boşanmamızla hiçbir ilgisi yok. Ayrıca, o artık bir fahişe değil; bir madam."

"Ama siz evliyken, o para için başkalarıyla yattı. Bu sizi rahatsız etmedi mi?"

"Hayır. Ben de başkalarını becerdim. Para kazanmak için değil ama..." Beck kelimeleri el yordamıyla arıyor gibiydi. "Gloria'nın bir insanın cinselliğini anlamak gibi esrarengiz bir yeteneği var. BDSM'ye ihtiyacım olduğunu anlaması bir haftadan kısa sürdü. Beni bu yaşam tarzındaki insanlarla tanıştırdığında ne olduğunu bile bilmiyordum. Bana hızlıca öğretiler ve ben de sert oynamaktan çok mutlu oldum."

"Yani birbirinizi becermeyi bıraktınız mı? Bunda uygun bir şey göremiyorum." "Çok basit. Onun bir korumaya ihtiyacı vardı. Benim de yeni bir isme ihtiyacım vardı."

Yeni bir isim mi? "Bir şeyden kaçtığın için mi? Ya da birinden?"

Beck ona sert bir bakış fırlattı. "Bakın, geleceğime taşımak istemediğim bir geçmişim vardı."

Seth onun yarım cevabından tatmin olmamıştı. "Kenneth Beckman'ın gerçek adın olmadığını zaten biliyorum. Peki sen kimsin?"

"Bunu nereden biliyorsun?" Seth omuz silkti. "Ben iyiyim."

"Çok meraklısın ve bu uzun bir hikaye." "Uzun bir yolumuz var."
"O hayaletleri senin ya da bir başkası için kazmayacağım."

"Heavenly için bile mi?"

Beck tereddüt etti. "O artık benim kim olduğumu biliyor. Geçmişin bir önemi yok." Seth alay etti. "Bizi kıcıımızdan ısırırsa önemi var."

"Olmayacak. Yirmi yıldır bir sorun teşkil etmiyor."

Bu Seth'e yeterince şey anlatmıyordu. Beck'in bir hikayesi vardı. Uyuşturucu, cinayet? Bu işin aslını öğrenecekti. Beck'in günahları, adını değiştirmek için bir fahişeye evlenmek kadar ciddi bir şey gerektirecek kadar ciddiyse, izlemeye devam edecek kadar da önemliydi. Çünkü her şeyi bilen herkes ölüp gömülmedikçe, geçmişin mezardan çıkmanın bir yolu olduğunu çok iyi biliyordu.

"Yirmi yıl önce sadece bir çocuktun. Ne tür bir sorun-" "Bırak onu," diye homurdandı doktor.

Seth ellerini kaldırdı, şimdilik itaat etmeye hazırdı. "Pekâlâ. O zaman bana neden daha önce boşanmadığınızı anlatın."

"Heavenly ile tanışana kadar bir nedenimiz yoktu. Gloria zaten Buddy ile çıkıyordu. Noel'de nişanlandılar. Onlar adına mutluyum."

"Buddy'nin senden haberi var mı?"

"Evet." Beck güldü. "Onunla evlenmek için benden izin istedi."

Seth kaşlarını kaldırdı. "Bunun kulağa ne kadar boktan geldiğini biliyor musun?" "Kaçırdıysan söyleyeyim, ben hiçbir zaman normal olmadım."

"Yok artık." Seth sırttı. "Gloria'nın devamıza yardım etmeye çalışacağından emin misin?"

"Kesinlikle. Heavenly'ye aşık olduğumu biliyor ve mutlu olmamı istiyor. Bilmediğim şey kızımızın Gloria'nın söylediklerini nasıl karşıladığıdır."

"Evet, Heavenly iyi bir yerde değil." Seth iç çekti. "Yas tutarken pek çok şeyi umursamak zor."

Beck ona dik dik baktı. "Rozetini asma nedeninin babanı kaybetmekle bir ilgisi var mı?"

Doktor balık tutuyordu ve Seth oltasını oynatacak durumda değildi. "Geçmişinizin uzun bir hikâye olduğunu söylemişsiniz. Benimki de öyle."

Beck ona gergin bir sırıtış gönderdi. "Bizi kıcıımızdan ısırmadığı sürece, bununla da yaşayabilirim."

"Hepsi tarih oldu." Seth bundan çok emindi. "Geçmişin bizi ısırması demişken, Kathryn'i hastaneden kovdurduğumuzdan beri ondan haber var mı?"

"Çıt yok, Tanrı'ya şükür."

"Bunu duyduğuma sevindim." Elbette Heavenly'nin Los Angeles'a hiç dönmemesi tartışmalı bir konuydu. "O kaltak için daha fazla hava harcamayalım."

"Bana uyar. Bir savaş planı yapmamız daha önemli. Biliyorsun, Heavenly bizi gördüğüne pek sevinmeyebilir." Seth yüzünü buruşturdu. "Ne diyeceğiz?"

"Bunu düşünüp duruyorum... Babasının küllerini serpmek zorunda hissetmesini anlıyorum. Bundan hoşlanmıyorum ama Gloria ile olan evliliğimi anlasaydı geleceğimiz için daha umutlu olurum."

"Bunu bilmeyi hak ediyor." Ama Seth yine de onun yalnız gitmesini istemiyordu. Bu güvenli değildi. "Ayrıca onu sevdiğimizi bilmeyi de hak ediyor. Babası öldüğüne göre, bence bunu duymaya ihtiyacı var."

"Bilmiyorum... Bir aydan kısa bir süre önce, hazır olmadığı için bizi terk etti." "İşler değişti."

"Onu yatağa götürdüğümüz için mi?" Beck meydan okudu. "Tabii ki çok heyecanlıydı ama bu birdenbire bağlanmak istediği anlamına gelmez."

"Kafanı kullan. Heavenly sadece vücuduyla sevişilecek türden bir kız değil. Ayrıca, ona karşı

dürüst olmayacaksak Vegas'a gitmenin ne anlamı var?"

Beck bir elini sakalının üzerinde gezdirdi. "Eğer sen ve ben aynı fikirde olmazsak, bu işi berbat edeceğiz."

"İşte bu yüzden sizi yanıldığınıza ikna etmeye çalışıyorum. Bir de şu açıdan bak: Eğer ona onu sevdiğimizi ve ömür boyu bu işin içinde olacağımızı söylersek, şu anda yaşadığımızdan daha büyük bir karmaşa olamaz."

Beck ona ters ters baktı. "Hâlâ Abel'a verdiği sözleri tutması gerekirken güzel sözler ne işe yarar ki?"

"Bana 'bir şeyi seviyorsan, onu özgür bırak' saçmalığını anlatma, yoksa çeneni kırarım."

"Berbat olduğunu biliyorum. Aşkın neye benzediğini biliyoruz çünkü biz yaşadık. O yaşamadı."

Seth, Beck'in haklı olmasından nefret ediyordu. "Öyleyse ona gösterelim. Ona ihtiyacı olanı vermek için daha fazla zamana ve fırsata ihtiyacımız var."

"Nasıl?"

"Seninle farklı görüşlere sahip olduğumuza göre, oturup onunla konuşalım, aklının nerede olduğunu öğreneyim. Sonra da onunla uzlaşır ve pazarlık ederiz."

"Bu konuda profesyonel olmalıyız. Ancak onun kendi isteğiyle geri dönmesine ihtiyacımız var, bu yüzden Wisconsin'e yalnız gitmesine izin vermek gibi bazı konularda taviz vermemiz gerekebilir."

"Sikeyim hayır."

"Bu onu sonsuza dek bize geri getirse bile mi?" "Bana ülser bulaştırmaya çalışıyorsun."

Beck gözlerini devirdi. "Sana bir reçete yazacağım, çöreğim."

Seth onu tersledi. "Omurga bükücü orgazmlarla eritebileceğimiz türden bir kız olsaydı bu daha kolay olurdu."

"Ben denemekten yanayım. Eğer şanslıysak, hayır demez..." Doktor sııttı.

Arabayı çölün derinliklerine doğru sürdükçe, daha fazla "ya olursa" senaryosu ortaya atıyor ve yanıtlar formüle ediyorlardı. Vegas'ın neon ışıltısı karanlık ufukta belirlediğinde, Beck'in de onun da Heavenly'yi mutlu etmek için neredeyse her şeyi yapmaya hazır oldukları açıldı. Sadece birkaç hafta önce birbirlerini acımasızca sabote etmeye kararlı olduklarından bu yana oldukça mucizevi bir durumdu.

Şehrin dış mahallelerine vardıklarında Seth yavaşladı, böylece Beck yolcu koltuğundan Strip'in kuzeyindeki bir bölgeye doğru gidebiliyordu - Seth'in yıllar önce kumar oynamak, içmek ve takılmak için ziyaret ettiğinden beri aşına olduğu bir yer.

Birkaç dönüşten sonra Beck onu son derece lüks bir mahalleye yönlendirdi.

"Gloria burada mı yaşıyor?"

"Son birkaç yıldır, evet."

Seth başıyla onayladı. New York'ta seksi kazançlı bir iş haline getiren birkaç madam tanımişti. Akıllı olanları. Burada bir yer tutabiliyorsa, Gloria da o kategoriye giriyor olmalıydı.

"Bir sonraki sola dön." Beck işaret etti. "İşte orada. Çıkmaz sokağın sonundaki verandasının ışığı yanan ev."

Seth başını sallayarak arabayı garaj yoluna çekti ve Raine'in sportif kırmızı cipinin arkasına park etti.

Arabadan indiklerinde, Seth Beck'in arkasına takılıp ön kapıya doğru ilerledi. Daha kapıyı çalmadan ön kapı açıldı. Girişteki ışık, Beck'e doğru koşuşturan ve onu saran keskin giyimli kızıl saçlı bir kadının üzerine yayıldı.

"Kenneth, sevgilim. Karına kocaman bir öpücük ver..."

Beck onun k  n   tokatladı. "Benimle ta  ak ge  me, kadın. Onu g  rmek istiyoruz."

Gloria g  lerek ba  n   geriye att  . "Her zamanki gibi sabırl  .   eri buyurun." Onu eve soktuktan sonra doktorun yanından ge  erek elini uzatt  . "Sen Seth olmalıs  n."

Ba  n   salladı, zarif elini sıkt   ve ona iyice bakt  . Onun daha ya  lı oldu  unu biliyordu.

Beck'ten daha gençti ama yıllar ikinci bir bakışta belli olmuyordu. Gözlerinin köşelerindeki zar zor fark edilen çizgiler ona çok nitelikli bir medispa tarafından yaptırıldığını söylüyordu. "Evet, sen de Gloria olmalısın."

"Kanlı canlı. Sonunda seninle tanışmak güzel... Polis olduğun dışında."

Akıllı kadın. "Eskiden. Dedektiftim."

Onu tarttı. "Ahlaksızlık değil. O piçler iğrençtir. Ve hiç mizah anlayışları yoktur." "Ben cinayet masasındaydım."

"Oh, bu uyuyor. Hepiniz bir avuç sapıksınız."

Tecrübelerine göre, kadın haksız değildi. "Evet, hanımefendi."

"Heavenly senin seksi olduğunu söyledi." Gloria gülümseyerek ona bir aşağı bir yukarı baktı.

"Şaka yapmıyormuş. Ne yazık ki dilin konusunda onun sözüne güvenmek zorundayım."

Seth bu şımarık ve alaycı kadından zaten hoşlanıyordu. "Muhtemelen en iyisi bu. Ama aramızda kalsın, hepsi doğru."

Gloria gözlerinde dans eden neşeyle kaşlarını Beck'e doğru kaldırdı. "Yalan söyledin Ken. O bir pislik değil."

Beck, "Ona biraz zaman verin," diye karşılık vererek bir başka kıkırdamaya yol açtı.

Sonunda, Gloria'yı gölgeleyen Sam Elliot'a benzeyen iri bir adam kapıyı arkalarından kapattı.

"Buddy Scott."

Gloria'nın nişanlısı."

"Merhaba. Seth Cooper."

"Oturma odası bu tarafta." Adam çakıllı bir sesle konuşarak Seth'i kumtasından yapılmış girişten geçirdi ve geniş, zarif bir şekilde bastırılmış bir odaya soktu. "Çok tatlı bir kızınız var. Gloria'm onu hemen sevdi."

Etrafı taradı. "Heavenly iyi mi?"

Gloria krem rengi koltuğa uzanıp ayak bileklerini çaprazlarken, "Belli ki ikinizin ortak noktası tek bir düşünceye sahip olmanız," diye espri yaptı. "Uyuyor. Onu görmeden önce konuşmalıyız. Dostum, bir iyilik yapıp hepimize içecek bir şeyler getirir misin?"

Seth kabalık etmek istemiyordu ama buraya sosyalleşmeye gelmemişti. "Teşekkürler ama ben almayayım. Bizi işaret ederseniz-"

"İkiniz de oturun," diye araya girdi Gloria. "Tanrım, ikinizden de testosteron fışkırıyor. Neden rahatlayıp nefes almıyorsunuz Tanrı aşkına? Heavenly hiçbir yere gitmiyor. Hayır. O Dominant kaşlarınızla beni korkutmaya çalışmayın. Bağışıklığım var. O yüzden bir içki iç ve dinle."

Beck kendini kaybetmeye hazır görünüyordu. "Gloria, son on sekiz saat içinde Heavenly'nin babasını gömdük, onu -ve aklımızı- kaybettik, sonra da ona ulaşmak için çölün bir ucundan diğerine koştuk-"

"Hikayeyi duyduğuma göre, bundan kısa bir süre önce bekaretini birlikte almışsınız." Elf kızıl saçlı kaşlarını kaldırdı.

Beck içini çekti. "Tabii ki onu kandırdın."

"Beni Makyavelist gibi gösteriyorsun. Dürüst olmak gerekirse, çok zor olmadı. Biraz şarap ve istekli bir kulak..."

Seth Beck'e doğru eğildi. "Bana onun sinsi olduğunu söylememiştin."

"Artık biliyorsun." Gloria'ya ters bir bakış fırlatan Beck merdivenlere yöneldi. "Sohbet etmeyi bitirdim."

Hangi odada?"

"Sana otur dedim. Onu rahatsız etmeyeceksin. Zavallı şey en iyi Chablis'imden bir şişe içerek

uyuyor."

"*Bütün* şişeyi içmesine izin mi verdin?" Beck homurdandı.

"Buna ihtiyacı vardı. Yaşadığı onca şeyden sonra, ona tüm davayı vermediğim için mutlu ol."

"Lanet olsun, Gloria." Beck Buddy'ye döndü. "Onun kışını tekmelemelisin, dostum." "Bunu neden yapayım ki? Onun kışını olduğu gibi seviyorum."

Gloria'nın nişanlısı sırttı.

Gloria cık cık etti. "İşte bu yüzden seks yapmayı bıraktık, Ken. Şimdi odaklan. Heavenly'ye yardım etmek istemiyor musun?"

"Bildiğimi biliyorsun. Ve bana emir yağdırma. Bundan nefret ediyorum." Sırtışı yaramazlığa dönüştü. "Biliyorum."

Seth başını salladı. Gloria kesinlikle tehlikeliydi. Sadece onların tarafında olduğu için mutluydu. En azından öyle görünüyordu.

Buddy kaşlarını çattı. "Tüm ciddiyetimle söylüyorum, Heavenly geldiğinde bitkin bir endişe yumağıydı. Bu, mantar şişeden çıkmadan çok önceydi. Kızın da en az sizin kadar uykuya ve zamana ihtiyacı var. Zehrinizi söyleyin."

"Viski, sek," diye homurdandı Beck.

Burası onun evi ya da karısı olmadığı için Seth bir küfür savurdu ve yastıklı koltuğa oturdu. "İki olsun."

"Duble doldursan iyi olur, şekerim." Gloria erkeğine muzip bir gülümseme gönderdi.

"Hemen geliyorum." Buddy onun dudaklarına uzun bir öpücük kondurduktan sonra uzaklaşırken çok daha az sert görünüyordu.

Aralarındaki hissedilir bağı inkâr etmek mümkün değildi.

Seth, çiftin yaklaşmasından hiç etkilenmemiş görünen Beck'e yan gözle bir bakış fırlattı. Beck ve Gloria'nın ilişkisinin doktorun iddia ettiği kadar alışılmadık ve romantik olmadığını anlaması otuz saniyeden az sürdüğü için, bunun Heavenly için de artık çok açık olduğunu umuyordu.

"Gerçekten yardım etmek istiyor musun?" Beck Gloria'ya sordu. "Bize bok atmayı bırak ve onu görmemize izin ver."

"Daha sana bok atmaya başlamadım bile. Heavenly'ye evliliğimizden bahsetmediğin için seni affediyorum ama bu onu çok fazla kalp ağrısından kurtarabilirdi. Tanrı onu korusun." Cadalozun yüzü empatiyle doldu. "Buraya geldiğinde, zavallı kızın kafası bizim İtalyanca bilmeden İtalya'ya gittiğimiz zamanki kadar karışıktı."

Beck usulca kıkırdadı. "Hatırlıyorum."

"Buddy ile tanışmak yardımcı oldu." Gloria durakladı. "İkinize de aşık." Seth'in kalbi küt küt atmaya başladı. "Bunu o mu söyledi?"

Gloria başını salladı. "Ama içeri girdiğinde yaptığın testosteron şöleni bir gösterge ise, bunalmış hissetmesine şaşırmadım. Onu korumak istediğini biliyorum ama kızın nefes alması gerekiyor. Ve eski bir deyişi bilirsin, eğer bir şeyi seviyorsan-"

Beck başparmağıyla onu işaret ederek, "Bu cümleyi sakın bitirme," diye uyardı. "Seth bunu yaparsam çenemi kırmakla tehdit etti bile."

"Bu tehlikeli bir dünya." Ve Heavenly'yi güvende tutmak istediği için özür dilemeyi reddetti. "Bunu ikimiz de biliyoruz."

Gloria başını eğdi. "Siz ikiniz uzlaşmayı denediniz mi?"

Beck, "Bize gerçekten bir şans vermedi," diye karşı çıktı.

"Biz de bunu düzeltmek için buradayız," diye ekledi Seth. "Ama Wisconsin'e tek başına gidemeyecek kadar genç ve masum."

Beck'in karısı başını salladı. "Saf olabilir ama onun yaşında daha az cesur pek çok kız gördüm. Ona verdiğin değerden daha güçlü. İyi olacak." Adam tartışmak için ağzını açtığı anda, kadın ters ters baktı. "Kendine sakla. Onu babasının küllerini saçmaktan alıkoyamayacaksın."

"Biliyoruz." Beck'in sesi de Seth'in hissettiği kadar heyecanlıydı.

Buddy geri döndü ve ağzına kadar dolu viski bardaklarını dağıttı. "Ben çok iyi bir tamirciyim çocuklar. Birkaç sigortayı sökersem şuradaki küçük Audi sabah çalışmaz. Sadece söylüyorum..."

Bu öneri Seth'in kulağına müzik gibi geldi. "Düşünme tarzını

seviyorum." "Buddy'm gibi sinsi olmalısın." Gloria güldü.

Seth viskisini yudumladı. "Yaratıcı olmayı tercih ederim."

Beck ona doğru döndü. "Eğer uzlaşma işe yaramazsa, artık bir B planımız var."

Kızıl saçlının kıkırdaması gırtlığa dönüştü. "Umarım yalan söylemeyi on yedi yaşında bir kamyonun arkasından düşen düz ekran televizyonu 'bulduğun' zamankinden daha ustalıkla öğrenmişsindir."

Beck gözlerini devirdi. "O mükemmel televizyonu ön kapıdan dışarı fırlatıp parçaladın." "Aynen öyle. Seni sokaktan alıp başını sokacak bir ev vermedim, giydirip beslemedim.

Şehirdeki en iyi öğretmenleri tutup seni okula göndereceğim ki hapse girebilesin."

"Sonsuza dek minnettar olacağımı biliyorsun, tatlım."

Gülümsedi, yüzündeki alaycı ifade yerini sevgiye bıraktı. "Ediyorum ve bana teşekkür etmene hiç gerek yok."

Seth bardağını geri çekip boşalttı ve ikiliyi incelemeye koyuldu. Beck ve Gloria'nın sevgili olarak uyumsuz olmalarının yüzlerce nedenini görebiliyordu; bunlardan en önemlisi de kimin üstte olduğunu bulmaktı. Ama Beck'in onu kocaman yüreği için sevdiği açıktı. Kadın hiçbir şeyi şekerle kaplayacak bir tip olmadığından, cebindeki her dolarına bahse girerdi ki Gloria da Heavenly'ye karşı aynı derecede açık sözlüydü.

Doktor viskisini içtikten sonra ayağa kalktı. "Şimdi Heavenly'yi görmeye gidiyoruz. Bizi durdurmayın."

Gloria narin ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Eğer onu uyandırırırsan, ikinizin de taşaklarını koparırım." "Uyandırmayacağız," diye teminat verdi Seth, ama sözünü tutmak kolay olmayacaktı.

"Söz veriyorum," diye homurdandı Beck. "O zaman biraz uyumamız gerek."

Gloria başıyla onayladı. "İkiniz de kırbaçlanmış gibi görünüyorsunuz. Ama... bir otel tutmak isteyebilirsiniz." "Neden? Bu koca evde bir sürü boş odanız var."

"Misafir beklemiyordum, bu yüzden kuzey tarafındaki yatak odaları yenileniyor. Geriye sadece iki boş oda kalıyor... Heavenly de onlardan birinde."

"Her neyse. Bir yere gitmiyoruz," diye yemin etti Beck. "Uyandığında burada olmalıyız." Seth de aynı fikirdeydi.

"O zaman birlikte yatıyorsunuz. Tabii biri kanepeyi istemiyorsa?"

Beck sığmazdı ve o daha da uzundu.

Yorgun bir iç çekişle cerraha döndü. "Görünüşe göre bir sosis partisi daha veriyoruz."

Gloria uludu. "Son zamanlarda bunlardan çok yedin, değil mi?"

"İstedüğimizden daha fazla," diye itiraf etti Seth. "Heavenly aramızda olsa kendimi çok daha iyi hissedirdim."

"Bu gece olmaz, kaygan. Şimdi, misafir odasındaki çarşaflar temiz ve banyo havlularla dolu. Sabah kalkıp size kahvaltı hazırlayacağım. Ama merak etmeyin, sarılmak için bol bol vaktiniz olacak." Göz kırptı.

"Yeter, kadın. Bu gecelik bu kadar yeter." Beck ilk merdiveni tırmandı. "Yarın görüşürüz."

Seth de ona katıldı. "Her şey için teşekkürler."

Buddy yanındaki kanepeye çöküp sahiplenici elini kalçasına atarken usulca gülümsedi. "Bir şey

değil. İyi geceler."

Beck merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Seth de onu takip etti, içinde bir beklenti vardı. Heavenly'yi on iki saattir görmemişti ve bu sürenin çoğunu onun nerede olduğunu merak ederek geçirmişti.

ya da iyi olup olmadığını.

En üstte Beck sahanlığı aydınlatan sessiz bir ışığı yaktı ve sola, kapalı bir kapıya doğru döndü.

"Acele edin." Seth sabırsızca eliyle

işaret etti. "Onu uyandırmamaya

çalışıyorum."

"Karın onu bayıltacak kadar sarhoş ettiği için bunu yapabileceğimizi

sanmıyorum." "Hey, Heavenly'yi burada tuttu."

Seth Beck'in yine haklı olduğunu kabul etmekten nefret ediyordu. "Evet. İyi o zaman. Aç şu lanet kapıyı."

Beck yaptı, yavaşça iterek açtı, gıcırdayınca irkildi. Ama hiçbir şey meleğinin yumuşak, düzgün nefes alışını bozmadı.

İçeri girdiklerinde, sarı saçları bembeyaz çarşafı dökülmüş, orta boy bir yatağın ortasına yayılmış olan Heavenly'nin üzerine ışık yayıldı. Kirpikleri pembe yanaklarının üzerine yayılmıştı. Dudakları uykulu bir şekilde ayrılmıştı. Ve lanet olası oda onun gibi kokuyordu, uyarılma hızlı ve sert bir şekilde ona çarptı.

Bu koku Seth'i Los Angeles'ta geçirdikleri o kısa günlerde paylaştıkları daireye, Beck'le birlikte onun masumiyetini iddia ettikleri geceye götürdü. Ondan sonraki her gece, üzüntüsüne rağmen, Heavenly'yle yatağa girmeyi, onu Beck'le ikisinin arasına sıkıştırmayı ve ona sarılmayı dört gözle beklemişti.

"Tanrı'ya şükürler olsun." Beck onun tacını kucakladı ve şefkatli bir başparmağını alnında gezdirdi.

Seth de rahat bir nefes aldı. "Bu yolculukta başına gelebilecek binlerce şey düşündüm ve birçoğu bir ceset torbası ve haberlerde bir klip ile sona erdi."

"O güvende... ama sabaha kendini pek iyi hissetmeyecek. Bekle biraz." Beck bitişikteki banyoya girdi ve ecza dolabını açtı.

Seth bu fırsatı değerlendirerek yatağın yanına diz çöktü ve uyuyan meleğiyle yüz yüze geldi.

"Bizi bir daha böyle korkutma. Seni seviyoruz. Sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim."

Dudaklarını şakağına değdirirken Beck geri döndü ve yatağın başucundaki masaya üç ibuprofen ve küçük bir kâğıt bardak su bıraktı.

"İyi düşünmüşsün." Seth başıyla diğer adamı onayladı.

Beck sırtıttı. "Ben gerçek dünyada bir doktoru oynuyorum, televizyonda değil." "Şükürler olsun ki hayatını komedyen olarak kazanmıyorsun."

"Ha ha. Onu uyandırmadan çıkalım. Gloria gerçekten taşaklarımızı koparacak."

"Bundan hiç şüphem yok." Seth Heavenly'ye son bir kez baktı, sonra geri çekildi.

Beck eğildi ve dudaklarını kızın başının üstüne bastırdı. "Uyu, küçük kız. Sabah konuşacaklarımız olacak."

Aynen öyle.

Onlar gittikten sonra doktor onu Heavenly'ninki ile Seth'in ana odaya açıldığını düşündüğü çift kapının arasında kalan yakındaki bir odaya götürdü. Büyüklük ve dekor açısından bir öncekine benzeyen başka bir yatak odasına girdiler. Ona göre hava hoştu. O kadar yorgundu ki, bir duş ve bir şilte dışında hiçbir şey umurunda değildi.

Sırayla banyoya girdiler ve Seth, Gloria'nın çekmecelerde birkaç çeşit banyo malzemesi ve taze diş fırçası bırakmasına minnettar oldu. Bir duş, günün üzüntüsünü, paniğini ve yol kirini temizledi. Boxerlarıyla dışarı çıktığında Beck'i yatağın bir tarafına uzanmış, telefonunda gezinirken buldu.

Şimdi yatağı doktorla paylaşmak zorunda olduğu için -ve Heavenly olmadan- rahatsız edici derecede küçük görünüyordu.

"Gloria oldukça şaşırtıcı görünüyor." Seth gariplik katsayısını azaltmak için havadan sudan konuşmaya başladı. "Öyle."

"İkinizin neden yakın olduğunuzu anlıyorum. Ve neden boşandığınızı da tamamen anlıyorum." Beck başını salladı. "Zamanı gelmişti."

"Ergenlik çağındayken çok garip olmalı. O senin arkadaşın, karın, anne figürün ve sevgilindi..."

"İlk başta çok garipti. Eminim onun için de tuhaftı, asi bir gencin hem koruyucusu hem de kocası olması. Onun için büyük bir baş belası olduğumu biliyorum-"

"Bu kesin. Bir psikiyatrist ikinizle çok eğlenirdi." Beck homurdandı. "Hepsi de kafayı bulmuş durumda."

"Buna katılmamak mümkün değil," diye espri yaptı Seth ama polis içgüdülerıyla birlikte merakı da alevlenmişti. "Görünüşe göre Gloria seni bir çocuk suçlu olmaktan da kurtarmış."

"İronikti. Her zaman doğru yoldan ayrılmamam konusunda başımın etini yerdı ama o yasaları çiğneyerek hayatını kazanıyordu."

Seth başıyla onayladı. "Çalıntı televizyonlu haydutlarla nerede tanıştınız? Lisede mi?"

"Kesinlikle hayır. Gloria beni 'akademik olarak zorlayıcı' bir özel liseye gönderdi. Diğer çocuklar bir Ivy League üniversitesine girmeye odaklanmışlardı, sabıka kaydı tutmaya değil. Ama gecelerimi ona göz kulak olarak geçirdiğim için şehrin daha kötü yerlerinde insanlarla tanıştım."

Seth'in geçmişte tutukladığı türden. "Yani senin ders dışı hırsızlığın... Bu bir ergenlik cehennemi olayı mıydı? Yemem gereken bir şey olamaz. Gloria bunu halletmişti."

Beck omuz silkti. "Sıkılmıştım."

"Yani bunun para kazanmakla bir ilgisi yoktu çünkü annen seni terk ettikten sonra sana bakması için ona tam olarak güvenmiyordun?"

"Annem bu saçmalıktan çok önce bana sırtını döndü, bu yüzden küreğini bir kenara bırak ve ruhumu deşmeyi bırak."

Seth iyi huylu bir kıkırdama üretti. "Hayatlarımızı aynı kadını paylaşarak geçirebileceğimize göre, birbirimizi daha iyi tanımamız gerektiğini düşündüm."

"Önemli olan her şeyi biliyorsun. Ben Los Angeles'ta yaşayan bir damar cerrahıyım ve seninle aynı güzel sarışına aşığım."

"Düşünüyordum da... Farklı geçmişlerden geldiğimiz için birbirimizi anlamamıza yardımcı olabilir. Sen bir tür yetimdin. Ben mi? Benim büyük, gürültülü bir Katolik ailem var. Kardeşim Danny, Maggie ile evli. Geçen Noel, Anna adında küçük bir kızları oldu, olabildiğince sevimli. Sıradaki kardeşim Matt. Harika bir adamdır. Ben batıya taşındığımda New York'taki işimi devraldı. Sonra annemin korkunç ikizleri oldu, Jack ve Conner. Yemin ederim, erken saçlarım ağardıysa sebebi onlardır. Yirmi bir yaşında mı, kırk yaşında mı, on iki yaşında mı olduklarını anlayamıyorum. Gününe göre değişiyor. Ve annem nihayet bu sonbaharda Carl adında bir adamla yeniden evleniyor." Seth yüzünü buruşturdu. "Onları mutfağımızda seks yaparken yakaladığımdan beri tanışma faslımız çok garipti..."

Beck omuz silkti. "Geçmişte Gloria'nın bir sürü erkekle yattığını gördüm."

"Ama bu benim *annemdi*. Ondan önce hayatı boyunca sadece dört kez seks yaptığına inanıyordum, her hamileliğinde bir kez."

Beck güldü. "Dipshit."

"Kendimi daha iyi hissetmemi sağladı." Seth ona doğru bir bakış fırlattı. "Peki ya sen? Kardeşin var mı?" "Ah, bilirsin işte. Elli yaşında saymayı bıraktım," dedi Beck kayıtsızca.

"Ukala. Ben ciddiylim."

"Birkaç küçük kardeşim var. Hiç yakın olmadık. Ayrıldığımdan beri onlarla konuşmadım."

ev."

"Nerede doğdun? Burada, Vegas'ta mı? Yoksa sadece annenin seni bıraktığı yerde mi?"

"Yirmi soru oynamaktan bıktım. Çok yorgunum ve Heavenly uyandığında uyanık olmak istiyorum. Akşamdan kalma bir halde ve büyük bir utançla yataktan kalkacağını garanti ederim. Muhtemelen Gloria'ya özür dileyen bir not bırakmaya çalışacak ve erkenden sıvışacak..."

Beck haklıydı, bu yüzden Seth sorularını rafa kaldırdı ve yatağa tırmandı, aralarındaki mesafeyi korumaya dikkat ediyordu çünkü yatak daireden kesinlikle daha küçüktü.

Gözlerini tavana dikmiş, Beck'in yatağının yan tarafındaki eğimi görmezden gelmeye çalışıyordu.

"Seninle yatakta Heavenly ile geçirdiğimizden daha fazla zaman geçirmiş olmamız çok acınası," diye homurdandı doktor.

"Sadece terli kışını o tarafta tut, tamam mı?" "Beni kaşıklamaya çalışmadığın sürece sorun yok."

"Sen öyle san." Seth Beck'ten uzaklaştı ve gözlerini kapadı. Ne kadar erken uykuya dalarsa, Heavenly ile o kadar erken konuşabilecekti.

Sessizlik çöktü. Beck döndü, çarşafı çekti. Tepedeki vantilatör döndü. Seth kanatların fısıltısının onu uyutmaya yeteceğini umuyordu.

Duvardan bir inilti duyulduğunda yarı yolda olduğunu hissetti. "Evet. Oh, kahretsin..." Gloria yan odadan soluk soluğa geldi.

"Böyle mi?" Buddy alçak, çakıllı bir ses tonuyla alay etti. "Sana kim iyi davranıyor?" "Hmm. Sen. Yala onu," diye haykırdı. "Daha hızlı. Oh, evet."

"Kahretsin," diye mırıldandı Beck nefesinin altında.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye inledi Seth. "Bunu dinlemek zorunda mıyız?" "Daha fazla," dedi Gloria yüksek ve keskin bir sesle. "Oh, evet."

Klitorisimi em. Isır onu!" "Seni çok sert boşaltacağım bebeğim," diye homurdandı Buddy.

"Parmaklarını amıma sok."

Seth, "Karın istediğini istemekten hiç çekinmiyor," diye söylendi. "Hep böyle miydi?"

"Kapa çenenin ve uyu," diye hırladı Beck.

"Bunu nasıl yapmamı bekliyorsun?" Seth kuşkuyla sordu.

"Bilmiyorum. Sadece yap."

"Sorun ne Kenneth? Buddy ona senden daha iyi veriyor diye kıskandın mı?" "Ben on altı yaşında bir bakireydim, Tanrı aşkına."

"Sesin kış ağrısı gibi geliyor."

"Siktir git. En azından Beyaz Kale'de kirazımı tuvalette kaybetmedim."

Seth gülmekten kendini alamadı. "Ne? Önce klozet kapağını indirdim."

"Sen bir centilmen değil misin?" Beck çekiştirdi.

Gloria'nın büyük, doruğa ulaşan bitişinin sesleri duvarlardan taşarak Seth'in beynini dövüyordu. Bunu takip eden kutsanmış sessizlikte, Heavenly ile ilgili anılarında kaybolmasına izin verdi. Onun kahkahalarında. Onun tatlı ve eğitilmemiş öpücüğünde. Yumuşak kıvrımlarını ve tüylü oyuklarını. Vücudunun en yasak bakır bölgesini ele geçirdiği ve kalbini sonsuza dek ona kaptırdığı geceyi.

Aleti sarsıldı ve kalınlaştı. Yüzünü buruşturan Seth, baştan çıkarıcı görüntüleri hızla beyninden uzaklaştırdı.

Gloria bir kez daha nefes nefese kalmaya başladı.

Beck inledi. "Yine mi? Acele et ve bitir artık." "Değil mi? Çünkü bu garip falan değil."

"Sana hayatının sürüşünü yaşatmama hazır mısın, bebeğim?" Buddy sordu, sesi boğuktu.

"Çok hazırım. O kalın, sert sikini içime sok. Seni dünyanın öbür ucuna kadar götüreceğim." "Seni öyle bir sikeceğim ki yıldızları göreceksin kadın," diye homurdandı Buddy.

Seth çiftin konuşmasını engellemek için ellerini kulaklarına götürdü. "Eğer odalarına gizlice girip kafalarına vurursak, belki ikisi de yıldızları görür."

"Sikerim öyle işi. Eğer Heavenly'nin bilinci yerinde olsaydı, odasına gizlice girebilir ve *onu* lanet yıldızlara gönderebilirdik."

"Daha sert, bebeğim." Gloria Buddy'ye bir kez daha yön verdi. "Oh...Tanrım. Evet! Amıma vurmana bayıldığımı biliyorsun."

"Uslu bir kız oldun mu?" Buddy inledi. "Şimdi ne istediğini söyle." "Sıradaki mi?" Seth kahkahalarla boğuk bir ses çıkardı.

Beck yüzünü yastığıyla kapattı ve inledi.

Yan odadaki seks maceraları devam etti. Buddy'nin boğazından gırtlaktan gelen bir tamamlanma çığlığı çıktıktan ve Gloria'ya tekrar saldırmaya başladıktan sonra Seth, Beck'in kafasındaki yastığı kaldırdı. "Lanet olsun, bu herifte on sekiz yaşında bir çocuğun dayanıklılığı var. Gloria'nın senden boşanmaktan mutlu olmasına şaşmamalı."

"Ha ha. Muhtemelen küçük mavi bir hap almıştır," diye karşılık verdi Beck kuru bir sesle. "Bir dakika. O şey dört saat falan sürüyor, değil mi?"

"Evet."

Yan odadaki çift yeniden inlemeye başlayınca Seth pes etti, yastığını başına çekti ve uzun bir gece olacağını kabul etti.

CUMARTESİ, 6 Nisan

Yeni günün ilk solgun ışıkları panjurların arasından süzülürken CENNET İNLEDİ. Babam çoktan kıpırdanmış, tuvalete gitmiş ve kahvaltısını yapmış olmalıydı. Neden bu kadar sessizdi?

Bir iniltiyle kendini zorlayarak ayağa kalktı ve tanımadığı odayı taradı. Başı zonklasa ve ağzı ekşi pamukla dolmuş gibi hissetse de her şey aklına geldi. Babası bir daha asla onun yardımına ihtiyaç duymayacaktı. O gitmişti. Dün onun hizmetine katlanmış, sonra da Vegas'a kaçmıştı. Ondan sonra şarabı, Gloria'yı ve kadının Beck'le evliliği hakkında söylediği her şeyi hatırladı. Hatırlamadığı şey ise bu odaya tökezleyerek girmesi ya da yatağa sürünmesiydi.

Gözyaşlarıyla savaşıp ağrıyan şakaklarını ovuşturdu. Vicdan azabı çok yoğundu. Los Angeles'tan ayrıldığı için değil. Babası küllerini eve götürmesini istemişti ve onun son arzusunun yerine getirmeye niyetliydi. Ama o kadar çok şarap içtiği ve Gloria'nın duymak istediğinden çok daha fazlasını ağzından kaçırdığı için pişmanlık duyuyordu. En çok da Beck'in açıklamasını dinlemeyi reddedip ona ve Seth'e tek kelime etmeden kaçtığı için nefret ediyordu. Onlar daha iyisini hak ediyordu.

Gerçek şu ki, Beck'e güvenmemişti. O bir aptaldı.

Bugün özür dilemesi gerekiyordu. O ve Seth muhtemelen bir yerlerde volta atıyor, onun nereye

kaybolduğunu ve hâlâ tek parça olup olmadığını merak ediyorlardı. Yola çıktığında onları arayacak, planını açıklayacak ve babasıyla görüşükten sonra her şeyi konuşacaklarına söz verecekti.

Eğer onu hala istiyorlarsa.

Önce Gloria'nın saçından kurtulması gerekiyordu. Kadının itirazlarına rağmen, Heavenly

fazla kalmıştı.

Bacaklarını yatağın kenarına doğru salladığında, komodinin üzerindeki üç ibuprofen tableti ve küçük bir bardak su gözüne ilişti. Heavenly hapları yuttu, Gloria'nın ileri görüşlülüğü ve nezaketi için minnettardı.

Bardağı boşalttıktan sonra yorgun bedenini zorla ayağa kaldırdı, kırışmış elbisesini düzeltti ve çekmecedeki temiz diş fırçasından ve sıcak bir duştan yararlanmadan önce banyoyu kullandı. Bavulu hâlâ arabasında olduğu için dünkü kıyafetlerini tekrar giydi. Bir sonraki tuvalet molasında temiz bir şeyler giyecekti. Bugün hızlıca yola çıkar ve arabayı çok sıkı kullanırsa Denver'a ulaşabilirdi.

Banyodan çıkarken, yakındaki bir sandalyenin üzerinde duran çantasını gördü ve telefonunu bulmak için içini karıştırdı. Beck'in sesini duymak için yanıp tutuşuyordu. Ve Seth'in. Ama yola çıkması gerekiyordu... yoksa arabasını batıya çevirip Los Angeles'a dönmek ve kendisini kollarına almaları için onlara yalvarmak için çok cazip olacaktı.

Çabucak çantasını kaptı ve yakındaki bir sandalyenin altında yan yana duran ayakkabılarını giydi. Sonra parmak uçlarında merdivenleri indi, gıcırdadıklarında irkildi. En altta, kesinlikle kadınsı bir havası olan rahat bir ev ofisi buldu. Yapışkanlı bir nota Gloria'ya hızlıca teşekkür ettikten sonra notu monitörün kenarına yapıştırdı ve mutfadı aydınlatan ışıkları görmezden gelerek gölgeli birinci katta parmak uçlarında ilerledi. Gloria muhtemelen ışıkları onun için açık bırakmıştı ama her ne kadar yol için bir fincan kahve istese de Heavenly, Beck'in yakında eski sevgilisi olacak adamdan daha fazlasını almayı reddetti.

Ön kapıda, heybetli mandalı iterek açmaya çalıştı. Ama sanki evren ona gitmemesi için bir işaret gönderiyordu, çünkü lanet şey yerinden kımıldamıyordu. "Hadi ama..."

Tahmin edilebileceği gibi, onunla konuşmak işe yaramadı.

İç geçirerek bir elini dağınık saçlarında gezdirdi, çantasını yere bıraktı ve daha fazla güç harcadı. Kilit sonunda bir *tıkırtıyla* açıldığında, Heavenly kapıyı çekerek açtı. Sabahın erken saatlerinde ufukta süzülen güneş ışığı girişe doldu ve onu bir anlığına kör etti. Küçük bir lanetle yüzünü buruşturdu, sonra çantasına uzandı ve dışarı çıktı. Önündeki uzun yol şimdiden ürkütücü gelmeye başlamıştı ama bunu daha önce de yapmıştı. Yine yapabilirdi.

Heavenly, Raine'in şık Audi'sine doğru ilerlerken omuzlarını dikleştirdi; ancak hemen arkasına park etmiş tanıdık siyah bir SUV görünce aniden durdu.

Bu Seth'in
arabasıydı. "Oh,
Tanrım."

Arkasını döndü ve Beck'le onu açık kapı aralığında durmuş, aynı onaylamama ifadeleriyle kendisine odaklanmış halde buldu. Kalbi küt küt atmaya başladı. Midesi ayak parmaklarına kadar indi. Yutkundu.

Beck kaşlarını kaldırdı. "Bir yere mi gidiyorsun, küçük kız?"

CHAPTER SIX

ŞOK, HEAVENLY'NİN YÜZ İFADESİNİ DONDURDU. "BURADA NE YAPIYORSUN?"

Seth aceleyle kızlarına doğru koştu. Beck geride durup onu izledi, onu tokatlamakla öpmek arasında gidip geliyordu.

"Gerçekten de veda etmeden çekip gitmene izin vereceğimizi mi sandın meleşim?" Seth meydan okudu.

Heavenly tereddüt etti, sonra kollarına girdi ve alnını onun geniş göğsüne koydu. "Özür dilerim."

Ayrılma kararından pişmanlık mı duyuyordu? Yoksa onlara cevap vermekten kaçınmak için duymak istediklerini düşündüğü şeyleri mi söylüyordu?

Her iki durumda da, yalanlarla, kaçışlarla, kaçamaklarla işi bitmişti. Üçü şimdi her şeyi açıklığa kavuşturacaktı.

Verandadan inen Beck göğsünü Heavenly'nin sırtına bastırdı ve kalçalarını kavrayarak varlığını ve iradesini hissetmesini sağladı. Heavenly nihayet onunla Seth'in arasına sıkıştığında - ait olduğu yere - rahatlayarak iç çekti. Kız ortadan kaybolduğundan beri içinde endişeyle boşalan yerler şimdi kutsanmış bir şekilde onunla dolmuştu.

Karşı koyamayan Beck, Heavenly'nin solgun saçlarını kaldırdı ve yüzünü onun boynuna gömdü. Onun tanıdık tatlı dut ve güneş ışığı kokusu beynini doyurdu ve onu acıktırdı. Muhtemelen ona dokunmaması gerekiyordu ama bu onun yumuşak, hassas ensesini öpmesine ve vücudunu saran ürpertiden zevk almasına engel olmadı.

Şimdi onu tekrar kucağına aldığına göre, babasının küllerini serpmek için bile olsa onu bırakacak gücü nasıl bulacağını bilmiyordu.

"Konuşmamız gerek küçük kız," diye mırıldandı kulağına karşı.

Ona döndü. Endişeli mavi gözleri adamın midesine indirilmiş bir yumruk gibiydi. Adamın bakışları kızın pembe dudaklarında durduğunda, kız adamın nefesini çaldı. Onun belirsizliğini öpüp yok etmek ve yerine tutkuyu koymak için neredeyse her şeyini verebilirdi. Ama iletişim kuramamak onları buraya getirmişti. Beck aynı hatayı ikinci kez yapmayı reddediyordu.

"Biliyorum."

Seth bir kolunu onun beline doladı. "Hadi içeri girelim ve bu işi çözelim. Mutfakta taze kahve var."

"Bir fincan kullanabilirim," dedi usulca. "Başım beni öldürüyor."

Onu ön kapıdan geçirirken Seth sırıttı. "Bütün bir şişe şarap bunu yapar." "Şarabın bir tuzak olduğunu tahmin etmeliydim."

"Dilini gevşetmek için tasarlandı, evet." Beck onun sırtının küçük kısmını avuçladı.

"Komodinin üzerine bıraktığım ibuprofeni aldın mı?"

Minnettar görünüyordu. "Bunu sen mi yaptın? Teşekkür ederim. Yardım etmeye başladılar." Beck kapıyı arkalarından tekmeleyerek kapattı.

"Onlara ihtiyacın olacağını düşünmüştüm."

Seth, kızlarına biraz java almak için ayrılırken Heavenly'yi yastıklı koltuğa doğru yönlendirdi.

Elinde fincanla döndüğünde, sağlam sehpanın üzerine uzandı ve fincanı Heavenly'ye verdi.

Yudumladı. "Burada olduğumu nereden biliyordun? Gloria seni aradı, değil mi?" "Elbette." Beck başını salladı. "Endişeden aklımı kaçıracağımı biliyordum."

"Ona kızamam. Gerçekten çok tatlı biri. Kim olduğumu bilmesine şaşırdım. Ve benden nefret etmemesine daha da şaşırdım."

"Sana tapıyor. Ama seveceğini biliyordum."

Heavenly başını ona doğru eğdi. "Siz ikiniz gerçekten çok yakınsınız, değil mi?"

Ona açık gerçeği söylemek zorundaydı. "Evet, hep öyle olacağız ama bu seni korkutmamalı.

Gloria sana evlenmediğimizi söyledi, değil mi? Aramızda romantik bir ilişki yok."

"Evet. Şimdi anlıyorum. Açıklamana izin vermediğim için özür dilerim."

"Çok şey yaşadın. Ama onunla ilişkim hakkında herhangi bir sorunuz olursa, ne kadar kişisel ya da rahatsız edici olursa olsun, bana sorun. Kafanda herhangi bir şüphenin dönüp durmasını istemiyorum."

"Gloria seninle korunmak için evlendiğini söyledi. Onunla neden evlendiğini söylemedi."

Beck arkasına yaslandı ve parmaklarını dikleştirdi. Heavenly'nin çirkin gerçeği duymaya hazır olduğundan emin değildi ama ona karşı cesaret edebildiği kadar gerçekçi olacaktı. "Ailem iyi bir aile değildi."

"Çocukken tacize uğradınız mı?" Empati yüzünü yumuşattı.

"Sorun bu değildi."

Onun yanında, Seth bakakaldı. Beck onun beyninde dönen çarkları duyabiliyordu. "Eğer baban seni dövmediyse, annen gittikten sonra bu kadar korkunç ne yaptı? Bağırды mı? İçki mi içti?"

Babasının bir canavar olmak için bir damla alkole ihtiyacı yoktu. "Öyle bir şey değil."

Heavenly bakışlarını ona doğru çevirdi. "Sana annemin gittiğini söylediğimde, sadece seninkinin uzak olduğunu söyledin."

"Terk edilmenin farklı bir türü. Benimki duygusal olarak terk edildi. Fiziksel olarak, o tam oradaydı."

"Kusura bakma dostum. Neden bahsettiğini ilk elden gördüm." Seth kolunu çırttı. "Ebeveynlerin çocuklarını umursamadığı aile içi aramalar en kötüsüydü."

Beck, Seth'in çocukluğuna benzer bir şey gördüğünden şüpheliydi. "On altı yaşıma geldiğimde işler o kadar kötüydü ki kaçtım. Birkaç hafta sokaklarda yaşadım, ara sokaklarda uyudum."

"Çöp bidonlarından yemek mi yedin? Sokak dolandırıcılığı mı?" Seth belli ki ne yapacağını biliyordu. Heavenly'nin nefesi tamamen şok olduğunu gösteriyordu.

"Evet." Beck onun yüzündeki sempatiye dayanamayarak gözlerini kaçırды. "Her neyse, bir gece kendimi şehrin bilmediğim bir yerinde buldum ve bir çete savaşının ortasında kaldım. Bir an bağırış çağırış oldu. Sonra silah sesleri duyuldu. Kurşunlar sekmeye başlayınca bir oyuğa saklanmak için atladım ama metal güvenlik kapısına çarpan kurşunların sesi ödümü kopardı."

"Tabii ki yaptılar. Aman Tanrım." Heavenly'nin sesi dehşete düşmüş gibiydi.

"Polis geldiğinde, bir grup çete üyesini arabalarına tıktılar. Sonra Strip'e doğru koşmaya başladım, en büyük endişem kendilerini İsa sanan çılgın serserilerden kaçmaktı. Bir köşeyi

dönerken neredeyse bir kadının k1çına çarpıyordum. Bu Gloria'ydı. Ben onun iyi olduğundan emin olurken, bir araba kaldır1ma yanaştı ve adamın biri "Ne kadar?" diye bağ1rdı. Göz kırptı ve gülümseyerek adama doğru yürüdü."

"O zaman onun bir... fahişe olduğunu fark ettin mi?" Heavenly sordu.

Beck başını salladı. "Onun gibi güzel bir kadının neden böyle berbat bir mahallede, köşede tek başına durduğu ve zar zor giyindiğı hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Ciddi misin?" Seth kıs kıs güldü. "Bir taşın altında mı yaşıyordun?"

"Bir taş daha iyi olurdu." Beck sevindi. "Sonra bir baktım, Gloria hayır kurumlarına oral seks yapmadığını söylüyor. Adam ona tekrarlamak istemediğim isimler taktı, arabasından atladı ve ona saldırdı. Cebimden bir sustalı çıkardım ve onu rahat bırakmazsa boğazını keseceğimi söyledim."

"O ne yaptı?" Seth sordu.

"Biraz tartıştık ama on altı yaşında olmama rağmen ben daha iriydim. Kuyruğunu kıstırdı ve gitti." Heavenly'nin nefesi kesildi. "Sonra ne oldu?"

"Gloria teşekkür etmek için bana bir yemek ısmarlayıp ısmarlayamayacağını sordu. Tereddüt ettim, ama bana bir duş ve gerçek bir yatakta bir gece teklif ettiğinde... bunu asla geri çeviremezdim. Bütün gece açık olan bir lokantada karnımı doyurdu, sonra beni birkaç blok ötedeki boktan dairesine götürdü. Saatlerce konuştuk. Temizlenip uyuduktan sonra bana bir anlaşma teklif etti; yemek ve bir çatı karşılığında beni koruyacaktı. Yeterince hızlı evet diyemedim. Çok geçmeden yakınlaştık. Sonunda bana yeni bir kimlik aldı, böylece ailem beni bulmadan okulumu bitirebilecektim."

Heavenly afallamış görünüyordu. "Yani... sen gerçekten Kenneth Beckman değil misin?"

"Ben. Daha önce olduğum kişi mi? O öldü ve gitti. Zaten onu sevmezdin." Bu konuda söyleyeceği tek şey buydu. "Okulda çok çalıştım. Gloria üniversite ve tıp fakültesi boyunca bana maddi yardımda bulundu. Hayatımı kurtardı."

Heavenly onun elini sıktı. "Birbirinizin hayatını kurtarmışsınız gibi görünüyor."

"Gloria iyi olanlardan biri. Hâlâ kızlarının eğitim almasına yardım ediyor ki bir gün sırtlarından geçinmeyi bırakabilsinler." Durdu, Heavenly'nin gözlerinin içine bakarak anlamasını diledi. "Yani, evet. Gloria'yı sevmek için milyonlarca nedenim var ama ona hiç aşık olmadım."

"Bana o söyledi. Hemen sonuca vardığım için özür dilerim. O gece, birlikte olduktan sonra o kadar coşkuluydum ki..." Kızardı.

"Sevişmek mi?" Beck yardımsever bir şekilde yanıtladı.

Başını salladı. "Daha sonra babamın hastalığının nüksettiğine dair gelen telefon beni paniğe sürükledi. Çılgınca giyinirken beklediğim son şey senin evli olduğunu öğrenmekti. Kendimi nasıl ezilmiş ve ihanete uğramış hissettiğimi anlatamam. O kadar şok olmuştum ki soru soracak kadar düşünemiyor ve konuşamıyordum. Ama neden o geceden *önce* bana Gloria'dan bahsetmedin?" Seth'e döndü. "Ya da sana. Bildiğini biliyorum."

Seth yüzünü buruşturdu. "Hikâyesinde daha fazlası olduğundan şüphelenmiştim ve bize anlatacağını düşündüm. Ayrıca... seni kaybetmek istemedim."

"Dürüst olmak gerekirse, Gloria'nın aramızda bir sorun olacağını hiç düşünmemiştim çünkü o da ben de evliliğimizi bir formalite olarak görüyorduk ve zaten bir önceki Noel'de bitirmeyi kararlaştırmıştık."

"Boşanmayı senin başlattığını söyledi."

Gerçek Heavenly'yi ürkütebilirdi ama Beck ona bağlı değilmiş gibi davranmayacaktı. "Evet. Özgür olmak istediğime karar vermiştim. Senin için."

"Daha çıkmaya başlamadan önce mi?"

"Senin o kişi olduğundan zaten şüpheleniyordum." Yaklaştı ve parmaklarını kızın yumuşacık yanaklarında gezdirdi.

Heavenly onun dokunuşuna sokulurken gözleri kayarak kapandı.

"Beck..." Duygular boğazını tıkamıştı. Tanrıya şükür artık onu dışlamıyordu.

Kızın narin parmaklarını kaldırarak avucunu onunkinin altına sıkıştırdı. Seth uzandı ve elini

Heavenly'ninkinin üzerine koydu.

Bir kez daha, üçlüleri bir bütündü.

Yumuşak bir iç çekişle onun elini sıktı ve başını Seth'in omzuna yasladı. "Bilmek istediğin başka bir şey var mı?" Beck onun ağzını almak için kaşınarak teklif etti.

Kız cevap olarak başını salladığında, hızlıca bir göz attı ve sonra kendini geri çekilmeye zorladı. Hâlâ kat etmeleri gereken çok yol varken dikkati dağılamazdı. Sonra Seth dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirerek çemberi kapattı.

Yavaşça ayrıldılar, sonra Beck boğazını temizledi ve onları tekrar yola sokmak için elinden geleni yaptı. "Bana bir söz vermeni istiyorum, küçük kız. Ben de sana bir söz vereceğim."

"Ne?"

"Mükemmel değilim ama sana karşı dürüst olma konusunda daha iyisini yapacağım. Hafifletici sebeplerin olduğunu biliyorum ama bir daha tek kelime etmeden beni dışlamayacağına yemin etmelisin. İletişim kurmadığımız zaman iyi bir şey olmaz."

"Söz veriyorum." Pişmanlık yüzüne yayıldı. "Genelde bu kadar katır kafalı biri değilimdir ama hayatımın en kötü yanlarını gördün; yoksulluğumu, babamın durumunu, çaresizliğimi. Ve en savunmasız olduğum anda sana güvendim."

Vücuduyla. Kalbiyle. Ve onu gafil avlamıştı.

Beck onun düşen gözyaşlarını sildi. "Bana hâlâ güvenebilirsin. O boşanma kâğıtlarını gördüğünde ne kadar kötü hissettiğimi bilemezsin çünkü ne düşündüğünü çok iyi biliyordum. Ama bir açıklama isteyecek kadar umursamaman canımı yaktı."

"O anda daha fazlasını kaldıramazdım. Babam-"

"Bu yüzden sana anlatmak için daha fazla uğraşmadım. Başka bir durumda, kışını bağlar ve sana sözümü dinletirdim."

"Sana inanıyorum." Yüzünde sulu bir gülümseme belirdi. "Siz ikiniz kızgın kalmayı zorlaştırıyorsunuz. Annem bizi terk ettikten sonra babam bana her gün beni ilk sıraya koyacak bir adam seçeceğime dair söz verdirdi. Sen bunu defalarca yaptın."

Beck, "Her zaman yapacağız," diye söz verdi.

"Ama senden de bir şey istiyorum meleğim." Seth aniden onun çenesini kavradı, bakışları gergindi. "Yalnız gittiğinde ödümüzü kopardın. Başına neler gelebileceğini biliyor musun?"

"Seni endişelendirmeye çalışmıyordum." Heavenly dudağını dişledi.

"Bir daha asla böyle kaçmayacağına söz ver. Hemen şimdi." Gerginliği unutun; Seth çok sert görünüyordu.

Beck kaşlarını çatı. Seth ondan kaçmaya mı çalışıyordu? "Demek istediği, babanın külleriyle ilgilenmen gerektiğini biliyorduk ama bunu o gün, özellikle de tek başına yapacağını bize söylemedin. İkimiz de yas tutarken ülkenin öbür ucuna gitmeni istemiyoruz. Bilseydik, bizi büyük bir panikten kurtarmış olurdun. Yardım edebilirdik."

"Özür dilerim. Babamla son bir kez yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Ve düşünmeye ihtiyacım vardı. Hâlâ da öyle." Bundan sonrasını. Geleceği hakkında. O ve Seth'in bu işin içinde olup olmadığı hakkında.

Beck bu son olasılığı da elinin tersiyle itti. "Anlıyoruz."

Seth ona pis bir kaş çattı. "Ne sikim 'biz' yapıyoruz. Kendini tekrar tehlikeye atmana izin vermeyeceğim."

Yapamam amına koyayım-"

Bir hırıltıyla yerinden fırladı, vücudu gerilmiş, yumrukları sıkılmıştı. Tavrıyla ilgili her şey Beck'in yüzünde kırmızı bayraklar dalgalandırıyordu.

Heavenly arkasını döndüğünde Beck gülmek zorunda kaldı. "Belki de *anlamak* güçlü bir kelime. Gerçek şu ki, çok iyi kardiyologlar tanıyorum ama kalbim senin kayboluşunun tekrarlanmasına dayanamaz.

Onunki de yapamaz. Bir dahaki sefere bize neye ihtiyacınız olduğunu söylemeye ne dersiniz? Ayak parmaklarınıza basmadan yardımcı olmak için elimizden geleni yaparız."

Suçluluk duygusu gözlerini gölgeledi. "Sadece istemedim-"

Seth parmağını kaldırarak, "Eğer bir daha bize yük olduğunu söylersen seni dizlerimin üzerine yatırırım," diye uyardı. "Söz ver bana."

Kaşlarını çattı. "Kaçırılmadan, tecavüze uğramadan ya da öldürülmeden yirmi üç yıl geçirmeyi başardım. Ve sen bana sahip değilsin."

Beck onun cevabından hoşlanmamıştı ama Seth'in gözleri parlayıp burun delikleri alevlendiğinde, ortalığın karışmak üzere olduğunu anlamıştı.

Ayağa fırladı ve Heavenly'ye bakmadan önce Seth'i gömleğinden yakaladı. "Bize bir saniye ver." Sonra Pl'yı havuzun kenarına çekti. "Aklını mı kaçırdın sen? Sen ve öfke nöbetin onu kapı dışarı ediyorsunuz."

Seth sinirlendi. "Denemiyorum. Sadece söz vermesini istiyorum-"

"Gelmeyecek. Gloria aramasaydı şu anda onunla konuşuyor bile olmayacaktık." İri adam dönerek uzaklaştı ve volta attı. "*Sana söz verdi-*"

"Evet, iletişim kurmak için. Verilmesi kolay bir söz, özellikle de geri dönüp dönmeyeceğini bile söylememişken. Ama şimdi onu zincire vurmaya kararlısın. Sen onun babası değilsin ve onun Dom'u da değilsin. Kendini adamaya hazır olana kadar geri çekilmelisin. Tabii hazır olursa."

Seth eliyle yüzünü ovaladı. "Sevdiğin birinin bir gün yanında olup ertesi gün aniden senden alınmasının ne kadar korkunç bir şey olduğunu biliyor musun? Bunu tekrar yaşayamam dostum."

Seth'in sırtını sıvazladı. Babasının ölümü onu çok kötü etkilemiş olmalıydı... "Eminim. Ama talep etmeyi bırakıp pazarlığa başlarsak onu geri kazanma şansımız artar. Eski bir deyişi bilirsiniz, balla sinek yakalamak sirkeyle yakalamaktan daha kolaydır."

Seth ona tiksintiyle baktı. "Benim annem de böyle şeyler söyler."

"Çünkü bu doğru. Şimdi zorba bir hıyar olmayı bırak ve belki ondan seni bilgilendirmesini istersin, ha?"

Seth onun dokunuşunu umursamayarak içini çekti. "Peki."

Siktir git." "Başka tirad yok mu?"

Seth gözlerini devirdi. "Artık nutuk atmak yok."

"Güzel." Avlu kapısına doğru uzandı. "Barışı koruyan *ben olduğumda* bu dünya nereye gidiyor bilmiyorum."

Tekrar aile odasına vardıklarında Heavenly'nin yüzünde özür dileyen bir ifadeyle son kahvesini bitirdiğini gördüler. "Seth, seni endişelendirmek istemezdim ama ben yetişkin bir kadını. Ne yapacağımı sen belirleyemezsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyoruz," diye güvence verdi Beck.

"Öyle *mi*?" Onun arkasından baktı ve Seth'e odaklandı.

Hâlâ mutlu görünmüyordu. "Evet. En azından sana Wisconsin'e bir uçak bileti ve güvenilir bir kiralık araba bulmamıza izin verir misin?"

Tereddüt etti. "Hiç uçağa binmedim."

Elbette yapmamıştı. Beck kaşlarını çattı. "Korkuyor musun?"

"Seninle köprüden atlamak çok daha korkutucuydu ama bunun bir önemi yok. Kabul edemem çünkü sana geri ödeyemem."

Bu Beck'in dişlerini kenetledi. "Senden bunu beklemiyoruz. Para önemli değil."

"Senin güvenliğin," diye mırıldandı Seth. "Bana bir ülser daha vermezsen çok minnettar olurum." "Emin misin?"

"Neredeyse yalvarıyoruz, küçük kız," diye belirtti Beck. "Ve bu *asla* yapmadığımız bir şey."

"Pekâlâ. Ben uçacağım. Dün bana tek başıma araba sürmenin ne kadar uzun bir his olduğunu hatırlattı."

Beck kutlama için yumruğunu sıkma isteğine güçlükle direnirken, Seth rahatlamış bir şekilde nefes verdi. "Teşekkür ederim."

"Hayır, teşekkür ederim."

"Uçuş rezervasyonunuzu bu sabah yaptıracağız." Beck onun Los Angeles'a dönüş bileti ayırtmalarına izin verip vermeyeceğini merak etti. "Babanla görüştükten sonra ne olacağı hakkında bir fikrin var mı?"

Başını iki yana salladı. "Kararsızım."

Beck, *L* bombasını atarak onu eve dönmeye ikna edebilmeyi diliyordu ama bu o kadar basit değildi.

Kahretsin, çaresiz hissetmekten nefret ediyordu. Ameliyat masasındaki ya da zindandaki çoğu şeyi kontrol edebilirdi. Ama Heavenly'nin kalbini değil.

"Neden?" Seth sordu.

"Kaliforniya'ya taşındığımda hep babamla bir gün Wisconsin'e döneceğimizi ve çiftliği geri alacağımı düşünmüştüm." Onlara hüzünlü bir iç çekiş verdi. "Ama ben de her zaman dünyayı görmek istedim. Babam bunu biliyor ve teşvik ediyordu. Öte yandan, artık Los Angeles'ta koca bir hayatım var. Bu yüzden nereye ait olduğuma karar vermeye çalışıyorum. Sadece bilmiyorum."

"Geleceğinizi nihai olarak nasıl görüyorsunuz?" Beck sordu. "Çiftçilik mi? Seyahat etmek mi? Hemşirelik mi?"

Omuz silkti. "Çözmem gereken şey bu. Ve bulacağım da. Şu anda kafam karmakarışık." Kolunu onun omuzlarına doladı, bu konuşmanın onları nereye götürdüğünden hoşlanmamıştı.

"Babanızın cenazesinin üzerinden yirmi dört saatten az bir süre geçti. Elbette şu anda tüm cevaplara sahip değilsiniz."

"Kafamın bu kadar karışık olmasından nefret ediyorum. Ama çiftliğe param yetse bile, babam olmadan orada nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Ya Bayfield artık bana göre değilse? Ya anıları olasılıklardan daha çok seviyorsam? Ya bunun yerine seyahat etmeye karar verirsem, ama bu da bana netlik sağlamazsa? Hemşirelik okulundaki bir dönemlik ilerlemeden bir hiç uğruna vazgeçmek aptalca görünüyor. Öte yandan, Los Angeles'a dönüp o hayata devam edersem, başka neleri kaçırdığımı görme şansım olacak mı?"

Onun kafa karışıklığını anlıyordu. Ama Beck, Seth'le birlikte ona yol gösterecek ve onu yanlarında tutacaklarsa dikkatli davranmaları gerektiğini biliyordu. "Bu kolay bir durum değil. Dünyayı görmek istediğini biliyorum ama paran olmadan bunu nasıl yapacaksın?"

Koltuğunda kıpırdandı. "Raine bana beş bin dolar borç verdi. Bu bir yıldan uzun süredir banka hesabımda olandan daha fazla. Sadece kendimle ilgilendiğime göre, bu parayı bir süre daha kullanabilirim."

Muhtemelen o ve Seth'in sevdiğinden çok daha uzun. "Sonra ne olacak?"

"Eğer kararımı vermeden önce para biterse, bir süreliğine çalışabilirim sanırım."

"Bazookas'taki gibi mi?" Seth ters ters baktı. "Harika bir işti." Beck ona ters ters baktı. Alaycılığın bir faydası olmuyordu.

Kaşlarını çattı. "Hayır. Bir kere yeterliydi. O işe girdim çünkü kirayı ve babamın ilaçlarını karşılayabilmek için çaresizdim. Şimdi sadece kendime bakmak ve Raine'e borcumu ödemek zorundayım."

"Daha ne kadar ingene gibi yaşayabilirsin?" Beck onun bu şekilde mutlu olduğunu göremiyordu.

"Birkaç hafta. Belki yaz boyunca." Omuz silkti. "Ama er ya da geç, evim diyebileceğim bir yer isteyeceğim. Sadece bunun nerede olduğunu bilmiyorum."

"Neden Los Angeles değil?" diye sordu. "Raine var, arkadaşların var..."

"Ve biz varız," diye ekledi Seth açıkça. "Hayatımızı seninle geçirmek istiyoruz."

"Benim de bir parçam bunu gerçekten istiyor. Hiçbir fikrin yok... Ama ilk günden beri LA

ezici ve korkutucu. Korkunç bir hayal kırıklığı oldu. Babam için iyileşme sözü verilmişti. Neredeyse açlıktan ölüyorduk. Şimdi ise öldü. Eğer gelmemiş olsaydık, Raine'le ya da siz ikinizle asla tanışamayacaktım. Hepiniz benim için dünyalara bedelsiniz. Ama babamı hayal kırıklığına uğratamam..." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Aklımın mı yoksa kalbimin mi sesini dinleyeceğimi bilemiyorum."

"Ve sana söyleyemeyiz. Sadece mutlu olmanı istiyoruz... her neredeyse." Kızın tacını okşayan Beck sözlerinde boğuldu çünkü doğru olsalar bile bunları söylemek acı veriyordu. "Ama bunun bizimle olmasını umuyoruz."

Gözleri yaşlarla dolu bir şekilde onlara baktı. "Biliyorum. Ve sana cevap verememekten nefret ediyorum. Bunca yolu geldin-"

Seth, "Bu bizimle ilgili değil," diye güvence verdikten sonra yüzünü buruşturdu. "Birkaç dakika önce kendimi kaybetmiş olabileceğimi kabul ediyorum. Özür dilerim."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Beck ona alaycı bir bakış gönderdi.

Seth onu tersledi. "Bunu konuşarak halledelim. Şu anda daha fazlasını istemeyeceğiz."

Başını salladı, yalvaran bakışlarla. "Lütfen. Sadece kendime zaman ayırmaya ihtiyacım var. Yas tutmak ve düşünmek için. Bundan sonra neye karar verirsem vereyim, gerçekten emin olmak istiyorum. Bunu hak ediyorsun. Tutamayacağım sözler vermek istemem."

"Biliyoruz." Seth'in bundan hoşlanmadığı belliydi ama ona kendini küçümseyen bir sırtışıla karşılık verdi. "Ve zorlamamaya çalışacağız. En azından çok fazla değil."

"Anlıyorum. Yalnız ve beş parasızdım, hayatın beni nereye götüreceğini merak ediyordum," diye güvence verdi Beck. "Gloria'ya şans eseri rastladım. Şimdi sana yardım etmemize izin ver. Karşılık beklemeden. Sadece ne istediğini bulduğunda, bu bizimle olmasa bile, başarılı olmana yardım etmek için burada olduğumuzu bil."

Bir çılgılık atarak kendini onların açık kollarına bıraktı.

Özel dedektif kollarını ona sarıp başına bir öpücük kondururken Beck onun belini avuçladı ve kendini Heavenly'nin üzerine bırakmaya çalıştı. Onu ne kadar sevdiği hakkında bir fikri var mıydı?

Gloria, Buddy de yanında olduğu halde hızla aile odasına girdi. "Günaydın. Umarım dün gece herkes iyi uyumuştur. Ben iyi uyudum."

Gloria'nın kışına bir tokat atarken Buddy'nin yüzüne bir sırtıma yayıldı.

"Ben de öyle." "Eninde sonunda," dedi Seth.

Beck Gloria'nın nişanlısına ters ters baktı. "O küçük mavi hapların üzerinde dört saat sonra tıbbi yardım alın uyarısı olmasının bir nedeni var."

"Çıkar şu çubuğu kışından Ken." Gloria bir kupayı Buddy'ye uzattı ve kendi kupasına sarıldı, dünyanın en mutlu kadını gibi odanın içinde süzülüyor gibiydi.

Dün gece duyduklarına bakılırsa, muhtemelen öyleydi. Heavenly'nin kendisine ve Seth'e onu tekrar mutlu etme şansı vermesi için dua etti.

Çift yanlarına yerleşirken, yakında eski karısı olacak adam kaşlarını kaldırdı. "Üçünüz bu sabah her şeyi hallettiniz mi?"

"Wisconsin'e uçacağım." Heavenly soruyu geçiştirdi.

Beck ayrıntıları anlattı ve Heavenly'ye Raine'in arabasını Los Angeles'a geri götüreceğine söz verdi. "Bu da bir başlangıç." Gloria'nın dudakları kıvrıldı. "Uçuş rezervasyonunu yaptın mı?"

"Hayır."

Gülümsemesi sinsiliğe dönüştü. "Mükemmel. Özel jet filosu olan sürekli bir müşterim var. Pilotları dünyanın her yerinde ünlü insanları uçuruyor. Onu bir arayayım."

Gloria bornozunun cebinden cep telefonunu çıkardı ve Heavenly'ye dönmeden önce ekranı yumrukladı. "Wisconsin'deki en yakın bölgesel havaalanı hangisi?"

Hiç duymadığı bir kasabanın adını verdi.

"Peki Los Angeles'a ne zaman dönmek istiyorsun?"

Heavenly her ne kadar onlara bakmamaya çalışsa da yüzünü buruşturmaktan kaçındı. "Size haber verebilir miyim?"

"Sorun değil." Gloria müşterisiyle tatlı tatlı konuşmak için mutfağa doğru ilerledi. Buddy de onu takip etti, yeniden doldurmak istiyordu.

Birkaç dakika sonra Gloria tekrar odaya girdi. "Her şey ayarlandı. Saat üçte yola çıkacaksınız. İndiğinizde sizi bekleyen bir kiralık araç olacak."

"Tüm bunlar bir telefon görüşmesiyle mi oldu?" Heavenly afallamış görünüyordu. "Size teşekkür etmeye başlayamam..." Gloria onu elinin tersiyle itti. "Güçlü insanlarla iş yapmanın faydaları vardır."

Beck saate baktı. "Size Vegas'ın ışıltısını ve parıltısını göstermek için beş saatimiz var. Kahvaltıya ve biraz gezmeye var mısınız?"

O ve Seth'in, kendilerini seçmezse kaçıracağı her şeyi ona göstermek için fazla zamanları yoktu ama ona biraz macera yaşatmak ve onu mutlu edebileceklerini kanıtlamak için bu fırsatın tek bir saniyesini bile boşa harcamayı reddetti.

Heavenly'nin gülümsemesi gözlerini aydınlattı ve Beck'in dünyası birden daha aydınlık göründü. "Çok isterim." Seth sıırttı. "Yukarı koş ve giyin. Beck ve ben de aynısını yapacağız."

"Elbette. Sadece kıyafetlerimi değiştirmem gerek."

Buddy, Raine'in arabasından bavulunu alıp odasına getirmeyi teklif ettiğinde, Heavenly sessizce teşekkür ederek anahtarı ona fırlattı. Bir saat sonra, Paris Oteli'ne bağlı açık hava kafesinde otururken, geniş gözleri hayranlık ve merakla parıldıyordu. Vegas her zaman ilginçti ama bugün şehir çok formdaydı.

Hemen ardından biri elinde içkisiyle kumarhanenin girişine doğru tökezledi ve eşiğin hemen üzerindeki halıya kustu. Bakım personeli sarhoş piçi uzaklaştırmakla yetindi, ardından ıslak bir süpürge ve keskin kokulu endüstriyel temizlik maddesiyle temizledi.

Heavenly gözlerini kırıpıştırdı. "Siz ikiniz şok olmuş gibi görünmüyorsunuz. Bunu daha önce gördünüz mü?" Görmemiş olması çok hoştu. "O kadar sık ki, kayda değer bile değil."

Büyük dedektif bu olayı elinin tersiyle itti. "Pfft. Ekip arabamın arkasında olanları görmeliydin."

Çok geçmeden, dün gecenin siyah saten elbisesini giymiş, makyajı dağılmış ve saçları keçeleşmiş bir kadın, ayakkabıları elinde, parlak çöl güneşine karşı gözlerini kısarak otelden çıktı ve Strip'e doğru ilerledi.

Heavenly eğildi ve sesini alçalttı. "Çok komik yürüyor." Beck kahkahayı bastı. "Sence neden öyle?"

"Muhtemelen tek gecelik bir ilişki yaşamıştır. Tamamen saf değilim."

Seth'in yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Dün gece şikayet ettiğinden şüpheliyim."

Garson kız kahvelerini doldurdu ve siparişlerini aldı. Kahvelerini daha yeni bitirmişlerdi ki, Vegas vermeye devam eden bir hediye olduğunu kanıtladı.

Taçlar, dar elbiseler ve son derece kullanışsız topuklu ayakkabılar giyen yirmili yaşlardaki neşeli bir grup, Katy Perry'nin "Geçen Cuma Gecesi" şarkısının detone bir yorumunu söyleyerek kaldırımında topallayarak ilerliyordu. Biri yarısı boş bir şampanya şişesi, bir diğeri ise dişi bir Godzilla'yı tatmin edecek büyüklükte neon bir penis taşıyordu. Şişeyi tutan kadın Beck'e mahcup bir yüz ifadesi gönderdi. Beck başını salladı. Hayır, bilmek istemiyordu.

"Vay canına, umarım dört saat içinde evlenecek kadar ayık olurum" -saatine baktı- "dört saat."

Kahretsın!"

"Sadece bu gece o iyi adam tarafından becerileceğın gerçeğine odaklan, Bayan Carson."

"İyimserliğini seviyorum. Bu yüzden baş nedimemsin."

Kadınlar sendeleyerek uzaklaştığında Beck döndüğünde Heavenly'nin kıkırdayarak onu izlediğini gördü. "Umarım

Dün gece o kadar da sarhoş değildim. Gloria utanç verici bir şey ağzımdan kaçırdığımı mı söyledi?"

Beck ona hoşgörölü bir sırıtış gönderdi. "Sen söylesen bile bana söylemezdi. Sır tutma konusunda iyidir."

Heavenly rahatlamış görünüyordu. "Sanırım mesleği gereği öyle olmak zorunda."

Bir dakika sonra garson kız sıcacık tabakları önlerine koyduğunda Heavenly muzlu Foster waffle'ından bir ısırık aldı ve inledi. "Oh, yemek orgazmı yaşıyorum."

O böyle sesler çıkardığında, Beck ona farklı türde bir gaz vermeye hazır olduğunu hissetti.

Bunun yerine, peçetesini yerleştirme bahanesiyle kendini ayarlamak için uzanarak yemeğine daldı. Onun gözlerini kapatmasını, iç çekmesini ve tabağının yarısını mideye indirirken sancı çeken bir kadın gibi dudaklarını yalamasını izledi.

Seth eğlenmekle gerilmek arasında bir yere bakarak eğildi. "Bize işkence etmeye mi çalışıyor?"

Şaşırtıcı olan şey, hiçbir fikri yokmuş gibi görünmesiydi. Kendinden de haberi yoktu. Sadece dudaklarını çatalın etrafına kapattı, sandalyesinde kaydı ve yine iştahlı bir şekilde inledi.

Bir sonraki yaya önlerindeki kaldırımdan aşağıya doğru ilerlediğinde aniden durdu. "Bunu gerçekten görüyor muyum?"

Görsel, en iyi Willie Nelson ve bir peri vaftiz annesinin aşk çocuğu olarak tanımlanabilirdi; uzun, ağarmış örgüler, telli bir sakal, bikini üstü, bira göbeği ve pembe tül bir tütü ile tamamlandı.

"Evet." Seth sadece başını salladı.

Beck omuz silkti. "Burası Vegas. Burada ne olursa..."

Diğer adam dikkatini tekrar tabağına vermeden önce, "Burada kalması gerekiyor," diye takıldı. Beck de aynısını yaptı.

Heavenly sadece oturdu, kahvaltısını unuttu ve Las Vegas Bulvarı'nda bir aşağı bir yukarı geçit töreni yapan karakterleri izledi.

Yirmi dakika sonra, yemeğini bitirmesinden vazgeçti ve hesabı ödedi, böylece Strip boyunca gezinen insanlığa katılabileceklerdi.

Yaya geçidinde beklerken Beck ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Gözlerini turistlerin, kısa yoldan para kazanmaya çalışan kostümlü sokak oyuncularının ve kırmızı ışıktaki bekleyen arabaların üzerinde gezdirdi. Tedirginliğinin kaynağını tam olarak belirleyemeden ışık yeşile döndü. Dırdırcı his azaldı ve omuz silkti.

Caddenin diğer tarafına ulaştıklarında Heavenly bir sonraki bloktaki heybetli beyaz mermer binayı işaret etti. "O da ne? Muhteşem bir şey."

"Caesar's Palace. İçeri girip etrafa bakmak ister misin? Otelin bitişiğinde bir alışveriş merkezi var. Sadece içerisi bile aklınızı başınızdan alacak."

"Çok isterim."

"Ben de hiç gitmedim. Hadi yapalım," diye destekledi Seth.

Otelin lobisine adım attıklarında Heavenly ağzı açık kaldı. Lobinin ortasındaki devasa çeşmeyi incelerken Seth'in de başı dönüyor gibiydi. Alışveriş merkezinde yürürken Beck, Heavenly ve Seth'in renkli kubbeli tavanları ve karmaşık Roma heykellerini seyredişini eğlenerek izledi. Yol boyunca vitrinlerden alışveriş yaptılar.

"Şuraya girelim." Seth başıyla bir dükkânı işaret etti.

Beck tabeladaki ismi okudu ve omuz silkti. Louboutin belli belirsiz tanıdık geliyordu. Ama Heavenly'yi içeri sokmaya çalıştıklarında topuklarını sıktı.

"Burası çok pahalı."

Beck onu yerden kaldırdı. "Belki de seni şımartmak istiyoruzdur."

Onu mağazaya taşıyıp ayağa kaldırdığında, kaşlarını çatı... ta ki cüzdanlar sergilenene kadar

Bir arının laleye konması gibi onu cezbedti.

"Onu biraz oyalayabilir misin? Bir şeyler almam lazım," diye fısıldadı Seth.

Beck ona ters ters baktı. "Neyin peşindesin sen?"

Sadece gülümsedi. "Eğer Heavenly nereye gittiğini sorarsa, bir şeyler uydur. Uzun sürmez."

Beck diğer adamın gözlerindeki sinsî titreşimi kaçırmadı. "Hey, şeffaf ve dantelli her şey bana uyar. Fiyonklar kesinlikle bir artı."

"Bana da uyar." Seth onun omzuna vurdu, sonra da aceleyle kapıdan çıktı.

Beck kızlarının yanına yaklaştı ve onun kırmızı şeritli şık siyah deri çantasını okşamasını izledi.

"Bunu beğendin mi?"

"Bu bir sanat eseri," diye nefes aldı.

"Bunu almalısın." Bir satış görevlisine işaret etti.

Heavenly panik içinde kolunu aşağı çekti. "Hayır! Fiyat etiketini gördün mü? Bu şey neredeyse hemşirelik okulunun bir dönemi kadar pahalı."

Beck ona kayıtsız bir omuz silkme hareketi gönderdikten sonra ayakkabı vitrinine doğru yürüdü. Gümüş çivilerle kaplı bir çift siyah, burnu açık stiletto gözüne çarptı. Heavenly'nin bunları giydiğini hayal ettiğinde -ve başka hiçbir şey giymediğini- zihni doğrudan çukura düştü.

"Bunlara ne dersin?" Bunları ona uzattı.

Boynunun dibindeki nabız noktası üç katına çıkınca Heavenly'nin gözleri büyüdü. Oh, evet. Onlardan hoşlandığı doğruydı. Ve kızın pembe yanaklarının kıpkırmızı oluşuna bakılırsa, akli bir tek onunkinde değildi.

Ona doğru koştu ve başka bir müşteriyle meşgul olan tezgâhtara gergin bir bakış fırlattı. "Şunları yere bırak."

"Neden?"

"Beni götürdüğün sanat galerisine aitmiş gibi görünüyorlar."

Kızın kulağına doğru eğilirken yüzündeki sırıtışı silemedi. "Seth ve ben, bu ayakkabılar ve sık beni gülümsemesinden başka bir şey giymezen seni herhangi bir sanat eserinden daha muhteşem bulacağız."

"Çok kötüsün," diye tısladı.

"Öyle olduğumda bayılıyorsun." Ona sokuldu. "Gel hadi. Sana bir çift getireyim. Dönmeni sabırsızlıkla beklerken Seth ve benim için modellik yapmanı dört gözle bekleyeceğimiz bir şey olsun."

"Beck..." Kirpiklerini indirirken sesi biraz soluksuz geliyordu, sonra kaşlarını çatı. "Seth nerede?"

"Geri dönecek. Evet de..." Beck dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirerek daha fazla soru sormasını engelledi.

Ağzının dikişleriyle oynarken, Heavenly onun için açıldı ve içeri daldı, her kaygan, pürüzsüz daldırma ve baştan çıkarıcı yarıkla kendini yeniden tanıdı. Evindeymiş gibi hissetti. Daha derine daldı, onu daha yakına çekti. Kadın ona karşı titriyordu. Aleti gerildikçe ve kalınlaştıkça, Heavenly'yi en yakın duvara doğru itme ve onu her çaresiz inçle doldurma dürtüsüyle savaştı.

"Siz ikiniz... ihtiyacınız olan her şeyi bulabildiniz mi?" diye sordu satış görevlisi.

Heavenly kendi numarasındaki stilettoları denerken utancını gizledi. Ayakkabılar tam oldu ve Beck'in mağazada attığı küçük adımlar, ayakkabılar hariç vücudundaki her dikiş söküp ayak bileklerini yatağa bağlamasına neden oldu. Hem ayakkabıları hem de çantayı almaları konusunda ısrar etmekte tereddüt etmedi.

Tezgâhtar alışverişlerini kaydetmek üzere ortadan kaybolduğunda, Seth elinde TIFFANY &

COMPANY yazılı küçük mavi bir çantayla içeri girdi. Heavenly ile aralarında keskin bir bakış fırlattı, sonra da

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Dudakların pembe ve şiş görünüyor, meleğim. Ben yokken Beck'le oynastınız mı?"

Diğer adamın ses tonunda zerre kadar kıskançlık yoktu.

Heavenly küçük bir sırtısla başını eğdi. Onun doğuştan gelen itaatkârlığı karnına bir yumruk gibi inmişti. O kadar çok kaosa karışmışlardı ki, Seth'le birlikte bundan yararlanacak ya da Heavenly'ye onun için gerçekten neler yapabileceklerini gösterecek zamanları olmamıştı.

"Gerçekten gülümsememe yetecek kadar değil. Ama yine de bir öğlen yemeği umuyorum." Beck göz kırptı.

Satış görevlisi kısa süreliğine geri dönüp kredi kartını alırken Heavenly gözlerini devirdi ve daha da güldü.

"Bana bir şey almak zorunda değildiniz," diye ısrar etti kızları.

Beck bir kolunu ona doladı. "Seni şımartmak istiyorum. Seth'in elindekine bakılırsa o da istiyor."

Dönüp çantayı inceledi, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu benim için mi?"

"Elbette." Seth elini içeri uzattı ve çantanın rengiyle uyumlu, beyaz bir fiyonkla sarılmış küçük bir kutu çıkardı. "Ne olursa olsun, bunu her zaman takmanı ve bizi hatırlamanı istiyorum."

"Seth..."

"Devam et. Aç şunu," diye teşvik etti özel dedektif.

Beck Heavenly'nin omzunun üzerinden baktı. Titreyen parmaklarıyla yayı gevşetti ve soluk soluğa kapağı kaldırdı.

"Aman Tanrım." Parmak ucuyla gül altınından yapılmış kalp şeklindeki kolyenin ortasında parıldayan üç elmasın üzerinde gezindi. "Bu... çok güzel. Bayıldım."

Kutuyu kavrayan Heavenly onun kollarına atladı ve kendi kollarını boynuna dolayarak teşekkürlerini mırıldandı. Adam başını eğip onun dudaklarına yapıştı. Beck'in adama zekâsı için hakkını vermesi gerekiyordu. Heavenly o üç gömülü mücevhere her baktığında mutlaka onları düşünecekti.

Özel dedektif isteksizce öpüşmeyi bitirdiğinde Beck'e döndü. "İkinize de çok teşekkür ederim. Her zaman çok düşüncelisiniz. Ve beni ağlatacaksın."

Damarlarını ateşleyecek kadar güçlü, yavaş bir öpücük için ağzını onunkinin üzerine eğdi. Bir milyon ömür yaşasa bile bu kadına doyamayacaktı.

Seth kolyeyi onun boynuna takarken hâlâ dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdiriyordu. Sonra satış görevlisi, Seth'in satın aldıklarını kalın, markalı bir çantaya özenle yerleştirmiş olarak geri döndü. Adam imzaladıktan sonra meraklı tezgâhtar kredi kartını geri verdi.

Üçü dükkândan ayrılırken, Heavenly'nin mutlu sırtışını ezberledi... onu bir daha görememe ihtimaline karşı.

Yok artık. Bugün ona son kez sarılışı olmayacaktı. Bundan emin olmak için elinden geleni yapacaktı.

"Tuvaleti nerede bulabileceğimi biliyor musun?" diye sordu.

"İşte orada." Beck ona gösterişli geçitte rehberlik etti, kadınlar tuvaletine vardıklarında onu isteksizce bıraktı. "Biz burada bekleyeceğiz."

Kadın içeride kaybolduğunda Beck'in ensesindeki tüyler yeniden diken diken oldu. Kaşlarını çatarak alışveriş yapanlara göz gezdirdi ve içini kemiren sızıyı görmezden gelmeye çalıştı.

"Sorun nedir?" Seth kaşlarını çattı. "Bugün ikinci kez bir şey varmış gibi etrafa bakıyorsun."

"İzlendiğimize dair garip bir his var içimde."

"Eminim öyleyizdir." Seth kıkırdadı. "Ellerimizi kızımızdan uzak tutamıyoruz."

Beck aval aval bakanların onu sadece yanlış yöne çektiklerine inanmak istiyordu. Başka türlü insanlar neden baksındı ki? Seth ve Heavenly'nin burada hiçbir bağı yoktu ve Beck bir yılı aşkın süredir Vegas'ta yaşamıyordu.

On yıl.

"Muhtemelen haklısın." Seth'in omzuna vurdu. "O kolye mükemmeldi, dostum."

Büyük özel dedektifin ifadesi düpedüz sinsî bir hal aldı. "Bildiğinden daha fazlası. Vegas'a gitmeden önce küçük bir GPS takip cihazı aldım. Oldukça yüksek bir servis ücreti karşılığında, satış görevlisi çipi madalyonun içine yerleştirdi ve ağzını kapattı."

Böylece Heavenly'nin nerede olduğunu her zaman bileceklerdi.

Beck ona beşlik çaktı. "Seni sinsî orospu çocuğu. Seni her geçen gün daha çok seviyorum."

"Haklıymışsın; sirke işe yaramıyor. Bunu benim 'tatlım' olarak düşün. Yerini bilmek onu güvende tutmaz ama ihtiyacımız olursa bir başlangıç noktamız olur. Ve eğer eve gelmezse..."

Beck başını salladı. "Vazgeçmiyorum."

"Ben de." Seth gülümsemeyi bıraktı. "Geleceğinin bizimle olmadığına karar verirse ne yapacağız?" "Cidden mi dostum? Nasıl yapacağımıza dair en ufak bir fikrim yok ama fikrini değiştireceğiz."

CHAPTER SEVEN

PAZAR, 7 NİSAN

HEAVENLY'NİN ELLERİ, sıradan bej renkli kiralık arabayı bahçedeki SATILIK tabelasının yanına park edip, hayatının ilk on beş yılında evim dediği çiftlikten yansıyan sabahın ilk ışıklarına bakarken titriyordu.

Yeni günün yumuşak kızarıklığında bile bir korku filminden fırlamış gibi görünüyordu. Anılarındaki eve hiç benzemiyordu.

Yabani otlar evin önünü kaplamış, baharın tomurcuklanan renkleriyle vahşi bir bolluk içinde büyüyordu. Babasının bir zamanlar tuğlalarla ördüğü ve hâlâ yan yana duran eve ve ahıra giden yürüyüş yolu da öyle.

Her iki bina da artık haraptı, camları kırık ve terk edilmiş gibi görünüyordu. Ahırın sarkan çatısına baktı, muhtemelen geçmiş kış karlarının ağırlığı altında eğilmişti. Kiremitlerin yarısı zaman ve rüzgârlar yüzünden uçup gitmişti. Hatırladığı bembeyaz dış cephe artık kirli, soyulmaya yüz tutmuş bir griydi.

Tuğla olmasına rağmen ev de pek iyi durumda değildi. Annesinin, babasının isteklerine karşı gelerek bir yaz dikmek için ısrar ettiği sarmaşıklar artık evi boğuyordu.

Güçsüzce arabadan indi ve kapıyı kapattı. Midesi bulandı. Wisconsin'e giden uçak yolculuğundaki gibi değildi. O heyecan vericiydi. Şimdi sadece hasta hissediyordu. Mülk kaç yıldır boştu?

Hâlâ bu bakımsızlığı anlamaya çalışırken, aracın arkasında bir daire çizdi ve babasının vazosunu ön koltuktan çekip aldı, onu bir can simidi gibi kavrayarak otların arasından ön kapıya doğru ilerledi.

Sıkı sıkı yutkunarak paslı kolu çevirmeye çalıştı. O kadar gevşekti ki neredeyse elinde kalacaktı. Kapıyı eşikten itti. Geçmişine açılan kapıyı açarken kapı gıcırdayarak protesto etti.

Küflü hava burnunu belli belirsiz nahoş bir kokuyla doldurarak ona doğru koştu. Toz, örümcek ağları ve çöpler aile odasını kaplamıştı. Dağınık bira şişeleri ve atılmış yiyecek ambalajlarının yanı sıra bir şey de onlarca yıllık parke zeminde yaralar açmıştı. Şimdi o budaklı kızıl çam tahtalar su hasarı yüzünden bükülmüştü. Duvarlar rengârenk, spreyl boyalı grafitilerle kaplıydı. Büyük tuğla şöminenin üzeri isle kaplanmıştı ve sanki onlarca yılın ve yerçekiminin etkisiyle sarkmış gibi eğik duruyordu.

Heavenly mutfığa girerken sıkıntılı bir elini göğsüne bastırdı. Pek iyi gitmemişti.

çok daha iyi. Babasının bir zamanlar annesinin çaydanlık koleksiyonunu sergilemek için astığı raflar sendeliyor ve eğimliydi. Beyaz kartonpiyer duvarlar ve tavanlar ezilmiş ve kırılmış, boyaları kabarmıştı. Dolapları boyadıkları çarpıcı mavi tonu çoktan yontulmuş ve griye dönüşmüştü.

Burayı anlamlandırmaya çalıştı ama burası artık Noel'leri kutladığı ya da her gün okul servisinden indiğinde babasının onu kucaklayarak karşıladığı ev değildi. Burası acılarla doluydu. Geçmiş burada bir yaraydı, eti ilk olarak annesinin on beş yaşındaki Heavenly'nin hasta babasının tek bakıcısı olacağını pervasızca açıkladığı o korkunç günde oyulmuştu çünkü Lisa yeminlerinin "hastalıkta ve sağlıkta" kısmını gerçekten kastetmemişti. Bu yara, Wisconsin'in sert kışları boyunca mandıra işinde tutunamadıkları belli olan bazı yabancılara üç kuruşa satmaya zorlandıklarında daha da derinleşmişti. Çiftlik boş, atıl ve bakımsız bir halde dururken, bu durum iliklerine kadar işlemişti. Sevilmemişti.

Heavenly yarım daire çizerek döndü. Mutfağın öbür ucundaki fırının kapağı açıktı, ön taraftaki kadrانlar bir evin yargılayıcı gözleri gibi ona dışarı çıkmasını söylüyordu çünkü artık buraya ait değildi.

Bir çılgılık atarak arka kapıya doğru koştu. Evin geri kalanını görmek bile istemiyordu.

Arka kapının çerçevesindeki tarihlerle birlikte küçük tik işaretlerinin yanından hızla geçip evin arkasına koştu. Saçlarını kavrayan ve kazağını çekiştiren sert rüzgâr için neredeyse minnettardı. Hava serin olabilirdi ama en azından artık her yere yayılmış toz ve bakımsızlığın yarattığı küften boğulmuyordu. Yeniden nefes alabiliyordu.

Fırçalanmış gümüş vazoyu biraz daha sıkı kavrayarak, çayırın üzerinde hâlâ gururla duran büyük ağaca doğru kararlılıkla ilerledi. Onların ağacına. Babası ona böyle derdi. Babası ineklere bakarken bir zamanlar orada asılı duran ip salıncakta oynadığını, ara sıra onu nazıkçe ittiğini ve şakacı bir şekilde göz kırptığını hatırlıyordu. Ağaç bile zamanla değişmiş, kabukları soyulmuş, çorak dalları sonsuz bir kışa yakalanmış gibi görünüyordu.

Beş dakika daha kalamazdı. Babasını sonsuza kadar burada nasıl bırakacaktı? "Neşelen," diye mırıldandı kendi kendine. "Ve yap şunu."

Onun için.

Ne de olsa isteği gayet açıktı. Ülkenin bir ucundan diğer ucuna seyahat ederek, kendisine bu kadar değer veren adamları geride bırakarak -gelecek güvencesi olmadan- zor olanı başarmış ve buraya gelip bu ciddi görevi yerine getirmişti. Şimdi tek yapması gereken kapağı çevirmek, vazoyu ters çevirmek ve babasını çok sevdiği Wisconsin'deki evine kavuşturmaktır.

Ama Heavenly tereddüt etti. Babamı burada, boşluğun ve bakımsızlığın arasında mı bırakacaktı? Bir zamanlar ikisinin de sevdiği çiftliğe ne olduğunu sonsuza dek düşünmesine izin mi verecekti?

İçindeki her şey *hayır diye* bağıırıyordu.

Belki de aptalca ve duygusal davranıyordu. Belki de cennetteydi ve bu köhne harabenin ötesinde çiftliğin bir zamanlar sahip olduğu gelenek ve sevgiyi görebiliyordu. Belki de onu burada bırakmak toprağın iyileşmesine yardımcı olacaktı.

Olaya bu şekilde bakmak zorundaydı, yoksa yapması gereken şeyle asla barışık olmayacaktı.

Ama parmaklarını küpün kapağına geçirdiğinde donup kaldı. İçindeki her şey yankılanan bir *dur* çılgılığı attı!

Heavenly gümüş kabı daha sıkı kavradı, gözlerinden yaşlar fişkırdı.

Eğer babasını burada bırakırsa, onu nasıl ziyaret edebilirdi ki? Rüzgarla birlikte her yöne dağılmış olurdu. Onunla nerede konuşacaktı?

Şimdi bahaneler uyduruyordu ama onun ölümünden beri gözlerini kapatıp ona ulaşmaya

alışıyordu. Rüyalarında ona geleceğini ya da bir şekilde ona bir işaret vereceğini umuyordu.

Hiçbir şey. Kendini en az bu ev kadar terk edilmiş hissediyordu ve babasının küllerini geride bırakırsa, hem çiftliği hem de adamı geçmişe gömmüş ve onlara sonsuza dek sırtını dönmüş gibi görünecekti.

Bunu yapamazdı. Ama babasının küllerini de yanında götüremezdi. Los Angeles'a dönerse, her zaman hastalık ve sefaletle ilişkilendirdiği bir yerde sıkışıp kalmaktan nefret ederdi. Eğer babasının ısrar ettiği gibi kanatlarını açıp dünyayı görmeye karar verirse, babasının hak ettiği dinlenmeyi nerede bulacağından emin değildi.

Kararsızlıktan donup kalan Heavenly vazoyu öyle sıkı kavradı ki kenarı parmaklarını ısırdı. Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Ürperdi. Onun ölümünden bu yana ilk kez kederini kafesinden dışarı çıkardı. Keder ciğerlerindeki havayı çaldı, gücünü tüketti. Dizlerinin üzerine çöktü, yakın zamanda yağan yağmurun çamurunun pantolonunu ıslatmasına ve onu üşütmesine aldırmadı.

Bu şekilde ne kadar kaldığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, kendini hiç bu kadar yalnız hissetmediği ve hangi yolu seçeceği konusunda hiç bu kadar kararsız kalmadığıydı.

Bir şekilde ayağa kalkıp ilerleyecek gücü bulmak zorundaydı. Babasına verdiği sözü yerine getirmeliydi.

Bunun yerine hıçkırarak elini göğsüne bastırdı ve Seth'in ona verdiği güzel Tiffany kolyesini buldu. Minnettar bir burun çekişle onu parmaklarıyla kavradı ve gücünden yararlandı. Babasının sevgi dolu rehberliğine bir daha asla sahip olamayacaktı ama Beck'in ve Seth'in rehberliğine sahipti. Şu anda bu dünyada istediği tek şey onların güçlü kollarının onu sarması, desteklemesi, güven vermesiydi. Onu dengelemeleri.

Belki onları aramak haksızlıktı ama onun yanında olacaklarına yemin etmişlerdi. Umarım içlerinden biri bu erken saatte uyanık olur ve belki de hangi yolu seçmesi gerektiğine karar vermesine yardımcı olur. O zaman babasının ayaklarının altına serdiği kaderi yerine getirebilir ve nihayet geleceğini çözmeye başlayabilirdi.

Titreyen parmaklarıyla elini cebine attı, gözyaşlarını içine çekti ve cevap vereceklerini umarak bir mesaj attı.

SETH, Beck'in ultramodern mutfağındaki şık dolaplarda bir kahve fincanı aradı. Neyse ki iyi kalpli doktor hastaneye gitmeden önce taze bir fincan bırakma nezaketini göstermişti. Seth bir fincan bulduğunda ağzına kadar doldurdu ve dumanı tüten kafeini geri çekti.

Neredeyse yirmi dört saattir onu neşelendiren ilk şey buydu.

Heavenly'yi dün Vegas'ta havaalanından uğurladıktan sonra Beck'le birlikte Raine'in arabasını almışlar, sonra da karavanla Los Angeles'a dönmüşlerdi. Heavenly'nin dünyevi eşyalarının çoğuyla birlikte anahtarları Hammer ve Liam'in küçük ateşine teslim etmek için kısa bir süre durmuşlardı. Ne o ne de Beck ziyaret havasında olmadıkları için iyi geceler dileyip onun cipiyle ayrıldılar.

"Nereye?" diye sormuştu.

"O lanet apartman dairesi dışında herhangi bir yer." Beck'in suratı da en az onun kadar asıktı.

Açıkçası, Seth geceyi Heavenly'nin hayaletiyle çevrili geçirmektense taşaklarını mengeneyle sokmayı tercih ederdi. Onlara ne zaman döneceğini -hatta dönüp dönmeyeceğini- bilememek onu öldürüyordu.

"Anlaştık." Seth otoyola sapmış ve Beck'in evine doğru yola çıkmıştı. "Bir şeyler içmek için içeri gelmek ister misin?" diye teklif etti doktor kaldırımında rölantide giderken.

"Teşekkürler. Bok çukuru gibi dairemde sessizliğe gömülmeye hazır değilim." Ya da burada kalmayabilecek bir kadınla birlikte olmak için kıyıya taşındığı gerçeğini düşünmeye.

"İstersen misafir odalarımından birinde kalabilirsin."

Seth zihinsel ve fiziksel olarak tükenmişti... ve yaşadığı sefaleti anlayabilecek tek kişiyle birlikte olma fikri hoşuna gitmişti, bu yüzden kabul etmişti.

Kahvesini yudumlayarak mutfakın en ucuna gitti ve veranda kapısından arka bahçeye baktı. Başka bir gün olsa, Seth çok katmanlı sonsuzluk havuzunun şelalesinde parıldayan sabah güneşinde huzur bulurdu. Ama bugün değil. Dün gece uyuyabilmiş olması da bakış açısını iyileştirmemişti. Heavenly uçağı indiğinde ve otele yerleştikten sonra onlara mesaj atmış olmasına ve GPS takip cihazından konumunu doğrulamasına rağmen, endişe Seth'i hâlâ boğuyordu.

Konumunu tekrar kontrol etmek için telefonunu çıkardı. Heavenly motelden birkaç kilometre ötede, bir tarlanın ortasına benzeyen bir yerdeydi. Çiftlikte Habil'in küllerini serpiyor olmalıydı. Bunun ona biraz huzur getireceğini ve nereye ait olduğu konusunda netlik kazandıracağını umuyordu, böylece onlarla bir gelecek düşünmeye başlayabilirdi.

Elbette, karşılaştığı en zor şeyi atlatmasına yardımcı olmayı ve ona güvenebileceğini kanıtlamayı tercih ederdi. Ve Beck'e. Resmin onsuz tamamlanmamış gibi görünmesi ne tuhaftı. Sonra onu eve götüreceklerdi, temelli olarak.

Ama o yalnız yas tutmayı seçmişti.

Heavenly'nin gözlerinden akan acı dolu gözyaşlarını hayal etmemeye çalışan Seth, sinirli bir şekilde elini saçlarında gezdirdi. Kahretsin, burada durup hiçbir şey yapamazdı.

Merdivenleri hızla çıkarak tek renkli banyoya girdi ve fokur fokur kaynayan bir duş aldı. Buharlı su huzursuzluğunu gidermek için hiçbir şey yapmadı. Heavenly'nin yerini tekrar kontrol etmek de öyle. Son on dakika içinde hiç kıpırdamamıştı. Bu iyiye mi işaretti... yoksa kötüye mi?

Giyindikten sonra mutfaka geri döndü, bardağını doldurdu ve havuza doğru ilerledi. Hâlâ huzur yoktu. Üst terastaki otomatik fiskeyilerin aralıksız tıkırtısı sinirlerini bozuyordu.

Bugün ne halt edecekti? Ya yarın? Ve Heavenly'nin olmadığı diğer tüm günlerde? Huzursuz gecesi boyunca New York'a dönmeyi düşünmüştü. Ama artık ona ihtiyacı olmayan bir aile ve bazıları gerçekten boktan olan bir yığın anı dışında dönecek hiçbir şeyi yoktu. Ayrıca, ya Heavenly geri dönerse?

Seth, Beck'in minimalist, beyaz üzerine beyaz kanepesine uzandı ve televizyonun kumandasını eline aldı. Cihazı büyük ekrana doğrulttuğunda bir kapı hızla açıldı ve Beck içeri girdi.

Seth saatine baktı. "Çok uzun sürmedi."

"Bu sabah sadece birkaç hastam vardı." Beck parlak melamin sehpadan Seth'in kupasını kaptı ve bir yudum aldı.

"Hey, göt herif. Mutfakta hâlâ yarım tencere var." Beck

sırıttı. "Bunun için rica ederim."

Bu onun kızgınlığını birkaç kademe azalttı. "Özür dilerim. Bana kahve bıraktığın için teşekkürler." "Dur tahmin edeyim. Duvarlara tırmanıyorsun."

"Oldukça fazla ve saat daha sabahın altı buçuğu. Uzun bir gün olacak." Beck acımasızca başını salladı. "Farklı bir şey beklemiyordum."

"Uzun bir hayatım olması konusunda endişeliyim. Keşke kafası bu kadar karışık olmasaydı..."

"Bugün yaptığım gibi hastalara odaklanmak için kendimi hiç zorlamamıştım. Kılılı goril taşaklarını emdi." Seth kıkırdamadan edemedi. "Çok mu emdi?"

Beck iç geçirerek anahtarlarını cebine koydu ve kravatını gevşetti. "Bu sabaha kadar olmaz." "Yani hastanede işin bitti mi?"

Başını salladı. "Pazar günü olduğu için zaten yavaştı."

"Güzel. Birbirimizle konuşmak için bütün günümüz var."

"Evet. İçimde bir his var-"

Cep telefonları aynı anda çaldığında Beck cümlesinin ortasında durakladı. Her biri kendi cihazını almak için çabaladı. Ekrana baktığında Heavenly'den gelen bir mesaj belirdi.

Uyanık mısın?

Seth hemen karşılık verdi. EVET. İyi misin?

Beck onun yanına çöktü, parmakları uçuşuyordu. Diğer adamın mesajı kendi mesajının altında belirdi. İkimiz de uyandık ve birlikteyiz. Konuşmak ister misin?

Heavenly hemen cevap vermedi. Seth'in kalp atış hızı -ve tedirginliği- göklere fırladı. Acaba geleceği hakkında bir karar verdi mi? Onlara mesaj yoluyla bir Sevgili John öpücüğü mü veriyordu?

İki adam da konuşmadı, sadece telefonlarına baktılar. Duvardaki saatin tik takları da en az akıp giden dakikalar kadar sinir bozucuydu. Beck başka bir mesaj yazmadan önce cep telefonunu canlı bir el bombasıymış gibi kavradı.

Hala orada mısın?

Yanıt yok.

Derisi yüzülen Seth, iki sentini eklemeyen önce saatin on tikini daha saydı.

Neler olduğunu bilmemiz gerek.

Birkaç saniye sonra Beck'in telefonu çaldı.

Heavenly'nin adı ekranda belirdi. Seth bunun iyi olmadığından endişelendi.

Doktor çağrısı kabul etti ve hoparlörü açtı. "Konuş bizimle. Her şey yolunda mı?" "Bunu yapamam," diye hıçkırdı Heavenly. "Yapamam."

Kızları güzel gözyaşları dökmüyor, teselli edilemez bir şekilde hıçkırarak ağlıyordu. İç burkan bu ses Seth'in kalbini göğsünden söküp attı.

Doktor sıkıca yutkundu. "Derin bir nefes al, küçük kız. Sakinleşmeye çalış. Bize sorunun ne olduğunu söyle."

Sadece daha çok ağladı.

"Ne yapamazsın meleğim?" Seth hissetmediği bir sükûneti zorladı. "Memleketinle ilgilenmek mi? Babanın küllerini mi serpeceksin?" *Ya da bize geri dönmek?*

"Bunca yolu geldim ve yapamıyorum," diye boğuk bir sesle konuştu.

O ve Beck hem endişe hem de rahatlama dolu bir bakış paylaştılar. Belli ki cehennemden geçiyordu ama en azından onlara ulaşmıştı.

"Neden?" Beck yumuşak bir sesle sordu.

"Eve dönmeyi dört gözle bekliyordum ama şimdi kendimi çok... istenmeyen biri gibi hissediyorum." Burnunu çekti, sonra tekrar çöktü. "Babamı burada dinlendiremem. Bu onu yabancı bir çorak araziye atmak gibi olur."

Beck s u r a t s ı z görünüyordu. Muhtemelen o da kendini güçsüz hissediyordu. Ne de olsa binlerce kilometre ötede onunla konuşmaktan başka ne yapabilirlerdi ki?

"Size nasıl yardımcı olabiliriz?" Seth sordu.

"Yapamazsın," diye hıçkırdı. "Bunlar onun istekleriydi. Bunu biliyorum. Ama ben..." "Onu dinlendirdikten sonra yalnız kalacağınızdan da mı korkuyorsunuz?"

"Nereden

biliyorsun?"

"Oradaydım."

Beck ona sorgulayıcı bir bakış gönderdi. "Yardıma gelsek daha mı kolay olur?" Kadın tereddüt etti. "Sizden her şeyi bırakmanızı isteyemem."

Beck, "Yapmıyorsunuz," diye işaret etti. "Biz teklif ediyoruz."

"Burası çok uzun bir yol ve Los Angeles'a taşındığımızda yaptığım gibi bunu çözmem gerekiyor."

Ama evet demeyi o kadar çok istiyordu ki. Seth bunu onun sesinde duydu. "Her şeyi tek başına halletmek zorunda değilsin," diye ısrar etti Beck.

Seth başını salladı. "Çünkü değilsin."

Heavenly tekrar yıkıldı. Kadının kederli hıçkırıkları onun yanında olma kararlılığını daha da güçlendirdi.

Beck'e attığı bir bakış, diğer adamın da aynı şeyi

hissettiğini gösteriyordu. "Angel..." diye

mırıldandı yumuşakça. "Evet de."

"Bizi öldürüyorsun," diye mırıldandı Beck.

"Kendimi çok suçlu hissediyorum. Bunu yapabilecek kadar güçlü olmalıyım." Sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir sessizliğin içinde burnunu çekti. "Ama..."

"Ne?" Seth talep etti.

"Sana ihtiyacım var." Kızın küçük sesi adamın kalbini kırdı.

Sonunda onlara yaslanmıştı. Hayır, bu sonsuza kadar istediği anlamına gelmiyordu... ama bu bir başlangıçtı. "Yola çıkıyoruz." Beck'in sesi duygu yüklüydü.

Ne kadar erken olursa o kadar iyi. "Nerede kalıyorsun, meleğim?"

"Martı Motel." Hâlâ parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya gibiydi.

Seth çoktan Google'da mekânı aramaya başlamıştı. GPS takip cihazından yerini biliyordu ama daha fazlasını bilmiyordu.

"Burada sezon dışı olduğu için oda normalden daha ucuz, şükürler olsun. Suyu yakınımda ve ev gibi... ama sadece bir kraliçe yatak var. Belki üzerinde uyuyabileceğim bir portatif yatakları vardır."

O daha konuşmasını bitirmeden Seth telefonuna motelin web sitesini yüklemişti. Beck'e kaşlarını çatarak bir mesaj gönderdi. Doktor görüntüyü taradı, sonra da yüzünü buruşturdu. Aynı fikirde olduklarını bilmek güzeldi. O bok çukurunda bir gece daha geçirmeyecekti.

"Daha büyük bir yer bulmaya çalışacağız." Beck olası bir yüzleşmeden kaçındı. "Şimdi gidip dinlenin ve rahatlayın, sonra da motelinizden çıkış yapın. Yakında orada olacağız."

"Yani... bugün mü?"

"Umarım akşam yemeğinden önce." Seth bunu

gerçekleştireceğine söz verdi. "Vay canına. Bu benim için çok anlamlı olurdu."

Sesindeki rahatlatma o kadar keskindi ki neredeyse onu kesecekti. "Senin için her şeyi yaparız. Bunu bilmelisin."

Ona onu sevdiğini söylemek istiyordu ama yas tutarken değil. Gözlerinin içine bakıp bu sözlerin ne kadar anlamlı olduğunu ona gösteremezken olmazdı.

"Teşekkür ederim. Varış saatini mesaj at. Seni alırım. Kalın giysiler al. İhtiyacın olacak." Beck aramayı bitirir bitirmez ikisi de koltuktan fırlayıp merdivenlere koştu.

Doktor öfkeyle telefonuna dokundu, sonra da kulağına götürdü. "Hey, Gloria." Durakladı. "Hayır. Her şey yolunda değil. Seth ve ben burada mahsur kaldık ve Heavenly Wisconsin'de duygusal bir enkaz halinde. Müvekkiline Los Angeles'ta bizi ona götürebilecek bir jeti olup olmadığını sorabilir misin?"

Seth bir yandan Vegas'a götürdüğü çantayı yeniden paketlemek için misafir odasına dalarken, bir yandan da Bayfield'da daha iyi bir konaklama yeri arıyor, kızıl saçlı adamın mükemmel bağlantılarının işe yaraması için dua ediyordu.

İşini bitirdiğinde, çantasının fermuarını kapattı. Unuttuğu ya da yanında olmayan her şeyi

Wisconsin'den satın alacaktı.

Çantayı omzuna atarak hızla odadan çıktı ve neredeyse aynı şeyi yapmakta olan Beck'e çarpıyordu.

"Gloria bize bir uçak ayarlayabildi mi?"

"Henüz bilmiyorum. Beni geri arayacak."

"Burada oturup lanet telefonun çalmasını bekleyemem." Seth nankör bir hıyar gibi görünüp görünmediğini hiç umursamıyordu.

"Bence Santa Monica havaalanına gidelim. Eğer o zamana kadar Gloria'dan haber alamazsak, kendi jetimizi kiralarız."

"Evet. Hadi kızıma gidelim."

Los Angeles'ın boktan trafiğiyle sonsuzluk gibi görünen bir süre mücadele ettikten sonra, Seth küçük havaalanında bir park yerine yanaştı. Aracın motorunu durdurduğunda Beck'in cep telefonu çaldı.

Doktor cihazı çıkardı ve hoparlörü devreye soktu. "Konuş benimle, Gloria." "Kıçınızı Santa Monica havaalanına ne kadar çabuk götürebilirsiniz?"

İki adam da sırttı. "Biz zaten buradayız."

"Güzel. Şanslı piçlersiniz. İkinizi de tatlı dille bir saatten kısa bir süre içinde kalkacak bir uçağa bindirdim."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Beck havladı. "Hayır... ama bir bit yeniği var," diye uyardı Gloria. Seth neredeyse inliyordu.

"Ne?"

"New York'a giden bir grupla aynı uçağı paylaşacaksın. Sanırım önemli bir grup." "Licks of Leather mı?" Beck umutla sordu.

Seth ona döndü. "Bu harika olur. Müthişler."

"Eğer uçakta olsalardı, ben de otostop çekerdim." Güldü. "Her neyse, bu adamlar gerçek aşkın söz konusu olduğunu öğrendiklerinde, Wisconsin'de mola vermeyi kabul ettiler - ama sadece bunun hakkında bir şarkı yazabilirlerse."

Seth omuz silkti. "Peki. Hadi gidelim."

"Kıçınızı kaldırıp o uçağa binin ve kızınızı kurtarın." Gloria durakladı. "Oh, ve Ken? Bana borçlusun." "Hesabıma ekle."

Kıkırdadı. "Güncellemeler istiyorum, lanet olsun. Ve çocuklar, bunu mahvetmeyin."

Şimdi Heavenly onlara güvenmeye mi başlamıştı? Seth alay etti. "Hiç şansı yok."

Otuz dakikadan az bir süre sonra jet pistten havalandı. Seth ve Beck'in bu şık, ergen İngilizlerin kim olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Ama beş kişilik erkek grubunun milyonlarca sorusu vardı.

Omuzlarına dökülen kahverengi dalgaları, gamzeleri ve kollarındaki yeni dövmeleriyle biri, "Hanginiz kız arkadaşınızı ülkenin öbür ucuna kadar kovalayacak?" diye sordu. "Ve diğeri, manevi destek için mi yoksa üçüncü tekerlek olmak için mi gidiyorsun?"

Seth Beck'e dik dik baktı. Anlaşılan kimse bu gençlere yolculukları hakkında 411 bilgi vermemişti. Beck başını salladı. "Karışık bir durum. İkimiz de ona aşığız."

Parmaklarında bagetleri döndüren sarışın çocuk sırttı. "Yani onun için savaşacak mısınız? Harika!"

"Hayır." Seth kaşlarını kaldırdı. "Bunu aştık. Onu paylaşıyoruz."

"Yatakta mı? Aynı anda mı?" diye sordu bir diğeri, yorgun bir pop yıldızından çok şok olmuş bir çocuğa benziyordu. "Birbirinizle de sevişiyor musunuz?"

"En aptalca soruları sen soruyorsun." Çenesi yarık ve tavırlı bir başka grup arkadaşı gözlerini devirdi.

"Kesinlikle hayır!" Seth cevap verdi.

"Asla. Ve böyle bir planımız da yok," diye ekledi Beck.

"Bunda yanlış bir şey olduğundan değil," diye ekledi Seth. Eğer Heavenly'ye eşcinsel olan

müzisyenlerle gitmişlerse, herhangi bir kırgınlık yaşamak istemiyordu. "Eğer sizin olayınız buysa, sorun değil. Sadece bize göre değil."

Koridorun diğer tarafındaki sessiz bir kişi "Biz de eşcinsel değiliz," diye söze girdi ve ardından grup arkadaşlarına seslendi. "Artık çocuk olmadığımızı kanıtlamak için yazmak istediğimiz yetişkin konusu bu olabilir."

Kısa bir duraklama yerini bir *hmm* korosuna bıraktı.

"İki herifin bir çörekle sevişmesi hakkında şarkı söylemenin arkasında olabilirim," dedi yine bukleli güzel olan.

Davulcu bageti havada çevirdi ve bir şekilde orta parmağıyla yüzük parmağının arasına sıkıştırıp çevirmeye devam etti. "Bu, on üç yaşındaki hayran kitlemizin aklını başından alırdı."

Köşedeki sessiz kişi tekrar konuştu. "Genç kızları iki erkekle seks yapmaya mı teşvik edeceğiz?"

Davulcu, "Oh, sakın heyecanlanma, topuz kafa," diye mırıldandı. "Siz ikiniz onu becerirken sikleri birbirine vurmaktan nasıl kaçınıyorsunuz? Önemli olan soru bu. Çünkü o zaman işler karışır."

Seth, "Dikkatli ol," diyerek kahkahaların yükselmesine yol açtı.

Bir saat, bir düzine daha soru ve birçok kurnazca tek satır sonra, grup onlar hakkında bir şarkı yazmaya başlamıştı bile. Bay Cleft Chin bir gitar aldı ve tıngırdatmaya başladı. Davulcu da bir kolçakta ona eşlik ediyordu. Solist kesinlikle radyo için uygun olmayan sözler söylerken, diğerleri "Braiding Boners", "Sharing Kitty" ve Beck ve Seth'in kişisel favorisi "Two Bangers in a Tight Bun" gibi şarkı isimleri etrafında dolaşıyordu.

Sonunda uçak Wisconsin'deki küçük bölgesel havaalanına yaklaştı. Neşelerinin yerini endişe almıştı.

Ya Heavenly şu anda onları sadece moral desteği için istiyorsa? Ya yarın yine kendi yoluna gitmeye karar verirse?

Uçak özel pistte ilerlerken Seth burnunu cama dayayarak onu bir an görebilmeyi umdu. Yanında Beck de aynısını yaptı.

Seth onu pistte, saçlarında parlayan öğleden sonra güneşiyle sıvı altın gibi dururken gördüğü anda kalbi küt küt atmaya başladı. Kot pantolonu ince bacaklarını sarıyor, krem rengi büyük kazağı göğüslerini sarıyordu. Uçak yanından vızır vızır geçerken el salladı, yüzünde belli belirsiz bir gülümseme vardı.

"Ağlamayı kesti... şimdilik," diye mırıldandı Beck. "Şükürler olsun."

Şarkıcı, "Şu her şey yolunda olan kız senin mi?" diye sorunca grup arkadaşları uçağın o tarafındaki tüm pencerelerden dışarı baktı.

Yarık çeneli kuluçka makinesi şarkıcıya döndü. "Dostum, hayranlarımızı yenilememiz gerekiyor." Ciddi olan bile uzun, alçak bir kurt ısılgı çıkardı.

Uçak daha durmadan Beck'le birlikte kemerlerini çözdüler, çantalarını aldılar, koltuklarından kalktılar ve ön tarafa doğru koşmaya başladılar.

Sabırsızlıktan çatlıyordu. Kapının açılması ve merdivenlerin inmesi sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu.

Gruba aceleyle el salladıktan sonra Beck'le birlikte piste fırladılar ve Heavenly'ye doğru koşmaya başladılar.

Onu yerden kaldırdıklarında yüzünü bir rahatlama kapladı.

Seth onu kendine yakın tuttu ve gözlerinin etrafındaki kırmızı çerçeveli gerginliği inceledi. "Her şey yolunda meleşim. Artık buradayız."

"Teşekkür ederim." Ona sıkıca sarılırken sesi titriyordu.

Buna bir saniye daha dayanamadı. Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi, stresini içine çekti

ve yerine güvenceyi koydu.

Arkasındaki uçağın açık kapısından grubun gürültülü tezahüratları yankılandı. Heavenly gerildi.
"Kim bunlar?"

Beck grubun adını homurdandı. "Twerps. Ama en azından eğlenceliydiler."

Heavenly güldü. "Onlar şu anda en iyi çıkış yapan erkek grubu. Ama ben sizi gördüğüme çok daha mutlu oldum."

"Buraya gel, küçük kız. Bana ne kadar mutlu olduğunu göster." Beck kızın çenesini kavradı ve parlak dudaklarına aç bir öpücük kondurarak onu göğsünde eritti.

Seth homurdandı ve arkasından yaklaşarak kollarını ona doladı ve omzunu öptü.

Arkasında İngiliz çocuklar bağırıp çağırıyordu. Uçağın merdivenleri geri çekilirken ve kapı kapanırken onları görmezden geldi. Jet taksiyle uzaklaşmaya başladığında, Beck'le birlikte birer kollarını Heavenly'nin beline dolayarak otoparka doğru ilerlediler.

"Kiralık arabanız hangisi?" Beck dört olasılığı gözden geçirerek sordu. "Bej sedan." Heavenly işaret etti.

Beck, "Anahtarlarını ver," diye ısrar etti. "Ben sürerim. Sen rahat ol."

Heavenly'nin ifadesi yumuşadı ve kösteği ona uzattı. Böylesine küçük bir teklifin omuzlarından bir yükü kaldırmış gibi görünmesi Seth'e çok anlamlı gelmişti. Gün sona ermeden önce Heavenly'nin gerginliğini olabildiğince silmeye kararlıydı.

Çantalarını bagaja yerleştirdikten sonra, onu ön koltuğun bankında aralarına aldılar.

Beck ona şefkatli bir gülümseme gönderdi. "Çiftlik ne tarafta?" Kızın rengi soldu. "Oraya şimdi mi gitmek istiyorsun?"

"Neden bekliyorsun? Tutman gereken bir söz var ve yarın iki kat daha zor olacak." Seth başını salladı. "Yanında olacağız."

Omzunun üzerinden bakınca Seth onun görüş alanını takip ederek arka koltukta duran gümüş vazoyu gördü.

Heavenly içini çekti ama düşünceli bir şekilde başını salladı. "Bir sonraki sağa dön. Yol sizi doğruca Bayfield'a götürecektir. Ondan sonra nereye döneceğinizi göstereceğim."

Eski evine yaklaştıkça Heavenly daha da gerginleşiyordu. Beck de sanki onun stresinin yeniden arttığını hissetmiş gibi sessiz bir destekle dizini sıktı. Onu küçük konuşmalarla ve şefkatli sözlerle yatıştırmaya çalıştılar ama hayatını en çok etkileyen kişiye son kez veda etmek zorunda kaldığında bunlar onu ancak bu kadar rahatlatılabildi.

Çok geçmeden Superior Gölü'ne bakan kıyıda yer alan küçük, pitoresk bir kasabaya vardılar. Gözlerini kırıştırdı, sonra Bayfield dikiz aynasında belirdi. Heavenly Beck'i iki şeritli dolambaçlı bir yoldan aşağıya doğru yönlendirdi.

Birkaç dakika sonra, uzun, aşırı büyümüş tuğla bir araba yoluna girdiler. Gün ışığının son güzel saatinde Seth çiftliğe bir göz attı ve şokunu bastırmak zorunda kaldı. Abel'in daha bir hafta önce ballandıra ballandıra anlattığı kadar etkileyici bir mücevher değildi.

Heavenly onun yanında, ön camdan dışarı hüznle bakıyordu. "Babam burayla her zaman çok gurur duyardı. Şimdi ise nasıl bir felakete dönüştüğüne bir bakın."

Beck motoru durdurdu ve onun elini tuttu. "Özür dilerim. Bunun seni üzdüğünü biliyorum."

"Her şey değişir, bazen hayal ettiğimizden daha hızlı, meleşim. Batıya gidip Liam'a yardım etmek için New York'tan ayrıldığımda sadece üç haftalığına gitmiştim. Büyütülecek bir şey olmamalıydı. Bazı insanlar o kadar uzun süre tatile giderler. Ama Noel için geri döndüğümde hiçbir şey eskisi gibi değildi. Evim seninki gibi değişmemişti. Ama ailem farklıydı. On yılı aşkın bir süredir ilk kez bensiz gayet iyi idare ediyorlardı. Ben de farklıydım. Sonunda hayatıma devam etmeye hazırdım."

"Bu bir şok olmalı." Empati onun yüzünü yumuşattı.

"Evet, ama bazen ne kadar isteseniz de 'eve' gidemeyeceğinizi fark etmemi sağladı."

Heavenly iç çekti. "Bunu anlamaya çalışıyorum."

Seth onun bu kadar acı çekmesinden nefret ediyordu ama eğer bu yolculuk Beck ve ondan ayrı bir gelecek ihtimalini ortadan kaldırırdıysa, o zaman rahatlamıştı. Kızın parmaklarını güven verici bir şekilde sıktı. "Hadi içeri girelim. Bize etrafı gösterebilirsin."

Mutlu zamanları yeniden hatırlamak iyileşme sürecine yardımcı olabilirdi. Babasının ölümünden sonra bir merhem olduğu kesindi.

Heavenly'nin başını sallamasıyla üçü arabadan inerek uzun otları çiğneyerek ön kapıya doğru ilerlediler.

"Her bahar buradaki verandaya çiçek dikmeyi çok severdim." Yabani otların artık toprağı kapladığı bir noktayı işaret ederken gözleri doldu. "Hava çok güzel kokardı. Sıcak öğleden sonraları, eğer babamın canı isterse, verandada oturur ve arıların polen toplamasını izlerdik."

Seth, "Eminim bu hoşuna gitmiştir," diye düşündü.

"İkimiz de yaptık." Heavenly ona ve Beck'e melankolik bir gülümseme gönderdi.

Onları içeri götürdüğünde havada nemli, küflü bir koku asılı duruyordu. Daha önceki ziyaretinden kalan ayakkabı izleri, parkelerin üzerindeki kalın toz tabakasını bozmuştu. Boş bira kutuları, fast-food ambalajları ve kırık camların camları da zemini kirletiyordu. Örümcek ağları odanın köşelerine yapışmış, duvarlardaki neon grafitileri çerçeveliyordu.

Yüzüne bir bakış Seth'e bu anlamsız saygısızlığın onu mahvettiğini söyledi. Öfkesi kabardı ama onu bastırdı ve Heavenly'ye odaklandı.

"Burası senin oturma odan mı?" Beck usulca sordu.

Başıyla onayladı. "Şu taş şöminenin yanında bir kanepe vardı ve babamın en sevdiği yatar koltuk da şu pencerenin altındaydı." Çerçeveyi çevreleyen sivri camı işaret etti. "O köhne yeşil görüntüyü çok severdi. Onu yanımızda getiremeyeceğimizi anladığında neredeyse ağlayacaktı."

Heavenly onları evin derinliklerine götürdü ve Abel ile yaşadığı daha basit, daha mutlu hayatının hikâyelerini paylaştı. Arada bir, sanki özel bir zaman parçasını yeniden yaşıyormuş gibi gözlerini uzaklara dalan bir bakış kaplıyordu.

"Ve burası... eskiden benim yatak odamdı." Yavaş bir daire çizerek döndü ve inanmayan bakışlarını mekânda gezdirdi. "O zamanlar sarı çiçekli duvar kâğıtlarıyla süslüydü."

"Tüm bu değişikliklerin bunaltıcı geldiğini biliyorum." Seth onun omuzlarını kavradı. "Ama yalnız değilsin. Seni yakaladık."

Gözyaşlarını içine çekti ve ona cesurca başını salladı. "Babamın küllerini serpmek ve veda etmek için burada olduğuma inanamıyorum. Kendime hep geri döndüğümde her şeyin eskisi gibi olacağını söylerdim. Elbette, hastalığıyla başa çıkmak için daha nitelikli oldukları varsayılan batıdaki doktorlar tarafından tedavi edildikten sonra döneceğimize de inanıyordum." Alay etti. "Ne aptalım."

"Sen aptal değilsin." Beck onun çenesini kavradı. "Babanın rahatsızlığı genellikle nüksetmez ve ölüm nadirdir. Tamamen başka bir sorun geliştireceğini bilmenize imkân yoktu."

"Buraya geri dönerken bile bir parçam hâlâ umut ediyordu... Ama benim geleceğim Bayfield'da değil." Evin arkasındaki boş tarlaya bakan pencereye doğru adım attı. "Bunu şimdi daha net görüyorum."

"Sen henüz nereye ait olduğunu bilmiyor olabilirsin ama biz biliyoruz." Seth onun yanağından aşağı süzülen iri gözyaşını yudumladı.

"Aramızda kalsın, böylece şu an olduğu gibi kendini kırılgan hissettiğinde sana destek olabiliriz." Kızdan bir hıçkırık kaçtığında Beck de onu kucakladı. "Omuzların için çok ağır

olduğunda dünyanın yükünü biz taşıyacağız."

"Çocuklar..."

Seth bir parmağını onun dudaklarına bastırdı. "Babana sözler verdiğini biliyoruz. Ama sen

sadece bir tane. Beck ve ben sana bakacağımıza söz verdik." Gözleri büyüdü. "Öyle mi yaptınız?"

"Evet ve asla sözümüzden dönmeyiz. Bunun ne anlama geldiğini daha sonra konuşabiliriz." Onun yüzünü okşadı. "Şimdi babanın küllerini nereye serpeceğimize karar verelim."

"Özel ağacımızın altında. O da bunu isterdi." "Göster bize," diye ısrar etti Beck.

Pencereden ufka doğru ilerleyen güneşe bakarken gözlerinde ısırap parladı. "Zamanı geldi, değil mi? Bunu daha fazla erteleyemem."

Beck başını salladı. "Bize ihtiyacın olursa sana yardım etmek için buradayız."

Birlikte Heavenly'yi eski yatak odasından çıkardılar. Ön kapıya geldiğinde döndü ve aile odasına son bir kez baktı. Sonra gözlerini sıkıca kapadı ve kapıyı arkasından kapattı.

Arabaya doğru yürüyüş hem kasvetli hem de sessizdi. Abel'in vazosunu aldı ve göğsüne bastırdı. Yan yana yürürken, neredeyse bitki örtüsü tarafından yutulmuş tuğla evin yanından geçip, yıkık dökük, güneşten solmuş bir ahırla çevrili büyük, çorak bir ağaca ulaştıklarında esinti yükseldi.

"Bu ağacın özelliği ne?" Seth ikna etti.

"Annem gittikten sonraki yaz, babam hala çiftlikte çalışabiliyordu. Ona her gün öğle yemeği hazırlar ve bu ağacın yanına getirirdim. Gölgenin altında eski bir battaniyenin üzerinde otururduk." Heavenly'nin sesi, anılarının ağırlığı altında ezilmeden önce titriyordu.

Seth küpün yükünü kaldırmak ve Abel'in küllerini onun yerine dökmek istiyordu. Beck'in sıkılı yumruğu onun da aynı şeyi hissettiğini gösteriyordu. Ama bunu ondan alamazlardı. Babasının kendi yolunda gitmesine izin vermesi gerekiyordu. Bu yüzden ona destek oldular; Beck sert omuzlarında yavaş daireler çizerken, Seth ensesini usulca avuçladı.

"Ben çocukken beni şu büyük dallardan birine astığı ip salıncağa bindirirdi. Annemin hiç vakti olmazdı ama babam hep yanımdaydı. Butter buzağısını doğururken öldüğünde buraya koştum. Ben ağlarken bana sarıldı."

"Abel iyi ve sevgi dolu bir babaydı." Beck onun omzunu sıktı.

"O sadece benim babam değildi. O benim en iyi arkadaşım ve sırdaşımdı. Bütün dünyamdı." Ağır hıçkırıklar onu tekrar ele geçirdi. Gözyaşları yüzünden akarken onlara döndü. "Gerçekten onu bu ölü, boş yerde bırakmam gerektiğini mi düşünüyorsunuz?"

"Burada paylaştığınız özel zamanları hatırlıyorsanız, Abel da hatırlar. Yapraklar döküldüyse ve ev hatırladığın gibi değilse ne olmuş yani? Anılar hâlâ buraya kazınmış durumda." Beck bir elini ağacın sert kabuğuna vurdu. "Ve burada."

Avucunu kalbinin üzerine koyarken Seth'in boğazı düğümlendi. "Çünkü babanla geçirdiğin her değerli an, zamanın sonuna kadar toprakta yankılanacak."

Heavenly başını salladı. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

Yavaşça kapağın vidasını açıp vazoyu kaldırdı ve ağacın dibinde diz çöktü. "Baba, kendime karşı dürüst olduğum sürece istediğim her şey olabileceğimi söylediğin her zaman için seni seviyorum." Teneke kutuyu eğdi ve gri tozdan bir parça serpti, sonra ağacın dibine doğru ilerledi. "Bana her zaman inandığın için seni seviyorum." Küçük bir yığın daha bıraktı ve tekrar sağa doğru yanaştı. "Ergenlik döneminde bana katlanmak zorunda kaldığında bile tüm gülümsemelerin için seni seviyorum. Aylık çikolata krizlerim için evi sen doldurdun. Bunun için de seni seviyorum."

Sesi yumuşak ama saygılıydı. Direnci Seth'i çok gururlandırıyordu.

"Bana hayatın her zaman adil olmadığını ve her zaman istediğimi elde edemeyeceğimi öğrettiğin için seni seviyorum." Kısa hayatında buna dair pek çok kanıt olmuştu. Eğer onları

seçerse, Beck'le birlikte

ona hayal ettiği her Şeyi vermek için elinden geleni yaptı.

Heavenly ağacın dibinde dolaşmaya devam etti ve ruhunun derinliklerinden babasına methiyeler düzdü. Başladığı noktaya ulaştığında küllerin geri kalanını boşalttı ve başını eğdi. "Seni seviyorum... tüm yıldızlar gökyüzünden düŐene kadar."

Seth ona sarılmak için hamle yaptığında Beck de aynısını yaptı. Birlikte onun yanında diz çöktüler ve onu kucaklarına aldılar.

Ciddi bir anın ardından ayağa kalktı ve minnettar bir gülümsemeyle onlara döndü. "İkinizin burada olması bana ihtiyacım olan gücü verdi ve bunu çok özel kıldı." "Siz ikiniz olmasaydınız bunu yapamazdım." diye mırıldanırken boğazının düğümlendiği hissediliyordu.

Seth onun ıslak yanağına bir öpücük kondurdu. "Dünyada seninle olmak isteyeceğimiz başka bir yer yok."

CHAPTER EIGHT

SETH ÇİFTLİKTEN UZAKLAŞIRKEN BECK, HEAVENLY'NİN ELİNİ AVUCUNUN İÇİNE ALDI. hiç arkasına bakmadı. Kasabaya on dakika kala arabayı sürerlerken güneş ufka doğru batıyordu. Onun üzüntüsü sessizliği doldurdu.

Seth bir eliyle arabayı gece için ayırttığı hana doğru sürdü. Diğer eliyle de Heavenly'nin boştaki elini tuttu. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim."

Ama harika değil. Beck anladı. "Bugün hakkında konuşmak ister misin?"

"Dürüst olmak gerekirse, hayır. Keder bir haftadır beni tüketti. Eminim daha sonra beni tekrar vuracaktır ama şu anda başka bir şey düşünmem gerekiyor."

"Tamamdır. Ne istersen konuşuruz."

"Peki ya yemek, meleşim?" Seth araya girdi. "Bize acıyın ve aç olduğunuzu söyleyin."

Solgun saçları dolgun göğsünün kıvrımlarını okşarken, gülümseyerek adama döndü.

Beck kendini Superior Gölü'nün üzerindeki renk cümbüşü gökyüzüne odaklanmaya zorladı, böylece ona sarılmadı. Onun zamana ihtiyacı vardı, el yordamına değil. Ayrıca, onları sadece geçici moral desteği için istiyor olabilirdi. Beck Vegas'ta Seth'e bir bok vermemişti... ama Seth ihtiyaç duyduğunda onlara ulaştığından beri, onu serbest bırakmaya çok daha az istekli hissediyordu.

"Tamam," diye kabul etti. "Sana acıyacağım ve aç olduğumu söyleyeceğim." "Ama aç değilsin?" Seth yıkılmış görünüyordu.

"Sana acımamı istedin..."

İri adam iç çekti. "Yemek yemeyi deneyebilir misin? Bizim için?"

Beck ona şüpheli bir bakış gönderdi. "Bugün ne yedin?"

"Biraz çay ve bir parça kızarmış ekmek yedim. Bu kadarı yeterliydi."

Öfkelendi. "Bir kuş için. Bak, ikimiz de kahvaltıdan beri bir şey yemedik ve ölüyoruz. Senin de yemeğe ihtiyacın var. Yemeğe gidiyoruz."

"Otelde bir restoran var," diye araya girdi Seth. "Web sitesinde yağlı, sulu bir biftek resmi vardı." "İyi karar." Beck yumruğunu uzattı ve Seth yumruğuna vurdu.

Heavenly sessiz bir kabullenişle gözlerini devirdi. "Hâlâ motelimde bir sorun olmadığını söylüyorum ama bu gece nerede kalacağız?"

Seth dev bir verandası olan, kırmızı-sarı renkli, büyük bir Viktorya döneminden kalma evin önüne yanaştığında onu düzeltmekten kurtuldular. "İşte."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Gerçekten mi? Buranın hep güzel olduğunu düşünmüşümdür. Çocukken içini görmek için can atardım."

Seth arabayı park ettikten sonra Beck onun elini çekti. "O zaman gidelim."

Yürüme yolunun tepesinde, PI kemerli ahşap kapıları açtı. Birlikte, zemini pırıl pırıl mermer döşeli sıg bir fuayeye girdiler, ardından şeffaf bir vasistasın altındaki ikinci bir meşe kapıdan geçtiler. Günün azalan ışıkları soluk balıksırtı parkelerin üzerine dökülüyordu. Ön pencerenin altına sıkıştırılmış döşemeli sandalyelerden, neşeli şömineye hakim olan Federal tarzdaki şömineye ve pırıl pırıl merdivenin üzerinde yükselen karmaşık oymalı korkuluklara kadar bu odayla ilgili her şey muhteşem görünüyordu.

"Vay be..." Heavenly yavaşça bir daire çizerek her şeyi içine çekti, sonra gözleri zengin lekelerle süslü tavana takıldı. "Bu çok güzel."

Beck'in zevkine göre fazla ağır ve gelenekseldi ama kadının gözlerindeki hüznün yerini huşu almasına bayılmıştı.

Seth podyumun arkasındaki orta yaşlı kadına doğru ilerlediğinde görev adamı olduğunu kanıtladı. "İyi akşamlar."

"Hoş geldiniz." Ona profesyonel bir gülümseme gönderdi. "Giriş mi yapıyorsunuz yoksa akşam yemeği için mi buradasınız?" "İkisi de."

Birkaç dakika içinde Seth sütlerinin anahtarını almış ve hanın restoranının yolunu tarif etmişti. "Yemeğe hazır mısın? Açlıktan ölüyorum."

"Ben de," diye itiraf etti Beck.

"Sizinle restoranda buluşabilir miyim? Biraz temizlenmek istiyorum. Kendimi toz ve örümcek ağlarıyla kaplanmış gibi hissediyorum."

"Elbette. Arabadan bavulunu alalım." Seth Beck'e döndü. "Bize bir masa bulup bana bir bira söyler misin dostum? Birazdan orada buluşuruz."

Başını salladı. "Bira tercihin var mı?"

"Mobilya kadar karanlık olmadığı sürece her şeyi kabul ederim."

"Anladım." Eğildi ve Heavenly'ye yumuşak bir öpücük verdi. "Çok geç kalma." "Kalmayacağım."

Hancının meraklı bakışlarını görmezden gelen Beck oturmak istediğini söyledi. Kadını yemek odasına kadar takip ederken, Seth'in dışarıda dolaşırlarken Heavenly'ye motel seçimi konusunda takıldığını duydu.

Birkaç dakika sonra, sakın mavi gölün tam cephe manzarasından yararlanmak için konumlandırılmış şirin hasır sandalyeler ve rahat bir salıncak ile geniş verandaya bakan bir pencerenin yanındaki keten kaplı bir masaya oturdu.

Beklerken Gloria'ya güncellemeleri mesaj attı ve eve bırakılmaları gerektiğinde sesleneceğine söz verdi - üç koltuğa ihtiyaçları olup olmayacağı konusunda henüz bir fikri yoktu. Gloria sadece bir başparmak yukarı emojisiyle cevap verdi, bu da Beck'e bir şey yapmakla meşgul olduğunu söylüyordu, muhtemelen Buddy.

Ardından kendisini Tisha olarak tanıtan genç garson bir sepet ekmek bıraktı ve içki siparişlerini aldı. Beck, Seth'e soluk bir bira ısmarladı, kendisine iyi bir viski ısmarladı ve Heavenly'nin beyaz şarap isteyeceğini tahmin etti.

"Meze siparişi vermek ister misiniz yoksa partinizin geri kalanını beklemek mi istersiniz?"

Beck menüye bir göz attı. "Neden bize biraz patates derisi, karides kokteyli ve... lor peyniri getirmiyorsun?"

Son yemek bir Wisconsin geleneği idi ve Heavenly'nin favorisiydi. Hiç tatmamıştı ama onu neşelendireceğini umuyordu.

"Elbette." Siparişini not aldı. "Size şimdilik başka bir şey getireyim mi?" "Böyle iyiyim." Beck dikkatini telefonuna verdi ve Seth'e bir mesaj yazdı.

Bensiz kızıma asılmasan iyi edersin.

Seth tam o sırada telefonunu cebine koyarak gülerek odaya girdi. "Külotun üzerinde kalsın. Az önce Heavenly'ye spor çantasının fermuarını açmasında yardım ettim. Üstünü değiştirmesini izlemek isterdim ama..."

Beck ona kuru bir bakış gönderdi. "Şansının yaver gitmesini umuyordun." "Haklısın, öyleydin."

"Sence o ruh halinde mi?"

Seth omuz silkti. "Kim bilir? Kafası her yerde."

"Öyle. Umutlanmamaya çalışıyorum. İkimiz de birine o anda ihtiyaç duymakla onu sonsuza dek istemek arasında fark olduğunu biliyoruz. Yarın uyanıp bize dünyayı görmek için gittiğini falan söyleyebilir. Bu beni öldürüyor."

"Evet, ama en azından onu Bayfield'a kaptırmayacağımızı biliyoruz. O da bize ulaştı. Bunu iyiye işaret olarak görüyorum."

"Kesinlikle. Bugünden sonra, kendi yoluna gitmek istediğine daha az ikna oldum. Babasının küllerini serpmek için bizden onay aldıktan sonra çok daha huzurlu görüldüğünü fark ettiniz mi?"

Seth eğildi. "Bu onun içindeki itaatkârlık. İkimiz de onunla ve ona karşı ne kadar iyi olacağımızı biliyoruz. *Onun* bunu bildiğinden emin değilim."

Beck omuz silkti. "İyi bir uyku çektikten sonra eve dönme konusunda ne hissettiğini soracağız."

"Ya o zamana kadar çoktan 'keşfetmeye' karar vermişse?" "İyi bir nokta. Bu gece onu sorguya çekmekten nefret ediyorum ama..."

Seth'in yüzüne kurnazca bir sırıtma yayıldı. "Onunla daha çok *sevişerek* bizi daha çok sevmesini sağlayabileceğimizi hep söylemişimdir. Seks oldukça katartık olabilir ve o da başka bir şey düşünmek istediğini söyledi..."

Ölümden sonra insanlar çeşitli şekillerde hayatta olduklarını hissetmeye çalıştılar. Bazıları doydular. Bazıları içti. Birçoğu sikişti.

"Hey, eğer istediği buysa denemeye fazlasıyla hazırım." Beck alaycı bir kahkaha attı. "Lanet olsun, Hammer ve Liam gibi 'plan' yapıyor gibiyiz."

"Biz onlar kadar bilgisiz değiliz."

"Ve birbirimizin ağzını burnunu kırmayacağız."

"Tabii Zelda ve seks eşiği Clovis'i kapımı tekrar çalmaları için tutmazsan." Garson kız içkilerini getirip hızla uzaklaşırken Seth güldü.

"Keşke yüzünü görebilseydim."

"Dostum, sen hastasın."

"Pike'ı suçla. Bu onun fikriydi."

"Tam bir ucube olduğuna şüphe yok ama o kadına gerçekten *para ödediniz*."

"Heavenly'yi yatağa götürmeni engellediği için, o parayı iyi harcadığımı düşündüm."

"Siktir git."

"Ve sen de."

Kadehlerini kaldırıp gülerek kadeh kaldırırlarken Beck sarı buklelerin parıltısını yakaladı. Döndüğünde Heavenly'nin, kıvrımlarının her birini saran yeni kırmızı bir kılıf giyerek merdivenlerden indiğini gördü.

Gülümsemesi dondu. Gözleri büyüdü. Aleti kalınlaştı.

Seth alçak bir kurt ışıltısı çıkardı. "Vay canına. Bunlar ona aldığın ayakkabılar mı?"

Beck bakışlarını seksi, siyah çivili stiletto'lara kaydırırken neredeyse küçük dilini yutacaktı. "Evet."

"Çok seksiler. Bu gece neden giydiğini tahmin edebiliyor musun?" Seth'in sesindeki ima

açıldı.

"Birkaç tane. Akşam yemeği için gerçekten aç mısınız?"

"Bir ya da iki saat bekleyebilirim. Ya da dört. Kahvaltı bile iyi olur."

Heavenly yaklaşırken, o ve Seth ayağa kalktı ve her biri masanın etrafında dönerek onun ellerini tuttu.

"Çok güzel görünüyorsun." Büyük PI dudaklarını kızın şakağına değdirdi. "Ve bu ayakkabılar senin üzerinde..." Onların bakışlarını hafif bir kızarıklıkla karşıladı. "Teşekkürler."

Beck onun gözlerinde bir haftadır görmediği kadar parıltı gördü. Belli ki yas tutmayı henüz bırakmamıştı ama artık babasını huzura kavuşturduğuna göre, belki de Seth'le birlikte ona hâlâ hayatta olduğunu hatırlatmalarına izin verirdi... böylece sabah olduğunda onu gitmemeye ikna edebilirlerdi.

"Dikkatli olmazsan küçük kız, o ayakkabılar başını belaya sokabilir," diye dalga geçti Beck.

Başını eğdi, kirpiklerini yarı indirdi. "Biraz mı... yoksa çok mu?"

Kızları flört ediyordu. Yumuşakça. Kurnazca. Bahse girerim kız onların nazik tesellisinden daha fazlasını istiyordu. "Belki de sana göstermeliyiz." Seth dudaklarını kızın köprücük kemiğine dikti.

"O zaman kararı sen verebilirsin." Beck bir elini onun kalçasında gezdirdi.

Aralarına mesafe koymadı. Hayır. Gözlerini kapattı, dudaklarını ayırdı ve başını geriye doğru eğerek hoş geldin dedi.

Beck yakındaki lokantaları ya da Heavenly'nin dudaklarındaki pembe-meyvemsi tonu umursamadan onun ağzını kendi ağzıyla kapattı. Heavenly onun karşısında erirken Beck dudaklarını araladı ve karşılığında onu öptüğünde çok rahatladı.

Buradan yataklarına kadar olan mesafeyi ölçmeye başlamıştı ki, yakınlardan biri onaylamayan bir havlamayla boğazını temizledi.

Heavenly gözlerini kaçırdı ve masaya doğru koşup otururken odanın karşısındaki yaşlı çifte bakmaktan kaçındı. "O şarap benim için mi?"

Beck Heavenly'nin yanına oturmadan önce çifte ters ters baktı. "Öyle ama içmek zorunda değilsin. Ya da bir şey yemenize. Hatta oturmak bile. İsterseniz daha sonra oda servisi sipariş edebiliriz."

Seth koltuğuna kayarken başını salladı. "Çok sonra."

Yumuşak bakışları onlara yönelmeden önce kirpikleri yanaklarında dalgalandı. "Siz ikiniz artık aç değil misiniz?"

Kadının kuralsız cilvesi adamın içindeki vahşi bir şeyi serbest bıraktı.

"Oh, öyleyiz." "Ben de öyle. Aslında açlıktan ölüyorum."

Yemek için mi yoksa başka bir şey için mi? Beck bilmiyordu. Ama kızın gerçekten yemek yemesi gerektiği için sabırsızlığını bastırdı. Böylece bir parça ekşi mayayı tereyağladı ve Seth onun eline şarabı sıkıştırırken onu besledi. "Aperatifler sipariş ettim."

Seth yüzüne sinsi bir gülümseme yayılmadan önce, "Güzel bir yemek yiyeceğiz," diye söz verdi. "Ondan sonra... bakalım tatlı konusunda ne hissedeceksin."

"Özel bir şey mi yiyeceğiz?"

Büyük özel dedektif kurt gibi sırtarak eğildi. "Sizi ağırlamak isteriz."

Dudağını yumuşakça, utangaçça ısırdı. Ama gözleri açtı ve onu sikmeleri için yalvardı. Beck bunu yerine getirmekten çok mutluydu.

Tabağındaki peçeteyi aldı ve kucağına örttü. Geri çekilirken kolunu bilerek kadının boncuklu meme uçlarının üzerinde gezdirdi.

Heavenly dondu kaldı. Ona yan gözle bakarken içinden bir titreme geçti. Şaraptan kocaman bir yudum alıp kadehi yere bırakmadan önce yanaklarına güzel bir kızarıklık yayıldı.

Seth kaşlarını kaldırdı. "Meme uçları sert mi?"

"Damla sakızı gibi."

Heavenly nefesini içine çekti.

Seth'in yüzünde yırtıcı bir gülümseme belirdi. "Eminim şarabı memelerinden yudumlasaydık tadı daha da güzel olurdu."

"Şeker gibi. Ve bunu onun amından hayal et."

Yaşlı çiftte hızlı bir bakış attıktan sonra menüsünü açtı. "Tereyağında haşlanmış istakoz ve deniz tarağı var. Nefis!"

Beck daha yakına eğildi. "İkisini de sipariş et. Seth ve ben akşam yemeğini dilimizde bırakacağın tadın ne kadar tatlı olacağını konuşarak geçireceğiz."

"O insanlar bizi duyabilir," diye fısıldadı alaycı bir ses

tonuyla. Tek itirazı bu muydu? "Hayır, duyamazlar."

"Kimin umurunda? Beck'in teorisini odamızda test etmek için bir şişe şarap sipariş etmekle daha çok ilgileniyorum."

"Dediğin gibi, dostum, tatlı."

"Siz ikiniz..." Beck masa örtüsünü kaldırıp bacaklarına bakınca sözünü yarıda kesti. "Ne yapıyorsunuz?"

"O ayakkabıların içinde sana hayranım."

Seth çarşafı bir kenara itti ve masanın altına baktı. "Çok seksi."

Kendilerine doğru bakan yaşlı çiftte yapmacık bir gülümseme gönderdi.

"Şışt."

"Onlar için çenemi kapatmayacağım, o yüzden bu sorunu çözmeme ne dersiniz?" Beck ayağa kalktı ve yemek sonrası kahve ve gösteri için oyalanan meraklı çiftte yaklaştı. "Merhaba millet. Harika bir çiftte benziyorsunuz. Kızımızla yalnız kalabilmemiz için yemek odasını hemen terk ederseniz arkadaşım ve ben size yemek ısmarlamaktan mutluluk duyarız."

Yaşlı adam ayağa kalktı. "Gidelim

Gladys." "İşim bitmemiştir."

"Artık öylesin. Akşam yemeği bedava ve evde kahvemiz var." Kocasını ona ayağa kaldırdı.

"Teşekkür ederim." Beck başıyla onayladı. "İyi geceler."

Adam gri sakalını sıvazladı ve Heavenly'nin omuzlarına sahiplenici bir kol atmış olan ve şimdi parmak uçlarını onun tüyleri diken diken olmuş teninde gezdiren Seth'e baktı. "Um... sen de."

Çift dışarı çıkarken, kadın Heavenly'ye burun kıvrarak baktı. Beck enerjisini onunla harcamadı, sadece masalarından hesabı aldı ve memnun bir gülümsemeyle kendi masasına doğru ilerledi. "Artık yalnızız."

Kadın ona bakakaldı. "Bunu yaptığina

inanamıyorum." "Seni rahatsız ediyorlardı."

"Ve şimdi değiller." Seth ona beşlik çakmak için uzandı. "İyi işti."

Heavenly gözlerini devirdi, ama onun yüzündeki eğlence ışığını gördü. "İkiniz de delisiniz."

"Senin hakkında, evet," diye karşılık verdi Beck. "Şimdi ayakkabıları göreyim."

Yüzünü hafifçe ona çevirdi, bir dizini diğerinin üzerine koydu. Üst bacağını sarkıtırken eteği kalçalarının üzerinde sallanıyordu. "Mutlu musun?"

"Eğer üzerinde bunlardan başka bir şey yokken seni yatağa götürmemize izin verirsen olacağız." Beck onun stiletto'sunu avucunun içine aldı.

"Amin." Seth onun kalçasını kavradı ve ensesine doğru öpücükler

kondurdu. "İkiniz de iflah olmazsınız." Kız ürperdi... ama itiraz

etmedi.

"Ve bundan gurur duyuyorum. Senin de hoşuna gidiyor, değil mi?" Beck dudaklarını kadının kalçasında gezdirdi. Kadın gözlerini kapadı ve nefes verdi, başı geriye eğildi.

Seth onun kulağına, "Bunu evet olarak kabul ediyoruz," diye mırıldandı.

Garson kız yaklaştı, elinde üç tabak vardı ve yüzünde fazla parlak bir gülümseme vardı. "İşte mezeleriniz." Tabakları yerleştirdi, sonra da yakındaki bir büfede duran sürahidenden su bardaklarını doldurdu. "Şimdi sipariş vermek ister misiniz?"

Böylece dikkat dağıtıcı unsurları kesinlikle minimumda tutabilirlerdi. "O ıstakoz ve deniz tarağı alacak. Ben fileto alacağım, orta pişmiş. Fırında patates."

"O ne yiyorsa ben de ondan alacağım." Seth'in Heavenly'ye bakmasından sadece yemeği kastetmediği anlaşıyordu. Tisha'nın gözlerinde spekülâtif bir parıltı vardı ama hiçbir şey söylemedi. "Elbette. Başka bir şey var mı?" "Gizlilik." Seth kibarca gülümsedi ama sesinde keskin bir otorite vardı.

"Elbette." Kadın hemen oradan ayrıldı.

Heavenly dumanı tüten sıcak lor peyniri dışında hiçbir şey fark etmedi. "Hatırladın!"

"Söylediğin her şeyi hatırlıyorum." Beck gülümsedi.

Tabaktan bir tane kopardı, sonra ona doğru döndü. "Bu beni gururlandırmalı mı yoksa endişelendirmeli mi?" Seth gülerek ekmekli bir lokmaya uzandı ve bir tanesini ağzına attı. "İkisi de."

Heavenly kendininkini ranch sosuna batırdı, sonra da kesinlikle şehvetli bir iniltiyle yedi. "Oh, bu çok güzel.

Hmm..."

"Ve böyle inlemeye devam edersen, bunun ne kadar tehlikeli olduğunu anlayacaksın," diye uyardı.

Kızardı ve yemeğe daldılar. Beck sandığından daha fazla acıkmıştı ve lor peyniri oldukça lezzetliydi.

Sonraki on dakika boyunca sohbet ettiler. O yemek yerken, Seth'le birlikte konuşmayı kasıtlı olarak hafif tuttular. Heavenly durgundu ama Raine'in hamileliğinden River'ın erkek düşkününü tavırlarına kadar her şeyin konuşulduğu bu sıradan sohbete ısınmıştı.

"Şunu dinle..." Beck dudak büktü. "Hammer bana Pike'ın bir kızı

olduğunu söyledi." "Yani bir denizaltı mı?" Seth sordu.

"Olabilir. Ama bu kızı Gölgelede kimse görmemiş ve duyduğuma göre ona çok bağlanmış."

Heavenly kaşlarını çatı. "Herkesin içindeki iyiliği görmek isterim ama ne tür bir kadın onunla çıkar ki?" "Duygusal bir mazoşist," diye espri yaptı Seth.

"O kadar da kötü değil. Her zaman değil," dedi Beck. "Çözmesi gereken bazı sorunları var."

Seth gözlerini devirdi. "Doktor olduğun için ortalama bir erkeğin yaşam süresini biliyorsun.

Pike'ın kendini toparlaması için bundan çok daha uzun bir süreye ihtiyacı olacak."

Beck güldü. "Bu kızın tanışmalarından birkaç hafta önce River'la tek gecelik bir ilişki yaşadığını öğrendiğinden beri daha da kötü. Ve River'ı bilirsin..."

"Pike'ı igneliyor mu?"

"Evet. Hammer'a göre, onun için kedi köpek gibi kavga ediyorlarmış. Bunun için ring kenarında bir koltuğa ihtiyacım var."

"Tabii ki evet. Bahislerimizi şimdi oynamalıyız." "Bu korkunç," diye azarladı Heavenly.

"Ama komik." Beck sırıttı.

Atıştırmalıkları bitirdiklerinde Tisha akşam yemeklerini bıraktı ve hızla oradan ayrıldı.

Mükemmel pişmiş filetodan yayılan aroma Beck'i cezbetti ama Heavenly'nin bir deniz tarağını sarımsaklı tereyağına batırıp inleyerek tatması kadar değil.

Kahretsin, onunla ilgili her Şey içindeki erkeği çağırıyordu.

atalı kızın parmaklarından aldı ve tabağından bir ısırık daha kopardı. Narin deniz ürünlerini altın sosun içinde döndürdükten sonra tabağı ona doğru kaldırdı. Gözleri kilitlendi. Kadın dudaklarını ayırdı. Lokmayı dilinin üzerine koydu ve suyunun çenesinden aşağı damlamasını izledi. Beck, kız yutarken suyu silip süpürdü,

Sonra ağzını onunkinin üzerine koydu ve onu yuttu, dilinin onunkine kayan tereyağlı kadifesinin tadını çıkardı.

Zorlukla nefes alarak sonunda onu serbest bıraktı ve Seth'in onu dikkatle izlediğini gördü. Kızın ensesini kavrayarak başını PI tarafına çevirdi ve kulağına eğildi. "O da seni beslemek istiyor."

Başını sallarken Seth'in gözlerinde açlık titreşiyordu. "Aç."

Gözlerini kırıştırdı, dilini alt dudağında gezdirdi, sonra da itaatkâr bir şekilde itaat etti.

Seth bir lokma eti diline götürürken, o da dudaklarını çatalın etrafına doladı. Beck o güzel ağzını sikine dolamasını istemek için yanıp tutuşuyordu. Ama bu gece Heavenly içindi.

Bir ileri bir geri, sırayla kızlarını beslediler ve onun yumuşak zevk sesleriyle ziyafet çektiler. Beck kızın ağzına lokma atmadığında, kendi ağzına da birkaç tane atıyordu... bu arada kızın boynunu kemiriyor ve kalçalarını okşuyordu. Seth de onun üzerindeydi, ta ki hava onların uyarılması ve onun tatlı teslimiyetiyle kalınlaşana kadar. Yemeklerini önemli ölçüde bitirdiklerinde, Beck kızgın ve ağlamakta olan sikini görmezden gelmek için tüm iradesini kullanıyordu.

Garson kız hızlı bir şekilde kirli tabakları topladı. "Size tatlı getireyim mi?"

"Bizimkini zaten aldık." Seth masanın altında Heavenly'nin kalçasını sıktı, onu soymaya hazır görünüyordu. "Ama odamız için bir şişe Pinot Grigio istiyoruz."

Beck kolunu Heavenly'nin omuzlarına doladı ve fısıldadı, "Seni yukarı çıkarıp ağzımıza almak için can atıyoruz. İster misin?"

Nefes nefese çantasını kaptı ve ayağa kalktı. "Lütfen."

Seth'in sırtışı kendini beğenmişti. "Hemen geliyoruz meleşim."

"Sizi bekletmeyeceğiz."

"Evet. Teşekkürler." Heavenly uzaklaştı, kalçaları sallanıyordu, Louboutin'lerinin yeni kırmızı tabanları arkasında bir fener gibi parlıyordu. Adam ağzı sulanarak onu izledi.

Seth bakışlarını kızlarının kışından ayırıp Tisha'ya, "Bana o şeyi ve tirbuşonu iki dakikadan kısa sürede getirirsen sana fazladan elli dolar var," dedi.

"Ve bununla birlikte çekimizi de kapatın." Beck çiftin faturasını ve kredi kartını kadının eline tutuşturdu.

Kadın gözlerini kırıştırdı. "Önce hesabınıza bakmak istemez misiniz?"

"Hayır. Acelemiz var."

Gülümsememeye çalıştı. "Elbette. Şanslı kız..."

Sonra Tisha koşmaya başladı. Bir dakika kırk altı saniye sonra geri döndü. Beck fişi imzaladı ve kalemi yere attı.

Seth şeyi kaptı ve tirbuşonu cebine koydu. "Hadi gidelim. Tatlımız bekliyor."

Beck, PI'nin yanında merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Sütlerine girdiklerinde ikisi de nefes nefese kalmıştı. Bunun tek nedeni üç kat yukarı çıkmak değildi.

Arkalarından Seth kapıyı çarptı. Beck Heavenly'yi gördü ve sıcak bakışlarını Onu.

Yaklaştı, ellerini uzattı ve her birinin göğsüne bir avuç yerleştirdi, dokunuşu bir marka. Ama onlara doğru pişmanlık dolu bir bakış fırlattığında, Beck'in beyninde korku çanları çalmaya başladı.

"Olmak üzere olan şeyi istiyorum," diye nefes nefese kaldı. "Kafamın içinden çıkmaya ve yaşadığımı hissetmeye *ihtiyacım var*." "Bunu senin için yapabiliriz." Seth onu öpmek için yaklaştı.

Onu atlattı. "Sadece seks olsa bile mi, Los Angeles'a döneceğime dair bir söz değil mi? Hâlâ

nereye gideceğimi bilmiyorum."

Beck dişlerini sıktı. Gelecekleri için verdikleri savaş şu anda tek kadınlı bir savaş olabilirdi ama savaşmadan pes etmeyecekti. Nihayetinde hayatında ona öncelik veren bir erkek istiyorsa, o ve Seth

ona sadece onu sevdiklerini göstermekle kalmayıp *söylemek zorundaydılar*. Kendini kemiksiz ve mest olmuş hissedene kadar onu zevke boğacaklar, sonra da *L* bombasını patlatacaklardı. Ondan sonra, eğer onlardan temelli uzaklaşmayı seçerse... Kalbi kırılacaktı ama pişmanlık duymayacaktı.

"Sadece seks. Şimdi neden buraya gelmiyorsun, küçük kız?" *Ve fikrini değiştirmemize izin ver.*

Beck eğilip onun ağzını yakaladı ve nefes nefese bir öpücükle ikisini birleştirdi.

Seth onun arkasına geçti, parmaklarını solgun saçlarına doladı, dudakları yumuşak tenini okşadı.

"Açıl. Ona dilini ver."

Anında itaat etti. Beck onun siren kırmızısı elbisesinin arkasını yumruklayarak ve onu daha yakına sürükleyerek ağzının derinliklerine daldı. Aleti kükredi. Kalbi küt küt atıyordu. Çelik gibi ereksiyonunu kızın yumuşaklığına bastırırken kanı hızlandı ve onu ne kadar istediğine dair hiçbir şüphe bırakmadı.

"Bu çok ateşli," diye fısıldadı Seth.

Beck yarı kapalı gözlerle iri sarışının Heavenly'nin etrafına uzanarak başparmaklarını meme uçlarının üzerinde gezdirmesini izledi. Kızlarının iniltisi kulaklarında çınladı. Kızın misk gibi kadınsı kokusu burnuna doldu. Talep omurgasına çarptı. Beck'in tek yapabildiği, kızın giysilerini dişleriyle sıyırıp amcığıyla ziyafet çekmemekti.

Seth sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi Heavenly'nin fermuarını kulaklarının ve bacaklarının arasından gelen yumuşak bir tıslamayla serbest bıraktı.

Kumaş omuzlarının etrafında esnerken nefesi kesildi. "Bunu en son yaptığımızda siz ikiniz beni harika hissettirdiniz. Hayal edebileceğim en mükemmel ilk seferdi."

Beck, "Seninle olmak, olacağını bildiğim her şeydi," diye mırıldandı.

Seth başını salladı. "Ve hayal etmeye cesaret edebildiğimden çok daha fazlasıydı."

Heavenly döndü ve kollarını Seth'in boynuna dolayarak dudaklarını ateşli bir çaresizlikle onunkilere bastırdı. Beck onların kucaklaşmasını seyretti ve kızın açıkta kalan sırtının yumuşak, solgun teninde oyalandı. Ama görmediği bir şey vardı.

"Sütyenin nerede?" Avuçlarını elbisesinin altından geçirip gövdesinin etrafında dolaştırarak çıplak göğüslerini avuçlarının arasına aldı ve göğüs uçlarını aceleyle sıktı.

Seth'in öpücüğüne doğru haykırdı.

PI dudaklarını koparıp sıcak gözlerle bakarken bir parmağını onun sert tepelerinden birinin üzerinde gezdirdi. "Daha önce giymiş gibi görünmüyordun. Neden takmadın?"

İkisine de bakmadan, "Elbise dekolte," dedi. "Görünmesini istemedim." "Bence yalan söylüyorsun." Beck yine onun sert ucuyla alay etti.

Seth de diğerine aynısını yaptı. "Sanırım onlara daha erken dokunacağımızı umuyordun."

Nefes alış veriş hızlandı. Kalbi Beck'in eline çarpıyordu. Seth parmaklarını Beck'in saçlarına dolayıp çekerek sabırsızlıkla Beck'in yanıtını beklediğinde daha da hızlandı.

"Öyleydim," diye inledi sonunda.

Beck bir hırıltıyla onu etrafında döndürdü, Seth'e doğru itti ve yüzünü yakaladı. Sonra dudaklarını onunkilerle birleştirdi.

PI onları bir iniltiyle izledi, dudaklarını açıkta kalan omzunda sürükledi ve cezalandırıcı başparmaklarıyla sert uçlarını fiskeledi. "Ayakkabılarınızla ve bu çıplak meme uçlarınızla bizimle alay ettin. Bunun bir bedeli var..."

Kamburlaştı. Nefes alışları düzensizleşti. "Ne?"

"Çok dik." Beck onu bakışlarının matkabıyla buluşmaya zorladı. "Seni sertçe kullanmamızı, derinlere inmemizi, her şeyi talep etmemizi ve seni sıkmamızı bekle. Ama sana merhamet

göstermemizi bekleme."

Aralarında titrerken kirpikleri titreyerek kapandı.

"Bana bak. Anlıyor musun?" diye sordu onun ağızına karşı.

Başı Seth'in omzuna yaslanırken ağırlaşan göz kapaklarını zar zor kaldırmayı başardı ve göğüslerini adamın iri ellerine nefes nefese bıraktı. "Evet."

PI dekolte elbiseye uzandı, parmaklarını dolgun göğsünün altında kıvırdı, sonra esnek kumaşın üzerinden kaldırdı ve açıkta kalan meme ucuna acımasızca bir çimdik daha attı. "Bu güzel meme uçlarını buradan ememem. Beck, benim için yapar mısın?"

"Kesinlikle evet."

"Seni çözülürken izlemekten zevk alacağım meleğim." Seth onun göğsünü daha yukarı kaldırdı.

"Kıpırdamadan dur."

Beck yavaşça eğildi, ona beklentiyle işkence etti, çakıllı tepe noktasını ağzına alıp sertçe emmeden önce nabzının atmasını ve nefesinin titremesini bekledi.

Anında kıpırdandı ve miyavladı.

Seth ona daha sıkı sarıldı. "Kıpırdama dedim."

Beck dişleriyle onun ucunu ısırarak diğer adamın emrini pekiştirdi. Kadın zevkle tısladı ve yumruklarını sıktı, vücudu gerildi.

Sisteminden daha fazla arzu fışkırdı. Bacaklarının arasında sıcak ve zonklayıcı bir kan birikti. "Bundan hoşlanıyor," diye mırıldandı Seth.

"Biliyorum. Kokusunu alabiliyorum." Beck kabarıklıktan aşağıya ve göğüs dekoltesine doğru öpücükler kondurdu. "Diğerini bana ver."

PI serbest göğsünü elbisesinin cüretkâr V yakasından kaldırdı. Beck üzerine atladı, dudaklarının arasından içine çekti, dilinin üzerinde yuvarladı, sert bir çekişle ağzının çatısına doğru emdi.

Heavenly onun kolunu kavradı, tırnakları gömleğini delip altındaki deriyi çizdi. Yine huzursuzca aralarında yer değiştirdi, bu kez yüzünü Seth'in bekleyen dudaklarıyla buluşmak için çevirdi. İri adam sanki onu şu anda sikmek istiyormuş gibi öpüyordu.

"Angel..." Eteğini kalçalarının etrafından kaldırdı. "O küçük nefes alış verişlerin, inleme şeklin... Beni öldürüyorsun." Seth omzunu dürterek Beck'in göğüslerinin sert uçlarıyla geçirdiği kaliteli zamanı bozdu. "Onu mahvetmeliyiz, dostum."

"Zaten öylesin," diye nefes nefese kaldı.

Beck kadının göğsüne doğru ilerledi, sonra meme ucunu tekrar ağzına götürdü ve hassas tepe noktasına küçük bir ısırık verdi. Kızın nefesi kesilip sarsılınca sııttı. "Daha yeni ısınıyoruz."

Seth dudaklarını onun ensesinde gezdirirken mırıldanarak onayladı. "Sanırım tatlı zamanı geldi."

Beck'in siki inanılmaz derecede sertleşti. "Sana biraz ayırmak için elimden geleni yapacağım ama uzun bir hafta oldu.

Açlıktan ölüyorum."

"Eğer bana hiç krema bırakmazsan, onu bana daha fazlasını yapması için nasıl ikna edeceğimi biliyorum." "Başım dönüyor," diye nefes nefese kaldı, aralarında kıvranıyordu. "Çok sıcak. Nefes alamıyorum."

Beck köpekbalığı gibi bir gülümsemeyle dizlerinin üzerine çöktü ve eteğini sütlü kalçalarının üzerine itti. "Mükemmel."

Sonra kızın amını zar zor örten şeffaf pembe paçavrayı ve arasından sızan ıslak noktayı gördü. Yumruklarıyla elbisesini sıkıca kavrayarak içine çekti ve kızın sıcak kokusunu burnuna çekti. Ağzı sulandı. Aleti fermuarını sıyrdı. Kısıtlaması zincirine karşı savaştı ve sarsılarak kurtuldu.

Beck kızın dantelli iç çamaşırını diliyle kaplayarak içeri daldı. Neredeyse onun ekşi kremasının tadını alabiliyordu.

Uzun, kısık iniltisi havayı doldurdu, ta ki Seth içeri dalıp öpücüğüyle sesleri bastırana kadar. Görüntü cehennem kadar ateşliydi. Ama Heavenly ile sevişmekle ilgili her şey öyleydi.

Beck sabırsızca homurdandı ve elbisesini daha da yukarı itti. Neyse ki Seth anlamıştı ve Heavenly'nin eteğini elleriyle toplayarak kalçalarının etrafında tuttu.

O anda, Hammer ve Liam'ın çalışma nedenlerini yepyeni bir şekilde anlamıştı.

Aralarına doğru kadını koyabilmek için çok uğraşmış ve çok badire atlatmışlardı. Beck hiçbir zaman m naje türünde bir adam olmamıştı. Ya şimdi? Geri dönebileceğinden emin değildi.

Beck zerre kadar incelik göstermeden parmaklarını  r k dantelin altından geçirdi ve i  çamaşırını kalçalarından sıyırmaya başladı, bir hırıltıyla ipeksi bacaklarından aşığıya doğru öpücükler kondurdu. Seksi, kırmızı tabanlı stiletolarına ulaştığında, bir kenara fırlatmadan önce tangayı kurtarmak için her seferinde zarif bir ayağını kaldırdı.

Sonunda Heavenly, belden aşığısı çıplak, şehvetli bir şekilde darmadağınık, ıslak seksi çıplak ve yanakları pembe lekeli bir halde karşılarında durdu. "Beck..."

Cevap vermedi, sadece avuçlarını titreyen kalçalarında gezdirdi, parmak uçları çok olgun ve sulu görünen etli şeftali kukusuna gittikçe yaklaştı.

Dizlerini birbirinden ayırdı. "A . Amını yiyeceğim, küçük kız."

Kadın itaat ederken titriyordu. Beck anında ağzını kızın uyluklarının yeni açığa çıkmış etine götürdü ve ısırdı. Burnunu kızın sırlıklam buklelerine sokup baş döndürücü, kadınsı kokusunu içine çekerken kızın kokusu beynini doyurdu.

Heavenly inledi ve sessiz bir yalvarışla kalçalarını salladı. Yüzünü doğrudan ona sokmak ve akan tatlı kremi kucaklamak istese de Beck sabırsızlığını dizginledi. Amacı kızın kafasını bir haftalık kederden arındırmaktı, orgazma ulaşmak için acele etmek değil. Ve bu birlikte geçirdikleri son gece olabileceğinden, her anın tadını çıkarmaya niyetliydi.

Yavaşça başparmaklarıyla ıslak kıvrımlarını ayırdı ve şişmiş dikişinin altından görünen dolgun klitorisini ve başparmaklarından aşığı sızan sularını buldu. Kahretsin, alevler içinde kalmak üzereydi ve henüz ağzına bile almamıştı.

Ayrıca onu yatağına bağlamamış, dizlerinin üzerine çökmesini emretmemiş ya da acısının zevkle karışık çığlığını duymamıştı. Beck cinsel hayatında ilk kez, Heavenly'yi elinde tutabilirse tüm bunlar olmadan da yaşayabileceğine yemin etti.

Neden?

Gloria'nın geçen Noel'de ona söylediği sözler beyninde yuvarlandı. *"O zaman sana yardım etmek için bir sadistin yolunu göstermiştim ama bir gün farklı bir yol se eceğinden hep ş phelenmiştim. Belki de o gün gelmiştir."*

O zamanlar onun deli olduğunu düşünmüştü. Ya şimdi? Onun haklı olabileceğini düşünüyordu.

"Beck..." Heavenly parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, tırnakları kafa derisini kazıyordu. Sonra inledi. "Oh... Seth."

Beck huzursuz bir bakışla diğer adamın acımasızca meme uçlarını koparmasını izledi. Kızın kalçaları çaresiz sarsıntılar içinde kıvrandığında, Beck kızın işkencesine katkıda bulunmaktan kendini alamadı. A  bir sırtışla onu avucunun içinde hareketsiz tuttu, sonra dilini ona doğru d zleştirdi ve şişmiş klitorisine vurdu. Heavenly nefes alıp verirken, tat alma tomurcukları onun sıcak sularıyla patladı.

"Tatlı nasıl?" Seth'in sesi alçak bir hırıltıydı.

"Hmm," diye cevapladı Beck onun amcığına karşı.

Sonra Seth Heavenly'nin elbisesini başından aşığı yırttı. Platin rengi saçları çıplak omuzlarına dökülüp belinin kıvrımlarını öperek yere savrulduğunda mükemmel görünüyordu.

Beck ağzını tekrar kıza yapıştırırken, onun vücuduna baktı. Masumiyetini  yle baştan çıkarıcı bir şekilde taşıyordu ki. Onu bozmak için yanıp tutuşuyordu. Ama onu akıl sağlığının ötesinde tahrik eden bu saflığı bozmaktan nefret ediyordu. Eğer kız onlarla birlikte eve gelirse, onu kolunda küçük bir kız ve yatakta bir fahişe olarak nasıl tutacağını bulmak zorunda kalacaktı.

"Güzel görünüyorsun," diye mırıldandı Seth. "Ama daha fazla acı çekmen gerek."

Kızın miyavlayarak itiraz etmesi üzerine Beck dilini tekrar kızın kabarık kıvrımlarında gezdirdi.

"Kesinlikle. Buraya gel, dostum. Biraz tatlı dene."

Seth onun yanına çömeldi. "Tatlı bir şeyler için ölüyorum."

Heavenly destek için yatak direğine tutundu ve inledi. "Oh... lütfen."

"Amını yememiz için bize yalvarırken çok kibar davranıyor." Seth'in sesi eğlenmiş gibiydi.

Beck başparmağını kızın klitorisinin çıkıntısında gezdirerek onun kıvranmasını ve çaresizce dudağını ısırmasını izledi. "Buna bayılacaksın. Saf şeker gibi."

Seth ona doğru eğilip dilini uzatırken gülümsedi. Kıvrımlarının tadına baktığında kadın sarsıldı ve bir iniltiyle gözlerini yavaşça kapattı.

Manzara çok güzeldi.

Beck kızın bacağından kalçasına doğru öpücükler kondururken, Seth'in kızın kalçalarından birini omzunun üzerinden kaldırıp dudaklarını araladığını ve kızın amının tamamını ağzına aldığını gördü. Heavenly haykırdı, yüzü yumuşak lambaların altında parlıyor, sert meme uçları havayı bıçaklıyor, onların dokunuşları altında sallanıyordu.

Onun acısına acı katmaya o kadar hazırdı ki.

Seth geri çekilip klitorisine bir kıştırma ve yarıklarına doğru bir yalama ile onu kızdırırken, Beck elini onun iç uyluğuna doğru kaydırды, sonra bir çift parmağını onun sıkı sıcaklığına soktu.

Nefes nefese kaldı ve onun etrafında sıkıca kapandı. Seth yine dudaklarının arasında onun hassas yumrularını emerek üzerine çıktı. Beck boştaki eliyle onun kıcını avuçlarken dişlerini hafifçe kalça kemiğine geçirdi.

"Dengesini kaybediyor," diye gözlemledi

Beck. "Yine de yatakta olmasını tercih ederim."

Onu bırakıp ayağa kalktıklarında, itiraz ederek miyavladı. "Durmayın." Çaresiz parmaklarıyla gömleklerini kavradı. "Lütfen..."

Onu o kadar tahrik etmelerine bayılıyordu ki, her yeri pembeleşiyor ve iyi kız edebi pencereden dışarı çıkıyordu. Özellikle onun yalvarışını duymaya bayılıyordu.

Birlikte onu ayaklıktan kaldırdılar ve rahat yatağın ortasına yerleştirdiler, görsel olarak onu tüketiyorlardı.

"Neden ikiniz de hala giyiniksınız?"

Ayakkabıları dışında çıplıydı.

Seth bir eliyle gömleğinin düğmelerini iliklerken, diğer eliyle kemerine saldırdı ve arada eğilerek kızın kalçasına doğru ilerledi. "Uzun sürmeyecek."

İzlemek için dirseklerinin üzerine tünedi, sonra Beck'e doğru döndü, iri mavi gözleri beklentiyle kırışıyordu.

Ona bir gülümseme attı ve gömleğinin düğmelerini karıştırırken daha da yaklaştı. "Bakmak için bir şey ister misin?"

"Bunu çok isterim."

Göğsünü, damarlı kollarını ve mürekkebini ortaya çıkarmak için gömleğini çıkarırken gülümsemesi genişledi. "Bu yeterli mi?"

Başını salladı, bakışları adamın kemerinin altına indi. "Çıplak olduğunda da yeterli olacaktır."

İki saniye sonra kemerini çözmüştü ve fermuarının tıslaması havayı doldurdu.

Seth yatağın diğer tarafında ayakkabılarını çıkardı, sonra pantolonunu çıkarıp yakındaki bir sandalyenin üzerine örttü. Aceleyle attığı gömleği de boxer'ıyla birlikte onu takip etti.

Heavenly bakışlarını Özel Dedektif'e doğru çevirdi ve bir parmağını Seth'in kalçasında gezdirmek için uzandığında iç çekerek onu içine çekti. "Bu gerçekten çok hoş."

"Güzel mi?" Kaşlarını kaldırdı.
Bir kıkırdamayı bastırdı. "Hoş kabul edilebilir
mi?" Seth ona ters ters baktı. "Bela için
yalvarıyor."

"Evet. Hadi ona verelim."

"Oh, evet." Seth yatağa tırmandı, ayak bileklerinden tuttu ve onları birbirinden ayırarak bacaklarının arasına yerleştirdi. "Şimdi tatlımla oynama zamanı. Bakalım bunu hoş bulacak mısın?"

Beck'in pantolonu yere düştü. Pantolondan çıkarken yumruğunu sikinin etrafına sardı ve okşadı.

"Bu çıplaklık senin için yeterli mi?"

Gözleri karardı. Onu izlediğini görmek çok tahrik ediciydi. "Bu mükemmel." İç çekti. "Özlemişim!"

Seth yüzünü onun amına gömüp efsanevi dilini işe koşarken uzun bir inilti söylemek üzere olduğu şeyi kesti.

"Amını yalıyor mu, küçük kız?"

Tutarsız sesler çıkarırken başını salladı, kalçaları inip kalkıyordu. "Kelimelerini kullan," diye ısrar etti. "Dili nerede?" "İçimde," diye nefes nefese kaldı. "Derinde."

"Bu nasıl bir his?"

Heavenly çarşafları kavradı ve muhtemelen komşuların da duyacağı uzun, alçak bir feryat kopardı. "*Güzel mi?*" diye alay etti. "Ya da *hoş mu?*"

Başını ileri geri salladı, geniş gözleri ona yapışmıştı. "Ahhmazing."

Beck yatağa tırmandı ve onun ağzını tutarak derin bir öpücükle tahrip etti. Heavenly ona yapıştı, kıpırdanıp inerken tırnakları omuzlarını ısıırıyordu. Beck, Seth'in usta dilinin verdiği eziyete, eliyle göğsünü kavrayıp hassas ucunu başparmağı ve parmağı arasında sıkarak katkıda bulundu. Kız öpüşürken ağladı. Memnuniyet Seth'in içini parçaladı. Daha sert çimdikledi ve çekiştirdi, kızın üzerine yığılan hisleri özümsemeye çalışırken kaskatı kesilip inlemesinden zevk aldı. Göğsüne ve yanaklarına koyu bir pembe tonu sıçradı. Sırtını dikleştirdi.

Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti. Ayrıca şu anda yüzüne musallat olan hüznün gölgelerini de görmüyordu.

Beck başıyla Seth'i işaret etti. "Çok yakın."

Özel dedektif başını kaldırdı ve sırtarak dudaklarını yaladı. "Biliyorum. Ama onunla oynamayı seviyorum." Bakışlarını aşağıya doğru kaydırды. "Hayır. Hayır. Lütfen..."

"İzlemek istiyorum." Beck kızın kalçalarından birini yakaladı ve vücuduna doğru sürükledi, böylece Seth'in onu saf bir gustodan daha azıyla yutmasını mükemmel bir şekilde görebildi.

Adamın dili kadının içinde gezinirken, Heavenly gerildi, kıvrıldı ve onlara yalvardı. Bu yüzden adam geri çekildi ve Heavenly sakinleşene kadar kalçalarını öptü. Şimdi hırsıyla, çaresiz parmaklarıyla pençeliyor ve Beck'e yalvaran bir bakış gönderiyordu.

"Orgazm mı olmak istiyorsun?"

"Evet." Başını öfkeyle salladı. "Oh, evet..."

Seth ona tekrar saldırmadan önce, "Tatlımla işim bitmedi," diye homurdandı. "Ve ben sadece bir ısırık aldım. Acele etmeyip tadını çıkarmak istiyorum." "Hayır!" Kız çırpındı. "O kadar uzun süre dayanmam."

Beck, "Bunu yapmanızı sağlayacağız," diye söz verdi.

Dilini sert, şişmiş boncuğun etrafında döndüren Seth onu yaladı, sonra eğilerek tüm sularını dilinin üzerinde topladı. "Kahretsin, gittikçe daha tatlı oluyor. Tadına kendin bak."

Beck başını sallayınca Seth onun vücudunun yan tarafına doğru manevra yaptı, sonra aşağı inerek ağzını kavradı ve lezzetinin aralarında akmasına izin verdi.

Beck ne zaman manzaranın daha da sıcak olamayacağını düşünse, takdir edecek yeni ve

kavurucu bir şey buldu.

Sırtarak Heavenly'nin kalçalarının arasında kıpırdandı. Anında Seth'in haklı olduğunu anladı. Kız daha da tatlı kokuyordu.

Seth onu durdurduğunda ağzından salyalar akarak ona doğru eğildi.

"Bekle. En iyi kısmı almalısın." İri adam bir eliyle aşağı uzandı ve kadının kıvrımlarını ayırdı.

"Genelde çok pembedir, ama bak ne kadar sulu ve kırmızı."

Karanlık, parlak ve mükemmel.

Beck ağzını onun üzerinde açarak şişmiş kıvrımlarını dilinin uzunluğu boyunca yerleştirdi. Sonra içeri bastırdı, dikişini kırdı ve derinlemesine içti, yavaşça tıkanmış klitorisine doğru ilerledi.

Vay anasını. Hafif, ekşi, kremi bir tadı vardı. Ama kızın lezzeti tat alma tomurcuklarını doyurduğunda ve kızın kıvranan çaresizliği beynine çarptığında uzun bir iniltiyi tutamadı.

Aminin her tarafını öptü, vücudunun gerilmesinin, klitorisinin seğirmesinin ve nefesini tutmasının tadını çıkardı.

"Beck..."

"Kendini kaybetmek üzere," diye belirtti Seth. "Bir kez daha tatmak istiyorum."

Dudaklarını yalayan Beck, kızın yanına sokulmak için kıpırdandı ve yüzü, adını çağıran sert dut meme uçlarına yaklaştı.

Seth başparmaklarıyla onu ayırıp klitorisini okşarken, bir çığlık ve inleme arasında bir şey ortaya çıkarırken, onun üzerinde yükseldi ve ucunu ısırdı.

O yüzden biraz uçta olmayı sorun etmedi.

"Kahretsin, az önce parmaklarımın etrafında titreşti. Bir daha yap," dedi

Seth ona. "Dayanamıyorum!" Miyavladı. "Lütfen..."

Beck özel dedektife şeytani bir sırıtış gönderdi. "Memnuniyetle."

Seth tekrar içeri girdiğinde, Beck aynı manevrayı onun meme ucuyla da yaptı, dişleriyle kavradı ve ağzına almadan önce çekti.

Seth parlayan dudaklarını kaldırdı. "Artık pamuk ipliğine bağlı."

"Bir ısırığa daha ihtiyacım var."

Seth başını sallayarak yataktan kalktı. Beck neredeyse hiç dikkat etmedi, tüm dikkatini önündeki tatlı, kabarık amciğa verdi.

"Beck," diye yalvardı Heavenly onu çılgınca yakalarken. "Beck... *lütfe*n. Çaresiz durumdayım."

Merhamet göstermeye ya da ona yeniden düşünmeye başlaması için herhangi bir neden vermeye meyilli değildi ama onay için Seth'e baktı. Pantolonunun ceplerini karıştıran koca PI sadece başını salladı.

Beck gülümsedi, sonra ona döndü, uzun ve sıcak nefesini etinin üzerine verdi. Kızın klitorisi o kadar tahrik olmuş görünüyordu ki Beck onun zonkladığını görebildiğine yemin edebilirdi.

"Mükemmel." Seth cüzdanını karıştırdı.

Beck gözlerini devirdi. "Dostum, çantamda bir kutu prezervatif var."

Özel dedektif eşyalarını yere bıraktı ve gözle görülür bir şekilde rahatlamış görünüyordu.

"Çok şükür. Hazır mısın?" "Evet, burada işim bitecek... eninde sonunda."

Seth çantanın fermuarını çekip kartonu yırtarken, Heavenly bacaklarını ve gözlerini açmış, yalvarırcasına çırpınıyordu. "Beck, *lütfe*n... Yalvarıyorum."

Ona en güven verici gülümsemesini verdi. "Oh, biliyorum. Merak etme, söz veriyorum ağzımı yine amina sokacağım küçük kız." Kız ona kahramanı ve kurtarıcısıymış gibi gülümsediğinde, adam klitorisini zar zor bir vuruşla okşadı. "Ama henüz boşalmana izin vermiyoruz. Buna daha *çok* var."

Heavenly protesto için inledi ve bacaklarını kapatmaya çalıştı, ama adam onu destekledi, ellerini açık tutmak için uzattı. Sonra başını eğdi ve onun yumuşak, kaygan etinden dilini geçirerek

Her nefes alışında, kıpırdanışında, inleyişinde ve yalvarışında zevk alıyordu. Seth onun üzerinde durmuş, parmaklarını karnında gezdiriyor, meme uçlarını koparıyor ve başparmağını alt dudaklarının üzerinde gezdiriyordu.

"Sikilmeye o kadar hazır ki," dedi özel dedektif. "Aletlerimizin seni doldurmasını ve germesini mi istiyorsun?" "Evet." Başını öfkeyle salladı. "Evet! Buna ihtiyacım var..."

Seth prezervatifini yırttı ve uzunluğundan aşağı yuvarladı.

Beck isteksizce dilini son bir kez kızın şekerli amcığının içinde gezdirdi ve kızıdan acı dolu, geriye doğru eğilen bir inilti çıkarana dek onun sarkık klitorisini okşadı. Sonra dudaklarını şapırdatarak geri çekildi.

Heavenly ayağa fırladı. "Beni böyle bırakma. Ağrım var..."

Seth ona bir prezervatif uzattı ve yanından geçerek kızlarının sıcaklığını aldı, böylece eldivenlerini giyebildi. "Daha yeni ağrımaya başladın meleğim. Ve sana bir ipucu vereyim: Ne kadar itiraz edersen, seni o kadar uzun süre bekletiriz."

"Çok kabasın," diye bağırdı.

Beck prezervatifini yırtarken sırtıttı. "Bak, bizi gerçekten anlamaya başladı."

Seth onun yüzüne öpücükler bırakırken kıkırdadı. "Yumuşak ve tatlı ol, biz de sana müthiş bir orgazm yaşatalım."

Sonra iri adam onu yatağın ortasına kadar takip etti, kalçalarını kavradı ve sert bir vuruşla içine girdi. "Oh, Tanrım..."

Heavenly soluk soluğa bir nefes verdi ve Beck izlemek için durakladı. Birlikte çok tahrik edici görünüyorlardı. Hem uzun boylu hem de kaslı olan Seth, Heavenly'nin narin bedeninin iki katı gibi görünüyordu. Adam Heavenly'nin içinde sallanırken sadece vücudunu kaplamakla kalmıyor, onu tamamen sarıyordu. Adamın onu saran kollarından başka hiçbir şey onun itiş gücünün onu yataktan düşürmesini engelleyemedi.

"İyi hissettirmiyor mu?" Beck eldivenlerini çıkarmayı bitirdi.

Seth'e daha yakından bakınca gözlerinin yuvalarından fırlamak üzere olduğunu gördü. "Vay anasını. Bu en yumuşak, en ateşli, en sıkı..."

"Evet." Beck buna itiraz edemezdi.

"Kıçı da türünün tek örneği bir deneyim." Ritmini bozmadan ya da evdeki herkesin muhtemelen duyabileceği gıcırdayan yatak çerçevesini umursamadan, PI dirseklerine dayandı ve doğrudan gözlerinin içine baktı. "Seni sikmeyi ne kadar çok sevdiğimizi itiraf etmemizi duymak hoşuna gidiyor mu?"

Heavenly kollarını ve bacaklarını Seth'in etrafına doladı, sonra da cevap olarak ağzını onunkine yapıştırdı.

Beck'e, diğer adamın birbiri ardına uzun darbelerle Heavenly'ye dalmasını izlemenin onu kızdırmak yerine tahrik edebileceği çılgınca geliyordu. Ama artık bunu sorgulamıyordu.

"Hey, dostum. Beni de dahil edecek misin?"

"Evet. Bana bir saniye ver..." Seth kollarını onun altına soktu ve kığını ellerinin arasına alarak göğsüne doğru kaldırdı ve daha sert bir şekilde vücuduna doğru salladı.

İticinin açısını değiştirmek onun uyarılmasını artırdı. Heavenly başını savurdu, sırtını tırmaladı ve bir çığlık atarak omzunu ısırdı.

"Sınırdasın, değil mi meleğim?" diye mırıldandı

kabaca. "Seth. Seth! Seth!"

Anında sakinleşti. Sırt üstü yuvarlanıp Heavenly'yi kalçalarına yaslanması için üzerine yayarken, kızın sinirli çığlıkları yatağın gıcırtısının yerini aldı.

"Lütfen! Yanıyorum..."
"Sabırlı ol," diye uyardı
Seth.

Seth bunu kabul etmedi. Avuçlarını adamın geniş omuzlarına dayadı ve alçak, kadınsı bir hırıltıyla Seth'in üzerine çöktü.

Kahretsin, eğer fingirdek kendi orgazmı için dönmeye çalışmıyorsa. *Tsk, tsk...*

Beck, "Dur!" diye bağırdı.

Duraklamadı bile, Seth'in sikinin üzerine atlamaya devam etti.

Beck odayı taradı. İhtiyacı olan şeyi bulduğunda, çifti aldı, kayganlaştıncıyı aldı, sonra ona döndü, insanların ona birden fazla kez şeytani bir orospu çocuğu demesine neden olan türden bir sırtış takındı.

Kadının tepesindeki bir tutam saçı yakaladı ve çekiştirdi. "Seth'in sikini seks oyuncağın olarak kullanmayı bırak." Onu görmezden geldi, kalçaları PI'nin sert aletinde aşağı yukarı sallandı ve sallandı. "Çok yakın..."

Beck, kızın ellerinden birini Seth'in omuzlarından çekip odanın perdelerinden söktüğü yumuşak, altın örgülü bağa sararak yatak direğine iştiririrken, "Ve yine de çok uzak," diye takıldı.

Heavenly'nin nefesi kesildi. "Ne... ne yapıyorsun?"

Kadının kendini kullanmasını engellemiştir. Bir sonraki hamlesiyle onu tamamen durduracaktı.

Beck boştaki elini diğer yatak direğine bağlayarak işlemi tekrarlardı. "Sana izin verdiğimizde boşalacaksın."

"Daha önce değil," diye ısrar etti Seth. "Tanrım, oldukça bağlı görünüyor."

Heavenly'nin içine girildiğini ve zevk aldığını görmek Beck'in çarpık beynini zaten heyecanlandırmıştı ama onun yayıldığını, gerildiğini ve bağlandığını görmek sapık kalbine gerçekten bir şeyler yaptı. "Muhteşem."

Öfkeli bakışlarını ona dikti, gözyaşları sel olmuştu. "Çözülüyorum. İhtiyacım var-"

"Biliyoruz." Çenesini avuçlarının arasına aldı. "Senden daha iyi. Senin sorumluluğun kendi orgazmını bulmak değil. En çok ihtiyaç duyduğun anda onu sana vermemiz için bize güvenmektir."

"Kesinlikle," diye onayladı Seth.

Bu onun içindeki nişastayı aldı. Ve Seth kalçalarını kaldırıp tekrar içine soktuğunda, Heavenly eridi, gözleri kapandı, başı geriye düştü.

Beck onun arkasındaki yatağa çıktı ve omurgasını avuçlayarak onu dürttü. "Kalçalarını бүк, kışını benim için havaya kaldır. Seni mümkün olan en yasak şekilde becereceğim, küçük kız."

Kadın hiç direnmedi. Birkaç saniye içinde hem kızın ağzını hem de sikini soğuk jel ile kapladı, sonra kızın yanaklarını iyice ayırdı ve çaresiz tepesini hizaladı. "Yukarı eğ. Eğil."

Kız razı olunca Beck çenesini sıktı ve kendini onun toplanmış kenarına doğru yaklaştırdı. Kadının sıkı etinin baskısı ve etrafındaki sıvı sıcaklığı en tatlı nirvanaydı. Omurgasında kıvılcımlar çaktı. Alnından terler boşandı. Ve nihayet dar halkasına ulaştığında homurdandı, zonklayan her bir santimi ipeksi yumuşaklıktaki geçidine sokarken kalçalarını kavradı.

Heavenly'nin dudaklarından ağlamaklı bir çığlık dökülürken, aklını kaybetmemek için deli gibi çabalayarak kalçalarını daha sıkı kavradı. Ama bu gece Heavenly'yle sevişmek iki ucu keskin bir kılıç gibiydi. Seth'le birlikte hak iddia ediyorlardı ve Heavenly bu geceyi kolay kolay unutmayacaktı ama Seth, Heavenly'nin kendisini gerçekten fethettiğini fark edene kadar daha dibe vurmuştu bile.

O onundu. Daha iyisi için. Daha kötüsü için. Her zaman.

Sonsuza dek ve bir gün. "Hazır mısın, dostum?" Seth'in sesi ihtiyaçla titriyordu.

Beck başını sallayarak sikini Heavenly'nin ipeksi derinliklerinden çıkardı, sert kenarı tepesini kavradığında durakladı. Seth yukarı doğru yükselip onun dar, ıslak amını doldururken Beck

gözlerini kapadı ve onun zevk iniltilerinin tadını çıkardı.

Ritmelerini buldular, Heavenly'nin kavrayan geçitlerine girip çıkıyorlardı. Onu bu şekilde götürdüklerinden beri tam bir cehennem haftası geçmişti. Beck'e bir ömür gibi gelmişti.

Homurtular, inilti ve yatağın ritmik gıcırtısı seks ve terle doymuş havayı doldurdu. Heavenly'nin içine girip çıkan sikinin görüntüsü ve hissi onu aşırı yüklenmeye itti. Orgazmın ağırlığı çoktan çökmüştü ama Heavenly'ye ihtiyacı olan her şeyi verdiği için emin olana kadar teslim olmayı reddetti.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu kabaca, tekrar içine girerken.

"Evet!"

"Bu iyiden de iyi," diye mırıldandı Seth, sesi acıdan kalınlaşmıştı. "Şimdi boşalmasına izin vermeli miyiz?" Beck alay etti.

"*Pleeeease*," diye feryat etti, çekiştirirken ve bükülürken beyaz boğumlu parmakları kravatların etrafına sarıldı.

"O kadar tatlı ki." Seth, eskisinden daha sert bir şekilde tekrar içine girerken homurdandı.

Beck özel dedektifin elini Heavenly'nin amına doğru kaydırmasını izledi. Seth açıkça onun en hassas noktasını bulmuştu. Başını geriye atarak platin buklelerini dar sırtına doğru savurdu, sonra da onların etrafında gerildi.

Kızın acı dolu tatlı feryadı duvarlarda yankılandı ve Beck'in ruhuna işledi. Beck kaydığını hissetti. "Kahretsin..."

"Evet." Seth de zar zor dayanıyordu. "Hazır mısın meleğim?"

"Evet! Oh, evet!"

Beck bakışlarını Heavenly'nin tatlı kıkırına kilitledi ve onu acımasızca yağmaladı. "Onu bize ver."

"Şimdi!" Seth kükredi.

Kesik kesik bir nefes çekti, bileklerini bağlayan altın örgülü ipi kavrayıp çekiştirdi. Beck onun dar geçidinin yumuşadığını hissederken, tahrik edici siki genişledi. Heavenly sıklerinin etrafına sertçe kenetlenirken erimiş ısı damarlarında gürledi. Kadının boğazından sonsuz, gırtlaktan gelen bir hırıltı yükseldi.

Parmaklarını kabaca kızın etine batıran Beck, kendini daha derine fırlattı ve kızın sıkı, kavrayıcı spazmlarında kayboldu.

Kısa bir saniye sonra Seth vahşi bir kükreme çıkardı. Onları ayıran ince etin altında sarsıldı ve kadının içine fırladı.

Heavenly ve Seth'e katılarak sıcak, acımasızca uzun spazmlarla patlayan Beck'i coşkun doruk dalgası neredeyse yok ediyordu. Kendinden geçtiğinde kollarını onun ortasına doladı, yanağını sırtına yasladı ve sanki bu onu sonsuza dek yanlarında tutacakmış gibi ona sıkıca sarıldı.

Beck, "Sanırım kalbim durdu," diye inledi.

Hayatında pek çok orgazm yaşamıştı ama elektriksel zevk hâlâ vücudunu püskürtürken ve aleti Heavenly'nin içinde zonklarken, bunun diğerlerinin ötesinde olduğunu kabul etmek zorundaydı.

İstediği bu muydu? Yoksa ona çok mu fazla şey vermişlerdi?

Ağırlaşan göz kapaklarını kaldırdı ve kızın pespembe ellerine baktı. Bağcıklar kan akışını tehlikeye atmadığına göre, bundan sonra ne olacağı gibi diğer milyonlarca önemli şey hakkında endişelenebilirdi.

Döndüğünde, nefes nefese kalmış Pl'nin, aralarında bir su birikintisi içinde erimiş olan Heavenly'ye dikkatle baktığını gördü. Seth'in gözleri pervasızca yanıyordu.

Beck kaşlarını çatı. "İyi misin dostum?"

Seth Heavenly'nin yüzünü kavradı, onu daha yakına sürüklerken çaresizlik uzun parmaklarını onun ensesine doladı. Kaşları çatılmış, gözleri dikkatle onunkilere dikilmişti. "Seni seviyorum, Heavenly Young."

Gerildi, keskin bir nefes aldı.
Kahretsin, tek kelime bile etmiyordu.

Beck kızın dar poposundan kurtuldu ve prezervatifi hızla attı. Onun yüzünü görmesi gerekiyordu.

"Seni şok ediyorum meleğim," diye devam etti Seth. "Bunu beklemiyordun ve duymaya hazır olmayabilirsin. Ama bu üç kelimeyi çok uzun zamandır kimseye söylememiştim. Artık gerçeği içimde tutamıyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum."

Beck yatağın kenarına tünedi. Heavenly bilekleri yatak başlığına bağlı, gözlerini kırıpıştırarak bakan ve şişmiş ağzı pembe bir *O'ya dönüşmüş halde o* kadar güzel görünüyordu ki gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Siktir et. Pişmanlık yok.

"Küçük kız..." Beck bir elini onun saçlarına daldırdı ve bakışlarını ona odakladı. "Ben de seni seviyorum. Hiçbir kadına ona aşık olduğumu söylemedim."

İkisinin arasına bakarken yüz hatlarında yumuşak bir merak belirdi. Sonra boğazından kontrol edilemeyen bir hıçkırık koptu. Beck'in kalbi parçalanırken burkuldu.

Kahretsin. Bunalmıştı. O da onlara aşık olduğu için mi? Yoksa -herkesin düşüncesi bir yana- aşık olmadığı için mi?

Heavenly gözyaşlarını saklamak için başını eğdiğinde, Seth onun yüzünü daha sıkı kavradı. Beck onun saçlarını bir kez daha çekti. Şu anda duygularını itiraf etmek zorunda değildi ama onlardan saklanmasına izin verirse lanetlenirdi.

Kız titrerken, Seth'le birlikte onu kucakladılar ve yanaklarını kuruladılar.

"Bugün çok bunaltıcıydı." Kirpiklerini indirdi. "Ben..."

"Sorun yok," diye güvence verdi Beck. "Çok şey yaşadın. Şu anda bu duygulara karşılık vermeni beklemiyoruz."

"Önemsiyorum. Hem de çok. Sadece..." Heavenly bileklerini bağlayan altın örgüleri çekti. "Giyinmem gerekiyor."

"Henüz değil. Üçümüz konuşacağız-engeller ya da saçmalıklar olmadan."

En savunmasız anında olduğu için mükemmel bir zamandı. Dürüst olma ihtimali çok daha yüksekti. Ama aynı zamanda kırılıyordu. Onu kırılacağı kadar bükmemeye dikkat etmeleri gerekiyordu.

"Kesinlikle," diye ekledi Seth. "Hepimiz bir aradayken her şeyin açık olmasını istiyoruz." Başını sallayarak bağlarının içinde gevşedi. "Tamam."

Beck tacını avuçladı. "Bizimle birlikte Los Angeles'a dönmeni umduğumuz bir sır değil. Kafanın karışık ve parçalanmış olduğunu biliyoruz."

"Tamamen."

"Sabah ne yapmayı planlıyorsun?" Seth onun daha fazla gözyaşını parmaklarıyla sildi.

"Hâlâ emin değilim. Babamı rahat bıraktığımda cevabın açık olacağını umuyordum." Sanki kendini başarısızlığa uğratmış gibi yenilgiyle iç çekti. "Bana duygusal olduğumda asla karar vermememi söyledi, bu yüzden belki de bu gece uyumam gerektiğini düşündüm-"

"Gerçekten de birkaç saatin hislerini değiştireceğini mi düşünüyorsun?" Seth işaret etti.

"Yoksa sadece aramıza mesafe koyarsan cevapları bulabileceğini mi?" Beck başını salladı. "Sonunda daha da kaybolabilir ve yalnız kalabilirsin. Neden sana yardım etmemize izin

vermiyorsun?"

Heavenly burnunu çekti. "Bana zaten çok fazla yardım ettiniz. Ayrıca, ona yardım edeceğime dair yemin ettim-" "Babana verdiğin sözlere karışmaya çalışmıyoruz," diye araya girdi Seth.

"Ama biz

Ayrıca sen acı çekerken arkana yaslanıp geleceğini mahvetmeni izlemeyeceğim."

O ve Seth'le birlikte olmalıydı ama en ikna edici argümanları bu değildi. Elbette manipülatif olabilir ama Beck ona kaybedeceği her şeyi hatırlatmaktan hiç çekinmiyordu. Ayrıca, bu sadece mantıklıydı.

"Derslerine çok çalıştın ve hastanede gönüllü olarak çok zaman geçirdin, öylece bırakamazsın," dedi. "Tabii hemşire olmak gerçekten istediğin şey değilse?"

"Öyle. İlk başta hemşirelik okuluna gittim çünkü tıp hakkında daha bilgili olmanın babama daha iyi bakmama yardımcı olacağını düşündüm. Ancak kısa süre sonra başkalarına yardım etmenin benim tutkum olduğunu fark ettim."

"Yani baban"-zorlamadı-"seni cesaretlendirmedim mi?"

"Aslında hemşirelik okuluna kaydolduğumda pek heyecanlanmamıştı. Beni yanlış anlamayın. Benimle her zaman gurur duydu ama hastalığının hayatının geri kalanını etkilemesini ya da beni sevmediğim bir mesleğe yönlendirmesini istemedi. Uzun saatler çalışmamdan kesinlikle hoşlanmıyordu. Ama amacımı bulduğumu anladığında benim adıma mutlu oldu."

"Ona verdiğin sözü tutmak için sevdiğin şeyden vazgeçebileceğini bilse yine de mutlu olur muydu?" Seth kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Sözünü tutmak için hayatının geri kalanına sahipken mi?"

Belli ki özel dedektifin de durumu manipüle etmekle ilgili bir sorunu yoktu, çünkü dilinden güzel bir parça dökülmüştü.

Beck kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

Heavenly başını eğdi, bir hıçkırık daha onu ele geçirirken titriyordu.

Beck onun ağlamaklı yüzünü kaldırdı ve yanağına tüylü bir öpücük kondurdu. "Bizimle Los Angeles'a dön, en azından bu dönemi bitirecek kadar uzun bir süre. Seni götürebileceğimiz tüm büyük maceralara götüreceğiz. Söz veriyorum daha önce hiç yaşamadığın kadar çok şey yaşayacaksın."

Onlara düşünceli bir bakış gönderdi. "Dönemimi bitirmek istiyorum ve sonbahardaki derslerimin ücretini ödediğiniz için size sonsuza dek minnettarım, ama..."

"Ama ne? Söyleyin. Bu açık ve dürüst bir konuşma. Kızmayacağız."

Titrek bir nefes aldı. "Kalmamın size bağlandığım anlamına geleceğinden ve bunun babamı hayal kırıklığına uğratacağından endişeleniyorum."

"Senin mutlu olmanı istemesine rağmen mi?"

"O yaptı... ama ben bunun ne olduğunu biliyor muyum? Ben gencim. Hiç *kendim* için yaşamadım. Ne istediğimi ya da hayatımı kiminle geçirmem gerektiğini nasıl bilebilirim ki? Ya fikrimi değiştirirsem? Ya..." Dudaklarını birbirine bastırdı. "Ya annem gibi olursam ve bana en çok ihtiyacın olduğu anda seni terk edersem?"

"Öncelikle, fikrinizi değiştirirseniz"-Seth omuz silkti-"fikrinizi değiştirirsiniz. Beck ve ben hayatın garantilerle gelmediğini biliyoruz. İkincisi, sen annen değilsin. Bir kriz anında bizi terk edemeyecek kadar sıcak ve sevecensin. Kafanın karışık olduğunu ve kendini suçlu hissettiğini biliyoruz. Ama sen kalbinde ne olduğunu anlayana kadar sabırlı olmaya hazırız."

"Kesinlikle. Ve üçüncüsü, biz büyük adamlarız... umarım bunu ikinci kez fazlasıyla kanıtlamışızdır." Beck göz kırptı ve kızın yanaklarında pembe bir kızarıklık görmekten memnun oldu. "Eğer incinirsek, bu kendimize izin verdiğimiz için olur. Bu senin sorumluluğun değil."

"Seni incitirsem kendimle yaşayamam."

Eğer Heavenly'nin en büyük tereddütlerinden biri buysa, onlara sandığından da fazla değer veriyordu. "Şuna ne dersin? Sömestr bitene kadar bizimle gel. İki aydan az kaldı." Seth

başparmağıyla alt dudağının üzerinde gezindi. "Sen okulla uğraşırken biz de seni sevgi, mutluluk ve hayattaki diğer tüm güzel şeylerle donatabiliriz. Sonra, notların kesinleştğinde... kararını verebilirsin. Ne dersin?"

Uzun bir süre tereddüt etti. "Olabilir. Bazı temel kurallar olması gerekir." Beck'in umduğu gibi coşkulu bir *evet* değildi ama hayır da değildi. Seth, "Onları bize söyle," diye ısrar etti.

"Önce beni serbest bırakmalısın." Bağlarını tekrar çekiştirdi. "Omuzlarım ağrımaya başladı." Anında, o ve Seth hızlı serbest bırakma iplerini çekip onu serbest bıraktılar.

Seth onu kendi bedeninden indirip yanına oturturken Heavenly rahatlayarak omuzlarını silkti.

"Bu ilişkinin uzun sürmeyeceğini biliyorum-"

"Sen çekip gitmezsen, olacak." Seth prezervatifini çöpe attıktan sonra dönüp onun yanındaki yatağa uzandı.

"Sonsuza dek," diye ekledi Beck.

Kaşları çatıldı. Onlara inanmadığı için mi? Zaman ona yanıldığını kanıtlayacaktı.

"Okul benim en önemli önceliğim olmalı."

"Tabii ki. Bununla aran iyi mi?" Beck Seth'e döndü.

"Kesinlikle."

"Çalışmak için zamana ihtiyacım olacak."

"Yapacaksın. Yardım etmekten mutluluk duyarım," diye teklif etti Beck. "Ne zaman istersen."

Ayrıca daire size ait olacak, yani sessiz olacak."

"Orada yalnız mı yaşayacağım?"

Şaşkınlıkla sorduğu soru Beck'i duraksattı. "Bunu istemiyor musun?"

"Babam iyileşene kadar birkaç gün orada tek başıma kalacağımı düşündüğümde sorun yoktu."

Yani, ev çok güzel ama..."

Seth onun yerine, "Hiç tek başına kalmadın," diye bitirdi.

Kız başını salladı. "Siz ikiniz olmadan kendimi boş hissedeceğim."

Bu Beck'i şaşırtmamalıydı. Orada kaldığı ilk gece tek başına uyumak bile istememişti.

"Benim evime birlikte taşınmaya ne dersin? Birlikte yaşamayı başarıp başaramayacağımızı görmek için bunu bir deneme süresi olarak düşünürüz. Apartman dairesi hepimiz için çok küçük."

"Bana uyar," dedi Seth. "Boktan dairemi özlemeyeceğim."

Heavenly sadece bir an tereddüt etti. "Tamam."

Gerçekten de eve gelip onların yanına taşınmayı kabul etmiş miydi? "Bu bir evet mi?" Beck açıklığa kavuşturdu.

Başını salladı. "Sömestr bitene kadar, evet."

Bakışlarını aynı derecede şaşkın ve kutlamaya hazır görünen Seth'e çevirdi. Elbette bu anlaşma geçiciydi ama Beck'i sonsuza dek kendilerine ait olduğuna ikna etmeleri için onlara zaman kazandırmıştı. Beck kafasının içinde monogramlı havlular ve daha büyük bir yatak sipariş etmeye başladı. PI onu zihinsel olarak bağlıyor gibi görünüyordu.

"Bizim kaslı ve esnek erkek etlerimizden uzaklaşmak istediğin zamanlar için bu daireyi kadın mağaranı olarak ayırabilirsin." Beck göz kırptı.

Kıkırdadı. "Siz ikinizden ve beni oyalamakta son derece yetenekli görüldüğünüz zevklerden kaçabileceğim bir yere ihtiyacım olacağından hiç şüphem yok."

Seth, "Eminim zor bir durumdayızdır," diye söylendi.

"Başka ne var?" Beck yatağın ayakucuna uzandı, artık tamamen rahattı. Kadının diğer talepleri Seth'le az önce kazandıkları zaferi gölgeleyemezdi.

Yatağa geri yerleşti, bacaklarını göğsüne doğru büktü ve kollarını kendine doladı. Beck, farkında olmadan ona gösterdiği, hâlâ şişmiş amının mükemmel görüntüsüyle dikkatinin dağılmamasına çalıştı.

Heavenly durakladı, aklında bir şey varmış gibi başını eğdi. "Bunu nasıl soracağımdan emin değilim..."

"Sadece söyle."

Çenesini dizlerine dayadı, kirpikleri yanaklarına yayıldı, saçları etrafına döküldü. "Hammer'ın kulübünde neler oluyor? Bilmek istiyorum."

Vay anasını. Kalbi hızlandı. Aleti sarsıldı. Aklı başından gitmişti. Söyleyebileceği onca şey arasında bunu hiç beklemiyordu.

Bu gece daha da güzelleşmeye devam etti.

"Sana söylememizi mi istiyorsun?" Seth ipek gibi sorguladı. Konuşmayı siktir et. "Yoksa sana göstermemizi mi istiyorsun?" "Belki ikisi de."

Seth'in yüzündeki zafer kendisinininkini yansıtıyordu. Ona pek çok şey gösterebilir, zihnini açabilir ve itaatkâr arzularını tatmin edebilirlerdi. Ama küçük kızları asla kendi sapkınlıklarıyla ilgilenmeyecekti. Bunları saklı tutmaları gerekecekti.

Beck, "Merak ettiğiniz her şeyi gidereceğiz," diye söz verdi.

Seth o kadar yumuşak değildi. "Lanet olsun, hepsi. Şimdi başlayalım. Şu şarap şişesini açalım da senden içelim."

İri adam onu öpmek için aşağı doğru çekmeye başladığında, Beck tekrar bağları yakaladı ve ayak bileklerine uzandı.

"Bekle! Daha bitirmedim. Son bir şey daha." Onları durdurmak için ellerini uzattı, kesinlikle gergin görünüyordu. "Bana söz vermelisin... Eğer okul bittiğinde kalmak istemezsem, beni temelli bırakacaksın."

Hırıltısını bastırdı. Heavenly hem akıllı hem de temkinliydi. Elbette kendine bir kaçış maddesi verecekti. Beck, Seth'le birlikte onu Los Angeles'a, çatılarının altına geri getirdiklerinde, onu ayak parmaklarını kıvrandıracak kadar büyük bir mutluluğa ve koşulsuz sevgiye boğacaklarına ve asla ayrılmak istemeyeceğine inanmak zorundaydı. Ama o bir garanti arıyordu.

"Tamam. İstedığinin biz olmadığımıza karar verersen, gitmekte özgürsün. Sana yardım bile ederiz." Beck ön yüzünde hanın logosu bulunan not defterine uzandı ve güvencelerini kâğıda döküp imzalayarak Seth'e uzattı.

İri adam onu taradı ve kaşlarını çatı. "Lanet olsun."

"Haklı olduğumu biliyorsun," diye meydan okudu Beck. Heavenly ancak seçenekleri olduğunu hissederse onlara gerçekten bir şans verebilirdi.

"Evet." Homurdanmasına rağmen Seth de imzaladı, sonra da yüzüne geri itti.

"Bu da ne?" Heavenly notu görmek için başını eğdi.

Beck kâğıdı yırttı ve ona uzattı. "Sana bir güvenlik ağı veriyoruz. Buna göre sömestr sonunda ayrılmak istersen sana herhangi bir yere uçak bileti ve elli bin dolar vereceğiz. Ama sadece bizimle konuştuktan sonra. Tek kelime etmeden kaçmak yok."

Nefesi kesildi. "Aman Tanrım. Bu çok cömertçe. Ne diyeceğimi bilemiyorum..." "Bir anlaşmamız var mı?"

"Evet."

"Geleceğe birlikte karar vermeliyiz," diye homurdandı Seth. "Ayrı olsak bile. Senin ortadan

kaybolman bizi mahvetti."

Elindeki notla kendini iri adama doğru fırlattı. "Özür dilerim. Bana inanmayabilirsin ama senden ayrılmak beni de incitti."

Seth kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. Beck onu arkadan destekledi ve başına bir öpücük bıraktı.

Burada bu şekilde oyalanmak kolay olurdu ama pazarlıkları henüz bitmemişti.

Beck kendini geri çekilmeye zorladı. "Sizin şartlarınızı kabul ettiğimize göre, bizim de kendi şartlarımız var."

Ona doğru döndü. "Öyle mi?"

"Neden şaşırdınız? Bu iki yönlü bir yol. Aslında üç yönlü," diye araya girdi Seth. "Ama bu işi yürütmek için herhangi bir şansımız varsa, bugün tartıştığımız her konuda hemfikir olmalıyız."

"Ne istiyorsun?"

"İlk olarak," diye başladı Beck. "Artık sana ne kadar harcadığımıza ya da seni nasıl şımartmaya karar verdiğimizize itiraz etmek yok. Eğer istemeseydik ya da buna gücümüz yetmeseydi, yapmazdık. Anlaştık mı?"

"Bu beni suçlu hissettiriyor." İkisi de itiraz etmek için ağızlarını açtıklarında, o ellerini kaldırdı. "Ama başka bir şey söylememeye çalışacağım."

"Güzel. İkincisi, birlikte yaşadığımız sürece, üçümüz de özeliz." Şaşırmış görünüyordu. "Tabii ki. Başka bir şey düşünmemiştim."

"Gerçekten mi?" Seth kaşlarını kaldırdı. "Peki ya

River?" "Onunla hiç ilgilenmedim."

Beck sıkılmış dişlerinin arasından, "Ona bekâretini teklif ettin," diye hatırlattı. "Onu istediğim için değil."

"Neden olduğu umurumuzda değil. Hiçbir erkeğe herhangi bir nedenle teklifte bulunmayacaksın. Ve sana asıldıklarında" -kaşlarını kaldırdı- "son derece kibar olabilirsin, ama cevabın her zaman hayır olacak. Ve eğer bir erkek ısrar ederse, bize söyleyeceksin. Mazeret yok. Kendi başınıza halledeceğinizi düşünmek yok. Anlaşıldı mı?"

O ve Seth, kızlarını rahat bırakmayan her inatçı piçin icabına bakarlardı. Belki ev sahibiyle aynı gustoyla değil ama kesinlikle icabına bakacaklardı.

"Pekala."

"Üçüncüsü, iletişim kuracağınıza söz verdiğinizi unutmayın. Bize nasıl hissettiğinizi, ne istediğinizi ve bunun sizin için nasıl daha iyi olabileceğini söylemezseniz, başarısız olmaya mahkumuz."

"Elimden geleni yapacağım. Ama babama söyleyemediğim için uzun süre kendime çok şey sakladım. Her zaman yardım etmek isterdi ama yapamazdı. Bu onu sadece daha fazla üzecekti. Bu yüzden sorunlarımla tek başıma başa çıkmak bir alışkanlık oldu."

"Kırmana yardım edeceğiz."

Seth başını salladı. "Sizin sorunlarınız bizim sorunlarımızdır. Üzülerek zaman kaybetmeyeceğiz ve çekinmeyeceğiz. Onları çözmek için birlikte çalışacağız."

Sanki ne demek istediklerini anlamış gibi tereddütlü bir şekilde başını salladı ama... "Vites değiştirmemin biraz zaman alabileceğini anladığınız sürece sorun yok."

Seth gülümsedi. "Hatırlamana yardımcı olacak yöntemlerimiz var meleğim." Bu Heavenly'nin duraksamasına neden oldu.

"Ne gibi?"

"Diyelim ki bu gece gelmeyi beklemenin işkence olduğunu düşünüyorsan, bunu öğrenmek istemezsin." Öfkeyle kızardı. "Bir şeyi kanıtlamak için beni bilerek onsuz mu bırakacaksın?"

Beck uzun uzun ve yüksek sesle güldü. "Bir kalp atışında."
"Her seferinde verdiğin sözleri tutmuyorsun." "Bu şeytani
sırtışılar bana işkence etmekten zevk alacağınızı
düşündürüyor." "Zevk alacağız." Seth yumruğunu kaldırdı.

Beck ona çarptı. "Aynen yle."

Yutkundu, ağızı endişeli bir kaşla aşıağı doğru döndü. "Siz ikiniz sapkınsınız." Seth'in sırtıtışı genişledi. "Angel, hiçbir fikrin yok..."

Kızardı ve bakışlarını dizlerine indirdi. "Bu kadar mı? Seninle Los Angeles'a döneceğim ve sömestr bitene kadar birlikte kalacağız-"

"Değil "Seth aniden lmclciddiyete büründü. " Sadece bir tane var. Talep, ama koşulsuzdur."

Beck kaşlarını çatarak diğer adama döndü. Heavenly kabul etmezse, öylece çekip gidecek miydi? "Dinliyorum," dedi yumuşak bir sesle, sanki onun sözlerindeki ciddiyeti o da duymuş gibi.

"Seni korumama izin vermelisin meleğim. Bu benim kanımda var. Yaptığım şey bu. Güvende olduğunu bilmem gerek.

Her gün. Her zaman. Bunu benim yntemimle yapmama izin vermelisin, soru sormak yok."

Beck gözlerini Seth'e dikti. Bu da nereden çıkmıştı şimdi? Elbette o da kızının güvende olmasını istiyordu. Heavenly onlar olmadan ülkeyi bir uçtan bir uca dolaşmak istediğinde, takip cihazını desteklemişti. Pike'ı tek bir yumrukla bayıltması bir gösterge ise, adamın onu koruyabileceği açıktı. Ama onu yaldızlı bir kafese koyup, Abel'a verdiği özgürce uçma sözünü tutmasını bekleyemezlerdi.

Kaşlarını attı. "Ne demek istiyorsun?"

"Her ihtimale karşı telefonunu takip etmem gerekiyor. Ve iyi olduğunu bilmem için günde birkaç mesaja ihtiyaım var." Yataktan kalktı ve sanki onları manik olmadığına ikna etmek için geri adım atıyormuş gibi omuz silkerek boxer'ına uzandı. "Hepsi bu kadar."

Saçmalık. Belki Seth'in mesleği onu ařırđ korumacı yapmıştı... ama tek istediği bu değildi.

Beck zel dedektifi şimdi çağırmadı ama kızın duyamayacağı bir yerdeyken bazı sorular sormaya niyetliydi. "Bunu babam için de yaptım. O kadar da büyütülecek bir şey değil."

"Harika." Seth soğukkanlı davranmaya çalıştı. "Telefonlarınızı bana verin, ikisini de. Kullan atı kullanmayı bıraktın."

Heavenly hiç tereddüt etmedi, çok şükür. Çantasını karıştırdı ve tek kullanımlık telefonu çıkardı. Seth onu yakındaki masaya çarptı ve çöpe attı. Sonra bavulundan diğerini çıkardı ve özel dedektif bir düğmeye basarak onu açtı. "şifre?"

Ses tonu itiraz etmemesi gerektiğini söylüyordu.

Heavenly sessizce dört rakamı okudu. Seth rakamları girip cep telefonunu tuşlarken, o da yüzünde sorularla Beck'e döndü.

Hiçbir fikri olmadığı için onu kollarına çekti ve alnından öptü. "Bizim için önemlisin ve son zamanlarda bizi çok korkuttun."

"Biliyorum. Gerçekten çok zgnm."

"nemli olan tek şey bizimle geri dönecek olman. Her şey güzel olacak, küçük kız. Göreceksin."

Seth cihazlarını senkronize etmeyi bitirirken Heavenly ona bir gülümseme gönderdi. Beck cep telefonuna uzandı. Gloria'yı arayıp yarın eve dönmeleri için bir uçak ayarlama zamanı gelmişti. Kızları bunun bir deneme süresi olduğunu düşünebilirdi ama ona göre bu, hayatlarının geri kalanında birlikte geçirecekleri ilk gün olacaktı.

CHAPTER NINE

PAZARTESİ, 8 NİSAN

"İYİ MİSİN? Çok sessizsin, meleğim." Seth kolçağın üzerinden uzanıp onun elini tuttu.

Sabahın erken saatlerinde güneş uçağın penceresinden içeri süzülürken, Heavenly onun parçalayıcı ifadesiyle yüzleşti. "Ben iyiyim. Düşünüyorum."

"Ne hakkında?" Beck onun karşısındaki koltuğa oturarak sorguladı.

"Siz ikiniz çok soru soruyorsunuz." Gloria'nın uçağına binmelerine yardım ettiği iş adamının meraklı bakışlarını görmezden geldi.

Küçük uçak şık ve lükstü. Benzer bir uçakla Wisconsin'e yaptığı yolculuk sırasında, zengin deriye, büyük ekran televizyona ya da görkemli ana süite hayranlık duyacak bir ruh hali içinde değildi. Şimdi o, Beck ve Seth tekrar batıya doğru yol aldıklarına göre, çok farklı nedenlerle aynı şeyleri hissediyordu.

"Buna alışmalısın. Ne hissettiğini bilmek istiyoruz."

Beck'e omuz silkti. "Babamı kaybettikten sonra, duygularımın geri kalanını çözmem biraz zaman aldı.

Dünkü kadar bunalmış değilim ama..."

"Hâlâ işlem yapıyor musun?" Seth sordu.

"Evet." Ve şimdi babam olmak istediği yerde olduğuna göre, hayatının o bölümünü kapattığı için rahatlamış hissediyordu. Babasının huzur içinde olduğuna inanmak zorundaydı, tıpkı kendi geleceğini geriye değil ileriye bakarak bulacağına inanmak zorunda olduğu gibi. "Oraya varıyorum."

Bunun için Beck ve Seth'e teşekkür etmeliydi.

"Keder zaman alır." Seth dudaklarını birbirine bastırdı.

Belli ki kişisel deneyimlerinden yola çıkarak konuşuyordu. Heavenly onu rahatlatmak istedi. Beck başını salladı. "Yeni normalinizi bulmak da öyle."

"Artık sabırsızlıkla her şeyin halledilmesini istemeyi bırakmaya çalışacağım. Los Angeles'a geri dönüyoruz. Şehri bir kez daha denemeye hazırım. Ne kadar nefret edebilirim ki?"

Heavenly onları kararlı bir bakış atarken yakaladı. Burayı sonsuza dek onun evi yapmak için ne gerekiyorsa yapmaya niyetliydi. Her şeyini vermeyi onlara ve kalbine borçluydu.

Seth onun elini sıktı. "Eğer teselli olacaksa, artık bir Batı Yakası erkeği olduğum fikrine hâlâ

alışmaya çalışıyorum."

Ona küçük bir gülümseme gönderdi. "Pek öyle görünmüyorsun." "Adamı New York'tan çıkarabilirsin ama..."

New York'u adamın içinden asla çıkarmak istemezdi. Bu onun kim olduğunu temelden değiştirdi, tıpkı Beck'in gittiği tüm yerlerin ve katlandığı her şeyin bir yansıması olması gibi. İkisine de bu kadar aşık olmasının bir nedeni de buydu.

Ve onu seviyorlardı. Bu sözleri söylediklerine hâlâ inanamıyordu. Ayrıca gitmesine yardım edeceklerine dair yazılı olarak söz verdiklerine de inanamıyordu. Bu sabah notu çantasına koymuş, bir ihtimalin varlığından duyduğu rahatlama ile onu asla kullanmak istememe arasında gidip gelmişti.

Hep birlikte sessizliğe gömüldüler. İşadamı çantasından bir dizüstü bilgisayar çıkardı ve arka taraftaki bir masaya doğru ilerledi. Jetin motorlarının sürekli uğultusuyla sakinleşen Heavenly'nin göz kapakları ağırlaştı. Göz kapaklarını kapatmadan önce adamların da uykuya daldığını fark etti. Hiç şaşırmadı. Saat altıdaki bu uçuşa yetişmek için sabah dört buçukta uyandırılma çağrıları erken gelmişti.

Bir türbülans sesi onu sarsarak uyandırdı. Ağzının kurummasından Heavenly onun bir süredir uyuduğunu anladı. Beck koltuğunu düzeltti, ellerini gergin göbeğinin üzerinde kavuşturdu ve uyumaya devam etti. Seth'in başı bir tarafa kaykılmıştı. Çenesindeki itibarsız enseyi aydınlatan eğik güneş Z'lerini hiç rahatsız etmiyordu.

Onlara sadece sekiz hafta söz vermişti ama onlarsız bir hayatı gerçekten denemek istiyor muydu? Şu anda kalbi hayır diyordu.

Uçağın görevlisi kabinin önünde belirttiğinde, Heavenly adamların yanından geçip yaklaştı.

Kadın profesyonel bir gülümseme takındı. "Size bir şey getireyim mi, Bayan Young?"

"Su, lütfen. Kalkmadan önce telefonumu uçağın Wi-Fi'sine bağlamaktan bahsetmiştiniz?"

"Elbette." Kusursuz giyimli kadın prosedürü gösterdi. "Şimdi yayın yapabilir, mesaj gönderebilir."

"Birini aramaya ne dersin?"

"Kesinlikle."

Beck ve Seth uyuduğu için Heavenly uçağın ön tarafındaki uzun banka kaydı ve en çok telefon borcu olduğu kişiyi aradı.

Neyse ki Raine ilk zil sesinde telefonu açtı. "Heavenly?"

"Evet. Selam!"

"Nasılsın? Endişelendim." "Özür

dilerim. Ben iyiyim. Sen nasılsın?"

"İyiyim. Hamilelikte reflünün ne demek olduğunu öğrenirken bu küçük farelerden biri sürekli kaburgalarımın tekme atıyor ama bir aydır hiç lekelenme ya da şişlik olmadı, yani iyiyim. Ama konuşmayalı günler oldu. Seni yalnız bıraktım çünkü Hammer bana Beck ve Seth'in Wisconsin'e gittiğini söyledi..."

"Yaptılar. Ve onlara minnettarım. Kendimi çok fazla hissettiğimde her şeyle başa çıkmama yardımcı oldular." "Senin için yapamayacakları hiçbir şey yok."

Heavenly yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bunu anlıyorum."

Raine durakladı. "Uçağa binmişsiniz gibi görünüyor, bu da bana nereye gideceğinize karar verdiğinizi söylüyor."

"Bu yüzden aradım, dün gece çocuklarla konuştuğumuzu bilmen için-"

"Hepsi bu kadar mı?" dedi arkadaşı.

Heavenly yanaklarında bir sıcaklık hissetti. "Tam olarak değil. Nereden biliyorsun?"

"Çünkü ben senin yerinde olsaydım ve adamlarım benim için ülkenin bir ucundan diğer ucuna gelmiş olsalardı, hiçbirimizin üzerinde dikiş yokken beni rahatlatmalarını isterdim ve onlar da beni şımartmaktan mutluluk duyarlardı. Ne de olsa Liam ve Hammer ile dama oynayarak hamile

kalmadım."

Güldü. "Çok güzel bir akşam geçirdik ve bu dönemin sonuna kadar Beck ve Seth ile birlikte Los Angeles'a dönmeye karar verdim."

"Sonra ne olacak?"

"Bilmiyorum." Heavenly vardıkları anlaşmayı açıkladı.

Daha sonra Raine o kadar uzun süre tereddüt etti ki Heavenly neredeyse bağlantılarını kaybettiklerini düşünecekti. "Şu anda çok şey yaşadığını biliyorum ve geri döndüğün için mutlu değilmişim gibi konuşmak istemem ama birkaç hafta kalıp tekrar gidersen onların kalbini kırarsın."

"Benim de endişem buydu. Bu riski almak istediklerinde ısrar ettiler... ama haklı olduğunu biliyorum." Heavenly iç çekti. "Mesele şu ki, babam öldüğünde tüm hayatım göz açıp kapayıncaya kadar değişti. Artık her günüm ve her kararım onun hastalığı tarafından belirlenmediği için, sahip olacağımı hiç düşünmediğim tüm bu seçeneklere sahibim. Bu ani özgürlük kafamı çok kurcalıyor. Ama dürüst olmak gerekirse, biraz da heyecan verici. Bu konuda kendimi suçlu hissediyorum."

"Tatlım, duygular doğru ya da yanlış değildir. Sadece öyledirler." Raine'in sesinde alaycı bir şeyler duydu. "Bunu terapide öğrendim."

"Biliyorum. Ama bundan sonra ne yapacağıma karar vermek şaşırtıcı derecede zor oldu. İlk başta Chicago'ya giderek babamı onurlandırabileceğimi düşündüm. O ve ben hep bir gün gideceğimize yemin ederdik. Ama çocuklarla konuştuktan sonra, Los Angeles'a dönmenin ve onlarla vakit geçirirken dönemi bitirmenin daha mantıklı olduğunu fark ettim. Ne de olsa, okulda ve hastanede verdiğim sıkı çalışmayı bir kenara atmak anlamsız. Ayrıca, babam hayatımın bir sonraki bölümüne yalnız başlamamı ne kadar istese de... kalbim sürekli Beck ve Seth'le kalmamı söylüyor."

"Eminim sana da oldukça ikna edici bir argüman sunmuşlardır. Bütün gece boyunca." "Um...yaptılar."

Raine'in kahkahasına eğlence karıştı. "Ne olursa olsun, bence kalbinin sesini dinlemelisin. Ben yaptığımda işe yaradı. Ama Beck ve Seth'in incinme olasılığı hakkında bir şeyler söylemem gerekiyordu. Onlar benim kardeşlerim gibi. Yardım edemem ama onları korumak istiyorum. Hammer ve Liam konusunda bana yardım etmek için gösterdikleri çabanın karşılığını onlara asla ödeyemem."

"Tamamen anlıyorum. Ama birlikte gerçek bir geleceğimiz olup olmadığını görene kadar hiçbir şeye karar verebileceğimi, hatta yoluma devam edebileceğimi sanmıyorum. Onlarla birlikteyken kendimi güvende ve mutlu hissediyorum. Ve bunu çok uzun zamandır istiyordum. İçgüdülerim bana özel bir şeyler yaşayabileceğimizi söylüyor. Ama babamın bu konuda ne diyeceğini biliyorum..."

"Tatlım, onu tanıımıyordum ve neden bu kadar kötü bir durumda olduğunu ve benden yardım istemediğini başka bir zaman konuşuruz, ama o gitti ve hayatını onun için yaşayamazsın."

Heavenly, Raine'in babasını hayal kırıklığına uğratmak isteyip istemediğini sormazdı; adam onu öldürmeden önce o adamı öldürmek zorunda kalmıştı. Belki de anlamıyordu. "Biliyorum ama yukarıda beni izleyip başını sallıyormuş gibi hissetmemek çok zor."

"Bunun seni istediğin hayata sahip olmaktan alıkoymasına gerçekten izin verecek misin?" Raine içini çekti. "Bak, annemin Hammer ve Liam'la yaşamamı onaylayacağını düşünüyor muyum? Hangisinin beni hamile bıraktığına dair hiçbir fikrim olmamasını? Hayır. Ama geleneksel evlilik dışında her şeyin günah olduğunu düşünecek kadar dindardı. Ayrıca kendi gölgesinden korkuyordu. Bu ben değilim. Babanın düşündüğü ve yaptığı her şeye katılıyor muydun?"

Gerçekten iyi bir noktaya değindi. "Hayır."

"Siz farklı insanlarsınız. O kendi hayatını yaşadı. Onunkinin çok kısa olduğunu ve çoğu babanın çocukları için en iyisini istediğini anlıyorum. Benimki korkunç bir istisnaydı ama bu kavramı

kavriyorum. Benim bebeklerim daha doğmadı bile ama ben şimdiden onların mükemmel hayatlarını planlamak istiyorum. Birlikte yaşadığım iki kontrol manyağından bahsetmiyorum bile... Ama bunu yapamayız çünkü çocuklarımız

Tıpkı sizin kendi yolunuz olduğu gibi, onların da kendi yolları var."

"Sen gerçekten zekisin." Heavenly'nin gözleri yaşardı. "Ve tüm bu kafa karışıklığı kendimi çok aptal hissetmeme neden oldu."

"Aptal değilsin, tatlım. Onun ölümü ani oldu ve sen çok şey yaşadın. Ayrıca, Bill'i öldürdükten sonra ne hale geldiğimi gördün. Duygusal enkazı görmüyorsun. Hala terapideyim. Hâlâ kâbuslar görüyorum. Ama Hammer ve Liam her adımında yanımdalar. Beck ve Seth de senin yanıdaydı, değil mi?"

Burnunu çekti. "Her şeyin ötesine geçtiler."

"Aynen öyle. Tüm bu kargaşa içinde sana karşı, senin kendine karşı gösterdiğinden daha sabırlı davranıyorlar. Şu anda tüm cevapları bilmeni beklemiyorlar, değil mi? Eğer beklerlerse, onlara yeni bir göt deliğı açarım. Yapabilirim, biliyorsun. Ben hormonal bir molotof kokteyliyim."

Mutsuzluğuna rağmen Heavenly güldü. "Hayır. Ve bir kavgada paramı sana yatırırdım."

Raine kıkırdadı, sesi yine yumuşak ve sıcaktı. "Demek istediğim, babanın, hastanedekilerin ya da başkalarının ne diyeceğini düşünmeden kendin için en iyi kararı vermene izin vermen. Kuaför salonumdaki herkesin iki erkekle yaşadığım için tam bir fahişe olduğumu düşündüğünden eminim. Umurumda değil. Aslında, umurumda bile değil çünkü mutluyum. Ve neredeyse eminim ki çoğu seks hayatımı kıskanan sefil sürtükler ama umursayacak enerjim yok. Karar vermeden önce o noktaya gelin. Her ne yapıyorsanız kendiniz için yaptığınızdan emin olun."

"Haklısın. Ve ne olursa olsun, çocukların sonuçtan memnun olması için elimden geleni yapacağım."

"Mutlu olmalısın. Sadece *onları* mutlu etmek için kalırsan mutlu olmazlar. Baban için yaşayamayacağın gibi Beck ve Seth için de yaşayamazsın. Şahsen, seni mutluluktan havalara uçuracaklarını düşünüyorum, asla ayrılmak istemeyeceksin. Ama eğer yanılıyorsam ve Chicago'ya ya da başka bir yere gitmen gerekiyorsa, o zaman git."

Ama Heavenly anlıyordu. "Evet. Los Angeles'a açık bir zihin ve açık bir kalple dönüyorum. Bu ilişkiyi kalıcı bir ilişki gibi ele alacağım ve gerçekten yürütmeye çalışacağım. Sonra Haziran'da beni en mutlu edecek seçimi yapacağım. Ve eğer bu onlardan ayrı olmaksa, onları nazikçe yüzüstü bırakacağım."

"Teşekkür ederim. Ama sanırım nazik davranmak için artık çok geç tatlım. Seni seviyorlar." "Biliyorum. Dün gece bana söylediler."

"Ne dedin sen?"

Nasıl hissettiklerini ilk kez itiraf ettiklerinde, şoktan dilsiz kalmıştı. Kalbi durmuştu. Karnı dönmüştü. Şimdi bile o anı zihninde canlandırdığında ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Üç kelimenin her şeyi bu kadar gerçek kılması ne tuhaf... "Hiçbir şey. Hıçkıra hıçkıra ağlamakla meşguldüm."

"Onların duyguları sizin için gerçekten yeni miydi?" "Evet."

"O zaman dikkatini vermiyordun. Ama ellerin doluydu, o yüzden anlıyorum. Dinle, sen de onları seviyorsun, değil mi? Bunca zamandır seni yanlış anlamıyor muydum?"

Bazı türbülanslar uçağı salladı. Heavenly koltuğunun kolunu kavradı. Beck ve Seth kabinin ortasındaki rahat koltuklarında kıpırdandılar.

Onlara bakarak dikkatle cevap verdi. "Konuşmadınız."

"Konuşamıyor musun? Yakındalar mı?"

"Hâlâ uyuyor... Sanırım."

"Ah," diye mırıldandı Raine, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Peki, bana bir söz verir misin?"

Sonsuza dek kalmak istediğinden emin olmadıkça onlara onları sevdiğini söyleme."

Çünkü bu sözleri söyleyip sonra da gitmesi çok acı verici olurdu. "Gitmeyeceğim. Söz veriyorum." "Teşekkürler. Ne zaman iniyorsun? Burada harika bir gün ve eğer bu senin ilk gecen olacaksa

Onlarla aynı çatı altında yaşıyorsanız, bunu özel kılmalısınız."

Bunu hiç düşünmemişti ama mantıklı geliyordu. "Öğleden önce Beck'in evinde oluruz sanırım. Aklında bir şey var, değil mi?"

"Evet, öyle." Güldü.

Kulağa biraz kurnazca ve lezzetli kötülüklerle dolu geliyordu. Heavenly de aynı fikirdeydi. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Çocuklara bir şeylere ihtiyacın olduğunu söyle. Bir kredi kartı alın. Alışverişe çıkacağız ve bu geceden önce anlamanız gereken birkaç şeyi açıklayacağım."

SETH, Beck'i hastaneye bıraktıktan sonra Cooper Investigations West'in kapısından içeri girdi. River Kendall'la göz göze geldiğinde, adamı masasının arkasında oturmuş, elinde cep telefonu, dizüstü bilgisayarına bakarken buldu. "Geri döndüm. Ne var ne yok?"

Raine'in ağabeyi sarsıldı. "Tanrım, beni korkuttun. Bugün burada olacağını düşünmemiştim." "Sürpriz. En sevdiğin porno sitesiyle özel bir anını mı böldüm?"

River gözlerini devirdi. "Pek sayılmaz. Bayan Ellison kocasının kendisini aldatan bir sapık olduğunu kanıtladığınız için size teşekkür etmek istiyor. Mercury Central'daki adamlar arayıp ekstra güvenlik teknolojisinin harika çalıştığını ve şimdiden hırsız bir çalışanı yakaladıklarını söylediler. Ayrıca yerel bir kreş zinciriyle yeni bir sözleşme imzaladık ve olası çalışanların geçmişlerini kontrol edeceğiz."

"Kiddie Kares geri mi aradı? Bu harika. Her şeyi halletmişsin gibi görünüyor." Aslında River böyle devam ederse Seth onu ortak yapmayı ciddi ciddi düşünebilirdi.

"İnsanları gözetlemek için para almak harika bir şey. Keşke bunu daha önce yapsaydım."

Seth güldü. "Başka röntgenci eğilimleriniz olup olmadığını sormayacağım..."

River başını salladı. "Evet. Yapma."

"Ama madem bu kadar mutlusun, bir hafta daha kaleyi korumanın sakıncası var mı? Beck ve ben Heavenly'yi bizimle dönmeye ikna ettik, en azından şimdilik."

"Güzel. Burada her şeyi hallettim," diye güvence verdi River bir yığın müşteri dosyasını uzatmadan önce. "Bu bok hariç."

Seth onları kontrol ederken, Heavenly'nin evdeki ilk öğleden sonralarını Beck'le değil de en yakın arkadaşıyla geçirmeyi seçmiş olmasına değil, işine odaklanmaya çalışıyordu. Evet, dikkatini dağıtacak şeylere ve başka arkadaşlara ihtiyacı vardı, tıpkı kişisel alana ihtiyacı olduğu gibi. Ama bu, ayrı geçirdikleri zamanı sevmek zorunda olduğu anlamına gelmiyordu, özellikle de onlara sadece sınırlı sayıda hafta garanti etmişken.

Seth'i rahatsız eden bir diğer endişe de Heavenly'nin güvenliğiydi. Bugün kim bilir kaçınıcı kez, onun yerini gösteren uygulamaya dokundu. Masa sandalyesine çökerek onun konumunu ölçtü. Bir araya toplanmış çok sayıda mağazaya bakılırsa, Heavenly ve Raine hâlâ alışveriş yapıyor ve kredi kartını epey çalıştırıyorlardı.

Birkaç saat sonra, üzerinde çalıştığı son dosyaları da kapattı ve River'a gülümsedi. "Harika iş çıkardın dostum. Harika bir iş çıkarıyorsun."

"Teşekkürler."

"Peki... bundan sonraki performansınızın bu düzeyde olacağını varsayabilir miyim? Yoksa

Pike'in senin kız arkadaşınla çıktığı gerçeğini takıntı haline getirmekten vazgeçmek için kendini işe mi vereceksin?"

River, "Tanrım, TMZ'nin benim özel hayatımı haber yapıp yapmadığını sorardım ama eminim sadece Raine'in işgüzar ağzıdır," diye hırladı. "Kıza kafayı taktığım falan yok. Sadece onunla konuşmak istiyorum. Bazı cevaplanmamış sorularım var."

"Pike ile nasıl yakınlaşabildiği gibi mi?"

"Şey, o. Evet, öyle. Ama aklımda başka şeyler de var. O gece sürprizlerle doluydu diyelim."

"Ama ona karşı hiçbir şey hissetmiyorsun?" "Duygularım yok."

Seth buna inanmıyordu. "Yani Pike onu Shadows'a getirse ve onu bağladığını, tokatladığını, üzerine çıktığını, penetrasyon yaptığını görsen umurunda olmazdı-"

"Kapa şu lanet çeneni." Kıdemsiz özel dedektif sandalyesinden fırladı ve ona doğru bir bakış fırlattı. "Onun hakkında konuşmaktan bıktım."

Ama belli ki onu düşünmeyi bitirmemişti. Ya da onu istemeyi. Seth bir sırtışı ısırdı. "Adı ne demiştin?"

"Ben yapmadım."

River'ın yolunu kesti. "Tecrübelerime dayanarak söylüyorum. Eğer hâlâ onu düşünüyorsan, vazgeçmemelisin. Belki de onu kazanmayı denemenin zamanı gelmiştir. Sana yol göstermekten mutluluk duyarım."

"Nasıl paylaşılır? Nefesini boşa harcama. Pike ile asla bir şey paylaşmam, özellikle de onunla."

"Pekâlâ. Eğer fikrini değiştirirsen, teklifim geçerli." Seth rahat bir omuz silkmeye geçti ama Beck'i bilgilendirmek için sabırsızlanıyordu.

Cebinden cep telefonu çaldı. Seth telefonu çıkardığında kıkırdamaktan kendini alamadı. Şeytandan bahsetmişken...

Burada bitti. Bitirmek üzere misin?

Beş dakika içinde çıkacağını söyleyip telefonunu tekrar bir kenara koydu.

"Ben çıkıyorum," diye duyurdu. "Herhangi bir sorun olursa beni ara." "Ararım." River ona başıyla onay verdi.

Seth diğer adamın sırtına bir tokat atarak ofisinden çıktı ve hastaneye doğru yola koyuldu.

Doktor cipine atlar atlamaz Seth otoyoldan aşağı, dairesine doğru yola koyuldu. "Heavenly'yi bizimle dönmeye ikna ettiğimiz için çok mutluyum," dedi Beck.

"Evet, geçici olarak," diye tükürdü Seth.

"Oraya gitme. Onu kalıcı olarak kalmaya ikna edeceğiz çünkü ona istediğini verebiliriz.

-Aidiyet, sevgi ve aile duygusu."

"Ben buna varım." Seth durakladı. "Ama şu anda daha büyük bir aileye ihtiyacımız yok, bu yüzden onu bir an önce doğum kontrolüne almalıyız. Ayrıca prezervatiflerden nefret ediyorum."

"Tek eşli olmadan seksin nasıl bir his olduğunu bilemezdim." Yani Beck hiç tek eşlilik yapmamış mıydı? "Bu"-Seth'in dudakları sırtarak kıvrıldı-

"güzel."

"Ve hoş?" Beck yanak diliyle alay etti. "Ben de çocuksuz yapmayı düşünmezdim. Ama ailemizi genişletmeye karşı değilim. Heavenly'nin çocuğumuzu taşıma düşüncesine bayılıyorum."

"Şu anda mı? Aklını mı kaçırdın sen?"

"Onun karnını yuvarlak ve olgun bir şekilde hayal edemezsin-" "Hayır. Senin sorunun ne?"

Beck başını eğdi. "*Senin* derdin ne lan?" "Bizimle kalsın diye onu tuzağa düşürmek için hamile bırakmayacağım."

"Onu tuzağa düşürmekten kim bahsetti? Tanırım, dostum. Bokserini bükme. Onun rızası olmadan onu hamile bırakmayız."

"Bu da gelmiyor. Yıllarını babasına bakarak geçirdi. Şimdi kanatlarını açmayı o kadar çok istiyor ki, kapıyı yarı yolda bıraktı," dedi Seth. "Hamile kalsa ve çocuğumuzu da yanında götürse ne hissederdin?"

"Bak, sen ve ben onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapmaya karar verdik bile. Eğer bunu başarırırsak, gitmeyecektir."

Seth ikna olmamıştı. "Bir bebek onu mutlu etmez, dostum. Okulu bitirmesi gerekiyor, bizim onu bağlamamız değil."

"Bu gece tohumlarımızı ekeceğimizi söylemiyorum. Ama ikimiz de gençleşmiyoruz. Hâlâ çocuklarımıza sörf yapmayı, bungee jumping yapmayı, beyzbol oynamayı -bu tür şeyleri- öğretebildiğim sürece öğretebilmek istiyorum."

"Gelecek hafta tekerlekli sandalyeye mahkûm olacakmışsın gibi konuşuyorsun," dedi Seth. "Bu şeyleri on yıl sonra da yapabiliriz."

"On yıl mı?" Beck havladı, yüzünde dehşetin izleri vardı. "Boş ver onu. Kırk altı yaşında olacağım. Bir ya da en fazla iki yıldan bahsediyorum. Çocuk sahibi olmak senin için bir sorun mu?"

Bu konuşma şuydu. "Bu benimle ilgili değil. Okuldan sonra Heavenly çalışmak istiyor. Buna ne dersin?"

"Bir dadı tutarız. Paramız yok değil ya."

Seth başını salladı. "Zorluyorsun. Yerleşmesi ve bahsettiğin o yuva duygusunu bulması gerekiyor. Sonra da sevildiğini bildiğinden emin olmalıyız. Ondan sonra, *eğer kabul ederse*, belki bir gün çocuklar hakkında konuşuruz."

Beck delici bir bakışla onu inceledi. "Neden onun hamile kalmasına gerçekten karşısın?" "Nedenini az önce söyledim."

"Onun ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarımızdan üstün tutmayı anlıyorum. Ama eğer hayatımızın geri kalanını birlikte geçireceksek-" "Bunun garantisi yok."

Beck'in iç çekişinde hayal kırıklığı çınladı. "Ama eğer olsaydı, o zaman çocuk ister miydin?"

Seth çenesini sıktı. "Bir aile kurmayı onunla konuşmamız gerekecek. Şu anda acelem yok."

Beck'in dudaklarından mırıltılı bir küfür döküldü. "Peki. Hap kullanması konusunda onunla konuşacağız." "Ona bir senaryo yazamaz mısınız?"

"Yapabilirim." Beck omuz silkti. "Ama bir kadın doğum uzmanına muayene olursa kendimi daha iyi hissederim. Cinsel olarak hiç aktif olmadığı için hiç muayene olduğundan şüpheliyim."

Bu Seth'in duraklamasına neden oldu. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Bunu onunla konuştuktan sonra Heavenly'ye bir randevu alacağım. Bu onun bedeni." "Üç dakika önce hamile bırakmaya çok istekliydin."

"Isır beni." Beck hırladı. "Kızımızla bir aile kurmak istediğim için özür dilemeyeceğim."

"İstemediğimi söylemedim. Ama şu anda çocuklar hakkında konuşmak anlamsız." Seth dikkatini hızla çılgın Los Angeles trafiğine çevirdi. "Hazır başlamışken, seninle halletmemiz gereken bir şey var PDQ. Dün gece bana gönderdiğin Heavenly'ye çakmakla ilgili mesaj var ya? Bu beni düşündürdü... İkimiz de tuhaf saatler geçiriyoruz. Birimiz çalışırken diğeri evde onunla yalnız kaldığında ne olacak?"

Beck birkaç uzun saniye boyunca sessiz kaldı. "Bir ay önce, birkaç horoz kafesi sipariş ederdim, ama-"

"Siktir et onu. Ne senin ne de bir başkası için cehennem kapısı takmayacağım."

"Ben de öyle. Ama nereye varmak istediğini anlıyorum." Beck yüzünü buruşturdu. "Bu berbat bir

şey."

"Oldukça fazla. Ve dürüst olmak gerekirse. Eğer onunla yalnız olsaydım ve o beni isteseydi.

onu reddet."

"Ben de beklemezdim," diye itiraf etti Beck. "Ve biz işlerimizi yoluna koyamıyoruz diye o neden beklemek zorunda kalsın ki?"

"Evet. Kıskanmıyorum, aslında..." Seth artık bunu aşmıştı. "Ben de. Ama?"

"Liam ve Hammer, Raine ile ilişkilerinin başlarında zorlandılar çünkü Raine'in taraf tutacağından ya da birini diğerine karşı kıskırtacağından endişe ediyorlardı."

"Bu onların kafasındaydı."

Seth aynı fikirde değil. "Liam için gerçek gibiydi. Raine yıllardır Hammer'a aşıktı. Liam onu sadece birkaç aydır tanıyordu. Üçü bunu çözene kadar, Liam sık sık ikinci planda kaldığını hissediyordu."

Beck, "Ancak, en azından Hammer'ın bana söylediğine göre, kesinlikle açık kapı, açık ilişki politikası uygulayarak uyumu korudular," dedi. "Raine onlara eşit ilgi göstermeyi kabul ediyor ve ikisi de onunla birlikte olmak konusunda diğerine bir bok vermiyor."

"En pratik ve en mantıklı çözüm bu gibi görünüyor." Seth ona doğru baktı. "Ama bu adamların arasında on yıllık bir dostluk ve güven var."

O ve Beck yapmadı.

"O zaman sen ve ben, bizim için neyin işe yarayacağını bulana kadar konuşmaya devam etmeliyiz." Beck omuz silkti. "Şakalar bir yana, makul olabileceğimizi düşünmek isterim."

"Umarım öyledir. Heavenly ile sadist bokunu ona boşaltmadan birlikte olabilir misin? O mazoşist değil. Ve daha fazla incinmeye ihtiyacı yok."

Doktor sinirlendi. "Akıllı bir adam için gerçekten aptal olabiliyorsun. Benim 'sadist bokumun' onun kederini atlatmasına yardımcı olabileceğini hiç düşündün mü?"

Ya cerrahın bir bildiği varsa?

"Ama madem ki yasak faaliyetlerden bahsediyoruz..." Beck ona ters ters baktı. "Her zamanki hızını biliyorum ve bu çok kaba ve pis."

"Oh, lütfen. Sen de mi bu şekilde sevmiyorsun?"

"Mesele o değil. İçimdeki canavarı dizginleyebilir ve onun iyiliği için vanilya gibi tutabilirim." Beck meydan okuyan bir kaş kaldırdı. "Peki ya sen?"

"Tabii ki."

Deneyebilirdi.

"Güzel. O zaman anlaştık. Özellikle de şu rol yapmama saçmalığını yapmanı istemiyorum."

"Bunun tamamen rızaya dayalı ve tamamen müzakere edilmiş olduğunu anlıyor musun? Onun iradesi dışında asla bir şey yapmam."

"Öyle mi? Kıç kırbaçlama da tamamen rızaya dayalı ve tamamen müzakere edilmiş bir şeydir." Beck elini yüzüne götürdü ve içini çekti. "Burada oturmuş didişiyoruz ama gerçek şu ki bizi çok şaşırtabilir. Dün gece kesinlikle şok oldum."

"Kesinlikle." Birçok nedenden dolayı. "Seks, dostum.

Tanrım..." Beck başıyla onayladı. "İlk seferden bile daha iyi."

"Katlanarak. Onun bu kadar sınır tanımaz olacağını hiç beklemiyordum. Bana onu ne kadar ileri götürebileceğimizi öğrenmek istemediğini söyle. Çünkü eğer denersen, sana pis bir yalancı derim."

"Hayır, bilmek için ölüyorum. Hammer'ın kulübüne ilgi duyduğunu ifade ettiğinde? Beni şaşkına çevirdi."

"Evet. Ama şu anda çok kırılğan. Onu kırmadan fazla zorlayamayız diye endişeleniyorum."

Beck sessizleşti. "Dün gece çok mu fazlaydı?"

"Yukarı çıkmadan önce sorsaydın öyle düşünürdüm ama..."

Seth cipi apartman kompleksine çekip park ettiğinde konuşmayı kısa kestiler. Beck'in evine taşınmak üzere eşyalarını almak için dairelerine girdiklerinde, alarm sistemini metodik olarak devre dışı bıraktı.

Beck yumuşak bir ıslık çaldı. "ok iyi bir güvenlik sistemi." "Asla fazla-"

"Paranoyak mı?" Doktor sırttı.

"Dikkatli ol," diye dzelitti Seth.

Oturma odası ve mutfakta yaptığı hızlı bir tarama, o yokken eve kimsenin girmediğinden emin olmasını sağladı. alınacak pek bir şey yoktu -en azından görünürde yoktu- ama başka değerli eşyaları da vardı.

Beck'e döndüğünde kaşları çatılmış, pelüş koltukları ve yastıklı sandalyeleriyle sade siyah ve beyazın hâkim olduğu düzenli mekânın zihinsel envanterini çıkartıyor gibiydi. Dergiler bile düzgün bir sıraya dizilmişti. "Ne?"

"Bir bekâr evi için çok temiz. Hizmetiniz falan mı var?"

"Dağınıklığa tahammül edemem."

Beck ona yan gözle baktı. "Açıkça."

"Hadi eşyalarımı toplayalım, ha? Yatak odasıyla başlayacağız. Umarım senin evine dönmemiz uzun sürmez."

Beck "*Bizim* yerimiz," diye dzelitti. En azından şimdilik.

Dolaptan birkaç giysi torbası çıkartıp içine birkaç giysi tıkıştırdıktan sonra döndüğünde Beck'in kaşlarını çatmış onu incelediğini gördü. "şimdi ne olacak?"

"Kaç tane lanet takım elbisen var? Ve cidden giysilerini renklerine göre mi dzenliyorsun?"

Seth kaşlarını çattı. "Sen kendininkileri nasıl dzenliyorsun?"

"Bilmiyorum. Sen OKB misin, dostum? Ve bu ne biçim bir askı böyle?"

"Hey, her şeyin düzenli olmasını severim ve buruşuk kıyafetleri sevmem."

"Bunun normal olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Seth homurdandı. "Ve sen de normalliğin modeli misin?" Beck gözlerini devirdi ama neyse ki sustu.

Yatağın zerine birkaç bavul attı. "Dolabı bitireceğim. şifonyerimi boşaltır mısın? Ve ukala yorumlarını kendine saklar mısın?"

Doktor ilk çekmeceyi çekip açtı. "Gerçekten mi, dostum? Bu da ne böyle?"

Beck'in neyi işaret ettiğini görmek için eğildi. "Bunlar orap."

"Evet, kesin sıralar halinde düzenlenmiş. Ve boxer'larınız mükemmel bir şekilde katlanmış, renklerine göre düzenlenmiş ve bir... bu kutu da neyin nesi?"

"Bir i amaşını düzenleyicisi."

"Tamam, bu yanlıştan da öte, dostum. Konu alışverişe geldiğinde *Queer Eye*'a *takıldığını* biliyorum ama bence X kromozomun Y kromozomunu kendine kaltak yapmış."

"Sırf hayvan olmadığım için..." Seth ona ters ters baktı. "Neden lanet olası kıyafetlerini düzgünce paketlemiyorsun ve çeneni kapatmıyorsun?"

Beck ona meydan okuyan bir bakış fırlatarak çekmeceyi çıkardı ve hepsini kabaca valizin içine attı. "Bu nasıl?"

"Pislik."

"Seğirmedin bile. Etkilendim."

Hayır, ama içindeki temizlik manyağı mutlu değildi. Seth dolabı boşaltmayı bitirmeden önce Beck'i terslemekle yetindi. Yatak odasını boşalttıktan sonra anahtarlarını aldı ve aceleyle koridorun sonundaki gömme dolaba gitti.

Beck kapı aralığından seslendi: "Sakin bana içeride daha fazla renk uyumlu giysi olduğunu söyleme," dedi.

"Hayır. Çok daha iyi bir şey." Kapının kilidini açtı, ışığı yaktı ve doktora göz atmak için geri çekildi.

Beck'in gözleri büyüdü. "Kutsal cephanelik, Batman. Ne oluyor lan?"

Doktor şaşkın bakışlarını duvarlara dizilmiş otomatik ve yarı otomatik tüfekler, çok sayıda av tüfeği ve sayısız tabancanın üzerinde gezdirdi. Düzinelerce cephane kutusu yerde düzenli sıralar halinde istiflenmişti. "Burası benim silah zindanım."

"Uzaylı istilasına mı hazırlanıyorsunuz? Bir zombi kıyametine mi? Yoksa Armageddon'a mı?" "Komedyenlik yapma. Hazırlıklı olmakta yanlış bir şey yok."

"Bir kutu prezervatif hazırlandı. Bu mu? Çoğu üçüncü dünya ülkesini ezmek için yeterli ve hala yedek cephanemiz var."

"Harika değil mi?" Seth sırtıttı. "Tabii bunları senin evinde saklamamla ilgili bir sorunun yoksa?"

"Hayır. Her zaman kendi yasadışı silah zulamı istemişimdir."

"Komik değil misin? Gevezeliği bırakıp bunları çantalarına koymama yardım etmeye ne dersin?"

Uzun sürdü ama sonunda SUV'u yüklediler - ateşli silahlarının çoğunu arka kapağın altındaki gizli dolaba sakladılar - sonra siteden çıkıp otoyola doğru döndü. Arabalar frene basmaya başladığında giriş rampasını ancak çıkabilmişti. Yolun çeyrek milden daha az bir kısmında tampon tampona durdular.

"Orospu çocuğu..." Seth elini direksiyona vurdu. "Buradaki trafikten nefret ediyorum." "Sanki New York daha mı iyi?"

"En azından Manhattan'da bir yere gitmek istediğimde farklı bir yol bulabiliyordum. Burası... Eğer otoyol bozuksa, hapı yuttun demektir."

Beck sadece homurdandı ve gözlerini pencereden dışarı dikti. "Seni rahatsız eden başka bir şey mi var, dostum?"

"Temizlik manyağı olman dışında mı?" diye takıldı cerrah. "Artık kavga etmediğimize göre aramız o kadar da kötü değil diye düşünüyordum."

Beck'in haklı olmasından nefret etmediği tek an buydu. Heavenly ile sağlam bir zeminde değillerdi ama onu kalmaya ikna edebilirlerse, Seth bazı sorunlarını çözmesi gerektiğini biliyordu. Bu ikisiyle tanışana kadar, bırakın kalıcı bir ilişkiyi, kendisini hiçbir *zaman* bir çift olarak hayal etmemiştir. Şimdi onlarsız bir hayat düşünmekten nefret ediyordu.

"Son birkaç gündür yaşadığımız onca ağır şey göz önüne alındığında, yumruk yumruğa gelmemiş olmamız şaşırtıcı."

Beck ona ayık bir şekilde başını salladı. "Seks bir yana, sence dün gece ona gerçekten ulaşabildik mi? Eve dönüş uçağında çok sessizdi."

"O mu yoksa biz mi uyuyakaldık?"

"Bununla bir ilgisi olabilir." Doktor ona kendini küçümseyen bir sırıtış gönderdi. "Bizimle geri döndü, bu harika bir şey, ama hala bir sürü gururu var."

"Ve uzun bir inatçı çizgi, biliyorum. Ama sonunda ihtiyacı olduğunda bizden yardım istemeyi"

öğrendiğini umuyorum."

Seth de öyle umuyordu. "Benim en büyük endişem Abel'a verdiği sözler. Onlar gerçek

bizi terk etmesinin sebebi."

Beck başıyla onayladı. "Ona her şeyden önce babasının onun mutlu olmasını istediğini hatırlatmaya devam etmeliyiz."

"Katılıyorum ama ona biraz macera da yaşatmalıyız."

"Hey, onu benimle köprüden bungee yapmaya ikna ettim. Bundan daha maceracı bir şey olamaz."

Seth alaycı bir tavırla, "Ben de onu kusturduğunu duydum," diye karşılık verdi. "Ama kastettiğim bu değildi."

"Biliyorum. Onun 'dünyayı görmesinden' bahsediyorsun. Her ne kadar bundan nefret etsen de, dostum, bu ona biraz özgürlük vermek anlamına geliyor."

"Düşünüyordum da... Babasının suçluluk duygusuna hitap ederken bunu aşmanın bir yolunu bulabilirim.

Duymak ister misin?"

CHAPTER TEN

"BUNDAN EMİN MİSİN?" HEAVENLY OTURURKEN SAÇLARI SICAK BIGUDİLERLE SARILMIŞ HALDE SORDU Beck'in modern ana banyosundaki makyaj masasının önünde, tertemiz beyaz kuvars tezgâhlara yayılmış bir sürü kozmetik ürün var.

"Kesinlikle. Neden endişeleniyorsun?"

Sebebini anlamakta zorlanıyordu. "Alışveriş yaparken çok eğlendim, lütfen yanlış anlamayın ama sanki çalışıyor ya da ders çalışıyor olmalıymışım gibi geliyor..."

Raine sandalyenin etrafında döndü ve eğilerek omuzlarını avuçlarının içine aldı. "Zor bir hafta geçirdin. Bahar tatilindesin ve babanın küllerini savurmaktan yeni döndün. Çocuklardan hiçbiri bugün çalışkan bir şey yapmanı beklemiyor. Kendine fazla yüklenme."

Heavenly nefesini içine çekti. "Bu büyük bir hız değişikliği..."

"Eminim, ama Beck ve Seth ile bir deneme olarak yaşayacaksan, hepinizin ne kadar iyi anlaştığını görmek için kendine bolca zaman tanımak istemez misin?"

"Elbette. Bunu çok ciddiye alıyorum... ama küçük sırtışın beni geriyor. Neyin peşindesin?"

Raine güldü. "Sadece yardım ediyorum. Art niyetli olduğumu kabul ediyorum. Kalmanı istiyorum."

Heavenly ayağa kalktı ve arkadaşını kucakladı. "Sen ve çocuklar, yani son zamanlarda tanıştığım herkes hayatımda olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum. Siz en iyisisiniz."

"Ben de sana." Raine göz kırptı ama bu onun burnunu çekmesini engelleyemedi. "Sen de gözyaşı dökme. Makyajını mahvedecek. Son zamanlarda telefonunu kontrol ettin mi? Beck ve Seth dönüyorlar mı?"

Heavenly cihazı tezgâhtan aldı ve Beck'ten gelen bir mesajı gördü. "Evet, yirmi dakika önce trafik sıkışıklığından kurtulmuşlar."

"O halde acele etmeliyiz." Şeftali pembesi allığını yanaklarına sürüp yüzüne bir spreyle siktikten sonra ona bir ruj tüpü uzatırken, neşeli esmer kız spekülâtif bir bakış fırlattı. "Bunu sür. Umarım buradaki güç dinamiğini anlamışsındır."

"Güç dinamiği mi?" Heavenly rengi dudaklarına uyguladı, sonra etkisine gözlerini kırıştırdı. "Bu normalde sürdüğümünden daha koyu..."

Raine döndü. "Lolipop Pembesi'nin sana çok yakışacağını biliyordum. Sende kalsın. Benden çok daha iyi giyiyorsun."

"Ama... bu çok mu fazla?"

"Şaka mı yapıyorsun? Bu ağız *beni becer* demiyor mu?"

Heavenly dudaklarını birbirine yapıştırdı. Mercan ve pembe arasında parlak bir tondular. Parlak. Seksi. "Sanırım, ama-"

"O zaman mükemmel. Şimdi odaklan. Güç... Beck ve Seth sana Dom olduklarını söylediler, değil mi?"

Bu soru Heavenly'yi şaşırtmamıştı. Raine muhtemelen biliyordu çünkü hepsi Hammer'ın kulübüne ü y e y d i .

Başını salladı. "Bir keresinde açıkladılar ama bunun ne anlama geldiğinden hâlâ emin değilim."

Raine kara bir kaş kaldırdı. "Sanırım açıklama yapacak zamanımız olmadı. Seni bilgilendirecekler. Demek istediğim, gücünüzü anlıyor musunuz?"

Heavenly omuz silkti. "Bu sabah uçakta telefonumdan Google'da biraz araştırma yaptım. Gördüğüm web sitesi gücüm olduğunu söylüyordu, ama sahip olduğum tek güç hayır demek gibi görünüyordu."

"Neden böyle düşündüğünüzü anlıyorum... ta ki gerçekten anlayana kadar. Benim her şeyi kavramam uzun ve acı verici bir zaman aldı, bu yüzden bir arkadaş olacağım ve sana bazı ipuçları vereceğim."

"Sadece birkaç ay kalsam bile, sanırım onlara ihtiyacım olacak."

Raine gülümsedi. "Öncelikle Beck ve Seth senin ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının üzerinde tutacaklar ama hemen hemen her konuda gerçek ve dürüst olmalısın. Kesinlikle bir daha onlara yalan söylemek yok."

Heavenly yüzünü buruşturdu. "Sadece çalışmaya ve babama bakmaya çalışıyordum ve-"

"Biliyorlar ama bu nedenlerin hiçbiri önemli değil. Önemli olan onlara sorunlarınızdan bahsetmemiş olmanız."

"Yine mi bu? Onlar benimdi."

"Kafanın içinde. Onlara değil." Raine kaşlarını çattı. "Bazookas ve babanı sana Dom olduklarını söyledikten önce mi yoksa sonra mı öğrendiler?"

"Daha önce."

"Yani seni cezalandırmadılar mı?"

"Hayır. River'a şeyimi teklif ettiğimi duyduklarında beni tokatlamakla tehdit ettiler..."

"Bakirelik mi? Evet." Homurdandı. "Bu konuda o kadar eğildiler ki, tehdit etmekten fazlasını yapmadıklarına şaşırdım."

"Beni gerçekten ceza olarak dizlerinin üzerine yatırır mı?" Ama cevabı biliyordu. Bu onun kızarmasına ve kendini biraz ateşli hissetmesine neden oldu.

Bir ay önce, biriyle bu kadar kişisel bir ilişki kurmayı hayal bile edemezdi. Şimdi, hâlâ biraz doğal olmasa da yardımcı olduğunu hissediyordu.

"Bir kalp atışında. Ve yalan söylemekten başka birçok nedenden dolayı, bu yüzden dinleyin. İyi değilsen asla iyi olduğunu söyleme."

"Tamam. Başka ne var?"

"Tıslama. Kişisel deneyimlerime dayanarak söyleyeyim, bu büyük bir hayırdır. Sakin ve etkili bir iletişim isteyeceklerdir. Ve kendiniz hakkında olumsuz şeyler söylemeyin. Şişkin hissettiğinizi söyleyebilirsiniz. Ama şişman bir inek olduğunuzu söyleyemezsiniz." Hamile kadın muzip bir sırıtışla şişen karnını ovuşturdu. "İnanın bana, biliyorum."

Heavenly bir elini arkadaşının bebek yumrusuna dokundurdu ve kıskançlık hissi veren bir şeyle yumuşadı. "Yapmayacağım."

"Ne yaparsanız yapın, gerçek olmadıkça gözyaşlarınızı onlara vermeyin." Bir insan neden sahte ağlar ki? "Ben asla-"

"Güzel. Bir diğer önemli ipucu: Eğer size yatakta ya da yatak dışında bir şey yapmanızı söylerlerse, ya onlarla oturup neden yapamayacağınızı açıklayın -çünkü mantıklı bulacaklardır- ya da size söyleneni yapın. Aksi takdirde, sonuçlarıyla yüzleşmeye hazır olun."

"Şaplak gibi mi?" Dürüst olmak gerekirse, bundan hoşlanmıştı... itiraf etmek

istediğinden daha fazla. "Eğer şanslıysan. Ama her zaman değil."

"Başka ne yapabilirler ki? Ben nereden bileyim?"

"Bazen itaatsizliğin cezasını size önceden söylerler. Söylemeseler bile, sonra

Onları tanıdıkça çok fazla tahmin yürütmek zorunda kalmayacaksın." Raine, Heavenly'yi sinirlendiren bir şekilde sırttı. "Ama pazarlık konusunda iyi olmanı öneririm, tatlım. Bu ikisiyle sürekli pazarlık yapacaksın."

"Ne pazarlığı?"

Raine sanki çok belli olması gerekiyormuş gibi gülümsedi. "Her şeyi. Eğer henüz anlamadıysan, senden en çok istedikleri iki şey var. Seks dışında. Güven ve bağlılık. Sonsuzluğu düşünmek için iyi bir zihinsel ortamda olmadığını biliyorum ama-"

"Onlara güveniyorum."

Esmer kadın kaşlarını kaldırdı. "Onlar bu şekilde görmüyorlar. Onlara Bazookas'tan, babandan ve diğer şeylerden neden bahsetmediğini anlıyorum. Pek çok insan ailevi ve mali durumlarını gizli tutmak ister, özellikle de yeni bir ilişkide. Ama artık sen onlarınsın, en azından onların zihninde. Sizden çok daha fazlasını bekleyeceklerdir. Ve bir şeyleri gizlediğinizde, onlara gerçekten inansaydınız anlatırdınız diye düşünürler."

Bu Heavenly'yi dehşete düşürdü. "Ama bu değil-"

"Doğru mu? Fark etmez. Bunu böyle kabul edecekler. Onları incitmek mi istiyorsun? Sır sakla. Aslında bu bizim evimizde bir numaralı hayır-hayırdır."

"Bu kural iki taraflı mı işliyor? Senden bir şeyler saklıyorlar mı?"

Sessizleşti. "İlişkimizin başlarında hepimiz gerçeklerimizi ve duygularımızı sakladık. Bu bizi neredeyse mahvediyordu."

Yani hayır, artık hiçbirimiz sır saklamıyoruz."

Heavenly her şeyi ağzından kaçırmayı hayal bile edemiyordu. "Kavranması gereken çok şey var."

"Ve buna alışmak zorunda kalacaksın. Bunu biliyorlar. Ama elinden geleni yap. Eğer istekli değilseniz, kalmanız için bir neden yok."

Belki de yapmamalıydı ama Heavenly'nin kalbinin onu nereye götürdüğünü görmesi gerekiyordu. Kararlarını suçluluk duygusunun vermesine izin veremezdi.

"Yapacağım."

"Güzel. Sadece senin paylaşmak istediğin kısımlarla yetinmeyecekler." Raine bir eline bir tüp maskara, diğerine de bir kirpik kıvrırcı aldı. "Üç kat."

Heavenly başını sallayıp işe koyulurken, arkadaşı yatak odasına geçip bugünün alışveriş alışverişini çantalarından indirmeye başladı. "Sence bu akşam içki ve yemek için hangi elbise iyi olur?"

"Kesinlikle pembe olan."

Heavenly gözlerini kırpmamaya ve yüzüne rimel bulaşmamasına çalıştı. "Emin misin?" "Kesinlikle. Buna *bayılacaklar*. Bitirdin mi?"

"Neredeyse."

Birkaç dakika sonra ayağa kalktı, pamuklu bir bezle hatalarını sildi, sonra yatak odasına koştu ve Raine'i söz konusu elbiseyi düzeltirken ve bir ayakkabı kutusunun içinde balık avlarken buldu. "Bilekten askılı bej topukluları giy. Giyinmeye hazır mısınız?"

Heavenly başını sallayarak sade şortunu ve tişörtünü çıkardı.

"Bunlara ihtiyacın olacak." Raine başka bir çantayı karıştırdı ve iki pembe kumaş çıkardı, sonra da kızın eline tutuşturdu. "Bu elbisenin altına giymen için aldığım küçük bir şey."

"Teşekkür ederim. Bunu yapmak zorunda değildin..." Heavenly aşağı bakarken otomatik olarak şöyle dedi. "Bunlar transparan."

"Evet, böylece elbisenin içinden görünmezler, sadece destek sağlarlar." "Elbette, ama ben genelde böyle şeyler giymem..."

"Seksi mi?"

"Kullanışsız diyecektim."

Raine güldü. "Bu gece pratik yapmayı unut tatlım. Sen giyinirken ben de tarağı ve saç spreyini bulayım."

Esmer kadın banyoya girip gözden kaybolduğunda, Heavenly faydacı iç çamaşırlarından sıyrılıp yeni sütyenini giydi. Aşağıya doğru bir bakış, kumaşın içini görebildiğini kanıtladı. Ona bakan herkes meme uçlarının pembeliğini görebilirdi.

Beck ve Seth de bundan hoşlanmaz mıydı?

Küçük bir sırtısla ona uyan tangayı giydi. Aslında kalçalarının üzerinde iki şeffaf kumaş şeritten, arka tarafını hafifçe ikiye bölen bir başka şeritten ve seksinin etli yastığının üzerinde korse ipleri gibi bağlanmış iki küçük kurdeleden başka bir şey değildi.

"Bu onları kesinlikle çıldırtacak, değil mi?" diye seslendi Raine'e.

Arkadaşı elinde saç aletleriyle köşeden baktı, sonra sırtıttı. "Oh, onları öldüreceksin. Ve sabah olduğunda kendini şanslı bir kız gibi hissedeceksin. O zaman gerçek gücünün farkına varacaksın."

Kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

Raine'in gülümsemesi genişleyerek sinsî bir hal aldı. "Kukunun gücü. Beni yanlış anlamayın. Aklınız ve kalbiniz onlar için önemli. Sizi hem içinizden hem de dışınızdan anlamak isteyeceklerdir. Ama sahip olmak istedikleri şey bacaklarınızın arasında sahip olduklarınızdır. Ve bunu o kadar çok istiyorlar ki, sizi mutlu etmek için düğümlere ve simitlere dönüşmeye razı olacaklar."

Bu kulağa heyecan verici ama manipülatif geliyordu, bu da Heavenly'nin kafasını karıştırdı. "Ama... cinsel çekiciliğimden daha fazlası olmam gerekmez mi?"

Hamile esmer her şeyi yatağın üzerine fırlattı ve ona doğru geldi, yüzünü yumuşatan bir anlayış vardı. "Tatlım, sen öylesin. Aksi takdirde seni sadece arzularlardı. Ama seni *seviyorlar*. Kukun onlara tutkularını ve sahip olduklarını hissettirmek için gerçekten içgüdüsel bir araç sağlıyor."

"Bütün bunları nasıl anlıyorsun?"

"Bir süre sonra, inan bana, sen de akıcı bir şekilde Domca konuşacaksın." Raine onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Gerçekten harika görünüyorsun. Akıllarını kaçıracaklar." İç çekti. "Umarım ikizlerden sonra vücudumu geri kazanırım. Şimdi acele et ve elbiseni giy."

Heavenly biraz yardımla kısa, şeffaf giysiyi yerine yerleştirdi. Narin pembe dantel tığ işiydi ve eski moda görünebilirdi... eğer bu kadar kısa ve şeffaf olmasaydı. İpekli iç çamaşırı daha da kısaydı ve örtücü olması gereken bir giysi için son derece şeffaf görünüyordu. Meme uçlarının dış hatlarını görebilecekler miydi? Ve arka tarafını zar zor örttüğü gerçeği konusunda ne yapmalıydı?

"Çarpıcı." Raine belli ki memnun olmuş bir şekilde başını salladı.

"Bu kadar küçük bir elbise için çok büyük bir fiyat etiketi vardı." Kredi kartı makbuzunu imzalarken kendini biraz suçlu hissetmişti. Adamlar ona zaten ihtiyacından çok daha fazlasını vermişlerdi. Daha fazlasını almak onu açgözlü hissettirmişti.

Raine sadece güldü. "Aldırmazlar. Güven bana. Şimdi ayakkabılarını giy. Ben de saçındaki bigudileri çıkarayım."

Tehlikeli bir dengeleme hareketiydi ama ikisi de görevlerini başardılar, tam o sırada dışarıda bir araba kapısının çarpma sesini duydu.

Raine pencereye doğru koştu. "Bunlar onlar." Sesi baş döndürücüydü.

Heavenly aniden çok gergin hissetti. Ya planlandığı gibi gitmezse?

"Çabuk! Eğil ve saçlarını savur," diye talimat verdi Raine, bukleleri parmaklarıyla kabartarak yardım etti. "Tamam, ayağa kalk ve başını arkaya çevir."

"Seks saçım varmış gibi görünmeyecek miyim?" "Amaç da bu zaten."

Raine'in bariz heyecanı karşısında başını sallayan Heavenly ona uydu.

Arkadaşı gıdıkladı, kabarttı ve saçlarını spreyle düzeltti, sonra da geri çekilip geniş gözlerle yaptığı işi inceledi. "Aman Tanrım. Çıldıracaklar!"

Raine odanın içinde koşturup eşyalarını toplarken, Heavenly yatak odasının kapısını kapatıp boy aynasında kendine baktı. Bir şekilde aynı anda hem masum hem de vampir gibi görünen o siren o muydu?

"Sen bu kadar şaşırdıysan, erkeklerin tepkilerini düşünsene?" "Bu elbise transparan."

"Sadece belli bir ışıktaki. Karanlık bir restorandaysanız kimse görmez. Bak, gitmem gerek." Heavenly'nin yanağını öptü ve kucaklaştılar. "Seni seviyorum. Yarın beni ara."

"Yapacağım. Harika bir öğleden sonra için teşekkürler."

"Benim için bir zevk olduğunu söyleyebilirim ama eminim sizinki de öyle olacak." Raine göz kırptı, sonra da bir omzuna asılı çantası ve elinde güzellik malzemeleri ve alışveriş malzemelerinden oluşan büyük bir çantayla bir çift yaylı kundurayla merdivenlerden aşağı takırdayarak indi.

Alt katta, ön kapının açıldığını duydu. Beklenti Heavenly'nin midesini sıkıştırdı. Görünüşüyle ilgili her şey *yap beni diye* bağıırıyordu! Bu gece için seçtiği daha sade gri elbiseyi giyip giymeyeceğine karar vermek için on saniyesi vardı. Seksi değildi.

Bu elbisenin yanında rahibe kıyafeti gibi kalır.

Raine'in Beck ve Seth'e "Siz ikiniz bana sonra teşekkür edersiniz," dediğini duydu. "Ne için?" Seth'in sesi kuşkulu geliyordu.

Raine sadece güldü. Kapı kapandı. Pencereden dışarı bakınca arkadaşının arabasına doğru yürüdüğünü gördü. "Heavenly?" Beck merdivenlerden yukarı seslendi.

Aynada kendine tekrar baktı. Değişmek için artık çok geçti... ve değişmek de istemiyordu.

Kendini yepyeni biri gibi hissediyordu. Bir kadın gibi.

Bu özgürleştiriciydi.

"Hemen geliyorum. Sadece çantamı almam gerekiyor, sonra gidebiliriz." "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Ben iyiyim. İki dakika."

Beck'in ona Vegas'ta aldığı süslü Louboutin çantasından bazı temel eşyalarını aldı ve ayakkabılarıyla mükemmel bir uyum sağladığı için Raine'in onu ikna ettiği şık, küçük, kapitone bir clutch'ın içine yerleştirdi.

Sonra derin bir nefes aldı, yatak odasından çıktı ve Raine'in tavsiyesini hatırlamaya çalıştı.

Merdivenlerden inerken titreyen parmakları soğuk metal korkulukları kavradı. Adamların aşağıda onu biftek yemeye mi yoksa İtalyan yemeye mi götürmek istedikleri konusunda kısık sesle konuştuklarını duyabiliyordu. Açıkçası o kadar gergindi ki yemek yiyebileceğinden bile emin değildi.

Yarı yolda, küçük sahanlığı geçti, sonra son birkaç basamağı inmek için döndü. Sonra onları gördü.

Beck de onu gördü ve tüm tavrı bir anda sıradanlıktan yırtıcılığa dönüştü. "Vay anasını."

Seth döndü. Gözleri önce büyüdü, sonra küçüldü. Vücudu gerildi.

Son basamaktan inerken kirpiklerinin altından onlara baktı, kalbi gümbür gümbür atıyordu. "Merhaba."

İkisi de tek kelime etmedi.

Heavenly üst kata çekilme isteğini bastırdı. Elbiseyi beğenmediler mi... yoksa *gerçekten* sevdiler mi? Fermuarlarına gizlice bakma riskini göze aldı ve cevabını aldı. Gerçekten de onları sersemletmiş miydi?

Bir buklesini kulağının arkasına sıkıştırırken gülümsemesini bastırdı. "Sen hazır olduğunda ben de gitmeye hazırım." Beck önce beynini bulmuş gibiydi. "Hiçbir yere gitmiyoruz, küçük kız."

Seth eliyle ağzını sildi. "Sikeyim hayır. Gel buraya."

Dudağını ısırdı. "İçki içip yemek yemeyecek miyiz?"

"İçkileri ve yemeği siktir et. Seni becereceğiz meleşim. Bütün gece."

Seth'in iddiası vücuduna çarpıp bacaklarının arasına yerleştğinde kızardı. Evde kalmak ve geceyi onların kollarında geçirmek kesinlikle ona uyuyordu... ama tepkileri henüz vazgeçemeyeceği kadar baş döndürücüydü.

Belki de Raine kızlık organlarının gücü konusunda haklıydı.

"Ama bir akşam dışarı çıkmayı dört gözle bekliyordum. Bu elbiseyi aldım. Mükemmel olacağını düşündüm." Yavaşça yarım daire çizerek döndü ve sırtını, daha doğrusu sırtının olmadığını görmelerini sağladı, çünkü ensesinden kalçalarına kadar çıplaktı. Sırtının alt kısmında büyük pembe bir fyonk masum bir dokunuş katıyordu.

Yanıt yok.

Klima çalışmaya başladı. Kısa etek boyunun altında, serin havanın yanaklarını okşadığını hissetti. Aralarındaki yangına körükle gitmekten kendini alamadı.

"Ayakkabılarım da çok şirin değil mi?" diye eğildi, kıcını havaya kaldırdı ve bileklerini saran kayışların üstündeki küçük fyonkları parmakladı. Soğuk hava kıcının açıkta kalan yarısını sıyırdı.

Birlikte inlediler.

"Sorun nedir?" Gözlerini kırıştırdı. "Onları sevmiyor musun?"

Seth sertçe yutkundu. "O elbisenin altına ne giymiyorsun?"

Yavaşça ayağa kalktı, dantelli etekleri kalçalarının üst kısmını okşuyordu ve döndü. "Bu bir tanga. Külot çizgilerinin görüntüyü bozmasını istemedim. Belki elbiseyi doğru ışıktaki görürseniz..."

Kalçaları sallanarak açık mutfak-aile odası alanına girdi, çantasını mutfak masasının üzerine bıraktı, ardından pelüş beyaz kanepenin yanından içeri süzülen güneş ışığına doğru adım attı. Omuzlarını dikleştirdiğinde, bıçak gibi saplanan meme uçları elbisenin önünü dürttü. "Ne düşünüyorsun?"

Beck kısıp gözlerle onu inceledi. "O elbisenin her dikişini görebiliyorum.

Bunu *asla* toplum içinde giymeyeceksin."

"Asla." Seth koltuğun etrafında dönerek doğruca ona doğru hışımla ilerledi.

Kanepenin arkasına geçti. "O kadar da şeffaf değil. Karanlık bir restoranda kimse fark etmez."

Beck büyük kanepenin önünde bir yol açarak kızın tek kaçış yolunu keserken, gözleriyle onu soydu. "Gerçekten bizimle tartışmak mı istiyorsun, küçük kız?"

Göğsü sıkışmıştı. Kalbi heyecanla güm güm atıyordu. Tanrım, kimse ona onları baştan çıkarmanın bu kadar heyecan verici olacağını söylememişti. Kendini pervasızca canlı hissediyordu. "Hayır."

"İyi cevap. Şimdi sana bugün aldığımız *her şeyi* bize göster." Seth'in ipeksi talebi onu daha da titretti ve heyecanlandırdı.

"Şu şık küçük çantayı aldım." Masayı işaret etti. "Raine dedi ki-"

"Çanta umurumda değil. O elbisenin altında ne olduğunu görmek istiyorum." "Yani... çıkarayım mı? Tam burada mı?"

Bu öneri külotunun ıslanmasına neden oldu. Karnı korkunç bir heyecanla sıkıştı. Biraz daha aşağı indiğinde sızlamaya başladı.

Metodik adımlarla yaklaşmaya devam ederken yüzlerinde kararlılık parlıyordu. Başının döndüğünü ve bunaldığını hissetti. Duvar neredeyse arkasındayken kaçışı yoktu.

İstediğinden değil. "Ne

yapıyorsun?"

"Üzerindeki o elbiseyi dişlerimizle soymaya geliyoruz." Beck bu sözleri ciddi bir söz verir gibi söyledi.

Teni elektrikle cızırdadı. Meme uçları daha da sıkılaştı. Heavenly nefesini tutmak için mücadele etti. Sağında, Seth sinsice yaklaştı. Beck de aynısını solunda, sadece bir dakika gerisinde yaptı. O kadar yakındılar ki nefeslerini duyabiliyor, hayvani ihtiyaçlarını hissedebiliyordu. Av olma içgüdüsünün mü yoksa bir kadın olma içgüdüsünün mü onu köşeye doğru son bir adım geri çektiğini bilmiyordu.

Seth, "Bir santim bile kıpırdamayın," dedi. "Orada kal ve bize istediğimizi ver." Seth'in alçak hırıltısı kadının içindeki her şeyi allak bullak etti.

"O da ne?"

Seth cevap vermedi, sadece onu hiç de rahatlatmayan bir gülümsemeye karşılık verdi.

Beck onun ayaklarının dibine çömelip iri, becerikli ellerini kalçasına doladığında, Beck'in kolu da onun belini sardı. Dudaklarını Beck'in tüyleri diken diken olmuş teninde gezdirerek dizinden etek ucuna kadar sürükledi. Aynı anda Seth eğildi ve dudaklarını kızın göğüslerinin arasındaki, cüretkâr elbisesinin dekoltesinin açıkta bıraktığı vadiye bastırdı.

"Sana ne istediğimi söyleyeceğim, benim yaramaz küçük kızım," diye mırıldandı Beck onun iç uyluğuna karşı.

Seth'in sıcak nefesinin ve çenesinin kızın hiperfarkındalıklı teninde yarattığı hisler Heavenly'nin kafasını bulandırdı. Seth'e yapıştı ama Seth desteğinin karşılığını aldı, nabız noktasını yalayarak tenine daha fazla erişim talep etti. Kadın başını geriye atıp Seth'i serbest bıraktığında, Seth bundan sonuna kadar yararlandı, kulağının altındaki hassas teni soludu ve göğsünü avuçladı.

"Beck'i dinle."

Odaklanmak kolay değildi. Kendini uçar gibi ve rüyada gibi hissediyor, elleri ve ağızları dışında hiçbir şeyin farkında olmuyordu. Bir şekilde Beck'e göz kırpmayı başardı. "Evet?"

Gözleri arzusun siyah havuzlarıydı. Onu içine çekiyor, ona istediği her şeyi vermek istemesine neden oluyorlardı. "Bu lanet yaylar beni deli ediyor. Her birini göster bana."

Beck alay etmiyordu. Rica da etmiyordu. Vücudundaki tüm ipeksi, kıvrımlı şeritlerin tek tek görsel bir turunu talep ediyordu.

İçini bir başka sıcak heyecan dalgası kapladı. "Gördüğünüz gibi her iki ayak bileğinde de birer tane var."

"Hayır. Buraya gel ve bana göster."

Onun ne demek istediğini anlamakta zorlandı.

"Ben..." "Benim için işaret et. Dokun ona."

Oyunu onu hem ürkütmüş hem de heyecanlandırmıştı. "Tamam."

"Önce bacaklarını aç," dedi Seth. "Şimdi belinden eğil ve... İşte böyle."

"İşte." Ayak bileğindeki kayışları bağlayan ilk yaya parmak ucuyla dokunurken, çıplak sırtının duvara sürtündüğünün gülünç bir şekilde farkındaydı.

"Öyle mi?" Beck onun işaret ettiği yere bakmıyordu. Kızın elbisesinin düşük, açık yakasına takılmıştı. "Başka neresi olabilir?"

Heavenly hayatı boyunca mütevazı olmuştu. Göğüslerini gizlemek için kumaşı otomatik olarak göğsüne bastırdı.

Beck onun bileğini kavradı ve çekiştirdi. "Bizden saklanma."

"Eminim ıslanmışsındır..." Seth parmaklarını eteğinin altından geçirip nasırlı avuçlarını kışından

aşağı doğru kaydırarak ağrıyan etine yaklaşırken alay etti.

Uyarılmışlıktan neredeyse bayılmak üzereyken, Beck'in bakışlarının dayanılmaz bir şekilde farkında olarak elbisenin tekrar açılmasına izin verdi

Seth'in parmak uçları çakıllı meme uçlarında ve külotunun kenarında, tam bacaklarının arasında geziniyordu. "Burada bir yay daha var." İkinci ayak bileğini işaret etti.

"Uh-huh." Beck bir elini diğer uyluğunun arkasına doladı, parmak uçları ağrıyan seksinin yanında gezindi.

"Ne biliyorsun dostum? Ben haklıyım." İri sarışın, doymuş kumaşın üzerinden onu okşarken inanılmaz derecede memnun görünüyordu.

"Ne kadar ıslak?"

"Sırılsıklam." Seth'in sesindeki gülümsemeyi duydu.

Nefes nefese kalan Beck, boştaki elini kızın saçlarına doladı ve onu sersemleten ve ele geçirilmiş hissettiren bir öpücük için dudaklarını kendi dudaklarına sürükledi. "Yaylarının geri kalanı nerede?"

Onu delirtmeye mi çalışıyorlardı?

Seth, "Elbisesinin arkasında büyük bir tane var," diye gönüllü oldu.

"Arkanı dön. Göster bana." Beck parmağıyla dönmesini işaret etti.

Yavaşça dikleşerek, arka tarafı Beck'in yüzüne birkaç santim kalana kadar döndü, akan pembe kurdeleler neredeyse Beck'in yanağına değiyordu. "İşte."

Seth'in sırtını sıcak elleriyle kavrayarak yayı inceledi. "Şunu çözebilir misin?"

"Benim için zevk."

Bir an sonra hafif bir çekiş hissetti, ardından daha güçlü bir çekiş geldi. Omzunun üzerinden bakınca ipek şeridin Beck'in ellerine döküldüğünü gördü. Geniş, masum kurdelesini onun için bir sorunmuş gibi bakarak saten parçayı başparmağı ve parmakları arasında ovuşturdu.

"Yayların bana ne yaptığını bilmiyorsun." Kalçasının arkasına doğru öpücükler kondurdu, sonra da arka tarafının alt kabarıklığını dişledi.

Şimdi hatırladı. "Hatırlayacağım."

Seth onun yanında, bir elini omurgasının çıplak çizgisinde gezdirdi. Diğer ensesine dolandı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Bizi baştan çıkarmaya çalışıyorsun."

Alçak sesle söylediği bu sözlerin bir suçlama olduğunu düşünmüştü ama sözleri kadının vücudunun her köşesine ve çatlağına ısı yayarken baştan çıkarıcıydı.

"Güzel görünmek istedim."

"İyi kızlar göğüs uçlarını elbiselerinin içinden göstermezler, değil mi?"

Azarlaması neden doğrudan bacaklarının arasına gitmişti?

"Hayır."

"Hayır," diye onayladı. "Onunla ne yapmalıyız, dostum?"

Cehennem kadar seksi cerrah uzun, yavaş bir gülümsemeyle cevap verdi. "Onu cezalandır... bütün bu lanet yayları görür görmez. Gerisi nerede, kızım?"

Heavenly yutkundu. Onu tokatlayacaklar mıydı... yoksa daha fazlası mı olacaktı?

"Sütyenimde biraz var."

"Göster bana."

"Yardıma ihtiyacım var. Bir sorun var..." Ensesini işaret etti.

"Ben hallederim," diye gönüllü oldu Seth, parmakları çoktan boynunun arkasındaki tokayı çözmeye başlamıştı. "Buraya gel, meleğim."

Mutlu bir şekilde onun içinde eridi, dudaklarını onun alçalan ağzı için ayırdı, içgüdüsel olarak sadece ona her şeyi sunmanın vahşi canavarını yatıştırabileceğini biliyordu. Belki de.

Öpücüğünü yakaladı, içeri daldı, derinlere daldı ve ne isterse aldı, arkasında onu bataklık gibi çeken kalın bir uyarılma bıraktı. Beck'in parmakları kızın elastik

Utanç verici derecede ıslak tangasıyla, dizlerinin ne kadar çabuk çözüleceğini merak ediyordu.

Beck kızın yanaklarından birini okşamadan önce, "İyi kızlar da erkeklerine sataşarak sıırıslıklam olmaz," diye mırıldandı.

Seth kızın ağzından kalktı ve başparmağını kızın nabız noktasının üzerine yerleştirdi. "İyi kızların göğüs uçları da kendilerini göstermekten sertleşmez. Bugün çok kötü davranıyor. Kesinlikle cezalandırılmalı."

Bu tehdit onun külotunu daha fazla su basmasına neden olmamalıydı. "Özür dilerim."

Beck onun kışını ısırdı. "Hâlâ yayları görmeyi bekliyorum ve sabırsızlanıyorum. Bunu istemezsin; güven bana."

Öyle olduğundan çok şüpheleniyordu ama kendini koruma duygusu devreye girdi ve kollarını sıyrarak kollarını aşağı indirdi ve korsajı beline kadar kıvrarak sütyenini ortaya çıkardı.

Seth ağzı açık kaldı. "Hay sikeyim. Bu çok..."

"Güzel mi?" Beck, görünüşe bakılırsa hâlâ kızın arka tarafına ve iç bacaklarının nemli etine takılmış bir halde sordu.

"Lanet olası ahlaksızlık, yasadışı olmalı." Büyük sarışın tanrısı, şeffaf kumaştan görünen dar bir tepeye doğru eğildi ve dudaklarının arasına aldı.

Haykırdı ve ona daha sıkı sarıldı, dilinin verdiği hisle kendini kaybetti.

Sonra Seth diğer tomurcuğa geçti ve nemli sütyenine yapışan ilk tomurcuğu klimanın üflemesiyle kırbaçlanmak üzere bıraktı. Onu dişlerinin arasına aldı, sonra uzun, durgun bir yalamayla acısını dindirdi.

"Şuna bak dostum." Seth geri çekildi, sert uçlarını parmakladı ve çimdikledi. "Şeffaf elbisesinin altına bunu giyecekti."

Yüzünü Beck'e döndüğünde Heavenly bir açıklama bulmak için çabaladı. Doktor yavaşça ayağa kalktı, sıcak, siyah bakışları kızın meme uçlarına ve onları çevreleyen iki pembe fiyonka sabitlenmişti.

Elini kıza doğru kaldırdı, Seth'in bıraktığı yerden devam etti, kızın pembeleşmiş, şişmiş meme uçları dikkatini dağıtmadan önce fiyonkları kopardı. "Başın çok büyük belada, küçük kız."

İçinden, bu onu hem titretti hem de neşelendirdi. "Ben mi?"

"Oh, evet. Seni dizlerimizin üzerine yatırmadan önce bana göstereceğin başka fiyonkların var mı?" Başını salladı, nefesini tutamıyor ya da beynini bulandıran uyarılmanın ötesinde düşünemiyordu. "Şu elbiseyi çıkaralım," diye ısrar etti Seth.

"Evet. Altında başka neler olduğunu görmek istiyorum."

Kalçalarından aşağı indirmeye başladıklarında Heavenly önemli bir şeyi hatırladı. "Bekle! Bir tane daha var."

"Nerede?" Beck lazer gibi odaklanmıştı.

Bacaklarının arasındaki her şey nabız gibi atıyordu. "Aşağıda... bilirsin, orada."

"Kukun mu, küçük kız?" diye fısıldadı kalın bir sesle, kızın göğsünü okşarken, bakışları kızinkini delip geçiyordu.

"Senden ona göstermeni istedi," diye tersledi Seth. "Onu hayal kırıklığına uğratmaya mı çalışıyorsun yoksa daha fazla ceza istediğin için mi oyalanıyorsun?"

"Hayır. Ben... Ben şimdi hatırladım. I-" "Göster. Göster bana. Şimdi," diye homurdandı Beck.

Parmaklarını kısa eteğinin ön kısmına dolayıp yavaşça kaldırarak bacaklarının arasındaki etli pedi ve üzerine korse gibi bağlanmış, tepesinde minik pembe bir fiyonk bulunan iki kurdeleyi ortaya çıkarırken karnı sıkıştı. Parmaklarıyla kendini koruma dürtüsüne engel olamadı. Onun nemli sıcaklığı

kedi avucuna doğru yükseldi. "İşte. Ama..."

Beck tekrar çömeldi, böylece amı tam göz hizasına oturdu. "Elini görmek istemiyorum." "Bundan hoşlanacağından emin değilim." Başı dönüyordu. Fısıltısı bile titriyordu.

Kaşlarını kaldırdı. "Çünkü mü?"

"Çok" -dudaklarını yaladı- "açıklayıcı." "Bir bakayım."

Başı ona kolunu yana bırakmasını söyledi. Ama vücudunun her yerinde isyan başlamıştı. Bir santim bile hareket edemiyordu.

"Şuna bir bak." Seth ona doğru işaret etti.

"Meydan okuma." "Cezana ceza katıyorsun, küçük kız." "Öyle demek istemedim."

Seth ona baktı. "Belli ki biliyorsun. Bize göstermemek için başka ne gibi bir nedenin olabilir ki?"

"Çok açıkta kalacağım." Ve savunmasız.

"Aynen öyle."

O anda sabrı tükendi ve güçlü parmaklarını kadının bileğine doladı. Elini çekip onu çıplak bıraktığında direnmesi boşunaydı.

"Lanet olası orospu çocuğu," diye nefes aldı Beck. "O külot hiçbir şeyi örtmüyor. Neredeyse bütün amını görebiliyorum, küçük kız. Kendin için ne söyleyeceksin?"

Endişe devreye girdi ve açıklama yapmak zorunda hissetti. "Raine onları seçti-

" "Onları senin vücuduna da mı koydu?" Beck kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Hayır."

"Yaptın, değil mi?"

"Evet." Göğsüne hapsolmuş dehşetli heyecanın ötesinde zar zor cevap verebiliyordu.

"Peki bizi akıl sağlığımızın ötesinde kızdırmaya yönelik bu aleni girişim için kimi suçlamalıyız?"

Seth talep etti.

Heavenly ne söylerse söylesin lanetlenmiş hissediyordu ve bu hayal edebileceği en seksi duygu olmamalıydı. "Ben."

"Bu doğru." Beck başıyla onayladı. "Şimdi iyi bir kız ol ve bana amındaki yayı göster."

Yoğun havada nefes almakta zorlanarak titreyen parmağını ipeksi pembe düğümün bir santim üzerine kadar indirdi.

Seth, onun yanından bakarak başını salladı. "Ne istediğini biliyorsun. Dokun ona."

"Ne kadar ıslak olduğunu hisset," diye ekledi Beck.

Tanrım... Bu korku, utanç ve heyecan kokteyli daha kıyafetlerini bile çıkaramadan onu mahvedecekti.

Yavaşça, parmak ucunu doğrudan küçük yayın üzerine bastırarak itaat etti. Sırılsıklam olmuştu.

Seth nefes nefese tısladı. "Şu anda beş dakika öncesine göre daha da ıslaksın, değil mi meleşim?"

Yalan söylemeye cesaret edemedi. "Evet."

"Becerilmek istiyorsun, değil mi?" Beck talep etti. "Evet."

"Bize eziyet ettikten sonra neden sana istediğini verelim ki?"

Heavenly doğru cevabı bilmiyordu. Tek bildiği, onları her zamankinden daha çok istediğiydi. "Lütfen..."

Beck kıkırdadı. "Bütün gün söylediğin en iyi şey buydu."

Seth başını salladı. "Çok tatlı... ama bu seni

kurtarmayacak."

"Hayır," diye kabul etti Beck. "Parmaklarını o amcığın üzerinde tut. Tam olarak ne kadar ıslak olduğunu hissetmeni istiyorum."

Böylece ne kadar kötü bir kız olduğunu anlayabilirsin."

"Kendime dokunmak mı?" Tam olarak ne demek istediğini biliyordu ama utangaç bir soru ağzından kaçtı.

Kirpiklerinin altından ona bakmaya çalıştı ama bakışlarını tam olarak karşılayamadı.

"Evet. Parmağını o güzel küçük çapraz şeridin altına kaydır ve klitorisini okşa. Sert ve şiş olduğunu biliyorum. Ağrıyor olmalı. Bizim için ona dokun."

Utanç içinde kıvranmasına rağmen yutkundu ve itaat etti.

Heavenly daha önce sadece gecenin karanlığında, tek başına yatarken ve onları düşünürken orgazm olmuştu. Şimdi kendini o kadar sersemlemiş ve orgazma o kadar yakın hissediyordu ki, parmaklarını ıslak şeritlerin altından geçirirken duvara yaslanıp gözlerini kapatmak zorunda kaldı. Muhtaç klitorisine temas ettiğinde inledi.

"Hayır. Gözlerini aç. Amına dokunurken bana bak," dedi Beck. Bu ne kadar dayanılmaz derecede samimi olurdu?

Başını iki yana salladı. "Ben...yapamam."

"Yoksa yapmayacak mısın?" Seth onun kulağına hırladı.

Seslerindeki bir şey, talepleri onu daha da tahrik etti ve utancını artırdı. "Beni zorlama."

"Belli ki fazladan ceza istiyor."

"Belki de dudaklarımız, dillerimiz, ellerimiz ve siklerimizle dolu bir gece -onun için orgazm olmadan- haklılığımızı kanıtlayacaktır."

Beck'in tehdidi üzerine gözleri fal taşı gibi açıldı. Elini serbest bıraktı. "Hayır."

Seth elini tekrar amına sokmaya zorladı. "Sana kendini ovmayı bırakmanı söylemedik."

Ama madem zevk almasına izin vermeyeceklerdi, neden heyecanlanmasına izin verdiler?

"Seth..." "Yalvarman seni kurtarmayacak. Parmaklarını o külotun içine geri sok."

"Ve sen amını tatmin ederken bana bak." Beck avucunu kızın başının üstündeki duvara dayadı ve yüzü kızınkine birkaç santim kalana kadar eğildi. "Tam gözlerimin içine."

Sadece bu talep bile vücudunun nabzının atmasına neden oldu. Dürtülerini kontrol edemez hale gelmeden önce bunu daha ne kadar yapabilirdi?

Parmaklarını tekrar şeritlerin arasından geçirdi ve bir şekilde inlememeyi ya da enfes hisler karşısında gözlerini kapatmamayı başardı. "Orgazm olduğunda ne yapacağım?"

Beck ona şeytani bir gülümseme gönderdi. "Sen tut."

Seth onun omzuna ve boynuna öpücükler kondurdu, dudakları kulağının kabuğuna yaslandı. "Eğer yapmazsan... Zaten başın belada demektir. Daha fazlasını ister misin?"

"Hayır," diye nefes aldı.

"O zaman uslu bir kız ol." Beck yumuşak başparmağını kızın çenesinde gezdirdi. "Bırak da acı içinde kıvranışını izleyelim."

"Çünkü senin acı çekmenden kesinlikle keyif alacağız meleşim."

O anlamadı... ama vücudu anladı. Kendisine işkence etmesi onlara da işkence ediyordu. Hepsi dayanılmaz derecede tahrik olmuştu. Yine de adamlar hem kendilerini hem de onu kontrol ediyorlardı. Bunun farkına varmak onu daha da tahrik etti.

Heavenly yutkundu ve kendini Beck'in bakışlarıyla doğrudan buluşmaya zorlarken klitorisinin üzerinde yavaş, küçük daireler çizmeye başladı. Yüz ifadesini inceledi, izledi, katalogladı, inceledi... ve bir şekilde ona hiç dokunmadan onu daha da içine çekti. Kendini o siyah gözlerin içine düşmekten alıkoyamadı, yanıyordu ve sadece ona odaklanmıştı.

Çabucak zevk almaya başladı. Zevkin sınırı tam oradaydı. Bir, belki de iki hamle daha yaparsa tamamen çözülecekti. "Çok yaklaştım. Çok"-nefesi kesildi-"yakınım."

"Dur." Beck bu kelimeyi fısıldamış olabilirdi ama bu bir talepti.

Her kası ve cildinin her santimi bu doruk noktası için o kadar çok ağrıyordu ki, Heavenly ona uymak ve yaklaşan salıverilmesini engellemek için irade gücünü bir araya getiremedi.

"Lütfen..." diye boğuldu. Onları daha fazla arzulamasına neden olamayacaklarını düşündüğü her seferinde, ona çok ama çok yanıldığını kanıtladılar.

"Dur dedik." Seth iradesini kabul ettirmek için uzun parmaklarını bileğine doladı ve elini amından çekmeye zorladı.

Ama istikrarlı, bağımlılık yapan uyarım ortadan kalkınca, acısı onu neredeyse iki katına çıkaran bir sızıya dönüştü. İnleyen bir inilti serbest kaldı.

Seth sadece parmaklarını diline götürüp emerek karşılık verdi. Parmaklarını çekmesi klitorisine doğrudan bir akor vurdu. "Hmm... çok tatlı. Ama sanırım zamanı geldi."

Nefesi kesildi. "Ne için?" "Cezan için."

"Ama... Ne istediysen yaptım." Sesi titriyordu.

"Evet, öyle. Ve mükemmel bir şekilde yenilebilir görünüyordu," diye güvence verdi Beck. "Ama bu seksi peekaboo parçaları bir kıyafet değil. Ve sen onları herkesin içinde giymeyi planladın. Bize ait olanı başkalarına göstermeyi planladın."

"Sonra da bizimle alay ederek ve işkence ederek kötü kız davranışını pekiştirdin. Bu cezasız kalamaz." Seth'in gözlerinde hınzırca bir pırıltı parladı.

Eğer gerçekten kızgın olduklarını düşünseydi, sadece onları memnun etmek istediği için bu onu yıkardı. Ama yüzlerindeki hınzır sırıtışlar ikisinin de bundan zevk aldığını gösteriyordu.

Seth bir kolunu beline dolayıp onu ayaklarından kaldırarak vücuduna yasladığında kalbi güm güm attı. Kızın şaşkınlıkla attığı çığlık fark edilmedi. Beck'e başını sallayarak sadece on adım ötedeki kanepeyi işaret etti. "Şuraya. Onu aramıza alalım. Bundan sonra olacaklara hazır mısın dostum?"

"Oh, evet."

"Aynen." Beck'in sesinde duyduğu memnuniyet, Seth onu kanepeye taşıyıp oturarak kaslı kalçalarından birinin yanına ayaklarının üzerine yerleştirirken Seth'inkiyle yankılandı.

Beck onun yan tarafına süründü, eli "yanlışıklıkla" eteğinin altından geçerek hâlâ ihmalden zonklayan amını sıyırdı. Yeni hisler filizlenirken, kadın nefesini tuttu. Sonra Seth'e dönük olarak sehpanın üzerine oturdu, dizlerinden biri Pl'inkilerin arasındaydı. Heavenly dondu kaldı.

Bu işin nereye gittiğine dair bir şüphesi vardı... Bu düşünce onu aynı anda hem kızdırdı hem de rahatsız etti. "Şey... bunun hakkında konuşabilir miyiz?"

Kız bir adım geri çekilince Seth elbisesini avucunun içine aldı. "Ne söylemek istiyorsun?" Kelimeler aradı. "Bilmiyorum."

Yüzündeki bir şey yumuşadı. "Sana gerçekten zarar vereceğimizden mi endişeleniyorsun meleğim?" Büyük, kötü kurt davranışlarına rağmen... "Hayır."

"Güzel. Yapmayacağız. Ama senin için güvenli bir kelime bulalım. Eğer gerçekten korkarsan ya da çok acı çekersen bunu söylemekten çekinme. Yaptığımız şeyi bırakıp konuşacağız, tamam mı?"

Bu içimi rahatlatmıştı. "Pekala. Aklında ne var?"

"Bu size kalmış," dedi Beck. "Normalde seks sırasında söylemeyeceğin bir şey düşün." "Ve telaşlandığında unutacağın bir şey olmasın." Seth göz kırptı.

Bu ikisi o kadar öngörülemez görünüyordu ki, ne önereceğini gerçekten bilmiyordu. "*Daha fazla Çalışmak mı?*"

Seth başını salladı. "Bir gün bunu söyleyebilirsin ama aslında demek istediğin *evet, sik beni.*"

Lütfen."

Beck Seth'e anlam veremediği bir kaş çattı, sonra dikkatini tekrar ona çevirdi. "Peki ya özgürlük?"

Omuz silkti. Bu da diğerlerinden daha iyi bir kelime gibi görünüyordu. "Tamam."

"Mükemmel. Eğer bir sıkıntı yaşarsan bunu unutma, tabii ki cinsellik dışında." Seth bu soruyu çözdükleri için memnun görünüyordu.

Beck sadece sabırsız görünüyordu. "Güvenli kelimen nedir?"

"Özgürlük," diye ezberden okudu.

Başıyla onayladı. "Şimdi o elbiseden sıyrıl ve kucağımıza uzan."

Nefes alış verişiyle birlikte kalbi de durdu. Dudaklarını protesto etmek için araladı, sonra tekrar kapattı çünkü meme uçları gerilmişti ve kalçalarının arasında daha fazla ıslaklık kayıyordu. Kendisini bu kadar dehşete düşüren bir şeyi umutsuzca istemenin psikolojisini anlamıyordu. Ama bundan sonra ne olursa olsun ona zevk vermekten ve kendisini onlarınmış gibi hissettirmekten başka bir şey yapmayacağını da biliyordu.

Kirpiklerini indirip yanaklarının pembeleştiğini hissederek sırtının alt kısmındaki fermuarı indirdi, sonra kalçalarını oynattı. Elbise ayaklarının dibine döküldü. Seth neredeyse şövalyece bir tavırla elini uzattı, böylece dengesini kaybetmeden elbiseden çıkabildi.

"Peki ya ayakkabılar?"

Yüksek bej topuklu ayakkabılarına baktılar. Sanki aynı fikirdeymişler gibi ikisi de başlarını salladı.

"Bırakın onları. Diğer her şeyi eninde sonunda çıkaracağız, o yüzden yaylar kalsın." Beck sırtıttı.

Beck ona yumuşak bir gülümseme göndererek eğilip elbiseyi aldı ve U'nun koluna bıraktı. şeklindeki bölmeyi arkasına aldı. Sonra tekrar onların kucağına döndü.

Sinirlerini bastırarak eğildi ve kendini onların kalçalarına bıraktı. Seth anında sert avucunu sırtının ortasına koydu; nazik ama inatçı eli, onlar söyleyene kadar hiçbir yere gitmeyeceğini hatırlatıyordu. Diğer eli kızın en yakın uyluğunu sararak vücuduna doğru çekti. Beck de aynı şeyi kendisine en yakın uyluğa yaptı. Heavenly açıkta kalan arka tarafının ve uygunsuz bir şekilde açılmış bacaklarının arasındaki sırlıslıkla seksinin acı verici bir şekilde farkındaydı. Bu onu tahrik ettiği kadar utandırıyor da.

"Bana tüm yaylarını göstermedin, değil mi?" Beck'in sorusu hem kınama hem de alaycı bir onaylamama içeriyordu.

Onu düzeltmek için acele etti. "Ben yaptım."

"Bu değil." Kalçalarının üzerindeki iki şeridin kıcının çatlağında birleştiği bir noktayı işaret etti.

"Bilmiyordum."

"Yapmalıydın." Ona dudak büktü. "Cezana ceza eklemek zorunda kalacağız. Bunları bizden saklayamazsın."

"Öyle demek istemedim."

"Aslında bizden hiçbir şey saklayamazsın," diye tekrarladı Seth. "Bunu anladığından emin olmak için, bu çok güzel kıcını ısıtacağız, böylece bir iki gün boyunca yumuşak olacak. Rahat mısın meleşim?"

"Um..."

Güldü. "Fiziksel olarak rahatsız mısınız? Utanç bizim için hiçbir şey ifade etmiyor."

Tam olarak şikâyet edemiyordu. Onların sert, tamamen giyinik kalçalarının arasında uzanmak, onlar etini tokatlamayı planlarken bakışlarından hiçbir yerini saklayamamak yabancı hissettiriyordu.

ve muhtemelen onunkini de. "Ben iyiyim."

"Mükemmel. Şaplak atacağız. Sen inle." Güldü.

Avuçlarını yere bastırıp kendini desteklerken vücudu yine arzu ve dehşetin o kafa karıştırıcı karmaşasıyla gerildi. Bir hafta önce, güçlü ve geniş elleriyle onun kıcını ateşlemişlerdi. Hem çok edici bir acı hem de eritici bir zevkle dolu o erotik anlar hafızasına kazınmıştı.

Bu şaplak da aynı mı olacak?

Gözlerini sıkıca kapatan Heavenly ilk darbeyi bekledi. Beklenti ve endişe giderek artıyordu. Beck'in çıplak poposunun üzerinde gezinen elinin sıcaklığı beynine oyunlar oynuyordu.

"Bize o son yayı gösterseydin daha kolay giderdik." Beck'in sözleri kızgınlığını ikiye katladı.

Seth, Beck'in bıraktığı yerden devam etti. "Sır saklamaya izin verilmediğini anladığınızdan emin olmak için..."

Ne kadar küçük ya da önemsiz görünürse görünsün, tamamen dürüst olmamak onlar için ateşten bir düğmeydi. Raine onu uyarmıştı. Otuz dakika kadar önce Heavenly arkadaşının verdiği ipucunun önemini tam olarak anlamamıştı. Beck ve Seth'in, onun bunu kristal berraklığında anlamasını sağlamak üzere olduklarından şüpheleniyordu.

Seth elini kızın dar sütyeninin içine kaydırıp ve güçlü parmağıyla sert başparmağı arasında ağrıyan meme ucunu sıkıştırdı. Beck kadının omurgasında zar zor görünen bir parmak eklemine sıyırdı. Acı ve zevkin karışık hisleri rahminin derinliklerinde onu ürperten ve karıncalandıran zincirleme bir reaksiyonu tetikledi.

Sonra Beck sol yanağına sert bir darbe indirdi. Etin etle çarpışması onu iliklerine kadar titretti. Heavenly sarsıldı ve gerçek bir acıdan çok şokla irkildi. Derisinin altında bir orman yangını başladı, şaşırtıcı yanık hızla arka tarafını sararken derinden ısırdı ve uyluklarının arasına yayıldı. İki adam avuç içleriyle acıyı hafifletirken, içinden sıcak bir krema fişkırdı.

O daha kendine gelmeye başlamadan Seth, Beck'in tutuşturduğu noktanın tam altına hınzır bir tokat indirdi. Kız kıpırdanıp kıvranarak genişleyen yanıktan kaçmaya çalışırken boğazından bir çığlık daha koptu.

Seth onun kulağına, "Bu, diğer erkeklerin seni o çok seksi elbisenin içinde görmelerinde bir sakınca olmadığını düşündüğün için," diye homurdandı. "Bizi yanlış anlama. Beni o kadar sertleştirdi ki şu anda bir araba yolu patlatabilirim."

"Sen ve ben, kardeşim."

"Ama sen *bizimsin*."

Vücudunu saran alevlere rağmen Heavenly gülümsemekten kendini alamadı. Raine'in amının gücünden bahsederken kastettiği şey bu olmalıydı. Küçük, seksi bir kıyafetin iki yetişkin erkeği yarı delirtebilmesi inanılmazdı ama bu gece onlarda daha ilkel ve vahşi bir şeyler olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. İstemedi de olsa kıskançlık damarlarına bastığı için kendini biraz suçlu hissetse de, damarlarında dolaşan güçlenme duygusu baş döndürücüydü.

"Bu kıyafeti siz ikiniz dışında kimseyi memnun etmek için giymedim."

"Biliyoruz, küçük kız." Beck eğildi ve kızın yanaklarını öptü. "Bu yüzden senin o mor kıcına şaplak atmıyoruz. Ama bunu yapmayı tercih ederdik..."

Beck parmaklarını tangasının kenarının altında oynattı ve kumaşı bir tarafa doğru gevşetti. Serin hava açıkta kalan kıvrımlarına çarptı. İkisinin de tam *oraya* baktıklarının acı verici bir şekilde farkındaydı.

Sonra iki kalın parmağını onun derinliklerine soktu. Göksel inledi, sızlandı ve boşuna merhamet için kıvranıyordu.

"Siktir." Sesi kalın ve zor geliyordu. "Parmaklarını onun içine sokmalısın. Lav gibi sıcak ve sırlıklam."

Parmaklarını çekip ipeği kalçalarından aĞağıya doğru sürüklemeye baĞladığı anda Seth iri parmaklarını kadının içine sokabildiği kadar soktu. Nefes nefese kalmıştı. Ama başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirdiğinde Heavenly aklını kaçırdığına yemin etti.

Başını savurarak adamın usta eline karşı sallandı ve sözsüz yakarışlarla inledi. "Aminin içindeki o tatlı noktayı ıngırdatıyor mu, küçük kız?"

Beck'in sorusuna yanıt olarak inledi, başı dönmüşü ve onu boğucu bir zevk bataklığına sürükleyen yüce sürtünmede kaybolmuştu.

Kıçına hızlı, keskin ve sert bir tokat attı. Şaplak sadece etini acıtmakla kalmadı, Seth'in bahşettiği tüm keyifli, şaşırtıcı hisleri artırdı.

"Kelimelerini kullan yoksa seni su toplarım," diye uyardı doktor. "Bir daha şaplak at, dostum. Elimde su topluyor."

Heavenly bir hayvan hırıltısı duydu, ardından Beck zonklayan etine tekrar sert bir darbe indirirken bir vınlama sesi geldi. Sonra tekrar. Ve tekrar. Yere tırmandı, bir sonraki şaplak için kıçını kaldırdı, Seth'in parmakları üzerinde döndü - rahatlamak için her şeyi yaptı. Çaresizdi, ağlıyordu... ve bunun her dakikasını seviyordu.

Büyük PI bir küfür savurdu. "Kız yanıyordun."

İki gürleyen kalp atışı arasında Seth'in eziyet verici dokunuşu gitmiş ve Beck tekrar onun hassas çekirdeğini yoklamaya başlamıştı. Çakıllı klitorisini ıngırdatırken, Heavenly kalçalarını gıcırdatmaya ve parmaklarının ona verebileceğini bildiği coşku için zorlamaya devam etti.

"Daha fazla," diye inledi.

Elini geri çekerek ona tam tersini yaptı. Kadın sertleşti ve ona yalvaran bir bakış fırlattı. "Hayır!"

"Bizi aklımızı başımızdan aldığınızda böyle hissediyoruz," diye hırladı Beck. "Bunu tekrar yapacak mısınız?"

"Hayır." Ama bu baş döndürücü his için... olabilir. "O zaman hazırlan. Seni becereceğiz."

"Ve nazik olmayacağız," diye yemin etti Seth.

Aniden, iki adam ayağa kalktıklarında onu kalçalarından kaldırdılar. Beck kalın bir kolunu kızın beline dolayarak onu kendine doğru çekerken, Seth sütyeninin kancalarını ustalıkla açıp yere fırlattı.

Sonra seksi cerrah onu koltuğun ucuna doğru çekerek koltuğun arkasında durdu. "Burada kal. Kımıldama."

Heavenly geri adım atacak gibi değildi. "Tamam."

Adamları kıyafetlerini çıkarıp vücutlarını santim santim ortaya çıkardılar... uzun boylu, dövme, geniş, güçlü ve görkemli bir şekilde ereksiyon halindeydiler. Kalbi çarparak, nefesini tutarak izledi.

Beck tekrar kızın arkasına geçti ve dudağını kızın kulağına bastırdı. "Eğil."

Geniş avucunu omuzlarının arasına koyarak ve öne doğru kuvvetlice bastırarak "yardım etti". Sonra kıcı havada, ağır, ağrıyan göğüsleri kanepenin üzerinde sallanırken topuklarının üzerinde sallanıyordu.

Kadın yerine oturur oturmaz Seth koltuk minderinin üzerine çıktı. Bir parça eğilirken dizlerini arkaya doğru bastırdı, yumruğunu kızgın sikine dolayarak onu okşadı. Sonra aç bakışları kızın parlak ağzına kilitlendi.

Beck onun kulağına, "İyi bir küçük kız ol ve Seth'i sert ve pis bir şekilde em," diye homurdandı.

Büyük PI geniş bir gülümsemeyle kızın çenesini kavradı ve başını geriye yatırdı. "Aç ağzını."

Dudaklarını sikimin etrafına sar ve beni boğazının arkasına doğru çek. Yumuşak, ıslak dilini hissetmek istiyorum.

günahkâr ağzını sikeyim." Sırtışı vicdansızlaştı. "Ve Beck'in seni sikmesini izle."

Emri başını döndürdü, kalbini hoplattı. Heavenly dudaklarını ayırdı ve eğilerek onun misk gibi, erkeksi kokusunu burnundan içeri çekti. Koku doğrudan klitorisine gitti.

Beck onun omzunu dişledi. "Daha geniş, küçük kız."

Başını sallayarak dudaklarını inanılmaz derecede gergin hissedene kadar açtı. Sonunda Seth ağır, ateşli aletini kızın bekleyen dilinin üzerine yerleştirdi ve kız yumuşak bir iç çekişle dudaklarını onun etrafında kapattı.

"Çok ateşli görünüyor," diye mırıldandı Beck.

Seth onun çenesini okşadı, burun delikleri açıldı.

"Mükemmel olmuş." Övgüsü ona açıklayamayacağı bir şey yaptı.

Heavenly bir ritim tutturdu, Seth'in zonklayan şaftının üzerinde geri çekildi, sonra diliyle yavaşça tepesini yaladı, sonra yavaş yavaş aşağı indi. Uzun, alçak bir nefesle tısladı, ensesini kavradı, sonra pis bir küfür savurdu.

Ona zevk vermenin ve onun da açgözlülükle zevk almasının itiş kakışında o kadar kaybolmuştu ki Beck kışının yanaklarını kavrayıp onu ayak parmaklarının üzerine kaldırdığında ve arasını açtığında neredeyse irkilecekti. "Bu güzel amcık sikim için hazır mı, küçük kız?"

"Mm-hum." Seth'in yavaşça hareket eden şaftı kızın dili boyunca titreşti ve cevabını boğdu.

"Yüce İsa," diye mırıldandı, parmakları boynunun dibinde sıkılaşıyordu.

"Onu konuşturmamı ister misin?" Beck kıkırdadı.

"Bu işin sen onun içine girmeden bitmesini istemiyorsan hayır."

"Kesinlikle hayır." Beck ayağıyla topuklarını birbirinden ayırdı. "Daha geniş aç. Bana sulu küçük amını göster."

Gözleri Seth'inkilere kilitlenmişti, kendisine söyleneni yaptı, dudaklarını Seth'in kadifemsi uzunluğunda aşağı yukarı kaydırmaya devam etti.

Beck aynı sertlikteki ereksiyonunu kızın sıkışan, boş açıklığına dayadı ve göğsünü kızın sırtına yasladı. Geniş tepesini kızın içine sokarken sıcak nefesleri kızın boynunu okşadı. "İşte bu kadar. Sana nüfuz etmemi izlerken onu derinlemesine em."

Beck'in şehvet dolu önerisi kızın ateşli teninde sıçradı ve tam bir titremeye dönüştü. Kendini güçlü, şehvetli ve hayat dolu hissediyordu.

Yalvarırcasına miyavladı.

"Açgözlü mü?" Kızın çılgınca inlemesi üzerine bir santim daha içeri itti. Heavenly onu daha derine çekmek için kıpırdandığında, onu yerinde tuttu. "Uslu olursan seni öyle sert ve derin sikerim ki sikimi günlerce içinde hissedersin."

Verdiği söz başını döndürdü, içini eritti.

Evet.

Beck geri çekilirken parmakları ona battı, sonra sert bir vuruşla tamamen içine girdi. Hatırlayabileceğinden çok daha sıcak ve canlı hissederek kavis çizdi. Adam onun içine girip derinlere kök saldı ve sonra uzun, acı dolu bir inilti çıkardı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Seth havladı. "Eldivenler yukarı."

Beck dondu, gerildi, elleri kadını daha da ısırdı. Sonra bir hüsrana lanetiyle geri çekildi. "Aklımı kaybettim."

Seth öldürücü bir bakışla, "Neredeyse kaybettiğin tek şey bu değil," diye homurdandı.

Heavenly bu gergin oyunu şaşkınlıkla izledi. Korumayı unutmak Beck'in yapacağı bir şey değildi; o bir doktordu. Ayrıca bu kadar çabuk öfkelenmek Seth'in yapacağı bir şey değildi.

Ama Beck eğilip atılmış kot pantolonunu karıştırdığında, folyo ambalajı yırtıp açtığında ve sonra

tekrar içeri girdi, Seth kalın, zonklayan damarlarını dilinin üzerinde kaydırđı ve o an unutuldu. Odak noktası Seth'in tuzlu tadına, topraksı, zengin kokusuna kaydı. Her tıslama ve boğuk küfür, güçlü bacaklarının her titreyişı onu tatminle doldurdu. Bu güçlü, metanetli adamın titremesine ve inlemesine neden oluyordu. Ve bu ona kendini neredeyse yenilmez hissettiriyordu.

Beck arkasından prezervatifin soğuk ucunu kızın açılmış ağzına hizaladı ve saçlarını yumruğunun etrafına sardı. "Uzun saçlarını seviyorum çünkü bunu yapabiliyorum."

Başını geriye doğru çektiğinde, Seth'in siki boğazının arkasına doğru kaymaya zorlayarak kafa derisi üzerinde acı veren noktalar belirdi.

"Vay anasını," diye kükredi özel dedektif. "Kafasını böyle tut, adamım. Öyle hissettiriyor ki... Oh, sik beni."

Beck onun kulağına mırıldandı: "Şimdi o küçük, ateşli amcığının içine girip seni sikle dolduracağım," dedi.

Adamın sözleri kadının kafasında tamamen uygunsuz bir resim çizdi. Heavenly'nin meme uçları gerildi. Klitorisi, kalp atışlarının hızlanmasıyla birlikte zonkluyordu. Bacakları titriyordu. Miyavladı ve Seth'in emredici tutuşunun ve sikinin izin verdiği kadarıyla başını salladı.

"Beni taşaklarına kadar al, küçük kız."

Heavenly uzun, vahşı bir hamle için kendini hazırladı ama Beck stratejisini değıştirdi, her bir kalın santimi kızın kavrayan çekirdeğine o kadar yavaş yedirdi ki kız ihtiyaçtan inledi.

"Oh, Tanrım, bu am lav gibi hissettiriyor. Sıvı kadife gibi." Sesi sert ve boğuktu.

"Onun ağzı da," diye boğuldu Seth. "Ne kadar dayanabileceğimden emin değilim. Tanrım..." "Bir arada tutun ki onu parçalara ayırabilelim."

Seth başını salladı ve kalçalarını acımasızca sallamaya başladı. Umutsuzca, bir elini şaftının etrafına sardı, ağzıyla birlikte onu yukarı ve aşağı okşadı.

"Oh, meleğim..." diye nefes nefese kaldı. "Sakın durma."

Arkasında Beck uzun, vahşı darbelerle ona girip çıkıyordu. Bir eli kalçasını o kadar sert kavırıyordu ki çürükler bırakacağına yemin edebilirdi ama aldırmadı. Diğeri daha aşağıya kaydı ve ona en çok ihtiyaç duyduğu yerde tıngırdattı.

Karıncaıanmalardan oluşan bir yıldız patlaması, yüzen kafasından durgun uzuvlarına dağıldı ve sonra onu bir milyon çaresiz parçaya ayırmak üzere olan tek bir noktada yoğunlaştı. Heavenly haykırdı, Seth'in derin, talepkâr vuruşlarıyla boğulan bir inilti. Daha sert emdi ve Beck için kıcını daha yükseğe kaldırdı, onlara verebileceğı her şeyi vermeye odaklandı.

Ancak vücudu kısa süre sonra klitorisinin arkasında birleşen tatmin için pençelendi. Bacakları titriyor ve sırtı iyice eğilmiş bir halde, kendinden geçmek için ihtiyaç duyduğu son zevki almak üzere gerindi.

Seth'in sikinin etrafında yalvaran bir inilti bıraktı ve ona yalvaran bir bakış gönderdi.

"Onu kaybediyoruz, dostum." Elini ensesinden çekip yumruğunu saçlarına sıkıştırırken sesi düzensiz çıkıyordu, ağzına daha da hızlı girerken hızını kontrol ediyordu. "Ben de çok geride değilim."

"Orada seninle," diye itiraf etti Beck çakıllı bir sesle.

"Çok şükür." Seth ona yüzünü buruşturarak baktı, belli ki o da pamuk ipliğine bağılıydı. "Angel... gel."

Heavenly, üzerine yığdıkları tüm hisler birleşirken başını sallamayı başardı -Seth'in erkeksi tadı, birbirlerini kavrayan elleri, Beck'in vahşı itişleri. Bunlar birleşerek Heavenly'nin aklını çeldiler ve onu ağırlı, dayanılmaz bir rahatlamaya doğru savurdular.

Beck aniden kaygan göğsünü bir hırıltıyla kadının sırtına yapıştırdı. "Birlikte. Bizimle birlikte. Şimdi." Vücudunu ustaca kullanmaları Heavenly'ye başka seçenek bırakmamıştı.

Seth'in göğsünden hayvani bir kükreme yükseldiğinde Bliss tam önünde parıldadı. Kalın

Meni akıntıları püskürdü, Heavenly'nin diline döküldü ve boğazından aşağı alev alev yandı. Onu kana kana içti, memnuniyetinin somut kanıtının tadını çıkardı. Vücudundaki tüm kaslar tutulmadan önceki son tutarlı düşüncesi idi bu. Nefes alamıyor, sadece titriyor ve sarsılıyordu, çünkü sıkıca sarılmış ihtiyacı çözüldü ve gözlerinin arkasında milyarlarca kör edici ışık kıvılcımı yayıldı. Heavenly ağzıyla Seth'in sikini sağlamaya devam ederken, istemsiz spazmları Beck'in şişen shaftını çekiyordu. Durgun bir coşku kadının içinden geçerken, sanki biri göğsünü yırtıp açmış gibi böğürdü, ellerini onun üzerinde daha sıkı kenetledi, sonra içinde son bir titreme ile hareketsiz kaldı.

Yavaşça ondan çekilmeden önce kaç nefes nefese, kalp çarpıntısı dolu an geçtiğini bilmiyordu. Tek bildiği yorgunluk, huzur ve doyunluktuktu. Beck ve Seth sürekli olarak onun ruhundan daha fazla şey alıyorlardı çünkü ona kendini özel hissettiriyorlardı. Ve kollarını ona doladıklarında, yüzüne ve sırtına övgü dolu öpücükler kondurduklarında, onlardan başka bir yere nasıl ait olabileceğini merak ediyordu.

Beck'in dudakları omzunu okşarken Seth'in güçlü ve becerikli parmakları saçlarını tarıyordu. Gözleri kapalı olsa bile, tıpkı eşsiz kokularını ayırt edebildiği gibi, onların bireysel dokunuşlarını da ayırt edebiliyordu. Bunun farkına varmak onu gülümsetti.

"İyi misin, meleğim?" Seth'in sesi ancak bir fısıltının üzerindeydi. "Mmm," diye inledi, hâlâ kelimeleri bir araya getiremiyordu.

Onlara hayatının geri kalanını onların arasında geçirmek istediğini söylemek çok kolay olurdu. Kendisini çok sabit ve merkezde hissetmesini sağlıyorlardı. Ama babasına göreceğine söz verdiği koca bir dünya vardı. Görene kadar onu gerçekten neyin mutlu edeceğini bilebilir miydi?

Beck kıpırdandı, uzaklaştı ve tüm misk kokulu vücut ısını da beraberinde götürdü. Seth açıkta kalan teninin üzerine yakındaki pamuklu battaniyeyi örttüğünde kızın itiraz iniltisi yerini minnettarlığa bıraktı. Seth'e sokulurken kulağını onun göğsüne dayadı ve kalbinin sabit ritmini dinledi.

"Aç küçük kız," diye ısrar etti Beck.

Çikolata kokusu duyularını gıdıkladı. Heavenly dudaklarını ayırdı ve dilinin üzerine şekerli bir kare yerleştirirken okşayıcı parmaklarını bileğine doladı. Tatlı şey tat tomurcuklarının üzerinde eridiğinde, göz kapaklarını yarıya kadar kaldırarak ona halsiz bir teşekkür gülümsemesi gönderdi.

"Yüzmeye devam et, küçük kız." Beck

kıkırdadı. "Hâlâ uçuyor, değil mi?"

"Uzun bir gün geçirdi." Beck durakladı. "Kahretsin, burası

çok sıcak." "Eh, epey terledik."

"Her gün böyle bir antrenman yapmak isterdim. Hatta bütün gün." Beck usulca güldü, sonra dudaklarına soğuk bir şey bastırdı. "Yudumla." Soğuk su ağzına doldu. Beck alnına şefkatli bir öpücük kondurup uzaklaşırken bir iniltiyle yutkundu. "Aferin kızıma."

"Her zaman serinleyebiliriz..." Seth önerisini yüksek sesle

tamamlamadı. "Evet. Hadi yapalım."

"Hadi, meleğim. Biraz bakım zamanı."

Kız bunun ne anlama geldiğini sormadan Seth onu uyuyan bir çocuğun rahatlığıyla kaldırdı. Onu göğsüne doğru çekip dudaklarına sıcak bir öpücük kondururken battaniye düştü. Heavenly memnuniyetle iç geçirerek kollarını Seth'in boynuna doladı ve daha da sokuldu. Adamın onu nereye götürdüğü pek umurunda değildi ama uzun, sıcak bir duş kulağa harika geliyordu. Ana yatak odasındaki büyük yatağa sürünmek de öyle.

Birden, çıplak bedenini sıyrıp geçen soğuk hava yerini bir sıcaklık esintisine bıraktı. Bir kuş cıvıladı. Ağır göz kapaklarını kaldırdığında yüzüne güneş ışığı vurdu. Anında gerildi.

"Sakin ol meleğim," diye
yatıştırdı Seth. "Dışarıda
mıyız?"

"Öyleyiz." Beck cilalı beton avludan geçerek şık siyah bir dolaba doğru yürüdü ve bir yığın havlu aldı. Tekrar döndüğünde, ona yontulmuş vücudunun tam cepheden görüntüsünü sundu.

"Ama biz... çıplağız," dedi şok olmuş bir fısıltıyla.

"Doğduğumuz gün gibi." Seth sonsuzluk havuzunun şırıl şırıl akan sularına doğru yürürken kıkırdadı. "Sorun nedir? Hiç çıplak yüzmedin mi?"

Seth'in telaşsız tavrına bakılırsa, belli ki öyle yapmıştı. "Hayır."

Heavenly bu maceraya hazır olduğundan emin değildi, en azından komşuları görebilecekken. Gün batımı yaklaşıyordu ama arka bahçenin tamamen karanlık olması saatler alacaktı.

Seth onları ılık suya sokarken Beck de arkalarından havuza girdi. Seth onu suyun sığ kısmında ayağa kaldırdığında Heavenly çevredeki evlere gergin bir bakış fırlattı. Uzun ağaçlar ve filizlenen çalılarla çerçevelenmiş yüksek bir mahremiyet çiti komşuların görüşünü engelliyordu. Sonra her iki adam da onu güçlü bedenlerinin arasında kozaladı. Kefenlenmiş ve omuzlarından aşağısı suya gömülmüştü. Cennet gibi rahatlamıştı.

"O güzel kığın nasıl hissediyor?" Beck alaycı bir gülümsemeyle sordu. "'Eğlencen' hoşuna gitti mi?"

Yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Buna böyle mi diyorsun? Çok zekice..." "Güzel miydi?" Seth kıkırdadı. "Ya da hoş muydu?"

Heavenly gözlerini devirdi. Bu konuşmanın unutulmasına asla izin vermeyeceklerdi. Ama alay etmelerine aldırmadı, özellikle de büyük elleri ıslak vücudunu yatıştırdığında.

"Evet, ama Raine'in bana böyle bir tuzak kurduğuna inanamıyorum. İkinizin o elbiseyle evden çıkmama izin vermeyeceğinizi biliyordu, değil mi?"

"Kesinlikle evet," diye onayladı Beck.

"Ve ben de sizin kıyafetimi beğeneceğinize inanan saf budalayım."

"Ah, meleğim. Bayıldık," diye inledi Seth.

Beck kınayan bir kaş kaldırdı. "Sadece herkesin içinde değil. Seni aramızda paylaşmakla ilgili bir sorunumuz yok ama o güzel pembe şeyi giymen ve diğer erkeklere gözlerini sana dikmeleri için bariz bir sebep vermenle ilgili büyük bir sorunumuz var."

"Bunu görseydim, öldürme çılgınlığı yapmak zorunda kalırdım. Bu hiç hoş olmazdı."

Heavenly Seth'in şaka yaptığını düşünmüş olabilirdi... ama ses tonu kesinlikle ciddiydi. Beck bile ona dönmeden önce yan gözle bir bakış gönderdi.

"Raine'in sana söylediği her şeye inanma, tamam mı? Hammer ve Liam ile ilk kez bir araya geldiğinde sınırlarını sürekli zorladı."

"Gerçekten mi?" Heavenly bunu hayal edebiliyordu ve tamamen ilgisini çekmişti.

"Evet. Hammer'la aralarında platonik bir ilişki varken, bir gece Hammer'ın yatağına girmiş ve onu oral seksle baştan çıkarmaya çalışmış. Hammer onu reddetti."

"Onu istemedi mi? Ezilmiş olmalı."

Beck homurdandı. "Macen, Raine için yanıp tutuşuyordu ve bunu biliyordu. Bu yüzden Hammer... meseleye el koymak için banyoya gittiğinde Raine kızmadı; onun önünde yatağında mastürbasyon yaparak ödeşti."

Heavenly'nin çenesi düştü. "Ciddi misin?"

"Evet. Hammer onu odasından attı ama bu Raine'i korkutmadı. Zindanın altını üstüne getirdi, küfürler savurdu ve Hammer'a dildolar fırlattı."

"Hikayeyi doğru hatırlıyorsam, büyük mor olanlar." Seth

kıkırdadı. "Raine mi?" Heavenly ağzı açık kaldı. "Tatlı, sevgi dolu Raine mi?"

"O küçük bok karıştırıcı seni kandırmış," diye alay etti Beck, sonra Seth'e döndü. "Cezasını çekerken Hammer için giydiği 'Canın Cehenneme' külotunu görmeliydin."

"Liam bana onlardan bahsetmişti." Seth güldü, sonra Heavenly'ye kaşlarını kaldırarak baktı. "O yüzden en iyi arkadaşının bir aziz olmadığını unutma. Sana söyleyecekleri muhtemelen kışına şaplak yemene neden olacak... bugün olduğu gibi. Ayrıca, kendin olmanı tercih ederiz."

İki adam Heavenly'nin tam olarak çözemediği bir bakış attılar. Onlarda bir şeyler vardı...

"Neler oluyor?" diye sordu. "Siz ikinizin elinde ne var?" Seth, "Birkaç şey hakkında konuşmak istiyoruz," diye cevap verdi.

Karnında bir endişe çırpınıyordu. "Tamam."

Şimdi ona bağlanması için baskı yaparlar mıydı? Yoksa işe yaramadığını söyleyip gitmesini mi isteyeceklerdi? Her iki olasılık da onu eşit derecede endişelendiriyordu ve bu da kafasını daha çok karıştırıyordu.

"Bizim için doğum kontrol hapı almaya ne dersin meleğim?" Seth bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırarak sordu.

Her ne kadar çocuk istese de -büyük bir aile fikrini çok sevse de- şimdi pek zamanı değildi.

"Sanırım yapmalıyım."

Beck onun yanında gerildi. "Bir gün çocuk istiyor musun?"

Ona döndü. Adamın tamamen boş ifadesi kaşlarını çatmasına neden oldu. Onu rahatsız eden bir şey vardı. "İstiyorum." Çok güzel bebekleri olacaktı. Neredeyse kollarında minik, sıcak bir bebek hissediyordu,

Yeşil ya da kahverengi, sevgi ve güven dolu pırıltılı gözleriyle ona bakıyor, mutlu bir şekilde miyavlıyordu. Heavenly özlem dolu bir yumru yuttu. "Ama geleceğimden emin olana kadar olmaz..."

Seth başını salladı, yüzü gergindi. "Doğum kontrolü hakkında konuşmak istememizin bir nedeni de buydu."

"Peki ya sen?" Aralarındaki tuhaf alt akımı anlamamıştı. "Bir gün çocuk istiyor musun?"

"Aslında sabırsızlanıyorum," dedi Beck. "Ama şimdilik, hem Miranda Chapman'ın hem de Daniel Fulbright'in mükemmel bir üne sahip kadın doğum uzmanları olduğunu biliyorsun."

Başını salladı. "Miranda ile hastane çevresinde birkaç kez sohbet ettim. İyi birine benziyor."

"İstersen sana onunla bir randevu ayarlayabilirim."

"Elbette." İçini kemiren pişmanlığı ya da Beck'i bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığı için duyduğu suçluluk duygusunu hissetmemeye çalıştı. "Teşekkürler."

"Bir şey değil." Dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Doktor başını kaldırır kaldırmaz Seth tüy gibi yumuşak bir öpücükle yaklaştı. "Sizinle bahar tatiliniz hakkında da konuşmak istedik."

"Her ne kadar önümüzdeki altı günü yatakta geçirmeye karşı olmasak da - sen ona bağlıyken, senden birbiri ardına orgazmlar çıkarırken..." Beck'in gülümsemesi şeytaniydi.

Dürüst olmak gerekirse, o da karşı çıkmazdı.

Seth, "Hepimiz biraz izinli olduğumuz için bölgeyi keşfetmek isteyebileceğinizi düşündük," diye sözlerini tamamladı. "Gerçekten mi?" diye sordu heyecanla. "Şehir otobüsünden görebildiklerim dışında, neredeyse hiç

LA. Aklınızda neresi vardı?"

"Nereyi ziyaret edeceğimiz size bağlı. Oturup birkaç karar vereceğiz, sonra ikimiz de birer çanta hazırlayacağız. Sabah size biraz para, Beck'in üstü açık arabasının anahtarını ve iki saatlik bir avans vereceğiz."

"Head start mı? Benimle gelmiyor musun?" Heavenly'nin heyecanı onlar olmadan keşfe çıkma düşüncesiyle azaldı.

"Hayır. Ve işte burası işin eğlenceli hale geldiği yer." Beck sıırttı. "Seni kovalayacağız."

"Ne?" Çıldırmışlar mıydı?

"Şöyle olacak: İstedığınız yere gidebilirsiniz, ancak her yarım saatte bir kenara çekip cep telefonunuzla bir fotoğraf çekmeniz ve yerinizi belli etmeden bize ipucu vereceğini düşündüğünüz bir görüntüyü bize mesaj olarak göndermeniz gerekiyor. Yani yaratıcı olun. Bize bir reklam panosunun, bir motelin, bir parkın... ne olursa olsun bir fotoğrafını gönderin."

Karnında kelebekler uçuşup duruyordu. Kulağa heyecan verici bir çöpçü avı gibi geliyordu.

"Gülümsüyorsun," diye gözlemledi Beck. "Bunu iyiye işaret olarak kabul ediyorum. Telsiz sessizliğini koruyacağız

gün boyunca-

"Başınız belaya girmediği sürece. *Herhangi bir bela.*" Seth'in sesi birdenbire Gloria'ya karşı takındığı o amansız tona büründü. "Araba bozulursa, lastiğin patlarsa ya da kendini biraz olsun rahatsız hissedersen? Sen. Bizi ara. Bizi ara. Derhal. Anlaşıldı mı?"

"Arayacağım ilk ve tek kişiler siz ikiniz olacaksınız. Söz veriyorum." Seth rahatlamış görünmüyordu. "Seni bu konuda tutacağız."

Beck araya girdi, sesi daha yatıştırıcıydı. "Ama beklenmedik bir sorun çıkmazsa, bunun eğlenceli olması gerekiyor."

Başını salladı ama içinden bir ses ikiliyi atlatmanın görüldüğünden daha zor olabileceğini söylüyordu, özellikle de Seth yaşamak için insanları izlediğinden. "İpuçlarımdan yerimi tahmin edemezseniz ne olacak?"

"İşte teşvik burada devreye giriyor."

"Teşvik mi?"

"Oh, evet." Seth'in ses tonu saf baştan çıkarıcıydı. "Akşam altıda belirlediğimiz otelde buluşmamız gereken saatten önce seni bulursak, o gece sana istediğimizi yapabiliriz."

İçinden yasak bir heyecan geçti. "Peki o zamana kadar senden kaçarsam, ne yapacağımızı ben mi seçeceğim?" "Elbette." Yüzüne yayılan sırıtiş fazlasıyla masum görünüyordu.

"Siz ikiniz hile yapacaksınız, değil mi?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Hile mi?" Beck alay etti. "Bizi nasıl böyle bir şeyle suçlarsın?"

Heavenly gözlerini devirdi. "Seth telefonumu takip edebilir."

"Konum servislerinizi kapatacağım," diye söz verdi özel dedektif. "Bu benim izinlerimi iptal eder, böylece her zaman nerede olduğunu bilemem. Bu haftadan sonra tekrar açabiliriz."

"Kulağa adil geliyor." Onun dışında... onu takip etmemek konusunda son derece rahat görünüyordu. Daha dün, güvenliği için her zaman nerede olduğunu bilmekte ısrar etmişti. "Telefonumu takip etmenin başka bir yolu yok, değil mi?"

"Yok."

Ona hâlâ tam olarak inanmıyordu ama hiçbir şey kanıtlayamadığı için ona yalancı da diyemiyordu. Ama kesinlikle dikkatli olacaktı...

"Tamam, Beck'in arabasını, biraz para ve telefonumu alacağım. LA çevresinde belirli bir yarıçapla mı sınırlıyım yoksa..."

"Hayır." Seth başını salladı.

Beck, "İsterseniz önerilerimiz var," diye araya girdi.

"İnsanların bahsettiğini duyduğum ve görmek için can attığım o kadar çok yer var ki. Hastanedeki diğer gönüllülerden biri bana ürkütücü ama çok ilginç bir hayalet kasabadan bahsetti."

"Bu da bir olasılık," diye cesaretlendirdi Beck. "Başka ne olabilir?"

"Her zaman dev bir sekoya ağacı görmek istemişimdir. Ağaçlardan bahsetmişken, babam ben

Çocukken sürekli U2'nun *The Joshua Tree arkısını* alardı. Yakın zamana kadar buralarda o ağaçlardan oluşan gerçek bir orman olduğunu bilmiyordum."

"Annem de hâlâ onları dinliyor," diye ekledi Seth. "Başka nereleri görmek istiyorsun?"

"Hollywood. Her zaman Rodeo Drive'da vitrinlere bakmak istemişimdir.

ünlüler." Erkekler bunu heyecan verici bulmayabilir ama onun için heyecan verici olurdu. "San Diego Hayvanat Bahçesi ve Santa Barbara hakkında da bir sürü şey duydum. Catalina Adası da var. Görünüşe göre oraya feribotla gidiyormuşuz. Ben hiç binmedim. Kulağa eğlenceli geliyor."

"O yerlerin hiçbirine gitmedim meleşim. Hadi kurulanalım ve plan yapmaya başlayalım," diye önerdi Seth. On beş dakika sonra Heavenly, Beck'in evindeki ofisinde dizüstü bilgisayarının başında oturuyordu.

"Siz nereye gitmek istediğinize bakarken ben de Çin'deki şu harika yerden sipariş vereceğim."

Heavenly başını salladı. "Mükemmel. Açlıktan ölüyorum."

"Biz de öyleyiz." Seth odaya girdi ve onu usulca öpmek için eğildi. "İşiniz bittiğinde, bize şehirlerin bir listesini ve hangi gün ziyaret etmek istediğinizi verin."

"Otel rezervasyonlarını yapacağız ve size tüm adresleri ve onay numaralarını vereceğiz.

Kulağa hoş geliyor mu?" Beck onun yanına bir not defteri ve kalem koyduktan sonra dudaklarını alnına götürdü. "Bu gerçekten yaratıcı. Çok heyecanlıyım." Heavenly keşfetmeye başlamak için sabırsızlanıyordu. Ama aynı zamanda

dokundu. Bu, onlarla vakit geçirirken babasına verdiği sözleri tutmasına yardım etme yolları mıydı? Muhtemelen. Onları bunun için seviyordu. "İkinize de çok teşekkür ederim."

Seth ona şehvetli bir sırıtış fırlattı. "Seni heyecanlandırmaktan zevk alıyoruz meleşim." Heavenly güldü. "Fark ettim."

Yirmi dakika sonra bir mola verdi ve mutfaktaki çocuklara katıldı. Beck ve Seth şimdiye kadar ziyaret etmeye karar verdiği yerler hakkında bilgi almaya çalıştılar ama o sessiz kaldı, bunun yerine karnını yumurtalı ekmek, karidesli kızarmış pilav ve Kung Pao tavuğu ile doldurdu.

"Hadi ama. Bir ipucu bile mi yok?"

Beck kandırdı. "Henüz değil."

"Senden gerçeği öğrenmenin yollarını biliyoruz." Seth sırtıttı.

Heavenly bunu yalanlayamadı.

"Pekâlâ, herkes falına baksın." Beck kendi falını açtı. "Lanetleneyeğim. Benimkinde 'Yakında büyük bir sürprizle karşılaşacaksın...' yazıyor."

"Yatakta," diye eklediler toplu bir kahkaha kükremesiyle.

CHAPTER ELEVEN

SALI, 9 NISAN

ERTESİ SABAH, Beck kahvaltı barında oturmuş kahvesini yudumluyor ve Seth'in sabırsızlıkla parmaklarını mermer yüzeye vurmasını izliyordu. Belli ki bavullarını siyah SUV'ye atıp kızlarını takip etmeye başlamak için sabırsızlanıyordu.

"Bu sabah pek mutlu görünmüyorsun," dedi. Seth alay etti. "Aklımda bir sürü şey var."

"Heavenly iyi."

"Ona kanatlarını açması için alan vermek berbat bir şey."

"Evet, ama bunu konuşmuştuk. Bu gerekli bir kötülük, özellikle de onun suçunu hafifletecekse. Bu senin fikrindi."

"Biliyorum." Seth ona kendini küçümseyen bir sırtıtlşla karşılık verdi. "Ve onun gidişini izlemek zorunda kalana kadar kulağa harika geliyordu."

Beck anladı. "İzleme cihazı taktırdığınız Tiffany kolyeyi takıyor. Onu istediğimiz zaman bulabiliriz. O yüzden rahatlamaya çalış ve üçümüze odaklanabileceğimiz zamanın tadını çıkar. Onun birkaç kötü alışkanlığını da kırmaya çalışacağız. Eğlenceli olmaz mı? Hadi..."

Seth içini çekti. "Deneyeceğim. Sadece derimden sürünerek çıkacakmışım gibi hissediyorum." "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Onun güvenliği için endişeleniyorum. Söyleyecek başka ne var?"

Beck hikâyenin tamamının bu olduğunu düşünmüyordu ama yine de burnunu sokmadı. "Yeterince makul. Aklında başka bir şey olduğunu biliyorum."

"Evet. Dün gece neyin vardı senin?"

Seth'in hırıltısı Beck'e boktan ruh halinin acısını odadaki diğer tek kişiden çıkarmaya niyetli olduğunu söyledi. Ama bu konuşmanın olacağını biliyordu. "Prezervatif için özür dilerim. O an kendimi kaybettim. Elimden kaydı."

"Kaydı mı?" Demek istediğini anlatmaya kararlı bir şekilde eğildi. "Senin aşırı hevesli sığın her şeyi mahvedebilir."

Beck'e göre bir bebek hepsinin kendilerini daha bağlı ve bağlı hissetmelerini sağlayacaktı ama hele bu değildi. "Onu hamile bırakmaya çalışmıyordum. Daha dikkatli olacağım. Sakin ol."

"Onunla yalnız olsaydın ne olurdu?" "Dururdum." Eninde

sonunda. Büyük ihtimalle.

"Öyle mi? Ben orada olmazsam bu boku yapmayacağına nasıl güveneblirim?" "Sakin ol baba. Her şeyi berbat etmeyeceğim," diyerek ortamı yumuşattı.

Seth iç çekerek arkasına yaslandı. Yüz ifadesinden baş belası olduğunun farkında olduğu anlaşılıyordu. "Özür dilerim. Sadece birimizin yaptığı şey hepimizi etkiliyor."

Beck'in hatırlatmaya pek ihtiyacı yoktu ama çuvallayan kendisi olduğu için itiraz etmedi. "Evet. Bu özellikle Heavenly için geçerli. Bu sabahki ruh halini nasıl buldun?"

Neyse ki Seth konu değişikliğini kabul etti. "Heyecanlı görünüyordu."

"Evet. Babasını birkaç gün önce toprağa verdiğini biliyorum ve bizim bakmadığımızı sandığı anlarda yüzünde hâlâ kederli anlar görüyorum..."

"Olacak, özellikle de ilk birkaç ay için. Büyük bir kayıp yaşadı. Ama sizi anlıyorum.

Onu gülümserken görmek bana iyi geldi." Beck başını salladı.

"Kesinlikle."

Seth'in yüzünde bir başka düşünceli ifade belirdi. "Ve dün gecedен sonra, ona yaşam tarzını öğretmeye başlamamız gerektiğini fark ettim. Çok itaatkâr bir şekilde karşılık veriyor ama..."

Eğitimsizliği kasıtlı değildi. "Bizimle kalmasını istiyorsak, ona sadece Dom olduğumuzu söylemekten daha fazlasını yapmalıyız."

"Dinamiklerle ilgili açıklamamın River'ın kamyonetinin arkasında ellerimiz onun üzerindeyken kafama dank ettiğinden şüpheliyim. Bunu çözmemiz gerekiyor."

Beck gözlerini devirdi. "Yani Raine daha fazla boşluk doldurmadan önce mi?" "Oh, Tanrım. Bu ikisi birlikte beni korkutuyor."

Beck, "Hammer ve Liam'ın küçük prensesi kötü bir etki yaratıyor," diye onayladı. "Ama Heavenly ondan istediğimiz her şeyi anlamak zorunda. Evet, cinsel açıdan harika bir ilişki yaşıyoruz..."

"Ancak dün gece, daha fazla dinamiğin eklenmesinin seksi daha da akıl almaz hale getireceğini kanıtladı."

"Bunun nasıl mümkün olabileceğini hayal bile edemiyorum ama haklısınız."

Seth alaycı bir ifadeyle başını salladı. "Komik. Birkaç hafta önce onu paylaşmamak için elimizden geleni yapıyorduk."

"Birkaç hafta önce, neyi kaçırdığımızı bilmeyen aptallardık." "Doğru." Seth yumruğunu havaya kaldırdı.

Beck ona çarptığında cep telefonları aynı anda çalmaya başladı. Her iki adam da cihazlarını tezgâhtan aldı ve Heavenly'den gelen mesajı açtı. Beck, üzerinde I-405 GÜNEY yazan bir tabelanın resmini görünce gülümsedi.

"Otoyolun tam olarak neresinde olduğunu kontrol et ve gör, dostum."

Seth bir dokunuşla ekranı yeniledi. "John Wayne Havaalanı'nı az önce geçti."

Beck ayağa kalktı. "İyi bir zamanlama yapıyor. Çok fazla trafiğe takılmamış olmalı."

"Ona iki saatlik bir başlangıç sözü verdiğimizizi biliyorum ama neredeyse doksan dakika oldu. Bu yeterince yakın."

Beck de hissetmiyor olsaydı sabırsızlığı komik olurdu. "Evet. Ama şehirden ayrılmadan önce uğramak istediğim bir mağaza var. Eğer kızımızla bir hafta geçireceksek, hazırlıklı olmalıyız."

"Prezervatifin bitmedi, peki aklında ne tür bir hazırlık var, izci çocuk?" Seth meraklanmış görünüyordu.

"Bavulunu al. Sana göstereceğim."

Otuz dakika sonra, o ve gülümseyen Seth, kızları için hazırladıkları hediyelerle birlikte cipe atlayıp şehir dışına doğru yola çıktılar. Yol boyunca, telefonları her yarım saatte bir başka bir

Fotoğraf. Beş mesaj ipucundan sonra, sonunda bir hedefe ulaşmış gibi görünüyordu. "Bu sefer ne gönderdi?" Seth gözlerini yoldan ayırmadan sordu.

Beck kıkırdadı. "Ne oluyor be? Elinde haritayla dolaşan şapkalı tuhaf bir adam.

Ona yaratıcı olmasını söylediğimizi biliyorum, ancak bu bize devam etmek için fazla bir şey vermiyor."

"Yani insanların yönlerini bulmak için haritaya ihtiyaç duydukları bir yerde. Haritayı görebiliyor musun? Ya da herhangi bir detay?" diye sordu özel dedektif.

"Hayır. Lunaparkta falan satılan şu katlanabilir şeylerden birine benziyor." "En uzun süre Kaliforniya'da yaşayan sensin. Hangi atraksiyonlar o kadar büyük ki, kendinizi bulmak için bir haritaya ihtiyaç duyarsınız?

bir yol var mı? Yoksa sadece telefonumdaki uygulamayı mı açmak istersiniz?"

"Hayır. Eğlence olsun diye birlikte oynayalım. Dün gece hepimiz bu geceyi San Diego'da geçirmeye karar verdik. Bölgede harita gerektiren aklıma gelen iki yer Deniz Dünyası ve hayvanat bahçesi. Heavenly lunaparkları çok sever ama onu daha Ocak ayında Disneyland'e götürmüştüm. O yüzden muhtemelen hayvanat bahçesindedir."

"Bu oldukça ünlü değil mi?" "Evet.

Dünyanın en iyilerinden biri."

Seth telefonunu uzattı. "Kontrol et ve gör. Eğer haklıysan, sana bir iş teklif edebilirim."

Beck sırtarak uygulamayı açtı. "Evet. Hayvanat bahçesinde. Bana ne kadar ödemek istiyorsun?"

"Yeterli değil." Seth güldü.

Hayvanat bahçesine varmaları istediklerinden daha uzun sürdü ama Seth sonunda arabayı kalabalık otoparkta bir yere çekti ve motoru durdurdu. "Hadi. Gidip kızımızı takip edelim."

"Kahretsin, kılık değiştirmeliydik."

"Amatör. Kılık değiştirmemize gerek yok. Ben bu işi para kazanmak için yapıyorum. Heavenly biz isteyene kadar burada olduğumuzu bilmeyecek."

Beck kaşlarını kaldırdı. "Çok uzun zamandır insanların çalılıklarında saklanıyorsun, dostum." Seth omuz silkti. "Faturaları ödüyor."

Kapılardan içeri girdikten sonra Beck ilerideki çok sayıda yolu taradı. Bu hayvanat bahçesinin ne kadar geniş olduğunu unutmuştu. "Onu nasıl bulacağız?"

"Güven eksikliğinin bana acı veriyor."

Seth bilet gişesinden aldıkları haritayı çevirip açarken, iki cep telefonu da yeniden çaldı. Beck bir lagünün karanlık sularını ve onu çevreleyen sık yeşil bitki örtüsünü görür görmez haritayı Seth'in elinden kaptı.

"Bu tanıdık geliyor. Kayıp Orman'da." Bulundukları yerin kuzeyindeki bir bölgeyi işaret etti. "Hadi gidelim."

"Dur bakalım. Oraya kığımızı kaldırıp gidemeyiz. Omzunun üzerinden bize bakıyor olacak ve bir mil öteden geldiğimizi görecektir. Eğer onu takip edeceksek, bunu gizlice yapmalıyız."

Beck kendini klişeleşmiş benmerkezci bir cerrah olarak görmekten nefret ediyordu ama bir ameliyathaneye girdiğinde insanların yolundan çekilmesi hoşuna gidiyordu. Gizlilik onun güçlü yanı olmadığından, hayatını gizlenerek kazanan bir adama meydan okuyacak değildi. "Nasıl? Kertenkele gibi karnımızın üzerinde sürünerek mi?"

"Senin derdin ne lan? Hayır. Bu tarafa doğru sallanacağız." Seth haritada bir yol çizdi. "Bu şekilde onun önüne çıkacağız. Arka plana karışmak için iyi bir yer bulmak için zamanımız olacak. O bizi geçtiğinde biz de arkasına düşeriz ve onun bundan haberi olmaz."

"Sen öyle diyorsan."

On beş dakikadan az bir süre sonra, Seth'le birlikte gölgeli bir ağacın altında durmuş, Heavenly'nin orta yolda ilerleyişini izliyorlardı. Onu fark etmek kolaydı çünkü güneş ışığı saçlarından göz kamaştırıcı bir hale gibi yansıyordu.

Beck onu kollarının arasına alma ve pırıl pırıl gülümsemesini ayak parmaklarını kıvrarak öpme isteğini bastırdı. Bunun yerine gölgede saklandı ve gümüş sırtlı bir gorilin muz yemesini izlerken yüzünü aydınlatan zevkle kendini tatmin etti. Telefonunu çıkardı ve birkaç metre ötede duran Seth'ten tamamen habersiz primatin fotoğraflarını çekti.

Onu birkaç sergide daha takip ettiler, heyecan yüzünü değiştirirken gözlerini becerdiler.

Heavenly büyük beyaz bir kutup ayısının yüzüşünü izlemek için sualtı izleme odasına yöneldiğinde, onlar da onu takip ederek pleksiglase yansıyan şaşkınlığını görebilecekleri bir yere geçtiler. Bu manzara Beck'in kalbini hem sevinç hem de hüznle doldurdu. Onun ne kadar mutlu görüldüğünü görmeye bayılıyordu... ama yıllarca bakıcılık ve ekmek parası kazanma işinin onu nasıl tuzağa düşürdüğünden nefret ediyordu.

Biz sözümüzün eriyiz, Abel, Beck sessizce gökyüzüne gönderildi.

Seth onun kolunu çekiştirdi ve çıkışa doğru başını salladı. Evet, gitmeleri gerekiyordu yoksa Heavenly'nin onları bu küçük muhafazada fark etmesi riski vardı.

Pandaları, filleri ve zürafaları gördükten sonra şelalesi olan karanlık bir mağaraya doğru ilerledi. O ve Seth dev bir kaya oluşumundan ayrılıp onun peşinden koşmaya başladılar. Eğer şimdi arkasını dönerse, kimlikleri tamamen açığa çıkacaktı.

Gizlice onu insan yapımı yapıya kadar takip ettiler. Beck bu kedi-fare oyununu sevdiğini itiraf etmek zorundaydı. Heavenly'yi takip etmenin ve onun çıplak tepkilerini görmenin çok ilkel ve tatmin edici bir yanı vardı.

Mağaranın içinde, şelalenin gürültüsü aceleyle attıkları adımların sesini gizleyerek ona olan mesafeyi tüketiyorlardı. Heavenly parmaklıkların üzerine eğilmiş, ellerini uzatmış, önünde parıldayan ince sisi hayranlıkla seyrediyordu.

Heavenly tekrar telefonuna uzandığında, Seth'le adam bilmiş bir sırıtışla birbirlerine baktılar ve her ikisi de bir kollarını Heavenly'nin beline dolayarak yanına sokuldular. Heavenly irkilmiş bir nefesle sarsıldı.

Onları gördüğünde gülerek telefonunu bir kenara koydu. "Beni çoktan buldunuz mu? Nasıl?"

Şelalenin sesinden onu duymak zordu, bu yüzden Beck onu elinden tutup mağaradan dışarı, öğleden sonra güneşinin altına çıkardı. "Çünkü biz zekiyiz."

Seth diğer elini tutarak onu takip etti. "Bu benim işim sayılır meleğim. Saatlerdir seni takip ediyoruz."

"Lanet olsun. Yarın sana göndereceğim fotoğraflarda daha yaratıcı olmam gerekecek." "Deneyebilirsin." Beck kıkırdadı.

Seth sinsi bir sırıtışla, "Aslında bunu yapmanı istiyoruz," diye ekledi. "Ama izinizi tekrar bulduğumuzda şaşırmayın."

"Göreceğiz." Onlara meydan okuyan bir bakış fırlattı.

Kolyesinin içindeki o küçük çipi keşfederse çok kızardı. Yine de, Seth'in paranoyası olmasaydı, şu anda onun sevimli şımarıklığına gülümsemek yerine Deniz Dünyası'ndaki kalabalığı tarıyor olabilirlerdi.

Gün batımı yaklaşıp kadar parkta dolaştılar. Konuşmalar akşam yemeğine döndüğünde arabalara doğru ilerlediler. Heavenly Beck'e anahtarlarını uzattı. İtaatkâr hareketinin onu nasıl etkilediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Heavenly yanında otururken, o ve Seth, Beck'in onlara deniz kenarında bir villa ayırttığı Hotel Del Coronado'ya doğru karavanla yola çıktılar. Sütlerine girdiklerinde, Heavenly makyajını tazelemek ve üstünü değiştirmek için banyoya girdi.

Beck, "Bu gece için bir oyun planı yapmalıyız," diye önerdi.

"Şu anda mutlu. Bence konuşmayı hafif tutalım, ipuçlarını okuyalım, ona göre ayarlayalım.

sonra ne çıkacağına bakın."

"Neyin ortaya çıkacağını zaten biliyorum." Beck sıırttı. "Biz."

"Özellikle de bunlarla." Seth, Los Angeles'tan ayrılmadan önce kızları için aldıkları dantelli hediyeı çantasından çıkarıp cebine soktu.

Beck'in siki önümüzdeki bir iki saati hayal ederek kıpırdandı.

"Biraz uzun sürdüğü için özür dilerim," diye özür diledi Heavenly banyodan çıkarken, üzerinde doğal ten rengiyle neredeyse aynı renkte tüllü bir elbise vardı. Çıplak olmadığından emin olmak için bir kez daha bakması gerekti. Spagetti askıları narin omuzlarına yapışıyor ve göğüslerinin altında geniş bir dantel şeridiyle sonlanan alçak bir perdeye dalıyordu. Son firfir kalçasının ortasına sürtünerek bacaklarının geri kalanını açıkta bırakıyordu.

Neredeyse dilini yutacaktı. Yanındaki Seth'in ağzı sulanmaya hazır

görünüyordu. "O kadar yürüdükten sonra siz de benim kadar acıktınız mı?"

Midesi yemek istiyordu... ama siki onun için çok daha acıkmıştı.

"Bakıyorsunuz ve cevap vermiyorsunuz." Heavenly onlara baktı. "Bunu giymemde bir sakınca var mı? Örtülüüm.

Elbise transparan değil."

"Çok güzel görünüyorsun meleğim." Seth'in hırıltısı hırıltılı

geliyordu. "Muhteşem," diye övdü Beck siki gerilirken.

Her ikisi de onu villadan çıkarırken sırtına birer avuç bastırdı, sonra da sahildeki yürüyüş yolundan otelin arka tarafına doğru ilerlediler. Heavenly okyanusa bakan restoranı gördüğünde tüm yüzü aydınlandı.

Şef garson onları müthiş bir su manzarasına sahip bir masaya götürdü. Uzun, yapraklı çalılar geniş bir mahremiyet sağlıyordu.

Menüleri incelerken Beck sabırsızlığını bastırmaya çalıştı ama Heavenly bu kadar yakinken, kokusu duyularını okşarken ona karşı koymak neredeyse imkânsızdı. Dişlerini usulca onun omzuna geçirdi. Seth elini onun kalçasına doğru kaydırđı. Bir titreme onu sarstığında Beck gülümsemekten kendini alamadı.

Sipariş vermek için hiç vakit kaybetmediler. Yiyecek ve içecekleri beklerken Heavenly onlara hayvanat bahçesinde çektiğı fotoğrafların geri kalanını gösterdi. Sonra da biftek ve deniz ürünlerinden oluşan cazip lokmaları, ağızlarının tadını bozan iniltiler eşliğinde paylaştılar.

"Bu kovalamaca oyunundan zevk alıyorum. Benimle oynadığın için teşekkür ederim." Tuzlu esinti topuzundan kurtardığı buklelerini boynunu okşamak için çekıştirdi. "Çocukluğumdan beri eğlenmek için kendime ayıracak koca bir günüm olmamıştı."

"Çok gecikmiştin." Seth bir parmağını kızın terk ettiğı tatlının krem şantisinde gezdirdi. Gözlerinde bir parıltıyla parmağını kızın alt dudağında gezdirdikten sonra ensesini kavradı ve yüzünü kendisine çevirdi. Dilini bekleyen ağzının üzerinde gezdirdiğinde Heavenly çoktan nefessiz kalmış görünüyordu.

Dikkatle izleyen Beck elini masa örtüsünün altından geçirdi ve kızın amından yayılan sıcaklık parmaklarını ısıtana kadar kızın ipeksi kalçasından yukarı kaydırđı.

Garson fişıyle birlikte geri döndü. "Size başka bir şey getireyim mi?" Heavenly gerildi ve onların elinden kurtulmaya çalıştı.

Hiçbir yere gitmiyordu.

Beck parmaklarını doğrudan kızın ıslak külotuna bastırđığında bunu açıkça belli ederken, Seth öpüşmeyi derinleştirerek acımasızca kızın tatlı ağzının içine daldı. Genç adam açıkça bakmamaya çalışıyordu.

Beck nazik bir gülümsemeyle "Mahremiyet," dedi. "Bir süreliğine su manzarasının tadını çıkarmak istiyoruz."

Garsonun dudakları anlayışla kıpırdadı. "Elbette, efendim."

O gittikten sonra Seth Heavenly'nin hava almasına izin verdi. Ağzı açık kaldı ve kızgın görünmeye çalıştı... ama yanaklarına yayılan allık, şişmiş dudaklarını kıvıran şaşkın gülümsemeyle eşleşti. "Siz çok kötü adamlarsınız."

"Hiçbir fikrin yok..." Beck çizdi.

"Hala mı? Bana yaptığın onca şeyden sonra bile mi?" Seth ukala bir sırıtışla, "Buzdağının görünen kısmı," dedi.

Küçük bir kahkaha atarak gözlerini kapattı, derin, tuzlu bir nefes aldı, sonra memnun bir iç çekişle nefesini dışarı verdi. "Kendimi neyin içine soktum ben?"

"Seveceğin türden bir bela," diye söz verdi Beck. "Seth'in öpücüğü iyi hissettirdi mi?"

"Mm-hmm."

"Daha da iyi hissettirecek bir şeyim var." Özel dedektif bir çift siyah kasıksız külot çıkardı ve beyaz keten masa örtüsünün üzerine yayarak kalın yırtmacı ikiye bölen inci dizisini parmakladı.

Heavenly'nin gözleri büyüdü, parmakları parlayan incilerin üzerinde onunkileri takip etti. "Oh, vay canına. Bunlar alışılmadık ama gerçekten çok güzel. Teşekkür ederim."

Kız kollarını Seth'in geniş göğsüne doladığında Beck kahkahalarını tutamadı. Özel dedektif de fena halde başarısız olmuştu.

Heavenly aralarında bir bakış fırlattı. "Tamam, burada neyi kaçırıyorum?" "Bunların nasıl çalıştığını anlamıyorsun, değil mi küçük kız?" Beck sordu.

"İş mi? Bunlar sadece"-yakınlarda başka yemek yiyen olup olmadığına bakmak için etrafına bakındı, sonra fısıldadı-"külot?"

"Neden onları giyip öğrenmiyorsun?" Seth sırttı. "Şimdi mi?"

"Hemen şimdi."

Ayağa kalkmaya çalışırken titredi. "Tamam. Hemen döneceğim." İkisi de onu koltuğuna geri çektiler.

"Hayır," diye düzeltti Beck. "Onları burada, masada değiştir." "Ama... biri görebilir."

"Olabilir, o yüzden dikkatli olsan iyi olur," diye alay etti Seth.

Bu sözler onu sıktı ve Beck'in parmaklarının altındaki zaten sırlıslık olmuş ipek parçasını ıslattı. Onu en yakın sert yüzeye kaldırıp amcığıyla ziyafet çekmemek için kendini tutması gerekti.

"Bekliyoruz." Seth sabırsız parmak uçlarını masaya vurdu. "Al.

Onları. Çıkar," dedi Beck. "Sonra da Seth'e ver."

Neredeyse boş olan avluya endişeli bakışlar fırlatarak titreyen elleriyle elbisesinin altına uzandı.

Beck nefesini tutarak, kızın gözlerini kucağına dikmesini, kalçalarını kaldırmasını ve külotu dizlerinin üzerinden ayakkabılarının üzerine geçirene kadar kıpırdanmasını izledi. Külotu avucunun içine alarak Seth'e uzattı, onun bakışlarına karşılık veremedi.

Büyük PI bir parmağını çenesinin altına koydu ve onu kendisine bakmaya zorladı.

"Teşekkür ederim meleşim." "Çok iyi kız," diye övdü Beck.

PI külotunu burnuna doğru kaldırıp derin bir nefes aldıktan sonra aynısını sırtarak Beck'e uzattığında yanakları kıpkırmızı oldu.

"Kaldır şunları," diye tısladı.

"Ne zaman -ya da olup olmayacağına- biz karar veririz." Seth'in ses tonu sert, bakışları doğrudu. "Sen değil." Sanki

Beck onları geri verdiğinde beyaz pamuğu tekrar içine çekti. "Şimdi hediyeni bizim için kaydır."

Seth sade iç çamaşırlarını ona geri uzatırken Beck başıyla onayladı. Kız iri gözlerle onu izlerken, Seth bir kez daha kokladı, sonra da gerçek gösterinin tadını çıkarmak için yavaşça cebine attı.

"Oyalanmayı bırak."

Bacaklarını dantelli kumaşın içinden dikkatle geçirdi. Heavenly sırtını yastıklı sandalyeden kaldırıp iç çamaşırını kalçalarının üzerinden geçirirken Seth'le birlikte bilmiş bilmiş sırıttılar.

Deneysel bir kıpırdanmayla koltuğuna yerleştiğinde, geniş gözleri inci dizisinin klitorisini aşındırdığı anı ona anlattı. Tekrar yer değiştirdi ve nefesi kesildi, uyarılma nefesini çaldı.

Seth, "Görünüşe göre incileri doğru hizalamışsın," diye söylendi.

"Um... nerede olmaları gerekiyor?"

"Emin değilsen, senin için kontrol edeyim." Seth elbisesinin altına doğru ilerledi.

Beck alt dudağını parmakladı, sadece o anı bekliyordu... Evet, işte oradaydı. Heavenly sarsıldı, sonra gözlerini kapadı ve kedi yavrusu yumuşaklığında bir iniltiyle kalçalarını salladı.

"İncilerin amacını ona gösterdin mi?" diye sordu.

Elini kızın elbisesinin altında gezdirirken Seth'in gözleri daha derin bir yeşile döndü. "Tam etkisini anlaması çok önemli."

"Görünüşe göre iyi iş çıkarıyorsun. Göğsündeki kızarıklığa ve çıkardığı küçük seslere bayılıyorum."

"Onun parmaklarımın üzerinde eridiğini hissetmelisin." İri adam Heavenly'ye doğru dönerken pis pis sırıtıyordu. "Yeni külotunu beğendin mi?"

"Oh!" Sesi soluğu kesilmiş gibiydi, koltuğunda kıpırdanıyordu.

Beck de ona katıldı ve parmaklarını incilerin dibinde gezdirmeden önce elini yumuşak kalçasından yukarı kaydırarak iki parmağını kızın kavurucu sıcaklığına soktu. Heavenly parmaklarını sıkıp onları sıcak kremle yıkarken keskin çığlığını kesmek için dudaklarını birbirine bastırdı.

"Seth'in o güzel incileri ağrıyan klitorisin üzerinde yuvarlamasından hoşlanıyor musun?"

Heavenly sarsıldı. Bir inilti daha serbest kaldı. Tanrım, gözleri yarı kapalı çok güzel görünüyordu, göğüsleri sert bir iniş çıkışla kabarıyor, meme uçları elbisesini sıyırmaya zorluyordu. Her geçen an kalçaları daha hızlı sallanıyordu.

"Gelmek ister misin, küçük kız?" Beck alay etti.

"Evet," diye nefes nefese kaldı, sonra başını salladı. "Yani hayır. Burada olmaz."

Beck boştaki elini neredeyse sırtı açık elbisesinin yan tarafına kaydırdı ve başparmağını sert meme ucunun üzerinde gezdirerek kızın daha da hızlı kıvranmasını izledi. "Hangisi, evet mi hayır mı?"

"Bu"-masanın kenarına tutundu-"Bilmiyorum." Seth iffetsizce kıkırdadı, belli ki onun içinde bulunduğu durumdan zevk alıyordu.

Beck, "Bize söylemezsen sana yardım edemeyiz," diyerek parmaklarını G-noktasına vurmak için çevirdi. Kız ona çaresiz bir bakış gönderdi. "Çok istiyorum... hem de çok. Ama insanlar var..."

"Yakın zamanda gitmeyecek olanlar. Yani bu orgazmı istiyorsan meleğim, seni görebilecek herkes için paramparça olmalısın." Seth dilini kızın kulağının kabuğunda gezdirdi. "Ya da o inciler klitorisini okşarken ve bir kez bile boşalmadan villamıza kadar yürümelisin. Seçim senin."

Heavenly'nin amcığı Beck'in parmaklarını sıkıca kavradı. Belli ki kızları yeni külotu kadar zihninin de sikilmesinden zevk alıyordu. Onun orgazmlarını asla kimseyle paylaşmayacaklardı ama onun şehvetli sıkıntısını izlemek Beck'in damarlarında heyecan yaratmış ve siki inanılmaz derecede

sertleşmişti.

"Tatlı amcığı parmaklarıma yapışıyor." Seth
inledi. "Bırak da hissedeyim."

Sorunsuz bir şekilde yer değiştirirlerken Heavenly miyavladı.

İri sarışın parmaklarını kızın içine soktuğunda, adamın gergin yüzüne tahrik edici bir kızarıklık yayıldı. "Oh, sik beni..."

Çok yakında, diye düşündü Beck bir laneti bastırıp incileri Heavenly'nin hassas klitorisinin üzerinde gezdirmeye odaklanırken. Onun odaklanmamış mavi gözlerini, sessiz zevk iniltilerini içti ve çığlık atan sikini görmezden gelmek için deli gibi çabaladı.

Bir hırıltıyla, boncukları onun sert küçük düğmesine doğru bastırdı. Kadınsı bir nefes verdi ve kendini Seth'in parmaklarına daha derinden sokarak yukarı itti.

Parçalanmaya o kadar yakındı ki Beck neredeyse havada doruk noktasının tadını alabiliyordu. "Ne olacak? Herkesin önünde mi boşalacaksınız? Yoksa iyi bir kız gibi herkesin önünde orgazm olmadan odamıza geri mi döneceksin?"

"Lütfen," diye yalvardı nefes nefese.

Seth başını salladı. "Lütfen ne? Bu basit bir seçim."

Kelimelerle cevap vermedi, sadece meşgul parmaklarına karşı kıpırdandı.

"Yani masada amını parmakladığımızı bütün restoranın bilmesini mi istiyorsun?" "Hayır,"

diye feryat etti sefilce ve gerilen kaslarını sakınleştirmeye çalıştı. "Çıkar şunları üzerimden."

Seth, "Bunun sona ermesini istiyorsanız, güvenli bir şekilde haber verin," diye talimat verdi.

Çaresizlik içinde kollarını kavrarken kalçaları dikleşti, başını sallarken sakınleştirici bir nefes aldı. "Hayır."

"Emin misin?" Beck sorguladı. "Çok mu iyi

hissettiriyor?" "Korkunç ve lezzetli."

Beck kıkırdadı, sonra elbisesini kaydırarak şişmiş meme ucuyla birlikte bir göğsünü ortaya çıkardı. "Belki de bu edepsiz kız orgazm olmayı hak etmiyordur. Sütyen giymiyor."

"Hmm." Seth dudaklarını onun sert tepesinin

etrafına sardı. Beck onun gürleyen nabız noktasını

ısırdı.

Heavenly delirmeye çok yakın görünüyordu. "Hayır. Lütfen..."

"Ne? Seni boşaltmak mı? Yoksa orgazmını engellemek mi?" Seth meme ucunu tekrar okşadı, sonra başparmağıyla fiskeledi, görünüşe bakılırsa kızın kesik kesik nefes alışları, gergin vücudu ve sıkıntılı iniltileri onu heyecanlandırmıştı.

"Bilmiyorum."

"Vücudun biliyor gibi görünüyor."

Ay ışığında parlayan şişmiş tepesini görmek Beck'i neredeyse çözüyordu. "Ama belki de yanılıyoruzdur. Ona her zaman yarın sorabiliriz."

Heavenly ağır kirpiklerini kaldırdı, yanaklarında vahşi bir kızarıklık vardı. "Yarın mı? Neden beş dakika içinde odamızda değil?"

Beck ona rahat bir omuz silkme hareketi yapmak için elinden geleni yaptı. "O zaman havamızda olmayabiliriz. Bilemiyorum. Ama villaya dönüp bakarız."

Acı içinde kaşlarını çatarak çantasını almak için eğildi, sonra da gözleri yalvaran bir ifadeyle açılmış, şok olmuş bir nefes aldı. "Bu külotla yürüyemem."

"Elbette yapabilirsin meleğim." Seth sırtıttı ve elini uzattı. "Her zamanki gibi bir ayağını diğerinin önüne at."

"Ama-"

Heavenly'yi ayağa kaldırıp dikleştirmeden önce bitirmesine izin vermediler.

Seth sadece onun için alçak sesle mırıldanarak eğildi. "Bu eğlenceli olacak. Sence ne kadar uzağa gidebilir?"

"İki adım, belki." Beck pis bir sırıtışla parladı. "Onun kafasını böyle karıştırmaya bayılıyorum." Özel dedektif kıkırdadı, sonra Heavenly'ye dirseğini uzattı. Cennet onu kavradı ve sahile doğru yürümeye başladı.

İlk adımdan sonra durdu, inledi ve kalçalarını birbirine bastırdı. "Bunu yapamam."
"Yürümek mi?" Seth kaşlarını çatdı. "Bizi hayal kırıklığına uğratmak mı istiyorsun?"
Küçük tatlı itaatkârları bu fikirden rahatsız olmuş görünüyor. "Hayır, ama... boncuklar, onlar..." Beck kaşlarını kaldırdı. "Çok tatlı sürtünüyorlar, değil mi?"
"Evet," diye bağırdı. "Kendimi utandırmadan verandadan çıkamayacağım."
"Senin her zaman güvenli bir sözün vardır..." Beck dikkat çekti.
Başını iki yana salladı. "Lütfen onları masada çıkarmama izin verin." Sesi şimdi acınası geliyordu. Çaresiz. Lezzetli.
"Hediyemi beğenmedin mi?" Seth reddetmiş gibi yaparak sordu. "Seviyorum. Sadece... bilirsin, bu konuda hassasım."
"Elbette biliyoruz." Beck sırtına engel olamadı. "Mesele de bu zaten. Yürümeye devam edin." Kadın gözlerini kırıştırarak ona baktı. "Beni gerçekten zorlayacak mısınız?"
"Size bir seçenek sunduk..."
Onlara kaşlarını çatdı, gözleri kısıldı. Görünüşe göre, onunla oynadıklarını anlamıştı. "Peki."
Derin bir nefes aldı ve inatla tuttu, sonra omuzlarını dikleştirdi. "Hadi git."

Heavenly sadece üç adım daha atabilmişti ki boş bir masanın kenarına tutunarak durdu.

Sabit nefesler aldı ve gözlerini kapattı. "Oh, Tanrım... Tanrım."

Beck kıkırdarak, "Devam et küçük kız," dedi. "Odamıza dönmek için *uzun* bir yolumuz var. Artık durmak yok."

Tekrar yürümeye başladı ama dördüncü adımda dudaklarından düzensiz bir inilti döküldü.

"Ah..." Ona sert bir bakış fırlattı. "Berbatsın."

Seth'e döndü ve ikisi de ulumaya başladı. "Duydun mu? Sinirlenmeye başladı. Bu konuda ne yapmalıyız?"

Özel dedektif, "Onu taşıyabiliriz," diye önerdi.

"Lütfen," diye yalvardı Seth'in koluna tutunarak.

"İkna olabilirim... ama senin yapman gereken başka bir seçim var meleğim. Eğer güvenli kelimeni kullanmayacaksan, ya yürüyeceksin-"

"Hayır," dedi ağzı sıkı bir hoşnutsuzlukla. "O

zaman seni taşımaktan mutluluk duyarım...

bir bedel karşılığında." "Ne gibi?"

Omuz silkti. "Biz ne istersek. Pazarlık yapacak durumda mısınız?"

O ve Seth deli gibi sırtırken tereddüt etti. Tabii ki onların "ücreti" ona sadece zevk verecekti ama zihnini becermek karşı konulamayacak kadar cazipti.

Heavenly nefesinin altında hararetli bir şeyler mırıldandı ve bir adım daha attı, ardından bir adım daha.

Üçüncüsünde bacakları yağa dönüştü ve iki büküm oldu, neredeyse dizlerinin üzerine düşüyordu.

Beck onun yanına çömeldi. "Şimdi yardım ister misin?"

Kadının ona çevirdiği cam gibi, yalvaran mavi gözler adamın yüreğini burktı. "Lütfen."

"Tamamdır." Seth büyük elini kızın narin ortasına doladı ve ayağa kalkmasına yardım etti.

Başlar dönmeye başladı. İnsanlar endişeyle ona bakıyordu. Tanrı'ya şükür ki Seth'le onun azgın ereksiyonlarına odaklanmamışlardı.

Seth onu kollarına alıp kumsalın karşısına geçirdi. Kaçınılmaz olarak, her adımda onu itip kakıyordu. Kısa bir süre sonra kız inliyor ve nefes nefese kalıyordu, meme uçları perçin gibi elbisesinin pamuksu korsajını dürtüyordu.

"Bekle!" diye nefes nefese kaldı. "Ben... Oh!"

Beck herkesin içinde gerçekten orgasm olacağından ve çok utanacağından endişeleniyordu. "Neredeyse oldu, küçük kız. Bizim için geride tut."

"Deniyorum," diye mırıldandı.

Sahilde dolaşan herkesin önünde çığlık çığlığa orgasm olmaktan kaçınmak bir mucize gerektirecek gibi görünmeye başladığında, eğildi ve yüzünü tuttu, sesini saf, inatçı Dom'a düşürdü. "Yapabilirsin ve yapacaksın."

Ondan güç aldı ve kararlı bir şekilde başını salladı. "Acele et. Lütfen..."

Seth'e doğru baktı. "Onu *hemen* villaya geri götürmeliyiz."

"Aç şu lanet kapıyı. Hemen arkadayız."

SETH dolambaçlı patika boyunca adımlarını uzattı, Heavenly'nin nefes nefese yalvarışlarının onu mahvetmesine izin vermemeye çalışıyordu. Villalar görüldüğünde çok rahatlamıştı. "Sakin ol meleğim. Nefes al. Neredeyse geldik."

Çılgınca başını salladı ve adamın omuzlarına sarıldı. "Sonra ne olacak?" Beck onun önünde kapının kilidini açtı ve açık tuttu.

Seth merdivenleri tırmanıp içeri girdi ve onu ayağa kaldırdı. "Konuşmamız gerek." Hem hayal kırıklığına uğramış hem de dehşete düşmüş görünüyordu.

"Şimdi mi? Ama..."

Beck ona, "Zamanı geçti," dedi.

"O zaman külotunu çıkarıyorum." Odaklanmaya çalışırken yanakları kızardı. "Lütfen."

Kızın meydan okuması doğrudan Seth'in sikine gitti ama Seth başını salladı. "Ne zaman çıkacaklarına biz karar veririz."

Sen değil. Neden biliyor musun?"

Heavenly kıpırdandı, kalçaları gerilene kadar kıpırdadı. "Çünkü sen kötüsün."

Beck ona yaklaştı ve göğsünü avuçlarının arasına aldı. "Sana istediğini vermediğimiz için öyle görünüyor."

"Şu anki orgasm yoksunluğun dışında, son yirmi dört saat içinde seninle ve sana yaptıklarımızdan zevk aldın mı?"

"Evet," diye itiraf etti.

"Az mı çok mu? Dürüst olun."

Cevap vermek istemiyormuş gibi tereddüt etti. "Çok fazla." "Seni herhangi bir şekilde incittik mi?"

"Hayır."

"İstemiyoruz." Seth yumuşadı. "Sizi Bazookas'tan çıkardığımız o gece size Hakimiyet ve boyun eğme hakkında ne söylediğimi hatırlıyor musunuz?"

"Belli belirsiz."

"Eğer daha iyi bir anlayış için hazırsanız ve-"

"Öyleyim."

"O zaman sözümü kesmeyi bırak ve diz çök."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Yerde mi?" Beck başıyla onayladı.

"Ayaklarımızın dibinde."

Şaşkın kaşları daha da çatıldı. "Çünkü mü?"

Kaşlarını kaldırdı. "Çünkü biz öyle söyledik. Daha önce de söylediğimiz gibi, itaatkâr kontrolünü Dominant'a devreder. Akşam yemeğinde külotunu giydiğinde bizim için bunu yaptın."

Ağırlığını tekrar kaydırıldı ve ters ters baktı. "Buna pişmanım."

"Öyle mi?" Seth eteğinin altına uzandı ve incileri tekrar yuvarladı.

"Gerçekten mi?" Heavenly nefesini tuttu ve destek almak için Beck'in kollarını kavradı.

Cerrah onun yüzünü kavradı. "Orgazminıza odaklanmışsınız, size öğretmeye çalıştığımız şeye değil."

"Bu kadar tahrik olmuşken hiçbir şey öğrenemiyorum."

"Yapabilirsin - uygun gördüğümüz şekilde eziyet etmek, şımartmak, meydan okumak ve tapmak için bizimsin."

Seth kızın saçlarından bir tutam aldı ve bakışlarını zorla kendi saçlarına çevirdi. "Eğer bütün

bunları yapmaya devam etmemizi istiyorsan diz çök. Halının üzerine. Ayaklarımızın dibine. Şimdi.

Eğer hazır değilsen, hâlâ o güvenli kelimeye sahipsin. Her şeyi durduracağız. Ya konuşuruz ya da

Baskınlık ve boyun eğmeye tamamen ilgisizsen, bu gece hiç olmamış gibi davranırız. Seçim senin."

"Benim seçimim mi? Bana diz çökmemi emrediyorsun."

"Öyleyiz. Ve eğer sana vermek için can attığımız şeyi istiyorsan, buna uymalısın. Ama her

zaman sınır koyma, reddetme, çekip gitme gücüne sahipsiniz."

Seth başka bir şey söylemedi ve onun kafasında sözlerinin şifresini çözmesini izledi. Sonunda,

gururunun onlar için çok net görebildiği bu gelecekte daha önemli olup olmadığına karar vermek

zorundaydı.

Beck onun yanında sakin, neredeyse bağımsız görünüyordu. Ama Seth cerrahın üzerindeki

gerginliği hissetti.

İçinde kaynayan aynı endişeydi.

"Eğer konuşacaksak, külotunu çıkarabilir miyim?"

"Hayır." Beck açık sözlü olmaktan başka bir şeyle vakit kaybetmedi. "Hem bir noktayı

kanıtlamak hem de teşvik sağlamak için onları giymenizi istiyoruz. Siz diz çökene ya da güvenli bir

şekilde konuşana kadar söyleyecek başka bir şeyimiz yok."

Seth ona anlaması için yalvarma isteğine direndi. Bunun yerine, onu öpüp geri çekilmeden önce

uzun, sessiz bir an boyunca alnını onunkine bastırdı. "Bize ya güvenirsin ya da güvenmezsin."

Heavenly dudağını dişledi. Bakışları ikisi arasında gidip geldi. Sonunda nefesini içine çekti ve

bilinçsizce başını eğdi. Sonra titrek bir çılgılık atarak dizlerinin üzerine çöktü.

Belki şimdi bir yerlere varabilirlerdi.

Beck onun yanında, ödüllendirici bir okşayışla parmaklarını çene çizgisi boyunca sürükledi.

"Dizlerinin üzerinde çok güzel görünüyorsun."

"Seninle gurur duyuyoruz meleğim," diye ekledi Seth. "Bize diz çökmenin seni nasıl hissettirdiğini

anlat."

Topuklarının üzerinde geriye doğru oturup kıpırdandıktan sonra hareketsiz kalan kadının vücut

dilini izledi. Uzun, sessiz bir an geçti. Sonra, sanki uyuyan bir içgüdü uyanmış gibi, omuzlarını

dikleştirdi ve göğsünü kaldırdı. Bakışları yere sabitlenmişti.

"Kafam karıştı. Garip bir şekilde, bu rahatsız edici değil. Bundan nefret etmeyi, aşağılanmış

hissetmeyi beklerdim. Ama burada senin önünde olmak, kendimi sana vermek beni... huzurla

dolduruyor. Sanki parlıyor, ışıltıyor ya da..." Hayal kırıklığı içinde başını salladı. "Hiç mantıklı

konuşmuyorum."

"Çok mantıklı konuşuyorsun." Seth'in ummaya cesaret ettiğinden çok daha fazlası. Onun

içindeki parlak itaatkâr ışığın yandığını neredeyse görebiliyordu. "Devam et meleğim."

"Bu çok derin. Gözlerini üzerimde hissediyorum. Onayınızı. Bu beni mutlu ediyor. Kendimi

değerli hissettiriyor."

Beck'in yüzünde kendisinininkini yansıtan kocaman bir gülümseme belirdi. "İnan bana küçük kız, öylesin." Büyük, kırpışan gözlerini onlara doğru kaldırdı. "Şu anda ait olduğum yerin burası olduğunu hissediyorum."

Seth neredeyse gururdan patlayacakken bile rahatlamaktan dizlerinin bağı çözülüyordu. Onu sadece istedikleri şeyleri yapmaya ikna etmekle kalmamışlar, aynı zamanda içinde uyuduğunu bildikleri itaatkâra dokunmayı da başarmışlardı, böylece gücünü teslim etmesi gereken parçasını *hissedebiliyordu*. "Evet, ve sen bilmiyorsun

dürüstlüğünüzü duymak bize ne yapıyor."

"Bu tam da aylardır arzuladığımız şey." Beck alt dudağını büktü.

Gözleri kapalı halde adamın parmağına bir öpücük kondurdu, sonra gülümsedi. "O kadar şaşırdım ki sarsıldım. Yani, diğer insanları mutlu etmeyi her zaman sevmişimdir ama sizi memnun ettiğimi bilmek... Sanki içim dolup taşıyor."

Tanrım, mükemmel değil miydi?

"Biraz daha ister misin?" Seth sordu.

"Evet."

"Efendim," diye araya girdi Beck. "Yalnız olduğumuzda bize efendim diyeceksin. Anlaşıldı mı?"

Heavenly uzun bir kalp atışı boyunca baktı. Gözlerinin karardığını ve yanaklarına narin bir pembe rengin sıçradığını görene kadar kızın itiraz edeceğinden endişelenmişti. "Evet, efendim."

Onun küçük fısıltısı, içinde zaten alevlenmiş olan yangına benzin dökmek gibiydi. Tanrım, onun kıyafetlerini ne kadar hızlı çıkarabilir ve içine girebilirdi?

Yanındaki Beck de aynı soruyu düşünüyormuş gibi görünüyordu ama neyse ki doktorun aklı başında görünüyordu. "Harika. Yemekte olanlar hakkında konuşalım. İncili külotu giydiğinde gücünün ve orgazmının kontrolünü bize verdin. Biz de sana sonucu seçme gücü verdik."

"Utanç mı, acı mı? Bu pek bir seçenek değil." "Kimin için acı çekiyordun?"

Bu soru açıkça kafasını karıştırmıştı. "Bir grup yabancıнын önünde orgazm olmak istemedim." "Biz de öyle yapmanı istemedik," diye güvence verdi Beck.

"O zaman neden bana külot giydirdin?"

"Çünkü açıklamalar genellikle sadece kelimelerden ibarettir," diye belirtti Seth. "BDSM hakkında söylediklerim River'ın kamyonetinin arkasında seni gerçekten etkilemiş olsaydı, hatırlardın."

"O gece odaklanamadım. Bana dokunuyordun... ve sonra ne olacağını biliyordum."

Seks. Bekâretini kaybetmesi. Seth sinirleri olduğu için onu suçlayamazdı. "Bunu anlıyorum. Ama sana *göstermenin* daha etkili olacağına karar verdik. İçimde bunu hatırlayacağına dair bir his var."

Kızgınlığı derinleşerek kaşlarını çatı. "Orada kendimi utandırabilirdim." "Ama bunun acısı seni tahrik etti," diye belirtti Beck. "Öyle değil mi?"

Bunu uzun bir süre düşündü. "Evet, efendim. Ama nedenini bilmiyorum."

"İkimizin senin acı çekmeni izlemesi hepimizi tahrik ettiği için mi?"

Bu cevap daha hızlı geldi. "Evet."

"Biliyoruz. Açık olmak gerekirse, Seth ve ben kendini herkesin önünde küçük düşürmene asla izin vermezdik. Seni bedenlerimizle engellerdik, çığlıklarını yutardık - bunu gizli tutmak için ne yapmamız gerekiyorsa yapardık."

Seth, Beck'in tam olarak ne söylemeye çalıştığını anlamasına minnettardı. "Orgazmlarınız bize ait. Onları asla kimseyle paylaşmayız, hele seni yabancılara vermeye zorlamayız. Amacımız seni her zaman güvende tutmak."

İç çekti. "Bunu bilmiyordum. Beni zorluyordunuz ve ben de panikliyordum." "Sorunu bize itiraf ettiğinde sana yardım ettik mi?"

"Benimle biraz oynadıktan sonra," diye homurdandı.

Beck güldü. "Sen bizim tatlı, parlak oyuncağımızsın, küçük kız. Seninle oynamayı seviyoruz. Ama nihayetinde sorunu çözecek ve sana yardım edeceğiz. Buna inanmana ve bize güvenmene ihtiyacımız var."

Dudaklarını sertçe birbirine kenetlediğinde Seth araya girdi. "Bir dakikalığına bu geceyi unut." Kız tekrar kıpırdandı. "Bu işkence dolu külotu çıkarmadığın zaman bu biraz zor oluyor."

Beck'e döndü. "Bu tavırla, bence yarın bütün gün bunları giymeli. Sen ne dersin?"

"Muhtemelen öyledir."

Başını kaldırdı. "Deli misin sen? Hayır!"

"Hayır, ne?" Seth en ipeksi sesiyle sordu.

Bu onun dikkatini çekti. Yutkundu ve arkasına yaslandı. "Hayır, efendim."

"Daha iyi. Şimdi, geçmişte, ne zaman bir sorunun olsa sana yardım etmedik mi? Dürüst olmadığın konularda bile?"

Kadın dondu kaldı ve adam onun yüzündeki duygu oyunlarını izledi. "Siz ikiniz babamın hastanedeki durumuna yardımcı oldunuz..."

"Uh-huh. Başka ne

var?" "Sonbahar

harçlarım da."

Beck, "'İşini' ve kahrolası ev sahibini unutma," diye ekledi.

"Babanın cenazesi, küllerinin savrulması... Bu haftaki seyahatler mi? Tahmin etmediysen diye söylüyorum, kanatlarını açma sözünü tutmana yardımcı olmaya çalışıyoruz." Seth onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve anlamasını diledi. "Senin için yapamayacağımız hiçbir şey yok."

Dudağını ısırdı. "Bunu bana Raine söyledi."

"Bu, kızımıza söylediği için minnettar olduğum ilk şey olabilir," dedi

Beck'e. Cerrah gülümsedi. "Evet ama her durumda bize güvenmene ihtiyacımız var."

"Aynen öyle. Bu gece bunun neden önemli olduğunu göstermeliydi. Bize güvenmiş olsaydınız, panik yapmanın gereksiz olduğunu bilirdiniz çünkü biz her zaman devreye girer ve sorunu omuzlarınızdan kaldırırız."

"Bunu yapmadığım zaman da sana inanmadığım için olduğunu düşünüyorsun. Raine de bana bunu söyledi." Beck başını salladı. "O haklı."

Seth yumuşak bir sesle, "Biz annen gibi değiliz; bize ihtiyacın olduğunda çekip gitmeyeceğiz," dedi.

Topuklarının üzerinde geriye doğru yığıldı. Omuzları çökerken kendi içinde büzülmüş gibi görünüyordu. "Tanrım, çok sabırlı davrandın. Seni hak edecek hiçbir şey yapmadım."

"Neden böyle düşündün ki?"

Heavenly sonunda gözyaşlarıyla savaşılmaya çalışarak başını kaldırdı. "Karşılığında sana seks dışında ne verdim?"

"Sence Beck ve ben oturup 'Ona yardım ettik, bir çanta aldık ve Wisconsin'e uçtuk; bu yüzden bize bir lanet borcu var' mı diyoruz? Ya da başka bir şey?" Bu Seth'i çok kızdırdı. "Senden istediğimiz tek şey neydi?"

"Zaman. Dürüstlük." Dudaklarını birbirine bastırdı. "Güven. Bunların hiçbirini sana vermekte pek iyi olamadım. Özür dilerim."

"Özür dilemenizi istemiyoruz. Bize karşı açık olmanızı istiyoruz. Artık bir şey saklamak yok. Asla.

Anlaşıldı mı?"

"Evet,

efendim."

"Mükemmel." Beck elini uzattı. "Ayağa kalk. Yatak odasına gitme zamanı, böylece seni becerebiliriz küçük kız."

Güven veren elini onunkinin içine koydu ve ayağa kalktı, yatakla arasındaki mesafeyi ölçerken

elbisesini düzelitti. "Beni oraya taşıyacak mısın?"

"Hiç şansın yok. O adımların her birini tek tek yürüyeceksin. Gelmek yok."

İnledi ama yavaş, deneysel bir yürüyüşe başladı. Beck'le birlikte onun arkasından içeri girdiklerinde Seth sırtarak diğer adama döndü, ikisi de peşlerinden giderken gömleklerini çıkardılar.

Tartışmaları sırasında biraz soğumuştı, ama onun yeteneğinin güzelliği, onu yeniden ayağa kaldırmasının uzun sürmemesiydi. Beşinci adımda parmak uçlarına basmaya başladı. Diğer üç adımda yer değiştirdi ve inledi. İki adım daha onu yumruklarını sıkmaya, duraklamaya ve derin bir nefes almaya zorladı. En iyi kısmı? Yatağa giden yolu ancak yarılammıştı.

Seth ellerini serbest bırakmak için gömleğini yemek odasındaki sandalyenin üzerine atmaktan kendini alamadı, böylece vücudunu onunkinin arkasına geçirip boncukların doğru ayarlanmasına "yardım" edebilecekti. Klitorisi parmaklarının altında zonklayan küçük bir çakıl taşı gibi hissediyordu.

Nefes nefese kaldı ve pençelerini adamın kalçasına geçirerek geri uzandı. Bir kıkırdamayla elini kaldırıp dudaklarına götürdü ve parmakları amında acımasızca oynarken bile onu tatlı tatlı öptü.

"Yapma... Ölüyorum."

Beck içeri girdi ve ona uzun bir bakış attı. "Ölmek hakkında bir şey bilmiyorum. Yanakların çok kızarmış. Solunumunuz kesinlikle hızlanmış. Muhtemelen nabzını kontrol etmeliyim." Kalbinin üzerinde, göğsünün hemen üzerindeki bölgeyi avuçladı... sonra elini aşağı kaydırarak meme ucunu okşadı. "Kesinlikle hızlı. Bir tıp profesyoneli olarak, bence daha yakından bakmalı ve sorunu teşhis edip edemeyeceğimizi görmeliyiz."

"Bana eziyet ediyorsun," diye feryat etti.

Seth sırttı ve havaya girdi. "Ayrıca çok ıslak, Doktor. Belki bunu da araştırmalısınız?"

"Zevkle." Parmaklarını kadının kalçalarının arasında gezdirdi ve yönetebildiği en profesyonel sesi kullandı. "Sırılsıklam. Bu kesinlikle daha yakından incelenmeli."

"Sizce sorun ne olabilir?" "Hadi... ateşini ölçelim."

"Ağızdan mı yoksa makattan mı?" Seth'in şeytani sırtışı onu neredeyse güldürecekti. "Belki ikisi de. Göreceğiz."

Heavenly inledi.

Beck parmaklarını geri çekti ve kızın kığını okşadı. "Yürümeye devam et. Yatak sadece... on adım ötede mi?"

Seth bu oyundan zevk almaktan kendini alamıyordu. "Onun adımlarıyla, on beş gibi diyebilirim."

"Başlasan iyi olur. Oraya gitmen ne kadar uzun sürerse, gelmek için o kadar uzun süre beklersin küçük kız."

Dudağını ısırdı, dizlerini birleştirdi, baldırlarını şişirdi ve yürümeye çalıştı. Tiz sesli pantolonu sanki acı çekiyormuş gibi ses çıkarıyordu.

Kemer tokasına uzandı. "Bu kesinlikle güzel bir ses, meleğim. Bundan daha fazlasını isteyeceğim."

Beck başını salladı. "Çok daha fazlası."

Daha birkaç adım atmıştı ki soluklanmak için durdu ve omzunun üzerinden onlara bir bakış fırlattı. Yanakları daha da pembeleşmişti. Saç çizgisinde ter lekeleri vardı. Dudakları şişmiş ve açılmıştı ve ona şu anda ağzına yapmak isteyeceği tüm pis, harika şeyleri düşündürdü.

"Gerçekten acı çekiyor." Beck sırttı.

"Ve bundan zevk alıyorum. İkimizin de bundan hoşlanıyor olması bizim hakkımızda ne söylüyor?" "Hasta herifler olduğumuzu."

"Öylesin," diye karşılık verdi.

Seth, "Beyler," diye söze girdi. "Bunu sakın unutmayın. Ve diline dikkat etmeni öneririm meleğim. Önümüzdeki beş dakika içinde boşalmana izin verebiliriz... ya da önümüzdeki beş saat içinde."

Nefes nefese kaldı ve dehşet içinde onlara baktı.

"Ya da önümüzdeki beş gün." Beck omuz silkti. "Benim acelem yok, senin var mı?"

Seth öyleydi. Onu doruğa çıkarmayı seviyordu. Onun saf, mükemmel zevkini izlemek eğlencenin yarısıydı. Ama bunu bilmesine gerek yoktu. "Hayır. Aslında belki de yatağa kendi başına gitmesine izin vermeli ve ellerini bağlamalıyız. Parmaklarının yürümesine izin veremeyiz, değil mi? Sonra televizyonda birkaç saat sürecek bir basketbol maçı var..."

"Yapma. Lütfen." Ağlamak üzereydi. "Beyler..."

Beck pantolonunu çıkarıp bir kenara attı ve bir prezervatifi avuçladı. "Kulağa ciddi geliyor. Sınavımızı şimdi bitirelim."

"Pekâlâ. Hastanın muayene odasına gitmesine yardımcı olayım mı doktor?" Kıyafetlerinin geri kalanını çıkarırken göz kırptı - sonunda aletini fermuarına bastırmadığı için çok mutluydu - ve elinde bir prezervatif tutuyordu.

Beck düşünceli bir şekilde başını salladı. "Hastanın durumunun daha da kötüleşmesini istemeyiz. Ama bence onu hareketsiz hale getirmeliyiz çünkü iyice incelenmesi gerekecek."

"Kesinlikle katılıyorum." Seth sırttı. "Onu masaya getireceğim." "Birkaç malzeme toplayıp seninle buluşacağım."

Seth onu tekrar kollarının arasına alınca Heavenly donakaldı. "Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?"

Onu yatağa yatırırken gönderdiği gülümseme muhtemelen onu hiç de rahatlatmayacaktı. "Şimdi arkana yaslan ve hareket etme. Doktor dönmeden önce seni bir kez daha kontrol edeyim..."

Eteğini yukarı kaldırdığında onu karşılayan manzara neredeyse nefesini kesecekti. Kadının kıvrımları o kadar şişmişti ki neredeyse incileri saracaktı. Ve kabarık eti kırmızıydı. Pembe değil, pembe değil, parlak, ateşli bir kırmızıydı. Islaklık tüm amını kayganlaştırmış ve kalçalarından aşağı sızmıştı.

Tanrım, şu anda dilini onun üzerinde gezdirmeyi çok isterdi. Dudaklarını yaladı, ağzı sulandı, sadece bakmakla yetinmeye çalıştı, çünkü onun üzerine nefes alsa bile bir roket gibi patlayacağından oldukça emindi.

Cerrah odanın köşesinde bavulunu karıştırdı ve birkaç naylon topladı. "Kapsamlı bir muayene için ihtiyacımız olan her şey var. Hasta nasıl görünüyor?"

"Bunu görmek isteyeceksiniz, Doktor."

Beck yatağın etrafında dönerken kayışları ona doğru fırlattı ve Heavenly'nin uzanmış bacaklarının arasında durdu. "Bu muhteşem. Nasıl hissediyorsun?"

"Uyandı, efendim."

"Açıkça." Beck ıslak parmağını dilinin üzerine koymadan önce bir parmak ucunu şişmiş kıvrımlardan birinde yukarı, diğerinde aşağı gezdirdi. "Başka ne var?"

"Utandım."

"İkimiz de senin amına baktığımız için mi?"

Başını salladı, kıpırdandı, inledi. "Uh-huh."

"Bana homurdanma," diye azarladı. "Sözlerini duymak istiyorum." "Evet." Gözleri cam gibi olmasına rağmen konuşmayı başardı. "Efendim."

"Her iki erkeğin de senin küçük güzel amcığına takıldığını bilmek hoşuna gidiyor, değil mi?"

Heavenly dudağını ısırды, vücudunun açıkça ortaya koyduğu şeyi itiraf etmekte çok isteksiz görünüyordu. "Evet, efendim." Beck onun amını avuçlarken gülümsedi. "Sanırım kızımız uyarılmasıyla birlikte biraz aşağılanmayı seviyor." Seth başparmağıyla işaret parmağını

birbirinden bir santim kadar ayırdı. "Birazcık."

Doktor ona dudak büktü. "Ne kötü bir kız..."

"Ona ne yapmalıyız?"

Beck sırttı ve bundan gerçekten keyif alıyormuş gibi ellerini birbirine sürttü.

Güzeldi. O da öyleydi.

"Onu bağlamakla başlayalım."

Seth, Beck'in kendisine fırlattığı şeyi değerlendirdi. Sonra yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Oh, en sevdiklerimden biri."

"Benimki de."

Heavenly şaşkınlıkla kayış ve kelepçe koleksiyonuna göz kırptı. "Ne yapacaksınız?" "Beyler?"

Seth dürttü.

"Beyler," diye ekledi aceleyle.

"Bence bunu açıklamaktansa göstermek daha iyi," diye erteledi Beck. "Külotun hariç her şeyini çıkar, küçük kız. Onlar kalacak."

Gözleri irileşti. İtiraz edecekmiş gibi göründü ama akıllıca dilini tuttu ve elbisesini başının üzerine çekti. Seth, kızın narin, kızarmış meme uçlarının sanki adını çağırıyormuş gibi dimdik dikildiğini görünce neredeyse bayılacaktı. Her nasılsa kendini toparladı.

"Onu bana ver." Seth avucunu uzattı.

Zar zor giysiyi adamın parmaklarının arasına koyarken titredi, sonra yüzünü okumaya çalışır gibi başını kaldırdı. Gülümsemesi ona hiçbir şey söylemedi.

Elbiseyi yakındaki bir koltuğun üzerine bıraktı, sonra zeki bakışlarını kızın ayaklarına çevirdi. "Beck'in fiyonklu bej topuklu ayakkabıları sevdiğini bilsek de, onları da çıkarman gerekiyor."

Heavenly Beck'e bir bakış attıktan sonra başını salladı. "İçimizden biri konuştuğunda bunu sorgulama.

Sadece yap."

"Evet, efendim." Sesi heyecandan titriyordu.

Ayakkabılarını çıkarmak için eğildiğinde inciler yine çok hassas klitorisini sıyırdı. İkisi de geri çekildi, ayaklarını ayırdılar ve kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak onun çırpınışını, kızarışını, kıvranışını ve yenilenmiş bir çaresizlik içinde dudağını ısırışını izlediler.

Sonunda onları çıkarmayı ve Beck'e vermeyi başardı. Beck onları duvarın dibine, onun ulaşamayacağı bir yere koydu. Sonra doktor geri dönüp doğrudan ona bakmaya başlayınca kız kirpiklerini indirdi ve hoş bir teslimiyet gösterisiyle bakışlarını indirdi.

Beck bir parmağını göğüslerinin arasındaki yumuşak vadiden aminin ıslak yarığına götürürken, "Çok güzel," diye övdü.

Nefes aldı ve ürperdi. "Lütfen..."

Seth'in buna daha fazla direnmesine imkân yoktu. "Oh, kahretsin..."

Beck bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Evet. Sikilmeye hazır ol, küçük kız."

Heavenly rahatlayarak inledi... Bu muhtemelen kısa sürecekti. Ama henüz ona söylemedi. Bunun yerine sessizce çalıştılar, bileklerine ve ayak bileklerine kelepçeler taktılar, sonra her bir uyluğunun etrafına kalın bir kayış sardılar.

"Dizlerinizi bükün ve topuklarınızı mümkün olduğunca kışınıza yaklaştırın."

Kız onun emrini yerine getirmek için zıpladı ve daha ne olduğunu anlayamadan Beck'le birlikte ayak bileklerini kullanışlı bir cırt cırtla kalçalarına bağladılar. Bileklerini de aynı şekilde yanlarına bağladılar ve sonra geri çekilerek yaptıkları işi incelediler.

Seth nefesini içine çekti. "Çok ateşli görünüyor."

"Tamamen sikilebilir," diye iç geçirdi Beck.

"Kayganlaştırıcı var mı?" "Evet." Çantasından çıkardı.

"Ben onu hazırlayayım."

Ona biraz daha eziyet edebilirse, daha da iyi olacaktı. Ama onun üzerine atlamamak, içine -her

yerine- girmemek ve orgazm mutluluğuna ulaşmamak giderek zorlaşıyordu. Hepsi bu sonsuz gibi görünen işkenceye katlanmıştı ve bunun keskin kenarında dengede durmak o kadar lezzetliydi ki

Vazgeç.

Beck bir kolunu Heavenly'nin beline doladı ve onu kaldırdı, bacaklarını büküp açtı, sonra dizlerini yatağın kenarına yerleştirdi. Sonra kulağına doğru eğildi. "Sanat galerisinde gördüğün şu resimleri hatırlıyor musun, denizaltıların bağlı ve çaresiz olduğu resimleri? Domlarının merhametine kalmış?"

Heavenly inledi.

"Onları sevdiğini duydum." Seth parmaklarına biraz kayganlaştırıcı sıktı. "Yani şimdi sen o kadınsın meleğim, sadece iki acımasız Dom'un merhametine kalmışsın. Buna hazır mısın?"

"Evet, efendim," demek için acele etti. "Her şeyi istiyorum."

"Ne dilediğine dikkat et..." Beck'in sesi kalın ve hırıltılı arasında bir yerdeydi.

Seth onun bekleyen gül goncasına dokundu, kalın, soğuk jeli nazikçe uyguladı. Aleti sarsıldı. Tanrım, onu burada sıkıştırmak, açıklayamadığı ilkel bir şekilde onu işaretlemek ve şu andan itibaren zamanın sonuna kadar ona sahip olmak istiyordu. Onu neredeyse iki kez kaybettikten ve onu sonsuza dek kendisine ait kılmaya bu kadar yaklaştıktan sonra, buna *ihtiyacı vardı*.

Bu dürtüyle mücadele etti. Heavenly aynı fikirde olmayabilirdi. Beck muhtemelen karşı çıkacaktı. Ama Seth onu gerçekten hissetmeden bir saat daha yaşayabileceğini sanmıyordu.

Kararını veren Seth avucuna biraz daha kayganlaştırıcı sıktı, sonra da ağlayan tepesini örttü. Beck'e doğru bir bakış fırlattı. "Dün gece sana yapmamamı söylediğimi biliyorum ama..."

Doktor sıırttı. "Neden dikkatimin dağıldığını şimdi anladınız mı?"

"Saptırılmadım. Çaresiz."

"Doğru. Bak, bunu nerede yapmak istersen, bana uyar." Beck omuz silkti.

Amını korunmadan sikmek istese bile mi? Evet. Doktor, içlerinden biri hamile kaldığı sürece onu kimin hamile bıraktığını umursamıyor gibiydi.

Seth'in oyun planında bu yoktu. Onun kıkında kaldığı sürece, dokuz ay içinde sevinç yumağı olmayacaktı.

Seth bir eliyle sıcak şaftının geri kalanını kaplarken, diğer eliyle şişmiş kıvrımlarını ve kaygan incilerini okşadı. "Kıçını prezervatifsiz almak istiyorum meleğim. Senin için sorun olur mu? Ben temizim."

Beck de katıldı ve kızın somurtan amcığıyla meşgul parmaklarıyla alay etti. "Onun çıplak sikini içine almak ister misin, küçük kız?"

Heavenly nefesini tuttu ve kalçalarını salladı. "Lütfen. Evet. Acele et."

"Şükürler olsun." Seth, Beck'e bakarken kıçını yatağın kenarına yeterince hızlı oturtamadı. "Onu benim üzerime oturtabilir misin?"

"Tamamdır. Rahatla," dedi cerrah Heavenly'ye. "Seni yakaladım. Karşı koyma. Hareket edemezsin."

Beck ona çılgınca başını salladı, sonra da onu kaldırdı. Seth sikini kaldırdı, Beck'in kalçalarını onunkilerin iki yanına sardığı ve aralarında tek bir engel olmadan içine girdiği o anı bekliyordu.

Kız onun bekleyen aletinin üzerinde durduğunda, Seth bir kolunu kızın beline doladı ve onu göğsüne doğru çekti. "Açıl. Yere yat."

Kadın iki kez sormadan yaptı, sonra adam gelmiş geçmiş en sıcak, en ipeksi nirvananın içinde kayıyordu. "Oh, lanet olsun..." Başı geriye düştü, Heavenly'nin çığlık sesleri zevkini noktaladı.

"Sikeyim.

Çabuk amına girsen iyi olur dostum."

Beck prezervatifini yırtıp açarken ikisini de inceledi. "Em bakalım, düğün çiçeği. Heavenly'ye inanılmaz, gırtlak pençeleyen orgazmlar borçluyuz. Ayrıca, küçük kızımız tahrik olmuş ve anal yoldan içine girilmiş halde inanılmaz derecede muhteşem görünüyor." İnci dizisini çekti ve bir

kez daha klitorisinin üzerinde yuvarlanmalarını sağladı.
İniltisi ağlamaya dönüştü.

"Kahretsin. Bunu tekrar yap." Seth dişlerini sıktı, bu isteğinin onu gezegendeki en aptal piç yapacağını biliyordu çünkü bu son olmayacaktı. "Beni o kadar sıktı ki. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim..."

Beck buna uydu ve iki parmağını içine sokup bir öpücük için eğilmeden önce onu ve nefesi kesilen Heavenly'yi kenara daha da yaklaştırdı. "Şimdi bu küçük, rahat amcığın içine gireceğim."

"Lütfen!" diye feryat etti.

Yalvarması Seth'i daha da tahrik etmediyse ne olaydı? "Tanrı aşkına, acele et."

"Sorun ne, kaygan? Eyersiz girmek seni çözüyor mu?"

"Kapa çeneni ve derine in."

"Bence Heavenly'yi bu kadar dürüst olduğu ve ilk geldiği için ödüllendirmeliyiz. Ve bu incileri gerçekten seviyor... Bu gece ne zaman istersen gel, küçük kız."

Seth itiraz edemeden miyavlamaya, ona daha da sıkı sarılmaya ve vahşi bir şey gibi kıvranmaya başladı. Seth onun sikini boğacağını düşünene kadar bütün vücudu gerildi. Sonra boğazından o kadar yüksek ve alçak sesle çılgılık attı ki, Seth bunun duvarlardaki boyayı kazıyabileceğine yemin etti.

Onu tehlikeli bir şekilde kontrolünün sınırına getirse bile, onun doruğa ulaşmasının her saniyesini sevmediyse lanet olsun.

"Kahretsin. Oh, kahretsin..." Tutunmak için elinden geleni yaptı. "Seni yumruklayacağım." Beck güldü. "Bana teşekkür edeceksin."

Kızları onun üzerinde dalgalanıp kıvranırken, onu daha da derine çekip her bir sinir ucunu okşarken, Seth gözleri yuvalarından fırlayacak gibi olurken kendini tutamadığını hissetti.

Kahretsin, ne tatlı bir işkence. Beck haklıydı.

Heavenly'nin hareketleri yavaşlayıp vücudu çöktüğünde, Seth hâlâ kaskatı ve diken üstündeydi, nefes nefese kalmıştı, kontrol için savaşıırken bütün kasları gerilmişti.

"Hayatta kaldın mı?" Beck çizdi.

Seth kaşlarını çattı ve bastırılmış bir nefes verdi. "Senin sayende değil."

Beck bu komikmiş gibi güldü. "Arkana yaslan ve daha fazlası için hazır ol."

Seth'in kendini kontrolü *hayır, hayır, hayır* diyordu. Aleti ise *evet, evet, evet diye* bağırıyordu. Hangisini dinlediğini biliyordu.

Çabucak düzleşti ve bacaklarını ayırdı, bu da Heavenly'nin kalçalarını daha da genişletti. "İyi adam." Beck prezervatifini taktı ve gözlerini Heavenly'nin amına dikti. "Kahretsin, bu

Güzel. İyi hissediyor musun, küçük kız?" "Evet, efendim," diye fısıldadı.

Seth onun memnuniyetle gülümsediğini duyabiliyordu.

"Seni daha da iyi hissettirmemize izin ver." Beck onun kalçalarını kavradı ve acı dolu bir iniltiyle içine doğru ilerlemeye başladı.

Seth diğer adamın boyunun, onları ayıran ince zardan içeri kaydığını hissetti. Heavenly'nin kışındaki sıkı sıkışma bir düdüklü tencereye dönüştü.

Lanet olsun, nasıl dayanacaktı?

Şok olmuş küçük nefes alışları, karıncalanan etinin ne kadar hassas olduğuna ya da şişmiş haldeyken her ikisinin de içinde olmasıyla ne kadar gergin hissettiğine hazırlıklı olmadığını gösteriyordu. Eğer Beck'in küfürleri bir gösterge ise, o da hazır değildi. İyi oldu. Pislik herif acımasızca oynamak istediğine göre, o da oynayabilirdi.

-Ve aynı zamanda kızlarına daha fazla coşku verirler.

Bir eliyle meme ucunu kopardı ve çimdikledi. Diğer eliyle de inci dizisini çekiştirerek savunmasız klitorisinin üzerinde ileri geri kaydırdı. "Hoşuna gitti mi meleğim?"

Bir g nd ğumu kadar öngörülebilir bir şekilde, sıkılaştı, eğildi ve yaraklarının üzerinde dönmeye başladı. "Oh, lanet olsun." Beck kadının kalçalarını kavradı ve başını geriye atarak amına girip çıkmaya başladı.

"Oh..."

Artık o kadar kolay değil, değil mi? Ama Seth bu düşünceyi kendine sakladı,       Heavenly zorlanan sikini kaldırmaya ve Beck'in onun uzunluğunun yanında kaydığını hissederken aşağı doğru çarpmaya başladı.

Gözleri şaşı oldu. Kalbi k t küt atmaya başladı. Saatlerdir tutmaya çalıştığı orgazm, gecikmiş bir volkan gibi patlamakla tehdit ediyordu.

Yukarıda, Heavenly çırpındı ve büküldü, sonra eskisinden daha yüksek sesle çığlık atarken onu bir mengene gibi sıktı. Uluması tavanı   kertmekle tehdit ediyordu. Seth komşuları olmadığına çok memnundu       buna bayılıyordu.

Sonra kendini kontrol edemez hale geldi ve uzak durmaya çalıştığı destansı doruk noktası onu ezip geçerken başka bir şey düşünemedi. Nefes alamıyor, ayaklarını hissedemiyor, kendi kalp atışlarının uğultusundan hiçbir şey duyamıyordu. Yıldızlar ve havai fişekler gördü. Hepsinden önemlisi, kalbinin daha önce Heavenly'ye ait olmayan kısmı artık kesinlikle ona aitti.

Üstlerinde Beck kızın içine girdi ve ilkel bir hırılıyla bıraktı. Seth cerrahın kızarmış yüzündeki memnuniyeti izledi, sonra Beck'in Heavenly'ye nasıl baktığını gördü. Evet, yine aynı fikirdeydiler - ikisi de çaresizce aşıktı.

Bu geceden sonra, ufukta parıldıyan m kemm l geleceklerini neredeyse tadabiliyordu ve hayatlarının geri kalanı için sabırsızlanıyordu.

CHAPTER TWELVE

HAFTANIN GERİ KALANI BİR MUTLULUK SELİ İÇİNDE GEÇTİ VE HEAVENLY KENDİNİ ÇİMDIKLEMEK İSTEDİ
Tüm bu mutluluğun en iyi rüya olmadığından emin olmak için.

Ertesi sabah, o ve çocuklar yatakta yavaş bir kahvaltı yaptılar... bu da birden fazla ayak parmaklarını kıvıran orgazmlara yol açtı. Sonunda kendini zorlayarak kalktı, onları öptü ve birkaç saat kuzeydoğuda Palm Springs'e gitti. Şehrin soğuk havası, yükselen dağlar, orta yüzyıl moderninin yanı sıra sıva mimarisi ve her yerdeki palmiye ağaçlarıyla birlikte onu büyüledi. Yazın üç haneli sıcaklıkların cehennemini iç çemberi gibi hissettirdiğine bahse girerdi ama o gün mükemmeldi. Hava tramvayını ve dağın tepesini keşfettiğinde, çift haneli bir sıcaklık düşüşü ve Coachella Vadisi'nin muhteşem manzarasıyla karşılaştı. Açık hava kafelerinden birinde kahve içmek için zaman ayırdı, ardından Moorten Botanik Bahçesi'ni ziyaret etmek için aşağı indi. Gün batımı yaklaşırken küçük şirin butikleri ziyaret etti.

Saat altıda Beck ve Seth'in ortaya çıkmaması onu şaşırtmıştı, yani o gün onların kovalamacasını kazanmıştı. Saatin başında telefonu çaldı. Yenilgiyi kabul ettiler ve akşamı onun planlamasına izin verdiler, yani lüks otellerine yerleştiler, havuza girdiler, sonra yatakta çökmekte olan bir akşam yemeği için oda servisi sipariş ettiler.

Ertesi sabah erkenden Santa Barbara'ya doğru yola çıktı ve yolda giderken Raine'i aradı. Evet, Beck ve Seth'in özenli ilgisiyle geçen birkaç günün ardından birazcık ağrısı vardı. Ve hayır, hiç de umurunda değildi.

"Bu dönemden sonra da kalmayı düşündün mü?" diye sordu arkadaşı. "Onları kendine daha da aşık edeceğinden hiç şüphem yok."

Heavenly de bundan şüphelenmişti.

"Bunun hakkında çok düşünüyorum. Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım," diye itiraf etti. "Ama bunu kıyaslayabileceğim pek bir şey olmadı. Beck'in evine döndüğümüzde, o gerçekliğin nasıl bir şey olduğunu görmem gerekiyor."

"Yapmalısın, yüzde yüz. Ama orada daha iyi kimi ya da neyi bulacağını sanıyorsun?"

Heavenly'nin bir cevabı yoktu.

Ayrıca Raine'i itaatkâr deneyimleri hakkında konuşmaya oldukça istekli buldu.

"Hayır, her zaman kolay değil," diye açıkladı arkadaşı. "İki talepkâr Dom'la hokkabazlık yapmak daha da zor."

"Bazen çılgılık atmak istememe neden oluyorlar. Beni şok ediyorlar. Beni hayal kırıklığına uğratiyorlar." "Ama sizi memnun ediyorlar, sizi seviyorlar ve sizi ilk sıraya koyuyorlar."

"En çılgın hayallerimin bile ötesinde. Sonra ne istedikleri ve onları nasıl memnun edeceğim

hakkında bu kadar az şey bildiğim için kendimi suçlu hissediyorum. Bana her şeyi açıklamak ve öğretmek zorundalar. Beck'in bu işlere alışkın olduğunu biliyorum.

çok daha deneyimli biriyle. Seth'in de öyle olduğundan şüpheleniyorum."

"Tatlım, kendini suçlu hissetme. Çoğu Domin öğretmeyi ve yol göstermeyi sever, en azından benim tanıdıklarım. Ve yılların deneyimine sahip olsan bile, yine de öğrenmek zorundasın çünkü iki Dom aynı şeyi istemez. Eğer sadece Hammer'ı tanısaydım, çok şey kaçırmış olurum. Liam'la da tam tersi. İkisi gülünç derecede birbirine benzese de çok farklılar. Eminim bu Beck ve Seth için de geçerlidir. Seth'in sapkınlıkları hakkında pek bir şey bilmiyorum, söylentiler duydum ama hiçbirini doğrulanmadı, o yüzden bu konuya girmeyeceğim. Beck'in eğilimlerini yıllar süren gözlemlerim ve kulüp dedikoduları sayesinde iyi biliyorum. Yalan söylemeyeceğim; kesinlikle daha bilinçli bir denizaltıya alışkın. Birisi onu aradığında, belirli bir şeyin peşindedir ve onun bunu sağlayabileceğini bilir."

"Ne?"

"Bırakayım da o anlatsın. Adil bir uyarı: herkes için değil. Ama korkmayın. Bunu senden asla istemeyebilir."

Korktun mu? "Anlamıyorum."

"Biliyorum." Raine'in sesi özür diler gibiydi. "Özür dilerim. Zaten çok fazla şey söyledim."

Heavenly bundan hoşlanmadı ama anlıyordu. "Onları memnun edemezsem gerçekten mutlu edebilir miyim bilmiyorum, bu yüzden her şeyi gerçekten anlamadığım için hayal kırıklığına uğruyorum."

"Sizi bilmediğiniz için eleştirmiyorlarsa -ki eleştiriyorlarsa canlarına okurum- kendinizi asla beceriksiz ya da beceriksiz hissetmeyin. Bilmeni istedikleri her şeyi sana göstereceklerdir. İhtiyacınız olan her şeyde size yardımcı olacaklardır."

Onları neyin memnun ettiğine dair tüm bu gizem Heavenly'yi tedirgin ediyordu. Ama onlar sapkınlıkları hakkında gönüllü olarak bilgi vermiyorlardı ve onlara nasıl soracağından emin değildi. Ya da sorması gerekip gerekmediğinden. Ama neden onun bilmesini istemesinlerdi ki?

Orta Kaliforniya kıyısındaki bu büyüleyici şehre ulaştığında Heavenly aramayı sonlandırdı ve endişelerini bir kenara itti. Sabah sisi kısa sürede yerini güzel mavi bir gökyüzüne bıraktı, 1786'da inşa edilen ve daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemeyen İspanyol misyonunu görmek için mükemmeldi. Kilisenin içinde babası için dua etti.

Onu şimdi Beck ve Seth'le birlikte görebilseydi seçimlerini anlayabilir miydi? Onun yaşamasını ve mutlu olmasını istemişti. Şimdiye kadar da öyleydi - hayal ettiğinin de ötesinde. Hâlâ babasını deli gibi özliyordu ama çocuklar onu keder içinde debelenmekten nasıl alıkoyacaklarını çok iyi biliyor gibiydiler. Bazen bu hafta yas tutmaktan çok balayındaymış gibi geliyordu, bu da kendini daha da suçlu hissetmesine neden oluyordu. Ama bunun paylaştıkları bu zamanın neşesini çalmasına izin vermedi.

Eski ve görkemli binadan çıktıktan sonra, Beck ve Seth'in zamanları dolmadan saatler önce onu buldukları sahile doğru giderken bazı gösterişli mahallelerden geçti. Heavenly o gün oyunu kaybetmeyi umursamadı; onlarla birlikte olmaktan çok daha memnundu.

Birlikte, el ele sahil şeridinde yürüdüler ve gördüklerinden, okyanusun ne kadar güzel görüldüğünden ve akşam yemeği için neyin kulağa hoş geldiğinden bahsettiler. Onları özlediği için, fast food yiyip otele gidip gidemeyeceklerini sordu çünkü kendisiyle soyunmak istediklerini umuyordu. McDonald's'ın arabaya servis bölümünde hayal edilebilecek en hızlı yürüyüşten sonra, Beck ve Seth onun kıyafetlerini çıkararak, kafasının içine tırmanarak ve sonra onu yüzüyormuş gibi hissedene kadar güzel, karmaşık düğümlerle bağlayarak yavaş saatler geçirdiler. Ne zaman seksin daha yoğun olamayacağını ya da kendisini onlara daha bağlı hissettiremeyeceğini düşünse, yanıldığını kanıtladılar.

Bu pastoral hafta sona erdiğinde ve gerçek dünyadaki sorumluluklarına dönmek zorunda kaldıklarında da aynı şey olacak mıydı?

Heavenly, Catalina'yı ziyaret ettikleri o Cuma günü üzerinde durmamaya çalıştı. Adaya giden feribot yolculuğu sırasında suratı asıktı çünkü bu ona yalnız başına düşünebileceği bir saatlik sessizlik vermişti. Bu ona dokundu

Beck ve Seth'in ona bir haftalık macera yaşatmak için bu kadar zahmete ve masrafa girmiş olmaları onu çok mutlu etmişti. Ama babasının kanatlarını açıp dünyayı görmekten kastının bu olmadığını biliyordu. Öte yandan, hayatını neden babası için yaşayamadığını da anlamaya başlamıştı.

Büyüleyici Avalon kasabasına ulaştığında rahatlamıştı. Catalina Kumarhanesi'nden, at nalı şeklindeki muhteşem körfeze girip çıkan tekneleri izledi. Wrigley Botanik Bahçeleri'nde gezinirken, düşünceleri hâlâ yüce mutluluğu ile onu yıkayıp götürmeye çalışan çamurlu suçluluk ve keder karışımı arasındaki çekişmeyle meşguldü.

Beck ve Seth o gün erkenden onu bulup -nasıl bu kadar esrarengiz oldukları konusunda hâlâ hiçbir fikri yoktu- Lover's Cove'a götürdüler ve burada dalgaları ve diğer turistlerin geçişini izlerken el ele tutuşup öpüştüler. Öğleden sonra geç saatlerde, Pasifik Okyanusu'nun üç yüz altmış derecelik muhteşem manzarasını görmek için adanın tepelerine doğru özel bir Jeep yolculuğuna çıktılar. Rahat bir et lokantası bulup fileto, ıstakoz ve şarabın tadını çıkardıktan sonra su üzerindeki büyüleyici bir otele ve Avalon Körfezi manzaralı sütünlerine çekildiler.

Geceyi onun cinselliğini keşfederek ve sınırlarını zorlayarak değil, ona sarılarak ve sabahın erken saatlerine kadar süren yavaş, tatlı bir sevişme yaparak bitirdiler.

Keyifli bir kahvaltıdan sonra birlikte feribotla Long Beach'e döndüler. Beck ikisini kendi evine götürdü, Seth de SUV'siyle onları takip etti. Heavenly araba kullanmadığı için memnundu. Kaliforniya trafiği ona uzun süre yetmişti. Ayrıca, erkeklerden biriyle ya da her ikisiyle birlikteyken kendini yalnız olduğu zamanlardan çok daha rahat hissetmeye başlamıştı.

Bu size geleceğinizin nerede yattığı hakkında ne söylüyor?

O sese cevap vermeye hazır değildi. Beck ve Seth'e onları da sevdiğini ve sonsuza dek kalmak istediğini söylemek çok ama çok kolay olurdu. Ama babası gideli sadece iki hafta olmuştu. Bu, hayatının geri kalanına karar vermek için yeterince uzun bir süre değildi.

Daha büyük sorun mu? Alternatif bir geleceğe hiç şans vermemişti. Karşılaştırmaya ihtiyacı vardı... ama Heavenly için onlarsız bir geleceği hayal etmek zorlaşıyordu.

PAZAR, 14 Nisan

Pazar sabahı yağmura ve tamamen boş bir buzdolabına uyandılar.

Beck Heavenly'nin yüzüne günaydın öpücükleri kondururken, Seth damlaların çatıya çarparken çıkardığı sesin tadını çıkarmaktan son derece memnundu... ta ki midesi guruldayana kadar.

Heavenly omzunun üzerinden ona bakarken kıkırdadı. "Sana kahvaltı hazırlamayı teklif ederdim ama..."

Burnunun ucunu öptü, sonra ağzını onunkinin üzerine yerleştirdi. Tanrım, sabahları onun kokusuna bayılıyordu -kadınsı, taze, misk kokulu. Dün geceki seksin kokusu ona yapışmış ve onu tekrar ihlal etmek için can atmasına neden olmuştu.

Yatağın diğer tarafındaki Beck de aynı fikre kapılmış olmalıydı ki onun göğsünü avuçladı ve meme ucunu ağzına aldı. Onu yumuşak, çıplak ve cerrah tarafından tahrik edilmiş bir halde görmek bile Seth'in sabah odununu gerçek ve acil bir şeye dönüştürmeye yetmişti.

"Yine mi?" diye nefes aldı.

"Şikayet mi ediyorsun meleğim?" Seth elini kızın bacaklarının arasına daldırıp onu bulurken

zaten ıslak.

Beck konuşmaya katılamayacak kadar memeleriyle meşguldü.

"Hayır," diye nefes nefese kaldı.

Gülümsedi. "Ben öyle düşünmemiştim." "Ama açsın."

"Öyleyim. O zaman neden sırt üstü dönüp o güzel kalçalarını benim için açmıyorsun?"

Diğer tarafta Beck onaylarcasına homurdandı ve kızın boşa kalan meme ucunu diline aldı. "Kahvaltı için demek istemiştım," diye inledi Beck'e uyarken, sırtı kamburlaşmıştı.

Seth ağzını kızın kaygan etinin üzerine yerleştirdiğinde kızın çoktan nefes nefese kalmasına bayılmıştı. "Yemek bekleyebilir. Sana sahip olmayı tercih ederim."

Beck ziyafet çekerken kızın çığlıklarını öpücüğüyle bastırdı, sonra da Seth prezervatifini iyi bir şekilde kullandıktan sonra kızın ağzını meşgul etti.

Terli ve çığlık çığlığa bir süre sonra Seth, omurga eriten bir orgazmın ardından körük gibi nefes alarak yatağa düştü ve yatağın kenarından yuvarlanmamak için kendini zor tuttu. "Bu yatağın kral boy olduğunu biliyorum ama üç yetişkin için çok küçük."

Doygunluk nefesleri arasında Beck ona ters ters baktı. "Daha büyük bir şeye ihtiyacımız var. Çok yer kaplıyorsun."

Aralarında, Heavenly kendi içine kıvrılmış gibiydi. "Sorun değil. Ayrıca, daha büyük bir yatak bulmak çok çaba gerektiriyor gibi görünüyor."

Seth onun alt metnini açık ve net bir şekilde duymuştu: bundan yedi hafta sonra burada olmayabilirdi. Evet, kararını vermesi için ona sömestr sonuna kadar süre vermişlerdi ama paylaştıkları bir haftadan sonra onun gideceğini hiç düşünmemişti. Onun hatırlatması -neredeyse bir uyarı gibi- yüzüne inen bir tokat gibi hissettirdi.

Ruh hali cehenneme döndü. Yataktan fırladı. "Ben duş alacağım."

Sanki bir işaretmiş gibi Beck'in telefonu çaldı. Komodinin üzerindeki telefona uzandı ve ekranı taradı. "Senden sonra geliyorum. Görünüşe göre nöbetçi cerrahın üstesinden gelemeyeceği bir vakayla karşılaşabilirim."

"Buyurun. Ben koridorun sonundakini kullanacağım." Heavenly ayağa kalktı. "Ben size kahvaltı hazırlayayım."

Beck, "Vakit olmayabilir," diye uyardıktan sonra iterek ana banyoya girdi.

Doktor kapıyı arkasından çarpıp çıkınca Seth şaşırmadı. Heavenly'nin mesajını o da almıştı.

"Zahmet etmeyin. Kendim beslenirim," dedi Seth ona.

Kadın itiraz edemeden adam odadan çıktı. Gördüğü son şey onun sönmüş, neredeyse gözyaşlarına boğulmuş ifadesiydi. Duştan çıktığında kendini bir topuk gibi hissediyordu. Ne yapacağını bilmiyordu; bu yeni bir şey değildi. Ve bir hafta süren kovalamacanın onun kafa karışıklığını gidermesini beklememeliydi... ama bunun onları yakınlaştırdığını düşünmüştü.

Yirmi dakika sonra, Heavenly alışveriş listesini hazırlarken o ve cerrah mutfakta buluştu. Hep birlikte kahvelerini yudumladılar. Kimse konuşmadı. Beck'i görmezden geldi çünkü hastaneye gelen kazazede hakkında mesaj atıyordu. Seth sessiz kaldı çünkü söyleyeceği herhangi bir şeyin, geleceğine karar vermek için daha fazla zamana ihtiyacı olduğu için Heavenly'yi suçluyormuş gibi görünmesinden korkuyordu. Ve kızın kendisi de muhtemelen hiçbir şeyi değiştirmeyen bir özürle başlayıp bitmeyecek ne söyleyeceğini bilmiyordu.

Sonunda buzdolabının kapağını kapattı, adaya yayılmış bir kâğıda iki şey daha yazdı ve kalemin

kapağını kapattı. "Başka bir isteğiniz yoksa, kısa süre içinde yiyeceklerle döneceğim."

"Arkadaş ister misin?" diye teklif etti.

Telefonu çaldığında tam cevap vermek üzereydi. Ekrana bir bakış atınca kaşları çatıldı.

"Kim o, meleşim?"

"Rehberimde kayıtlı biri değil ama numara tanıdık geliyor." Aramayı cevaplamak için düğmeye bastı. "Alo?"

Seth diğer uçta sert ve biraz da hırçın bir erkek sesi duydu. Gerildi.

"Özür dilerim," dedi. "Babam vefat etti ve-" Diğer uçtaki adam sözünü kesti ve sonunda başka bir şey söylemesine izin vermeden önce ona havladı. "Bunu biliyorum. Olanlardan sonra, ben sadece-" Arayan tekrar araya girdi, sesi daha çok Heavenly'nin solgunlaşmasına neden olan bir hırıltıya dönüşmüştü. "Ne zamana kadar?"

Seth Beck'e kaşlarını kaldırarak baktı. Cerrah başını salladı. Evet, ikisi de bundan hoşlanmamıştı. *Anladım, diye* mırıldandı.

Beck başını salladı ve hastaneden gelen başka bir mesajı yanıtladı.

"Tabii ki ne dediğinizi anlıyorum. Fark etmemiştim-"

Pislik herif yine sözünü kestiğinde, Seth onun Heavenly'ye saygısızlık ettiğini yeterince duymuştu. Kimse onunla bu şekilde konuşamazdı. Avuç içi yukarı bakacak şekilde elini uzattı. "Neden onunla benim konuşmama izin vermiyorsun?"

"Affedersiniz," dedi adama, sonra da aramayı sessize aldı. "Sorun değil, ben hallederim."

Seth başını salladı. "Kaba davranıyor ve cümlesini bitirmene izin vermiyor. Onun gibi hıyarların bir kadına zorbalık yapabileceklerini düşünmelerinden nefret ediyorum. Zorba insanlarla uğraşmak benim için sorun değil. İzin verir misin?"

"Aslında bu rahatlatıcı olurdu." Telefonu ona uzattı.

"Ben Seth Cooper," dedi hücreesine. "Bayan Young adına konuşacağım. Kimsiniz?"

"Vadesi geçmiş laboratuvar faturalarını ödeyecek misiniz?"

Heavenly'ye bir bakış attı. *Oh, açıklaması gereken bazı şeyler vardı...*

"Sorun nedir?"

Fatura tahsilatçısı, Abel'in önceki nöroloğu için testler yapan bir laboratuvarı nasıl temsil ettiğini anlatmaya başladı. Yaklaşık dört hafta önce postayla son ve nihai bir bildirim göndermelerine rağmen üç aydan fazla bir süredir ödeme yapılmamıştı, bu nedenle ofis faturayı bir tahsilat acentesine devretmişti.

"Ne kadar?"

Adam, Seth'in kulağa kazıklama gibi geldiğini düşündüğü bir miktar saydı. "Bayan Young'ın tıbbi danışmanı şu anda burada. Ona bu prosedürler için makul bir fiyat olup olmadığını sorup sizi geri arayacağım."

Sihirli bir şekilde, tahsilatçı geri adım attı. Beck kendi fikrini de ekledikten sonra, tamamen saçma olmayan bir miktar üzerinde anlaştılar ve Seth onlara bir kredi kartı numarası verdi.

Bu sırada Heavenly rahatlamış ve gergin arasında bir yerde görünüyordu.

Seth sonunda aramayı bitirdiğinde, telefonu adaya bıraktı. Hiç memnun değildi. "Ne oldu?"

"Seni babanla birlikte yaşadığınız o bok çukurundan taşıdığımızda, sana ödenmemiş başka hangi faturalar olduğunu sormuştuk," diye hatırlattı Beck, yüzü sertleşerek. "Bundan bahsetmemiştin."

"Sadece unutmuştum," dedi. "Geldiğinde birçoğundan biriydi. Çoğunu boşalttığımız masaya sakladım ama bu geldiğinde babam görmesin diye okul çantama tıktırdım, sonra da aklımdan çıkmış. Yemin ederim."

Seth ona inandığından emin değildi.

Beck onu inceledi, gözleri kısıldı ve sonunda başını salladı. "Tamam, sözüne inanacağız. Başından çok şey geçti, küçük kız. Ve herkes bir şeyleri unuttur."

Doktor haklıydı. Seth yumuşadı ve onun arkasına geçti. "Bitti. Asla aramayacaklar

tekrar."

Ona döndü, yüzünün her yerinde özür vardı. "Sorunlarım sizin için hiç bitmediği için özür dilerim. Ve her şeyi o kadar berbat ettim ki, doğal olarak gerçeği sizden bilerek sakladığımı düşündünüz."

Acı verecek kadar genç ve ciddi görünüyordu.

Adam yumuşadı, kalbi sıkıştı. Kızın titreyen ağzına bir öpücük kondurdu. "O faturayı aldığında Beck ve benim karşılaştığın mali sorunların sorumluluğunu üstleneceğimizi bilmiyordun. Bunu bir kenara koyup unutmamı anlıyorum. Ama bizden kasıtlı olarak bir şey saklarsan, sonuçlarını biliyorsun."

"Şaplak mı?"

"Seni bir sonraki slasher filmine götürmek için can atarken bize korku filmlerinden hoşlanmadığını söylememek gibi küçük bir şey için, muhtemelen," dedi Beck. "Ama..."

Seth bu açıklamanın yarım kalmasına izin vermeyecekti. "Önemli şeyler için çok daha ciddi konuşmalar yapardık, Heavenly. İnsanlar dürüst olmayan partnerlerle ilişki kuramazlar. BDSM'de bu daha da geçerli. Güven ve açık iletişimle birlikte buna güveniyoruz. Bu olmadan, gerçekten neyi paylaşıyoruz? Ve neden devam etmeliyiz?"

"Beni terk mi edeceksin?" Sesi donakalmış gibiydi. Yüzü onu çekiştiriyordu.

Onun omuzlarını kavradı. "Bu bir tehdit değil. Sadece beklentilerimizi ve önceki davranışının neden artık kabul edilemez olduğunu anlamamı istiyorum."

Sefilce başını salladı. "Anlıyorum. Özür dilerim."

Sesinin bu kadar küçük ve yenilmiş çıkmasından nefret ediyordu. "Bugün bizi hayal kırıklığına uğratmadın. Sen bir insansın. Unuttuysan, unutmuşsundur."

Titrek bir baş sallamasıyla daha mutlu bir yüz ifadesi takınmaya çalıştı. "Aferin kızıma." Beck onu öpmek için eğildi.

"Alışveriş yaparken arkadaş istemediğine emin misin?"

"Ben iyiyim. Raine bana mesaj attı. River'in muhtemelen bu sabah seni arayacağını, böylece Pazartesi sabahına hazır olacağını söyledi. Uzun sürmeyecek."

Beck onun çenesini kucakladı. "İyi olduğuna emin misin?"

"Evet." Burnunu çekti. "O telefonun beni neden bu kadar duygulandırdığını bilmiyorum. Sanırım bana tüm sorunlarımı ve babamı hatırlattı ve..."

"Eminim öyledir. Ayrıca dün gece çok fazla uyumana da izin vermedik."

Beck gülümsedi. "Ama bu hoşuma gitti." Kendini ona yasladı.

Seth onun yanında durarak kollarını beline doladı. "Biz de öyle yaptık."

Mutfağın ortasında kucaklaştılar, uzun dakikalar boyunca durgunluk ve sessizliğin onları sarmasına izin verdiler. Sonra Heavenly çantasını ve arabasının anahtarlarını alıp Seth'in cipine doğru el sallayarak yola koyuldu.

Kapı arkasından kapandığı anda Seth Beck'e döndü. "Ne oluyor be?"

"Evet." Cerrah boynunun arkasını çekti. "Bir yandan, babasıyla baş edemediği daha fazla tıbbi pisliğin içine gireceğimizi hissediyorum."

"Boyundan büyük işlere kalkıştı."

"Tamamen. Keşke bize bu faturadan bahsetseydi diyor muyum? Elbette. Diğerlerini hallettik..."

"Evet, ben de işimiz bitti sanıyordum."

Beck omuz silkti. "Ama aniden paniğe kapılmasından, aldatıcı değil unutkan olduğunu anladım. O

bizi hayal kırıklığına uğratmaktan nefret eder. Bu San Diego'da açıkça ortaya çıktı."

Seth de aynı nedenle aynı sonuca varmıştı. "Evet. Eğer başka sırlar saklıyorsa ya da endişelerini paylaşmıyorsa çok kızacağım."

"Bununla yüzleşin. Yolumuzda hâlâ dağ gibi engeller var. Onları oraya bilerek koymadı ama yine de üstesinden gelmemiz gerekecek."

"Ve geçen haftadan açmamız gereken çok şey var. Açık sözlü olma konusunda her zaman iyi değildir, bu yüzden onu bizimle konuşturmak için kurnazca bir yola ihtiyacımız olacak."

"Manipülatif demek istiyorsun."

Seth omuz silkti. "Anlambilim. Hepsi aynı kapıya çıkıyor."

Doktor başını salladı ve Seth kendi sözlerini düşünürken sessizliğe gömüldü.

Liam ve Hammer güvensiz Raine'i açmak zorunda kaldıklarında, onun korkuları ve güvensizlikleriyle başa çıkmasına yardımcı olmak için yaratıcı ve yapılandırılmış bir program uygulamışlardı. İşe yaramıştı. Aslında, hepsi için iyi olmuştu.

"Hammer ve Liam Raine'i tecrit etti..." Beck sanki Seth'in aklından geçenleri okuyormuş gibi ağzından kaçırdı.

İroni karşısında kıkırdadı. "Ona çok şey öğrettiler, ama sen ve ben de istemeden bir eğitim aldık."

Bir denizaltıyı nasıl bir araya getireceğimiz hakkında.

"Kesinlikle. Bence bunu iyi bir şekilde kullanmanın zamanı geldi." Seth kaşlarını kaldırdı. "Bir planın var mı?"

"Buna metodik olarak bakalım. En büyük engellerimiz onun kederi, suçluluk duygusu ve yalnızken ve sadece hayatta kalmaya çalışırken geliştirdiği tüm kötü alışkanlıklar, değil mi?"

"Evet. Ve burada kaldığı sürece onun yanında olmak dışında, yasını tutmasında ne kadar etkili olabiliriz bilmiyorum. Nihayetinde, bu onun tek başına atlatması gereken bir süreç."

"Belki de değil." Beck tereddüt etti. "Duygularını bizimle paylaşmasını sağlayarak ona yardımcı olabilir miyiz?"

Seth başını salladı, cerrahın onu "düzeltmek" için içindeki sadisti önermemiş olmasından memnundu. "Biraz, evet. Duygularını içine atmasını engelleyecek her şey iyidir."

"Onun suçluluk duygusu bizim doğrudan etkileyebileceğimiz bir şey. Sanırım geçtiğimiz hafta ona hayatta yeni şeyler gösterebileceğimiz gerçeğine gözlerini açtı."

"Haksız değilsin." Seth sessizleşti. "San Diego hakkında konuşmalıyız."

"Evet. Onun o itaatkâr atılımı... büyüleyici. Bizim için diz çökmesine izin verdiğinde, sanki sonunda gökler yarıldı ve-"

"O anladı. Bunun onu değiştireceğini hiç düşünmemiştim. Ama gördüm ve bu bana bir şeyler yaptı, dostum."

"Ben de öyle. Boyun eğmek istiyor. Bunun için yanıp tutuşuyor." Beck omuz silkti. "Her şeyi kendi başına halletmek zorunda kalan bir kızın kendini ve sorunlarını teslim etmek istemesi şaşırtıcı değil."

"Hayır, ama bundan daha derin. İçinde bulunduğu koşullar olmasaydı bile, eninde sonunda bu yola gireceğini düşünüyorum. Memnun etme ve hizmet etme arzusu iliklerine kadar işlemiş. Şımartılmak, sevilme ve ona verebileceğimiz diğer her şeyi istiyor. Yeter ki kendini adamak zorunda kalmasın." Bu Seth'i gerçekten rahatsız etmeye başlamıştı.

"Bu onun suçu."

"Biliyorum. Sence o da bizi sevdiğini söyleyecek mi?"

Seth, bir gün onunla evlenecek kadar şanslı olacaklarını d   n ek şöyle dursun, nefesini bile tutmuyordu. Üstelik bu da sorunlarla dolu olurdu. Kilise'de yeminlerini asla edemeyecekleri gibi, bu ilişki koyu Katolik annesini deh ete d   recekti.

Başka bir gün için başka bir sorun...

"Umarım, ama bu bizim kontrolümüzde değil. Onun yanında olmaya, onunla konuşmaya, her şeyi içinde tutma alışkanlığını kırmaya odaklanmalıyız. Sonra gerisinin geleceğini umacağız." Beck başını salladı. "Ama ona daha iyi iletişim kurmayı öğretebiliriz. Onu günde en az bir kez oturtup konuşmaya başlayacağız. Önemli bir şey değil. Ona ev ödevlerini, hastanede hangi saatlerde gönüllü çalıştığını, Raine'le bir araya gelip gelmediklerini soracağız... Bilirsiniz işte, rastgele şeyler. Hafif tutacağız ve oradan genişleteceğiz. Günlük sevinçlerini ya da angarya işlerini paylaşması için onu cesaretlendirmeliyiz. Bize umutlarını, isteklerini ve ihtiyaçlarını anlattığında onu öveceğiz. Yapamayacağımız şey, hoşumuza gitmediğinde sinirlenmektir, özellikle de dürüst davranıyorsa."

Bu sabah yatakla ilgili tartışmadan sonra olduğu gibi. Cerrah haklıydı.

"Sabırsızlığım yüzünden bebek adımlarını atlayıp doğrudan onun ruhunun derinliklerine inmek ve bizimle temelli kalıp kalmayacağına karar vermesi için ona baskı yapmak istiyorum."

"Yaşadığı onca şey düşünüldüğünde, bizimle yüzeysel şeylerden daha fazlasını paylaşmanın onun için ikinci bir doğa gibi hissetmesi zaman alacaktır-"

"Ve bizi önemli konularda karanlıkta bırakmayı bırak."

Beck, "Eğer bunu yaparsa, sert bir ceza vermeye hazırlıklı olmalıyız," diye homurdandı.

"Ondan gerçekten uzaklaşabilir misin?" Seth işin o noktaya gelmemesini umuyordu. Heavenly'den temelli ayrılmak için gereken iradeyi ya da gücü nereden bulacağını bilmiyordu.

"Bu şimdiye kadar yaptığım en zor şey olurdu, ama bize başka seçenek bırakmazsa? Evet."

BİR BUÇUK SAAT SONRA, Seth arka kapı ile ön kapı arasında uzun adımlarla ilerliyordu. Dün gece Heavenly'nin telefonundaki konum servislerini açmayı unutmuştu. Neyse ki bu sabah hâlâ kolyesini takıyordu, bu yüzden tam olarak nerede olduğunu biliyordu.

Ne yazık ki bu bilgi, Beck ve onu terk etmeye karar verdiğinde ya da onları uzaklaşmaya zorladığı bir köşeye sıkıştırdığında ona yardımcı olmayacaktı.

Kahretsin, bunun olmasına izin veremezdi. Doksan dakika sonra onsuz duvarlara tırmanıyorsa, bir ömür boyu dayanamazdı.

Beck'in onları bir arada tutmak için bir planı vardı ve bu iyiydi. Ama Seth'in içgüdüleri ona daha fazlasına ihtiyaç duyacaklarını söylüyordu. Sadece ne olduğunu bulması gerekiyordu.

Sonunda Heavenly'nin garaja girdiğini duydu ve onu karşılamak için dışarı fırladı. "Arkayı aç meleğim.

Sana yardım edeceğim."

Görevini yerine getirerek kapağı açmak için düğmeye bastı. "Beklediğimden biraz daha uzun sürdü. Beck'te her şey kalmamıştı ve ben de o mağazaya aşına değilim."

Çünkü her zaman kelepir alışveriş yapardı ve Beck onu lüks bir organik gıda pazarına göndermişti.

"Her şeyi buldun mu?"

"Sonunda." Cipten indi ve adamın bakışlarını kaşlarını çatarak karşıladı. "Bu kıyafetle çok hoş görünüyorsun. Nereye gittin?"

"River'la kahve içmeye." Yiyeceklerin yarısından fazlasını büyük bir yumrukla kavradı. "Bana göstereceği bazı güvenlik kamerası görüntüleri varmış."

"Ve bunun için takım elbise mi giydin?"

Omuz silkti. "İş iştir. Eğer mesaideysem, iyi görünmek isterim."

Başını sallayarak çuvalların geri kalanını mutfığa götürdü. Seth de onu takip etti. "Her şey yolunda mı?" diye sordu buzdolabına biraz marul koyarken.

Tercümesi: Hâlâ ona kızgın mıydı?

"Ben iyiyim."

Tam olarak değil. Seth tedirgindi ve dürüst olmadığının da farkındaydı. Çifte standart onun gözünden kaçmamıştı. Ama Heavenly ona kalbinin kilidini açacak sihirli kodu vermeyecekti. Bunu Beck'le birlikte çözmeleri gerekecekti. Öğleden sonra onunla yalnız olduğu için, bu zamanı içgüdülerini takip etmek ve umarım lanet olası kilidi açmak için kullanmaya niyetliydi.

Onlar sessizce yiyecekleri boşaltırken, o mutfığı taradı. "Beck nerede? Hastanede mi?" "Evet.

Sen gittikten yaklaşık yirmi dakika sonra onu ameliyat için çağırdılar. Muhtemelen akşam yemeği için eve gelemezdi."

Omuzları çöktü. "Büyük bir tavuk güveci yapmak için her şeyi aldım." "Hâlâ yapabilirsin," diye cesaretlendirdi. "Eminim eve döndüğünde biraz ısıtacaktır."

"Doğru. Yeniden ısıtmak iyidir." Hatırlatmadan mutlu olmuş gibi görünerek konservelerin ve etlerin geri kalanını bir kenara koydu. "Hiçbir şeyin nereye gittiğinden tam olarak emin değilim..."

"Sana neresi mantıklı geliyorsa oraya koy. Beck'in umurunda olduğunu sanmıyorum ve burası senin de mutfağın." Eşyaları onun için düzene sokmamak içindeki temizlik manyağını kıpır kıpır yapıyordu ama onu kalmaya ikna edecekse kendini ait hissetmesi gerekiyordu.

Kilerin kapısını kapatıp boş market poşetlerini geri dönüşüm kutusuna atarken ona bir gülümseme gönderdi. Sonra mutfığı inceledi, sabahki kahve fincanlarını bulaşık makinesine yerleştirmeden önce kaşlarının arasında küçük bir çatık oluştu, lekesiz tezgahları sildi, sonra temiz görünen bulaşık havlularını yenileriyle değiştirdi. İşi bitince kahve makinesinin yanındaki kahve malzemelerini doldurdu, lavabo armatürlerini sildi, tertemiz paslanmaz çelik buzdolabının önünü cilaladı ve süpürgeye uzandı.

İçindeki temizlik manyağını utandırıyordu.

"Ne yapıyorsun meleşim?"

"Toplamak."

"Neden?" Her şey temizdi. "Beck, biz yokken hizmetçinin geldiğini söyledi."

İç çekerek ağırlığını kaydırды. "Yapabileceğim bir şey olmalı. Düzenlemek mi? Bahçe işleri?"

"Sıkıldın mı?" Eğer öyleyse, onu eğlendirmekten mutluluk duyacaktı.

"Hayır. Sadece boş vaktim olmasına alışık değilim. Ama babamın artık yardımına ihtiyacı yok, bitirmem gereken bir ev ödevim yok ve Bridget Lewis beni yarına kadar beklemiyor." Omuz silkti. "Belki geçen haftanın kıyafetlerini yıkarım. Çamaşırhaneye gitmek zorunda kalmamak büyük bir lüks olacak."

Seth şimdi anlıyordu. Heavenly yapı olmadan kaybolmuştu.

Kız arkasını dönüp çamaşır sepetine yöneldiğinde, adam onun bileğini yakaladı. "Hayır. Neden benimle gelmiyorsun meleşim?"

"Nerede?"

"Oturup konuşalım." *Ve seni tekrar dengeye getirelim.* "Her şey yolunda mı?"

Günün her anı sorumluluklarla dolu olmadığı için artık ne yapacağını bilmediği gerçeğinden başka? "Nasıl hissettiğini bilmek istiyorum."

"Ben iyiyim."

Ona otomatik olarak cevap verdi. Doğru olduğu için mi... yoksa insanlara söylemeye alışık

olduğu şey bu olduğu için mi?

Mutfağın yanındaki büyük beyaz kanepeye yerleştiklerinde Seth takım elbisesinin düğmelerini açtı,

kollarını Heavenly'ye doladı ve onu kucağına sürükledi. "Bana geçen hafta hakkında ne hissettiğini anlat."

"Güzeldi. Aslında harikaydı." Başını onun omzuna yasladı. "İlk başta günlerimi yalnız geçireceğim için endişeliydim. Nereye gittiğimi bilecek miydim? Bu çılgın trafikte araba kullanabilecek miydim? Kendimi yalnız hissedecek miydim? Ama harika zaman geçirdim. Trafiği saymazsak. Ondan hâlâ hoşlanmıyorum. Bayfield'in trafik sıkışıklığı versiyonunu gördünüz."

Seth gülümsedi. "Dur işaretinde iki araba mı? Evet."

Güldü. "Aynen öyle. Ama keşfetmek, bir sonraki köşede ne olduğunu bulmak, her şeyi kendi hızımda almak, sadece fotoğraf çekmek ve bir sohbeti sürdürmek zorunda kalmadan küçük şeylerin tadını çıkarmak çok eğlenceliydi. Sizi özlemediğimden değil. Palm Springs'teki günüm, sizi saat altıdan sonraya kadar görmediğim için gerçekten uzun geldi. Haftanın sonunda, sizinle birlikte gezmeye hazırdım. Catalina'da benden çok geride olmadığınız için çok mutluydum."

Tam da umdukları şey. Seth, Beck'le birlikte Palm Springs'teki kovalamacayı onun kazanmasına izin verdiklerinden bahsetmedi, sırf zafer gecesinde ne yapmayı seçtiğini öğrenmek için. Onun seçiminden tamamen memnun kalmıştı. Beck'in de öyle olduğuna bahse girerdi.

"Gün boyunca seni özledik." Seth onun elini dudaklarına götürdü ve parmaklarını öptü. "Ama yolculuktan keyif almana sevindik. Bana önümüzdeki birkaç hafta hakkındaki düşüncelerini anlat. Artık burada, ana üssümüzde olduğumuza göre olaylara nasıl yaklaşmak istiyorsun?"

Başını kaldırdı ve eğdi. "Tıpkı günlük hayat gibi. Yarın tüm hocalarımla görüşerek başlayacağım. Acil servise dönmek için sabırsızlanıyorum. Kathryn'in başında olmaması harika." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Bunun için teşekkürler."

Başını salladı. "Bir şey değil."

"Başka bir iş bulmayı düşünüyordum."

"Gerçekten giyinik olduğun bir yer mi?" Kaşlarını kaldırdı.

"Aş artık bunu." Gözlerini devirdi. "Beck'in hastanede bahsettiği işlerden birini kastetmiştim."

"Bunun gerekli olmadığını biliyorsun."

"On altı yaşımdan beri çalışıyorum. Ve buralarda biraz mali ağırlık çekmek istiyorum, bu yüzden paraya ihtiyacım olacak-"

"Sana bakamayacağımızı mı sanıyorsun?"

Heavenly ofladı. "Elbette yapabilirsin ama yapmak zorunda değilsin."

"İstiyoruz." Kızın yüzündeki saçları taradı. "Ama bunun ötesinde, okula gidiyorsan, gönüllüysen ve çalışıyorsan, ne zaman birlikte vakit geçireceğiz?"

"Bunu ben de düşündüm." Dudağını ısırıldı.

"Sürece bağlı kalmazsan birlikte hayatımızın nasıl olacağını gerçekten nasıl bilebilirsin?" diye sordu. "Umarım Beck ve benim kararlı olduğumuzu biliyorsunuzdur."

Yumuşak avucuyla onun yüzünü kavradı. "Her şeyin ötesine geçtin. Sana minnettar olmadığımı düşünmeni asla istemem."

"Biz minnettarlık aramıyoruz."

"Biliyorum, ama bunu söylemem gerekiyordu." Kadın uzun bir süre tereddüt etti ve Seth asıl yapmak istediği konuşmaya bir geçiş yapmak zorunda kalıp kalmayacağını merak etti. Ama Heavenly devam etti. "Bir yatak odasını, bir programı ve günlük işleri paylaşmanın nasıl bir şey olduğunu bunu yaparak anlayacağız, değil mi?"

Yedi haftaları kalmıştı. Çok uzun bir süre değildi ama daha önce böyle bir sorun yaşamadıkları için Seth bunun yeterli olduğunu düşündü. "Evet."

"Geçen hafta birbirimiz hakkında daha mahrem şeyleri öğrenme konusunda uzun bir yol kat ettik." Kız kızardığında, Seth onun bu konuşmayla nereye varacağını tahmin etti - tam da istediği yere.

"Kesinlikle. Bunun hakkında konuşalım."

"Siz ikiniz... bana kendim hakkında bilmediğim şeyleri gösterdiniz." Bu bir veriydi. "Biliyorduk."

Bakışları onunkilere sıçradı. "Nasıl? Ben üzerinde "yazan bir tişört giymiyorum" -sesini alçalttı -"İtaatkar."

Gülümsemek zorunda kaldı. "Dünyanın geri kalanı için, hayır. Bir Dom için mi? Angel, yanıp sönen bir neon tabelası da takıyor olabilirdin."

Yanaklarındaki allık daha da kızardı. "Wisconsin'deyken Beck'le ikiniz bana Hammer'ın kulübünde neler olduğunu göstereceğinize karar vermiştiniz."

"Gitmediğimizi nereden çıkardın?"

"Öyle mi?" Tereddüt etti. "Hâlâ biraz kaybolmuş hissediyorum ama sanırım her şeyi bir günde öğrenmeyi beklememeliyim..."

"Yapmamalısın. Ama?"

"Neyle *ilgilendiğini* bilmemek beni rahatsız ediyor."

"Seninle ilgileniyorum. Ama şu anda değil." Ona küçük bir sırıtış gönderdi. "Ama olmak isterim. Endişelenme, Beck ve ben seninle baş başa vakit geçirmeyi konuştuk. Her şey yolunda."

"Oh?"

Seth ona yapmak isteyeceği yüzlerce iğrenç şey düşünebilirdi.

"Oh." Göz kırptı.

"Bildiğim iyi oldu..." Kızarması derinleşti. "Ama kastettiğim bu değildi."

Onun sapkınlığını öğrenmek istiyordu. Seth koltuğunda kıpırdandı ve onu kucağında yeniden ayarladı, beyninde şehvet dolu düşünceler çığ gibi büyürken onu büyüyen ereksiyonunun üzerine yerleştirdi.

"Seni boşaltmak her zaman listemin en başında yer alır." "O kadar basit olmadığını biliyorum."

Bazı günler gerçekten öyleydi. Ama onun ne demek istediğini anladı.

"Şuna ne dersin, meleğim: Sen bana fantezilerini anlat, ben de sana benimkileri anlatayım." "Sen benimkilerin hepsini gerçekleştirdin."

Sözleri ve uzun kirpiklerinin altından utangaç bakışları arasında Seth onu yere sermek ve derinlere inmek için can atıyordu.

"Şimdiden mi?" diye meydan okudu. "Başiboş arzularınız ya da paylaşmadığınız kirli, karanlık sırlarınız yok mu?"

"Siz ikiniz bu tür şeyleri benden çok daha önce çözüyorsunuz. Konu seks olduğunda yeterince hayal gücüm yok gibi görünüyor."

Sadece kelime dağarcığı ve deneyimi eksikti. Bunun üzerinde de çalışacaklardı.

"Ama ben senin... kirli, karanlık sırlarını soruyorum çünkü onları paylaşmadın. Bana söylemedikçe ve onları denemedikçe seni mutlu edip etmeyeceğimi nasıl bilebilirsin?"

Onu tatmin etmekte hiç sorun yaşamamıştı, ama onu iletişim kurmaya teşvik edemiyor, sonra da ilk denemesinde onu susturuyordu.

Beck'in aksine, belirli bir oyun tarzı yoktu, bunun yerine partneri neye ihtiyaç duyarsa ona dönüşmeyi tercih ediyordu. Bunun dışında... uzun zamandır yapmadığı bir sapkınlık vardı ve bunu onunla paylaşma düşüncesi bile onu iğrenç, yasak bir heyecanla sarsıyordu.

Ve -bonus- bunu, arzuladığı rehberliği sağlamak için kullanabilirdi.

Heavenly'ye spekülatif bir bakış gönderdi. Cennet gözlerini kırıştırtarak ona baktı, mavi gözleri o kadar meraklı ve masumdu ki adam onu baştan çıkarmak istedi.

"Bir oyun oynamaya ne dersin?" "Ne tür bir oyun?"

Temkinli görünüyordu; öyle olmak için zekiydi. Ama onun en sapkın arzusunun ortaya çıkarmıştı. Artık şişesine geri dönmeyecekti.

"Tek yapmanız gereken beni takip etmek. Eğer bunalır ya da korkarsan, güvenli kelimeni kullan. Ne oldu?"

"Özgürlük, efendim."

"Çok iyi. Hemen döneceğim."

Seth onun yüzünü ellerinin arasına alıp pembe ağzına hızlı ve güçlü bir öpücük kondurmadan odadan çıkmayı başaramadı.

Kız onun diline vurdu ve adam neredeyse oynama isteğini kaybedecekti. Kıyafetlerini çıkarıp onu körlemesine becermek çok daha kolay olurdu. Ama kadının haklı bir endişesi vardı ve hem bu endişeyi gidermeye yardım etmek hem de ona arzuladığı şeyi vermek gibi bir sorumluluğu vardı. Ayrıca, yıllardır bu yönünü tatmin etmemişti ve bunu o kadar çok istiyordu ki titriyordu.

Öpüşme kontrolden çıkmadan önce Seth geri çekildi ve yeri işaret etti. "Tam burada bekle."

Dudaklarını yaladı, yutkundu ve dizlerinin üzerine çöktü, gözleri çoktan büyümüştü. "Evet, efendim." Kahretsin, mükemmeldi.

Seth odadan çıktı, merdivenleri ikişer ikişer çıkarak Beck'in şu anda işgal ettiği devasa dolabındaki çekmecelere gitti. Arkada, San Diego'ya gitmeden önce ziyaret ettikleri özel fetiş mağazasından aldığı bir şey buldu. Bunun için para öderken bile kendine yirmi çeşit deli demişti. Ama içgüdüleri ona yine de almasını söylemişti. Şimdi onu dinlediği için çok memnundu çünkü parmaklarının arasındaki ipek kumaş ipekten daha yumuşaktı. Heavenly bunu mükemmel bir şekilde giyecekti.

Bu düşünce kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu.

Ana dolaptan çıkarken Beck'in Vegas'ta onun için aldığı Louboutin'leri aldı ve aşağıya indi. Heavenly'nin yanına tekrar ulaşana kadar heyecandan içi ürperdi.

Ayakkabıları yavaş ve hassas hareketlerle sehpanın üzerine koymaya zorladı kendini, sonra da vurdumduymaz bir yüz ifadesiyle kadının yumuşakça diz çökmüş haline döndü. "Soyun."

Ayağa kalktı ve açık pencerelere bir göz attı.

"Onlar seni göremez. Ben görebiliyorum. Ve istediğim üniformayı giymiyorsun. Bunu hemen düzeltmeni öneririm. Çok titiz olabildiğimi ve hiç de sabırlı olmadığımı göreceksiniz."

"Tamam." Sandaletlerini tekmeledi ve şortunun düğmelerini çözdü, ona bir bulmacaymış gibi bakıyordu.

Onaylamayan bir kaşını kaldırdı. "Bir şey mi unuttun? Neyi?" "Tamam, efendim. Özür dilerim."

"Tekrar hatırlatmak zorunda bırakma beni."

Gözleri büyüdü ve boynunun dibindeki nabız hızlandı. Ama geri adım atmadı. "Elbette hayır, efendim."

Seth, kız doğum günü kıyafetini çıkarana kadar başka bir şey söylemedi. Sonra bekledi ve onun kollarını kendine sarıp temel ihtiyaçlarını örtme dürtüsüyle savaştığını izledi.

"Şimdi ne olacak, efendim?" Bakışları saygılı ve gergin arasında bir yerdedi.

Onu bütün olarak yutmamak için yumruklarını iki yanında sıkı ve yere saçılmış giysilerine eleştirel bir bakış attı. "Bu giysilerden herhangi biri oraya ait mi? Sana bir şey yapmanı söyledim mi?"

Çöp mü?"

"Hayır, efendim." Onları almak için eğildi.

Onu durdurmak için bileğini tuttu. "Sana onları almanı söyledim mi?" "Hayır, efendim. Ben sadece-"

"Bunu yapmanı da ben istemedim." Dudaklarını düz, azarlayıcı bir çizgiyle birbirine bastırdı.

"Onları teker teker topla, katla ve sehpanın üzerine koy. Bunu hızlı ve düzgün bir şekilde yapmanı öneririm. Yoksa sonuçları olur."

Titredi. Meme uçları sertleşti. "Evet, efendim."

Dikkatli bir bakışla, markette giydiği her şeyi geri almasını ve onları dikkatli bir şekilde katlayıp kırıstırarak düzenlemeye çalışmasını izledi. İyi bir çabaydı ama...

"Yeterince iyi değil." Kaşlarını çattı ve kızın nefes alış veriş sertleşince bir gülümsemeyi bastırdı. "Neyi yanlış yaptım efendim?"

Giysi yığınının küçümseyici bir bakış attı. "Gömleğin katlanmış olmalı, böylece öndeki düğmeler düz bir sıra halinde dizilmiş olacak. Katlamadan önce sadece şortunu bağlamışsın. Onlar da fermuarlı olmalı."

"Bunu düzeltebilirim, efendim."

"Artık çok geç." Başını iki yana sallayarak ona baktı. "Ne kadar basit talimatlar. Ne muazzam bir başarısızlık.

Disiplin sağlandı mı?"

"Hayır, efendim. Özür dilerim, efendim." Sesi tam anlamıyla azarlanmış gibiydi... ama gülümsemekten de geri durmadı.

Kıpırdama benim sapık kalbim.

"Özür dilemek anlamsız. Ben taleplerde bulunurum; mükemmellik beklerim. Anlaşıldı mı?" "Evet, efendim."

Seth eğilip masanın üzerinden sütyenini aldı. Bir parmağını omuz askısının altından geçirdi ve kızın yüzünün önünde tuttu. "Nedir bu?"

"Sütyenim, efendim."

"İşe giderken bunu giyebileceğini hiç söylemedim." "Ama-"

"Benimle tartışacak mısın?"

Bakışlarını yere dikti ve dudağını ısırıldı. "Hayır, efendim." Kızın çoktan ıslandığına bahse girerdi.

"Evime adımınızı attığınızda, tam olarak talep ettiğim şeyi giyeceksiniz - ne eksik ne fazla." "Elbette, efendim."

Sütyenini bir top haline getirip cebine soktu. "Bunu saklayacağım. Bunlarla birlikte." Külotunu almak için eğildi. "Bunlara asla izin yok. Asla."

"Anlamıyorum efendim."

Kadının sesindeki kafa karışıklığı adamın damarlarına ateş gibi yayıldı. Tanrım, bu oyuna bayılıyordu - güç patlaması, Heavenly'nin göz kırpan şaşkınlığı... ve kendi uyarılmışlığının onu şaşkına çevirmesi.

Çenesini eline aldı ve bakışlarını kendisine doğru kaldırdı. "Çünkü ben öyle dedim. Çünkü istediğim zaman vücuduna kolay erişim talep ediyorum. Çünkü sana sahibim."

"Evet, efendim." Bir titreme onu sarstı. Gözleri zorlukla gizlenmiş bir heyecanla parlıyordu.

Sessizce tezahürat yaparken soğuk bir gülümsemeyi başardı. Onun en sevdiği oyundan kendisi kadar keyif alması ne kadar da güzeldi.

"Giymemi istediğiniz bir şey var mı, efendim?"

"Bu." Diğer cebinden fırfırlı, şeffaf bir giysi çıkardı ve salladı. "Ve ayakkabıların. Başka bir şey yok."

Kadın, adamın elinden gossameri aldı. "Bu nedir, efendim?"

"Bir üniforma. Küçük hizmetçime başka ne giydirebilirim ki?" Kız tereddüt edince, adam çenesindeki kavramasını sıkılaştırdı. "Giy şunu. Beni bekletme."

Heavenly sanki onu yeterince hızlı ağırlayamayacakmış gibi başını salladı. "Elbette hayır, efendim."

Seth, kızın allık rengindeki küçük tüy parçasının içine girmesini büyük bir zevkle izledi. Ama bir kez giyip yüzünü ona döndüğünde, neredeyse soğukkanlılığını kaybedecekti.

Dantel omuzlarına yapışıyor, önden aşağı doğru kıvrılarak şiş meme uçlarını hem sarıyor hem de ortaya çıkarıyor, ardından göğüslerinin arasında uygunsuz bir şekilde alçak U şeklinde dalgalanıyordu. Belini kavıyor ve kalçalarında biten ve amını açıkta bırakan minik bir eteğe dönüşüyordu. Önünde Beck'in başını döndürecek iki pembe fiyonkla vurgulanan bir büzgü, derme çatma bir önlük oluşturuyordu.

Çok çekici görünüyordu.

Etrafında bir daire çizdi, onu inceledi, her santimini inceledi. Sonra başını onaylamaz bir şekilde salladı ve cebinden bir pençe klipsi çıkardı. "Bu kadar dağınık olma kızım. Saçlarını topla."

Şarjöre uzanırken eli titriyordu. "Evet, efendim."

"Ve ayakkabılarını giy. Sana çıplak ayakla yerlerimi kirletebileceğini söylemedim."

"Hayır, efendim."

Sözsüzce izledi, zaten o kadar sertleşmişti ki arzusunu zor zapt ediyordu.

Çabucak sarı buklelerini başının üzerine savurdu, yumuşak dallar yüzünün ve boynunun etrafına döküldü. Sonra ayakkabılarını giydi ve sanki daha fazla inceleme için kendini sunuyormuş gibi ayağa kalktı.

Bir parmağını çenesinin altında kıvrarak onu aşağı yukarı süzdü. "Bu fena değil. Şimdi işe koyul."

"Ne yapmamı istersiniz, efendim?"

Sikimi parlat.

Ama henüz değil. Bu zihin sikişi uzatılamayacak kadar mükemmeldi.

Seth etrafına bir göz attı. Arka pencerelerden içeri süzülen güneş, bir dizi motifle dans ediyor ve yanındaki cam sehpanın üzerinde ince bir toz tabakası oluşturuyordu. Bu ona onun "çalışmasını" izlemek için mükemmel bir fırsat veriyordu.

Mutfağa doğru ilerlerken gülümsedi, lavabonun altında bir tüy silgi buldu ve sonra onun yanına döndü. "Şu masanın tozunu al. Dikkatlice. Beni hayal kırıklığına uğratmak istemezsin."

Alt dudağını lezzetli bir şekilde ısırarak başını salladı. "Hayır, efendim. İstemiyorum."

Vücudu ile sehpanın arasına sıkışan Heavenly, söz konusu cam tablaya ulaşmak için onu geçmek zorunda kaldı. Neredeyse çıplak teninin her santimi onun üzerinde geziniyordu. Takım elbisesinin içinden onun yumuşaklığını hissedebildiğine yemin etti. Bir şekilde inlememeyi başardı.

Bunun yerine, masaya yaklaşırken bakışlarını ona dikti. Kürek kemiklerini ikiye bölen iki dantel şeridi, belinin etrafındaki kabarık bir fiyonk ve kıcını örtmek için cesur ama nafile bir girişimde bulunan bir dizi gevşek küçük düğüm dışında çıplaktı.

Parmak eklemlerini ısırdı ve terlememeye çalıştı.

Heavenly sendeleyerek masaya doğru ilerledi ve toz bezini dalgınca yüzeyin üzerinde gezdirerek omzunun üzerinden ona, daha doğrusu gerilmiş sikinin pantolonunu deldiği yere baktı.

"Ne yaptığına dikkat et kızım. Bana bakma; işine bak. Hayır, öyle değil," diye eleştirdi kız toz beziyle masayı tekrar fırçaladığında. "Önce her şeyi temizle ve ayaklarının dibine koy."

"Evet, efendim." Adamın istediğini yaptı.

Onun eğilmesini izlemekten büyük keyif alıyordu ve belli ki o da bu işin ruhuna girmeye

başlamıştı.

Cünkü her seferinde bir dergiyi yerinden oynatıyor ve kıcını kıvrarak ayaklarının dibine diziordu.

"Bu kabul edilebilir mi, efendim?"

"Bu bir başlangıç. Şu masanın tozunu al. Ona yaklaşın, doğrudan üzerine bakın. Tam olarak ne yaptığınızı görün." "Elbette, efendim."

Belinden eğildi, çok ince poposunu onun için havaya dikti ve toz bezini yüzeyde metodik bir şekilde süpürdü.

Seth, iş performansını inceliyormuş gibi yaparak arkasından sinsice yaklaştı. Onun yerine cam masaya baktı ve kızın sırtıttığını gördü. Ayrıca bir köşeyi de kaçırmıştı. Kasıtlı olarak mı?

Tanrım, bu oyunu severdi, ama bugün şimdiye kadarki en iyisi olabilir...

"Neden gülümsüyorsun?" Hiç uyarmadan kıcına bir şaplak attı ve bir yanağını pembeleştirdi.

"Söyle bana." Diğerine de vurdu.

"İşimden zevk alıyorum, efendim."

Sonra onu sıkıştırdı, üzerine eğilirken göğsüyle sırtını örttü ve bir kolunu onun etrafında kıvrırdı. Avucunu göğsünün üzerine yerleştirirken, ne kadar tahrik olduğunu hissetmesi için ona doğru eğildi.

Kızın küçük iniltisini duymazdan gelerek, silmeyi ihmal ettiği tozu işaret etti. "O zaman neden bu kadar özensizsin kızım? Beni kızdırmaya mı çalışıyorsun?"

"Elbette hayır, efendim. Beni affedin. Bunu nasıl telafi edebilirim?" Kirpiklerini ona doğru kırıştırdı.

Heavenly rolünü mükemmel bir şekilde oynuyordu ve beynine bir sürü kirli görüntü saldırdı. Sadece bir tanesine karar vermek çok zor olacaktı.

"Dizlerinin üzerine çök." Adam, kadının dönüp diz çökmesine izin verecek kadar geri çekildi. "Nasıl isterseniz efendim." Doğal bir şekilde başını eğdi, kalçalarını hafifçe ayırdı.

Kahretsin, şimdi onun içinde olmak istiyordu. Onun yerine fermuarını açtı, sonra saçlarından bir avuç yakaladı. "Sikimi yala."

Gözlerini kocaman açarak baktı ve dudaklarını yaladı. "Elbette, efendim."

Sonra bakışları onun sızıntı yapan tepesine kaydı ve eğildi. Seth onun derisinden çıkacağına yemin edecek kadar yavaşça, kirpiklerini kızarmış yanaklarının üzerinde gezdirdi, güzel pembe dudaklarını ayırdı ve sonra onu diline aldı.

Vücudunda elektrik pırıldarken boğazından uzun, alçak bir inilti koptu. Dili onun etrafında dönüyordu. Dudakları gerildi. İri gözleriyle ona baktı, onun dokunuşu ve onayı için çaresizdi. Sonra ağzında sadece başı kalana kadar onun uzunluğundan aşağı doğru kaydı. Daha sert emdi.

En iyisi. Sikeyim. Kafa. Hiç.

Kadın onu bir taraftan aşağıya doğru yalayarak, diğer taraftan yukarıya doğru höpürdeterek ve bir eliyle taşaklarını kucaklayarak -bunu nereden öğrenmişti- hassas tepesini ısırp süreci baştan başlatmadan önce üzerinde çalışırken gözleri geri yuvarlandı.

Evet, onu bu sabah becermişti. Ve dün gece. Ve ondan önceki öğleden sonra. Fark etmezdi. Kız onu çaresiz bırakmıştı ve bunu yavaşlatmazsa, oyunun tadını tam olarak çıkaramadan bitecekti.

Onu saçlarından yakaladı ve zonklayan ereksiyonundan uzaklaştırdı. "Ellerini kullanabileceğini söylemedim. Onları arkana koy." Kadın aceleyle itaat etti, sonra adam çenesini avucunun içinde kavradı, parmakları ısırdı. "Başını yavaşça yala. Sadece yala. Eğer seni düzeltmek zorunda kalırsam..."

Tehdidin son bulmasına izin verdi.

Başını iki yana salladı. "Yapmayacaksınız, efendim."

Sonra pembe dilini çıkardı, gözleri dans ediyordu, kaygan adamın üzerinde uzun bir gezinti

En hassas noktalarının etrafında geniş bir daire çizmek sonsuza dek sürüyordu.

Oh, lanet olsun...

"Bu kadar yeter," demeyi başardı. "Kötü küçük kızlar sadece horoza hizmet eder, zevk alamazlar o."

"Neyi yanlış yaptım?" diye sordu o işkenceci dilini dolgun alt dudağının üzerinde gezdirirken. "Efendim."

Onu aklından çıkarıyordu.

"Sana verdiğim tek bir görevi bile başarıyla tamamlamadın ve tamamlaman gereken daha çok görev var." Başını ona doğru salladı. "Bunun için seni nasıl cezalandırmalıyım?"

"Bana şaplak mı atacaksın?" Sesi neredeyse umutlu geliyordu. Seth gülmek için kendini zor tuttu. *Minx...*

"Ayağa kalk." Heavenly ayağa fırladı.

"Emredersiniz, efendim."

"Dön. Bacaklarınızı açın. Belini bük. Ayak bileklerini tut."

Nefesi kesildi. Bakışları onunkilere yapıştı ve adam kızarmış yüzündeki dayanılmaz uyarılmayı okuyabildi.

"Tekrar söylemek zorunda mıyım?" "Hayır, efendim."

Yavaşça ona sırtını dönerek, ayaklarını omuz genişliğinde açmadan önce ona dolgun poposunun çarpıcı bir görüntüsünü verdi. Sonra sorgulayan gözlerle ona baktı.

"Beni sabırsızlandırmaya mı çalışıyorsun?" "Hayır, efendim."

"İstedğim her şeyi yaptın mı?" "Hayır, efendim."

Dişlerini gıcırdattı. "Eğil. Ayak bileklerinden tut." "Ama sen benim..."

"Kuku mu?" Meydan okuyan bir kaş kaldırdı. "Bunun senin olduğunu mu sanıyorsun? Ya da benden saklayabileceğini mi?"

"Um, ben-ben-"

"Bu bir evet-hayır sorusu. Tekrar deneyelim. Bu amcık kime ait? Cevabını iyi düşün."

Nefes alış veriş azaldı. "Siz, efendim."

"Aynen öyle. Ve madem benim, neden benden saklamana izin vereceğimi düşünüyorsun?" Gözlerini kapattı, kirpikleri sıcak yanaklarını süpürdü.

"Vermezsiniz efendim."

"Hiç," diye onayladı. "Şimdi, talimatı tekrar vermem gerekiyor mu yoksa taleplerimi hatırlayabiliyor musun?"

"Hatırlıyorum, efendim."

Sonunda Heavenly eğilmeye başladı. Acele etmedi ve Seth o küçük soluk firfırın kışından yukarı süzülüşünü izledi. Yalnız ip yanaklarının arasına girip kıvrımlarına gömüldü. Titreyen parmaklarını ince ayak bileklerine doladığında sıırıslık olmuştı. Kaygan uyarılma iç uyluklarını kapladı.

Elini kaldırıp ona sert bir tokat atarken gülümsedi ve kızın inlemesine sevindi. "Bu ilk seferinde dinlemediğin içindi." Diğer yanağına daha da sert bir şaplak attı. "Bu da bana kendimi tekrar ettirdiğin için." Sonra elini kalçalarının arasına yerleştirdi ve amına bir şaplak attı. "Ve bu sadece çünkü."

Kızın acı dolu uyarılma çığlığı adamın sikini ekieştirdi.

"Evet, efendim."

"Çok ıslaksın." Elini amcığının üzerine koydu ve telaşsız daireler çizerek ovuşturdu.

"Biliyorum, efendim." Sesi yalvaran bir oktav yükseldi.

"Gerçekten bir orgazmı hak ettiğini mi düşünüyorsun?"

Heavenly durakladı ve neredeyse onun doğru cevabı bulmaya çalıştığını hissedebiliyordu. Sırıttı, öyle bir cevap olmadığını çok iyi biliyordu.

"Hayır, efendim."

Kadının sesindeki sıkıntı Dominant'ın kalbine iyi geldi. "Hayır."

Ama onu bırakmadı ya da ayağa kalkmasını söylemedi, sadece nefes alış veriş sertleşene, ayak bileklerini sıkıca kavrayana ve tüm vücudu kızarana kadar amını iyice, yavaşça ovdu.

Sonra yavaşça elini çekti. "Ayağa kalk. Benimle gel."

"Şimdi mi?"

Ona onaylamayan bir kaş çattı. "Beni sorgulamak istemezsiniz."

"Hayır, efendim. İstemiyorum." Onun yanına çöktü.

Seth ona merdivenlere kadar rehberlik etti. Merdivenler yan yana durabilecekleri kadar geniş olmasına rağmen, ona önden çıkmasını işaret etti.

İç çekti. Tanrım, harika bir kıcı vardı.

En tepede, yön bulmak için ona baktı. Başını sessizce sallayarak ona yatak odalarını işaret etti, sonra da bavulunun hâlâ yarı açılmamış olduğu dolaba doğru ilerledi.

"Bunu benim için aç. Ben denetleyeceğim." Duvara yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Ve kızım? Kıyafetlerim konusunda çok titizimdir."

Bakışlarını bir duvar boyunca asılı duran kıyafetlerinin üzerinde gezdirdi. "Evet, efendim. Önce çoraplar mı?"

Bunları mahvedemeyeceğini mi sanıyordu? Seth gülümsedi. "Bu kabul edilebilir."

Heavenly, paketlediği ama hiç giymediği üç çift temiz çorabı geri aldı. Seth dikkatle onun profilini izliyor, uzun kirpiklerinin dalgalanışını, gergin meme uçlarını saran ve dolgun göğüslerinin altında kavrayan yapışkan kumaşı, geniş kalçalarının üzerindeki belinin kıvrımlarını ve amını koruyan nemli bukleleri fırçalayan ve "önlüğü" boyunca yavaşça ıslak bir leke bırakan firfırını keyifle seyrediyordu.

Çekmeceyi açtı, durakladı, sonra ona döndü. "Siyahla siyah çorap? Kahverengi ile kahverengi?"

"Tabii ki."

Başını hafifçe sallayarak görevine geri döndü ve her birini uygun renk ailesi içindeki düzenleyicisinin uygun bir yuvasına yerleştirdi.

Yine de yanlış yapmış olması onun için çok kötü.

"Detaylara verdiğin önem nerede kaldı?" diye

çıkıştı ona. "Özür dilerim, efendim?"

"Siyah çoraplar düzdü. Onları desenlilerin arasına koymuşsun."

"Özür dilerim, efendim." Kirpiklerini kırıştırdı ve kıkırdamamaya çalıştı. "Tekrar deneyeceğim." "Zahmet etmeyin." Kızgınmış gibi davrandı. "Bence yeterince şey yaptınız."

Ve tamamen dürüst olmak gerekirse, kendi çoraplarını kaldırmayı tercih ederdi. Gerçekten de bir düzenleri vardı. Döndü, neredeyse onu başarısızlığından dolayı üzgün olduğuna ikna edecekti. "Efendim?"

"Şimdi çorap çekmecemi yeniden düzenlemem gerekecek. Yeniden düzenlemek beni hayal kırıklığına uğratiyor. Beni memnun etmek için başka bir yol bulmalısın."

"Elbette, efendim." Onun bakışlarıyla karşılaştı, mavi gözleri koyu ve hararetliydi. "Tekrar dizlerimin üzerine çökeyim mi?" Başını iki yana salladı. "Bana bir duş hazırla."

Bu onu hazırlıksız yakaladı. *Güzel.*

"Tamam."

Adamın onu düzeltmesine fırsat vermeden banyoya koştu, büyük cam bölmenin kapısını açtı ve muslukları açarak parmaklarını su ısınana kadar suyun altında gezdirdi. "Hazır."

"Ama ben değilim." Parmağını ona doğru eğdi ve kadın önünde durana kadar başka bir şey söylemedi. "Efendim. Unuttunuz. Yine unuttunuz."

"Yaptım." Dudağını ısırdı, hiç de pişman olmadığı belliydi. "Çok özür dilerim efendim." "Ayrıca tamamen giyinik durumdayım. Bunu düzeltin ve dikkatli olun."

Takım elbise ceketini bir omzundan indirdi, sonra diğer omzundan aşağı kaydırды. Giysi vücudundan kurtulduğunda, bir askı aldı ve ceket askıya yerleştirdi, hatta düğmelerini ilikledi. "Pantolonunuzu başka bir askıda ister misiniz efendim?"

Seth sorduğu için ona hak verdi... ama ona söyleyeceğinden değil. "Bu çok açık olmalı."

Başka bir askıya uzandı -yanlış olan- ve onu yakındaki bir kancaya taktı. Sonra dizlerinin üzerine çöktü ve adamın fermuarına odaklandı.

Onu sırt üstü yatırıp içine girmemek için kendini zor tuttu. Hal böyleyken, parmaklarının düğmesini açması ve fermuarını baştan çıkarıcı bir tıslamayla aşağı indirmesi dişlerini sıkmasına neden oldu.

"Ayakkabılarım mı?" diye sormayı başardı, onun dokunuşunu hissetmek için ne kadar çaresiz olduğunu belli etmeden. "Önce onları çıkarman gerekmiyor mu?"

"Tabii ki. Doğru." Titreyen parmaklarıyla kanat uçlarındaki bağcıklara uzandı. "Beni kızdırıyorsunuz, efendim."

Bu onu memnun etti. "Beni bekletme."

Heavenly ayakkabılarını ve çoraplarını çabucak çıkardı, ikincisini sepete attı ve birincisini bir kenara koydu. Mokasenlerini ayakkabı ağaçlarıyla doldurmayı ihmal ettiği için kızın kıcını tekmelemeyecekti

-Henüz. Şu anda, bundan sonra olacaklar için çok hevesliydi.

"Hâlâ çok yavaş hareket ediyorsun." Pantolonunu sabırsızca çıkardı, her zamankinden çok daha az hassasiyetle uygun askının üzerine katladı, sonra neredeyse gömleğini yırtıyordu. Boxerlarını indirdiğinde, nereye düştüklerini pek umursamıyordu.

Heavenly'e gitmesi gerekiyordu.

"Özür dilerim, efendim. Daha sıkı çalışacağım-" Adam onu kucağına alıp aniden dolabın üzerinden banyoya doğru ilerlerken çığlık attı, sadece çekmecesinden bir prezervatif alacak ve ayakkabılarını yırtacak kadar durakladı. "Ne yapıyorsun sen?"

Üniforması ve her şeyiyle onu duşa soktu ve suyun şeffaf, ten rengi kumaşı ıslatmasını büyük bir zevkle izledi. Her kıvrımına yapışıyordu. Pembe meme uçları onu baştan çıkarıyordu. Tenine yapışan fırfırlar bir şekilde çıplak amını vurguluyordu.

"Kime hizmet ettiğinizi hatırlatıyorum. Patron benim. Konuşmayı kes.

Arkanı dön." "Seth..."

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu inceledi. "Güvenli kelimeye ihtiyacın var mı?" "Hayır, efendim." Cevabı hızlı ve kesin oldu.

Kızın irileşmiş gözleri ve hızlı nefes alıp verışı, onun da kendisi gibi heyecanlı ve çaresiz olduğunu gösteriyordu.

Ona arkasını dönmesini tekrar söylemesine gerek kalmadı. Birden ıslak poposu avuçlarının içindeydi ve avuçlarını sert, solgun etiyle dolduruyordu.

Tanrım, kızın içine girmezse tüm kontrolünü kaybetmesine iki saniye kalmıştı. Çünkü

ilk kez, elindeki lanet prezervatife gerçekten içermişti.

Seth bir küfür savurarak kadının sırtının alt kısmındaki ıslak şeridi yırttı. "Üniforması" düşüp sırtını çıplak bıraktığında, dantel kayışları bileklerine kadar çekti, ıslak kumaşı bileklerine sıkıca doladı, sonra önlüğün iplerini duş başlığına bağlayarak kollarını hareketsiz hale getirdi.

"Efendim?"

Prezervatif paketini sabırsızca çekiştirdikten sonra, koruyucu maddeyi ağrıyan boyundan aşağı yuvarladı, sonra göğsünü kadının sırtına yasladı ve kulağına hırladı. "Kime hesap vereceksin?"

"Siz, efendim."

"Kimin için diz çöküyorsun?" Tepesini onun kaygan, ıslak açıklığıyla hizaladı. "Siz, Efendim," diye nefes nefese duş başlığını sıkıca kavradı.

"Seni kim beceriyor?" diye sordu kalçalarını kavrayıp onun davetkâr sıcaklığının içine girerken. Adam hızla ilerlerken, kadın canını kurtarmak için fayansı tırmalamaya çalıştı. "Siz, efendim."

"Evet. Ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok."

"Lütfen, efendim..."

"Lütfen ne?"

"Merhamet göster," diye feryat etti.

"Sen hiç hak etmedin. Seni buraya kim getirdi?"

O cevap vermeden önce, adam onun tümseğini sahiplenici bir şekilde kavradı ve parmaklarını sert klitorisinin üzerinde gezdirdi. Sessiz bir çığlıkla başını geriye attı. Vücudu gerildi. Amcığı kasıldı.

Uzun süre dayanamayacaktı. Harika. O da öyle.

"Cevap ver bana. Seni kim getirdi?"

"Sen," diye mırıldandı. "Efendim."

"Aynen öyle." Başparmağını tekrar klitorisinin üzerinde gezdirdi. "Göster bana, benim güzel küçük hizmetçim. Şimdi göster bana."

Donup kalmadan önce duş başlığını beyaz parmak eklemleriyle kavrayarak eğilirken boğazına bir çığlık takıldı. Sonra, sikinin üzerinde nabız gibi atarken, amının boğucu çekişleriyle onu sağarken, gırtlaktan gelen bir çığlık koptu. Yine de ona doğru ilerlemeye devam etti, daha sert, daha derine daldı, ondan alabildiği her son hissi aldı.

Bir an sonra kendi doruk noktasına ulaştı ve damarlarından lavlar fışkırdı. Kemik derinliğindeki zevk vücudunun her parçasına yayıldı. Vahşi bir kükremeyle kendini prezervatifin içine boşalttı ve ruhunun daha da fazlasını kızın içine akıttı.

Seth derin nefesler alarak ve kalp atışları giderek yavaşlayarak bedenine geri döndü. Şu anda olmak için iyi, çok tatmin edici bir yerdi.

Hayatın ona verdiği en değerli armağanlardan birine sarıldı ve tacına bir öpücük kondurdu. "İyi misin meleşim?"

"İyiden de öte." Sesi nefes nefese, sersemlemiş ve biraz da sarhoş gibiydi.

Bu onu gülümsetti. "Ben de öyle. Benimle oynadığın için teşekkürler."

"Benim için bir zevkti efendim."

İsteksizce onun bedeninden çekildi, bağlarını çözdü ve yumuşak dudaklarına bir öpücük kondurdu. Kadın kollarını adamın boynuna doladı ve sarıldı, görünüşe göre kucaklaşmanın tadını çıkarmaktan mutluydu.

"Bunu duyduğuma sevindim. Bunu çok önemli bir nedenden dolayı yaptım. Şey, iki," diye düzeltti. "Yalan söylemeyeceğim. Bundan büyük keyif alıyorum."

"Nedenini görebiliyorum ve bu işte çok iyisin. Her zaman çalışıyor olmalısın..."

Kadının imalı sorusuna cevap vermek onu mayınlarla dolu bir yola sürükledi. O da bundan kaçındı.

"Ama daha da önemlisi, bu oyunu bir deney olarak oynamak istedim."

"Herhangi bir sonuca vardın mı?" Yüzüne öpücükler kondurmakla o kadar meşguldü ki dinlemiyordu bile. "Vardım. Her şeyden önce, sen çok yaramaz bir kızsın. Ve ben buna bayılıyorum." Göz kırptı. "Ama aynı zamanda

Gününüzü bir düzen getirdiğimde çok daha rahat ve anın içindeydiniz. Marketten sonra, yapacak bir şeyler ararken, gergin ve mutsuz görünüyordun."

"O kadar belli mi?" Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Boş boş oturmakta pek iyi değilimdir. Yapacak bir şeyimin olmaması da beni endişelendiriyor. Beck'in ayak parmaklarına basmak ve evini ele geçirmek istemiyorum-"

"Hepimiz burada

yaşıyoruz."

"Şimdilik."

Seth dişlerini gıcırdatmamaya çalıştı. "Eğer üçümüzün gerçekten birlikte olup olamayacağını görmek istiyorsak, ilişkimiz sonsuza dek sürecekmış gibi davranmalıyız."

"Biliyorum. Bunu ben de düşündüm."

"Ve eğer benim daimi kız arkadaşım ve hizmetçim olsaydın, burada ya da herhangi bir yerde rahatlayamayacağını hissetmeni asla istemezdim." Duşu kapattı, sonra yüzündeki ıslak saç tellerini düzeltti, kızın ne kadar seksi görüldüğüne dikkatini vermemeye çalıştı. Elbette, şu an için tükenmişti. Ama bu öldüğü anlamına gelmiyordu. "Eğer seni daha rahat ettirecekse, sana içinde çalışabileceğin bir çerçeve sunmayı teklif edebilirim."

Alnında bir şaşkınlık çatlağı belirdi. "Bu ne anlama geliyor?"

"Programınızı gün gün incelemenize ve yapılacaklar listenizdeki her bir maddeyi tamamlamak için zaman ayırmanıza yardımcı olurum. İş, okul ya da başka bir şeyle meşgul olmadığınız zamanlarda üzerinde çalışmanız için size görevler verirdim. Kulağa basit geliyor, ancak bununla birlikte suçluluk veya endişe duymadan boş zamanın tadını çıkarmak için tam izin geliyor. Ve eğer bunun da düzenlenmesini isterseniz, birlikte konuşur ve zamanınızı ve ruhunuzu dolduracak aktiviteler planlarız. Kulağa nasıl geliyor?"

Çok sessizleşti. "Sanki bunu daha önce yapmışsın gibi."

Seth iç çekti. Kızın anlayacağını tahmin etmeliydi. "Oyunumuz gibi bu da benim için özel. Bunu hafife almıyorum." *Bunu teklif ediyorum çünkü seni seviyorum.*

Ama daha fazlasını söylesen, sadece vermeye hazır olmadığı cevapları talep edecekti.

"Bu senin ilgileneceğin bir şey mi?" diye sordu, o daha cevabını düşünemedi. "Yirmi üç yaşındayım. Bu tür şeylerin üstesinden kendim gelebilirim..."

"Ama?"

"Rahatlama kısmı beni daha çok sarıyor. Geçen hafta uzaktayken bunun tadını çıkarabiliirdim. Yeni yerler, yeni deneyimler. Ama şimdi normal hayata döndüğümüz için, boş zamanlarım olduğunda sanki yüzlerce şey yapmam gerekiyormuş gibi hissediyorum... ama ne olduklarını düşünemiyorum. Sonra da strese giriyorum."

Başını salladı. "O zaman neden sana yardım etmeme izin vermiyorsun? Önümüzdeki birkaç hafta boyunca sana bir düzen sağlayacağım. Eğer bu kaygını azaltmazsa, ya sıkılaştırırız ya da tamamen bırakırız, hangisi senin için uygunsa."

Heavenly dudağını dişledi. "Kulağa harika geliyor, ama son bir saatteki kadar... um, titiz olacak mısın?"

Prezervatifi çıkarıp çöpe attıktan sonra havluya sarınırken sırttı ve ona da bir tane uzattı. "Olmamı istemediğin sürece hayır. O zaman bir pislik olabilirim. Bu oyunu daha eğlenceli hale

getirir."

Havlu kumaşa sarındı. "Bunun için kafamı muayene ettirmeliyim, ama seni memnun etmek zorlaştıkça daha çok denemek istedim. Ve daha da heyecanlandım."

Heavenly de zihin sikişini seviyordu. Birlikte ne kadar mükemmel olduklarını göremiyor muydu? Birbirlerinin hayatlarına ve sapkınlıklarına ne kadar kusursuz bir şekilde uyduklarını?

Beck'inki hariç. Bir noktada onun sadist bokuyla yüzleşmeleri gerekecekti. Seth bunun çok sonra olmasını umuyordu. Şimdi bu onu sadece korkuturdu.

"Aynen öyle. Ve bunun için içimde çok daha fazla piç var. Ama iş size gerçek hayatta rehberlik etmeye gelince, sizinle birlikte çalışacağım, size bir çerçeve sunacağım. Seni ne kadar özgürlüğün mutlu edeceğini bulacağız, sonra da oradan devam edeceğiz. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Bu hoşuma giderdi." Kendini tekrar ona doğru bastırdı. "Beni anlamaya ve yardım etmeye çalıştın.

Ve minnettarım. Bu kadar harikayken bekar olman nasıl mümkün olabilir?"

Seth'in onun sorusuna cevap verecek hiçbir yolu yoktu, bu yüzden sadece gülümsedi ve ona uzattığı dolgun dudakları kavradı, şimdiden onun hayatını şekillendirmeye yardımcı olmak için kullanabileceği çerçeveye bakıyordu, tamamen berbat geçmişine değil.

CHAPTER THIRTEEN

ÇARŞAMBA, 17 NİSAN

BİRKAÇ AKŞAM SONRA, Beck kanepeden izledi, Heavenly parmak uçlarında yükselip Seth'e veda öpücüğü verirken arka planda dalgın dalgın haberler çalışıyordu.

"Gerçekten bütün gece burada olmayacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu.

Özel dedektif omuz silkti. "Çoğunu. Aldatan bir eşin ne zaman bir şeylerle takılacağını asla bilemem ama doğru kareleri yakalamak -ki bu adam da ses istiyor- zaman alıyor."

Heavenly asık suratla başını salladı.

Beck muhtemelen büyük adamın çalışmak zorunda olmasına üzölmeliydi ama küçük kızıyla biraz yalnız zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordu. "İyi günler, dostum."

Seth bilmiş bir sırıtışla onu kıstırdı. "Sen de öyle. Benim hoşlanmayacağım bir şey yapma." Beck kıkırdarken, özel dedektif Heavenly'nin yüzünü kavradı. "Ve seni bütün gece ayakta tutmasına izin verme meleğim. Yarın hastane görevin var."

Yanaklarında pembe bir allık belirdi. "Yapmayacağım. Dışarıda dikkatli ol." "Her zaman." Seth onu bir kez daha öptü ve arabanın anahtarlarını eline alarak dışarı çıktı. Artık yalnızdılar. *Sonunda.*

Heavenly telaşla kanepeye doğru koşarken beklenti sarmalıydı. Beck'in onu yarı yolda karşılayıp omzuna atmaması ve yatak odalarına kadar koşturmaması için kendini tutması gerekiyordu. Ama Seth akşam yemeği sırasında müşterisinden gelen bir telefonla meşgul olduğu için Beck'in yine de onu günlük tartışmalarında yönlendirmesi gerekiyordu.

Bu rutine birkaç gece önce başlamışlardı. Henüz büyük bir gelişme olmamıştı ama kasıtlı olarak her şeyi hafif, soruları kolay tutmuşlardı. Yavaş yavaş açılıyordu.

Heavenly yanına uzandığında Beck kolunu onun omuzlarına doladı ve onu kendine çekti. Heavenly yanağını Beck'in göğsüne bastırdı ve memnuniyetle iç geçirerek ona sokuldu. Evet, bunu anlayabiliyordu. Hayat güzeldi. Hayır, harikaydı. Üçünün ne kadar çabuk rahat bir rutine oturduklarını ve alışılmadık ilişkilerinin ne kadar doğru olduğunu hissetmek onu şaşırtıyordu. Heavenly ve Seth taşınana kadar yalnız başına ne kadar çok zaman geçirdiğini fark etmemişti. Elbette hastanede saçma sapan saatlerde çalışıyordu. Hep çalışmıştı, hep çalışacaktı. Ama boş zamanlarında Gölgele'ın etrafında takılır, geçici bir tatmin arardı.

Şimdi, gerçek olanı bulmuştu.

Heavenly odaya her girdiğinde kalbi genişliyordu. Onun kaygısız sesleri

Kahkahalar ve orgazm çılgınlıkları onu hiç tahmin edemeyeceği şekilde tamamlıyordu. Her geçen gün duygularını daha da pekiştiriyordu. Eğer bu şekilde devam ederlerse, dönemin geri kalanı Heavenly'nin ayrılmayı aklına bile getirmeden geçecekti.

Umut etti.

Beck onun başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Akşam yemeği çok lezzetliydi." Heavenly yüzünü ona çevirerek gülümsedi. "Teşekkür ederim.

Yemek yapmayı seviyorum."

"Düzelttiğiniz her şey için minnettarım ama böyle yemeye devam edersem birkaç kilo fazla alacağım."

Burnunu kırıştırdı ve ona utangaç bir gülümseme fırlattı. "Eminim tüm o kalorileri atmanın bir yolunu buluruz."

Tanrım, onun masum flörtlerine bayılıyordu. Ayrıca kızın giderek kendine daha fazla güvenmesine ve Seth'le alay ederken daha rahat olmasına da bayılıyordu.

Beck ona aç bir bakış gönderdi. "Bahse girerim bir şeyler bulmama yardım edebilirsin."

"Zor olacağından şüpheliyim." Ne söylediğini fark eder etmez yüzünü bir korku kapladı. Sonra kıkırdamaya başladı.

"Yanılıyorsun, küçük kız. İşin içinde sen olduğunda, her zaman düpedüz çelik gibi oluyor." Beck onun ne demek istediğini kanıtlamak için ince parmaklarını onun gergin ereksiyonunun üzerinde gezdirdi.

Heavenly kirpiklerini adamın çıkıntısına doğru indirdi. İçinden bir titreme geçti. Ve o güzel bebek mavilerini adama doğru kaldırdığında, adam neredeyse fermuarını patlatacaktı.

Henüz değil. Önce konuş. İkinci oyun, lanet olsun.

Gülümseme olduğunu umduğu bir yüz ifadesiyle kızın elini gergin sineğinden kaldırdı ve avucunu öptü. "Acil servis nasıldı bugün? Başında Kathryn olmadan nasıldı?"

"Shangri-La. O kadın gidene kadar ne kadar zehirli olduğunu fark etmemiştim. Sanırım Marcella dışında herkes aynı şeyi hissediyor. Sen ve Seth beni taciz ettiğini kanıtladığınız için çok minnettarım."

"Bunu yapana kadar dinlenmeyecektik," diye güvence verdi. "Bugün ilginç bir vaka gördünüz mü? Beni eğlendirin. Çılgın olanları ofisime almıyorum."

"Bir. Hem korkunç hem de komikti." Kahkahasını eliyle bastırdı. "Benden çok da yaşlı olmayan bu muhteşem kadın, en az altmış yaşında olması gereken kocasını getirdi."

"Bunu Los Angeles'ta çok sık görürsünüz."

"Zavallı adam çok utanmış. Görünüşe göre, o ve karısı yatak odasında işleri renklendirmeye çalışmışlar... bu yüzden kadın adamın makatına bir oyuncak sokmuş."

Beck bu hikâyenin nereye gittiğini biliyordu ama araya girmedi. Birincisi, kızın klinik bir terim olan "pislik" kelimesini kullanmasını sevimli bulduğu için. İki, çünkü bu onu açması için ikna etme amacını boşa çıkaracaktı.

"Eminim neden acil servise gelmek zorunda kaldığını tahmin edebilirsiniz." Bir kıkırdamayı bastırdı. "Evet.

Yardım ettiniz mi?"

"Hayır, Tanrı'ya şükür. Sadece elini tuttum ve Dr. Robbins şeyi çıkarırken nefes alması için onu cesaretlendirdim..."

"Dildo? Anal tıkaç?"

"Neon-pembe vibratör." Kahkahasını bastırmaya çalıştı. "Doktor yerinden çıkardığında küçük şey hâlâ vızıldıyordu. Karısı kırmızının yüz tonuna döndü."

Tatlı Heavenly'nin hikâyeyi anlatışını dinlemek neredeyse olayın kendisi kadar komikti. "Seth ve benim seninle işleri renklendirmek için bu kadar ileri gideceğimizden asla endişelenmene gerek yok. Pil gerektiren bir şey olmadan da yeterince sapkınız."

"Teşekkürler... ama bu pek de güven verici değil." Sırıttı. "Adam gittiğinde onun için daha da üzüldüm. Sanki kışına bir sopa yemiş gibi yürüyordu."

Heavenly ayılıp başını sallayana kadar ikisi de yine gülmekten kırıldı. "Seks öyle bir şey gibi görünüyor ki

karmaşık bir konu." "Hem de çok."

"Elime geçene kadar basit olduğunu düşünmüştüm. Ama sen ve Seth'in bana gösterdiğiniz her şeyden ve duyduklarımın sonra" -başını salladı- "yanılmışım. Sana bir şey sorabilir miyim?"

Bakışlarını dudaklarının baştan çıkarıcı kıvrımından çekip Heavenly'nin ciddi ifadesiyle buluştu ve dalgınca ipeksi buklelerinden birini parmağına doladı. "Bana her şeyi sorabilirsin."

"Hammer'ın kulübünde ne tür şeyler yapıyorsunuz?"

Beck'in onun söylemesini beklediği onca soru arasında bu soru listesinde bile yoktu. Dehşet onu tekmeledi. Onu korkutmadan sadizmi nasıl açıklayabilirdi ki?

Beynindeki çarklar dönerken, Heavenly küçük elini onunkinin üzerine koydu ve ona sempatik bir gülümseme gönderdi. "Sorun değil. Raine korkutucu bulabileceğim şeylerle ilgilendiğini söyledi, o yüzden hazırlıklıyım. Ama gerçekten bilmek istiyorum."

Hammer ve Liam'ın prensesi lanet çenesini kapatmalıydı.

Yalan söylemek bir seçenek değildi. Şeker kaplamanın da faydası olmazdı. Ama dinamikler o kadar karmaşıktı ki... Beck bunları tek bir konuşmada nasıl aktarabileceğinden ya da aktarabileceğinden emin değildi. Ama en büyük çekincesi bu değildi.

Ya itiraf edersen ve senden korkarsa?

"Bazılarına korkutucu gelebilir. Ama bir mazoşist için ben onların kurtuluşuyum." Eğildi ve kızın yüzünü dikkatle izledi. "Ben bir sadistim. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Sıkıca yutkundu ve ona belli belirsiz bir baş selamı verdi. "Acı çekirtmeyi seviyorsun."

"Evet, ama sadece kendi rızamla ve asla bu rahatlamayı arzulamayan bir itaatkâra karşı. Hastalıklı bir heyecan için bir kadına asla zarar vermem."

Heavenly onun sözlerini uzun, rahatsız edici saniyeler boyunca sindirdi. "Neyin serbest bırakılması? Acı, can yakmaktan başka ne işe yarar? Ve eğer heyecan için değilse, neden acı vermekten hoşlanıyorsun? Yani... sen bir doktorsun. Zarar vermemek için Hipokrat Yemini ettin."

Beck bir elini saçlarında gezdirdi. Heavenly geçerli sorular sordu.

"Açıklaması zor ama alışılmadık bir şekilde kendilerini daha iyi hissetmelerini sağlıyorum." Kızın kafası hâlâ karışık görüldüğünde devam etti. "İtaatkârlar eşsizdir. Hiçbirinin aynı deneyime ihtiyacı yoktur. Bazıları şefkatle gelişir, bazıları disiplinle. Ben acı çekerek büyüyenlere yöneliyorum."

"Ama neden birisi diğer şeylere yanıt vermesin ki? Onlar mantıklı. Acı ise değil."

"Sana. Belki bir örnek yardımcı olur." Sözlerini topladı. "Birkaç yıl önce, Shadows'ta bir yardımcı bana yaklaştı ve rahatlamasına yardımcı olup olamayacağımı sordu. Konuştuğumuzda, Çocuk Koruma Hizmetleri'nde sosyal hizmet görevlisi olduğunu, en kötü istismar ve ihmal vakalarına atandığını söyledi. Anlattığı şeyler midemi bulandırdı. Beni aradığında uyuyamıyordu, zar zor yemek yiyordu ve depresif belirtilerden muzdaripti. Neredeyse üç yıldır öfkesini ve üzüntüsünü içselleştirmişti. Hiçbir şey onu serbest bırakmaya itmemişti. Patlamayı bekleyen bir düdüklü tencere gibiydi."

"Ah, o zavallı çocuklar... ve o zavallı kadın." Sempati Heavenly'nin yüzünü yumuşattı.

Beck başını salladı. "Ben onun tahliye vanası oldum. Ne zaman içinde biriktirdiklerini boşaltmak istese onunla kulüpte buluşuyordum."

"Yani... ona acı vermen kendi acısını serbest bırakmasını mı sağladı?"

"Aynen öyle. Onun durumunda, ona doğru türden yeterince verdiğimde, savunması dağıldı. İçine attığı her şeyi dışarı çıkardı ve sonunda ağladı. Huzura kavuşabilmesinin tek yolu buydu."

"Bu mantıklı... bir bakıma. Ama acı çektirerek ne elde ediyorsun?"

Beck, Heavenly'nin incelemesi altında kıvrandı. Ama eğer onu umursamıyorsa, Beck'i

karanlık tarafını anlamak için?

"Denizaltına ihtiyacı olanı vermenin verdiği gurur ve tatmin dışında mı? Uzun bir süre sadizm kendi pisliğimden kurtulmama yardımcı oldu. Yarattığım acı beni o anda denizaltıya bağlıyor ve dolaylı olarak arınmama yardımcı oluyordu."

"Yani, soyut bir şekilde, kendini bile iyileştiriyorsun?"

"Evet. Eskiden öyleydim. Seninle tanıştığımdan beri başka bir kadına dokunmakla hiç ilgilenmiyorum." Yüz ifadesi kaşlarını çatmadan önce gülümsedi. "Peki ya sana ihtiyacı olan o denizaltılar?" Daha önce hiç tanışmadığı kadınlar hakkında endişelenmek Heavenly'ye kalmıştı.

"Los Angeles'taki tek sadist ben değilim."

"Neden senin muhtemelen en iyisi olduğunu düşünüyorum?"

Beck omuz silkti. Haklı olabilirdi ama... "Hammer müdahimlerimin yerine yenilerini bulmama yardım etti." "Artık hiçbirini görmüyor musun?"

"Hayır."

"En son ne zaman..."

Kanlı bir eşek mi? "Geçen yıl, Noel'den önce."

"Oh. Vay canına."

"Size zevk vermek beni başkalarına acı vermekten çok daha fazla tatmin ediyor." Onun yanağını okşadı. "Büyüyenler sadece itaatkârlar değil, küçük kız. Senin sayende Hakimiyet'in gerçek anlamını öğreniyorum."

"Daha önce bilmiyor muydun?" Bu söz karşısında şaşkın görünüyordu.

"Kendimi hiçbir zaman bir Dominant olarak görmedim. Hiçbir zaman bir itaatkâra sahip olmadım ya da onu tasmalamadım, hiçbir zaman bir sahnenin ötesinde ona rehberlik etmedim ya da onunla ilgilenmedim. Elbette bir Dom ya da Efendi'nin rollerini biliyordum ama kendimi kesinlikle bir sadist olarak tanımlıyordum." İç çekti. "Sonra seninle tanıştım. Sanki içimde bir şalter attı. Birdenbire, yıllardır reddettiğim her şeyi istedim. Şimdi, tüm bunlara seninle sahip olmak için yanıp tutuşuyorum."

"Zayıf olduğumu ya da kendi hayatımı yönetmekten aciz olduğumu düşündüğün için mi?" Kız incinmiş görünüyordu. Adam onun yüzünü okşadı. "Hayır. Çünkü bana hiç hissetmediğim şeyleri hissettiriyorsun."

Sessiz bir an bunu düşündü. "Ya senden bana acı vermeni istesem? Yapar mıydın?"

Hayatta olmaz. Ama ani tepkisini yumuşattı. Belki de sadist tarafını anlamasına yardımcı olabilirdi. Heavenly muhtemelen doğru kafa yapısındaydı. Ya da yanlış kafadaydı. Ne de olsa henüz babasının yasını tutmamıştı. Aslında, bundan kaçındığından emindi.

"Olabilir. Sana cevabımı vermeden önce konuşmamız gerek. Bana neden acı çekmek istediğini söyle."

Heavenly alt dudağını dişledi. "Deneyimlerinizi ve ihtiyaçlarınızı daha iyi anlamak için. Böylece sizin benim arzularımı yerine getirdiğiniz kadar ben de sizin arzularınızı yerine getirebilirim... Efendim."

Bu onurlandırma taşaklarına bir tekmeydi. Bu lanet gezegende onun için daha mükemmel bir kadın var mıydı?

Yavaşça yanağını okşadı. "Birlikte olduğumuzda bana her şeyi veriyorsun. Senden isteyebileceğim ya da ihtiyacım olan başka bir şey yok."

Seth'in ve benim evlilik yüzüklerimizi takman ve karnındaki bebeğimiz dışında.

"Bağımızı daha güçlü ve daha derin hale getirmek için bile mi?"

Sırf merakını gidermek için onun kıcını tekmelemeyi reddetti. "Buna geri döneceğiz. Bana kederinden bahset. Bu sürecin neresindesin?"

Bakışlarını kucağına çevirdi ve sorudan kaçındı. "Ben iyiyim."

"Bundan emin misin?"

Oturduğu yerde kıpırdandı. "Her şeyi teker teker ele alıyorum."

Abel'in ölümünden sonra Beck yasın aşamaları hakkında okumalar yapmış ve

Hastanede. Değerlendirmesinde kendine güveniyordu. "Hayır, öyle değilsin. Kendini meşgul tutuyor ve duygularını örtbas etmek için herkesi, özellikle de Seth ve beni memnun ediyorsun. Bu kederini yok etmeyecek."

Heavenly gerildi ve hiçbir şey söylemedi.

"Babanın küllerini Wisconsin'e savurduğundan beri, on gündür ağlamıyorsun. Ben de izledim. Kendine yıkılma izni vermediğin için mi yoksa bırakmaktan korktuğun için mi?"

"İyiym dedim."

Adam kızın çenesini kavrayıp yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırmaya çalıştığında, kız inatla direndi. "Onu kaybetmemiş gibi davranmak onu geri getirmeyecek."

Gözleri yaşlarla doldu. Gözyaşlarını öfkeyle geri kırttı, ağzında alaycı bir ifade vardı. Belli ki, adamın koruma katmanlarını soyup çıkarmasından hoşlanmamıştı. Çok yazık.

"Numara yapmıyorum," diye tersledi. "Sadece on yedi gün oldu. Nasıl bırakacağımı bilmiyorum." "Acıdan mı yoksa babandan mı?"

"İkisi de."

"Baban her zaman seninle olacak... burada." Avucunu onun kalbine bastırdı. "Ama kederinden nasıl kurtulacağından emin değilsen, sana yardımcı olabilirim."

Sonunda başını kaldırdı. "Acıya rağmen mi?" Adam başını salladı. "Eğer istersen."

Bir titreme onu sarstı. Hüzün, kararsızlık ve nihayet kararlılık yüzünde oynadı. "Lütfen."

Ne istediğini gerçekten bilmiyordu... ama bu tek kelime onu neredeyse öldürüyordu.

Beck hem korkmuş hem de heyecandan dizlerinin bağı çözülmüş gibi hissederek onu göğsünden indirdi ve ayağa kalkarak nemli avuçlarını pantolonuna sürttü. Evet, Heavenly'ye hayatına devam etmesine yardımcı olacak bir çıkış yolu verebilirdi. Ama aynı zamanda kendi izini de bırakacaktı.

Beck tek kelime etmeden uzaktan kumandayı masadan kaldırdı ve panjurları kapatmak için düğmeye bastı. Onu parçalara ayırma ve tekrar bir araya getirme eylemi sadece onun gözleri içindi.

Elini ona doğru uzattı. Heavenly dudağını ısırıp adamın geniş avucuna bakarken endişe püskürdü. Kabul etmesi için ona baskı yapmadı, sadece karar vermesini bekledi çünkü ondan kendisine yepyeni bir güven duymasını istiyordu. Onun karar vermek için zamana ihtiyacı olduğunu zaten biliyordu ve hem ona acı verme gücünü vermek hem de duygularını araştırmak için yaptığı seçim çok büyük bir seçimdi.

Sonunda Heavenly parmaklarını Beck'in elinin içine kaydırды. Beck'in kalbi sıkışmıştı. Ve ona baktığında, iri gözlerindeki inanç neredeyse onu durduracaktı.

Onu tamamen kırmadan yıkmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Canavarını bu kadar kısa bir tasmayla dizginlemeyeli uzun zaman olmuştu ama mecbur kalırsa onu boğabilirdi.

Beck Heavenly'nin ayağa kalkmasına yardım ederken ona güven verici bir gülümseme gönderdi. Onu bıraktığında duruşunu genişletti, omuzlarını dikleştirdi ve ellerini arkasında kavuşturdu. Kadının boğazındaki nabız noktası daha hızlı atmaya başladı. Bakışları gergin bir şekilde adamın delici bakışlarından ayaklarının altındaki pelüş halıya kaydı.

"Diz çökmeni istemiyorum, küçük kız. Soyunmanı istiyorum. Tatlı vücudunun her santimini bana göster."

Heavenly titreyen elleriyle tişörtünü başının üzerinden çekti. Pembe pamuk fısıldayarak yere düşerken Beck'in bakışları dantelli sütyenine ve altındaki süt gibi etine kilitlendi. Sonra gömleğin

kayışları kollarından aşağı indirdi ve iç çamaşırı ayaklarının dibine süzülmeden önce göğüslerinden kapları sıyırdı. Pembeleşmiş meme uçları, paramparça olana kadar emmesi için ona yalvarıyordu. Beck bir şekilde ayakta durmayı ve onun yoga pantolonundan sıyrılışını izlemeyi başardı.

Ayak bileklerinden çıkardığında, onun önünde çırılçıplak duruyordu. Tanrım, daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmüş müydü?

"Mutfağa doğru yürüyün." Arkalarını işaret etti.

Heavenly küçük bir baş hareketiyle yutkundu ve diğer odaya doğru süzüldü. Beck onu takip etti, kalçalarının salınımını ve yakında pembeleştireceği kışının soluk kıvrımlarını izledi.

Adaya ulaştığında Beck boğazını temizledi. "Dön. Yüzünü bana dön.

Anında itaat etti, gövdesi dalgalandı, kalçaları titredi. Tanrım, onun için yanıp tutuşuyordu ama savunmasını yırtıp onu kendisine açana kadar ihtiyacını gideremezdi.

Belli belirsiz, bunun ne kadar kişisel, ne kadar samimi olacağına dair hiçbir fikri olmadığını fark etti. Ama anlayacaktı.

Mükemmel bir uyumlulukla bakışlarını yere indirdi.

"Hayır. Gözler bende."

Heavenly başını kaldırdı. Yanakları kızarmış, gözleri büyümüş görünüyordu. Nefes alışları kısa ve sık geliyordu. Kahretsin, teslimiyetini ikinci bir deri gibi giymişti. Beck'in nefesini kesti.

"Aferin kızıma. Ben söyleyene kadar kımıldama. Sadece izle."

Beck ellerini indirdi ve kemerini çözdü. Kadının bakışları adamın metodik hareketlerine kilitlenince gülümsedi ve metal kopçayı avucunun içinde kavrayıp deriyi kot pantolonunun ilmiklerinden tek bir sert çekişle çekti.

Deri, havada bir yay çizerek vınladı ve bir çatırtıyla son buldu. Heavenly'nin nefesi kesildi.

"Seni hiç kemerle cezalandıran oldu mu küçük kız?" Beck yaklaştı, onun bakışlarının kayışını izledi.

tabaklanmış derinin
üzerinde.

"Hayır,
efendim."

"Seth ve benden başka biri tarafından şaplaklandın mı?" Ona doğru bir adım daha attı. "Annem tarafından. Saç fırçasıyla."

"Bu farklı olacak." Bir adım daha yaklaştı. "Kötü bir kız mıydın?" "Öyle derdi."

Adam onu vücut ısıısıyla çevrelediğinde, kadının beklentisi bir elektrik dalgası halinde ona doğru yuvarlandı.

Gözleri mavi mavi parlıyordu. Beck onun uyarılmasının kokusunu aldı.

"Dur tahmin edeyim." Ona doğru kaydı, nefesinin sıcaklığı dudaklarını okşuyordu. "Bir konuda yalan söyledin."

Gözleri büyüdü. Tepkisi anlamlıydı. "Eski alışkanlıklardan vazgeçmek zordur, küçük kız."

"Kimseyi kandırmaktan hoşlanmıyorum."

"Saygınlığınızı korumak için tasarlanmış kullanışlı yalanların arkasına saklanmayı bırakmalısınız. Onların zararsız olduğunu düşünüyorsun." Beck başını salladı. "Bizimle uçmazlar."

Ve bu gece bu noktanın altını çiziceğim.

Ona küstah bir kaş çatma hareketi gönderdi. Beck bunu onun yüzünden

silmekten zevk alacaktı. Hayalet gibi bir gülümsemeyle kemerini açık
avuçlarının üzerine örttü. "Dokun ona."

Dikkatini geniş kayışa verdi. Parmaklarını kaldırdı ve pürüzsüz deriyi okşadı, sonra bakışları
tekrar ona döndü. Nefes alış veriş hızlandı.

"Şimdi öp onu."

Şaşkın bakışlarla onu kıştırdı. "Bana zarar verecek olan şey mi?"

Yani, jestin zihin-sikme kısmını kavradı.

"Bu aynı zamanda seni özgür kılacak şey. Öp onu. Tekrar etmeyeceğim."

Heavenly gözlerini kapatıp yumuşak dudaklarını siyah kayışa bastırırken ağır bir titreme onu sarstı. Beck ürperdi ve soğuk derinin ucunu omzunun üzerinden geçirip çakıllı meme uçlarından birine doğru sürüklerken heyecanını kontrol etmekte zorlandı. Boğazından titrek bir iç çekiş kaçtı.

"Başlayalım mı?"

"Evet, efendim."

"Arkanı dön. Lavabonun yanındaki tezgâhta dur. Yüzünü dolaplara dön."

Kızın gözlerinde tedirginlik parıldayınca Beck fikrini değiştirip değiştirmediğini merak etti. Ama inatçı kızı tam da onun istediği gibi pozisyon aldı.

"Çok iyi. Kımıldama. Güvenli kelimenizi kullanmanız dışında, size söylenmedikçe konuşma izniniz yok. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

Beck geri çekildi, gömleğini çıkardı ve kızın arkasına geçmeden önce kemerini omzuna attı. Geniş göğsünü onun sırtına bastırarak içinden geçen dalgalanmanın tadını çıkardı. Sonra dirseklerini kavradı, tezgâha doğru yönlendirdi ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirmeden önce avuçlarını serin granite bastırdı. "Acımı tatmaya hazır olduğuna emin misin?"

Kadının hırıltılı nefesi adamın heyecanlı hislerini kamçıladi. "Evet, efendim."

Ona bu şekilde hükmedebileceğini, onun üzerinde kendi izlerini bırakabileceğini hiç düşünmemişti. Bu korkunç beklenti onu öldürüyordu.

"Ama korkuyorum." Sesi titriyordu.

"Olmaman gerektiğini sana söylemeyeceğim." Dilini onun boynuna doğru sürükledi. Kadının sıcak etinin lezzeti tat tomurcuklarında patladı. Korkusunun keskin ve tatlı kokusu, amının baharatlı kokusuyla karışarak onun lobunu ısırdı ve çekiştirdi. "Güvenli kelimen ne?"

Küçük bir nefes çekti ve adamın parmaklarını sıktı. "Özgürlük, efendim." "Unutmayın. Bu gece ihtiyacın olacak."

Heavenly başka bir şey söylemedi, sadece hazırlandı. Ona hizmet etme isteği güçlü bir afrodisyaktı. Aleti -zonklayan çelik bir levha ve lanet bir elek gibi sızdırıyor- inanılmaz derecede sertleşti.

Beck, kalçasındaki çekmeceyi açıp bir çift bungee kordonu almadan önce kızın kıcının yumuşak, esnek etini okşayabilecek kadar geri çekildi. "Kollarını kaldır."

Yavaşça yaptı. Göğüsleri yükseldi. Meme uçları tanrılara sunulan bir adak gibi yukarı kalktı.

Kemerini bir kenara fırlatıp geceyi ondan birbiri ardına gelen kulak delici coşku çılgınlıkları kopararak geçirmenin cazibesi kükredi. Ancak onu bilinen her şekilde ihlal etme dürtüsüne boyun eğerse, ikisini de potansiyel olarak daha derin bir seviyede bağlantı kurma şansından mahrum bırakacaktı.

Onunla sevişmek istemesindeki ironi Beck'in gözünden kaçmamıştı. Geçmişte seks, Gölgeler'de iyi vakit geçirdikten sonra hoşuna giden bir yan faydaydı. Bunun yerine bir sahneden vazgeçmeyi hiç düşünmemişti, ta ki şimdiye kadar. Ama Heavenly'ye bu deneyimi borçluydu; buna ihtiyacı vardı. Kıcını kızarttıktan ve gözyaşlarını yudumladıktan sonra, içine girebildiği kadar girecek ve kendini onun ruhuna damgalayacaktı.

Beck bungee kordonlarını bileklerinin etrafında dolaştırıp paslanmaz dolap çekişlerine tuttururken, gerginlik vücudundan akıp gidiyordu. Bağlı olmanın güvenliğini bulmuştu ve Beck'e verdiği koşulsuz güven Beck'in kontrolüne zarar veriyordu.

"Kollarınız yorulursa, acıya dayanamazsanız ya da durmak için herhangi bir neden bulursanız,

özgürlük deyin.

Anlaşıldı mı?" Bir parmağını çenesinin altında kıvırdı. "Beni dinle. Güvenli kelimeni kullanmak bir başarısızlık değildir.

Sadece gerektiğinde beni durdurmamanız yeterli."

"Anlıyorum, efendim." Başını eğdi, tüm vücudu gerildi, çarpışmaya hazırlanıyor gibiydi. "Ben hazırım."

Birdenbire, küçük kızını incitmek üzere olduğunun farkına varması karnına bir yumruk yemiş gibi hissetmesine neden oldu. Boğazı kurudu. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Sadist olduğu onca yıl boyunca Beck hiç bir sahnede tereddüt etmemişti.

Kendine gel, dostum.

Derin bir nefes alarak kemeri yumruğunun etrafına sardı, omuzlarını yuvarladı ve kendini ortaladı. Sonra deriyi yavaş ve yumuşak bir tokatla Heavenly'nin kışına indirdi.

Sarsıldı ve irkildi. Sonra bir anda kıkırdamaya başladı. "Kırbacıma mı gülüyorsun, denizaltı?" Beck aşağılıyormuş gibi yaptı.

Omzunun üzerinden bakmaya başladı ama kendini tuttu. "Size değil, efendim. Tokat beni incitmekten çok şaşırttı."

"Çünkü ben istemedim... henüz."

Kemeri tekrar kışına vurdu ve bu sefer daha küçük bir sarsıntı yarattı. İşlemi tekrarlayarak bir dizi hafif tokat indirdi. Adam kızın solgun kışının pembe renkte kızarmasından zevk alırken, kızın topukları yerden kalkmaya başladı. Yavaş yavaş artan acıdan kaçmak için bilinçsizce kıkırdandı.

Kemeri indirdi ve içeri girerek onun sıcak, gür bedenini okşadı. "Isınmam hoşuna gitti mi?"

Kadın sesli bir şekilde yutkundu. "Bu bir ısınma mıydı? Yani daha-"

"Daha acı verici mi? Kesinlikle." Beck ona yaklaştı ve bakışlarını onunkilere dikmeye zorladı. "Bu senin için çok mu fazla?"

Hemen cevap vermedi. "Hayır, efendim."

"Olduğunda bana haber ver." Beck ona hınzır bir gülümseme fırlattı, omurgasından aşağıya doğru okşadı ve sonra ona sert bir şaplak attı. Heavenly keskin bir nefes çekti ve tuttu.

Arkasına yaslandı ve elinin kızgın izine hayranlıkla baktı.

Sessiz bir hıçkırık bedenini sarstığında, bir yumruğunu saçlarına gömdü ve başını geriye yatırdı. "Acının içinden nefes al. Bırak içinden aksın, böylece onun üzerine çıkabilirsin."

"Evet, efendim," diye ciyakladı, ürperdi.

"Aferin kızıma." Tekrar arkasına geçti ve kemeri kaldırdı, omuzlarını dikleştirdi, zaten Dom alanının sınırlarında geziniyordu. Kız cesur davranıyordu. Teslimiyetinden duyduğu gurur kabarmıştı.

Ama ısınma turu bitmişti. Gerçekçi olma zamanı.

Kolunu geriye doğru salladı ve kemeri indirdi, aşağı doğru vuruşu öncekinden çok daha sertti. Derinin etinde çıkardığı ses, kızın tiz çılgılığıyla birleşti. Kadının şoku ve ıstırabı adamın kulaklarında yankılandı. Başını eğerken dolabın çekmecelerini kavradı ve pençeledi.

"Şimdi çok mu oldu? Güvenli kelimeye ihtiyacın var mı?"

Şaşkınlıkla başını salladı ama sesini bulması biraz zaman aldı. "Hayır, efendim."

Yüzünü bir kez daha görebilene kadar saçlarını çekiştirdi. Kararlılığını bir kalkan gibi taşıyordu. Aralarında başka bir lanet bariyer görevi görüyordu.

Bunu yeterince çabuk parçalayacaktı.

"O zaman destekle." Bir başka acı darbe daha indirdi, bu seferki daha da sertti, kışında zaten oluşmuş olan yaranın hemen altına.

Heavenly çılgılık attı ve ayak parmaklarının ucunda dans etti. Boğazından gürültülü bir hıçkırık koptu. Isırarak geri çekti.

"Ağlamaya hazır mısın?"

"Hayır,

efendim."

Bu yüzden inatçı olmak istiyordu. Beck ruhunu korumak istediği için onu suçlamıyordu. Elbette, ondan bunu istemişti. Ve parçalanmaktan korktuğu kadar buna ihtiyacı vardı.

Kötücül kirpiklerden oluşan bir seli serbest bıraktığında, kadının çığlıkları ve feryatları onun etrafına dolanarak onları birbirine bağladı. Sadece onu işaretlemiyordu; birbirlerini de işaretliyorlardı.

Ama hıçkırık gibi bir ses duyduğunda ve kız neredeyse bağlarının üzerine yığıldığında, çoktan çok fazla şey verip vermediğini merak etti.

"Bunu şimdi yapmak zorunda değilsin," diye belirtti. "Sana bir tadımlık verdim. Burada bırakabilir ya da daha sonra tekrar gelebiliriz."

"Hayır, efendim."

"Neden?"

"Bunu istiyorum."

Tekrar saçlarını çekti ve kulağına doğru hırladı. "Neden?" "Çünkü ben biliyorum."

"Sana inanmıyorum."

Gözyaşlarıyla dolu gözlerini ona dikti ve yalvaran bir meydan okumayla onu şaşkına çevirdi. "Sadece devam et. Konuşmak istemiyorum."

Beck güldü -tam da tırnaklarını kızın ateşli kıkırda gezdirip dişlerini boynuna geçirmeden hemen önce. Boğazından çığlık ile feryat arası bir şey koptu. Kadın kıvranıp adamdan kaçmaya çalıştı ama adam vücuduyla onu dolapların içine bastırdı ve sıkıca yerinde tuttu. "Tahmin et ne oldu? Burada yetkili sen değilsin, küçük kız. Ben sorumluyum. Ve ihtiyacım olan cevapları alana kadar seninle konuşacağım. Tekrar deneyelim. Bunu neden istiyorsun? Çünkü sana söyleyeyim, sana sadece katlanacağın bir şey vermeyi reddediyorum."

"Sana zaten

söyledim." "Tekrar

söyle."

"Seni anlamak istiyorum."

"Sana konuyu anlamam için yeterince bilgi verdim.

Başka ne var?" "Bunun bizi yakınlaştıranı
yakınlaştırmayacağını görmek istiyorum."

Öfkelendi. "Eğer daha yakın olmak istiyorsak, sevişebiliriz. Hadi ama. Dürüst ol." Kız tereddüt edince, yumruğunu sırtının küçük kısmına bastırdı ve diğer elini kıkırının üzerine koydu, burada avucunun sıcaklığını yanan teninin üzerinde bir tehdit gibi hissettiğinden emindi. "Kontrolünü kaybetmemek için savaşıırken bile beni bir şeyler için zorluyorsun. İkisine de izin vermeyeceğim."

Gerildi ve adamın bakışlarına karşılık vererek dudaklarını uzun ve sessiz bir an boyunca birbirine bastırdı.

Onu tekrar tokatladı. "Burada durup bütün gece bunu yapabilirim." Diğer yanağını da tokatladı, kızın inlemesinden memnun oldu. "Konuş benimle."

"Bana bir şeyler oluyor. Ulaşamayacağım bir yerde hissediyorum..."

Şimdi bir yerlere varıyorlardı. "Bir uçurumun kenarındasın, değil mi?"

"Evet. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Onu istiyorum... ve korkuyorum."

"Hem engellerine hem de kederine tutunamazsın. Karşı koyma, küçük kız. Seni yakaladım. Bırak." Kemerini tekrar kaldırdı ve bir vınlamayla etinin üzerine indirdi.

Heavenly sarsıldı, çığlık attı ve dolabın çekmecelerini kavradı. "Nasıl

yapacağımı bilmiyorum." "Sadece bana ver. Bu ıstırap artık sana ait değil."

Dişlerini, omuzlarını, kıçını sıkıp başını vahşice salladı. Beck bunu pamuk ipliğine bağlı olduğunu bilmeyecek kadar çok kez yapmıştı.

"Evet." Kurşunu kısalttı ve geri çekilerek kızın parlayan kıçına sert bir şaplak indirdi.

"Şimdi."

Çığlık attı, titredi, dolaplara tırmanmaya çalıştı ve dilsiz kaldı.

Eşit güçle kışına ters vurdu. "Benim acımı çekiyorsun. Karşılığında ben de seninkini istiyorum." Heavenly'nin ipleri çekiştirirken ve dans ederek uzaklaşmaya çalışırken attığı çığlıklar adamın kemiklerini sızlattı.

Tanrım, tam sınırdaydı... İçinde bir şüphe filizlendi. Henüz kırılmamış ve üzüntüsünü kabullenmemişti. Bir yanı bileklerini çözüp onu göğsüne bastırmak istiyordu ama engellerini asla aşamayacağı korkusu onu zorluyordu.

"Ver onu, küçük kız." Kemerini bir kez daha kaldırdı, sonra onu parçalamaya yetecek bir güçle etine çarpmasını sağladı.

Heavenly şok olmuş bir nefes çekti, ürperdi ve sonra neredeyse onu çözecek olan yürek parçalayıcı bir feryat kopardı. Beck omuzları çökmeden bir saniye önce Heavenly'nin sonunda kırıldığını anlamıştı.

Kadının bacakları tutmaz olunca kemerini bir kenara fırlattı, bungee kordonlarını çözdü ve onu göğsüne bastırdı. Yüzünü kızın boynunun kıvrımına gömdü ve kız ona doğru yığılıp tüm vücudu hıçkırıklarla sarsılırken nemli tenine öpücükler kondurdu. Üzerinden hüznün akıyordu.

Onu daha da yaklaştırmak kalbi onun için kırıldı. "İşte bu kadar. Benim için arın. Yas tut. Her şey yolunda." "Olmaz," diye neredeyse tutarsızca feryat etti, gözyaşları yüzünden aşağı ve onun çıplak göğsüne dökülüyordu. "Şşş. Abel iyi bir adamdı. Onu onurlandırmanın zamanı geldi."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Onun için ağlayın. Onu ne kadar çok sevdiğini hissetmesine izin ver." Dudaklarını onun kulağına bastırdı. "Sen onun en büyük hazinesiydin. Seni tüm kalbiyle sevdi, değil mi?"

"Evet." Boğazından çıkan insanlık dışı ses çığlık ile hıçkırık arasında bir şeydi. "Göster bana," diye meydan okudu Beck. "Gözyaşlarınla."

"Onu çok özliyorum. Onu geri istiyorum."

"Biliyorum," diye fısıldadı Beck. "Keşke onu senin için geri getirebilseydim. Ama ben buradayım." "Ben-çok... korkuyorum," diye itirafta bulundu.

Beck her yürek parçalayıcı feryadın ve içinin derinliklerinden dökülen gözyaşı okyanusunun tadını çıkardı çünkü bunlar onu arınmaya ve iyileşmeye bir adım daha yaklaştırıyordu.

"Biliyorum. Yalnız hissediyor olabilirsin ama değilsin. Sen istemediğin sürece de asla yalnız olmayacaksın. Seth ve ben her zaman senin için burada olacağız."

Heavenly başını salladı ve derin bir nefes aldı. Sevgi, gurur ve huşu dolu bir yumru boğazını tıkadı. Tanrım. Kız muhteşemdi. Cesurdu. Güçlü.

Ve kız onun kıızıydı.

Beck'in aleti rahatlamak için zonkluyordu ama Heavenly'nin şu anda sekse ihtiyacı yoktu. Kederinin en bunaltıcı kısımlarından kurtulmaya ihtiyacı vardı.

"Biliyorum babanın ölümü taze, acısı çok taze... Henüz onun hala senin içinde yaşadığının farkında değilsin. Senin, çocuklarının ve onların çocuklarının içinde zamanın sonuna kadar yaşayacak. O seni terk etmedi, Heavenly. Asla da terk etmeyecek."

Beck'in sözleri onu daha çok ağlattı. Ona sarıldı ve içinde eridi.

Adam kalbinin patlayabileceğini düşündü.

"Abel senin mutlu olmanı istedi." Beck yüzünü onunkine çevirdi ve gözyaşlarını yudumladı. "Seth ve benim de tek istediğimiz bu... Çünkü seni seviyoruz."

"Biliyorum." Kontrolsüzce hıçkırdı.

Daha fazla uyarılmaya ihtiyacı yoktu. "Güvenli kelimeni kullanmanın zamanı geldi." "Belki. Ben... Bilmiyorum."

Beck yaptı. Zihni bunu anlamamış olsa da vücudu eşiğine ulaşmıştı. "Enfes biriydin ama artık yetti," diye fısıldadı kulağına. "Özgürlük."

Beck onu ayaklarından tutup kollarının arasına alarak kanepeye doğru yürürken Heavenly ağlamaya devam etti. Beck oturduğunda Heavenly daha da sokuldu ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Öylece kaldılar, sessizce birbirlerine sarıldılar. Sonunda gözyaşları yavaşladı, sonra da durdu. Beck, onun salgıladığı endorfinlerle uçup gitmesini izlerken gülümsedi. Kızın kışından yayılan sıcaklık sikini kavuruyordu ama Heavenly'nin kirpikleri yavaşça aralanana kadar kıpırdamadı ya da konuşmadı.

"Daha iyi hissediyor musun, küçük kız?"

Burnunu çekti ve başını sallayarak yanaklarındaki yaşları sildi. "Kendimi... garip bir şekilde huzurlu hissediyorum. Ama aynı zamanda sarhoşmuşum ve garip bir şekilde kendi içimde yüzüyormuşum gibi hissediyorum."

Beck onun alnına bir öpücük kondurdu. "İşte böyle hissetmen gerekiyor. Seni yatağa taşımamı ister misin?"

"Evet." Başını kaldırdı ve ciddiyetle gözlerini kırıştırdı. "Ama uyumak için değil."

Gülümsemeden edemedi. Onu dışarıdan içeriye doğru açmıştı ve şimdi -şükürler olsun ki- daha yakın olmak, kendini tekrar onun şefkatiyle doldurmak ve çemberlerini tamamlamak istiyordu. Beck buna fazlasıyla hazırды.

"Senin içinde olmaya ihtiyacım var," diye kulağına nefes verdi. "Ben de bunu söylemeni umuyordum."

Onu sıkıca göğsüne bastırarak üst kata koştu ve Heavenly'yi yatağa yatırdı. Sonra kot pantolonunu yırttı, kızgın siki serbest kaldığında rahatlayarak tısladı.

"Benim için bacaklarını aç, küçük kız."

Heavenly kalçalarını birbirinden ayırırken, keskin bir nefes çekti ve yüzünü buruşturdu. Ama Beck onun amının kayganlığına odaklanmıştı.

Aleti çığlık attı. Ağzı sulandı. Parmaklarını kadının kaygan kıvrımlarında gezdirirken kalbi neredeyse duracaktı. Heavenly sarsıldı ve usulca haykırdı.

"Lütfen." Kollarını iki yana açmış, onun için kıvranıyordu.

"Sana iyi bakacağım." Dizlerinin üzerinde yükselen Beck, kızın sıcak bedeninin üzerinde durdu ve yanağını avuçladı. "Hepinize."

Gözlerini kapatıp adamın eline sokulurken yüzünde rahatlama ve minnettarlık ifadesi belirdi. Eğildi ve onun dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdu. Kadının yumuşacık buklelerinin sikini okşadığını hissetmekten keyif alan Beck, dilini yavaşça kadının ağzının içinde gezdirdi.

Tüm savunmasını bir kenara bırakıp en kırılgan duygularını ona açması Beck'i hâlâ sersemletiyordu. Heavenly artık tamamen açıktı ve kendini -sadece sikini değil, tüm ruhunu- onun içine gömmek istiyordu.

Dilleri yavaş bir keşifle birbirine dolanırken, adam kadının ağzından uzaklaşmadan önce komodinin üzerindeki prezervatifi avuçladı. Dumanlı mavi gözleri arzuyla yarı kapalı bir şekilde adamın içini parçaladı, arzusunu ve içten gelen aşkını aralarına döktü. Bir bakıma, sanki onun için savaşa girmiş ve kazanmış gibi hissetti.

"Seni istemediğim bir zamanı zar zor hatırlıyorum," diye fısıldadı.

Heavenly folyo ambalajı yırtıp açarken ve prezervatifi zonklayan boyundan aşağı yuvarlarken ona mutlu, çılgın bir gülümseme gönderdi.

"Ama kışın hassas, o yüzden seni dizlerinin üzerine yatıralım." Beck kolunu kızın sırtına doladı ve onu yukarı çekti.

Onu yeniden konumlandırırken gözlerindeki rahatlama titreşimini kaçırmadı. Vücudunun

üzerine eğilip kürek kemiklerine öpücükler kondururken, arka tarafından yayılan sıcaklık neredeyse tenini yakıyordu.

Beck kızın saçlarını avuçlayıp hafifçe çekiştirirken, dilini kızın boynundan geçirerek kulağının kabuğunda gezdirirken kızın yumuşak iç çekişini içine çekti. "Acımı çok güzel karşıladın. Seni içinde boğmama izin ver

zevk."

Kadının sırtının ortasını avuçladı, sonra gövdesini yavaşça yatağa doğru indirdi. Kızın havada duran kıpkırmızı kıcının görüntüsü damarlarını güçlü, sahiplenici bir dalgalanmayla doldurdu.

Benimkini!

Yavaşça onun kabaran gözlerini avuçladı ve aralarındaki lezzetli sıcaklığın tadını çıkardı. Sonra gözlerini kapadı ve şişmiş tepesini onun kaygan açıklığına hizalamadan önce sessiz bağlantılarının derinliklerinde içti. Kadın onu kavradı, vücudu sıkıştı ve açlıkla ucunu emdi.

"Beck..." Ona karşı kıvrandı, onu derinlere çekmeye çalıştı.

Kızın çığlığı onu neredeyse çözüyordu ama ona saf bir şefkat göstermeye kararlıydı. Bir kalçasını kavrayarak, yavaşça onu inç inç besledi, gerdi ve doldurdu. Onun sıkı, ıslak sıcaklığının çırpınışının ve kendisini çevrelemesinin tadını çıkarırken, gözleri kafasının içinde geri yuvarlandı. Parmaklarını bacaklarının arasına daldırıp klitorisini nazikçe tıngırdatarak ona coşkusunu geri verdi.

"Evet!" Çarşafı yumruklarıyla kavradı.

Telaşsızca ileri doğru bastırdı ve tamamen içine oturana kadar onu doldurdu. Göğsünden kopan iniltiyi, Dom'un düşüp yerini bir erkeğe bırakmasını engelleyemediği gibi engelleyemedi. "Benim için gel, küçük kız. Ne zaman istersen. Bütün gece."

"Sana her şeyi vermeliyim..." Kadının boğuk fısıltısı neredeyse adamın kendini kontrol etmesini engelleyecekti. Onun bu kadar açık olmasına, kendisini ona bu kadar yakın hissetmesine bayılıyordu.

Beck yavaşça çekildi ve şişman tepesini kadının hassas sinir demeti boyunca sürükledi. "Zaten yaptın."

Adam tekrar içine girdiğinde, kız ona hülyalı bir iç çekiş verdi. Sert küçük klitorisini tıngırdattı, yumuşak bir şekilde sıkı, misafirperver vücuduna girip çıktı, her ölçülü itme ile ikisini de daha yükseğe kaydırırken sinir uçlarını ateşledi.

Yavaş yavaş hızını artırdı. Heavenly'nin inlemelerinin ve sızlanmalarının tatlı senfonisi duvarlarda yankılandı. Onunla bir olana kadar kendi pantolonunu ve inlemelerini ekledi.

Ama çok geçmeden serbest kalmaya doğru koşmaya başladı. Beck şimdi dudaklarından dökülen çığlıklardan Heavenly'nin de onunla birlikte olduğunu, umutsuzca coşkuya ulaşmaya çalıştığını biliyordu.

"Beck!" Sesi de kıcı kadar çığ geliyordu.

Tüm nefesini, tüm gücünü ve tüm ihtiyacını son bir hamleye harcarken, "Paramparça," diye homurdandı. "Şimdi!"

Heavenly başını bir kez daha geriye attı ve Beck'in üzerine kapandı; çığlığı hem boğuk hem de yırtık pırtıktı. Beck'in tüm vücudu parlak bir ateş topuna dönüştü. Kadının kalçalarını kavrayarak gözlerinin arkasında ışıklar patladı, kadının kavrayan çekirdeğine doğru mekik dokudu ve Heavenly'yi memnuniyetin kabarcıklı girdabına doğru takip ederken onun adını haykırdı.

Halsiz yorgunluk bir yük treni gibi onu takip etti. Beck onun sırtına çöküp omuzlarına ve ensesine yumuşak öpücükler kondururken ikisi de nefes almakta zorlanıyordu. "İyi misin, küçük kız?"

"Mmm..."

Beck dilini kadının omurgasında gezdirdi, sonra yavaşça içinden çekildi ve hâlâ havada duran kırmızı, lezzetli bir şekilde kaynaklanmış arka tarafına bakmak için durakladı. Sonra yataktan indi ve Heavenly'nin yüzündeki hülyalı gülümsemeyi seyretmek için durakladı. Gurur ve sahiplenme duygusu içini doldurdu.

"Süzülmeye devam et." Onu alnından öptü. "Hemen döneceğim."

Beck banyoda prezervatifi atıp ışıkları söndürdü. Sonra jakuzili küveti doldurdu, bitkisel banyo jeli ekledi ve yatak odasına döndüğünde Heavenly'yi yüzüstü uzanmış, gözleri kapalı halde buldu. Hâlâ çok uzaklarda süzülüyordu. Beck onu kucağına alırken sadece gülümsedi.

kollarına aldı ve onu küvete taşıdı. Kıpırdamadı ama adam onları köpük bulutunun içinden indirdiğinde ve dönen sıcak su kabarmış etiyle buluştuğunda, Heavenly'nin gözleri uzun, acı dolu bir tıslamayla açıldı.

"Sakin ol. Yaktığını biliyorum ama suyun içine biraz yağ koydum. Yardımcı olurlar," diye söz verirken onu bacaklarının arasına yerleştirdi ve kollarının arasına aldı.

O kadar değerli ve saf olan güzelliğine baktı ve yüzündeki dağınık bukleleri nazikçe fırçaladı. Beck onu sevdiğini bu geceden önce de biliyordu ama Tanrım... Heavenly artık kalbinin her parçasına sahipti.

Onun için yaratılmıştı.

"Konuş benimle," diye fısıldadı kulağına.

Ne de olsa, cesur kızı onun attığı her kırbacı yemişti ve ona karşı hiç de yumuşak davranmamıştı. Kız onun acısını öyle bir güven ve güçle karşılamıştı ki, kalbini eritmişti. Hepsinden iyisi, adam onun duvarlarını yıkmış ve o da kederinden arınmıştı. Zamanla daha fazlasını yaşamayacağını düşünecek kadar saf değildi ama engellerini kırmıştı. Artık kendini nasıl bırakacağını biliyordu. Bu bir başlangıçtı.

Kadın cevap vermeyince endişelenmeye başladı. Rahatsız edici bir vicdan azabı içine çöktü. Onu çok mu ileri götürmüştü?

"Heavenly?" diye sordu.

Hâlâ bir şey yok.

Onu daha sıkı kavradı ve hafifçe salladı. "Ah, bebeğim. Özür dilerim."

"Ne?" Kirpikleri kırpışarak açıldı ve odaklanamayan bakışlarını ona doğru kaldırdı. "Hayır. Bu... inanılmazdı."

Gözlerini tekrar kapattı.

Rahatlamış bir nefes veren Beck, avucunu banyo jeliyle doldurdu, sonra ellerini kızın kemiksiz uzuvlarında aşağı yukarı gezdirerek onu okşadı ve daha da yakınlaştırdı, minik zevk inlemelerinin tadını çıkardı.

"İyi hissettiriyor," diye mırıldandı. "Seni şımartmaktan zevk alıyorum."

"Bu işte iyisin." Dudaklarında uyuşuk bir gülümseme belirdi. "Kemer kullanmakta da iyisin."

"Muhtemelen çok iyi." Suçluluk duygusu tekrar içeri sızmaya çalıştığında, saçlarını yıkamaya başladı ve kız zevkle inlediğinde rahatladı. "Beni mutlu etmenin tek yolunun sana acı çektirmeme izin vermek olduğunu asla düşünme."

"İstemiyorum. Ve her gün kemerinin acısını çekmek istemem... ama arada bir iyi olur.

"Uzun bir süre sonra. Gerçekten de sana düzenli olarak acı vermek istemiyorum." Beck kendisiyle alay etmek zorunda kaldı. "Bu çok ironik. Geçmişte yaptığım tek şey buydu. Ama sana kemerimle dokunmaktansa kalbimle dokunmayı tercih ederim." Dudaklarını kızın kulağının üzerinde gezdirdi. "İstediğimden daha sert davrandığım için özür dilerim."

"Olma. Bana seni anlamam için bir yol gösterdin. Hayatımla ilgili herhangi bir şeye karar verebilmek için sana istediğin ve ihtiyaç duyduğun şeyleri verebilecek kapasitede olup olmadığımı bilmem gerekiyordu... geleceğime. Ama aynı zamanda bana yas tutmaya başlamam için de bir yol verdin. Teşekkür ederim."

Beck gözlerini kapattı. Kahretsin, kız onu alçaltmıştı. Onu kaybedemezdi.

Elbette hâlâ seçeneklerini değerlendiriyordu. Açıkçası, Seth'le birlikte onun için şimdiye kadar

yaptıkları, Abel'a verdiği sözleri yerine getirmemişti. Ama belki zamanla bunu yapabileceklerini görececek ve geleceklerine gerçekten bir şans verecekti.

Beck onun çenesini kavradı ve başını geriye yatırdı. Şampuanı kızın uzun, solgun saçlarından arındırırken

diliyle dudaklarının kenarını okşadı. Heavenly döndü ve ağır kollarını kaldırarak parmaklarını onun boynunun arkasına geçirdi ve onu içeri buyur etti. Adam onun göğüslerini avuçladı ve dilleri birbirine karışıp dönerken boncuklu meme uçlarını okşadı.

Kıpırdayan sikini ve Seth eve dönüp Heavenly'nin kışına baktığında çıkacak savaşı görmezden gelen Beck, saç kremi kızın saçlarından geçirdi.

"Seth ile sapkınlığı hakkında konuştun mu?"

"Uh-huh. Pazar gecesi, acilen ameliyata girmek zorunda kaldığında." "Ve?"

"İlk başta isteksizdi. Ama sonunda bunu benimle paylaştı." Beck gerildi. Seth onu kendi karanlık yoluna mı sürüklemişti? "Ve?"

"Gerçekten iyi vakit geçirdik." "Ne yapıyordunuz?"

"Oyun oynuyorum."

"Tam olarak ne tür bir oyun?" Beck hissettiği kadar şüpheli görünmemeye çalıştı. Seth sapkınlığını hiçbir zaman açıkça itiraf etmemişti ama rızaya dayalı olmayan bir ilişkiye meyilli olduğu gerçeği Beck'i pek heyecanlandırmamıştı.

"Şey..." Geniş bir sırtıyla ona baktı. "Seth bana bu küçük önlüğü ve Vegas'ta aldığın ayakkabıları giydirdi, sonra da onun hizmetçisiymişim gibi davrandık. Hiçbir şeyi onu memnun edecek kadar iyi yapamıyordum."

Beck kaşlarını çatı. "Ve sanırım seni cezalandırdı?"

"Yaptı. Hem de çok." Ve bu konuda sesi çok mutlu geliyordu. "Dizlerimin üzerinde, sırtımda... Bana istediği her şeyi yapabilirdi ve ben onu durduramazdım."

Zorla hizmet ettirme ve mahkum etmeme mi? O herifin açıklaması gereken şeyler vardı.

"Kulağa bir patlama gibi geliyor." Beck dişlerini gıcırdatmamaya, fokurdayan öfkesini ona duyurmamaya çalıştı. "Hey." Heavenly hafifçe üzerine sıçradı. "Çok eğlendim, tıpkı bu gece seninle eğlendiğim gibi."

Beck'in umurunda değildi. Hâlâ kulağa hoş gelmiyordu. Ama onunla kavga etmenin bir anlamı yoktu. "Benim için ayağa kalk."

Adamın uzattığı eli tuttu ve ayağa kalkmasına yardım etti. Beyaz baloncuklar kızın kışını süsleyen kıpkırmızı izlerden kayarken bir iniltiyi yuttu. Parmak uçlarını kabarık çizgilerin üzerinde gezdirdi, kızın titreyip inlemesine bayıldı, sonra eğilip izlerin üzerinde kelebek öpücükleri gezdirdi.

Sonunda ayağa kalktı ve bir yığın havluya uzanmadan önce dişlerini onun omzuna geçirdi. Havlu bezi sallayarak açtıktan sonra saçlarındaki suyu sıktı, ardından vücudunu kurulamak için bir tane daha almadan önce başının üstünde çevirdi ve dikkatlice sırtını sıvazladı.

Beck hızla havluyla kurulanıp küveti boşalttıktan sonra makyaj masasına oturdu ve Heavenly'yi kucağına aldı. Heavenly'nin gözleri kapandı, dudaklarında doygun bir gülümseme belirdi. Uzun, solgun saçlarını fırçalayıp fön çekerken aynadaki yansımasını izledi ve kendini tamamen ona teslim edişinin tadını çıkardı.

Adam onu kollarına alıp yatağına götürdüğünde Heavenly neredeyse uyumak üzereydi. "Tatlı rüyalar, küçük kız."

Bir şeyler mırıldandı ve uykuya daldı. Sonra Beck aşağı inip volta atmaya başladı, o saksocu PI'nin ne zaman eve geleceğini merak ediyordu, böylece sevişebileceklerdi.

SAAT BEŞTEN AZ ÖNCE, anahtarı ön kapıya sokup kilidi çevirirken yorgunluk Seth'i çekiştiriyordu. Tek istediği kıyafetlerini çıkarıp yatağa uzanmaktı. Lanet olası uzun bir gecenin ardından nihayet ihtiyacı olan kanıtı ele geçirmişti. Müşterisi, karısının kendisini aldatmasından hiç memnun olmayacaktı. Adam muhtemelen karısının sevgilisinin başka bir kadın olduğunu öğrenince şaşıracaktı. Ama bu Seth'in sorunu değildi. O işini yapmıştı.

Mutfakta duraklayarak çekmecedan bir not defteri ve kalem çıkardı ve Heavenly için hızlıca bir yapılacaklar listesi hazırladı. Baş başa geçirdikleri geceden beri ona her gün bir tane mesaj atıyordu. Şimdiye kadar, onun yapısı altında çiçek açmıştı. Kesinlikle daha az endişeliymiş gibi davranıyordu. Ödevini bitirdikten sonra rahatladığını bile görmüştü.

Sessizce merdivenleri tırmandı. En üstte koridorun ışığını yaktı ve Beck ile Heavenly'yi uykuya dalmış görmeyi umarak yatak odasına baktı. Ya da belki de doktor viziteye çıkmadan önce katılabileceği sabahın erken saatlerinde bir şipşakın tadını çıkarıyorlardı.

Ama odanın içine baktığında, gördüğü şey bu olmadığı için olduğu yerde durdu.

Yukarıdaki salonun ışığı, Heavenly'nin işe gitmeden önce solgun ve lekesiz olan kışına parlak beyaz bir parıltı veriyordu. Bilmesi gerekirdi; o gitmeden kısa bir süre önce kışına sokulmuştu. Şimdi alacalı bir kırmızıydı, kalçasından kalçasına ve kışının üst kabarıklıklarından oturma yerlerine kadar kızgın yaralarla kaplıydı.

Ne. Ne. Sikeyim.

Öfke, beyaz ve sıcak, damarlarında patladı. "Orospu çocuğu. Ben lanet olası bir gece için ayrılıyorum ve o kıza sadistçe davranıyor."

Ellerini yumruk yapan Seth daha iyi görebilmek için yaklaştı. Heavenly'nin derisi kırılmamıştı - küçük iyilikler için Tanrı'ya şükürler olsun- ama Beck'in vermeyi başaramadığı tek hasar buydu. *Saksocu pislik.*

Duşun akma sesini duyunca Seth başını çevirdi. Güzel, hıyar henüz gitmemişti. Seth eve doktoru ambulansla hastaneye gönderme niyetiyle gelmemişti ama Beck'in sabahının iki kırık bacak, iç kanama ve mosmor bir suratla bitmemesi mucize olurdu.

Beyninde saldırı hayalleri dans ederken, Seth kollarını göğsünde kavuşturup bekledi.

Birkaç dakika sonra Beck banyodan çıktı. Seth onu öfkeli bir kaş çatmayla karşıladı. Şiddet dürtüsünü güç bela dizginlemeyi başardı ve koridora doğru başını salladı. Sert sözler söyleyecekler ve muhtemelen kan dökeceklerdi ama Heavenly'nin yakınında değil.

Beck ona kaşlarını kaldırdı, ağzı düz ve dilsizdi, sonra şifonyerin aynasında durup kravatının zaten kusursuz olan düğümünü düzeltti.

Seth çenesini sıktı. Cerrahın Heavenly'ye yaptığı onca şeyin üstüne bir de onunla uğraşmasını hiç hoş karşılamamıştı. Piç kurusu sadece kendi mezarını kazıyordu...

Sonunda Beck odadan çıktı. Seth aşağıya kadar onu takip etti, mutfığa varana kadar öfkesini içinde tuttu. Cerrah kahve fincanını açtığında bütün bahisler kapanmıştı. "Dün gece ne oldu böyle?"

"Onunla yalnız kaldığında da aynı lanet şey oldu. O yüzden geri çekil." "Dalga mı geçiyorsun benimle? Yakınından bile geçmedim! Ben lanet bir şey kullanmadım..."

Beck alaycı bir tavırla "Kemer," dedi.

"Gerçekten mi? Kıyma makinesi diyecektim çünkü kıcı hamburger gibi görünüyor. Ve sakın bana geçen gece prezervatifi nasıl yaptığını unuttuğunu söyleme." Seth gözlerini kıstı. "Prezervatif kullandın, değil mi?"

"Evet, baba. Yaptım. Sızlanman daha bitmedi mi?"

"Mızımızlanmak mı? Şu anda seni çirkince dövmemi engelleyen tek şey bazı cevaplar istediğim gerçeği."

"Neden o kutsal saçmalıklarını kıcına sokmuyorsun? Pazar gecesi ben isteyken onunla birlikte oldun, tıpkı benim gibi. Bir tutam non-con ile zorla hizmetçilik mi? Ciddi misin?"

Heavenly de Beck'e paylaştıkları tüm eğlenceyi anlatmıştı. İsteyerek mi... yoksa Beck onu dövmüş müydü?

"Oh, siktir git. Ona attığın dayak bir çeşit ceza mıydı?" Seth belli belirsiz yatak odasını işaret etti.

"Hayır. Aslında katartıktı. Ama cezadan bahsetmişken, ona çok fazla ceza verdiğini söyledi."

"İyi eğlenceler. Onun kıcını ben yok etmedim."

"En azından benim morluğum geçici. Senin küçük 'mış gibi' oyununun onun ruhuna ne yaptığını sanıyorsun?" Beck tükürdü.

"Oh, ikisini karşılaştıracak kadar taşaklısın."

"Hey, bu sadece sapıklık, pislik. Ama sen, onu gece boyunca hizmetçin olmaya zorluyorsun, bu çok sapıkça. Ona güvenli bir şey söylemesine izin verdin mi?"

"Elbette," diye bağırdı Seth. "Ne olduğunu sanıyorsun sen? Basit bir rol yapma oyunuydu. Ve sen de o lanet atından insan iyi edersin çünkü bunu o istedi. Ve buna *bayıldı*."

Beck'in attığı ters bakış hiç etkilenmediğini gösteriyordu. "İşte sana flaş bir haber Kaptan Amerika: O da benim kemerimi istedi ve *sevdi*."

İmkansız. Heavenly acı içinde kıvrılmaktan zevk alacak türden bir denizaltı değildi. "Saçmalık. Seni şimdi pataklamam için bana iyi bir neden söyle."

"Heavenly bunun için senden nefret ederdi."

Seth dişlerini gıcırdattı. Cerrah pek çok şey olabilirdi ama aptal değildi. "Peki. Önce onunla konuşacağım. Ama lanet olsun Beck! Sadist pisliğini onun üzerine salmadan önce benim burada olmamı bekleyemez miydin?"

"Neden, beni fark edebilmek için mi? Çizgiyi aştığında da beni tam olarak beklemedin," diye karşılık verdi Beck. "Ve bilgin olsun diye *söylüyorum*, olayı bitiren *bendim*, o değil. Ben yapmasaydım onu parçalamama izin verecekti."

Beck bu "gerçeğin" onu kurtaracağını mı düşünüyordu? "Kızın yaralarına bakılırsa, neredeyse kurtarıyordun." "Oh, lütfen. Yaklaşamadım bile." Beck alay etti. "Ama en azından onu bağlayıp zorla onunla seks."

"Bu da ne..." Seth öfkeli bir elini saçlarında gezdirdi. "Onu istemediği hiçbir şeyi yapmaya zorlamadım."

Beck alay etti. "Şey, kemeri onun kıcına öylesine vurmam. Benden istemesine rağmen bunu merakını gidermek için bile yapmadım."

Bu, Seth'in kafasındaki ampulün yanmasına neden oldu. "Bir dakika. Seninle arasındaki bağı güçlendirmek için senin sapkınlıklarını öğrenmek istediğini mi söyledi?"

"Hayır, sadece kemerimi çıkardım ve kıkırdasın diye kıcına kaynak yaptım." Beck ellerini havaya kaldırdı. "Elbette."

"Lanet olsun..."

411'in anlamını kavrarken Beck adanın öbür ucuna uzanıp Seth'in Heavenly'ye yazdığı notu aldı ve kaşlarını çatarak okudu. "Bu da ne böyle? 'Bir sürü havlu yıka. Bulaşık makinesini çalıştır. Çöp kutularını boşalt. Ev ödevinden önce kestir. En az otuz dakikanı hoşuna giden bir şey yaparak geçir ve bizi düşün meleşim. Artık yirmi dört-yedi emir kulun olduğunu mu sanıyorsun?"

"Ona bir düzen veriyorum, salak herif. Buna ihtiyacı var. Onsuz çok huzursuz oluyor," diye karşılık verdi Seth kahve makinesi gürlerken. "Sanırım ikimizin de sinirlerimize hakim olup oturup konuşmamız gerekiyor. Bir fincan için vaktin var mı?"

"Zaman yaratacağım." Beck dolaptan birkaç fincan çıkardı.

Gün doğumu ufka yaklaşırken, her biri ellerinde kahve fincanlarını dışarıya taşıdı ve sonsuzluk havuzunun yanındaki sandalyelerden birine oturdu.

Beck, "Eğer söylediklerin doğruysa, yani bizim sapkınlıklarımızı tatmak istediye, o zaman onu cezalandıramayız," dedi.

"Gördüğüm şeyden hoşlanmadım ama hayır."

"Bakın, dün gece sadece bir dersten daha fazlasını istedi. Duvarlarını yıkabildim ve Habil'le ilgili üzüntüsünden biraz daha arınmasına yardımcı oldum."

Bu Seth'in yelkenlerini suya indirdi. "Sonunda yıkıldı ve ağladı mı?" "Bir bebek gibi," dedi Beck. "Çok güzeldi. Ve kalbimi kırdı."

"Lanet olsun." Seth şimdi onun bu atılımına tanık olmak için orada olmayı diliyordu. "Kulüpte genellikle ne kadar bakım yaptığınızı bilmiyorum-"

"Bu benim ilk rodeom değil. O kadar savunmasızdı ki. Tabii ki onu bakımdan sonra boğdum."

"Şükürler olsun. Hey... Yemin ederim, birlikte olduğumuz gece onun yalvarmadığı hiçbir şey yapmadım." "Ben de yapmadım." Beck sustu. "Ama bu kadar sertleşmek istememiştim. Onun bana yalvardığını fark ettiğimde

kırılmak üzereydi ve onunla aramıza ördüğü duvarlardan bazılarını yıkabileceğimi düşündüm... Ona yüklendim. Sonunda, zihinsel ıstırabını fiziksel acısından ayıramaz hale geldi."

Seth anlıyordu... teoride. Ve bir yandan Beck'in kızlarını açabildiğine seviniyordu. Diğer yandan, bu izler kırbaçlamanın acı verici olduğunu kanıtlıyordu.

"Neden bana dün geceyi anlatmıyorsun?" Seth önerdi. "Sen bitirdiğinde ben de aynısını yapacağım."

Hikayelerini değış tokuş ederlerse, Heavenly söz konusu olduğunda aynı sayfada kalma şansları daha yüksekti. İletişim kurmazlarsa bu asla gerçekleşmezdi.

Beck derin bir nefes aldı ve her şeyi Seth'in önüne serdi. Hikâye dokunaklıydı... ama hazmetmesi imkânsız derecede zordu.

"Hepsini o mu aldı? Ve güvenli bir şekilde dışarı çıkmadı mı?" "Hayır." Beck derin bir iç çekti. "Bu beni de şaşırttı."

"Tanrım." Seth şaşkın bir nefes verdi. "Sence... O bir acı sürtüğü mü?"

"Hayır. Hatta bana sık sık bu tür bir oyun istemediğini söyledi."

"Bunu duymak, birinin mısır gevreğine işemesi gibi bir şey olmalı."

Beck ona alaycı bir gülümseme fırlattı. "Ha ha. Aslında duygularımı hiç incitmedi."

Vay be. *Bu* flaş bir haberdi. "Cidden kırbacını asmayı mı düşünüyorsun, sadist?" Beck omuz silkti. "Belki. Ve garip bir şekilde, bunu özleyeceğimi de sanmıyorum."

"Bu bokun DNA'na işlediğini sanıyordum."

"Uzun bir süre ben de öyle yaptım. Ama Heavenly'yi bu yaşam tarzıyla tanıştırmak çok daha

ilginç ve tatmin edici oldu."

"Kahretsin. Görünüşe göre sana yeni bir lakap bulmam gerekecek. Sana hep

Dr. Alaycılık ve Acı." Seth ona yan yan sırttı.

"Siktir git," diye homurdandı Beck sırtarak, sonra ayıldı. "Bana onunla geçirdiğin geceyi anlat."

Seth derin bir nefes aldı ve kızlarıyla geçirdiği Pazar akşamını anlattı. Heavenly'yi o güzel çivili topuklu ayakkabıları ve transparan seksi "üniforması" içinde düşündükçe siki kalkıyordu. Tekrar giymesi için sabırsızlanıyordu.

"Kulüpte hiç rol yapmadım ama anlattıklarınızdan sonra..." Beck ona korkunç bir sırıtış gönderdi. "Bir dahaki sefere hizmetçi kızı oynama havasına girdiğinde orada olmak isterim."

"Onunla takım olmak çok ateşli olurdu."

"Elbette, ama... neden sapkınlığınızı değiştirdiniz? Zorla hizmet ettirmenin rızaya dayalı cinsel ilişkiden daha çok ilgini çektiğine ne zaman karar verdin?"

"Non-con'un benim çantam olduğunu hiç söylemedim. Sadece o sabah dairenin balkonunda bana sanat galerisindeki sergilere verdiği tepkilerden bahsettiğinde öyle olduğunu varsaydın. Kabul ediyorum, ben de kendi payıma düşeni yaptım... ama doğrudan? Benim sapkın ruhum zorla hizmet ettirilmekten daha çok zevk alıyor. Eskiden yedi gün yirmi dört saat oynardım. Ama o zamanlar bu bir oyun değildi."

"Bunu sen mi yaşadın?" Beck ayağa kalktı, hem şok olmuş hem de meraklanmış görünüyordu. Hay sikeyim. Çok fazla şey söylemişti.

"Bir süreliğine," diye cevap verdi Seth, sonra boş bardağına doğru esnedi. "Dostum, ya yatağa gitmem ya da daha fazla kafein almam gerekiyor."

"Gidip tencereyi getireyim. Benim de işime yarayabilir. Dün gece geç saate kadar uyumadım, eve gelmeni umuyordum, böylece sana yeni bir göt deliği açabilirdim."

"O konuda iyi şanslar," diye karşılık verdi Seth.

Beck güldü. "Evet, sen bir baş belasısın. Anladım. Ayrıca, sonunda uyuyabildim."

Cerrah eve girerken Seth sırttı, sonra sıcak sürahiyle geri döndü ve boş kupalarını doldurdu. "Yani, bize istediğimiz ve ihtiyaç duyduğumuz şeyi verebileceğinden emin olma kisvesi altında ikimizi de sapkınlıklarımızı paylaşmaya ikna etti."

"Bence gerçekten bizimle geleceğin neye benzeyebileceğine dair bir fikir edinmeye çalışıyor. Sence ona sapkınlıklarımızı tattırmak sonuçta devamıza yardımcı mı oldu yoksa zarar mı verdi?"

Seth'in şüpheleri vardı ama... "Onunla oturup sormamız gerek. Her zaman içgüdülerimle hareket ederim ve Pazar gecesi benimle birlikte olduğundan hiç şüphem yok."

"Burada da aynı. Ağlıyordu, yalvarıyordu, damlıyordu ve yükseliyordu. Sonunda onu becermeden önce sikim pantolonumdan fırlamaya hazırды."

"Lanet olsun, biz aptalız."

Beck kara bir kaş kaldırdı. "Yine mi geldin?"

"Öyleyiz. İçimizdeki canavarları Heavenly'den saklamaya karar verdiğimizde, tek yapabildiğimiz dürüst olmamak, bu gereksiz kavgayı yapmak ve onu bizimle daha fazla hayat deneyimi yaşama şansından mahrum bırakmak oldu."

Beck başını arkaya attı ve inledi. "Haklısın; biz aptalız. Karanlık taraflarımızla başa çıkabileceğini kanıtlaması için ona bir şans vermek yerine, onu alt-bloke ettik."

Seth başını salladı ve adama çarpık bir sırıtış gönderdi. "Ne zamandır bu yaşam tarzının içindeyiz?"

"Bu kadar aptal olmak için çok uzun bir süre," diye alay etti Beck. "İkimiz de ikimizin de sorumsuz olmadığını ve onu asla fazla ileri götürmeyeceğimizi bilmeliyiz, özellikle de onun rızası olmadan."

"Evet." Seth aynı fikirde değildi. "Birbirimizi daha uzun süredir tanıyor olsaydık buna inanmak daha kolay olurdu."

"Ve birbirimizin oyun tarzına daha aşına olduk."

"O da var." Yüzünü buruşturdu. "Birbirimize karşı onun bize karşı olmasını istediğimiz kadar dürüst ve güvenilir olmayı öğrenmemiz gerekecek."

"Haklısın. Hammer ve Liam'ın Juliet'ten sonra bu işi bu kadar berbat etmelerine şaşmamalı. Ama biz işimizi hallettik. Şu halimize bak."

"Amin." Seth avucunu kaldırdı ve cerrah ona beşlik çakana kadar bekledi. "Ama hâlâ bir sorunumuz var."

"Sadece bir tane mi?" Beck kıkırdadı.

"Bu en büyüğü. Heavenly hâlâ bizi sevdiğini söylemedi." Seth onlara her baktığında, onlarla her konuştuğunda, onlarla her seviştiğinde bunu yüzünde görmüştü... Ama bu sözleri yüksek sesle söylememişti.

"Sence bağlılığı onun için daha gerçekçi kılacağı için mi bize söylemek istemiyor?"

"Benim tahminim de bu."

"Vazgeçmiyorum." Beck kollarını göğsünde kavuşturdu, inatlaştığı belliydi.

"Sikerler hayır."

"Yani... derinlere inmemiz, sabırlı olmamız gerekecek. Ama içten içe biliyorum ki bir gün o sözleri söyleyecek ve tüm bu yaşadıklarımıza değecek."

Seth o günü hayal etmeye çalıştı ama yapamadı. Kadının onları sevdiğini somut, içgüdüsel bir düzeyde bilmek için yanıp tutuşuyordu. "Öyle olacağına inanmak zorundayım."

"Günaydın." Heavenly sürgüyü açtı. "Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?"

İkisi de döndüklerinde onu ipeksi beyaz bir bornoz giymiş, saçları dağınık ve uykulu gözlerle verandaya çıkarken buldular. Seth daha önce hiç bu kadar muhteşem bir manzara görmemişti.

Sandalyesini masadan geriye çeken Beck kalçasını sıvazladı ve kollarını açtı. Heavenly gülümsedi ve dikkatle kucağına tırmanarak kahve fincanını kaptı ve büyük bir yudum aldı.

"Gün doğumunu beklerken kahve keyfi yapıyorduk." Seth tüm tedirginlik izlerini gizleyerek gülümsedi.

Başını salladı ve Beck'e bakarak uzun bir yudum daha aldı. "Bu sabah viziteye çıkmak için erken kalktığınızı sanıyordum."

"Yaptım ve geç kaldım." Sırıttı ve kızın burnunun ucunu öptü. "Ama gitmeden önce seni görebildiğime sevindim."

"Ben de seni gördüğüme sevindim. Ama sizi hastalarınızdan uzak tutmak istemiyorum." Kucağından indi, sonra Seth'e döndü. "Gecen nasıl geçti?"

"Üretken." Onu belinden yakaladı. "Buraya gel, meleğim."

Adam onu nazıkçe kalçalarına yerleştirdiğinde yüzünü buruşturdu ve omzunun üzerinden adama baktı. "Um..."

"Sadece nazık davranıyorum. Eve geldiğimde kışındaki izleri gördüm bile."

Beck'e gergin bir bakış fırlattı. Cerrah sadece gülümsedi ve kahve fincanını boşaltmadan önce göz kırptı.

Heavenly tekrar Seth'e döndüğünde, Seth onun dudaklarının yemyeşil kıvrımına şefkatli bir öpücük kondurmaktan kendini alamadı.

Uzaklaştıklarında gözlerinde utangaç bir yaramazlık parlıyordu. "Beck ve ben... güzel bir gece geçirdik. Çok hoştu."

Hep birlikte kahkahalara boğuldular.

CHAPTERFOURTEEN

BECK İŞE GITTİKTEN VE SETH KENDİNİ YATAĞA ATTIKTAN SONRA, HEAVENLY UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKTI,

lüks duş. Sırtına vuran su iyi bir şekilde yakıyor, ona baştan çıkarıcı cerrahla geçirdiği her kötü anı hatırlatıyordu. Kurulanıp devasa dolapta giyindiğinde, Seth'in baş başa geçirdikleri gece boyunca giymesini istediği seksi ayakkabılar gözüne çarptı. Omurgasından aşağı lezzetli bir ürperti yayıldı.

Heavenly saate bir göz attıktan sonra çantasını ve öğle yemeğini aldı, Seth'in SUV'sinin anahtarlarını buldu ve hastaneye giden yoğun trafiğe karıştı.

İşe gidip gelmesi salyangoz hızında sürünüyordu ama bunun neşeli ruh halini bozmasına izin vermedi. Acil serviste tam bir gün geçirmeyi umursamıyordu. Yorucu ve acil olabilirdi ama hemşirelik okulundan sonra kendini orada çalışırken hayal ettikçe daha çok hayal ediyordu. Tıpkı Beck ve Seth'le birlikte Los Angeles'ta kaldığını gördüğü gibi.

Ancak... tüm hayallerinde babası iyileşmişti, bu yüzden bir kariyere başlamadan ve hayatını birlikte geçireceği birini seçmeden önce seyahat etmiş ve anılar biriktirmişti. Yuva kurmak, kanatlarını açıp babasının hep bahsettiği o dünyayı gördükten sonra birkaç yılını almıştı.

Öte yandan, hâlâ içini kemiren ve zaman zaman gözlerini kör eden kederin yanı sıra, geçtiğimiz hafta hiç olmadığı kadar mutlu olmuştu. Beck ve Seth'i her geçen gün daha çok seviyordu. Onlarla geçirdiği her an kendi çapında bir maceraydı. Onların sapkınlıklarını idare edebilmek ve bundan zevk almak hem özgürleştirici hem de onaylayıcı olmuştu.

Ama endişeleri seksle ilgili değildi. Kesinlikle kalmak tam olarak Hammer ve Gloria'nın açıkladığı şey anlamına geliyordu: hayatının geri kalanını Beck ve Seth'e adamak ve onların çocuklarını doğurmak.

Buna hazır mıydı?

Öte yandan, onları nasıl bırakabilirdi ki?

Bu dönemden sonra ayrılırsa, başka biriyle yollarına devam edeceklerdi. Bu düşünce kalbini sızlattı. Keşiflerle dolu bir çingene geleceği hayalinin peşinden gitmek, onları sevmekle dolu bir hayattan daha mı önemliydi?

İçgüdüleri sıkıştı. Cevap hayır gibi geliyordu. Ama karar vermek için sadece sınırlı sayıda haftası vardı. Otoyoldan çıkarken Heavenly'nin cep telefonu çaldı. El yordamıyla çantasını karıştırdıktan sonra,

cihazı kaldırdı ve cevap verdi. "Alo?" "Bayan

Young?" diye sordu sert sesli bir adam.

"Evet."

"Ben Mark Fuller, Universal Medical Supply'ın genel müdürü. Bir dakikanız var mı?"

Bir sorunumuz var."

Dehşet midesini doldurdu. "Ne tür bir sorun?"

"Aylar önce bize verdiğiniz adresten hastane yatağını almaya çalışıyorduk, ancak

Ev sahibi defalarca bizi içeri almayı reddetti. Önce sizinle konuşmakta ısrar ediyor." Heavenly'nin ağzı kurudu. "Üzgünüm ama artık orada yaşamıyorum."

"Bunu takdir ediyorum, ancak anlaşılmamız sizi yatağın alınmasını koordine etmekten sorumlu kılıyor. Bu yüzden Bay Sanchez ile işleri yoluna koymanız gerekecek. Yoksa korkarım ki yeni bir yatak için bize borçlanırsınız."

"Bu ne kadar?" Önemi yoktu. Parası yoktu... "Üç bin dolar."

Yüksek fiyat etiketi karşısında Heavenly'nin kalbi tekrar göğsüne çarptı. "Um... O daireyi zor şartlar altında terk ettim. Görüyorsunuz, ev sahibi ve ben-"

"Yaşadığınız zorluklar beni ilgilendirmiyor Bayan Young. Şartları ve koşulları imzaladınız. Adamlarımın eski biriminize girebilmesi için Bay Sanchez ile çalışmanız gerekiyor. Durumu düzeltmeniz için size Pazartesi saat beşe kadar süre veriyorum. Ondan sonra size yeni bir yatak için fatura keseceğim. İyi hafta sonları."

Kulağındaki ölü hava Heavenly'ye adamın telefonu kapattığını söyledi.

Güçsüzce, arabayı kapalı otoparka doğru manevra ettirdi. Katın diğer tarafında, Beck'in üstü açık arabasını ayrılmış yerinde gördü. Muhtemelen gidip onunla konuşmalıydı.

Ve ne diyeceğim? *Basit bir telefon görüşmesinden kaçabilmem için lütfen bana üç bin dolar verin mi?* Hayır. Cesur olması gerekiyordu. O bir yetişkindi. Bay Sanchez ona teklif etmediği hiçbir şeyi almaya çalışmamıştı. Tabii ki anlaşmalarını bozduğu için kızmıştı. Ve kendi payına düşeni yapmasını istediği için Beck ve Seth onu fena halde dövmüşlerdi. Kiralama şirketinin yatağı geri almasına izin vermeyerek onun hayatını zorlaştırmaya çalışması şaşırtıcı değildi.

Heavenly iç çekti. Adamı arayacak, mütevazı bir turta yiyecek, bolca özür dileyecek ve bunun onu yatıştırmaya yeteceğini umacaktı.

Beck'e birliğine ulaştığını mesajla bildirir bildirmez kıyamet koptu. İki araba kazası, bir kurşun yarası ve bir anafilaktik şok vakasının ardından öğle yemeği çoktan geçmişti.

Jennifer koridorda onun yanından geçti ve saatine baktı. "Hiç ara vermeden beş saattir buradasın. Neden biraz dinlenip bir şeyler yemiyorsun?"

"Teşekkürler." Heavenly'nin ayakları da kadına teşekkür etti. "Uzun sürmez."

"Bir saat ara ver. İşler şimdi sakinleşiyor ve yeni kız Kate de yeni geldi. Dr. Beckman birkaç saat önce kafasını içeri soktu ama ona çok yoğun olduğumuzu söyledim. Size öğleden sonra ameliyatta olacağını söylememi istedi."

Yüzü kızardı. Son birkaç gün içinde hastane çevresindeki herkesin Beck'le olan ilişkisini bildiği ortaya çıkmıştı. Ve yüzlerindeki soruları görebiliyordu. İlginç detayları öğrenmek istiyorlardı. Ve eğer Seth'in de işin içinde olduğunu biliyorlarsa, dedikoduları ancak hayal edebilirdi...

"Bunu takdir ediyorum."

Heavenly dolabından eşyalarını topladıktan sonra kafeteryaya yöneldi. Öğleden sonra çoğu insan yemeğini bitirmişti. Sandviçini aldı ve Bay Sanchez'e ne söyleyeceğine karar vermeye çalıştı. Günün yarısından fazlası geçmişti ve zaman çizelgesi kısaydı, yakında aramak zorunda kalacaktı.

Bu düşünce, sahip olduğu azıcık iştahı da mahvetti.

Heavenly öğle yemeğinin geri kalanını çöpe attı ve telefonunu çıkardı. Rehberinde gezindi ve eski ev sahibinin numarasını buldu. Numarayı henüz silmeye fırsat bulamamıştı ki bu da onun için bir lütuftu.

Titreyen parmaklarıyla aramayı tamamlamak için ekrana dokundu.

Kadın onun sesini tekrar duymaya hazırlanmadan önce cevap verdi. "'Lo?"

"Merhaba, Bay Sanchez. Beni hatırladığınızdan emin değilim ama eskiden aynı birimde yaşıyordum-"

"Vişneli turta. Seni nasıl unutabilirim?"

Kendisine taktığı lakaptan ya da kaygan ses tonundan hoşlanmadığı için yüzü kızardı ama işbirliği yapmasını istiyorsa nazik davranmak zorundaydı. "Hastane malzemeleri şirketi bana ulaştığı için arıyorum. Görünüşe göre, babamın yatağını almaya çalışıyorlar-"

"Evet. Ben söyleyene kadar o birime giremezler."

"Başka birine kiraladınız mı?" "Hayır."

Yani bir şey istiyordu. Heavenly, kirasını ödeyemediği zaman kendisinden istediği şeyin bu olmamasını umuyordu. "Pekâlâ. O zaman bana kiralama şirketini neden içeri almadığını söyle. Çabucak ayrıldığımı biliyorum ve olanlar için çok üzgünüm. Ama Universal Medical Supply'ın bununla hiçbir ilgisi yok ve onlar sadece-"

"Oh, onları içeri alacağım," diye garanti verdi. "Sen ve ben birkaç şeyi halleder halletmez. Yüz yüze."

Yutkundu. "Neyi çözdün?"

"Birkaç sorum var... Uzun sürmez."

Tıpkı en son birlikte olduklarında gömleğini yırtıp sütyenini parçalamasının uzun sürmediği gibi.

Ensesindeki tüyler diken diken oldu ve endişeyle yutkundu. "Telefonda konuşmayı tercih ederim. Kira sözleşmesinin bitimiyle ilgili belgeleri imzalamamı isterseniz, burada bir faksım var."

"Ya beni görürsün ya da o hastane yatağı olduğu yerde çürür, vişneli turta."

Boğazından aşağı kaynar sular döküldü. Beck'i ya da Seth'i bu toplantıya götürürse, toplantının şiddet olmadan bitme ihtimali neydi? Sıfır. Adama attıkları dayaktan sonra, onu öldürmeye çalışmayacaklarını düşünmek aptallık olurdu. Ya da Bay Sanchez'in polisi arayabilmek için kimliklerini öğrenmeye çalışmayacağını.

Dudağını ısırdı. Hızlıca bir şeyler bulmalıydı.

"Tamam, seninle buluşacağım. Bir kahvehane var..." Adresi okudu.

Onu görmesinin tek yolu halkın içinde olmasıydı.

"Tamam."

Adamın kolayca kabul etmesi onu şaşırttı ve temkinli davranmasına neden oldu. "Saat beşte orada görüşürüz."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz irkildi. Saat beş buçukta evde olmazsa, özellikle Seth endişelenecekti. Telefonunun konumunu kontrol ederdi. Bunu günde birkaç kez yaptığı konusunda açıktı çünkü kızın güvenliği onu endişelendiriyordu... Sanchez'le karşılaşırca bu konuda ne yapacaktı?

"Trafığın yoğun olduğu saatlerde savaşılmayacağım.

Benimle şimdi buluş." "Çalışıyorum."

"O yatağı ne kadar çok istiyorsun?"

Gözlerini kapattı. "Tamam. On beş dakika içinde orada olacağım." "Konuşmaya... hazırlıklı gel."

Kadın ona konuşmalarının dik ve giyinik bir şekilde olacağını söyleyemedi, adam Yukarı.

Titreyen bacakları üzerinde ayağa kalktı ve eşyalarını topladı. Birliğine geri dönmek ölüm gibi geliyordu.

Yürüyüş. Tanrım, bunu yapmak için deli olmalıydı... ama adam ona herkesin içinde saldıramazdı, değil mi? Ayrıca, Beck'i şimdi arayamazdı. O ameliyattaydı. Seth muhtemelen hâlâ uyuyordu ve arabası da ondaydı. Bu yüzden büyük kız külotunu giymesi, sert olması ve Sanchez'le başa çıkması

gerekiyordu. Ne de olsa o yatak

onun sorumluluğu.

Heavenly, adamların bunu yalan ile kaçamak arasında bir yerde değerlendireceklerinin az çok farkındaydı. Ama bu Sanchez'in onu köşeye sıkıştırdığı gerçeğini değiştirmiyordu.

Acil servise vardığında burayı şaşırtıcı derecede sakın buldu. Jennifer bazı çizelgeler hazırlıyor ve farklı bölmeleri kontrol ediyordu. Heavenly onu koridorda yakalamayı başardı.

Yeni uzman hemşire, "Erken dönmüşsünüz," dedi.

"Küçük bir sorunum var, babamın ölümünden sonra halletmem gereken bazı şeyler var."

"Oh, tabii. Bu konuda endişelenmeyin. Bir kez olsun, vaka yükümüzle başa çıkmak için fazlasıyla yeterli personelimiz olduğuna düşünüyorum. Git ne yapman gerekiyorsa yap."

Bir yandan da Jennifer'ın Kathryn gibi davranıp kalması için ısrar edeceğini umuyordu. Ama kadın ona sadece destekleyici bir gülümseme gönderdi.

"Teşekkürler. Yarın görüşürüz," dedi Heavenly eşyalarını toplama bahanesiyle dolabına geri dönmekten önce. Öyle de yaptı... telefonunu geride bırakması dışında. Ne Beck ne de Seth acil serviste telefonlara hemen cevap vermesini bekliyordu. Daha sonra unuttuğunu falan söyleyebilirdi.

Bu düşünce onu irkiltti. Onlara yalan söylemekten nefret ediyordu. Olası sonuçlarını biliyordu. Kafasının arkasında Seth'in sesini duydu.

İnsanlar dürüst olmayan partnerlerle ilişki içinde olamazlar. Bu olmadan, gerçekten neyi paylaşıyoruz? Ve neden devam etmeliyiz?

Sinirleri gerilerek telefonunu dolabına koydu ve bir daha asla onlardan bir şey saklamayacağına yemin etti. Sanchez'den özür dileyecekti. Eğilecek, sıyrılacak ve gerekirse yüzünü ekşitecekti. Sonra, otuz dakika içinde bu kriz sona erecek ve Sanchez kötü bir anıdan başka bir şey olmayacaktı.

Heavenly köşedeki kahvehaneye doğru ilerlerken kendi kendine söylediklerine inanmaya çalıştı. İçeri girer girmez Tanrı'ya şükretti, Sanchez henüz gelmemişti ve burası meşguldü. Bazı evden çalışan tipler etrafta kümelenmiş, ücretsiz Wi-Fi'den yararlanıyordu. Küçük çocukları olan anneler sıraya girmiş, öğleden sonra için bir şeyler sipariş ediyorlardı. Bir grup üniversite öğrencisi bir sunum için hazırlanıyormuş gibi görünüyordu. Ve bir avuç barista, günlerinin en yoğun kısmı sona erdiği için bitkin görünüyordu.

Küçük kalabalığın içinde kendini daha güvende hissederek bir kabine kaydını ve önümüzdeki birkaç dakikayı düşünmemeye çalışarak bekledi.

Kendini Beck ve Seth'e adarsa, hayat nasıl olurdu? Hâlâ tam olarak emin değildi ama şu anda bulundukları yeri seviyordu. Onu mutlu ettiklerine göre, babası da onun için mutlu olmaz mıydı? Sonunda. Muhtemelen. Ne de olsa, onu nasıl sevdiklerini ve onunla nasıl ilgilendiklerini kendi gözleriyle hiç görmemişti.

Raine'in Liam ve Hammer'la nişanlı olduğu gibi, kendini onlarla nişanlı görebilir miydi? Evet. Aslında bunu hayal etmek zor değildi. Hatta hoşuna bile gitmişti. Hamile olma düşüncesi daha korkutucuydu... ama dehşet verici değildi. Adamlar onu doğum kontrol hapına alıştırma konusunu açtıklarında bile karışık bir tepki vermişti. Rahatlama, evet. Biraz. Ama aynı zamanda anlam veremediği bir hayal kırıklığı da hissetmişti.

"İşte vişneli turtam." Sanchez onun karşısındaki kabine kaydını, yüzü bir zamanlar gülümsemeye benzeyen bir şeye dönüşmüştü.

Ama hiç de hatırladığı gibi görünmüyordu.

Bir gözü acayip bir şekilde şişmiş ve mor çürükler içinde kalmıştı. Kaşının üstünde iki sıra dikiş vardı. Benekli renk değişimleri yanağından aşağıya ve telle kapatılmış olan çenesine doğru devam ediyordu. Burnunun üzerinde bir bandaj vardı. Dudakları hâlâ yarıktı ve

kabuk bağlamıştı. Dişlerinin yaklaşık yarısı eksikti.

Nefes nefese kaldı ve koltuğunda geriye doğru büzüldü.

Onun bileğini tuttu. "İki 'arkadaşının' bana yaptıkları karşısında şok mu oldun?"

Dürüst olmak gerekirse, evet. O korkunç gece dairesine döndükten ve eşyalarını toplamasını emrettikten sonra onları kanlar içinde görmüştü. Ev sahibinin ne kadar kötü dövüldüğünü düşünmek istememişti; kirasını onun yatağında ödemekten kurtulduğu için çok minnettardı.

Elini geri çekti ve ona sempatik bir ifade göndermeye çalıştı. "Özür dilerim. Fark etmemiştim..."

Başka ne söyleyebilirdi ki? Sanchez'e Beck ve Seth'le olan ilişkisi hakkında hiçbir şey söyleyemezdi. Kimliklerini açığa çıkarabilecek hiçbir şey söyleyemezdi, özellikle de polisi aramayı düşünüyorsa.

"Belki de yapmadın." Sanki bu olasılığı düşünüyormuş gibi başını salladı. "Ama sorun değil. Kim olduklarını biliyorum. Dr. Kenneth Beckman ve Seth Cooper. Bir cerrah ve eski bir polisin hapse girmek istemeyeceğini düşünmek lazım."

Heavenly dehşet içinde kalırken ağzı açık kaldı. Sanchez bir ya da iki cümleyle, ondan sadece alçakgönüllü bir özür dilemesini istemiş olma ihtimalini ortadan kaldırmıştı. Kan peşindeydi.

Ellerini kavuşturdu ve düşüncelerini toparlamaya çalıştı. "Seninle burada basit bir sohbet için buluşmam konusunda ısrar etmedin. Benden ne istiyorsun?"

Onun gülme şekli adamın omurgasında bir ürperti yarattı. "Bana vişneli turtta sözü vermiştin..."

Belki de ona gerçeği söylerse, artık bir yenilik olmaktan çıkacak ve fethedilen ilgisini kaybedecekti. "Artık bakire değilim."

Yüzünü kaşlarını çatarak düzeltmeyi başardı. "Bu sadece seni becerirken daha sert olabileceğim anlamına geliyor." Öne doğru eğildi. "Ve yapacağım çünkü sen bana izin vereceksin."

Başını iki yana salladı. "Hayır, yapmayacağım. Asla."

"Yani senin için hapse girmeleri umurunda değil mi?"

Elbette biliyordu ve o da bunu biliyordu. "Geçen ayın kirasını şimdi ödeyebilirim."

Mecbur kalırsa Beck ve Seth'e itiraf edecek, bunu unutmasına yardım etmeleri için onlara yalvaracaktı.

Her şey, sadece onu korudukları için sonuçlarına katlanmalarından daha iyiydi.

"Paranı istemiyorum. Amını istiyorum. Bana olan borcunu ödemeyeceksin. 'Arkadaşların' yüzümü mahvettiğinden beri hiç hareket görmüyorum ve çok azgıyım. O yüzden ayağa kalkacağız ve sen de benimle kapıdan çıkıp gideceksin. Seni eve götüreceğim, o sıkı vücudundaki önlükleri keseceğim ve seni yatağıma bağlayacağım. Sonra koca sikimi o küçücük amına o kadar çok sokup çıkaracağım ki durmam için yalvaracaksın. Ama durmayacağım. Ağlayana kadar seni sikmeye devam edeceğim. Bunu yaparken fotoğraflarını çekeceğim ve bana bunu yapan orospu çocuklarına göndereceğim." Ona soğuk bir gülümseme verdi. "Vişneli turtamı çalanların onlar olduğuna bahse girerim, artık onların olmadığını bildiklerinden emin olacağım."

"Oh, Tanrım..." Heavenly'nin sesi korkuyla titriyordu.

Sanchez'i takip ederse, o tehdidini gerçekleştirecek ve Beck ile Seth onu kurtarmaya gelecekti. Kendini kandırmıyordu. Bu kez çatışma birinin ceset torbasına konmasıyla son bulacaktı. Tanrı korusun, bu adamlar olabilirdi. Orada yaşarken Sanchez'i silah koleksiyonunu temizlerken görmüştü...

Bu durum kötüden daha kötüye gitmişti. Titreyen elini ağzına bastırdı ve panik içinde nefes almaya çalıştı.

Bir şekilde buradan çıkmalı, Sanchez polisi ararsa onun sözüne karşı onların sözünün geçerli olacağını, Beck ve Seth'i mahkûm edecek bir kanıt bulunmayacağını ummalıydı. Sonra da eğer

hastane yatağı durumu ortadan kalkarsa, iğrenç eski ev sahibinin başının üzerinde tutacak hiçbir şeyi kalmayacaktı.

Böylesine umut dolu başlayan bir gün nasıl bu kadar hızlı çökmüştü? "Taylor için sipariş verin," diye seslendi bir barista.

Heavenly göz ucuyla, kalem etekli, şık giyimli bir profesyonelin yakındaki bir masadan kalkıp tezgâha doğru koşmasını izledi. Kadın kahvesini alıp kapıya doğru yöneldiğinde, Heavenly onun elindeki kocaman, dumanı tüten fincana odaklandı.

Kalbi küt küt atarak kabinden fırladı ve kâğıt bardağı diğer kadının elinden aldı.

Sanchez onun sadece yarım adım gerisindeydi; yaklaştığını hissetti.

Titreyen parmaklarına rağmen kapağı kaldırdı, sonra döndü ve kavurucu sıcaktaki java'yı Sanchez'in yüzüne fırlattı. Kan donduran çığlığı odayı doldurdu. İnsanlar döndü. Yanındaki biri nefes nefese kaldı. Heavenly diğer müşterilerin sorduğu soruları duymak ya da cevaplamak için orada kalmadı. Kapıdan ite kaka çıktı, kahvehaneden hızla uzaklaştı ve olabildiğince hızlı bir şekilde caddeye indi.

Hastaneye ulaştığında ciğerleri yanıyordu. Başı dönüyordu. Yüce

Tanrım, bu durumdan nasıl kurtulacaktı?

Hızla acil servise girdi, dolabına yöneldi ve telefonu alıp çantasına attı. Elleri o kadar kötü titriyordu ki anahtarlarını güçlükle alabildi. Araba kullanacak durumda değildi ama Beck'in evine dönüp ne yapacağını bulması gerekiyordu. Sevdği adamların hapiste ya da mezarda olmaması için bir çözüm yolu olmalıydı.

Araba yolculuğu bulanıktı. Neyse ki trafik bu sabahkinden daha hafıftı. Yine de Beck'in mahallesine vardığında, sanki Beck ve Seth'le birlikte yaşadığı dört duvarın içinde olmak onu bir şekilde güvende tutacakmış gibi kendini eve doğru koşarken buldu. Evin neredeyse görüldüğüne şükrederek onun sokağına döndü ve köşeyi çok kısa keserek neredeyse minibüslü bir anneye çarpıyordu. Özür dilercesine el sallayarak dönüşünü tamamladı ve gözlerini sokağın sonundaki Beck'in evine dikti. Seth'in kaldırırma çıktığını görünce cipini oraya doğru sürmeden durdu ve River'in kamyonetine.

Yırtık bir tırnağı kemirerek, araç uzaklaşana kadar endişeyle bekledi. Tanrı biliyordu ki, adamın gitmiş olması onu rahatlatmalıydı. Şimdi düşünmek için zamanı vardı. Bir yanı kendini onun büyük, koruyucu kollarına atmayı, ona her şeyi anlatmayı ve yardım için yalvarmayı tercih ederdi.

Ama haftalardır onu kurtarıyorlardı. Bir kez olsun onları kurtarması gerekiyordu.

Tabelada durduklarını ve sonra başka bir yola saptıklarını görünce Heavenly cipi garaj yoluna soktu ve garajda titreyerek durdu. Dalgınca çantasını aldı ve eve girip kapıyı arkasından çarpmadan önce çantasını aldı.

Şimdi ne olacak? Bu sorunu çözmek için fazla vakti yoktu. Çantasını yere attı, madalyonunu boynundaki zincirine asarak endişelendi ve ön kapı ile arka kapı arasındaki uzun yolu adımlamaya başladı.

Sanchez'e yalnız gitmek bir seçenek değildi. Raine'i aramak da öyle. Hamile arkadaşını tehlikeye sürüklemek istememesinin yanı sıra, neşeli esmer artık adamlarından sır saklamıyordu. Hammer ve Liam onun durumunu öğrendikleri anda Beck ve Seth'in de öğrenmesini sağlayacaklardı.

Peki ya River? Ondan bekâretini almasını istediğinde kimseye söylememişti... ama işbirliği de yapmamıştı. Ayrıca, River artık Seth için çalıştığına göre, muhtemelen yeni patronuna sadık kalacaktı. Onu da listesinden çıkarmak zorundaydı.

Başka kimi tanıyordu? Dean Gorman'ı mı? Polis memuruyla birkaç kez konuşmuştu. Ama bir polisten, yasal olarak oturmaya hakkı olmayan bir daireye zorla girmesini isteyemezdi. Ayrıca,

Raine'e göre, o ve River kulüpleri ve barları birlikte dolaşıyor, birbirlerinin ekürisi olarak hizmet ediyorlardı. River'a söylememe ihtimali neydi ki... o da kız kardeşine söyleyecekti.

ya da Beck ve Seth'i bilgilendirecek olan iki adamı?

Düşünmeye devam etmek zorundaydı. Ralph Johnson, hastanedeki gönüllü nöbetleri sırasında ara sıra babasıyla birlikte oturacak kadar nazik bir veterinerdi. Ama kolayca altmış beş yaşındaydı ve sağlığı pek iyi değildi. Zaten felç geçirmiş yaşlı bir adamdan onun için yasaları çiğnemesini istemek... suç gibi görünüyordu.

Bazookas'taki müdür yardımcısı Pete'in suç işleme konusunda üstüne yoktu. Söylediğine göre, ıslahevinde bir süre yatmış. Ama bu en az on yıl önceydi. Şimdi düzgün ve dar görünüyordu. Onunla konuşmadığı gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Ve Seth'in deyimiyle o korkunç derecede aşağılayıcı "meme restoranı" bir daha adımını atmak isteyeceği son yerdi. Peki bu iyiliğin karşılığında ne isteyecekti?

Hastanede kimseye söylemeye cesaret edemedi. Beck'in kulağına giderdi. Ve başka kimi gerçekten tanıyordu ki? Los Angeles'ta tanıştığı birkaç kişinin hepsi de babasının cenazesindeydi ve her birini çoktan kovmuştu.

Pike hariç.

Pisliğin teki olduğumu düşündüğünü biliyorum ama üzgün olduğumu söylemek istedim. Bir şeye ihtiyacın olursa, buralarda olacağım.

Heavenly volta atmayı bıraktı. Pike mükemmel olabilirdi. Biraz suç işleyebilecek birine benziyordu. Zindanında Hammer'la birlikte ya da Hammer için çalışıyordu - ayrıntıları hâlâ bilmiyordu - ama kendi adamı dışında kimsenin adamı gibi görünmüyordu. Birkaç ay önce Hammer'ın doğum günü partisinde yaptığı kabalıktan sonra Seth'le aralarında ne geçtiğini bilmiyordu ama o zamandan beri Seth, Hammer'a pek yüz vermemişti. Görünüşe göre aralarında kaybedilmiş bir aşk yoktu.

Ama Pike'ın numarası onda yoktu. Nerede yaşadığına dair bir fikri de yoktu. Ve eğer onu nasıl bulacağını sorarsa, herkes nedenini bilmek isteyecekti. Son zamanlardaki pratiğine rağmen, gerçekten iyi bir yalancı değildi.

Şimdi ne olacak?

Bekle. Adresini almıştı. Babamın cenazesinde ziyaretçi defterine yazmıştı, böylece çiçekler ve Uluslararası Guillain-Barré Sendromu Vakfı'na bağışlar için herkese teşekkür notları gönderebilecekti. Beck cenazeden sonra bunu nereye saklamış olabilir?

Üst kata koştu, oda oda dolaştı ve evdeki ofisinde babasının hizmetiyle ilgili her şeyi buldu. Babasının resmi, anma programı ve kart koleksiyonu neredeyse onu düşürecek olsa da, ağlamak ya da duygusal olmak için zamanı yoktu. Kutuyu karıştırmak için kendini zorladı. En altta, ziyaretçi defterini buldu. Cenazeye çok az kişi katıldığı için doğru girişi bulması uzun sürmedi.

C. A. Pike, yazıyordu. Adresi telefonuna girerken belli belirsiz, baş harflerinin ne anlama geldiğini merak etti. GPS ona iki nokta iki millik yolu sadece yedi dakikada alacağını söylemişti.

Koşarak merdivenlerden indi, çantasını aldı ve sonra cep telefonunu alamayacağını fark etti. Seth onu bulacak ve onu ve Beck'i kurtarmak için harcadığı tüm çaba boşa gidecekti.

Paniğe kapılacak vakti olmadığından yol tarifini ezberlemek için elinden geleni yaptı, ardından uygulamayı kapattı, telefonunu kararttı ve adaya bıraktı. Umarım başarılı olur ve adamlardan biri geri gelmeden önce buraya dönerdi.

Heavenly alternatifini düşünmesine izin veremezdi.

Hoşnutsuzlukla dolup taşan Heavenly, lüks Beverly Hills mahallesinin dolambaçlı sokaklarında, Los Angeles'ın aşırı zenginlerinin milyonlarca dolarlık evlerinin önünden geçti. Sağ tarafta gideceği yeri gördüğünde, Heavenly bir anlığına görebilmek için boynunu büktü. Uzaktan bakıldığında ev, eski Hollywood tarzı bir çekiciliğe sahip, sevimli görünüyordu.

Kara kara düşünen dövmeli kötü çocuk gerçekten burada yaşıyor olabilir miydi yoksa babasının töreninde ziyaretçi defterine rastgele bir adres mi not etmişti?

Boşa kürek çekecek zamanı yoktu. Endişe midesini bulandırdı.

Yavaşça, iki katlı klasik bir İspanyol kolonisinin garaj yoluna girdi ve motoru durdurdu. Görkemli ev garip bir şekilde ev gibi görünüyordu. Yemyeşil Virginia sarmaşığı krem rengi sıva dış cepheye tırmanıyordu. Büyük pişmiş toprak saksılardan fişkırان çeşitli yemyeşil palmiye benzeri çalılar kırmızı tuğlalı bir verandayı dolduruyor ve mekâna botanik bir hava katıyordu. Bunun ötesinde, T şeklindeki tuğla bir yol karanlık, dar bir kapıya açılıyordu.

Kalbi çarpan, ağzı kuruyan Heavenly çantasını ve cesaretini topladıktan sonra yürüyüş yoluna çıktı. Yaklaştıkça, köhne bir uşağın kapıyı açacağından, küçümseyici bir kokuyla ona bakacağından ve kapıyı suratına çarpmadan önce burada Pike adında birinin yaşamadığını söyleyeceğinden daha çok endişeleniyordu.

Heavenly kapının ziline basarken nefesini tuttu ve endişeyle bekledi. Uzun saniyeler sonra kapı açıldı. Pike eşofman altı, buruşuk bir tişört ve arkası dönük bir şapka giymiş, delinmiş kaşlarını kaldırmış bir halde kapıda duruyordu. Bir elinde bir şişe bira, diğerinde bir oyun kumandası tutuyordu.

"Kayıp mı oldun, günüşiğim?"

"Vay canına. Gerçekten burada yaşıyorsun."

"Hayatımın çoğu. İsterseniz size bir tur attırabilirim ama burada olma sebebiniz bu değil, değil mi?"

"Hayır." Beck ve Seth'in, sorunu için Pike'a gittiğini öğrenirlerse çok kızacaklarına dair süregelen endişesini bastırmaya çalıştı.

Bir şeyleri gizlediğinizde, bunun tercümesi, onlara gerçekten inanıyor olsaydınız söyleyeceğinizdir.

Onları korumak için başka seçeneği olmadığını bilen Heavenly, Raine'in uyarısını susturdu ve devam etti. "Babamın cenazesinde, bir şeye ihtiyacım olursa..."

Pike'ın gözleri aniden kapısının önünde belirmesinin nedenini anlamaya çalışırken kısıldı. Tam da nerede durduğunu açıklaması için ısrar edeceğinden korktuğu anda, Pike geri çekildi ve kapıyı ardına kadar açarak onu sessizce içeri davet etti.

Heavenly eşikten adımını attı ve Pike'ı maun parkeler boyunca takip ederek uzun bir kemerden geçip büyük bir odaya girdi ve nefesini tuttu. Oda, ekru tonlarında pürüzsüz alçıdan devasa bir açık avluydu. Sütunlar ve doldurulmuş kitaplıklar, açık ikinci katı kaplayan modern ferforje korkuluklara kadar yükseliyordu. Bunun üzerinde yükselen fiçı kasetli tavan dudak uçuklatan bir hayranlık uyandırıyor. Öğleden sonra bol miktarda pencereden içeri sızan güneş ışığı tüm odayı ışıltılı bir zarafetle yıkıyordu.

O şaşkın şaşkın bakarken, Pike şimdiye kadar gördüğü en büyük düz ekran televizyonu kapattı ve oyun kumandasını uzun siyah deri kanepenin üzerine bıraktı. Odanın arka tarafına doğru yöneldiğinde Heavenly de hemen onu takip etti, devasa bir şöminenin ve aynı derecede heybetli ıslak barın yanından geçerek koyu renkli başka bir kapıdan içeri girdi.

Pike oradan, nadiren kullanılmış gibi görünen mermer ve pırıl pırıl paslanmaz çelik aletlerle dekore edilmiş çarpıcı beyaz bir mutfığa girdi.

Buzdolabını çekip açtı ve bir bira daha aldı. "İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Ben iyiyim."

"Sen bilirsin." Omuz silktilti, sonra yanından geçip muhteşem bir Fransız kapısını açtı ve ona dışarı çıkmasını işaret etti.

Adamın yanından geçerken sıkıca gülümsedi ve hem geniş hem de rahat hissettiren kırmızı tuğlalı verandaya adım attı. Güzel alanın bir tarafını acımasızca yontulmuş çalılarla dolu devasa urn şeklindeki saksılar, diğer tarafını ise yüksek mahremiyet çalıları kaplıyordu. Hemen ötesinde parıldayan mermer kenarlı bir yüzme havuzu uzanıyordu. Muhteşem bir sıva ve İspanyol çinisi ateş çukurundan sadece birkaç metre ötede, pembe ortancalardan oluşan çarpıcı bir aranjmanla süslenmiş bir masa oturuyordu.

Pike onun arkasına geçti. Ona dokunmadı, sadece büyük, bronz bir şemsiyenin altındaki sandalyelerden birine başıyla işaret etti. "Otursana."

Sinirleri gerilen Heavenly, kalın bir çuval bezi minderin üzerine uzandı ve onun karşısındaki sandalyeye oturmasını izledi.

"Peki benden ne istiyorsun?"

İlk kez, onun ani tavrından rahatsız olmamıştı. "Eski ev sahibimle bir sorunum var."

"Erkek arkadaşlarınızın neredeyse öldüresiye dövdüğü kişiyi mi diyorsunuz? Evet, bunu duymuştum."

Bu hatırlatma Sanchez'in morarmış ve hırpalanmış yüzünün kafasında dönmesine neden oldu.

"Evet."

Pike birasından uzun bir yudum aldı. "Oyuncakların o gece onun işini bitirmeliydi. Eğer bitirmiş olsalardı şimdi o pislikle bir sorunun olmazdı."

"Onu öldürmek çözüm değil."

"O zaman ne? Güzel ve Çirkin'e yalan söylemene neden olan şey ne?"

Beck ve Seth'e taktığı lakap bu muydu? "Neden onlara böyle diyorsun?"

"Bazı çevrelerde tüm kadınlar Seth'in güzel yüzüne bayılıyor. Sözde yetenekli dili de muhtemelen zarar vermiyor. Beck de sadist bir canavar; bunu herkes biliyor. Gerçi belki de onlara Beast ve Beast demeliyim çünkü Seth, Hammer'ın evinde seninle göz göze geldiğim gece bana o kadar kızmıştı ki beni tek yumrukta yere serdi."

Gözleri kocaman açılmıştı. "Aman Tanrım. Bilmiyordum. Çok üzgünüm-"

"Özür dileme, günışığım. Sen yanlış bir şey yapmadın," diye belirtti. "Ev sahibi. Senin hakkında ne biliyor? Belki yardım edebilirim."

Pike birdenbire herkesin inanmasını istediği kadar bencil ya da asık suratlı görünmemeye başladı.

Heavenly koltuğunda kıpırdandı. "Öncelikle, bu konuşmanın aramızda kalacağına dair söz vermeni istiyorum."

"Eğer kapımın önündeysen, gerçekten ne kadar pazarlık gücün var?" Hiç yok. Pike onun tek umuduydu.

"Pekâlâ. Kiralama şirketi, babamın hastane yatağını eski dairemden almalarına yardım etmem konusunda ısrar ediyor. Anlaşmanın bir parçası bu."

Pike, kadının içini ürperten karanlık gözleriyle onu kıstırdı. "Ama Güzel ve Çirkin ev sahibinin ağzını burnunu kırdığından beri iyi davranmıyor. Haksız mıyım?"

Sıkıca yutkunan Heavenly başını salladı. "Kesinlikle."

"Yani... onlara söylemiyorsun çünkü o orospu çocuğuyla seve seve yüzleşeceklerini biliyorsun." "Ve sonunda hapse girerler ya da ölürler, evet."

Pike yavaşça başını salladı. "Onları mezarlarının başında duramayacak ya da hapishanede

Bubba'nın kış orospusu olmalarına izin veremeyecek kadar çok seviyorsun. Anladım."
Her iki senaryo da Heavenly'nin kusma isteği uyandırdı. "Onun gibi bir şey."

Pike birasından uzun bir yudum daha aldı. "Peki ne yapacağımı sanıyorsun? Bak, senden hoşlanıyorum ama ev sahibinin suratını dağıtmayacağım. Senin için bir kurşunu ya da azgın bir mahkûmun sikini yeme riskini göze alamam."

Başını iki yana salladı. "Senden bunu istemiyorum. Kiralama şirketinin yatağı alması için bir zaman ayarlarsam, onları dairede karşılayacağını ve... bilmiyorum, içeri girmeleri için kilidi açacağını umuyorum." Durakladı ve kaşlarını kırıştırdı. "Kilit açmayı biliyorsun, değil mi?"

"Benim hakkımdaki düşüncelerin gurur verici, günüşiği," diye alaycı bir tavır takındı. "Ve hayır. Kilit açmayı bilmiyorum."

Heavenly yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Soruyu bir hakaret olarak sormadım."

"Biliyorum. Ve ben işe yaramaz değilim." Sırıttı. "Lanet kapıyı tekmeleyebilirim." "Bu yapacağın anlamına mı geliyor?"

"O kadar hızlı değil." Pike eliyle onu durdurdu. "B ve E'yi taahhüt etmemi istiyorsun. Bunda benim çıkarım ne?"

Pike'a onu bu riski almaya ikna edecek ne önerebilirdi? Aklına tek bir şey geliyordu. Midesi ekşidi. "Eğer sorduğun buysa, seninle yatmayacağım."

"Ben değilim."

Kadın rahat bir nefes aldı. "O zaman ne istiyorsun?"

"Yardım. Bir kadınla."

Muhtemelen Beck'in Vegas'taki kahvaltıda bahsettiği gizemli kadındı. "Biriyle görüştüğünü duydum."

"Ortak arkadaşlarımızın büyük, belalı Domlar olması gerekiyordu ama onlar bir avuç dedikoducu tavuk."

Heavenly, Raine gibi bir ilişki uzmanı olmasa da, verebileceği her türlü tavsiyeyi memnuniyetle verirdi. "Sana nasıl yardımcı olabilirim?"

"Senden onu River'ın erkek düşkünü bir pislik olduğuna ikna etmeni istemeyeceğim. Ondan hoşlandığını biliyorum ve o senin en iyi arkadaşının kardeşi. Yani eğer sadece..." Durakladı ve bulutsuz gökyüzüne baktı. "Kahretsin, birinin -tatlı ve güvenilir başka bir kadının- ona, bana izin verirse ona iyi davranacağımı söylemesini istiyorum."

Eğer beraberlerse, bu gizemli kadının bunu zaten bilmesi gerekmez miydi? Belli ki Pike onunla ciddiymiş... Her neyse. Eğer tek istediği birisinin onun için iyi şeyler söylemesiye, bunu yapabiliirdi.

Ama merakını bir türlü yenemiyordu. "Neden öyle olmadığını düşünsün ki?"

"Hadi, günüşiği." Pike homurdandı. "Ben geçinmesi en kolay insan değilim. Sen bile bana lanet olası bir vebalı gibi bakıyorsun." Sesi yumuşadı. "Korkutucu görünebilirim. Gerçekten de iki X kromozomu olan insanlara karşı en iyi davranışımı sergilemeye çalışıyorum ama... bazen ağızımdan kaçıyor ve koca ağzımı açıyorum."

Hammer'ın partisi sırasında ona şehvetle bakmak gibi mi? Yine de bugün onu hiç süzmemiş ya da ona asılmamıştı.

"Tamam. Onu aramamı ya da başka bir şey yapmamı ister misin?" "İkinizi tanıştırmak isterim."

"İyi ama neden ben? Neden Raine ya da..." Heavenly'nin başka kimi tanıdığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Gerçekten bana söyletecek misin? Tamam. Sen gerçeksın. Özel birisin. Onun gibi." Birden kaşlarını çatı. "Ve sakın bu konuda tek kelime etmeye kalkma."

Kime söyleyeceğini sanıyordu, River'a mı? Dean'e mi? Beck ve Seth'e mi? "Sen söylemezsen

ben de söylemem." "Tamam."

Pike'ın bu kadar çabuk kabul etmesi, adamın durumunun kötü olduğunu gösteriyordu.

"Güzel. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum." Heavenly'nin merak ettiği şey, bu kadını görmektir.

Pike'ın huysuz kalbine dokunmayı başardı. Ama en önemlisi, hastane yatağıyla ilgili bu sorunun bitmesine ihtiyacı vardı.

"Bana ne zaman ihtiyacın var?"

"Yatağı düzeltmeme yardım edecek misin?"

"Oğullarınızın hapisanede toplu tecavüze uğramasını önlerken mi? Evet. Bana ne zaman ve nerede olduğunu söyle."

"Saat konusunda sizi bilgilendiririm." Heavenly adresi not etmeden önce bir kalem ve bir kâğıt parçası çıkardı. Kâğıdı Pike'a uzattığında Pike'ın kaşları havaya kalktı. "Figueroa ve MLK'nın yakınında mı?"

Heavenly başını salladı.

"Kahretsin, günüşiğim." Adamın ona attığı bakış sempati doluydu. "Şehrin o kısmı şaka değil. Kurtulduğuna sevindim."

Pike kesinlikle bir bilmeceydi. Cenaze evinde olduğu gibi ona bir kez daha yardımsever yönünü göstermişti.

"Beck ve Seth olmasaydı..." Heavenly sözünü bitirmedi. Aksi takdirde şu anda nerede olacağını düşünmek bile istemiyordu.

Pike sanki onun tedirginliğini hissetmiş gibi ona güven verici bir gülümseme gönderdi. "Onları çok kızdırıyorum ama iyiler. Emin olduğum bir şey var: Seni güvende ve mutlu tutacaklar ya da bunu denerken ölecekler."

"Kaçınmaya çalıştığım şey ölüm kısmı." İç çekti.

Pike başını salladı. "Aynen. Eğer bugünkü küçük buluşmamızı öğrenirlerse, beşinci maddeyi savunacağım."

Sonumun ev sahibiniz gibi olmasını ya da bir ayağımın çukurda kalmasını istemiyorum."

Eğer öğrenirlerse ne yapacaklarını düşünmek istemiyordu. Onu gerçekten terk ederler miydi? "Elbette."

Cebinden telefonunu çıkardı. "Senin numaran ne? Sana mesaj atarım. Kiralama şirketiyle bir zaman ayarladığında bana geri dönersin."

"Ben... Cep telefonumu Beck'in evinde bıraktım ama işte numaram." Heavenly ezberden okudu.

"Bilerek mi?" Kız cevap olarak kıvrandığında, adam yine o delinmiş kaşını kaldırdı. "Anladım. Muhtemelen telefonunu takip eden bir özel dedektifle bağlantın var."

"Evet."

"Buna dikkat etsen iyi olur. Muhtemelen aletini kışına bir hedef arama cihazı yerleştirmek için kullanacaktır... eğer henüz yapmadıysa."

Heavenly yüzünün alev aldığını hissetti. Bunu bir yanıtla onurlandırmayacaktı. Ayrıca, bunun onun alay etme şekli olduğu hissine kapıldı. "Artık gitmeliyim. Bana yardım ettiğin için tekrar teşekkür ederim. Minnettarım."

Ayağa kalktılar ve Pike avlu kapısına yönelmeden önce birasını masadan aldı. "Sadece anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getir ve kızımı, onu güvende ve mutlu tutacak tek kişinin ben olduğuma ikna et ya da bunu denerken öl, tamam mı?"

"Elimden geleni yapacağım."

CHAPTER FIFTEEN

SETH DİZÜSTÜ BİLGİSAYARININ BAŞINA GEÇMİŞ, RIVER'IN O SIRADA ÇEKTIĞİ GÜVENLİK KAMERASI GÖRÜNTÜLERİNE BAKIYORDU.

Dirseğinin dibinde duran telefonu çaldı. Heavenly'den haber almayı umarak aşağıya baktı.

Beck'in adı ekranda belirdi. "Selam,
Doktor. N'aber?"

"Heavenly nerede?" Sesi tedirgin geliyordu.

Seth daha dik oturdu. "Hastanede değil mi?"

"Hayır. Ameliyattan çıktıktan sonra onu görmek için acil servise gittim. Jennifer bir şeyle ilgilenmek için ayrıldığını ama ne olduğunu bilmediğini söyledi. Telefonunu aradım. Cevap vermedi."

Panik yapmamaya çalıştı. "Bekle. Kontrol edeyim."

Çünkü vardiyanın ortasında ikisine de tek kelime etmeden neden gittiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Parmağını sokarak, telefonunu takip etmek için uygulamayı başlattı. Yeterince emindi, evdeydi.

"Duş falan aldığını düşünmüyorsun, değil mi?"

"On beş dakikadır deniyorum." "Belki de
uyumak için telefonunu sessize
almıştır?" "Uyumak için işi bırakmak
onun yapacağı bir şey değil."

Doğru. Seth'in endişesi arttı. Telefonu daha sıkı kavradı ve Heavenly'nin kolyesini takip etmek için uygulamayı başlattı. Eğer o da evdeyse...

Ama değildi. Telefonundan en az birkaç mil uzaktaydı. Uygulama bozuk olabilir diye yeniledi. Hayır. Noktasal konum onu kesinlikle Beck'e ait olmayan bir yerleşim bölgesinin ortasında gösteriyordu.

"Beverly Hills'de kimi tanıyorsun?"

"Hiç kimse. O da kimseyi tanımıyor. Orada mı?"

"Buna göre, evet. Bekle biraz." Seth o günkü konumlarının tam listesini almak için düğmeye bastı. Ev, işe gidip gelme, hastane, hepsi normal. Ama...

"Yaklaşık bir saat önce acil servisin köşesindeki kahvehaneye gitmek üzere hastaneden ayrıldı. Özel bir kahve içmeye ya da biriyle buluşmaya gittiğini söyledi mi?"

"Bütün gün onunla konuşmadım. Ama oraya hiç gitmiyor, sadece kendi biriminde kahve içiyor. Neler oluyor böyle? Ters giden bir şeyler var."

Beck haklıydı. Seth yerini tespit etti. Taşınmamıştı. Adresi bulmak için yakınlaştırdı, sonra tarayıcısını açtı ve emlak kayıtlarını araştırdı. Karşısına çıkan bilgiler onu şok etti. "Lanet olsun."

"Ne oldu? Sorun ne?" Beck'in sesi Şimdi en az onun kadar paniklemişti.

"Neden Pike'in evine gitsin ki?"

"Pike mı? O orospu çocuğunu sevmiyor bile." "Ben de sevmiyorum," diye mırıldandı Seth. "Ama o orada."

Ve aklına sadece iki neden geliyordu - ikisi de çirkindi.

Beck şaşkın bir nefes verdi. "Ne oluyor lan?"

"Herhangi bir şiddet geçmişi var mı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır. Eğer bir avcı olsaydı, Hammer onun Shadows'ta DM olmasına asla izin vermezdi. Ama o saksocu, amı ve nabızı olan her şeye aletini sokar."

"Ve kızımızda gözü olduğunu zaten biliyoruz." Belki de Pike onu bir tuzağa çekmişti. Şubat ayında o pisliği yakalamasının karşılığını ödemek için mi? Seth masasına bir yumruk indirdi, ofisinde kafese kapatılmış gibi hissediyordu. "River dışarıda ve arabam yok."

"Ben zaten otoparktayım. On dakika içinde orada olurum."

Saniyeler sonra Seth, Beck'in arabasının çizgiyi geçerken çıkardığı bip sesini, ardından motorun devrini, sonra da lastiklerin gıcirtısını duydu. "Neden Pike'in evinde olduğunu hayal bile edemiyorum. Onun kendisini becermesine izin vermezdi."

En azından gönüllü olarak değil.

"Hayır. Hammer'ın partisinde onu nasıl yere serdiğinden sonra, ölmek istemediği sürece ona dokunmazdı."

Ama birinin kan davası için ne kadar ileri gidebileceğini çok iyi biliyordu. "Eğer bir hatırlatmaya ihtiyacı varsa, bunu tekrar yapmakta bir sakınca görmüyorum."

"En azından sorularımızı yanıtlayacak kadar uzun süre bilincinin yerinde olması gerekmez mi?"

Muhtemelen ve bu da Seth'i kızdırdı. "Diğer tek senaryo, bir şeylerin peşinde olduğu ve bizim bilmemizi istemediği." Onları temelli terk etmeye mi çalışıyordu? Seth'in midesi alt üst oldu. "Daha hızlı sür."

"Az önce kırmızı ışıktı geçtim. İnanın bana, acele ediyorum." Küfretti ve sonra sustu. Seth onun endişesini hissedebiliyordu. "Kendimi toparlamak için gerçekten çok çabalıyorum."

"Ben de."

Lanet olsun, öyle ya da böyle Heavenly'nin kalbini kıracağını tahmin etmeliydi. Bu işler onun için hep böyle sonuçlanmıyor muydu?

Beck, "Belki de telefonu kapatıp Pike'ı aramalıyım," diye önerdi.

"Hayır. Ona haber vermek istemiyorum. Bence oraya gidelim ve ona sürpriz yapalım."

Seth bilgisayarını kapattı. River'a sonra mesaj atacaktı. Sonra eşyalarını topladı ve hızla aşağı indi. "Ne kadar uzaktasın?"

"Ben üç dışarıdayım."

Telefonunu kulağına dayayarak gün ışığına çıktı ve sokağa baktı. "Eğer yavaşlarsanız, ben de atlarım."

Beck homurdandı. Şu anda o da pek konuşmak istemiyordu.

Bitmek bilmeyen birkaç dakika sonra Beck çığlık atarak köşeden döndü. Üstü açık araba Seth'in kapıyı açıp içine atlayabileceği kadar yavaşlayınca Seth telefonu kapattı.

Kıçı daha koltuğa değmeden cerrah gaza bastı. "Nereye gidiyorum ben?"

Seth kolyesini tekrar aradı. Hâlâ hareket yoktu. O da yönünü bulmaya başladı. Beck yorum yapmadan yönergeleri takip etti. Söyleyecek başka ne vardı ki? Daha fazla bilgi edinene kadar ikisi de kendi kişisel "ya olursa" cehennemlerinde kaybolmuşlardı. Seth en kötüsünü düşünmek istemiyordu. Bunu görmüş, yaşamıştı. Bunu tekrar yaşayamazdı...

Bir ışıktı dırdular. Trafık yoğunlaşıyordu. Sabırsızlık onu zorluyordu. Ya ona yardım etmek için Pike'a zamanında varamazlarsa? Ya...

Kahretsin, her şeyini sıkı bağlamak zorundaydı. Dağılırsa kimseye faydası olmazdı.

Sonunda ışık yeşile döndü. Beck gaza bastı. "Konumunu tekrar kontrol et."

İyi fikir. Ona yaklaşıyorlardı, belki iki dakika uzaklıktaydılar.

Başını sallayarak konumunu iki kez kontrol etmek için düğmeye bastı. "Kahretsin, hareket ediyor." Nefesini tutarak kızın yolunu kontrol etti ve az önce ziyaret ettiği mahalleden çıkışını izledi. Uygulamaya göre yirmi üç dakikadır oradaydı.

Korkunç bir şey olacak kadar uzun.

"Şu anda aynı caddede, bizden ancak çeyrek mil ileride. Yetişmemiz lazım." "Evet, yetişmeliyiz."

Ancak trafiğin yoğun olduğu saatler başladığından trafik neredeyse tampon tampona ilerliyordu. Cerrahın arabaların arasına sıkışması mümkün değildi. Seth motosikletini evinde bırakmamış olmayı çok isterdi. Ve onu yaya olarak da geçemezdi, çünkü trafikte bile onu geçebilirdi.

"Tanrıya şükür Los Angeles'ta kimse yürümüyor," diye mırıldandı Beck, sonra üstü açık arabasının sağ tarafını kaldırıma çekti. Yolda ilerlerken sol tarafı bisiklet yolunda kaldı.

İnsanlar korna çaldı. Cerrah onları tersledi ve yoluna devam etti.

Seth hayranlıkla, "Sen çılgın bir orospu çocuğusun," dedi. "Daha iyi bir fikrin var mı?"

"Hayır." Kapının koluna tutundu. "Şuradaki koltukta kırımın büzüşmesine aldırmayın yeter."

"Nasıl sürüleceğini biliyorum, göt herif. Açabilirsin."

"Bir kontrol manyağı diğerine böyle dedi," diye mırıldandı Seth. Bu kadar gergin olmasaydı gülebilirdi bile.

Kızın yerini tekrar kontrol ettiğinde, neredeyse Heavenly'nin kırımında olduklarını fark etti. Ama onu yalnız mı bulacaklardı... yoksa Pike kaburgalarına bir silah dayayıp onu tecavüz edip öldürebilmek için ıssız bir yere gitmeye mi zorlayacaktı?

"Yaklaştık mı?" Beck sordu.

"Evet. Geri dön. Elli metreden az ileride olmalı." Beck'in üstü açık bir arabada olmasına şükretti çünkü Seth emniyet kemerini çıkarıp ayağa kalktı ve daha iyi bir görüş açısı elde etmek için çerçeveye tutundu.

"Onu gördün mü?"

Birden fazla şeritten oluşan trafiği taradı. Bu şehirde bu kadar çok yol varken nasıl oluyordu da her zaman arabalarla dolu olabiliyordu? Toplu taşıma eksikliği, geri kafalı herifler. New York bu işin nasıl yapıldığını biliyordu...

Sonunda cipini fark etti çünkü Empire Gold plakası Kaliforniya'nın beyaz denizi içinde göze çarpıyordu. "İki şerit solda, üç araba yukarıda. Oraya git."

"Bu nasıl..." Beck iç çekti. "Yalnız mı?" "Bunu söyleyemem."

"Umarım

öyledir."

Hadi canım.

"Kenara çekilmeden ve onu kaybetmeden önce otur yerine, gözüpek."

Seth ters ters baktı. "Oh, çünkü senin kaldırım gösterin tamamen yasaldı."

"Hey," diye bağırdı Beck. "Onu yakaladık, değil mi?"

"Neredeyse. Kırımını iki şeritten geçir."

"Deniyorum." Cerrah başka bir arabanın önüne geçti ve sol tarafındaki boş bir cebe sıkışmayı

başardı. "Onu şimdi görüyorum."

"Kahrolası güneş. Beni kör ediyor. Arabada kimin olduğunu anlayamıyorum."

Tam yollarının üzerindeki kamyon sağ şeride geçmek istedi. Beck ona işaret etti ve yer değiştirdiler.

Şimdi Heavenly'nin bir araba gerisindeydiler.

Beck önündeki araca korna çaldı, o da ona müstehcen bir parmak hareketi yaptı ve bir sonraki yeşil ışıktaki sola döndü.

Şimdi doğrudan Heavenly'nin tamponunun

üzerindeydiler. "Görünüşe göre yalnız." Seth rahat bir nefes aldı.

En azından ölüm ya da kaçırılma ihtimalini eleyebilirdi... ama bu, kadının açıklaması gereken bir sürü şey olmadığı anlamına gelmiyordu. Avuçları kaşınmaya başladı.

Bir sonraki ışıktaki, Beck'in alt bölgesine girişten hemen önce durduklarında, dikiz aynasına baktı. Seth onun peşinde olduklarını fark ettiği anı gördü. Dondu kaldı ve ışık yeşile döndüğünde, gaz pedalına basmadan önce arkalarındaki insanların korna çalması gerekti.

Bir an için kızın kaçmaya çalışıp çalışmayacağını merak etti. Ama o hepsine bir iyilik yaptı - özellikle de kışına- ve iyi bir kız gibi mahallelerine dönerek doğruca Beck'in evine gitti.

Arabayı garaj yoluna çekti ve Beck gıcırdayarak yanında durduğu sırada arabadan indi. "Açıklayabilirim."

Seth arabanın kapısıyla uğraşmadı. Arabadan atladı ve Beck'in hemen arkasında olduğunu hissederek ona doğru hışımla yürüdü. "Tarihin en kırmızı kışına sahip olmanla sonuçlanmayacak bir şekilde değil."

Beck, "O zaten biliyor, dostum," diye hatırlattı.

Hırlayarak cerraha döndü, sonra Heavenly'nin elindeki anahtarları kaptı, parmaklarını dirseğine doladı ve onu kapıya doğru çekti. "İçeri gir."

Beck garaj kapısını kapatmak için düğmeye bastı. "Şimdi."

Eve doğru ilerlerken parmakları titriyordu. Kapıyı arkasından kapattıklarında sıçradı ve döndü. "Beni mi takip ediyordun?"

"Buna geri döneceğiz. Şu anda soruları biz soruyoruz meleğim." Seth başını eğdi. "Pike'ın yerinde ne yapıyordun?"

"Orada olduğumu nereden biliyordun?"

"Yani bizi kandırmak için telefonunu bilerek burada bıraktığına göre neden senin evde olduğunu düşünerek bizi kandırmadın?" Seth fikrini kanıtlamak için cihazı çevirdi. Telefon mutfaktan çaldı. Başparmağını sertçe bastırarak sesi kesti ve onu bakışlarıyla kısırdı. Tekrar sessizlik çöktü. "Sanırım cipimde bir takip cihazı olduğunu hesaba katmadın." Bugün kullanmadığından değil... "Yani yine yalan söyleyecek ve bize telefonunu 'unuttuğunu' mu söyleyeceksin, tıpkı babanın son laboratuvar faturası gibi?"

"Bu aynı şey değil. O faturayı gerçekten unuttum."

Seth onun tuzağına düştüğü için sevinemiyordu. "Ama telefonu gerçekten unutmadın, değil mi?"

Heavenly yutkundu, çantasını kanepenin üzerine koyarak zaman kazandı ve aralarına mesafe koymak için yan tarafa geçti. "Sen sakinleşene kadar bu tartışmanın bir anlamı yok. Pike ve ben az önce özel kalacağına söz verdiğim bir konuşma yaptık. Tüm söyleyebileceğim bu. Şimdi ödevime başlayacağım."

Merdivenlere doğru çılgınca bir hamle yaptığında Beck bir eliyle onun kolunu yakaladı. Diğer elini saçlarına doladı ve onu geri çekti. "O kadar hızlı değil, küçük kız. Olabileceğimiz kadar sakiniz."

Şimdi çıkmak istiyor musun?"

"Dışarı mı?"

Bu sözler Beck'in canını acıtmış gibi görünüyordu ama yine de söyledi. "Eğer bir ayağını kapıdan dışarı atarsan

Wisconsin'de size verdiğimiz yazılı sözü hemen şimdi yerine getirin."

Dehşete düşmüş görünüyordu. "Uçak bileti ya da para istemiyorum. Şimdi gitmek istemiyorum. Ben sadece..." "Ne? Kalmak istiyorsan, neden Pike'ta olduğunu tam olarak açıklasan iyi edersin... yoksa tüm o karışıklıklar

Bu hafta çok keyif aldığınız şey en kötü kabusunuz olacak."

Dudağını ısırdı, hem gözyaşlarıyla hem de panikle savaşıyor gibiydi, sonra bakışlarını Seth'e doğru çevirdi. Bir an için bile olsa onun kendisini kurtaracağını mı düşünmüştü? Seth ona yaklaşip sert bir bakış fırlatarak onu bu düşünceden kurtardı.

Sonra onun etrafında dönüp onu inceledi.

"Ne yapıyorsun?" Sesi titriyordu. Ayaklarını sürüyerek uzaklaşmaya çalıştı. "Seni incitti mi?"

"Hayır. Pike bana dokunmadı," diye ısrar etti. "Gerçekten, sadece konuştuk."

"Perşembe öğleden sonra yirmi üç dakika boyunca?" "Beni takip *edip* zaman mı tuttun?" Ellerini kalçalarının üzerine koydu.

Onlarla tartışacağını mı sanıyordu? *Kötü hamle, meleğim.*

Gözleri kısıldı. "Güvenliğim konusunda endişelenmeni anlıyorum. Dünya tehlikeli bir yer olabilir. Ama bu sana beni takip etme hakkını vermez-"

"Konuyu değiştirme," diye hırladı Beck. "Sana lanet olası bir soru sorduk. Cevap ver. Telefonunuzu kasten evde bıraktıktan sonra neden Pike'ın evindeydiniz? Konuşacak neyiniz olabilir ki?"

Heavenly yutkundu... ve Seth onun yalan söylemeye karar verdiği anı gördü. Kalbine saplanmış bir bıçak gibiydi ama bekledi - ona kendini asması için yeterli ipi verdi.

"Kız arkadaşı için benden yardım istedi."

Bu ne lan?

Seth Beck'e döndü. Cerrah da bu bahaneyi beklemiyordu. Yaratıcılığı için ona puan verebilirdi ama bu onu kurtarmayacaktı.

"Ona yardım etmeni nasıl istedi?" İpeksi sorusu, onun saçmalıklarına inanmadığına dair ilk ipucu olmalıydı.

"Onunla konuşmamı, onu gerçekten iyi bir adam olduğuna ikna etmemi ve-"

"Ciddi misin lan sen? Pike seni aradı -bu arada, numaranı nereden bulmuş- ve dedi ki, 'Hey, buraya gel çünkü biz çok iyi arkadaşız'" -Beck homurdandı- "seni kız arkadaşıma yalan söylemeye ikna edebileyim diye mi?"

O aval aval bakıp bir sonraki saçmalık cümlesini kurmaya çalışırken, Seth hışımla adaya gitti ve telefonunu karıştırdı. "On iki dakika önce Pike'tan bir mesaj almış."

"Ne yazıyor?" Beck birinin, tercihen Pike'ın kafasını koparmaya hazır görünüyordu.

"İşte numaram. Bana ihtiyacın olduğunda ara."

Beck'in saçındaki eli sıkılaştı. "Sana ihtiyacı olduğunu söylemiştin. Neden senin ona ihtiyacın olduğunu düşünsün ki?"

Onların bakışlarına doğrudan karşılık verdi. "Niyetlerimin hiçbirisi olumsuz ya da aldatıcı değil. Aslında, sizi incitmemek için elimden geleni yaptım. Bundan daha fazlasını söyleyemem."

Kadının sözleri Seth'in beynine çarptığında öfkeden deliye döndü. Kendi kendine ona kadar saymasını ve kendine gelmesini söyledi ama şu anda içindeki hiçbir şey akıl ya da mantık istemiyordu. Pike'ın kanını ve onun dürüstlüğünü istiyordu, tercihen bu sırayla.

Cebindeki telefonu çaldı.

Beklenmedik ses üzerine Göksel sıçradı.

Seth cevap vermedi; hiçbir şey onun ve Beck'in gerçeği onların ağzından öğrenmesinden daha önemli değildi.

Kızım. O olmadan, hiçbir gelecekleri yoktu.

Ona bunu hatırlatamadan lanet olası cihaz tekrar çaldı. Bir lanetle cihazı çekip çıkardı ve ekrana baktı. River.

Cevap vermek için cihazı bıçakladı. "Bu ölüm kalım meselesi olsa iyi olur."

"Özür dilerim. İşinizi bölmekten nefret ediyorum. Lütfen bana detay vermeyin. Ama bu adam az önce gitti. Sanki başka bir zamandan gelmiş gibi konuşuyordu. Hem ürkütücü hem de çok ısrarcıydı. İğrençlik ölçerim tavan yaptı, o yüzden bilmen gerektiğini düşündüm."

"Potansiyel müşteri mi?"

"Hayır. Seni tanıyormuş gibi davrandı. Arkadaşın Gideon'a -buradan alıntı yapıyorum- şu mesajı vermeni söyledi: 'Senin için geliyorlar. Vegas'ta o fahişeye yaptıklarını piknik gibi gösterecekler.' Bunun ne anlama geldiği hakkında bir fikrin var mı?"

Seth kaşlarını çattı. *Gloria mı?* "Hayır. Bu adam adını bıraktı mı?"

"Reddetti. İsim yok, numara yok, adres yok. Ama onda doğru olmayan bir şeyler vardı. Aslında, onda doğru olmayan çok şey vardı."

"O zaman muhtemelen manyağın tekidir. Gideon adında kimseyi tanımıyorum, bu yüzden adama onu ve diğerlerini birilerinin bulduğunu kesinlikle söyleyemem."

"Ne?" Beck havladı, Heavenly'yi bıraktı ve telefonu kapı. "Ver onu bana. Ver şu lanet telefonu bana."

Seth kaşlarını çattı ve cihazı uzattı. "Kıçına ne girdi?"

Beck onu görmezden geldi ve telefonu kulağına dayadı. "Bana bu herifin tam olarak neye benzediğini ve ne söylediğini anlat."

River'in cevabını duyamadı ama kıdemsiz özel dedektif saçmaladıkça Beck'in beti benzi attı. El yordamıyla bir sandalye aradı, dizlerinin bağı çözülmüş gibiydi. "Tanrım. Kahretsin... Çık oradan. Hemen şimdi."

"Kırk beş dakika daha açık olmamız gerekiyor ve-" "Yaşamak mı istiyorsun? Çık dışarı."

Beck'in ses tonu Seth'in ödünü patlattı. "Neler oluyor dostum?"

Heavenly bile yaklaştı ve nazik parmaklarını onun üzerine koydu.

"Beck?"

Hiçbir şey Seth'i, Beck'in onun elini itip sonra da vahşi gözlerle ona dönmesi kadar şaşırtmamıştı. "Onu buradan çıkar. Onu güvenli bir yere götürün. Herhangi bir yere."

"Dude-"

"Konuşacak zaman yok. Paraya, birkaç şeye, pasaportuma ihtiyacım var..." Telefonu Seth'e geri verdi ve merdivenlere doğru koştu. "Beni bir daha ne zaman görürsün bilmiyorum. Ona iyi bak."

Seth'in neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yoktu ama böyle bir şey olamazdı. Bunu düzeltecekti.

"River, ne diyorsa yap. Dışarı çık ve kız kardeşinin evine git. Onları bela olabileceği konusunda uyar."

Geliyorum. Ve takip edilmediğinizden emin olun. Sizinle irtibata geçeceğiz." Diğer adamın cevabını beklemeden telefonu kapattı ve Heavenly'yi bakışlarıyla kısırdı. "Beni takip edin."

Yanımdan ayrılma."

Sonra silahını omzundaki kılıftan çıkardı ve cerrahı merdivenlerden yukarı doğru takip etti, arkasında onun yumuşak ayak seslerini duydu.

Yatak odasında Beck'i bavuluna çılgınca bir şeyler tıktırırken buldu. Doktoru kolundan yakaladı. "Dur. Bana neler olduğunu anlat."

Beck ona öyle ciddi bir bakış fırlattı ki Seth'in kanı dondu. "Onlar benim biyolojik ailem."

Acımasızlar. Daha önce de öldürdüler." Sonra Heavenly'ye dik dik baktı. "Onu hemen buradan çıkarın."

Seth omzunu sıktı, Beck'in kolunu geçici olarak işe yaramaz hale getirmek için tam doğru noktaya baskı uyguladı. "Onlarla birlikte yüzleşebiliriz. Yılların deneyimine sahibim ve sen de cephaneliğimi gördün. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle-"

"İkinizin iyi olduğunu bilmek için." Beck onu omuz silkti ve sağlam koluyla bavulunun kapağını kapattı. "Bu insanlar senin boyunu çok aşıyor Kaptan Amerika. Eğer benimle kalırsan, ölürsün. Ve Heavenly'ye yapacakları şey çok daha kötü olur. Git!"

"Hayır. Bana neden senin için geldiklerini söyle... Gideon."

Beni nasıl buldular?

Beck bilmiyordu -tıpkı River'ın iletlediği mesajın bir tehdit mi yoksa uyarı mı olduğunu bilmediği gibi- ama birkaç ay önce Gloria'yı kimin ve neden dövdüğü gibi bazı gizemler birden o kadar da şaşırtıcı olmaktan çıkmıştı.

Onu arıyorlardı.

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Yirmi lanet yıl önce gitmişti. Özgür olduğunu sanmıştı. On yıldan fazla bir süredir o puştları bir kez bile düşünmemişti. Dokunulmaz olduğuna inanmıştı.

Yanılmıştı. Ve Tanrı biliyordu ki ona zarar verebilecek güçleri vardı. Seth'e doğru döndü. "Bana bir daha asla o lanet ismi söyleme." "Tamam, sakın ol."

"Anlamıyorsunuz. İnsanlar ölecek."

"Ben buradayken olmaz. Güvenli bir eve ihtiyacın var, değil mi?"

"Evet, bir süre içinde olabilirim." Haftalar, hatta belki aylar.

"Güzel. Aklımda bir tane var. Heavenly ve ben seninle gelip seni izleyeceğiz."

"Hayır!" Beck yumruklarını sıktı. "Anlamıyorsunuz. Bu insanlar kendi başlarına bir kanun."

Seth homurdandı. "Ben kanun *adamıyım*. İnsanları alaşağı edebilirim. Bizi güvende tutabileceğime de eminim. Bana güvenmek zorundasınız."

"Biliyorum." Beck bakışlarını korkmuş ama sakın görünen Heavenly'ye çevirdi. Müdahale etmeyecek ya da paniklemeyecek kadar akıllıydı. Ve her şeye rağmen hâlâ adının ima ettiğİ kadar masum görünüyordu. Onu yakalamak, kendine doğru bastırmak için can atıyordu - belki bu son seferiydi. Ama onu riske atamazdı çünkü geçmişinin onun hak ettiğİ geleceğİ elinden aldığı bir dünyada yaşama düşüncesine katlanamıyordu. "Kızımıza göz kulak olacağına, onu ikimize yetecek kadar seveceğine ve ona birlikte planladığımız mutlu hayatı vereceğine güveniyorum."

"Cehennem gibi." Seth öfkeyle içini çekti. "Kendini koruyacak kadar donanımlı değilsin." "Neler yapabileceğimi bilmiyorsun."

"Silahın var mı?" Yoktu.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Heavenly'nin iki koruyucuyla bir koruyucuya göre daha güvende olduğ u gerçeğini de düşündünüz mü?"

"Tehlike beni takip edecek. Eminim tonlarca kötü adamı alt etmişsinizdir ama ailemle savaşmak için lanet olası bir orduya ihtiyacımız olacak."

"Bunu yapabilecek ateş gücüne sahip olduğumu biliyorsun. Onlardan kaç tane olabilir ki?" Beck sadece başını salladı.

"Kahretsin, beni dinle. Kaynaklarımız var."

"Anlamıyorsun. Bu piçlerin bir tonunu haklasanız bile, her zaman daha fazlası olacaktır. Ve siz ikiniz sürekli omuzlarınızın üzerinden bakan sıfır hayata sahip olacaksınız."

Bu delilikle tek başına başa çıkmak zorundaydı. Sevdiği insanları hayatta tutabilmesinin tek yolu buydu.

"Ne demek istediğini anlıyorum." Seth başını salladı ve Beck iri adamın kendisiyle dalga geçtiği izlenimine kapıldı. "Peki şuna ne dersin? Artık burada kalamayız, değil mi?" Beck'in başını sallaması üzerine Seth devam etti. "Geçici olarak güvenli bir yer bulalım. Biraz zaman, biraz malzeme ve umarım biraz da açıklık kazanırız. Neyle karşı karşıya olduğumuzu tam olarak öğrendikten sonra uzun vadeli bir strateji belirleyebiliriz."

Planlara bakılırsa, Seth'in planı kendisininkinden daha mantıklıydı; arabasına atlayıp kim bilir nereye gitmekten ibaretti. "Aklında neresi vardı?"

"Liam'ı arayayım. Görünüşe göre senin de Gloria'yı araman gerekiyor." "Evet. Siktir. Hemen şimdi."

"Öyle yap. Heavenly"-Seth ona döndü-"kendine bir çanta hazırla. Temel ihtiyaçlar için. Umarım geri kalan eşyalarımız için daha sonra geri gelebiliriz. Ben zaten bir kaçış çantası hazırladım, Liam'ı arayacağım." Saatine bir göz attı. "Beş dakikadan kısa bir süre içinde buradan çıkmamız gerekiyor."

Seth telefonunu eline aldığı anda çaldı. Telefona baktı. "Şeytanın sözü." Yüzünü buruşturan bir gülümsemeyle parmağını ekranda kaydırды. "Liam..."

Beck'i rahatlatmak için Heavenly itiraz etmedi. Hemen giysilerini ve tuvalet malzemelerini toplamaya başladı. Odadan çıktığında özel dedektif onu takip etti. Pike'la ne işler çevirdiği konusunda spekülasyon yapamazdı. Bir arama yapmak ve Gloria'nın hayatını mahvetmek zorundaydı.

Çantasını hazırladıktan sonra yatağın kenarına uzandı ve elini saçlarında gezdirerek cihazı kulağına dayadı. Üçüncü zil sesinde telefonu açtı.

"Ken! İşe gitmek için hazırlanıyordum ve seni düşünüyordum. Boşanmamız yarın kesinleşiyor ve -"

"Beni buldular," diye araya girdi. "Sen ve Buddy'nin hemen oradan çıkmanız gerekiyor." Sesinde sevinçten eser kalmamıştı. "Emin misin?"

Titreyerek sorduğu soru onu neredeyse öldürüyordu. "Evet. Bunu sana yapmaktan nefret ediyorum ama güvende değilsin. Ben güvendeyim.

Ocak ayında seni dövenlerin onlar olduğundan neredeyse eminim, yani ciddi olduklarını biliyorsun. Los Angeles'tan ayrılıyorum ve beni bulmak için sana tekrar zarar vermeyeceklerine güvenmiyorum."

"Peki ya Seth ve Heavenly?"

Tanrım, ne yapacağını bilmiyordu. Onları terk etmeyi aklına bile getiremiyordu, belki de sonsuza dek.

Seth odaya geri döndü ve Heavenly'yi önüne kattı. Babasının resmini ve törenin konuk defterini göğsüne bastırdı.

Büyük PI telefonunu cebine koydu, dolaptan bir çanta aldı ve kızlarının ayaklarının dibine bıraktı. "Liam bizi arayıp kulübeyi teklif etti. Biz konuşurken River geldi. Onları yakaladı. Bizi oraya kadar takip edecekler ve altımızı izlemek için bize daha fazla göz verecekler."

Bu haber Beck'e biraz umut verdi. "Tamam Gloria. Büyük Ayı'ya gidin. Sonraki adımlarımızı belirleyene kadar herkes için yer var." Ve günlerce eski karısının gözlerini devirmesine neden olacak kink ekipmanı. "Yola çıktığımızda sana adresi mesaj atarım."

Biraz itişip kakışma duydu, sonra Buddy ona cevap verdi. "Neler olduğunu biliyorum Ken. Onu güvende tutacağım. Hemen buradan çıkacağız."

Gloria sırrını saklamadığı için bir kez olsun minnettar olmuştu. "Takip edilmediğinden emin ol.

Ve teŖekkürler, dostum."

Heavenly çantasının fermuarını çekerken hat kesildi. Seth ona yarı otomatik silahı uzattı. "Bunu elinin altında tut ve kızımızın yanında kal. Oyuncakları toplamam gerekiyor."

Beck onun BDSM tipini kastetmediğini biliyordu. Başını salladı ve çantaları aldı, sonra Heavenly'ye döndü. "Hadi gidelim."

Başını salladı, berrak mavi gözleri dün gece ona gösterdiği aynı kararlılıkla doluydu, ona sözsüz bir şekilde ona yardım etmeye kararlı olduğunu söylüyordu... ve bu karmaşa her şeyi değiştirse bile kararından pişman olmadığını söylüyordu.

Aşağı inerken Beck bütün panjurları kapatacak kadar durdu. Termostatı açtı ve dikkat gerektiren başka bir şey var mı diye etrafına bakındı. Tek gördüğü Heavenly'ydi.

"Üzgünüm, küçük kız." Başka ne söyleyeceğini bilmiyordu.

Kollarını ona doladı ve kendini ona doğru bastırarak ağzını onunkinin üzerine koydu. "Ben değilim. Ve Seth haklı. Bununla birlikte yüzleşeceğiz." Onu sıkıca kavradı. "Olan biten her şeyi anlamıyorum ama anlatabildiğin zaman bana anlatacağına güveniyorum, tıpkı Seth'in bizi güvende tutacağına güvendiğim gibi. Bana ne zaman ve nasıl ihtiyacın olursa ben buradayım."

Onu göğsüne bastırdı ve yüzünü boynuna gömdü. Şimdi dağılmanın sırası değildi. Seth onu ve bavullarını sağ salım arabaya götürmesi için ona güveniyordu. Ama onu hissetmeye, ona sarılmaya, nefesini içine çekmeye ihtiyacı vardı.

"Seni seviyorum." Bu sözleri pek sık söylemezdi, çünkü o da karşılık vermezdi ve anlamadığı bir nedenden ötürü bu sözlerin onu rahatsız ettiğini hissedirdi. Ama şimdi ona nasıl hissettiğini söyleme fırsatının kaçmasına izin veremezdi.

Bu onun sonuncusu olabilir.

Gözlerinde yaşlar birikti. Yüzünü adamın omzuna gömdü ve sessiz, acılı bir an boyunca ona sarıldı. Sonra başını kaldırdı ve ona baktı. Yüz ifadesini sevgi doldurmuştu. Neden o lanet kelimeleri söylemedi ki?

"Cipi açın." Seth iki kolunun altında birden fazla silah çantası ve her iki yumruğunda cephane kutuları taşıyarak merdivenlerden indi. "Daha fazla yolculuk yapmam gerekecek."

Heavenly'nin gözleri büyüdü. "Düşündüğüm şey bu mu-

" "Evet." Beck başını salladı. "Bırak onu yapsın."

Özel dedektife büyük, yeni ve biraz da korkutucu biriymiş gibi baktı. "Tamam... Yardım edebilir miyim?" "Yükle meleşim. Ben dönene kadar garaj kapısını açma."

Birlikte her şeyi aracın içine doldurdular. Seth üst kata dört kez daha çıktı ve her seferinde kolları şişerek geri döndü. Sonunda sürücü koltuğunun arkasına yerleşti ve onlara başıyla onay verdi. "El bombalarını bile getirdim. Biz iyiyiz."

"El bombaları mı?" Heavenly arka koltuktan gözlerini kocaman açarak sordu.

"Ve fırlatıcı." Seth geri geri giderken dikiz aynasından ona baktı ve başını salladı.

Beck ona döndü. "Onlar bir gereklilik, Heavenly. İşler kritikleşmeden önce daha iyi bir plan bulabileceğimizi umuyorum ama bulamazsak... savaşıyor olacağız."

CHAPTER SIXTEEN

LIAM'IN EVİNİN GEÇİCİ GÜVENLİĞİNE DOĞRU TRAFİK KARMAŞASI İÇİNDE DOĞUYA DOĞRU İLERLERKEN Seth yolcu koltuğundaki Beck'e endişeli bir bakış attı. Cerrah pencereden dışarı bakıyor, hiçbir şey görmüyormuş gibi görünüyordu. Evden ayrıldığından beri neredeyse tek kelime etmemişti. Yüzündeki dalgın ifade düşüncelerinin derin ve karanlık olduğunu gösteriyordu.

Seth araya girmekten nefret ediyordu ama tecrübelerine göre işler kötüye gittiğinde çok hızlı oluyordu. "Kulübeye varmadan önce birkaç saatimiz var." En azından GPS'e göre. "Neyle karşı karşıya olduğumuzu bilmem için beni bilgilendirmek ister misin?"

Beck perili gözlerle ona döndü ve başını salladı. "Hayır."

Seth ortamı yumuşatmaya çalıştı. "Tamam, *istemek* yanlış bir kelime olabilir."

"Bakın, hazırlık yapmaya çalıştığınızı biliyorum ama size tam olarak ne kadar ateş gücü getireceklerini söyleyemem, sadece tepeden tırnağa silahlı geleceklerini ve sert ve kirli savaşmalarını beklemeniz gerektiğini söyleyebilirim. Kim olduklarını ve ne istediklerini biliyor musunuz?" Beck omuz silkti. "Geçmişimden etkilenebilecek herkese açıklayacağım ama o kabuğu sadece bir kez koparabilirim."

"Yeterince adil." Seth bunu sevmeyebilirdi ama saygı duyuyordu. Heavenly'nin de saygı duyduğunu umuyordu.

Dikiz aynasından ona baktı. Pike'a neden gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bunu bir nebze olsun unutmamıştı. Hâlâ cevaplar istiyordu. Kahretsin, şu anda nerede durduklarını bile bilmiyordu. Ama sadece yüzüne bakarak bildiği bir şey vardı. Beck için çok endişeleniyordu... çünkü onu seviyordu.

Cerrahı rahatlatması için onu sessizce uyarmasına gerek yoktu. Emniyet kemerini çıkardı ve konsolun üzerinden Beck'in kucağına doğru sürünerek kollarını onun boynuna doladı. Doktor anında onu vücuduna bastırdı, yüzünü saçlarına gömdü ve nefesini içine çekti. Tanrı'ya şükür Beck kapanmıyor ya da kendini kapatmıyordu.

En çok ihtiyaç duyduğu iki insanın birbirini teselli ettiğini görmek Seth'i sakinleştirdi. Bir daha ölüm kalım savaşına gireceğini hiç düşünmemişti. Ama şimdi tereddüt etmiyordu. Tanrı'nın izniyle, onlar onun geleceği, ailesi olacaktı. Onlar buna değerdi.

Boktan trafikle mücadele etmek ya da dağ yollarından geçmek için iki elini direksiyonda tutmak zorunda kalmadığında, sessiz bir teşekkürle Heavenly'yi okşadı ya da Beck'i güven verici bir şekilde omzundan alkışladı.

San Bernardino'nun dış mahallelerinde Beck, Heavenly'yi diğer kalçasına kaydırды, şakağına bir öpücük kondurdu ve cebinden telefonunu çıkardı. İki arama yaptı; biri hastane yöneticisini arayıp kişisel bir acil durumu olduğunu ve ne zaman döneceğinden emin olmadığını söyledi, diğeri de

Bridget Lewis'i arayıp aynı şeyi Heavenly için söyledi. Beck onların sorularını da Seth'inkileri savuşturduğu gibi ustalıkla geçiştirdi.

Ondan sonra, sadece arka planda klasik rock alan uydu radyosu odadaki sessizliği doldurdu.

Araç. Seth şükretmeye çalıştı - Los Angeles'tan takip edilmeden çıkmışlardı. İçgüduları Beck'in ailesinin, her kimlerse, izlerini bulmalarının biraz zaman alacağını söylüyordu.

Yine de, Liam'a miras kalan büyük ama rahat kulübenin önüne geldiklerinde içinde bir aciliyet duygusu vardı. Sevdği insanları güvenli bir şekilde içeri almak için sabırsızlanıyordu. Beck'in gerçekten bir savunma planı yapmasını sağlayacak ayrıntıları anlatması için tüm ekibin gelmesini beklemesi gerekecekti. Ama şimdi elinden geldiğince strateji geliştirecekti.

Evet, buraya daha önce de gelmişti ama şimdi buraya güvenlik düşüncesiyle bakıyordu. Devasa kütük kabin yapı, bir dağın yamacına, şimdi baharla birlikte yeni filizlenen sık ağaçların ortasına inşa edilmişti. İzole edilmişti, bu da onların en kötü kâbusu ya da kurtuluş için en iyi şansları olabilirdi. Ön kapı kalın ve sağlamdı -bu bir artı- ama kulübe, tahkimat değil konfor ve güzellik düşünülerek inşa edilmişti. Büyük ön pencereler ve çok sayıda balkon kesin zayıflıklardı. Ama River, Hammer, Liam ve Buddy geldiklerinde, tüm giriş noktalarını kapatacak kadar dikkatli gözleri olmalıydı.

Tesisin kıdemli bakıcıları Adam ve Ngair onları geniş ön verandada gülümseyerek karşıladı. Çift onlara tek ve geniş bir misafir odasını gösterdi. Seth, Liam'ın onlara özel talimatlar verdiğini düşündü. Yine de ona, Hammer'a ve Raine'e hizmet ettikten sonra Adam ve karısı muhtemelen uyku düzenlerine şaşırmamışlardı.

Bavullarını yerleştirdikten ve tazelandikten sonra üçlü alt kata indi. Ngair söğüş etler, dayanıklı peynirler, ev yapımı ekmek ve diğer ikramlardan oluşan bir ziyafet hazırlarken Adam arka plana karıştı. Seth'in pek iştahı yoktu ama diğerlerini kahvaltı köşesine doğru kışkırttı.

"Gücünüzü korumalısınız," diye işaret etti.

Heavenly yemek yiyormuş gibi yaptı. Beck zahmet bile etmedi. Sadece kapıyı izlemeye devam etti.

Seth yutabildiği kadarını yuttu. Bitirdiğinde, önünden büyük motorlu bir şeyin geçtiğini duydu ve dışarı bakmak için oturma odasına koştu. Büyük siyah bir kamyon. River şoför mahallinden dışarı çıktı. Seth'i şaşırtan bir şekilde Dean Gorman da yolcu kapısından çıktı. Her ikisi de eleştirel bakışlarla kulübeyi taradı ve daha önce yaptığı değerlendirmeleri yaptı.

Seth kapıyı ardına kadar açtı. "İçeri gelin. Mutfakta atıştırmalık bir şeyler var."

"Teşekkürler." River başını salladı. "Açlıktan ölüyorum. Liam, Raine ve Hammer sadece birkaç dakika arkamızdalar."

"Mükemmel." Herkes ne kadar çabuk gelirse, bu gösteriyi o kadar çabuk başlatabilirlerdi. Özellikle İrlandalı dostuyla konuşmak istiyordu. Seth psikik saçmalıklara pek inanmazdı ama o bile Liam'ın altıncı hissinin annesinin son ziyaretinden beri güçlü, neredeyse esrarengiz olduğunu kabul etmek zorundaydı. Bryn'in kendisi de bir gezgin olduğu için bu şaşırtıcı değildi.

Birden Beck hemen arkasındaydı, elini River'a doğru uzatmıştı. "Geldiğin için teşekkürler. Bunun senin sorunun olmadığını biliyorum ve bunu senin savaşın haline getirmemeye çalışacağım."

"Ama öyle." Raine'in kardeşi sırtıttı. "İyi bir kavgayı severim ve insanların arkadaşlarıma bulaşmasından nefret ederim."

Gerginliğe rağmen Seth güldü.

Dean elinde çantasıyla kapıdan içeri girdiğinde o da katıldı. "O pisliğe Neandertal derdim ama korkarım aynı kumaştan kesilmişiz."

"Sana katılıyorum," diye itiraf etti Seth. "Gözlerimi kamaştırıyorsun dostum." Muhtemelen alabilecekleri tüm takviyelere ihtiyaçları olacaktı.

"Burada olmaktan mutluyum." Bakışlarını diğer adamların başlarının üzerinden geçirip odanın diğer ucuna fırlattı. "Merhaba, Heavenly. İyi misin?"

Seth arkasını döndüğünde onun diğerlerine cesur bir gülümseme takındığını gördü. "Peki. Siz
ikiniz benim

"Sana bir tabak yapmak için?"

Kendi sandviçlerini hazırlamayı kabul ettikten sonra Beck devreye girdi ve LAPD memuruna yaklaştı. "Bunu yapmak zorunda değilsiniz. İşler karışabilir ve yasadışı olabilir."

Dean omuz silkti. "Eğer inandığın şey için savaşmazsan hiçbir şeyin değeri olmaz. Hikâyeni bilmiyorum ama iyi bir adam olduğunu biliyorum. Eğer biri seni ve senin gibileri öldürmeye çalışıyorsa durdurulmalı. Silah kullanmakta çok iyiyimdir ve SWAT deneyimim var... yüksek mevkilerdeki bazı arkadaşlarımdan bahsetmiyorum bile."

Beck onun elini sıktı, gerçekten minnettar görünüyordu. "Bunu takdir ediyorum dostum. Tahmin ettiğinden çok daha fazla."

"Daha sonra bana tek kuyruk tekniğini öğreterek borcunu ödeyebilirsin." Dean göz kırptı, sonra mutfağa doğru yürüdü.

Seth Beck'in yanında durdu. "Bu iyi bir şey." "Evet. Kimseyi öldürtmezsem tabii."

Hepsinin sağ salim kurtulması için dua ediyordu ama korkunç gerçek şuydu ki, eğer savaş Beck'in beklediği kadar şiddetli olursa, bazıları bu dağdan bir çam kutusunun içinde ayrılabilirdi.

Bu ayıltıcı düşünceyle, River'ın Heavenly'ye kardeşçe sarıldığını görmek için döndü. Çok sessiz ve gergindi ama en yakın arkadaşının kardeşine gülümsemeyi başardı.

Çocuklar sandviçlerini hazırladılar. Onlar yemeklerini yerken Raine ve adamları geldi. Heavenly masayı terk etti, yemeği tamamen unuttu ve arkadaşına sarılmak için koştu. İki kadın birbirlerine sıkıca sarıldı.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim, ama endişeliyim..." Heavenly bir avucunu Raine'in şişen karnının üzerine koydu.

Esmer kadın gülümsedi ve Heavenly'nin elini kendi eliyle kapattı. "Eğer Bill'den kurtulabiliyorsam, bu her neyse ondan da kurtulabilirim. Ayrıca Beck birden fazla sıkışmışlıktan kurtulmama yardım etti. O olmasaydı bugün olduğum yerde olamazdım."

Liam konuşmaya eğildi. "Sevgilimin bizimle, bizsiz olduğundan çok daha güvende olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Ve yaramazlık yapamaz."

"Kesinlikle," diye onayladı Hammer, sonra Heavenly'ye döndü. "Nasılsın?"

"İyi. Endişelendiğim ben değilim..." Mutfakta tek başına duran ve büyük pencerelerden dışarı bakan Beck'e endişeli bir bakış fırlattı.

"Hey, dostum." Seth elini Hammer'a uzattı. "Onu teselli etmeye çalıştım. Onu daha iyi tanıyorsun. Sen yakınsın. Belki ona ulaşabilirsin?"

"Elbette." Hammer omzunu çırttı ve Beck'in gittiği yöne doğru yola koyuldu.

Liam Seth'e bir gülümseme verdi. Bugünlerde her zamanki gibi İrlandalı arkadaşı onun aklından geçenleri okuyabiliyor gibiydi. "O kadar uzun zaman geçmediğini biliyorum ama Beck seni kardeşi gibi seviyor. O da senin için endişeleniyor." Heavenly'ye odaklandı. "Ve sen, küçüğüm."

"Hepimiz başarabilecek miyiz?" diye sordu Liam'a.

"Buna cevap veremem. Kararlar henüz alınmadı. Gelecek henüz yazılmadı. Ama bu kim ya da her neyse, nefretlerini hissediyorum. Bu bir"-Liam başını salladı, kelimeyi bulmaya çalışıyordu -"Açıklayamadığım bir doğruluk. Ödümü koparıyor. Ama hazırlıklıyız."

"Aynen öyle. Beni takip edin." Seth ona cipinin arkasında getirdiği ve yatak odalarındaki dolaba sakladığı silahları gösterdi.

"Gerçekten çok yardımcı oldu. Ama benimle gelin. Bir sürprizim var..." Liam'ın gülümsemesi Seth'e bunun iyi olacağını söylüyordu.

Ana kata ulaştıklarında Liam, River ve Dean'e takip etmelerini işaret etti, sonra onları alt kata,

mağara gibi evin altına, şarap mahzeninin yanından, sahte bir duvardan geçirdi ve kilitli bir

Oda.

Liam kapıyı açtığında Seth'in çenesi düştü. "Vay canına! Bir sürü AR-15 var ve eyaletin yarısını yok etmeye yetecek kadar cephanen var. Benden saklıyormuşsun."

"Bu ekipman Afganistan'da sahip olduğumuzdan daha iyi." River gözleri kamaşmış görünüyordu. "Oh, oynamak için sabırsızlanıyorum. Bu arada, Dean ve ben arkadaşlarımızı da getirdik-Smith & Wesson, Glock, Beretta, SIG Sauer, Ruger, Heckler & Koch..."

Seth yüzünde soğuk bir gülümseme hissetti. Eğer bir savaş çıkarsa, kesinlikle iyi silahlanmış olacaktı. Kimse ailesini ondan alamazdı. Seth bunun olmasına izin vermeden önce ölene kadar savaşırdı.

Dean sadece sırıttı. "Bunların bazılarının yasadışı olmasının yanı sıra, vay be." Seth Liam'a döndü. "Sen hiç silah kullanan biri olmadın."

Liam omuz silkti. "Burası bana miras kaldığında bu yığın buradaydı. Buraya yaptığım son gezilerden birinde şarap mahzenini karıştırırken keşfettim. İşe yarayacağını tahmin ettiğim için burayı boşaltmadım."

Şu anda tüm silahlar kâğıt ağırlığı kadar ölümcüldü ama Seth her ihtimale karşı daha da büyük bir zulaya sahip olduğu için çok memnundu.

Adam kapıdan içeri girdi ve kibarca boğazını temizledi. "Son misafirleriniz de geldi."

"Teşekkür ederim," dedi Liam, sonra durup yaşlı adamın omzunu okşadı. "Her şey için." Bekçi başını salladı, belli ki memnun olmuştu, sonra herkesi yukarı çıkardı.

Aile odasına çıktıklarında Buddy ve Beck selamlaşmak için birbirlerinin sırtını sıvazlıyorlardı. Heavenly, Gloria'yı Raine'le tanıştıyordu ve Beck'in eski sevgilisinin anne modunda olduğu, genç kadınları hem sevdiği hem de teselli ettiği açıktı.

Sonra Beck eski sevgilisine döndü ve Seth'e daha rahat nefes almış gibi göründü.

Gloria parlak bir gülümseme takındı ve aceleyle ona doğru ilerledi, sonra kollarını ona doladı. "Ken, her şey yoluna girecek. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Hayır. Gerçekten bilmiyorum. Ama sen ve Buddy'nin burada, sağ salim olmanıza çok sevindim." Yanağına bir öpücük kondurdu.

"Biz iyiyiz. Üçünüzün de buraya sağ salim gelmesine sevindim." Gloria'nın kaşları endişeyle çatıldı. "Kaşlarını çatma. Hey, eğer kendini daha iyi hissedeceksen, bu piçlerle nasıl başa çıkacağımızı düşünürken birkaç tur strip poker oynayabiliriz."

Seth kadının Beck'in zihinsel yükünü hafifletmeye ve havadaki yoğun gerilimi biraz neşeye kırmaya çalıştığını biliyordu.

Ama Beck sadece başını salladı. "Ne bok yiyeceğim ben?"

"Endişelenmeyi bırak. Burada küçük bir ordunuz var. Ben dahil herkes seninle birlikte bu pisliklerle savaşmaya hazır."

"Biliyorum ve alçakgönüllüyüm. Ama kalamam. Herkesin hayatını tehlikeye atıyor olabilirim."

"Kimse bizi gelmeye zorlamadı ama sizinle birlikte savaşmak istiyoruz. Çünkü sizi seviyoruz." Odanın diğer ucunda Raine, Liam, River ve Hammer ile derin bir sohbete dalmış olan Heavenly'ye baktı. "Özellikle de senin kız. Sizi en son birlikte gördüğümünden beri ne yaptınız bilmiyorum ama şu anda size bakışı, sanki siz onun yıldızları, ayı ve güneşiymişsiniz gibi... Kesinlikle aşık."

"Çok fazla seks yaptık," diye açık açık itiraf etti Beck.

Gloria gülünce Seth araya girdi. "Ona güven vermek ve dünyadan küçük bir kesit göstermek için elimizden geleni yaptık. Ama evet, çok seks yaptık."

"İşe yaradı." Kadın göz kırptı. "Eminim sen de ona çok özen ve dikkat göstermişsindir. Kızları tanıdığımı söylediğimde bana inanın. Amından tutulup gezdirilecek türden biri değil."

Beck gözlerini kapattı. "Öyle değil. Ama yine de bizi sevdiğini hiç söylemedi."

"Ona zaman ver. Babası öldü, ne oldu? Üç haftadan az bir süre önce. Ama şekerim, Heavenly seni -ikinizi de- tüm kalbiyle sevmeseydi burada herkesle birlikte kendini de riske atmazdı. Bu konuda sana söz veriyorum."

Cerrah başını salladı, onun sözlerini çok ihtiyaç duyduğu oksijen gibi içine çekiyor gibiydi. Seth onun gergin olduğunu hissetti ve sırtını sıvazlayarak onu sakinleştirdi. "Sanırım o haklı, dostum." Ngair e herkesi büyük yemek odasına götürmeden önce akşam yemeğini duyurdu. Bakışları ağır duvar apliklerinden devasa maun masanın üzerindeki boynuzdan avizelere kayarken Gloria, "Tanrım," diye mırıldandı. "Bu şeyin üzerine bir ayı yatırsan yine de iki ayı için yer kalır."

"Sakin ol, bebeğim. Buralarda hiç ayı yok." Buddy gruba baktı. "Öyle değil mi?"

"Evet, doğru." River güldü. "Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse, dostum."

Herkes oturacak bir yer bulduğunda kahkahalar gerginliği bir nebze olsun azalttı. Çok geçmeden çorba kâseleri elden ele dolaşmaya, ev yapımı ktır ekmekler kapışılmaya ve salatalar tabaklara kaşıklanmaya başlandı. Soğuk bira, şarap ve su sürahileri herkesin ılık çalmasını sağladı. Ardından Ngair e çırpılmış patatesleri, seradan geldiğine şüphe olmayan taze buharda pişmiş sebzeleri ve büyük boy bir tencere içinde dumanı tüten geyik eti yahnisini getirdi. Tatlı olarak sadece Dean ve River ev yapımı muhallebi ile kalın elmalı tartları yedi.

Yemek çok az konuşmayla sona erdiğinde Beck ayağa kalktı. Herkes beklentiyle döndü. "Hepinize geldiğiniz için teşekkür ederim, hiçbir soru sormadım. Size borçluyum. Beni büyük odaya kadar takip ederseniz,

Neler olduğunu, hayatlarınızı neden alt üst ettiğimi ve bunun ne kadar kötü olabileceğini açıklayacağım."

Beck kalbi hızla çarparak, midesi çalkalanarak şöminenin yanındaki aşırı doldurulmuş sandalyeye yerleşti. Onun için her şeyi ifade eden insanlar etrafında toplanmış, kasvetli yüzlerle bekliyorlardı. Gloria ona cesaret verici bir gülümseme gönderdi. Sinirlerini yuttu. Daha kötüsü olursa diye onlara bir açıklama borçluydu.

"Bu saçmalığın geri kalanının bir anlam ifade etmesi için en baştan başlamam gerekecek." Beck boğazına düğümlenen korku ve suçluluk duygusunu bastırarak derin bir nefes aldı ve yirmi yıl önce gömüdüğü geçmişini çıkarmaya başladı. "Arizona'da, Nevada eyalet sınırının hemen ötesindeki küçük bir kasabada doğdum. Belki Messiah City'yi duymuşsunuzdur?"

"Siktir," diye mırıldandı Hammer nefesinin altında.

Buddy dehşet içinde inledi.

Dean başını salladı. "O dindar ucubelerden biri miydin? Bunu hayal bile edemiyorum."

"Bazılarınız onları tanıyor. Bilmeyenler için, Mesih Şehri kendilerine Seçilmişler diyen çok eşli bir gruptur. Seçtikleri Mesih'in dini öğretilerini ve katı kurallarını takip ederler. Her şeyi o belirler; ne giyeceğinizi, ne öğretileneceğinizi, ne yiyeceğinizi, ne düşüneceğinizi ve özellikle de kiminle evleneceğinizi.

"Annem kuzeyde benzer bir dini toplulukta büyümüştü. Babası onunla onların kraliyet versiyonu arasında bir evlilik ayarlamış. On dört yaşındaki kızına karşılık bir arsa ve biraz nakit para."

Odanın içinde şok sesleri yankılandı.

Beck başını salladı. "Onun için çok üzülme. Esther bu evliliği istedi. Kimsenin ikinci karısı olmayı reddetti ama bekleyen Mesih'le evlenince turnayı gözünden vurdu. Birkaç ay sonra kayınpederi öldüğünde, tam da istediği gibi baş kahpe oldu. Esther babam için mükemmel bir eşi; acımasız, çıkarıcı, başkaları üzerindeki ahlaki üstünlüğünden emin. Ve inancını bir beyzbol sopası gibi kullanırdı.

"Düğünlerinden dokuz ay sonra, yüceltilmiş yeni Mesih'in ilk oğlu olarak dünyaya geldim. Bana Gideon adını verdiler. Babam mabedini inşa ederken, annem iki erkek çocuk daha doğurdu, Yediya ve Zekeriya - bu sırayla. Mesih Şehri'ne daha fazla mürit yerleşmeye başladı ve babam sürüsünü büyütmek ve gücünü pekiştirmek için daha fazla eş aldı."

"Kaç kişi?" Heavenly sesi titreyerek sordu.

"Sonunda yaklaşık otuz. Annem onları kabul etti, ama o kızları - onlara kadın bile diyemiyorum - ve babama doğurdıkları çocukları - iki yüzden fazla - Tanrı'nın gözünde hem daha değersiz hem de tamamen önemsiz olarak gördü. Gücü elinde tutmak için onları birbirlerine ve Messiah Şehri'nin diğer sakinlerine karşı acımasızca kullandı. Bu beni hasta etti. Ben bile kurtulamadım. İlk başlarda onu sorgulamaya başladım. Pazar günleri duyduğumuz hoşgörü ve yardımseverlik neredeydi? Bu küstahlık bana kayışla elli kırbaç kazandırdı. İnatçılığımı ve dik başlılığımı yeneceğine yemin ediyordu."

Gloria onun elini sıkarken, "Şanslıyız ki çok kötü bir şekilde başarısız oldu," diye araya girdi.

Beck gülümsemeden edemedi. "Öyle yaptı ve ben de onun dayaklarına alıştım. On yaşıma geldiğimde meydan okumamı artırdım. Her sabah kardeşlerimle birlikte Şeytan'ı kınamak için dua etmemiz konusunda ısrar ederdi. Bir gün ona döndüm ve neden kendisini kınamamı istediğini sordum."

Oda şok kahkahalarla inledi.

"İşte tanıdığımız ve sevdiğimiz ukala." Hammer onun omzuna vurdu.

Beck alaycı bir tavırla omuz silkti. "Sanırım o gün sopayla özel bir dayak yedim. Her neyse. Bu pek de ilk değildi. Ama ondan sonra bana sırtını döndü ve dikkatini küçük kardeşlerimin üzerine yoğunlaştırdı. Onu sorgulayacak kadar büyük değillerdi ama bozmak için de çok genç değillerdi."

Beck önündeki sehpanın üzerinde duran su bardağına uzanırken oda sessizleşti. Ellerinin ne kadar kötü titrediğini kimsenin fark etmemesini umuyordu.

"Sonra ne oldu?" Seth sessizce sordu.

Beck onun varlığına minnettardı ve gücünü ondan alıyordu. Açıklama bundan sonra daha da zorlaşacaktı... "Beklenen Mesih olarak herkes benden babamın yerini almamı ve Cennetteki Baba onu görkemli öbür dünyaya çağırdığında sürüsüne rehberlik etmemi bekliyordu. Bu yüzden doğduğum andan itibaren insanlar bana saygı duydu, hatta önümde eğildi. Ben halkımızın kurtarıcısı, Seçilmişler'in bir sonraki her şeye gücü yeten lideriydim." Beck gözlerini devirdi. "Jedediah bana çok içerledi. Sadece veliaht ben değildim, aynı zamanda babamın öğretisini gereken şevkle benimsememiştim. Annem gibi ortanca kardeşim de beni 'tahtımı' hak etmeyecek kadar eksik buldu."

"Ve sen de kış delisi olduğu için babanın izinden gitmek istemedin öyle mi?" Hammer sordu.

"Aslında bunu daha sonra fark ettim. Anlamalısınız, o kadar eş ve çocukla aslında babamı çok fazla görmedim. Ama çok erken yaşlardan itibaren Messiah Şehri'nde bir şeylerin çarpık olduğunu biliyordum. Zamanla bunun ne kadar hastalıklı ve yanlış olduğunu anlayacaktım ama... çocukken annemin dayakları ve Jedediah'nın kıskançlığı benim tüm dünyamdı."

"Şimdi annen mi yoksa Jedediah mı seni almaya geliyor?" Seth sordu.

"Muhtemelen Jed, ama Esther'in de bu işin içinde olduğunu garanti ederim. River beni uyarmak için ofisinize gelen adamın sarı saçlı olduğunu söyledi - annemizin genetik bir hediyesi. Bu Zacharias olmalı, çünkü biz çocukken Jed ve ben neredeyse ikiz sayılırdık. Her neyse, Vegas'ta izlendiğimi hissettiğimde beni gören kişinin Zach olduğuna eminim. Jed olmadığı kesin, yoksa burada olmazdım. O tehlikeli biri."

"Ne istiyor?" Heavenly'nin yumuşak yüzünü hüznün ve endişe kapladı.

"O benim ölmemi istiyor, küçük kız. Hayatta olduğum sürece onun gücü için bir tehdidim."

Titreyen ağzını solgun bir eliyle kapattı, gözleri irileşmişti. Beck onu korkutmaktan nefret ediyordu.

Suyundan bir yudum daha aldı. "Mesih Şehri'nin kuralları çok katıydı. En küçük bir ihlalin cezası bile hızlı ve sertti. Ailesi dışında erkeklerin evli olmayan bir kızla konuşmasına bile izin verilmezdi. Evli bir kızla konuşabilirlerdi ama sadece kocası varsa. Ve eğer karınız olmayan bir kıza dokunursanız, kesinlikle dövülür ve sürülürdünüz. Bazıları öldürülür ve çöle atılırdı. Tabii ki çoğu erkek evlenecek yaşa geldiğinde -ya da savaşıacak kadar büyüdüğünde- sürgüne gönderilirdi. Büyükler için daha az rekabet." "O sapıklar babamın kışını öptüler ve çocuk gelinlerden istediklerini seçtiler."

"Kaç yaşında?" Heavenly şaşkın bir ifadeyle sordu.

"Adet gören her kız 'kadın' olarak kabul edilirdi." Raine dehşete düşmüş görünüyordu. "Ben on yaşında regl oldum."

"Ve on bir yaşında bir bebeğiniz olurdu."

Heavenly'nin yumuşak soluğu, odaya yayılan kolektif tiksinti homurtularına karıştı.

Neredeyse hiç fark etmemişlerdi. Beck'in odaklanabildiği tek şey, itirafların en kötüsünün henüz gelmemiş olmasıydı.

Gözleri yaşaran Gloria'ya hızlı bir bakış fırlattı. Ona Mesih Şehri'ndeki hayatının özet bir versiyonunu anlatmış olsa da, Gloria en can sıkıcı detayları öğrenmek üzereydi.

Zihinsel neşterini kavrayan Beck gözlerini kapadı ve yaralı ruhunu derinlemesine kesti. "On altı yaşına geldiğimde, Tanrı'nın gözünde evlenecek yaşa gelmişim, bu yüzden o sırada on üç yaşında olan Blessing'le evlenmek için babamdan izin istedim. Gizlice konuşuyorduk. Hatta bir gün ailesinin çamaşırlarını kuruması için asarken onu cesurca öpmüştüm. Özel ve nazik biriydi. Onu sevdiğimi söyleyemem, ama her on ayda bir çiftleşsinler diye kendisinden dört kat büyük biriyle evlendirilmesi düşüncesini hazmedemiyordum. Onu bu kaderden kurtarmak istedim.

"Babam reddettiğinde yıkılmış ve kızmıştım. Ama her zamanki gibi Mesih cazibesini konuşturdu. Tanrı'nın benim için daha büyük planları olduğunu ve Blessing'in benim statümdeki bir adam için uygun bir eş olmadığını söyledi.

"Onun değersiz olduğunu kabul etmediğimde, babam kilise maskesini yırtıp attı ve bana vaaz verdi. 'Hiçbir Mesih, nefsinin günahlarına yenik düşecek kadar ayartılarak kör edilmemelidir,'" diye taklit etti Beck. "Onu memnun etmeyi kadınlardan daha çok istemem gerektiğini söylüyordu. Ona göre kadınlar sadece Tanrı'nın cinsel rahatlık ve üreme araçlarıydı, erkeğin tohumunu ektiği bahçeydi. Kesinlikle duygusal yatırıma ya da sadakate layık değillerdi. Bir erkeğin görevi, Tanrı'nın sözünün tüm topraklara yayılabilmesi için güçlü spermlerini birden fazla eşle yaymaktı."

"Kadınlara bundan daha fazla saygı duyan müşterilerim var." Gloria ürperdi.

"Ertesi gün, kırılgan ruhumu kurtarma ve bir sonraki gerçek Mesih olabilmem için yolumdan ayartmayı kaldırma kisvesi altında, babam Blessing'i yeni ruhani eşi olarak alacağını açıkladı. O otuz bir numaraydı."

O gün hissettiği zayıflatıcı ihanet, öfke ve iktidarsızlık Beck'i tekrar çarptı. Vücudu titriyor, boğazının arkasında safra yükseliyor, yumruğunu sıkıyor ve kendini tutmaya çabalıyordu

Birlikte.

"İki gün sonra babam Blessing ile evlendi. Ertesi gün öğleden sonra onu ahırın arkasında ağlarken buldum. Doğduğumdan beri bana öğretilen tüm kurallara karşı gelerek ona sarıldım, öptüm ve her şeyin yoluna gireceğini söyledim. Bu söylediğim ilk yalandı."

"Onu rahatlatmaya çalıştın." Heavenly, ayaklarının arasındaki rahat halının üzerindeki yerinden ona baktı ve nazik bir elini dizinin üzerinde kıvırdı.

"Hiçbir işe yaramadı. Altı hafta sonra babam beni ofisine çağırdı ve Blessing'den bir kardeş daha alabileceğimi söyledi. Kusmak istedim. Ama bana daha önce hiç bu kadar hevesli bir gelinle yatmadığını ve onu yolumdan çekmenin zahmetine değmediğini söylediğinde onu öldürmek istedim."

Seth, "Ne piç kurusu ama," diye homurdandı.

"Oh, daha iyi olacak." Beck elini yüzünde gezdirdi. "İki saat boyunca Mesih değeriyle ilgili bir vaaz dinledikten sonra, sonunda Tanrı'yla birlikte bana yakında bekâretimi bozup doğuracak uygun bir eş bulacaklarına söz verdi. Onun, şanlı soyumuzu devam ettirmek için Blessing'den çok daha kararlı olacağını umuyordu. Ne de olsa geleceğimi güvence altına almak için oğullara ihtiyacım olacaktı."

Raine öğürme sesleri çıkardı.

River sadece başını salladı. "Ne alet ama."

Beck, "Ve pek de keskin biri değil," diye karşılık verdi. "Beni kovduğunda çok öfkelen dim. Beni açıkça manipüle etmişti ve ben bunun farkına varmamıştım. Aylarca içime attım. Öfkemi el emeği ile dindirmeye çalıştım. Ama işe yaramadı. Tek fark ettiğim, eğer Blessing'e ve becerdiği diğer tüm küçük kızlara yaptığı şey dinse, bunun bir parçası olmak istemediğimdi. Ama babamın çocuğunun Blessing'in karnında büyümesini ve gözlerindeki hayatın yavaş yavaş sönmesini izlemek..." Ağır bir iç çekti. "Bir şeylerin olması gerektiğini biliyordum."

"Ertesi yaz, Blessing'in suyu geldiğinde onunla ahırda konuşuyorduk. Doğumu erken gerçekleşmişti. İkimiz de panikledik. Onu kucağıma aldım ve babamın evine taşıdım. İsteksizce ebeyi çağırdı. Aile odasında saatlerce bekledim, Blessing'in çığlıkları zayıfladıkça dinledim. Çok gençti, kalçaları çok dardı... Ebenin yapabileceği hiçbir şey yoktu." Beck devam edebilmek için içindeki taze öfke ve pişmanlığı bastırmaya çalıştı. "On iki saat süren dayanılmaz bir cehennemden sonra Blessing ve küçük kardeşim öldü."

Sesi çatallandığında, Heavenly teselli edici bir dokunuşla yine yanındaydı. Seth de onun yanındaydı ve omzunu sıkıyordu. Ama Gloria'nın gözlerindeki yaşlar neredeyse kendi gözyaşlarını doğuracaktı.

"Ken..." Onun elini tuttu. "Bilmiyordum."

İtiraf etmediği birkaç şey vardı. Her şey çok acıydı. Blessing'i koruyamadığı için çok utanmıştı. "Kelimeleri bulamadım."

"Oh, şekerim..."

"Devam etmem gerek. Daha fazlası olduğunu biliyorsun." Elini öptü ve kenara koydu. "Onların ölümü babamı korkutmadı. Sadece bunun Tanrı'nın isteği olduğuna dair saçma sapan şeyler söyledi. Ama ben mahvolmuştum. Onun ikiyüzlülüğünü ve duygusuz saçmalıklarını daha fazla hazmedemedim."

Beck sandalyesinden fırladı ve arkadaşlarının yanından geçerek geniş odayı adımlamaya başladı. Cildi gerginleşmişti. Midesi düğümlendi.

Şimdi hikâyenin en kötü kısmını, bazılarının onu kınamasına neden olabilecek kısmını anlatmak zorundaydı.

"Cenaze töreninde babam açık mezarın başında durmuş, Tanrı'nın evinde huzur içinde olduklarına dair beylik laflar ediyordu. Gözlerimi Blessing ve bebekten alamıyordum - her biri beyaz bir çarşafa sarılmış ve toprağa atılmıştı. O Mesih'in eşiydi ama babam düzgün bir tabut yaptırma zahmetine bile girmemişti. Ondan özür dilediğimi sessizce haykırdım ama suçluluk ve öfke beni canlı canlı yiyip bitirdi.

İki ihtiyarın soğuk, ölü bedenlerinin üzerine toprak atmasını izledim. Ayrılırken konuşmadım, özellikle de sürüsünden bir başkası başsağlığı dilemek için öne çıktığında -ve kızıyla birlikte kederini atlatmasına yardımcı olmak için. Kızı daha bir hafta önce ilk adetini görmüştü."

"Deli miydi?" Seth sordu.

Beck başını salladı. "Hırslı. Mesih'e herhangi bir şekilde, özellikle de evlilik yoluyla bağlı olan herkes otomatik olarak daha önemliydi."

"Bu korkunç," diye nefes aldı Heavenly.

"Bu yüzden kalamadım. Babam o gece adamın evine uğrayıp kızını inceleyeceğini söyledi - kızın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu- ve beni kamyonetine götürdü. O sırada o kadar kederliydim ki, takım elbisesinin ceketini çıkarıp koltuğa attığında ve bana binmemi söylediğinde itiraz etmedim. Hayvanlar için tahıl almakla ilgili bir şeyler söyledi. Tek düşünebildiğim kamyonetini çalıp o lanet yerden ayrılmaktı.

"Yolun birkaç mil aşağısında, kasabanın tek benzin istasyonuna döndü ve binanın yanına park etti. Kafam karışmıştı çünkü yem dükkanına yakın bir yerde değildik. Sonra çılgın siyah gözlerini bana çevirdi ve yemin ederim içindeki manyağı görebiliyordum - yaptığı her vicdansız hareketten zevk alan bir manyak. Bu yüzü sadece bir daha kimseyle konuşmamı istemediği için gördüğümü biliyordum. Omurgama soğuk bir ürperti yayıldı. Dehşete kapılmıştım. Beni kurtaracak birini bulmak için etrafıma baktığımda yalnız olduğumuzu fark ettim."

"Ne yaptın sen?" Dean sordu.

O kadar sessizdi ki Beck onun varlığını neredeyse unutmuştu. "İlk başta, bana lanet okumasını ve tavrımı değiştirmemi, kaderimi kucaklamamı ve ruhumdaki zayıflığı temizlememi talep etmesini dinlemekten başka bir şey yapmadım. Eğer yapmazsam, bunu benim için yapacaktı. Bu boş bir tehdit değildi. Altı hafta önce, bir ihtiyar on iki yaşındaki kızıyla evlenmek için ısrar ettiğinde, adamlardan biri büyük Mesih'i reddetme cüretini göstermişti. Bir hafta sonra adamın cesedi yolun bir mil aşağısında bulundu. Ölene kadar dövülmüştü."

Odadaki herkesin nefesi kesildi. Artık şok olma kapasiteleri olduğuna şaşırılmıştı. Ya da belki de bu sadece kendisiydi. "Ailesini" çok iyi tanıyordu.

"Babam beni kınarken, ön camdan dışarı, umumi tuvaletlere baktım. İşte o zaman kafama dank etti. Kapıları birbirinin aynısıydı, her ikisinde de aynı boyut ve renkte tabelalar vardı. Her ikisi de kendi cinsiyetlerine mahremiyet ve saygınlık sağlıyordu. Aslında bu tuvaletlerde erkeklerin kadınlara karşı üstünlüğünü gösteren hiçbir şey yoktu. Burada eşitlerdi.

"O zaman babama gerçekten baktım. Ve sonsuz yaşam kisvesi altında küçük kızları yatağına çeken büyük Mesih'in, sırf bana zarar vermek için değer verdiğim tek kişiyi çalıp öldüren sosyopat bir pedofilden başka bir şey olmadığını anladım."

Birdenbire yeniden on altı yaşındaydı, ıssız bir çöl otoyolunda bir kamyonetin içinde oturuyordu, açık camlardan sıcak rüzgâr esiyordu.

"Beck..." Heavenly ona baktı, gözleri içinde kendini kaybetmek istediği mavi bir teselliydi. Tek kelime etmeden onun için burada olduğunu söylediler.

Bir sonraki sözlerinin onun hakkındaki düşüncelerini değiştirip değiştirmeyeceğini şimdi merak edemezdi...

"O anda yanımda oturan babam değil, Şeytan'ın ta kendisiydi. Şeytan. Tanrı'nın sözünü bir kılıç gibi kullanarak zayıf ve ürkek insanlar üzerindeki sapkın hakimiyetini sürdüren, onları korku, sindirme ve istismar yoluyla felç eden hilebaz. Canavarın başını kesmezsem, yolun bir mil aşağısında bulunan bir sonraki cesedin ben olacağımı biliyordum. Bu yüzden uzandım ve botumun içine sakladığım keskin bıçağı çıkardım. O ana kadar Blessing'in öldüğü gece onu mutfaktan neden

çalđıđımı bilmiyordum. Belki bir önsezim vardı. Ya da belki bilinçaltımda bugünün geleceğini biliyordum.

"Babam elimi tuttu ve sıkarak güldü. Ama bıçağı bırakmadım, onu incitmek için çok zayıf, çok zavallı ve çok korkak olduğumu söyleyerek beni küçümsediğinde bile. Anlayacağınız, girişimim boşunaydı çünkü o Mesih'ti, neredeyse Tanrı'nın ta kendisiydi. İşte o zaman onun kafayı yediğinden emin oldum, Macen." Hammer'a alaycı bir bakış fırlattı. "Blessing'i düğün gecelerinde, ondan önceki çocuk gelini becerdiği gibi, ölümüne becerseydi başını bu kadar beladan kurtarabileceğini söylediğinde ben de çıldırdım."

Korku dolu mırıltılar odanın içinde uğulduyordu. Bu lanet itirafın geri kalanını bitirmek için onları görmezden geldi. "Sonrasında bildiğim tek şey, karnına bir yumruk attığım ve onu yere serdiğim. İki büküm oldu ve nefes almak için çırpındı. Ben de uzandım ve büyük Mesih'i saçlarından kavradım, geri çektim ve boğazını kestim."

Bir kez olsun, odada ölüm sessizliği vardı.

Beck onların tepkilerini beklemedi. Ne de olsa Emily Post'un baba katili biriyle karşılaştığında vereceği cevap neydi? "Kan ön cama ve ön panele sıçradı. Parmaklarının arasından fışkıran kan beyaz gömleğini kirletirken kesik boynunu tutuyordu." Beck bakır kokusunu tekrar alabiliyordu. "Bana döndüğü anı asla unutmayacağım, gözleri şok ve korkuyla açılmıştı, çünkü 'büyük Mesih'in değersiz oğlunun eliyle öleceğini anlamıştı. Sonra son bir hırıltıyla vücudu gevşedi, gözleri boş baktı... Ölmüştü. O orospu çocuğunu öldürdüm."

İlk alkışlayan River oldu. Dean ve Seth de hemen ona katıldılar. Birkaç saniye içinde herkes ayağa kalkmış, onu alkışlıyor, kucaklıyor ve içten öpücüklerle övüyordu.

Onları silkeledi. "Bir adam öldürdüm."

Gloria kaşlarını çatı. "Peki kaç küçük kızı ondan kurtardınız?"

Umarım bazılarıdır. "Öğrenmek için etrafta takılmadım. Ceketindeki bıçağın kanını sildim, cüzdanından parayı aldım ve kamyonundan kaçma telaşım yüzünden neredeyse takılıp düşüyordum. Çöle doğru koştum. Vegas'a varmam yürüyerek altı günümü aldı. Ama o şerefsizlerden kurtuldum ve bir daha arkama bakmadım."

Beck iki güçlü elin pazılarını kavramasıyla durakladı. Gözlerini kırıştırdığında Hammer ve Seth'in kendisini dik tuttuklarını gördü.

"Her şey yolunda. Yanındayız," diye güvence verdi Seth alçak sesle, sakın bir fısıltıyla.

Heavenly aniden önünde durdu, çekleri gözyaşlarıyla lekelenmiş, gözleri kıpkırmızı olmuş ve sevgiyle dolup taşmıştı. Beck onu hak edecek hiçbir şey yapmadığını biliyordu ama küçük kızını her gördüğünde nefesini kesiyordu.

Tek kelime etmeden parmak uçlarına kalktı ve adamın yanaklarındaki gözyaşlarını öptü. Kahretsin, ağladığının farkında bile değildi. Sonra yemyeşil dudaklarını onunkilere öyle anlayış ve sevgi dolu bir öpücükle bastırdı ki neredeyse boğulacaktı.

Kız ağzından kalkarken Beck onun gözlerinde dönen soruları gördü ama Heavenly tek bir soru bile sormadı. Sadece ona güven verici bir gülümseme verdi.

"Hadi," diye ısrar etti Hammer. "Seni oturtalım ve bir içki alalım. Bir içkiye ihtiyacın var gibi görünüyor."

Duygusal olarak tükenmiş olan Beck, iki arkadaşı onu sandalyeye geri götürürken sadece başını salladı. Buddy elinde bir bardak viskiyle, yüzünde asık ama destekleyici bir ifadeyle bekliyordu.

"Sağ ol dostum," diye mırıldandı Beck, bardağı kavradı ve sıvının yarısını bir yudumda boşalttı. Yanık hem katartik hem de güven vericiydi. Cehennemden kaçışını yeniden yaşamıştı ve hâlâ hayattaydı... en azından şimdilik. Ama bu hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Jedediah onu eninde sonunda bulacaktı. O zaman... ya ölecek ya da öldürülecekti.

Cesaretini toplayan Beck başını kaldırdı ve arkadaşlarının yüzlerini taradı.

Seçilmiş. Hepsi aynı görünüyordu ama ifadeleri daha derin bir anlayış düzeyini yansıtıyordu.

Raine onun önünde durdu ve ona şefkatli bir gülümseme verdi. "Sanırım düşündüğümüzden daha fazla ortak noktamız var."

"Öyle, prenses. Anlattıklarım Bill'le ilgili kötü anılarınızı canlandırdıysa özür dilerim."

"Hayır." Raine başını salladı. "Sanırım garip bir şekilde yardım ettin. Suçlu hissetmeyi bir süre önce bıraktım ama yalnız hissetmemek güzel. Ben yapmam gerekeni yaptım. Sen de öyle yaptın. Biliyorsun, Bill ve baban birbirlerini anarlardı. İkisi de sapık heriflerdi."

Liam, "Diline dikkat et, tatlım," diye uyardı.

Gloria, Buddy'den bir şarap kadehi aldı ve havaya kaldırdı. "Tanıdığım en güçlü, en muhteşem adamlardan birine. Yarın resmi olarak eski kocam olacağın için çok heyecanlıyım ama arkadaşım olduğun için her zaman minnettar olacağım. Şimdi ikiniz de kendinizi affedin" -Raine'e döndü- "ve mutlu olun."

Beck kadehini şerefine kaldırdı. "Teşekkürler. Bu artık sana huysuz eski karım diyebileceğim anlamına mı geliyor?"

Gloria şarabını yudumlamadan önce, "Eğer iki taştağını da korumak istiyorsan, hayır," diye takıldı. "Neden doktor olmaya bu kadar kararlı olduğunu şimdi anlıyorum. Ve neden bu kadar kontrol manyağı olduğunu da."

Beck sırtıtmaktan kendini alamadı. Gloria her zaman onun içini görebilmişti ve bunu yapabildiği için ona minnettardı. "Önemsediğim biri ölürken boş boş oturacak bir pozisyonda olmayı asla reddettim. Ve kontrolün bende olması beni merkeze alıyor. Muhtemelen her zaman da öyle olacak."

"Muhtemelen bu konuda bir şey yok." Gloria göz kırptı ve şarabından bir yudum daha alırken sırtıttığını gizledi. Seth sandalyesini yaklaştırdı ve Beck'in omzuna vurdu. "İyi misin?"

"Sanırım öyle. Aslında biraz rahatladım."

"Seni suçlamıyorum. İçinde tutman gereken çok şey var." Seth ona pişmanlıkla başını salladı. "Ve... Heavenly ile bir araya geldiğimizde seni zorladığım için özür dilerim. Neden bir bakireyle birlikte olmak istemediğini şimdi anlıyorum."

"İyiymiş." Güldü. "Hayır, harikaydı. Aslında bu onuru bana vermen için ısrar etmene sevindim."

"Sadece... bir dahaki sefere istemediğin bir şey yapmak için işine karıştığımda bana söyle. Geri çekileceğim." Beck ona baktı, sonra bakışlarını Heavenly'ye kaydırды. "İstemediğimi kim söyledi?"

Seth sırtıttı. "Onun peşinden büyük bir iştahla gittiğin kesin."

Kızları kıpkırmızı oldu. "Artık benim hakkımda konuşmayı bırakabilirsin."

Gloria güldü ve Beck başının tepesini okşayıp öperken Buddy de ona katıldı.

Seth ayıldı. "Aslında o haklı. Bu yobazlarla tek başına uğraşmanı istemediğimizi söylerken yalnız olduğumu sanmıyorum. Seninle birlikte durup savaşağız. Oyun planı yapmanın zamanı geldi. Sanırım Jedediah eski moda bir intikam için geliyor."

"Göze göz, tıpkı bize öğretildiği gibi," dedi Beck. "Ve yalnız gelmeyecek. Yanında Azizler Takımı'nı da getirecek. Onlar azizden başka her şeydir."

"Grenada'nın işgalinden mi yoksa İkinci Dünya Savaşı'ndan mı bahsediyoruz?"

"İkisinin arasında bir yerde. Babam ben ayrılmadan önceki yaz bir ton silah biriktirmeye başladı. Yıllar içinde stokun nasıl arttığını ancak hayal edebilirim."

"Siz orada yaşarken ne tür silahları vardı?" "AK'ler, AR'ler,

Uzi'ler, bir elli kalibre ve bir sürü cephane."

"Sen de benim paranoyak olduğumu sanıyordun," diye havladı Seth. "Ne için hazırlanıyorlardı?"

"Messiah City'den ayrıldığımda hükümetin Waco, Teksas'taki yerleşkeyi yakması oldukça taze bir yaraydı. O olaydan sonra babam çılgına döndü ve federallerin küçük derebeyliğine müdahale *etmesini* engellemek için ne gerekiyorsa yapacağında ısrar etti. Bu yüzden takipçilerinden

dünyevi mallarını. Sürüsüne yeni katılanların hepsinin banka hesaplarını boşalttı. Sonra da eline geçen her silahı satın aldı."

"Bu pek güven verici değil." Seth sustu, sonra kulübenin sağlam ahşap kütüklerine baktı. Beck neredeyse PI'n kafasındaki çarkların uğultusunu duyabiliyordu. Seth tavana bir bakış attıktan sonra Liam'a döndü. "Buranın çatısına erişimin var mı?"

"Evet, üst katta. Sağdaki son yatak odası. Çatı katına çıkan spiral bir merdiven var."

"Mükemmel." Seth'in gözleri parladı. "Güneş doğduğunda bana göstermen gerekecek."

"Ve ben," diye söze girdi River, ukala bir sırıtışla. "İki yüz metreden bir sineğin kanatlarını koparabilirim."

"Evet, doğru," diye alay etti Dean.

"Şey, belki bir at sineği, ama yapabilirim. Özel Kuvvetleri yıkım işinde bırakmış olabilirim ama işe keskin nişancı olarak başladım... diğer şeylerin yanı sıra."

"Bunu daha yeni öğreniyorum... neden?" Seth ağzı açık kaldı.

River omuz silkti. "Beni aldatan eşleri ve şirket hırsızlarını gözetlemem için tuttunuz. Sığınaklara baskın falan yapmayacağımı söyledikten sonra diğer yeteneklerimi pek umursayacağınızı düşünmemiştim."

Dean gülerek başını sallarken Seth, "Pislik," diye mırıldandı.

"Sanırım hepinize çatıya nasıl çıkacağınızı göstereceğim." Liam kıkırdadı.

"Sağ ol, dostum." Seth dikkatini River'a çevirdi. "Sen, ben ve Dean mutfakta konuşmalıyız. Onun SWAT ve senin Özel Kuvvetler deneyimlerini iyi kullanalım."

"Sence Jedediah'nın nerede saklandığımızı anlaması ne kadar sürer?" Heavenly sesindeki küçük titremeyi gizlemeye çalışsa da Beck bunu fark etmemişti.

Kollarını açarak onu kucağına davet etti. Şu anda sakladığı sırlar umurunda bile değildi. Sadece ona sarılmak, yumuşak vücudunun tadını çıkarmak ve yarın işler yolunda gitmezse diye onun tanıdık, güven verici kokusunu içine çekmek istiyordu.

Kız kucağına yerleşip ona sokulurken, Beck kollarını kıza doladı ve alnına bir öpücük kondurdu. "Ben-"

"Yaklaşıyorlar," diye araya girdi Liam, geniş pencereden dışarı bakıyor ama bir şekilde pencerenin çok ötesini görüyordu. Odadaki her kafa ona doğru döndü. "Bu gece gelmiyorlar ama yakında gelecekler." Ürkütücü durugörü yeteneğine sahip İrlandalı dönüp Beck ve Seth'e bilmiş bakışlar fırlattı. "Evinizi düzene sokmak için ne gerekiyorsa yapın." Üçünü de işaret etti. "Ama hiçbir şey sadece sözlerle halledilmeyecek."

CHAPTERSEVENTEN

Diğerleri Heavenly ve Beck'i ocağın yanında yalnız bırakarak mutfağa doğru sürüklendi. Kadın konuştuklarını duymadı; Liam'ın son uyarısı Heavenly'nin kafasında çınladı. Yarının neler getirebileceğinden korkuyordu. Ama bu gece Beck'e tutunmasını sağlayan şey onun iç burkan sözleriydi. Güçlü parmakları kalbinin etrafına uzanmış ve onu sıkıyordu. Şok olmuştu. Ama her şeyden çok onun için ağlamıştı.

Dünyada ne tür bir cehenneme katlanmıştı? Ve nasıl oldu da sadece nazik değil, aynı zamanda özverili ve sevgi dolu biri olarak ortaya çıktı? Nasıl bu kadar çok şeyi geride bırakmış ve dolu dolu, üretken bir hayat kurmuştu? Henüz bir çocukken bildiği her şeyden uzaklaşmış ve değerlerine, inançlarına ve tutkularına sadık kalarak kendi yolunu çizmişti.

Buna kıyasla, haftalarca kararsızlıkla boğuşmasına izin vermiş, bir yanda başkasının hayatı için hazırladığı planı, diğer yanda kendi özlem dolu kalbini takip etmek arasında sıkışıp kalmıştı.

"Sana çok hayranım." Onun yüzünü avuçladı. "Beni şaşırtıyorsun."

O da ona sarıldı. "Tuhaf yetiştirilme tarzıma rağmen mi? Yani, belli ki beni çarpıtmış."

"Hayır. Seni şekillendirmeye yardımcı oldu ama *sen* olduğun kişi olmayı seçtin. Kimsenin bunu dikte etmesine izin vermedin ve kendi kimliğini, kendi hayatını yarattın. O kadar korkusuzdun ki..."

Olmadığı için kendini korkunç derecede suçlu hissetti.

Beck alay etti. "Her şeyden korktuğum zamanlar oldu. Ama son yirmi yılda beni en çok korkutan neydi biliyor musun? Seni."

"Ben mi?" Bu Heavenly'yi şaşkına çevirdi.

"Gençliğiniz. Masumiyetin. İyiliğin. Canavar olmayı reddettiğim için asla bozmayacağıma yemin ettiğim her şey sendin. DNA'mın bir gün seni yok edeceğimi neredeyse garantileyeceğinden endişelendim."

"İmkansız. Sen ve Seth beni olduğumdan daha fazlası olmaya teşvik ettiniz, sizin için değil, kendim için. Ve beni çok daha güçlü yaptınız." *Pek çok yönden.*

"Geçen Noel, Gloria bana seni Blessing'e benzediğin için mi kurtarmaya çalıştığımı sordu... ki o da babam ve büyüklerimin Seçilmişler'den kopardığı her kurbanla aynı uysal mizaca sahipti. Bu zor bir soruydu; zayıf olduğumu düşündüğüm için değil, sana olan çekiciliğimi anlamadığım için. Fiziksel, tabii. Ama Gloria'nın sorusu bana biraz ruh araştırması yaptırdı. Sonunda, senin Blessing'e hiç benzemediğini fark ettim. Babamla evlenmekten korkmasına rağmen, reddetmek şöyle dursun, isteksiz olduğumu bir kez bile ima etmedi. Ama sen..." Başını salladı. "Mecbur kaldığında dünyayla savaştın. Omurgalı birisin."

"Hayır." Son zamanlarda değil. Yeterince değil. Önemli olduğunda değil.

"Evet. Baban için mücadele ettin ve bu kadar çok rolü bir arada yürütmek için elinden geleni yaptın. Bu yönüne hayranım. Ruhunun saflığı beni her zaman cezbetmiştir. Evet, sikim sabırsızdı çünkü seni istiyordum," diye itiraf etti. "Ama aşık olmam uzun sürmedi." Durakladı. "Hayatını insanları iyileştirmeye adıyorsun, bu yüzden aylardır babamı soğukkanlılıkla öldürdüğümü bilseydin nasıl hissedeceğini merak ediyorum."

"Bence cesursun. Ve ben-"

"Beck," diye seslendi Seth kahvaltı köşesinden, River ve Dean'le birlikte bir haritanın üzerine eğilmişti. "Senin de bu işin içinde olman gerek."

Seksi cerrahı yüzünü buruşturdu, konuşmalarını bitirmeye isteksiz görünüyordu. Ama bütün gece konuşacaklardı. Ayrıca, aklından ve kalbinden geçenleri hem ona hem de Seth'e birlikte söylemesi gerekiyordu.

"Git," dedi ona. "Ben burada olacağım. Söz veriyorum, hiçbir yere gitmiyorum."

Bir daha asla.

Ona minnettar bir gülümseme verdi, sonra mutfağa doğru ilerleyip Seth'e başıyla selam vermeden önce dudaklarını hızlı ve tutkulu bir şekilde bastırdı. "Ne var ne yok?"

"Nasılsın ufaklık?" Liam aniden onun arkasından sordu.

"Dayanmaya çalışıyorum."

Sorgulayan kaşlarını kaldırarak ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Öyle misin?"

"Aklımdan milyonlarca düşünce geçiyor." Ama Liam'ın bilmiş ifadesi Heavenly'ye bunun yeni bir şey olmadığını söyledi. "Cevapları zaten biliyor gibi görünürken neden bana bir şey sorduğunu anlamıyorum."

Liam güldü. "Bazı kararlar verdin mi?" Hayatı hakkında mı? Geleceği hakkında? Kalbi hakkında?

"Evet."

İnsanlar haftalardır ona kendi başına bir insan olduğunu ve babası için yaşayamayacağını söylüyordu. Mantıken bunu biliyordu ve kabul etmişti. Ama onun hayatı için yaptığı planı reddetmek, neredeyse gitmesine izin vermek kadar zordu. Burada olmadığı zamanlarda bile onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu ve kendi davulunu çalmak için duyduğu özlem ona ihanet gibi gelmişti. Ama babalar her zaman en iyisini bilemezdi. Beck'e bakın. Eğer efendisinin hayat vizyonunu takip etseydi, şimdi birden fazla karısı, düzinelerce çocuğu olacak, ikiyüzlülükle dolu bir varoluşun deli gömleğini giyecek ve tamamen mutsuz olacaktı.

"Ne yapmam gerektiğini biliyorum." "Mükemmel."

Liam'ın omzunun arkasından bakınca adamların konuşmalarını tamamladıklarını gördü. River ve Dean gece nöbetini devralacaklarına ve hazırlık işlerine başlayacaklarına söz verdiler. Ayrıca günün ilk ışıklarıyla birlikte çatıyı kontrol edip Seth'e rapor vereceklerdi, o da başıyla onayladı. Beck onun duyamadığı alçak sesle bir soru sordu.

"Gitmeliyim..." Ve umarım geleceğine başlar.

Heavenly onların yanında, onlarla birlikte, onlarla çevrili olmak için sabırsızlanıyordu.

"Henüz değil." Liam nazik parmaklarını onun dirseğine doladı. "Biri seninle konuşmak istiyor."

Raine

mi?

"Elbette."

"Beni takip edin." Onu evin arka tarafındaki rahat çalışma odasına götürdü ve kapıyı hafifçe aralık bırakarak nazikçe itti.

Boş olan odanın etrafına bakındı. Bekleyen kimse yoktu. "Liam?"

Bir parmağını kaldırdı. "Bunu yapmaktan pek hoşlanmıyorum. Bu daha çok annemin hediyesi. Ama bazı insanlar ısrarcı..."

Bu adam neden bahsediyordu? "Baban burada," diye açıkladı Liam. Kız donup kaldı. "Ne demek istiyorsun?" "Onun ruhu, küçüğüm."

"Babamı mı götürüyorsun? Hemen şimdi mi?" diye meydan okudu, ona inanmak istemekle inanmaktan korkmak arasında kalmıştı.

"Gerçekten de öyle. Ama bu size çılgınca geliyordur, eminim..." Tavana baktı, sanki onun göremediği bir şeye -birine- odaklanmış gibiydi. "Sana ahırda yangına yakalandığın zamanı hatırlatmamı istiyor. Gelip seni kurtarabilmesi için olduğun yerde kalmanı söylemişti."

O korkunç bahar öğleden sonrasını yıllardır düşünmemişti. Sekiz yaşındaydı. Annesi işteydi. Ev işleriyle uğraşüyor, korkunç bir fırtına çıkmadan önce babasının gününü tamamlamasına yardım etmeye çalışıyordu. Yıldırım eski çatıya çarpmış ve çatı bir anda alev almıştı. İçerideki saman ve odunlar yangının hızla yayılmasını sağlamıştı. Neredeyse anında, kapı düşen keresteler tarafından kapatılmıştı.

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?" Heavenly nefes aldı. Bu hikâyeyi Los Angeles'ta hiç kimseye anlatmamıştı.

Tabii gerçekten öyle değilse.

"Dediğim gibi, babanla konuşuyorum. O gün onu dinlemediğini ve özgürlüğe giden kendi yolunu bulduğunu söylüyor. Çok rahatlamış ve gurur duymuş."

Alevlerin arasından dehşet içinde ve hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak çıkar çıkmaz, onu sıkıca sarmış ve kendi gizli dehşet ve rahatlama gözyaşlarını dökerken bunu ona tekrar tekrar söylemişti. "Aman Tanrım... Gerçekten onunla mı konuşuyorsun?"

"Öyleyim. Tıpkı o gün olduğu gibi, şimdi de kendi yolunu bulmanı istiyor. İkiniz en son konuştuğunuzda Beck ve Seth'in seni gerçekten ne kadar sevdiğini fark etmediğini söylüyor. Güvende olduğun için mutlu ama kalbinin sesini dinlediğinde huzur içinde yatacak."

Heavenly gözlerini kapadı ve bu sözleri içine çekti. Babası çoğu zaman tam olarak neyi ne zaman duyması gerektiğini bilirdi. Şimdi de "boo "suna bakmak için elinden geleni yapmasına şaşırmamalıydı.

Gözyaşları gözlerini yaktı. "Onu çok özliyorum. Keşke burada olup beni ne kadar mutlu ettiklerini görebilseydi."

"O biliyor." "Lütfen ona söyle-"

"O da seni seviyor küçüğüm." Liam gülümsedi ve onun elini tutarak nazikçe okşadı. "Her zaman sevecek."

"Teşekkür ederim."

Raine'in İrlandalı omuz silkti. "Umarım yardımını dokunmuştur. Şimdi git adamlarını bul. Sana ihtiyaçları var." Heavenly kalbinin derinliklerinde onun sadece sevgisini ya da bedenini kastetmediğini biliyordu.

"Yapacağım," diye yemin etti. "Ve hiçbir şeyi saklamayacağım." "Saklamazsan iyi olur."

Çünkü Beck'in ailesinin istediği olsaydı, hiçbiri için yarın olmayabilirdi.

Liam başını sallayarak odadan çıktı. Gözyaşlarını kurulamak, kendini toparlamak ve kendi yeni rotasını çizmek için bir dakika ayırdı. "Kalbimin sesini dinlemem gerektiğini anladığın için teşekkür ederim baba."

Büyük odaya döndüğünde Liam'ın Raine'in elinden tuttuğunu gördü. Hammer onları yukarı

çıkardı, sonra yatak odasına kadar takip etti ve kapıyı kapattı. Gloria ve Buddy herkese iyi geceler diledikten sonra kendi odalarına gittiler. Büyük odanın bir köşesinden River ve Dean'in alçak sesle konuştuklarını duydu.

Raine'in kardeşi, "Adam bekçinin evinden geliyor," dedi. "Beş dakika içinde burada olacak ve bu geceki hazırlıklar için bize yardım edecek. Avlanma ve güvenlik için evin etrafına kameralar yerleştirildiğini söyledi. Ayrıca yakındaki ağaçlarda birkaç geyik standı var ve kendimize biraz koruma sağlayabilmemiz için bu gece kum torbası koymamıza yardım edecek."

"Mükemmel. Uzun bir gece olacak... ama birkaç dakikamız olduğuna göre, seni taşaklarından yakalayan bu hatun -adı neydi? "Onu Pike denen şerefsiz teslim etmeyeceksin, değil mi?"

"Tabii ki hayır. Ama benimle konuşuyor gibi de değil..."

Dean, "Geçici bir aksilik," diye güvence verdi. "Kızlar sana asla hayır demez dostum. Tekrar evet dediğinde onunla tanışmak istiyorum."

Heavenly, Dean'in beyinsel bir tartışma yapabilmek için bir tanışma istediğini sanmıyordu. Ve Pike'ın bunun olmasına izin *vereceğinden* ciddi olarak şüpheliydi.

Beck ve Seth kahvaltı köşesinde fısıltıyla konuşuyorlardı. O odaya girdiğinde ikisi de sessizliğe gömüldü. "Sizinle konuşabilir miyim çocuklar?"

Seth kaşlarını çatı. "Ne oldu? Ağlıyordun."

Ona çok uyumluydular. Bu onu tekrar ağlattı. "Ben iyiyim." İkisi de ona inanmış gibi görünmüyordu.

"Burada oturup konuşmak ister misin?" Beck mutfak masasını işaret etti. Kadın başını salladı. "Yukarı çıkabilir miyiz?"

Çocuklar birbirlerine baktılar. Haftalardır onları sürüklediği kararsızlığın yüzlerinde bu endişeyi yaratmış olmasından nefret ediyordu.

Beck ihtiyatla, "Elbette," dedi.

Sözünü sakınmadan merdivenlerden yukarıya, cam Fransız kapısı ve kilometrelerce uzanan dağ manzarasından yararlanmak için konumlandırılmış büyük balkonu olan güzel misafir odalarına doğru ilerledi.

Kapıyı yavaşça kapatarak onları mahremiyete hapsetti. "Seninle yalnız konuşmak, bugün sana yalan söylediğim için ne kadar üzgün olduğumu söylemek istedim. Eğer dinlemeye istekliysen, açıklama şansı istiyorum."

Uzun bir duraklama oldu ve doğru seçimi yaptığını umdu. Çok kötü bir şekilde batırmadığını ya da onları çok fazla uzaklaştırmadığını umdu. Çok geç kalmadığını ve hâlâ birlikte bir gelecekleri olabileceğini umdu.

"Bunu memnuniyetle karşılırsınız," dedi Beck sonunda. Seth, "Devam et," diye ısrar etti.

Derin bir nefes alıp kiralık yatak, Sanchez ve Pike'la konuşması hakkında her şeyi itiraf etmeden önce yere baktı, elbise ayakkabılarının uçlarına baktı. "Gerçekten de onun adına bu kızla konuşmamı istiyor."

"Hepsi bu kadar mı?" Seth'in sesi memnun olmuş gibi gelmiyordu. Kızın midesi bulandı. "Her şey. Yemin ederim."

"Bizi korumak istemeniz çok sevimli..." Beck başladı.

"Ama yapma," diye bitirdi Seth onun yerine. "Seni korkuttuğu ve tehdit ettiği için Sanchez'in ağzını burnunu kırmayı çok isterdim. Ama bunu yapmak için herhangi birimizi tekrar riske atacak kadar öfkeli değilim."

"Ama isimlerinizi biliyor. Polisi arayabilir-"

"Angel, eğer yapacak olsaydı çoktan yapardı. Sadece seninle taşak geçiyordu." "Çünkü seni becermek istiyor," diye araya girdi Beck.

"Kesinlikle." Seth'in sesi sert ve inatçıydı.

Heavenly yutkundu. "Gerçekten çok üzgünüm. Durumu daha da kötüleştirecek kadar kızgın olacağını asla düşünmemeliydim. Anlayacağına ve doğru olanı yapacağına güvenmeliydim.

şey."

"Aynen öyle, ama özrün kabul edildi. Bir daha olmasa iyi olur." "Beni terk etmeyeceksin, değil mi?" Kalbini gözlerinde hissetti. "Senin için fark eder mi?"

Bunu merak etmeleri bile onu çok incitmişti. Verdiği tüm zararlar için duyduğu suçluluk kendisini çok küçük hissetmesine neden oluyordu. "Bildiğinden daha fazla. Bu beni mahvederdi."

"Şimdi birbirimizi anlıyor muyuz?" Beck sert bir şekilde sordu.

"Evet. Söz veriyorum. Eğer bir sorunum olursa, sana geleceğim. Ben de yardım etmek isteyeceğim, çünkü hala kendimden ve davranışlarımdan sorumlu yetişkin bir kadını, ama birlikte bir çözüm bulabileceğimizi umuyorum."

"Sorun değil meleşim. Buna saygı duyarız."

"Ama biri seni herhangi bir şekilde tehdit ederse, hemen bize geleceksin. Anlaşıldı mı küçük kız?" Beck talep etti.

"Evet."

"Güzel. Şimdi bu sorunu ben halledeceğim." Beck odayı geçti ve yatak odasının kapısını açtı. "Dean?"

"Yo," polisin aşağıdan seslendiğini duydu.

"Exposition Park yakınlarında yaşayan Sanchez adında bir gecekondulu lordu tanıyor musun?"

"O pislik mi? Evet, eskiden uyuşturucu kaçakçılığı yapardı. Bunun için biraz hapis yattı. Söylentilere göre şimdi de fuhuşla uğraşıyormuş."

"Şey, kızımızı tehdit ediyordu..." Beck açıkladı.

"O bok çuvalı Heavenly ile mi uğraşıyor? Ben icabına bakarım. Muhtemelen hakkında tutuklama emri vardır. Onları tebliğ ettirip ettiremeyeceğime bakacağım, böylece hapishaneye uzun bir yolculuk yapabilir. Yirmi dolarına bahse girerim ki onu birden fazla suçtan içeri tıkabiliriz, hatta belki yasadışı silahları da sevdiği için ağır bir bulundurma suçundan bile içeri tıkabiliriz. Bu da harika bir hapis cezası anlamına gelecektir."

"Daha iyi bir adamın başına gelemezdi."

İki dakika sonra Dean merdivenlerden geri seslendi. "Görevli bir memur arkadaşımız ödenmemiş bazı tutuklama emirleri bulmuş. Sanchez'in mahallesine yakın bir yerde dolaştığı için şu anda bu işle uğraşıyor. O pislik tatlı Heavenly'ye daha fazla sorun çıkarmamalı."

Rahatlama ve minnettarlık onu doldurdu. "Lütfen benim için ona teşekkür et." "Edeceğim," diye mırıldandı Beck, sonra mesajı Dean'e ilette. "Bir şey değil," diye merdivenlerden yukarı seslendi.

Sonra Beck kapıyı kapattı. Tekrar yalnız kalmışlardı.

"Gördün mü, o kadar da zor değilmiş, değil mi?"

Seth meydan okudu.

Aslında gülünç derecede kolaydı. Eski alışkanlıklarına dönmüştü. Her şeyi kendi başına halletmeye çalışıyordu.

-Ve bunun bedelinin, şimdi önünde çok net bir şekilde gördüğü muhteşem gelecek olabileceğini biliyordu. "Hayır. Bizi riske attığım için kendimi çok kötü hissediyorum. Sadece ikinizi korumak istedim ama..."

"Biliyoruz. Ceza konusunu eve döndüğümüzde konuşuruz. Şu anda sana sarılmak istiyoruz."

"Önce, söylemek istediğim bir şey daha var. Lütfen?"

İkisi de dondu kaldı, sonra Beck başını salladı. "Pekâlâ."

Heavenly kendini dengelemek için derin bir nefes aldı. Onlarla birlikte yukarıya sadece özür dilemek için gelmemişti. Buraya hayatının geri kalanına başlamak için gelmişti. Liam ona hiçbir şeyin kelimelerle halledilemeyeceğini söylemişti ve o anda kalbinden geçenleri en iyi nasıl ifade edebileceğini biliyordu.

Panjurları kapatmak için uzaktan kumandayı eline aldı. Üçü de dış dünyanın meraklı gözlerinden kurtulduktan sonra, giysilerini çıkarmaya başladı ve her bir giysiyi yakındaki bir sandalyenin arkasına örttü. Sonra başını eğdi, ayaklarının dibinde diz çöktü ve nefesini tutarak bekledi.

"Ne yapıyorsun meleğim?"

"Sana haftalar önce vermem gereken şeyi veriyorum - bedenimi, güvenimi ve kalbimi." "Ne demek istiyorsun?" Beck eğilerek onun çenesini kavradı ve bakışlarını kendisine doğru kaldırdı.

"Seni seviyorum." Haftalardır kalbinde sakladığı duyguları nihayet itiraf edebildiği için kendini çok rahatlamış hissetti.

Hiddetli cerrahı sanki onu bir tüyle devirebilirmiş gibi görünüyordu. "Emin misin?"

Duygu yüklü mırıltılı sözleri onu etkiledi. "Evet." Seth'in elini tuttu. "Ben de seni seviyorum. Hem de çok. Bu sözleri daha önce söylemek isterdim ama Raine kalmak istediğimden emin olana kadar beklemem için bana söz verdirdi."

"Angel..." Elini tutarken Seth'in sesi titriyordu. "Bu... Bize söz verdiğin anlamına mı geliyor?"

Başını salladı. "Senin dışında hiçbir yere ait değilim, sonsuza dek."

"Peki ya tüm o maceralarınız ve dünyayı görmenez?" Beck sordu. "Daha sonra bizden pişman olmanı istemiyorum."

"Öncelikle, siz ikiniz bana hem yatak odası içinde hem de dışında bolca macera gösterebileceğinizi kanıtladınız." Kızardı. "İkincisi, birlikte yattığım bu harika cerrah bana bu gece hayatta kendi yolumu çizmek için ihtiyacım olan tüm nedenleri kanıtladı. İkinizle birlikte -her şekilde- olmak istediğim yerdeyim."

Birlikte onu ayağa kaldırdılar ve kucaklarında ezdiler. Kolunu Seth'in zayıf beline doladı, Beck'in atan kalbini duymak için yanağını göğsüne yaslarken onun da tepesine öpücükler kondurduğunu hissetti. Yerçekimi ve hürmet o anı sessizliğe zorladı. O anda kelimelere ihtiyaçları yoktu, sadece birbirlerine ihtiyaçları vardı. Gözleri yaşlarla doldu.

"Bu sözleri söylemeni ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin," diye fısıldadı Beck, kızın çenesini yukarı kaldırıp başını eğerek sabrı defalarca sınanmış bir adamın coşkusuyla dudaklarını yakalamak için. "Seni çok seviyorum, küçük kız."

Beck başını kaldırır kaldırmaz Seth parmaklarını Beck'in saçlarına doladı ve yüzünü kendi yüzüne çevirerek öfkeli bir öpücükle Beck'in ağzını yakalamak için eğildi. Beck'in eli Beck'in kolundan omzuna doğru süzüldü, ardından Beck'in tutkulu saldırısı devam ederken Beck'in ensesini kavradı ve Beck kendini sersemlemiş, ağırlı ve muhtaç hissedinceye kadar devam etti. İnledi.

"New York'ta yaşadığım onca şeyden sonra," dedi onu kavrarken, güçlü yüz hatlarını buruşturan duygularla, "seni birini sevebileceğimi düşündüğümünden daha çok seviyorum meleğim. Gitmene izin veremem."

Seth'in tam olarak ne demek istediğini anlamamıştı - babasının ölümü mü? Ailesinden beklenmedik bir şekilde uzaklaşması mı? Annesinin yakında yeniden evlenecek olması mı?.. Ama dokunuşuyla onu rahatlatmayı ve güven vermeyi umarak sıkıca sarıldı. Ona daha sonra soracağından emindi ama şu anda söyleyecek başka bir şeyi vardı. "Lütfen yapma. Tüm fedakârlığınızı ve sabrınızı kelimelerin anlatamayacağı kadar takdir ediyorum. Hayatımızın geri kalanında bu işte ikinizle birlikteyim. Tamamen. Ve bunu kanıtlamak istiyorum."

Heavenly komodinin üzerindeki çantasını açtı ve bir kâğıt çıkardı; ona yazdıkları notta, onlarsız bir geleceğe başlamasına yardımcı olmak için bir uçak bileti ve elli bin dolar vaat etmişlerdi. Buna güvenlik ağı demişlerdi.

Elindekini tam olarak görebilmeleri için havaya kaldırdı. Gördükleri şey bağırsaklarını yumrukluyor gibiydi. Sanki destek almaya çalışıyorlarmış gibi görünüyorlardı.

Parayı bozdurmak yerine, kağıdı ikiye böldü. Sonra tekrar ikiye. Sonra iyi bir önlem için bir kez daha. Sonunda odanın köşesindeki çöp kutusuna doğru ilerledi ve küçük parçaları içine atmadan

önce onların perçinlenmiş bakışlarıyla karşılaşmak için döndü. "Sonsuza kadar seninleyim ve

Bağlılıkla birlikte gelen her şeyi. Sen artık benim ailemsin ve artık aramızda hiçbir şey istemiyorum. Seviş benimle."

BECK'İN AĞZI AÇIK KALDI. Başı döndü.

Sonsuza dek seninleyim. Heavenly'nin sözleri kulaklarında çok tatlı bir şekilde çınladı.

Evet. Sonsuzluk şimdi başlıyor.

Kendini sakinleştirmeye çalıştı ama bu kaybettiği bir savaştı. "Bu büyük bir karar, küçük kız. Emin misin?"

"Hayatının geri kalanında bizim mi olmak istiyorsun? İyi düşün." Seth ellerini yumruk yapmış, sanki onları Heavenly'nin üzerine koyma dürtüsünü zorlukla dizginliyordu. "Bir kez evet dersen, seni sonsuza dek elimde tutmak için savaşıcağım."

"Zaten sahipsin ve bunun için seni seviyorum." Yüzündeki ciddi inanç Beck'in nefesini kesti. "Hayatım boyunca hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Ben ikinize aitim."

Duyması gereken tek şey buydu.

Ne kadar hızlı soyunabileceğini merak ederek gömleğinin düğmelerini iliklemeye başladı. Yanında, Seth takım elbise ceketini bir bulanıklık içinde çıkardı. Beck gözlerini kırtıdığı anda adamın belden yukarısı çıplaktı. Sonra Seth pantolonunu çıkardı ve Heavenly'ye ulaşma telaşıyla dikkatsizce yere fırlattı.

Ceketini almak için eğildi. Her zaman titiz olan Seth ince çizgili paltosunu elinden fırlattı.

"Görüştürüz," diye homurdandı ve onu bir bez bebek gibi kaldırıp sırt üstü yatağa yatırdı. onun üstüne yuvarlanıyor. "Yayıl."

Onun tek heceli komutuyla Heavenly titreyen kalçalarını ayırdı ve küçük elini Seth'in ensesine doladı. Seth sikinin ucunu onun açıklığına hizalarken gözlerinin içine baktı, karşı konulamayacak kadar zorlayıcı bir cazibeyle savaşıyor bir adam gibi görünüyordu.

"Bir ömür boyu bekledim. Artık bizimsin. Senin içinde olmadan yapamam." Kendini destekledi ve ileri doğru itti, derinlere daldı ve çığlığını öpücüğüyle emdi.

Özel dedektifin prezervatif takmadığı Beck'in gözünden kaçmadı.

Kemer tokasını yırtıp pantolonunu çıkarırken, Seth'in Heavenly'nin tenini dokundukları her yerde kendi tenine karşı hissetmek için duyduğu ilkel dürtüyü anlıyordu. Onu sahiplenmek için. Onu kendilerine ait kılmak için. İhtiyaçtan kaşınıyor, rahatlamak için çaresizce yatağa atlayıp başının yanına yerleşiyordu. Sonra saçlarını avucunun içine aldı ve yüzünü kendisine doğru çevirdi. Kadın uysalca ağzını açtı ve Seth'in daha önce hiç görmediği, yatağı titreten bir şevkle kızın amına girip çıkmasını izlerken onu diline aldı.

Heavenly'nin iniltili dalgalanmaları ve sikinin başını okşayan dili Beck'e her saniyesini sevdiğini söylüyordu.

"Tanrım, bu çok ateşli." Ağzından bir fısıltı döküldü.

"Yapamam. Lanet olsun. alamıyorum. Yeterince derine." Seth kalçalarını daha sıkı kavradı, açıkça sebat etmeye kararlıydı.

Beck'in her yeri ateşlendi. "İyi hissettiriyor, değil mi?"

"Evet. Tanrım. Ölüyorum," diye haykırdı Seth, Heavenly'nin daha yüksek sesle inlemesine neden olan uzun, hızlı vuruşlarla onu yumruklarken. "Bu çok iyi. Ama dayanamayacağım. Lanet olsun." Seth sarsıldı ve kendini onun yanına attı, sonra meme uçlarını içine çekmek için eğildi, bakışları dolgun dudaklarında perçinlendi.

"Ve onun seni emmesini izlemek hiç yardımcı olmuyor."

Aralarında Heavenly kıvrandı, kalçalarını ısrarla kaldırdı ve tırnaklarını Beck'in kalçasına geçirdi. "Doldur beni. Lütfen. Çok boşum."

Gözlerini kırıştıtararak ona baktığında bakışları yalvarıyordu. Beck nefesini tuttu.

Seni seviyorum. Kadının yumuşak sözleri bir kez daha kafasının içinde yuvarlandı. Vücudunu sarstılar. Kızarmıştı.

Seth onun göğüslerinin sert tepelerini bir kez daha ısırdı ve parmaklarını sikinin etrafına sararak yavaşça okşadı. "Devam et. Sana ihtiyacı var, dostum."

Beck kendini kadının bacaklarının arasına yerleştirdi, sonra durakladı ve sikini eline aldı. Çıplak tepesini kızın açıklığına yerleştirdi. "Buradayım, küçük kız." Sonra onu dürttü, başını kaygan kıvrımlarının hemen içine soktu ve Seth'in tarafına baktı. "Bununla iyi misin?" Seth tereddüt edince, yükümlülük Beck'i dürterek ona hatırlattı. "Komodindeki kutuyu alabilirim."

İri adamın yüzü sertleşti. "Hayır. Yap şunu."

Bu yüzden Seth ikisinin de onu çıplak yakaladığını çok iyi biliyordu ama umurunda değildi. Arzu Beck'i o kadar sıkıyordu ki zar zor nefes alabiliyordu.

"Heavenly?"

"Evet. Acele et..." Kadının sesindeki yalvarış doğrudan adamın sikine gitti. "Acı çekiyorum. Ölüyorum. Sana ihtiyacım var."

Belki de her an aralarında kabaran sevgiydi. Belki de hiçbirinin yarının ne getireceğini bilmemesiydi. Belki de sadece biyolojik bir zorunluluktaki. Her neyse. Beck'in soru sorması bitmişti.

Kimse gebe ruleti oynadıklarını umursamıyor gibiydi. Bu ona gayet uygundu.

Heavenly'yi kalçalarından tuttu ve yavaş, emin ve derin bir şekilde içine battı, onu çevreledikçe gözleri mutlulukla kapanıyordu. Adam içini doldurdukça kadın eğildi, kalktı ve inledi. Kirpikleri kırışıarak kapandı. Ecstasy yüzünü değiştirdi. "Seni hissediyorum. Her santimini. Oh... Durma."

Öyle bir şansımız yok.

Beck onun çıplak, kaygan etinin etrafını kavurduğunu hissederek kendini kaybetti, mutluluğunu artırdı ve aklını başından aldı. Daha önce hiç eldivensiz bir kadının içine girmemişti. Aradaki fark her şeydi -sadece lateks olmaması ona daha fazla his verdiği için değil, aynı zamanda Heavenly ile birlikte olduğu için. Çünkü onları seviyordu. Tanrı onu tüm kalbiyle sevdiğini biliyordu.

Kızın içinde derinlemesine sallanırken, başparmağını klitorisinin üzerine bastırdı ve daire çizdi. "İçindeki sikim iyi hissettiriyor mu, küçük kız?"

"Evet." Bacaklarını Seth'in kalçalarına dolayarak onu daha da derine itti ve Seth'in kısa saçlarını parmaklarının arasına alarak onu meme uçlarında tuttu. "Bu... her şey."

Kadının nefes nefese itirafı, adamın otokontrolünü çözmeye başladı.

"Siktir, bu çok ateşli." Seth kızın iki meme ucunu da sıkı, sonra elini Beck'inkini kenara iterek kızın karnından aşağı kaydırarak ve klitorisine oynadı. "Hadi onu boşaltalım."

"Evet," diye homurdandı Beck.

"Birlikte." Bunun için çok acı çekiyordu.

"İçindeki o noktaya çalış. Hani şu yüksek ve-" "Ön tarafa doğru, evet."

Heavenly'yi her seferinde orgazma sürükledi.

Beck onu daha da yaklaştırdı, açısını değiştirdi, sonra sabit, vahşi itişlerle derinlere doğru ilerlemeye başladı. Neredeyse anında haykırdı, ayağa kalktı. Şakaklarında ve sırtında boncuk boncuk terler oluşurken, yavaş bir heyecan omurgasından aşağıya doğru gürledi ve vücudunu sardı,

o kadar sıcaktı ki nükleer bir his uyandırdı.

Yarım düzine itişten sonra, Heavenly onun üzerinde sıkılaştı, horozunun etrafındaki tutuşu rahattan

Boğuluyordu. Adam daha da derine inerek kadının rahim ağzını dürttü. Eğildi ve çığlık attı, bacakları onun üzerinde sıkılaştı, parmakları aniden omuzlarına gömüldü. Gözleri yalvarıyordu. Sonra geri çekildi, uzunluğunu ve şişman tepesini o tek nokta boyunca sürükledi...

Heavenly nefesini tuttu, dondu, sonra sarsıldı ve ciğerlerinin derinliklerinde bir yerden inledi. Sesten zevk damlıyordu. Bu ve amcığının kenetlenmesi arasında, Beck'i neredeyse uçurumun kenarına gönderiyordu. Kendi iradesiyle dayandı, bunun bitmesine hazır değildi.

Kadının doruk noktası yumuşak, düzensiz nabız atışlarına dönüştüğünde, adam gevşedi ve yatağın üzerinde eridi, nefes nefese kaldı ve kalbi sanki kilometrelerce koşmuş gibi çarpmaya başladı. "Çıkmam lazım."

Yoksa onun içine çok sert boşalacağım.

Seth tereddüt etmedi, sadece gevşek kalçalarının arasına kayd, anında karşılık verdiği sert bir tutkuyla dudaklarını aldı, sonra kollarının üzerinde yükseldi ve tekrar içine itti. Baş, bir iniltiyle geriye düştü. Kadının nefesi, muhtaç bir ciyaklamaya benziyordu. Daha derinlere kök saldı, daireler çizdi, itti, yapabildiği her parçayı talep etti.

"Lanet olsun, çok iyi hissediyorsun. Senin içinde olmayı seviyorum meleğim." Onu daha sert becerdi. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum," diye nefes nefese kaldı, mavi bakışları yapışmış ve daha fazlası için yalvarıyordu.

Beck dirseğinin üzerinde doğruldu. "Çok güzel görünüyorsun. Seni sikerken boşalmanı görmeme izin ver, küçük kız."

"Tanrım, beni bitirmeye mi çalışıyorsun?" Seth sızlandı.

Beck sadece gülümsedi. İçinde onun hamile kalmasını uman yıkıcı bir yan var mıydı? Elbette vardı. Gerçekçi olmak gerekirse, her an regl olabileceğini biliyordu. Regl döneminin o kadar sonundaydı ki gebe kalma şansı neredeyse sıfırdı. Neredeyse... Bir erkek hâlâ umut edebilirdi.

Ama Beck ona son bir şans daha verdi. "Dediğim gibi, kutu komodinin içinde." Seth durdu.

"Hayır!" diye itiraz etti Heavenly, kıpırdanarak ve sessizce onu teşvik ederek. "Sana ihtiyacım var. Lütfen. *Lütfen...*" "Seth, Beck'e doğru hırladı ve sonra dikkatini Heavenly'ye çevirdi. "Buradayım meleğim." O

Bir sonraki adımın ne olacağına aldırmadan, hızını artırarak tekrar, daha sert bir şekilde içine girdi. "Bir yere gitmiyorum. Söz veriyorum."

Beck onlara yardım etmekten kendini alamadı.

Eğildi, dudakları ve dişleriyle meme uçlarını kopardı, çakıllı tepelerini ağzına, dilinin üzerine sürükledi ve acımadan yedi. Parmaklarını yaladı, sonra boştaki elini vücutlarının arasında gezdirerek çoktan şişmiş ve sertleşmiş, ucu şişmiş klitorisini buldu. Yumuşak, yavaş bir hareketle Seth derin nefesler alırken onun en hassas noktasını yokladı, sonra bir elini onun altına soktu, kalçalarını kaldırdı ve karşı koyamadığı noktayı yokladı.

Heavenly sertçe nefes aldı, kızardı, dudakları ayrıldı, Seth'e odaklanmıştı. Seth uzun bacaklarını kullanarak geri çekilip kadının girişinde dengede durduktan sonra tekrar uzun ve güçlü bir şekilde kadının içine dalınca yanakları kızardı.

"Bana bak," dedi.

Gözlerini kırıştırdı, hülyalı görünüyordu ve tam olarak odaklanamamıştı. Ama onunla birlikteydi. Vücutları birlikte hareket ediyordu. Nefesleri aynı hizadaydı.

"Beni istediğini söyle."

Heavenly onun omuzlarını kavradı. "Seni istiyorum." "Beni sevdiğini söyle."

Kızın kaşları çatıldı. Beck onun Seth'e istediğini vermek için yaklaşan zevkle savaştığını gördü.
"Seni seviyorum."

Bu bir ifadeden çok nefes nefese bir inlemeydi, ama açıkça ona bir şeyler yaptı, tıpkı

Beck.

"Bana bizim olduğunu söyle." "Ben seninim. Her zaman."

"Lanet olsun. Angel..." Seth'in vuruşları hızlandı, daha sert, daha hızlı. Dişlerini gösterdi. Onun adını haykırdı.

Sonra yüksek sesle, boğuk bir çığlık attı, olabildiğince derine bastırıp kendini onun içine boşaltırken vücudu uzun dakikalar boyunca titredi. Onun altında, Heavenly onu tuttu, yüzünde mutluluk belirirken onu kavradı.

Ağzını açıp sessiz bir çığlık attığında, Seth çekerek onu serbest bıraktı. "Sikeyim. Orgazmın ortasında.

Bitir işini."

Memnuniyetle.

Beck çabucak kendini tekrar Heavenly'nin kalçalarının arasına sıkıştırdı ve onun hayal kırıklığı çığlıklarını duymazdan geldi. Onu kendine doğru eğdi, sonra da çözülmesini tamamlamak için tasarlanmış sert, sarsılmaz itişlerle doldurdu. Saniyeler içinde kadının inlemeleri iniltiye dönüştü. Kadın kasıldı, tırnaklarını adama geçirdi ve sonra neredeyse insana ait olmayan bir coşku sesiyle çığlık attı. Sıkı sıkıya kenetlendi, sonra sert ve hızlı bir şekilde nabız atarak onu kendisiyle birlikte sürükledi.

Gözlerini kapadı, ona olabildiğince sıkıca sarıldı, sonra kendini onun içinde olmanın mutluluğuna -kadere- bıraktı ve tohumunu durmaksızın içine akıttı.

Dakikalar -saatler?- sonra, sonunda nefesini tuttu, zevkten sarhoş olmuş hissediyordu ve çok aşıktı. Böyle baş döndürücü bir duygunun var olduğunu hiç bilmiyordu. Ve bunu çok geç olabilecek bir zamanda bulmuş olmaktan nefret ediyordu.

"Seni seviyorum, küçük kız. Bundan sonra ne olursa olsun seninleyiz."

Ağırlaşmış bakışları ikisi arasında gidip gelirken gözlerinin kenarlarından yaşlar süzüldü. "Ve ben de seni seviyorum. Ne olursa olsun. Hayatımda hiç bu kadar bütün hissetmemiştim."

Sonra sızan gözyaşları hıçkırıklara dönüştü. Beck onun endişesini hissetti. Bu onda Jedediah'ın öldürme isteği uyandırdı.

Seth'le birlikte Beck'in üzerini örttüler, her ikisi de bir kolunu Beck'e doladı. Beck kolunun diğer adamın kaburgaları tarafından yarıya kadar gömülmesini ya da iri adamın kendi koluyla kalçasını itmesini umursamadı. Kızlarının etrafını sarıyor, ona güven veriyor, onu teselli ediyor, yarınları yokmuş gibi kalbini doldururken sırayla onu öpüyorlardı.

Heavenly birkaç dakika içinde uykuya daldı. Beck hayranlıkla gülümsedi. Bazen bir çocuk gibiydi; göz kapakları kapandığı anda dünya ondan uzaklaşıyordu. Beck'in kalbini sıkıştıracak kadar büyük bir güvenle onların içine kıvrılıp uyuyordu.

Sonunda Seth ayağa kalktı, gerindi, omuzları yorgunluktan çökmüştü. "Üzerimden kamyon geçmiş gibi hissediyorum."

Beck sırtımayı başardı. "Benim üzerimde de böyle bir etkisi var." Sonra bakışlarıyla Heavenly'yi okşadı ve göğsünün korkuyla sıkıştığını hissetti. "Sırtımda bir hedef tahtası var dostum. Jedediah acımasızdır; Esther'e çekmiş. Bana söz ver... Eğer başaramazsam, Heavenly'ye sen bakacaksın."

Büyük özel dedektif başını salladı. İkisinin de gerçek olduğunu bildiği tehlikeyi küçümsemeye ya da güvence vermeye çalışmadı. "Kesinlikle. Ona bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim. Ve eğer bu gece gebe kalırsa-"

"Şansımız çok az."

"Döngüsünün zamanlaması hakkında bir fikrin olduğunu düşündüm." Seth omuz silkti. "Ama ne olursa olsun, ben burada olacağım."

Beck bu sözün özel dedektife çok pahalıya mal olduğunu hissetti. "Teşekkürler. Bunun hakkında düşündüm. Geçmişinde bir şeyler olduğunu biliyorum ve-"

"Şimdi zamanı değil. Önce şu boku atlatalım."

Başını salladı. "Yeterince makul. Sadece bilmeni isterim ki rollerimiz tersine dönseydi, geçmişin senin için geri gelseydi, ben de orada olurdum."

Seth banyoya girip gözden kayboldu. Beck suyun akışını duydu, diğer adamın canlandırıcı bir nefes alışını dinledi, sonra elinde sıcak bir bezle çıktı ve Heavenly'yi sessizce temizledi. Heavenly'nin uyanmaması ya da hareket etmemesi yorgunluğunun bir göstergesiydi.

Banyoya dönerken Seth sonunda ona ciddi bir şekilde başını salladı. "Biliyorum. Teşekkürler." "Ve eğer ikimiz de başarırısak-"

"O zaman konuşuruz," diye söz verdi özel dedektif. "Kızımızın parmağında bir yüzüğe ihtiyacı var."

"Evet, öyle." Beck bu konuda aynı fikirde olmalarından memnundu. "Bağlılığımızın neye benzediğini bilmiyorum ama bunu istediğimi biliyorum."

"Evet... Ele almam gereken birkaç konu daha var ama bizi sonsuza dek isteyip istemediğimi sorgulamama gerek yok. Biliyorum."

"Aynen. Şimdi tek yapmam gereken ölmek."

CHAPTER EIGHTEEN

CUMA, 19 NISAN

ERKEN SABAH pencerelerden altın sarısı güneş ışığı süzülürken Seth mutfak masasının etrafında Ngair'e'in kahvaltı ziyafetini yiyen gruba baktı. Etraflarında şakalaşan konuşmacılar vardı. Havayı kalınlaştıran gerginliği görmezden gelmeye çalıştı.

Beck onun yanında Heavenly'yi kucağına oturtmuş, kalın kollarıyla onu sahiplenirken, Seth kızlarına bir çatal dolusu kabarık çırpılmış yumurta yediriyordu.

Şimdi birbirlerinin tadını çıkarmaları gerekiyordu, lanet olsun. Heavenly sonunda ona ve Beck'e bağlanmış ve aşkını her şekilde kanıtlamıştı. Normal şartlar altında, Beck ve cerrah onu eve götürür, böylece hayatlarının geri kalanına başlayabilirlerdi.

Ama şu anda hiçbir şey normal değildi.

Burada, kulübede ne kadar kalacaklardı? Jedediah ve "Aziz Takımı" onları bir günde yakalayabilecek miydi? Bir haftada mı? Bir ayda mı? Savaş bittikten sonra kaç arkadaşı hâlâ ayakta olacaktı? Seth bilmemekten nefret ediyordu.

Yapabilecekleri tek şey saldırıya mümkün olduğunca hazır olmaktı. Ne de olsa Liam'ın kulübesi kasabanın geri kalanından ve diğer medeniyetlerden kilometrelerce uzaktaydı. Silah seslerini kimse duymayacaktı. Kimse yardım çağırmayacaktı.

Kendi başlarındaydılar.

Neyse ki River, Dean ve Adam gece boyunca yorulmak bilmeden çalışarak onları Seçilmişler'e hazırlamışlardı. Bekçi ormanın derinliklerinden birkaç geyik sehpası getirmiş ve bunları araba yolunu çevreleyen ve bir ateş üçgeni oluşturacak uzun ağaçlara yeniden bağlamıştı. River savaş için bazı yangın çıkarıcı sürprizler hazırladıktan sonra özel çakıl yolun dibine birkaç hareket dedektörü yerleştirdi. Bu arada Dean de kulübeye giden yol boyunca yarım düzine kablosuz av kamerasını yeniden yerleştirdi. Ardından Ngair'e'in yeni sürülmüş bahçesinden aldıkları toprakla kum torbalarını doldurdular ve kulübenin cam pencerelerini kapatmak ve evin etrafındaki nişancılara siper sağlamak için çift balkonu güçlendirmek üzere yüksekçe bir yere istiflediler. Üçlünün işi bittiğinde Adam çevreyi kontrol etti. River cephaneliklerini büyük merdivenin altına yerleştirerek kendilerini savunmak için ihtiyaç duydukları her şeyin kolayca ulaşabilecekleri bir yerde olmasını sağladı. Dean, bir suç işlenene kadar hiçbir şey yapamayacak olan yerel polise ve Los Angeles'taki FBI saha ofisinden bir arkadaşına haber verdi, o da beklemede olacağını söyledi.

Kahvaltıdan hemen önce Liam adamlara çatıya çıkan geçidi göstermişti. Büyük güverteyi,

Gölün ve ormanın uçsuz bucaksız manzarasını seyretmek için tasarlanmış olan bu yer, dağa kimin ya da neyin çıktığını görmek için de mükemmel bir gözlem noktası sağlıyordu.

Beck'le birlikte geceyi Heavenly'yle geçirebilmek için yapılacaklar listesindeki hazırlıkları tamamladıkları için diğerlerine minnettar olan Beck, ona bir fincan kahve uzattı.

Kızları bir yudum alırken Gloria Beck'e doğru eğildi. "Görünüşe göre üçünüz Liam'ın tavsiyesine uymuş ve dün gece evinizi düzene sokmuşsunuz."

Beck eski sevgilisine geniş bir sırıtış gönderdi. "Oh, evet. Sonunda duymak için can attığımız o üç küçük kelimeyi söyledi."

"Yine mi yapıyorsun?" Gloria alay etti.

Kadın kıkırdarken Beck, "Ha ha," diye söylendi.

Heavenly de kıkırdadı.

"Üçünüz adına mutluyum." Sonra da kızlarına göz kırptı. "Onları acılarından kurtarmanın tam zamanı, tatlım."

"Zamanı geçti," diye gülümseyerek kabul etti Heavenly.

Seth bir parça domuz pastırması kopardı. "Aç kapıyı, meleğim."

Adam eğilip dudaklarını öpmeden önce ısırды ve kalan fındık fumesi tadının tadına baktı.

Kahvaltı bitip de Ngaire bulaşıkları topladıktan sonra Seth, River, Dean, Adam ve Beck'le birlikte dün gece beyin fırtınası yaptıkları planları herkese anlattı. İş bittiğinde Buddy sandalyesinde arkasına yaslandı ve kaşlarını çatı.

"Silah zindanındaki kadınları korumamı istemeniz beni onurlandırdı ama ben çok iyi bir nişancıyım. İşler sarpa sardığında benim yeteneklerime ihtiyacınız olacak."

Gloria, "Ve kırılğan bir oyuncak bebek gibi kilit altında tutulmaktan hiç memnun değilim," diye homurdandı. "Ben de ateş edebilirim. O şerefsizlerin bana yaptıklarından sonra, bazılarını doğrudan cehenneme gönderme şansını çok isterim."

"Hiç silah kullanmadım ama öğrenebilirim," diye söze girdi Heavenly.

"Sana bir gün öğreteceğim ama ustalaşmak şu anda sahip olmadığımız zamanı alır." Ve meleğinin uçan mermilere yakın bir yerde olduğu düşüncesi Seth'in kanını dondurdu.

Meleği pek mutlu görünmüyordu. "O zaman yardımcı olmak için başka bir yol bulmama izin verin."

Beck başını salladı. "Sen, Raine, Gloria ve Ngaire'in güvenli bir yerde olmanız gerekiyor. Bu tartışmaya açık bir konu değil."

Raine, "Tavrınız eski moda ve cinsiyetçi," diye belirtti. "Bu pratik. Silah ateşlemek hakkında bir bok bilmiyorsunuz prenses."

Raine karşı çıkmak için ağzını açtı ama Hammer sert bir bakışla onun argümanını susturdu. "Bunu aklından bile geçirme, kıymetlim. Cevabım hayır."

Beck başıyla onayladı. "Ayrıca, eğer dövüşmeye kalkarsan Hammer ve Liam ölmeden tehdidi etkisiz hale getirmeye odaklanamayacak kadar endişeden akıllarını kaçırmakla meşgul olurlar. Ve eğer biri seni öldürürse, bir kurşunla üç can almış olur. Bunu riske atamayız."

"Kesinlikle," diye ısırды Hammer. "Sen ve çocuklarımız, biz son piçi de indirene kadar silah zindanında kalacaksınız. Anlaşıldı mı?"

Kadın cevap vermedi, sadece erkeğine dudaklarını bükerek baktı.

"Siz hanımların güvende olup olmadığı konusunda endişelenmezsek daha etkili oluruz." Seth omuz silkti. "Üzgünüm ama bu bir gerçek."

"Bunu duydun mu?" Gloria homurdanarak Buddy'nin dirseğini dürtükledi. "Seth az önce bana hanımefendi dedi."

Yumuşak kahkahalar arasında Liam'ın çatalı tabağına çarptı. Seth bakışlarını çevirdiğinde İrlandalı'nın gözlerinin odaklanmamış olduğunu ve karşısındaki Dean'e doğru baktığını gördü. Bir saniye

Daha sonra, kahve fincanının yanındaki vericiden tiz bir bip sesi geldi.

"Misafirimiz var." River silahını kaptı, alarmı susturdu ve cihazı cebine koydu. Havadaki gerilim bir anda boğucu bir hal aldı.

"Şimdiden mi? Siktir," diye mırıldandı Beck.

Seth'in kanı buza dönüştü. "Gösteri zamanı millet."

Herkesi yerlerine yerleştirmek için üç ila dört dakikaları vardı. Ve duman dağıldıktan sonra her şeyin eskisi gibi olup olmayacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

Beck Heavenly'nin dudaklarına acımasız bir öpücük kondurduktan sonra korkmuş kızlarını kucağından yavaşça kaldırdı.

Seth onun gözlerindeki endişeyi ve bunun içini sıkmasını görmezden gelmeye çalışarak, kısa ve güçlü bir dudak teması için onu kendine çekti, sonra kendini onu bırakmaya zorladı ve onu Buddy'ye doğru itti. Sonra da bu dövüş bittiğinde kendisinin ve sevdiklerinin hâlâ burada olabilmesi için sessiz bir dua etti.

Adam Ngaire'in yanağına bir öpücük kondurup ona şefkatli bir gülümseme gönderirken, Liam ve Hammer endişeli Raine'i teselli ediyordu. Buddy'nin kucağından ayrılırken Gloria'nın yüzünü korku kaplamıştı ama o metanetle diğer kadınları topladı.

"Onları güvende tutacağım," diye güvence verdi Buddy. "Hadi aşağı inelim kızlar."

"Hayır, onlar bende," diye ısrar etti Gloria. "Silah zindanında hâlâ silahlar var. Orada saklanacağız. Ben silahlanacağım ve onların son savunma hattı olacağım." Heavenly ve Raine'e işaret etti. "Dostum, adamlarla kal. Haklısın. Ön hattımızda bulabilecekleri her silaha ihtiyaçları olacak."

Kimse tartışmadı. Seth'in bir parçası tartışmak istedi ama Gloria haklıydı.

Sonra son bir öpücükle Buddy nişanlısının diğer kadınları götürüşünü izledi. Seth'in boğazı endişeyle tıkanırken, kalbinin en kırılgan parçası arka merdivenlere doğru yöneldi ve ona son bir kez mavi gözlerle baktı.

Beck yanına yaklaştı, silahını acımasızca kavriyordu. Azim ve kararlılık cerrahın üzerinden akıp gidiyordu. Dean hâlâ masada oturan tek kişiydi, gözlerini kısmış, cep telefonundaki görüntüleri inceliyordu.

Kızlar gözden kaybolunca Seth, "Konuş benimle," diye talimat verdi. "Kaç kişi?"

"Şu ana kadar sadece bir araç var. Beyaz bir kamyon. Tek sürücü, sıfır yolcu," diye aktardı polis.

Seth anlamadı ve bundan hoşlanmadı. "Yerlerinize geçin millet. Bu adam ya bir tehdit ya da dikkat dağıtıcı. Soğukkanlı olun ve her şeye hazır olun."

Adrenalin pompalayarak o ve diğerleri büyük odaya koşup silahlarını aldılar. Önce Dean silahlarını doldurdu ve River'la yumruklaşmak için durakladıktan sonra ön kapıdan çıkıp geyik perdelerinden birine yerleşti. Ağaçların arasında başka bir avlanma yeri isteyen Adam onun arkasından fırladı.

"Şu anda yoldan gelen adam bize zarar vermek için burada değil." Liam Beck'e döndü. "Onun söyleyeceklerini duyman gerek."

"Tamam." O ve diğerleri tamamen silahlanmış olarak dinleyebilirlerdi. Seth gardını indirmeyi ya da Liam'ın psişik içgüdülerine dayanarak tek bir hayatı bile riske atmayı reddediyordu. O soğuk, katı gerçeklerle uğraşıyordu, tıpkı şu anda dağa tırmanmakta olan gibi.

Ağır cephane kutularını kavrayan River çatıya yöneldi. Sirtına bağladığı çok sayıda otomatik silah merdivenlerden yukarı çıkarken takırdadı ve zıpladı.

Hammer ve Liam çantalarını toplayıp koşarak evin her iki yanında bulunan kendi balkonlarına çıktılar. Kum torbalarının arkasına yerleştiler. Seth, Beck'in yanındaki geniş verandaya çıktı,

hazırlandı ve bekledi.

Motor ve çakıl sesleri gittikçe yükseliyordu. Kamyonet virajı dönerken, ikisi de silahlarını kaldırıp direksiyonun arkasındaki sade giyimli ve soluk saçlı tıknaz adama nişan aldılar.

Arabayı durdurdu ve motoru kapattı.

"Zacharias," diye mırıldandı Beck. "En küçük kardeşim."

Adam kamyondan atlar atlamaz Seth benzerliği gördü -aynı gözler, aynı çene, aynı ciddi ifade. Ama gözleri Beck'e takıldığında, Zacharias sanki bir hayalet görmüş gibi baktı.

"Gideon." Huşu yüzünü değiştirdi. "Tanrı'ya şükürler olsun. Bunun gerçekten olduğuna inanmıyorum-" "Olduğun yerde kal." Beck silahını kaldırdı, yeniden bir araya gelmelerinden hiç etkilenmemişti. Zach'in yüzündeki gülümseme kayboldu.

"Ben senin düşmanın değilim kardeşim. Seni uyarmak için buradayım." "Bu konuşma daha fazla ilerlemeden önce üstünü aramam gerek," diye ısrar etti Seth.

"Botumda bir bıçak var," diye itiraf etti Zach.

"Yavaşça çıkar, sonra da kamyonunun kaputuna yerleştir," diye talimat verdi, silahını hazır tutarak.

Zach yaptı. "Kardeşimin yanında takviye olarak sizin olmanıza sevindim ama Jed'i durdurmak için ikinizden fazlası gerekecek."

Seth adamın üstünü iyice aradı ve herhangi bir tehdit bulamadı. Zach'in kolayca itaat etmesine rağmen, adamın art niyetli olmadığına hâlâ ikna olmamıştı. Ama ölümle yaşam arasındaki farkı belirleyebilecek değerli bilgilere sahip olması da mümkündü. Bu yüzden Seth geri çekildi ve cerraha başıyla onay verdi, bu bilgiyi duymaya kararlıydı. "O temiz. Devam edin."

"O saksocu şimdi de benim için mi geliyor?" Beck kardeşine sordu.

"Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama aktif olarak avlanıyor, Gideon."

"Benim adım artık Beck. Bana bir daha asla Gideon deme."

"Nasıl isterseniz." Zach başını salladı.

Beck bir elini saçlarında gezdirdi. "Beni nasıl buldun?"

Suçluluk duygusu Zach'in yüz hatlarına yerleşti. "Seni aramak için aylarımı harcadım. En yakın geldiğim yer özel dedektifin ofisi oldu. Sonunda dün onu aldığını gördüm ama ben daha kamyonetimi çalıştıramadan sen caddenin yarısını geçmiştin bile. Geri geleceğini umarak bekledim ama onun yerine ofise siyah saçlı bir adam girdi. Onunla konuşmaya çalıştığımda pek açık sözlü değildi, ben de uyarımı bıraktım... sonra beni sana götüreceğini umarak kamyonuna bir takip cihazı yerleştirdim. Ve yaptım da."

Seth'in ensesindeki tüyler diken diken oldu.

"Jed ve ordusunun sizi buraya kadar takip etmiş olma ihtimali var mı?" Beck sordu, belli ki Zach'in halinden memnun görünmesini umursamıyordu.

"Sanmıyorum ama bugünlerde benimle konuşmuyor. Ve son birkaç aydır kendisi gibi davranmıyor. Bu yüzden buradayım. Endişeleniyorum-"

"Jed beni öldürmeye mi geliyor?"

"Evet, diğer şeylerin yanı sıra. Ölmeni ve kanının ellerime bulaşmasını istemiyorum."

"Şeytan'la arkadaşlık etmek senin için tehlikeli değil mi?" Beck alay etti.

"Çok, ama yardım edip edemeyeceğinizi görmek istedim. Evde işler... kötü."

Yani Zach sadece kalbinin iyiliğinden dolayı burada değildi. Bir şey istiyordu.

"Ne demek istiyorsun?" Beck sanki kardeşinin ses tonundaki korkuyu duymamış gibi gerginliğini korudu. Ya Zach'e ve nedenlerine inanmıyordu ya da umurunda değildi. "Messiah Şehri'nden ayrıldığımdan beri neler olduğunu anlat bana."

"Açıklamak için o kadar geriye gitmem gerekecek. Annem, Blessing'in cenazesinden sonra babamla birlikte gidişinizi izledi. Çoktan ilahiler söylemeye ve gülmeye başlamıştı. Geriye dönüp baktığımda, sanki biliyor gibiydi-"

"Yaşlı babam geri dönmeyeceğimden emin olmak mı istiyordu?"

"Aynen öyle. Ama babam dönmeyince ve karanlık çökünce onu bulmaları için Azizler Ekibini gönderdi. Cesedini geri getirmeleri ve seni bulamadıklarını söylemeleri uzun sürmedi. Kadın çıldırdı.

ve Şeytan ruhunu ele geçirdiği için seni gördükleri yerde öldürmeleri emriyle onları aramaya gönderdi." Zach derin bir nefes aldı. "Hayatımda hiç o gün ettiğim kadar çok dua etmemiştim. Senin cesedini de geri getirseslerdi çok üzülürdüm. Sonunda, çölde aylarca arama yaptıktan sonra, annem senin cehenneme geri döndüğüne karar verdi ve onlara aramayı bırakmalarını söyledi."

"Antlaşmayı geçersiz kılmanın bir yolunu bulduğu ve Jed'in henüz on dört yaşında olmasına rağmen Mesih unvanını almasına izin verdiği için mi?"

"Hayır. İşler hâlâ hassas. Birkaç hırslı ihtiyar gücü ele geçirmeye çalıştı ama Peter Amca, Jed on altı yaşına gelene kadar Mesih rolünü üstlenince hepsi onu kabul etmek zorunda kaldı."

Beck homurdandı. "Peter'da bir erişte omurgası var. Sanırım gösteriyi gerçekten annem yönetiyordu?" Zach'in başını sallamasıyla Beck'in ağzı acı bir ifadeye büründü. "Tabii ki o yönetiyordu. Ve Jed her zaman bir ana kuzusu olduğu için, Mesih olduğu her gün onun kuklası olduğunu varsayıyorum."

"Evet. Onun tüm çılgın fikirlerine inanmaya devam ediyor. Birbirlerinin en kötü özelliklerinden besleniyorlar." "Şaşırmadım. O her zaman güce aç olmuştur," diye alay etti Beck.

"Ve korkarım Jed tamamen ahlaksız."

Zach'in işlevsiz ailesinden hoşnut olmadığı açıktı, peki neden Messiah City'deki delilerle kalmayı seçmişti? Tek bildiği bu olduğu için mi?

"Ne demek istiyorsun?"

"Her şey babamın diğer 'dul eşleri' ile başladı. Onu gömdükten birkaç ay sonra, annem onları topluca oturttu ve onlara büyük bir 'onur' gerçekleştirmeleri gerektiğini söyledi." Zach alay etti, başını tiksintiyle salladı. "Merhum büyük Mesih'in eşleri olarak, iffetli ve erdemli Mesih'lerine çoğalmanın yollarını öğretmek onların göreviydi. Başka bir deyişle, kendilerini açmalı ve Jed'i 'alıştırma' eşleri olarak kullanması için karşılamalıydılar."

"Tanrım," diye homurdandı Beck. "Yaşlılar müdahale etmedi mi?"

"Hayır, o zamana kadar Annem kasabayı istikrara kavuşturmuştu, bu yüzden doğru beyaz yalanları söyleyerek ve herkesin azalan varoluş korkularıyla oynayarak sorun çıkaranların çoğunu susturdu. Hâlâ direnen birkaç kişi için de çitin arkasından şantaj yapmayı başardı. Kabul ettiklerinde, Jed babamın dul kadınlarını bir çırpıda silip süpürdü." Zach tükürdü. "Annem, yumurtalarını Jed'in tohumuyla döllemeyi seçenlerin murdar sayılacağı konusunda onları uyarmıştı. 'Şehvet düşkünü fahişeler' demişti sanırım. Ve sürgün edilecekleri konusunda uyarmıştı."

Beck, "O kadınların, adamın onları hamile bırakıp bırakmaması üzerinde hiçbir kontrolü yoktu," diye itiraz etti. "Ama tabii ki temel insan üremesini anlamıyorlar. Anlamak da istemiyorlar."

Zach kaderci bir omuz silkmeye, "Birkaçının hamile kalması Tanrı'nın isteği idi," dedi. "Bebekleri doğduğunda, Annem bebekleri alıp götürdü ve büyütmeleri için başka kadınlara verdi. Yaşlılardan birkaçı babamın genç eşlerine merhamet edip onlarla evlendi ama geri kalanlar ölmeleri için çöle gönderildi."

Beck elini yüzünde gezdirdi. "Yani bana o lanet yılanın başını kesmenin hiçbir şeyi değiştirmediyi mi söylüyorsun?"

Zack, Beck'in küfretmesinden rahatsız olmuş görünüyordu ama bir şey söylemeden durdu.

"Maalesef hayır." "Las Vegas'ta dövdükleri kadınla benim aramda nasıl bir bağlantı kurdular?"

"Yani onu tanıyor musun?"

"Evet. O benim eski karım. Onu nasıl buldular?"

Zach bembeyaz kesildi. "Karısı mı? Ama ben onun bir... fahişe olduğunu sanıyordum?"

"Kapa çenen ve söyle bana." Beck'in talebi ürkmüş adamı daha da şoke etti.

"Geçen Noel, yaşlılardan biri sizi benzin istasyonunda bir Cadillac'ın içinde görmüş. Plakayı not ettiler ve Azizler Ekibini aradılar. Ayrıca anneme senin doğuştan Aziz olduğunu hatırlattılar.

gerçek Mesih."

"Orospu çocuğu," diye bağırdı Beck, sonunda silahını indirerek. "On dakika boyunca oraya geri dönerek Gloria'yı onlara gümüş tepside sundum."

"Sakin ol, dostum." Seth suçluluk duygusunu bastırmak için Beck'in omzuna vurdu. "Bunca yıldan sonra birinin seni tanıyacağını bilmene imkân yoktu. Devam et," diye cerrah adına Zach'e talimat verdi.

"Annem hala hayatta olduğunu öğrenince çılgına döndü. Neyse ki Şerif Benson tatildaydı. Bizim yöntemlerimiz konusunda açık fikirli olmayan yardımcısına hiç güvenmedi, bu yüzden plakalar için bir adres bulması biraz zaman aldı. Birkaç adamını Las Vegas'a gönderdi."

Beck, "Gloria'yı neredeyse öldürüyorlardı," diye bağırdı.

"Sonra duydum. Özür dilerim." Zach sempati ile kaşlarını çatı. "Bunu yapmamaları gerekiyordu, sadece babamın cinayetinden yargılanmak üzere seni geri getirebilmek için seni ya da kimliğine dair kanıtları bulmaları gerekiyordu."

"Duruşma mı?" Beck alay etti. "Halka açık bir taşlama demek istiyorsun."

Zach acımasızca başını salladı. "Azizler Ekibi geri döndüğünde ve anneme kadının bir fahişe olduğunu söylediğinde, güldü ve Günah Şehri'nin Şeytan'ın fahişelerini mideye indirip ölümsüz ruhuna sahip olman için mükemmel bir yer olduğunu düşündü. Üzgünüm, onun sözleri. Ama Jed bunun peşini bırakmaya niyetli değildi. Onun unvanını alabilecek güce sahipsin. Bu yüzden annemi, karının evine göz kulak olmam için beni Las Vegas'a göndermeye ikna etti. Sen ve bu adam" -Seth'i işaret etti- "birkaç hafta önce ortaya çıktığınızda, sokağın yukarısına park ettiğim kamyonetimde oturup izledim."

"O gün Vegas'ta bizi takip ettin, değil mi?"

Zach başıyla onayladı. "Evet, ikiniz ve aranızdaki güzel sarışın kadın." "O zaman beni neden uyarmadın?"

"Jed nerede olduğunu ya da hayatta olup olmadığını bilmiyordu ve sen de bulunmak istiyor gibi görünmüyordun. Seni ancak mecbur kalırsam dahil edebileceğimi düşündüm. Dürüst olmak gerekirse, senin ve diğer adamın aynı kıza yakınlık göstermeniz beni şok etti."

Cevaplara bakılırsa, bu cevap Seth'in canını sıktı ama yine de sessiz kalıp dinledi. "Jed'i arayıp beni Vegas'ta bitirmesine izin vermediğine şaşırdım."

"Seni öldürmesini istemiyorum. Anlamıyor musun? Onu oyalayarak sana yardım etmeye çalışıyordum."

Haftalardır ona yanlış bilgi veriyorum... seni görmediğimi söylüyorum." "Neden beni koruyasın ki? Lanet olası babanı ben öldürdüm."

"Babamla hiçbir zaman yakın olmadım ve uzun zamandır en kötü ahlaksızlıkları yavaşlatarak toplumumuza hizmet ettiğinizi düşünüyordum. Sonra tek delinin o olmadığını fark ettim. Annem ve Jed daha da kötüler."

"Yani Vegas'ta beni takip ettin ve ne... Los Angeles'a kadar beni takip mi ettin?" "Hayır. Sen beni fark etmeden seni çölde takip edemeyeceğimi biliyordum." "Çok doğru," dedi Seth.

"Ben de fahişenin evinin önüne park eden Audi ve SUV'un plakalarını yazdım ve bir arkadaşımın arkadaşına adreslerini bulması için para verdim. İşte o zaman gerçekten Los Angeles'ta yaşadığını keşfettim. Önce Audi'nin kayıtlı olduğu evi araştırdım, ama sen gelmedin. Birkaç gün sonra şansımı siyah SUV ile denedim. Dün nihayet seni gördüm... ve gerisini biliyorsun."

Zach'in Beck'i avlamak için başvurduğu sinsi ve metodik yollar Seth'e iyi bir his vermiyordu. Dürüst olmama ihtimali neydi? Ya da Jed'in kendi araştırmasını yürütüyor olması? Seth cevaplardan

hoşlanmamıştı.

"Demek beni takip ediyor ve Jed'e yalan söylüyordun. O aptal değil, Zach. Eninde sonunda

seni anlamaya çalışıyorum."

Zach yüzünü buruşturdu. "Çoktan yapmış olmasından endişeleniyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Ayrıldığımdan beri onu ve annemi düzenli olarak kontrol ediyordum. Ama son birkaç kez aradığımda beni neredeyse hiç sorgulamadı... sanki ne söyleyeceğimi umursamıyormuş gibi. Ve annem raporumu dinlemek için bile kalmadı. Korkuyorum. Kendim için değil ama kızım için."

Beck nefesinin altından küfretti. "Elbette bir kızın var. Kaç yaşında?" "Sadece on bir, ama her an değişmeye başlayabilir. Jed'in yapacağını biliyorum-" "Onu şehvet düşkününü yaşlılardan birine ver."

"Hayır. Yaşlı değil." Zach yutkundu. "Birkaç hafta önce Jed bana, Joanna'nın aylık akışı başlar başlamaz onu yeni eşi olarak alacağını söyledi."

"Enseste izin verilmez."

"Artık öyle," diye açıkladı Zach acımasızca. "Jed Messiah Şehri'ni ele geçirdiğinde yaptığı ilk şey Harmony ile evlenmek oldu."

"Blessing'in küçük kız kardeşi mi?" Beck böğürdü. Bunu bir dizi küfür izledi.

"Evet. Sonunda bir kız çocuğu doğurmadan önce ona üç erkek çocuk doğurdu. Amity tatlı, nazik ve güzeldir. Değişim zamanı geldiğinde-"

"Buna adet dönemi deniyor," dedi Beck, belli ki kendini kaybetmemek için çabalıyordu. "Ve bu Tanrı'nın bir çocuğun üremeye hazır olduğuna dair bir işareti değil, Tanrı aşkına."

Zach boğazını temizledi. "Annem Jed'i, kan bağımız yeterince saf olmadığı için Şeytan'ın sizi ele geçirebildiğine ikna etti. Güya Tanrı ona, eğer şimdi saflaştırmazsa Şeytan'ın bizi başka bir iblisle yok edeceğini söylemiş... yani Gideon gibi. Bu yüzden Jed'e Amity ile evlenmesini ve onunla üremeye başlamasını söyledi."

Bu akraba evliliği bombası Beck'in yüzünü kızartmakla kalmamış, Seth'in bağırsaklarını da düğüm düğüm etmişti. "Yani altın çocuğuna kendi kızını hamile bıraktırmaya mı çalışıyor?"

"Denemiyor. Zaten yedi aylık hamile. Yani Joanna'nın başına tam olarak ne geleceğini biliyorum. Ve onu durdurmanın hiçbir yolu yok." Zach ilk kez gerçekten korkmuş görünüyordu. "Ama eğer yardım edersen, tohumlarını asla onun rahmine ekemeyecek."

"Benim yardımım mı?" Beck yineledi. "Bakın, sizi ve ailenizi buradan çıkarmak için paraya ve araçlara ihtiyacınız varsa, seve seve-"

"Gitmek istemiyorum; sadece onları durdurmak istiyorum. Mesih Şehrine dönmeli ve hak ettiğin yeri talep etmelisin."

Beck sanki Zack ona yumruk atmış gibi geri çekildi. Seth de cerrahın hayalperest kardeşine bakakalmış, aynı derecede afallamıştı.

"Sikeyim hayır. Annem ve yaşlılar beni çarmıha germekle kalmayacak, lanet olası Mesih olmak gibi bir arzum da yok," diye tükürdü Beck. "Benim mutlu bir hayatım var. Asla o cehennem çukuruna geri dönmeyeceğim."

Zach başını öne eğdi. "Bunu söylemenden korkuyordum. Peki ya Joanna? Ya Amity? Ve Jed'in diğer kızları?"

"Ya gideceksiniz ya da FBI'ın bu ahlaksızlık yuvasını dağıtmasına izin vereceksiniz. Üzgünüm. Size yardım edemem."

"Zor bir ihtimal olduğunu biliyordum ama denemek zorundaydım."

Zach'in kolayca kabullenmesi -özellikle de küçük kızının iyiliği söz konusu olduğu için- Seth'in kafasında alarmlar çalmaya başladı. Silahını kaldırdı ve parmağını tetiğin üzerinde gezdirdi.

Beck ona doğru şaşkın bir bakış fırlattı, sonra da kardeşine parçalayıcı bir bakışla kilitlendi. "Ne yapacaksın?"

"Mesih Şehri'ne dönün, karımı ve kızımı alın ve hala yapabiliyorken buradan ayrılın. Nereye gideceğimizi bilmiyorum. Dış dünyayı pek sevmiyorum ama sanırım senin gibi yeni bir hayata başlayacağız. Ama ne olursa olsun, sen her zaman benim kardeşim olacaksın."

Zach kollarını açıp Beck'i sarılmak için çağırdığında, Liam kum torbası bariyerinin korumasından kalktı. "Beck. Seth! Geldiler."

Vericinin tiz bip sesi çatının tepesinden duyulduğunda kelimeler daha dilinden dökülmemişti.

Zach'in rengi soldu. "Jed mi?"

Dean'in bakışları telefonuna yapışmıştı, sonra küfretti. "Bütün bir konvoy geliyor."

"Jed ve Azizler Takımı." Genç adam çenesini sıktı. "O zaman bana bir silah ver kardeşim. Bu gün savaşıyorum."

Kardeşinin isteğini tartarken Beck'in omurgasına korku çöktü. Ama kararsızlık için zamanı yoktu. "Eğer bize sırtını dönersen, buradaki herkes kafanı uçurur."

"Ben-ben yapmazdım. I-"

Beck gerisini duymak için beklemedi, sadece silahı Zach'in eline tutuşturdu, onu verandaya sürükledi ve Buddy ile birlikte kum torbası bariyerinin arkasına itti. "Bununla ne yapacağını biliyor musun?"

Zach başını salladı. "Jed hepimizin öğrenmesini sağladı."

"Hiç şaşırmadım." Beck kendisi için bir otomatik silah daha kapı ve Seth'e doğru döndü.

Kardeşi onun kolunu tuttu. "Ben de seninleyim. Tanrı'ya şükür seni savunacak başkaları da var."

"Seth'le benim Jed'le tek başımıza yüzleşecek kadar aptal olduğumuzu mu sandın?" "Daha iyi bilmen için dua ettim. Kaç kişi?"

Neden sayım istiyordu ki? "Yeterli." Beck umuyordu.

Serbest kalarak, şimdi garaj yolunda duran ve arkadaşlarının evin etrafındaki pozisyonlarını tarayan PI'ye katıldı. Herkes yerindeydi.

"Bana konvoydan bahset, Dean." Seth başıyla onu onayladı. "Neyle karşı karşıyayız?"

"Bir tane... hayır, iki tane on dokuz-altmış küsur buçukluk asker taşıyıcımız var. Herifler tamamen ziftli, bu yüzden taşıdıkları düşmanlar ya da ateş gücü hakkında bir fikrim yok." Polis durakladı, sonra alçak bir ıslık çaldı. "Ve şuraya bakın. Bu şerefsizlerin bir cipe monte edilmiş 50 kalibrelik silahları var. Kesinlikle kahve ve çörek için gelmiyorlar çocuklar."

"Siktir," diye tükürdü Seth. "Bu iş çirkinleşecek."

Beck acımasızca başını salladı. "Jedediah ile uğraşmak her zaman öyledir."

River çatıda koca kışlı bomba atarını kaldırdı. "Elli kalibrelik benim!"

"Açgözlü pislik," diye homurdandı Dean. "Her zaman eğlenceyi çalıyorsun."

"Mızızlanma," diye karşılık verdi River. "Bir dahaki sefere aramızda tatlı bir şey erittiğimizde, hangi ucunu istersen ona sahip olabilirsin. Mutlu oldun mu?"

Endişe Beck'in sesini dondurmasaydı, şakalaşmaya o da katılacaktı. Ama kalbi bir safkanınki gibi hızlı atıyor ve avuç içleri terlemeyi kesmiyordu.

Hepsinin hayatta kalma ihtimali neydi? Heavenly'yi tekrar ele geçirme ihtimali? Elllerinde olan tek şey sürpriz unsuruydu. Bunun yeterli olacağını umuyordu.

"Bunu kesinlikle kabul ediyorum." Dean sırttı.

"Kilitli ve dolu musunuz, beyler?" Seth havladı. "Bu boktan gösteri başlamak üzere."

Liam, Hammer ve Adam olumlu yanıt verince Beck son yirmi yıldır neredeyse hiç yapmadığı bir şeyi yaptı: dua etti. Hızlıca ve sessizce, var olan Tanrı'dan bu yüzleşmeden zarar görmeden çıkmalarına izin vermesini istedi.

"Yeehaw! Oyunlar başlasın," diye seslendi River kum torbalarından oluşan kalesinin arkasına çömelmeden önce çatı güvertesinden.

"Sana söylediklerimi unutma," diye seslendi Seth. "Bu palyaçoların ne kadar taktik deneyimi olduğunu bilmiyoruz. Hepsi birden ateş etmeye başlarsa cevabımızı almış oluruz. Eğer böyle bir şey olursa, siper alın ve yeniden doldurmalarını bekleyin, sonra da o orospu çocuklarını cehenneme gönderin."

Uzaktan, dağa tırmanan ağır yük motorlarının hafif gümbürtüsü sabahı kesiyordu. Kuşlar ciyakladı ve uçup gitti. Hava bile kaçıyor gibiydi.

Beck endişesini bastırdı ve özel dedektifin sırtını sıvazladı. "Bu bizim işaretimiz."

Seth başıyla onayladı. Birlikte koşarak verandaya çıktılar ve kum torbalarından oluşan barikatın üzerinden atlayarak diğerleriyle birlikte yere çöktüler ve bakışlarını yolun sonuna diktiler. Zemin titremeye başlayıp motorların homurtusu arttıkça saniyeler saatler gibi geçiyordu.

İlk kamyon virajı döndüğünde Beck'in sinirleri neredeyse tamamen yıpranmıştı. Kalbi kaburgalarına çarparak silahını kaldırdı ve emniyetini kapattı. Cip garaj yoluna girdiğinde, devasa silahı görünce içi burkuldu. Ama ön camdan annesini ve Jed'i görünce korkusu yerini öfkeye bıraktı.

O kaltak, psikopat kuklası ve onların yanlış yönlendirilmiş ordusu bugün onu öldüremeyecekti. Beck'in uğruna yaşayacak çok şeyi vardı, özellikle de Heavenly ve Seth'le zorlukla elde ettiği sonsuza dek mutlu yaşamı. Bunu ondan alamayacaklardı, lanet olsun.

Süvari kafilesi yolun uzak tarafında, onun karşısında durup açık alanda yatay olarak sıralanarak savaş hatları oluştururken Beck silahını sıktı. Cip, makineli tüfeği doğrudan eve doğrultmuş olan Aziz Manga ile aralarındaki açık alanda durdu.

Siketim.

Motorların hepsi sustu ve Saint Squad gerilmiş branda örtülerin ağzından karıncalar gibi dökülmeye başladı. On sekiz kişi saydı, hepsi de tepeden tırnağa otomatik silahlarla donanmıştı. Biri elli kalibreliğin arkasında pozisyon aldığı anda on dokuz.

Beck sayıca ve silahça çok üstün oldukları gerçeğinin üzerinde durmamaya çalıştı.

Jed ve annesi cipten indiler. Yıllar Esther'e pek iyi davranmamıştı ama yaşlılığın onu yumuşattığından şüpheliydi. O kırıksıklıkların ve ağarmış saçların altında hâlâ vahşi, şeytani bir sürük yatıyordu. Onun yanında, Jed çenesini kaldırdı, Esther'e dirseğini uzatırken yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı. Esther kemikli parmaklarını Jed'in koluna doladı ve çift, iki büküm olmuş orduları tarafından kuşatılmış bir halde yolun ortasına doğru adım attı.

"Bu kulübeyi güçlendirmek için yaptığınız acınası girişimlerden bizi beklediğinizi anlıyorum." Sonra Jed'in bakışları Zach'in kamyonetine kaydı. "Görünüşe göre haklıymışsın anne. Küçük kardeşim sonunda Yehuda'ya dönüştü."

"Hesap günü geldi çattı." Esther ellerini yüce bir kazanç gibi göğe kaldırdı. "Tıpkı seninki gibi, Gideon."

Tanıdık sesi artık onu çocukken olduğu gibi korkutmuyordu ama bu, boğazının arkasında safranın yükselmesine engel olmadı.

Beck ahşap verandaya tükürdü ve Zacharias'a baktı. Küçük kardeşi bembeyaz kesilmiş ve korkudan titremeye başlamıştı. Jed ve Esther'in onun üzerindeki etkisi hâlâ taze ve zehirliydi.

"Dışarı çık ve Yaratıcınla tanış, Gideon," diye bağırdı Jed. "Emrediyorum!"

Yanına çömelen Zach başını çılgınca salladı.

Beck güven verici bir el kaldırdı. Hedef talimi için gönüllü olacak kadar aptal olmasına imkân yoktu.

Esther, "Göster kendini Şeytan," dedi.

Jed, "Günahlarınızı gerçek Mesihinize ve yüce Rabbe itiraf edin," diye ekledi.

"Neden kendi günahlarını itiraf ederek başlamıyorsun, seni çılgın ibne?" Beck böğürdü.

Jed'in yüzüne tepeden bakan bir gülümseme yayıldı. "Ben Mesih'im. Ben günahsızım."

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama sen ve büyüklerin tüm o reşit olmayan bakireleri becermeniz kesinlikle ruhunuzda bir leke. Erkekleri çöle ölüme göndererek en güzel küçük kızlar için rekabeti azaltmak da öyle. Ama şunu söylemeliyim ki, ensest ilişki yoluyla kendi kızınızı hamile bırakmak cehennemde özel bir yeri hak ediyor. Şimdi de on bir yaşındaki yeğenin için ağzının sulandığını duydum, seni hasta pedofil."

"Küfür!" Esther tükürdü. "O bizim soyumuzu temizliyor."

"Çünkü sen söyledin. Sen, sevgili anneciğim, kötülüğün vücut bulmuş halisin."

Gözleri kısıldı. "Tanrı'nın ordusunu serbest bırakacağım, böylece seni sonsuza dek cehenneme gönderebilecekler!" "Dünyayı senden temizleyeceğiz, seni Lucifer'in ahlaksız maşası," diye araya girdi Jed.

Seth alay etti. "Öyle mi? Sen sadece basit bir aletsin."

Beck usulca kıkırdadı. "Ve anne, oğlunu Tanrı adına kendi torununu hamile bırakmaya teşvik etmen senin için bile yeni bir alçaklık. Ama ben senin kendini Tanrı'ya adanmış bir hizmetkâr olduğunu biliyorum," dedi. "Jed'in ona tecavüz edişini izledin mi, işi düzgün yaptığından emin olmak için?"

"Seni pis haşarat," diye tısladı Esther, çenesini kaldırarak. "Dürüst insanın yolu, bencillerin adaletsizliği ve kötü adamların zorbalığı tarafından her yönden kuşatılmıştır."

"Evet, evet," diye araya girdi Beck. "Hayırseverlik ve iyi niyet adına zayıflara karanlık vadide çobanlık eden kişi kutsanmıştır, çünkü o gerçekten kardeşinin koruyucusu ve kayıp çocukların bulucusudur. Ve kardeşlerimi zehirlemeye ve yok etmeye kalkışanları büyük bir intikam ve öfkeyle yere sereceğim..." Hezekiel'deki pasaja kendi yorumunu eklemek için durakladı. "Ya da bu durumda, Tanrı için sapkın bir kurban olarak kızının kızlık zarını yırtmak. Onu hamile bırakacak kadar hoşuna gitmiş olması da senin hakkında çok şey söylüyor kardeşim."

Jed'in yüzünde tanıdık bir öfke ifadesi belirdi. Beck onun boğazını kesmeden hemen önce babalarının yüzü de aynı manyakça parıltıyla buruşmuştu.

Deli kardeşi ellerini göğsüne kaldırdı. "İntikamımı senden aldığımda benim adım Rab olduğunu anlayacaksın."

Ordusunu şimdi serbest bırakarak mı? Beck'in ensesindeki tüyler diken diken oldu. Yanında, Seth nefesinin altından küfretti ve parmağını silahının tetiğine kaydırды.

"O'na karşı ayaklananları ve O'ndan nefret edenleri cezalandır, çünkü bir daha asla ayağa kalkamayacaklar," diye bağırdı Jed. "Az önce o pasajı katlettin, pislik herif. Eğer kelimeyi çarmıha gerersen sen bir Mesih değilsin."

Tanrı'nın," dedi Beck.

Gözlerinde alev alev yanan nefretle Jed, Esther'i büyük kamyonlardan birinin arkasına saklayarak güvenli bir yere götürdü ve ordusuna bağırdı: "Şeytan'ın bu kâfir kölesini yok edin!"

"Onu kışkırtmak zorundaydın, değil mi?" diye homurdandı özel dedektif. Sonra üzerlerine cehennem yağmaya başladı.

Arkalarındaki cam pencere patladığında Beck daha da eğildi. "Partiyi başlatmak için sabırsızlandığını düşündüm."

"Evet, o serseriler yeniden doldurmayı bırakır bırakmaz eğlenmeye başlayacağız."

Beklenen sükûnet saniyeler sonra geldi. Beck çoktan alnını dürbününe dayamıştı ve

parmağı tetiğe sarılmıştı.

"Şimdi!" Seth kükredi. "İşe yarasın, çocuklar!"

Kurşun yağmuruna karşılık verdiklerinde, Azizler Takımı kamyonların arkasına saklanmak için koşuşturmaya başladı. Aptal, ukala piçler gerçekten de misilleme yapmamalarını mı bekliyorlardı? Aksi takdirde zor yoldan öğreniyorlardı. Çok yavaş davrandıklarında biçildiler. Yere yığılan askerler, kanları araba yoluna sızarken haykırıyordu. Ama çoğu ağır hizmet araçlarının arkasına kaçmayı başarmış, Beck ve arkadaşlarını sayıca çok daha az bırakmıştı.

Seth verandadaki nişancılara, "Kamyonun altına nişan alın," diye seslendi. "Onları dizlerinden vurun. Düşüklerinde kafalarına sıkın. Bir daha ayağa kalkamazlar."

Beck dürbününü hareket ettirdi ve nişangâhını büyük topuzlu lastiklerin arasında açıkta duran birden fazla bacağa doğrulttu. Tetiğe olabildiğince hızlı bastı. Çığlıklar havayı kapladı. Saint Squad sinek gibi düşmeye başladı. Silahı boşaldığında Beck onu bir kenara fırlattı ve dolu bir şarjörle donatılmış başka bir silah aldı.

Cesur bir aptal elli kalibrelik silahın arkasına koştu ve büyük silahı Beck ve Seth'e doğru salladı. "Büyük bir silahla oynamak mı istiyorsunuz? Yala bunu, orospu çocuğu," diye seslendi River.

"Durun! Çok yakınız," diye bağırdı Seth. Ama bir el bombası çoktan başlarının üzerinde süzölmeye başlamıştı. "Kahretsin!"

Eğil ve saklan!"

Mermi metalik bir çınlamayla yere düşüp cipin altına yuvarlanırken, onlar da kum torbalarının üzerine kıvrılıp kulaklarını kapattı. Beck gözleri kapalı olduğu halde patlama yüzünden neredeyse kör olmuştu. Patlama sağır ediciydi. Üzerlerine yayılan ısı dalgası yüzünü yakacakmış gibi geliyordu. Üzerlerine yağın sıcak metal parçaları giysilerini yakıyordu.

Cesaret eder etmez kendilerini sardılar ve dumanlı şarapnel parçalarını vücutlarından temizlediler. Cip şimdi parçalara ayrılmış, alev alev yanan bir ateşin içinde kalmıştı.

"Liam?" Seth yukarıdaki balkondan arkadaşına

seslendi. "İyiyim. Birkaç gün tıraş olmam
gerekmeyecek ama..."

Kulakları hâlâ çınlayan Beck düşmanın geri kalanına nişan aldı ve tetiği çekmeye başladı. Seth de aynısını yaptı ve tekrar bağırdı. "İyi atıştı, River."

"Bu benim ilk rodeom değil." Raine'in kardeşi homurdandı.

Etraflarında Hammer, Liam, Adam ve Dean üçgen ateşleriyle Azizler Takımı'nı vurmaya devam ediyordu. Beck annesinin çığlığını duydu. Esther'in yan tarafını tutarak yere yığılmasını izlerken rahatlatma ve perişanlığın şaşırtıcı bir karışımı onu kesti. Feryat ederken parmaklarına kan bulaşmıştı.

"Etrafınıza bakın, sizi aptallar," diye bağırdı Jed. "Ağaçların arasında saklanıyorlar!"

Aniden önden gelen saldırı durdu ve kurşunlar her iki taraftaki yeşilliklere yağmaya başladı. Beck paniğe kapıldı. Bu olasılık için plan yapmamışlardı. Dean ve Adam dallarda yüksekte olsalar da, ikisinin de kendilerini yaklaşan kurşunlardan koruyacak bir yolu yoktu.

Seth de stratejik bir hata yaptıklarını anlamışçasına ayağa kalktı, yüzünde azap izleri vardı. "Hayır!"

Jed'in ordusu neşeyle ateş açtı. Neredeyse anında, bekçi çığlık attı. Beck adamın kalbini tutuşunu çaresizce izledi. Parmaklarının arasından kan fışkırdı. Sonra yaşlı adam yere yığıldı.

"Dayan Dean. Benimle kal, dostum," diye bağırdı River çılgınca. "Tuttum seni."

Ama eski asker bir el bombası daha atamadan Azizler Takımı tüm ateş gücünü Dean'e yöneltti. Saniyeler sonra, geyik standından devrilmeden ve yere doğru takla atmadan önce boğuk bir uluma

sesi çıkardı. Çıığı mide bulandırıcı bir gümbürtüyle kesildi.

Beck'in kalbi sıkışmıştı. Deşet buz gibi ellerini boğazına doladı. İcini kemiren bir suçluluk duygusu

takip ettim.

Dean ve Adam ölmüştü. Ve Beck'in onlara yardım etmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ngaire kocasını, ruh eşini kaybetmişti. Dean, River'in hayatından sonsuza dek çıkmış, Seth'le Heavenly'de olduğu gibi ikisinin de büyülu eşlerini bulma şansını ortadan kaldırmıştı.

Bu onun hatasıydı. Onların kanı ruhunu sonsuza dek lekeleyecekti.

Kaçık ailesi onu yakalamadan, arkadaşlarının ışığını ve mutluluğunu çalmaya fırsat bulamadan çekip gitmeliydi.

Yanında, Seth bir küfür savurdu.

Çatıdan insanlık dışı bir öfke uluması yankılandı ve dağda yankılandı. River bir el bombası daha attı. Beck kamyonlardan biri ve arkasına saklanan tüm korkaklar gök gürültülü bir alev topuyla yok olmadan önce tekrar siper almak için ancak bir an bulabildi.

Duman dağıldığında Azizler Takımı'nın yarısı ölmüş ya da ölmek üzereydi.

Beck sersemlemiş bir halde, Jed'in ordusunun kalan yarım düzine üyesinin silahlarını yere doğrultmuş bir halde son iki buçuğun arkasından fırlayıp kaçışmaya başlamasını izledi.

Ölen yoldaşlarıyla aynı ateşten kaderi paylaşmaktan o kadar korkmuşlar mıydı ki vazgeçmeye karar vermişlerdi?

"Ne yapıyorsun sen?" Jed bağırdı. "Şeytan'ın Tanrı'nın ordusunu yenmesine izin vermeyin, sizi korkaklar! Savaşın!" "Evet. Sizinle işim bitmedi, ibneler," diye tükürdü River. "Bana bakın. Buradayım."

Askerler gönülsüzce gözlerini ve silahlarını kaldırdılar.

"Afganistan'da yüzlerce iyi adamın senin Tanrı dediğin saçmalığa inanma hakkını korurken ölmesini izledim." River'in sesinden öfke damlıyordu. "Burada, ABD topraklarında, benim için kardeş gibi olan birinin, korumak için hayatımı riske attığım aynı bağnazlar tarafından katledilmesini izlemek zorunda kalacağımı asla hayal etmemiştim. Bu yüzden sana o Allah'ın belası çölde yakaladığım her terörist pislige söylediğim şeyi söyleyeceğim..." River silahını aşağıdaki iri gözlü adamlara doğrulttu. "Siz hasta orospu çocuklarının inandığı Tanrı'nın sizi çözmesine izin vermenin zamanı geldi."

"Öldürün onu!" Jed çığlık attı.

İlk tetiği River çekti ve silahının geniş bir hareketiyle Saint Squad'ın geri kalanını biçti.

Şiddet karşısında Beck'in midesi bulandı. Jed ortaya çıkıp kanlar içinde, ağlamakta olan Esther'i sürükleyerek açığa çıkardı ve onu ayaklarının dibindeki kaldırıma iterken silahını daha sıkı kavradı. Etrafında kan birikmeye başladığında Esther inledi.

Jed askerlerinin attığı silahlardan birini aldı ve nişan aldı. "Beni öldürebilirsin Gideon, ama son nefesimde seni cehennemin derinliklerine atacağım!"

Beck AR'sini kaldırdı ve siperinden çıkarak dengesiz düşmanını yarı yolda karşıladı. "Gerçekten mi?" "Ne halt ediyorsun Beck?" Seth havladı.

"Geri çekil," diye yemin etti Hammer. "Onun işini bitireceğiz."

Bakışları hâlâ Jedediah'ya kilitlenmiş olan Beck başını salladı. "Bu lanetli piç tamamen benim."

"Eğer Mesih'ini öldürürsen, kara ruhuna ne olacağını bir düşün." Jed'in manyakça kahkahası, sanki kazandığını düşünüyormuş gibi, babalarının yıllar önceki kıkırdamasını taklit ediyordu. "Beni öldüremezsin."

Beck sırıttı. "Komik, ben onun yanıldığını kanıtlamadan hemen önce babam da bana tam olarak bunu söylemişti. Sana da aynı dersi verebilirim."

"Hayır. Bekle!" Esther bir dirseğinin üzerinde yükselerek yalvardı. "Gideceğiz... ve bir daha asla geri dönmeyeceğiz. Kurtarıcımızı öldürmeyin."

"Kurtarıcı mı? Asla. Bok çuvalı mı? Evet. Cehenneme gitmeyi hak ediyor anne. Ama merhametli olacağım ve onu çabucak öldüreceğim... Yıllar önce beni yavaşça öldürdüğün gibi değil."

"Şeytan seni ele geçirmiş," diye feryat etti Esther. "Başka seçeneğim yoktu."

"Ben de öyle." Beck ona çirkin bir gülümseme gönderdikten sonra gözlerini tekrar Jed'e dikti. "Geber, piç kurusu!" Tetiği çekerken Jed'in yüzüne şeytani bir sırıtma yayıldı.

Beck'in kafasını delip geçen bir mermi yerine, boş şarjörün içi boş tıkırtısı kulaklarını doldurdu. Jedediah şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Evet, öldüğünü biliyordu.

Beck bir an bile kaybetmedi, sadece namluyu Jed'in gözlerinin arasına bastırdı ve yüzünün panik içinde patlamasını izledi. "Cehenneme gittiğinde babama selamımı söyle."

Beck Hipokrat Yemini'ni hiçe sayıp tetiği çekerken adalet kanında tatlı bir tatmin gibi dolaşıyordu.

Jedediah'ın kafasının arkası patladı.

O anda, kardeşinin tahrip ettiği tüm kurbanları serbest bıraktı ve son yirmi yıldır peşini bırakmayan kâbusu kovdu.

Yani, neredeyse.

"Hayır!" Esther, Jed'in bedenine doğru sürünüp kendini onun kıpırtısız göğsüne atarken histerik bir şekilde hıçkırarak feryat etti.

Beck ona baktı, şimdi sadece birkaç adım ötede yavaşça ölüyordu. Etrafını kırmızı bir öfke bulutu kapladı. Silahını kaldırdı, parmak uçları tetikte, bir zamanlar ona hayat veren, sonra da hayatı cehenneme çeviren kadına doğrulttu. Aynı kadın on altı yıl boyunca ona eziyet etmiş, onu dövmüş ve kafasının içinde gezinerek değersizlik ve utanç tohumları ekmişti.

Esther kanayan ortasını tutarak ona ters ters baktı. "Yap şunu, Şeytan. Sana meydan okuyorum!" Bu çok kolay olurdu. Ama kaltağa istediğini vermesine imkân yoktu.

Beck silahını indirdi ve onun yanına diz çöktü. "Bunu bilmiyorsun ama ben artık başarılı bir damar cerrahıyım. Her gün insanları ölümden kurtarıyorum. Seni kaldırıp kulübeye taşıyabilir, acını dindirmek için ilaç verebilir ve kurşunun muhtemelen böbreğine, dalağına ve midene verdiği hasarı onarabilirim."

"Yapabilir misin?" diye inledi, umutsuzca onun bileğine sarıldı. "Anneni kurtaracaksın, değil mi? Ne de olsa ben olmasam hayatta olamazdın."

"Bunu ister miydin?"

"Evet. Yap şunu, Gideon." Onu daha sıkı kavradı. "Bana *borçlusun*."

"Büyürken bana gösterdiğin şefkatin aynısını sana borçluyum anne. Kan kaybından ölmeden önce on ila on beş dakikan var." Beck onun kulağına doğru eğildi. "Yaratıcınla buluşmaya hazırlanmanı öneririm. Sana yardım etmek için parmağımı bile kıpırdatmayacağım."

Zerre kadar pişmanlık duymadan döndü ve kulübeye yöneldi.

O içeri girmeden önce River kapıdan fırladı ve Dean'in cansız bedenine doğru koşmaya başladı. Seth kapının yanında durmuş, yüzünde asık bir ifade vardı.

"Seni piç kurusu," diye öksürdü Esther arkasından. "Düzelt beni..."

Beck, River'ın yere düşen arkadaşının yanında dizlerinin üzerine çöktüğünü görmek için arkasını döndüğünde, onun gürleyen zehrini duymazdan geldi.

Arkasında alev alev yanan araçların bulunduğu bir fonda, etraflarındaki katliamı seyre daldı. Ölüm ve barut kokusu havada asılı duruyordu. Kan birikintileri, kaldırımı kirleten kullanılmış mermi kovanlarının içine akıyordu.

Çok fazla ölüm ve yıkım. Çok anlamsız.

Istırap Beck'in gözlerini yaktı ve kalbini sıkıştırdı. Dean ve Adam'ın ölümlerinin suçluluğunu mezara kadar taşıyacaktı.

Buddy omzuna bir şaplak atarak yanaştı. "Ben gidip kızlara kavganın bittiğini söyleyeyim." "Onları buraya getirme," diye mırıldandı. "Görmelerine gerek yok-"

"Vermeyeceğim," diye garanti verdi Buddy. "Liam zaten Ngaire'e haberi vereceğini söyledi.

Eminim diğer hanımlar onu teselli etmek için içeride tutmak isteyeceklerdir."

Buddy arkasını döndüğünde Zacharias verandadan çıktı, gözleri Esther'e kilitlenmişti. Beck kardeşinin ne düşündüğünden emin değildi ama bunun bir önemi yoktu. Annelerinin zamanı azalmıştı.

"Beck!" Heavenly ona doğru koşarak bağırdı, saçları uçuşuyordu, kolları açıktı.

Yüzünden akan gözyaşları karnına bir yumruk gibi inse de kalbi genişledi. O aşktı. Güneş ışığı, mutluluk ve milyonlarca parlak yarının umudu... Otuz yılı aşkın bir süredir hak etmediğine inandığı her şey. Ama işte buradaydı, ona çarpıyor ve onu kavlıyor, sıkıca tutuyordu.

Beck silahını bıraktı ve onu kendine doğru çekti, onu içine çekerken hıçkırıklarını bastırdı. Kız onun havası, rızkı, yarınları... tüm lanet hayatıydı.

"Silah seslerini duyduğumda dehşete kapıldım. Hepimiz korktuk." Kadının titreyen sesi adamın üzerine tatlı bir bal gibi aktı.

"Şşş. Ben iyiyim." Beck çenesini eğip onun ağzını yakalamadan önce yüzünü kavradı. Açgözlülükle onun ışığını ve sevgisini içti, etrafında dönen ölümün karanlık gölgelerini kovalamasına izin verdi, tüm bunlar olurken Heavenly'ye güvende, hayatta ve onun olduğuna dair güvence verdi.

"Gözlerimi Şeytan'ın fahişesine diktim," dedi Esther boğuk bir sesle.

Heavenly geri çekildi ve bakışlarını yerde can çekişen kadına dikti. "Bu..." "Annem," diye ısırdı.

"O yaralı. Kanaması var."

"Aslında, o ölüyor. Babam ve Jed'le birlikte cehennemde yanması gerekiyor." Beck çirkin bir gülümsemeyle Esther'i iğneledi. "Ona uzun uzun bak anne. Bu bir melek. Daha önce bir tane gördüğünden şüpheliyim. Gittiğin yerde de göremeyeceğini biliyorum. Sevgi, nezaket ve ihtişam işte böyle bir şey. Ama sen bunları tanıyamazsın çünkü hayatını güç için o kadar açgözlü bir şekilde geçirdin ki bunu dürüstlüğü, doğruluğu ve kendi lanet çocuklarının sevgisinin üzerine koydun."

"Sürümüzü bir arada tuttum. Onu güçlü kıldım. Ama seninle lanetlendim. Hepimizin taptığı iki Mesih'i öldürdün."

"O zaman isminin hakkını verdim, değil mi?" Sırıttı.

"Ne demek istiyorsun?" Heavenly şaşkın görünüyordu.

"Gideon, bugün bizim olduğumuz gibi sayıca az olmasına rağmen bir orduyu yenen büyük bir savaşçıydı." Beck bakışlarını annesine dikti. "Ona Gideon'un bunu nasıl başardığını anlat."

Esther kendi kanında boğulmasına rağmen, "Cehenneme git," diye kustu.

Boğazından yakıcı bir kıkırdama döküldü. "Düşmanın iki kralını öldürerek savaşı kazandı. Tarih tekerrür etti, anne. Babam ve Jed benim elimden öldüler. Sence de ironik değil mi?" "Seni doğduğunda boğmalıydım."

"Eminim şimdi bunu diliyorsundur. Ama sen ateşli sonsuzluğuna geçtiğinde, ben hâlâ ayakta olacağım ve karım olacak bu muhteşem kadınla dolu dolu ve mutlu bir hayat yaşayacağım." Beck elini Heavenly'nin karnının üzerine koydu. "Bir gün çocuklarımla birlikte olgunlaşacak."

Seth yaklaştı, Heavenly'nin yanında durdu ve avucunu onun ortasına koydu. "Karımız. Çocuklarımız."

"Kesinlikle." Beck başını salladı, sonra da annesine alaycı bir bakış fırlattı. Esther'in nefesi kesildi. "Bu fahişe ikinizle de mi yatıyor?"

Kutsala saygısızlık!"

"Kapa o lanet çeneni. İkimize de yetecek kadar büyük bir kalbi var.

anlaması mümkün değil."

Annesi alay etti. "Günahkârlar, hepiniz! Bu Jezebel'in meyveleri iğrenç olacak!" "Koşulsuz sevgiyle büyütülmüş çocuklar olacaklar. Onlara ne kadar özel olduklarını göstermekte asla başarısız olmayacağız.

onlar. Onlara olan sevgimizi asla sorgulamayacaklar. Ve çocukluğumu nasıl bir işkence ve istismarla zehirlediğini asla bilmeyecekler."

Zacharias Esther'e doğru bir adım attı. "Cehennemi hak ediyorsun anne. Kardeşimin yolundan gideceğim ve mutlu bir hayat sürmek için Faith ve Joanna ile birlikte Messiah Şehri'nden ayrılacağım."

"Onlar öldü," diye alay etti Esther, sonra daha fazla kan öksürdü. "Senin yalancı bir Yahuda olduğunu anladığımızda onları cehenneme gönderdik."

Heavenly'nin nefesi kesildi, yüzü dehşetle doldu. Ama şefkatli kalbiyle küçük kızı Zach'e uzandı, Zach inkâr feryatlarıyla dizlerinin üzerine çöktü ve gözyaşları yüzünden aşağı dökülmeye başladı.

Beck'in kalbi küçük kardeşi için çırpındı. Zach'in bildiği hayat sona ermişti. Esther son hırıltılı nefesini verirken dudakları kırmızı dişlerinden oluşan kötücül bir yarıkla aralandı. Sonunda her şey bitmişti.

Şimdi de sonrasını atlatmak zorundaydılar.

"Siz ikiniz Zach'i içeri götürebilir misiniz?" diye fısıldadı Seth ve Heavenly'ye. "Onu oturtur musunuz?"

Seth'in rengi soldu ama başını sallamayı başardı. Beck diğer adamın gözlerinin neden birdenbire donuk ve perili arasında bir yere baktığını merak etti. Kızları yüzündeki yaşları sildi ve Zach'in ayağa kalkmasına yardım etmek için diz çökerken nazık bir gülümsemeyle araya girdi.

"Benim adım Heavenly," diye mırıldandı usulca. "Beni takip et, tamam mı? Bırak yardım edeyim. İstersen benimle konuşabilirsin..."

Zach soğukkanlı Seth'e yaslanırken uyuşmuş bir şekilde başını salladı. "Beck!" River ağaçların yanından bağırdı. "Dean yaşıyor!"

Yaşadığı şok onu sarsarken River'ın yanına gitti ve Dean'in yüzüstü yatan bedenine eğildi. Eski askerin yüzündeki çığ umut kendi yüzünü de canlandırdı.

"Bir bakayım." Dean'in yaralarını görsel olarak değerlendirmeye başladı. Dirsek kemiğindeki açık kırık ve polisin alnındaki geniş, akıcı yara dışında Beck başka bir açık yara görmedi.

Lanet olası kan nerede?

River parmak eklemlerini Dean'in göğsüne vurduğunda cevabını almıştı ve sert bir gümbürtü yankılandı. "Vay anasını. Çelik yelek giyiyor. Orospu çocuğu yeleğini giyiyordu." Gözyaşları aktı

River'ın yüzü, ama o bir deli gibi sırtıyordu.

Koruyucu zırhın türüne bağlı olarak, kutlanacak pek bir şey olmayabilir.

Beck Dean'in görünür yaralarına öncelik verdi. Şu anda, olası bir omurga yaralanmasından çok polisin nefes almakta zorlanmasından endişeleniyordu.

"Onu içeri götürün. Onu yemek masasının üzerine yatırın," diye talimat verdi Beck. Seth çoktan geçide varmış, onlar için bir yol açmıştı. "Neye ihtiyacınız var?"

"Tıbbi çantam yukarıda, yatağın yanında. Ve havlular... bir sürü havlu," diye seslendi Beck omzunun üzerinden, River'ın arkasındaki devasa masaya doğru koşarken.

Çevresinde, Gloria'nın ağlayan Ngaire'i teselli ettiğini, Hammer ve Liam'ın ise Raine'i yatıştırdığını fark etti. Heavenly yanındaki kanepede kederli Zach'i teselli ediyor, yumuşak ve

anlayışlı bir ses tonuyla son zamanlarda yaşadığı kayıplarla mücadelesini paylaşıyordu. Beck'in göğsü, onun kocaman kalbini kardeşiyle paylaşmasını dinlerken neredeyse sevgiden patlayacaktı.

Havada hissedilir bir keder olsa da, seçilmiş ailesinin sevgi ve şefkatinin de orada döndüğünü hissetti. Beck bu enerjiden yararlanarak Dean'in ceketinin fermuarını çekti.

"Dean. Dean," diye bağırdı River endişeyle. "Hadi ama dostum. Gözlerini aç." Beck yaralı adamın kurşunlarla delik deşik olmuş gömleğine bakarken nefesini tuttu. *Gerçek an.*

Beck parmaklarını kumaşın içine sokarak düğmeleri kopardı, sert ağaçlara çarptıklarının farkında bile değildi. Kurşun geçirmez yeleğin malzemesine bastırılmış yassılaştırmış gümüş çiçekleri -on ikisini- gördüğü anda rahat bir nefes aldı. Dean'in taktik SWAT zırhının içine yerleştirdiği seramik balistik plakalar hayatını kurtarmıştı.

En azından şimdilik, ama ormandan çok uzaktaydı.

Seth bir sürü havluyla döndüğünde Beck, "Aç şu yeleği," diye tersledi.

O ve River tokalarla uğraşırken, Beck Dean'in hayati değerlerini ölçmeye başladı. Adamın durumu stabildi ama alnındaki uzun kesik ve büyük hematom, bilincinin yerinde olmamasıyla birleşince onu endişelendirdi. İç yaralanma olasılığı yüksekti ama böyle bir düşüşten sonra beyin hasarını da göz ardı edemezdi.

Beck Esther'e yalan söylememişti. Her türlü ameliyatı yapabilecek malzemeleri paketlemişti. Ne yazık ki röntgen, tomografi ya da MR'dan kesin bir bilgi alamadığı için Dean'in başka ne tür bir travma geçirdiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Masanın karşısındaki iki adam sonunda kurşun geçirmez yeleği sıyırırken Beck kaşlarını çatı. Dean'in göğsünün düzensiz inip kalkması akciğerinin çöktüğünü doğruluyordu. Beck stetoskopunu kaparak solunumu dinledi, ardından hızla ameliyata girdi ve eldivenlerini giydi.

Bir dizi lastik hortum, birkaç iyot kapağı ve neşterini aldıktan sonra Seth'e baktı. "Cebimden telefonumu al ve rehberimde gezin. Dr. Litchfield'ı bul ve onu ara. Dean'i hemen Los Angeles'a götürecek bir helikoptere ihtiyacımız olduğunu söyle. Ve Dr. Tran'a ulaşmasını iste çünkü onun da bir göğüs hastalıkları uzmanına ihtiyacı olacak."

"Tamamdır." Büyük özel dedektif masanın etrafında döndü, cihazı çıkardı ve işe koyuldu.

"O" -River masayı kavradı ve yutkundü- "başaracak mı?"

"Muhtemelen. En az bir kaburgası kırık. Delik akciğerini yeniden şişirebilir ve kolunu atelleyebilirim ama bunun ötesinde..." Beck omuz silkti. "Neyle karşı karşıya olduğumuzu bilmiyorum."

Beck arka planda Seth'in Brad Litchfield'a Dean'in durumu hakkında bilgi verdiğini ve tıbbi helikopter için aciliyetlerini ilettiğini duydu. Seth Liam'a tam olarak nerede olduklarını söylerken Beck Dean'i hafifçe yan yatırdı ve gövdesinin altına birkaç havlu örttü.

Polisin cep telefonu çalmaya başladı. River hemen cihazı çıkardı ve aramayı cevapladı. "Selam." Durakladı. "Hayır. Adım River. Kimsiniz?" diye sordu şüpheyle. "Evet, şey... biraz geç kaldın Jericho. Dövüş bitti." River durakladı ve Dean'e bakmadan önce *FBI'a* bir şeyler söyledi. "Şu anda konuşamaz. Oldukça kötü durumda. Üzerinde çalışan bir doktor var."

Beck konuşmaya kulaklarını tıkadı ve Dean'in kaburgalarına iyot kapaklarını sürdükten sonra neşterini kavrayıp aradaki yumuşak kıkırdağı dikkatle kesti. Kaçan havanın boşalmasını ve etkilenen akciğerin yeniden şişmesini sağlayan kauçuk hortumu kesiğin içinden geçirmeye odaklanan Beck, River'ın büyük odaya daldığını zar zor fark etti. Ama adamın fermanını net bir şekilde duymuştu.

"Yasadışı silahları hemen saklayın!" River havladı. "Dean'in FBI'dan arkadaşı ve bir grup ajan yirmi dakikadan kısa bir süre içinde burada olacak."

"Kahretsin! Yürüyün, çetel!" Seth bağırdı.

Ağır ayak sesleri etrafında yankılanırken Beck Dean'in ciğerlerini tekrar dinledi. Başarılı olduğundan emin olunca tüpü yerine bantladı ve adamın kafasındaki kızgın yarayı inceledi. Yarayı

yıkadıktan sonra Beck dikiş atmadan önce bölgeyi sterilize etti. Bir dikiş daha atarken FBI'ın soruşturmasının ne kadar titiz olacağını merak etti. Birkaç yasal silahı fark edecekler miydi?

olay yerindeki ve düşen cesetlerin içindeki balistik bulgularla hiç uyuşmuyor muydu? Milyarlarca soru sorulabilirdi ama o anda Beck'in umurunda bile değildi.

River birkaç dakika sonra dönüp Dean'in elini tuttu ve sessiz bir nöbet tutmaya başladı.

Beck son dikişi de kesip dikkatini polisin kırık koluna verirken, Seth şarap mahzeninden çıkıp kapıyı arkasından kapattı.

"Her şey saklandı mı?" Beck sordu.

"Olabildiği kadar. Şimdi üstünkörü bir aramadan fazlasını yapmamalarını ummamız gerekecek." Seth masaya doğru yürüdü. "Durumu nasıl?"

"Hayati değerleri stabil ama hâlâ bilinci kapalı."

Özel dedektifin hafifçe başını sallaması Beck'e endişesini dile getirmesine gerek olmadığını söyledi. "Helikopter yakında burada olur."

Beck yüzünü buruşturdu. "Tanrım, düşünmeye fırsatım olmadı... Nereye inmeyi planlıyorlar? Burada tepeler, ağaçlar ve kayalardan başka bir şey yok."

"Buddy ve River, Dean'i River'ın kamyonetinin arkasına koyup tepenin dibine götürecekler. Orada düz bir alan var ve elektrik hatları rotorlardan oldukça uzakta olacak."

"Çok şükür."

"River'ı Dean'le birlikte göndereceğiz. Buddy kamyonu geri getirecek." Seth tereddüt etti. "Ama seninle Adam hakkında konuşmam gerek."

"Cesedi nerede?"

"Verandada. Ngair'e'in onu bu halde görmesini istemiyorum ama suç mahallini de kurcalayamayız..."

Suçluluk duygusu Beck'in içine işledi. Bugün neden olduğu acıyı telafi etmesinin bir yolu yoktu ama onların acılarını hafifletmeye çalışabilirdi. "Tek yapabileceğimiz yaralarını sarmak." Dean'e son bir kez bakarak geri çekildi. "Burada elimden geleni yaptım. Hadi gidelim."

"Evet. Ngair'e şimdiden onu görmek istiyor." *Vedalaşmak için.* "Havlu ararken büyük bir battaniye gördüm."

"Al şunu. Seninle ön tarafta buluşuruz."

Beck aile odasına göz gezdirdiğinde Heavenly başını kaldırdı ve ona cesaret verici bir gülümseme gönderdi. Tek yapmak istediği onu kollarına alıp yukarı taşımak ve ona sarılmaktı. Ama onun için hayatlarını tehlikeye atanların hâlâ yardıma ihtiyacı varken bencilce dakikalar çalamazdı. Onun yanında olmak bile ona güç veriyordu.

Ona doğru son bir kez içtenlikle bakarak verandaya çıktı. Liam ve

Seth Adam'ın cesedinin yanında duruyordu.

Beck İrlandalı arkadaşına tüm samimiyetiyle "Özür dilerim," dedi.

"Ben de," diye mırıldandı Liam. "Görevlerini ciddiye alan iyi bir adamdı. Çalışmadığı zamanlarda çabuk gülerdi ve her zaman bir şakası vardı. Ama risklerini bile bugün yardım etmekte ısrar etti."

Beck sıkıca yutkundu. "Bundan nefret ediyorum-"

"Hayır." Liam onun omzuna vurdu. "Kendini suçlama. O ağaca tırmanmadan önce Adam'ın gözlerinde parlayan heyecan kıvılcımını hiç görmemiştim. Seni, hatta hepimizi savunmak -Kendisini yeniden genç ve canlı hissetmesini sağladı. Bu gezegendeki her insan ışığı böyle söndüğü için çok şanslı olmalı."

Liam'ın sözleri suçluluk perdesini delip geçti. Beck lanet bir çocuk gibi hıçkırmak istedi ama kendini tutmayı başardı.

Dizlerinin üzerine çökerek Adam'ın göz kapaklarını yavaşça kapattı ve battaniyeyi Seth'in

üzerinden aldı.

bekleyen elleriyle ölü adamın boynundan aşağısını örttü. Verdiği zararı onaramayacağı için nefret ediyordu. Ama çılgın ailesinin aksine, dünya üzerindeki hiçbir ölümlünün Tanrı olabilecek kadar kutsal olmadığını biliyordu. Ngaire'in travmasını en aza indirmek için yapabileceği en iyi şey buydu.

Seth, "Ben Heavenly'yi kontrol etmeye gidiyorum," diye açıkladı. "Sen Dean'i nakil için hazırla."

Onlar gelemeden FBI geldi. Dean'in federal arkadaşı Jericho Waters bir avuç ajanla birlikte geldi, katliama bir göz attı ve sorular sormaya başladı. Dean'in tıbbi helikopterle buluşabilmesi için önce River ve Buddy'yi sorguladılar. Hoş ama saçma sapan bir kadın ajan kadınları sorguladı. Beck kendi sorgulamasının başlamasını beklerken oturma odasında volta atıyordu.

Bir saat sonra Seth, Kıdemli Özel Ajan Waters'la yaptığı görüşmeden sonra çalışma odasından çıktı ve sırtarak ona yaklaştı. "Bize iyi davranıyorlar."

Beck kafasını çevirdi. Çok gergindi. "Ciddi misin?"

"Bu piçleri neyle öldürdüğümüz umurlarında bile değil. Jericho donanımı nereden aldığımızı bile sormadı ve bana açık açık evi aramak niyetinde olmadıklarını söyledi."

"Bok yok mu?"

Seth'in sırtışı genişledi. "Öncelikle, Jed ve ordusunun bize saldırdığı açık. Ama Seçilmişler yıllardır federallerin radarındaydı. Ellerinde başka bir potansiyel Waco olmadığı için rahatladılar. Onları Mesih Şehri'nde yok etmediğimiz ve kablolu yayınları alarma geçirmeyecek kadar sessiz kaldığımız için brownie puanları aldık. Onların 'küçük sorununu' sihirli bir şekilde ortadan kaldırdık."

"Onlara yerleşkede hâlâ kurtarılması gereken kadın ve çocuklar olduğunu söylemem gerekiyor. Yaşlılar-"

"Biliyorlar. Zach bir süredir Jericho'nun bazı adamlarıyla birlikte."

"Tanrı'ya şükür." Belki de o zavallı insanlar sonunda baskı ve istismardan kurtulacaktı. "Peki ya dışarıdaki cesetler?"

"Federaller bir temizlik ekibi çağırıyor. Görüşmeye giderken Liam'ın yanından geçtim ve Adam'ın cenaze işlemleri için yerel bir morgla temasa geçtiğini söyledi. Gloria, çocukları gelene kadar Ngaire'i evinde teselli ediyor, bu da yakında olacak. Ayrıca burayı onarabilecek bir inşaat şirketiyle de görüşüğünü söyledi. O yüzden endişelenmeyi bırakın."

"Deniyorum. Bu zararı ödememe izin verse iyi olur."

Seth omuz silkti. "Bırakayım da siz ikiniz kavga edin."

Zach şarap mahzeninden üst kata çıktı ve oturma odasına yöneldi. Sarsılmış ve bitkin görünüyordu ama kararlıydı.

Beck ona yaklaştı. "İyi misin?"

"Evet." Zach acımasızca başını salladı. "FBI bu gece Messiah Şehri'ne baskın yapmayı planlıyor. Eminim yaşlıları tutuklayacak ve kızları serbest bırakacaklar. Bu çılgınlığı sona erdirmeye yardım edeceğim. Belki Faith ve Joanna'yı da bulurlar..." Kederden boğuldu. "En azından düzgün bir cenazeyi hak ediyorlar."

Sanki bu sözleri yüksek sesle söylemek ölümlerini daha gerçekçi kılıyormuş gibi, Zach sonunda dayanamadı. Bir hıçkırık kaçtı. Gözlerinden yaşlar döküldü.

"Siktir." Seth'in sesi ancak gergin bir fısıltının üzerindeydi.

Evet, Beck de o piç için üzülüyordu. Zach kendi mutluluk anlayışını daha önce bulmuş olsaydı, belki her şey daha farklı sonuçlanabilirdi. Ama o aklını kalbine tercih etmişti ve bu ona pahalıya mal olmuştu.

Odanın diğer ucundaki Heavenly'ye tekrar baktı. O her zaman onun küçük kızı olacaktı ama

artık seçimini yapacak cesareti bulduğuna göre, onun kadını olmuştu. Ve onları seçtiği için o kadar mutluydu ki. O ve Seth hayatlarının her gününü onun bir an bile pişmanlık duymamasını sağlayarak geçireceklerdi.

Beck cüzdanından bir kartvizit çıkardı ve kardeşine uzattı. "Oradaki evi temizledikten sonra yeni bir hayata başlamak için yardıma ihtiyacın olacak. Beni ara. Senin için buradayım."

Zach başını salladı. "Teşekkür ederim."

Yirmi yıl sonra ilk kez kollarını kardeşine doladı ve ona sarıldı.

Hayal meyal, ailesinin herhangi bir üyesinin Zach'e en son ne zaman şefkat gösterdiğini merak etti.

"Bilgin olsun, senin her zaman bizim kurtarıcımız olacağını düşünmüştüm," dedi kardeşi uzaklaşırken. "Bugün bunu kanıtladı."

Jericho çalışma odasından çıktı, Liam da yanındaydı. El sıkıştıktan sonra İrlandalı, Hammer ve Raine'i bulmak için üst kata çıktı. Gülümsemesi çilenin sona erdiğini gösteriyordu.

Federal, Zach'in diğer ajanların gözetimine verilmesine yardım ettikten sonra geri döndü ve Beck'e çalışma odasında kendisine katılmasını işaret etti. Beck sinirlerine hâkim oldu ve onu takip etti.

Sadece yirmi dakika sonra dışarı çıktığında Seth'in onu beklediğini gördü. Heavenly mutfağın etrafında koşuşturuyordu.

"Eee?" diye sordu özel dedektif.

Beck, Jericho ön kapıdan çıkıp hâlâ olay yerini inceleyen ajanlara bağırana kadar sessiz kaldı, sonra Seth'e döndü. "Tıpkı dediğin gibi, umurunda bile değildi. Çoğunlukla bana Seçilmişlerle olan deneyimlerim hakkında sorular sordu. Dean'in arkadaşının çocukluğumdan beri orada yaşamadığımı doğrulaması sadece iki dakikasını aldı, bu yüzden Zach ve benim ona verdiğimiz tüm arka plan bilgilerinden sonra, sanırım bu yaşlıların her birinin muhtemelen hapse gireceğini söylemek güvenli. Bakalım ne kadar dayanacaklar."

"Peki ya eşler ve çocuklar?"

"Bazıları yeni bir hayat isteyecek ama dış dünyayı anlamaları mümkün değil, bu yüzden zorlanacaklar. Yardım edebilecek kurtarma grupları var... ama bu bir alışma süreci olacak. Benim için öyleydi ve ben çocuktum. Ama bazıları yaşam tarzlarını değiştirmeye direnecektir. Montana'da, Colorado'da, Teksas'ta benzer gruplara kabul edilecekler... Bu hasta herifler her yerde."

"Berbat bir durum ama insanları kendilerinden kurtaramazsınız. Polis olarak bunu çabuk öğreniyorsunuz." "Bunu tıpta da görüyorsunuz. Ayıltıcı."

Seth yavaşça başını salladı. "İyi misin?"

"Olacağım ama kızımızla biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var. Eminim sen de aynı şeyi hissediyorsundur." "Olumlu."

"Ne yapıyor bu?" Mutfakın içinde koşuşturan kıza baktı.

Seth'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Senin için endişelenmekten deliye dönmüştü ve yapacak bir şeye ihtiyacı vardı, ben de ona bir düzen verdim."

Beck, Seth'in kızlarını kendi haline bırakmak yerine ona yardım edecek akla sahip olmasına sevinmişti. "O küçük önlüğü giymemesi çok kötü."

Bulaşıkları kurulamaya ara verdi ve omzunun üzerinden onlara muzip bir gülümseme attı. "Bu yakında ayarlanabilir..."

Seth göz kırpmadan önce ikisi de güldü. "Aklımda zaten bazı ev işleri var meleğim." "Benim başarısız olmam için mi?" Onlara gamzelerini gösterdi. "Neden olmasın?"

"Hadi yukarı çıkalım, ha?" Beck Seth'e mırıldandı. "Daha fazla mahremiyet."

"Tabii ki. Ben buna varım." İri adam şansının yaver gitmesini dört gözle bekliyormuş gibi sırıttı. Ve belki de yapardı ama...

"Sanırım konuşmamız gerek." Beck'in soruları vardı ve cevaplara ihtiyacı vardı.

Seth dondu kaldı, sonra sertçe başını salladı. "Pekâlâ. Ben yukarı çıkıp balkonda oturabilir miyiz

yoksa şarapnel mi var diye bakacağım."

"Teşekkürler."

Seth merdivenleri çıkarken Beck Heavenly'ye yaklaştı, Heavenly mutfak lavabosunu kapatıp ellerini kuruladıktan sonra ona dönüp sarıldı. "Demek FBI ile işin bitti?"

"Evet. Sanırım herkes öyle."

"Güzel. Sen Ajan Waters'la birlikteyken Buddy geri geldi. Şu anda Gloria'yla birlikte Ngaire'in evinde. Sabah Vegas'a döneceklerini söylediler."

Hayatları normale dönebilirdi. Beck kendisinin, Seth'in ve Heavenly'nin de aynı şeyi yapabileceğini umuyordu. "Eminim rahatlayacaklardır." Beck elini uzattı. "Benimle gel. Seninle yalnız kalmak istiyoruz, küçük kız."

Gülümsemesi çok hoş ve anlayış doluydu. "Yolu göster." Elini onunkinin içine sokarken merdivenleri tırmandılar.

Telefonu çaldığında, River'dan gelen bir mesajla karşılaştı. Los Angeles'a varmış. Dean kolunu onarmak için ameliyatta. Helikopterde bilinci yerindeydi. Başka bir yeri kırılmamış. İlk tahminler iyi.

Yatak odasının içinde Seth bekledi. "Balkona çıkamayız. Üzgünüm."

Heavenly River'ın mesajını gösterirken "Sorun değil," dedi.

Mesajı okudu ve gülümsedi. "İşte iyi haberler."

Seth görmek için eğildi. "Evet. Beni gerçekten çok endişelendirdi. Dürüst olmak gerekirse, öldüğünü sandım."

"Ben de," diye itiraf etti Beck. "Eminim çok kötü bir beyin sarsıntısı geçirmiştir ve kolu bir süre canını sıkacaktır. Ama dayanıklı ve iyi durumda. Eminim bunun da yardımı olmuştur."

"Kesinlikle. Ama River'ın kendini kaybedeceğini düşünmüştüm." Seth yatak odasının kapısını kapattı ve Heavenly'ye başını sallarken onları yalnız bıraktı. "Onu görmeliydin."

"Zavallı adam. Dean onun en iyi arkadaşı ama ben özellikle Ngaire için üzülüyorum." Sonra Beck'e döndü ve onun elini sıktı. "Bugün oldukça bunaltıcı geçti. Senin için de çok zor olduğunu biliyorum. Yaşadığınız şey korkunçtu. Ama her şey yoluna girecek."

Beck kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi? Öz kardeşimi öldürdüm. Annemin ölmesine izin verdim." "Sana ne kadar merhamet gösterdiler?" Heavenly sordu.

Yok.

"Aynen öyle. Sen dünyaya bir iyilik yaptın," diye güvence verdi Seth. "Eğer onları sona erdirmeseydin, kaç kişi daha o kurbanların korkunç kaderlerine maruz kalacaktı?"

"Bir tane bile çok fazlaydı." Heavenly onun yüzünü avuçladı. "Seninle gerçekten gurur duyuyorum." "Kesinlikle. Ejderhalarını öldürdün, dostum." Seth yumruğunu havaya kaldırdı. "Aferin sana."

Beck kaşlarını çatı. "Beni lanet bir kahraman gibi gösteriyorsun."

"Benim geldiğim yerde öylesin." Seth yumruğuna sert bir bakış gönderdi. "Ve beni ortada bırakmasan iyi edersin, pislik. Eğer bırakırsan, bu kadını ve eşini tanıyorum..."

Seth'in yumruğuna vururken kıkırdamadan edemedi. "Şimdiden hızlı aramaya aldın mı onu?" "Lütfen hayır..." Heavenly başını salladı. "Sadece hayır."

Beck her ne kadar şaka yapmayı ve bugün olanları unutmayı tercih etse de, bunların hiçbirinin bu kadar kolay halının altına süpürülmeyeceğinden korkuyordu. "Yaptığım şeyle gerçekten yaşayabilir misin?"

"Endişelenmeyi bırak." Yüzü yumuşadı. "Kenneth Beckman, sensiz yaşayamam." Seth'e döndü.

"Aynı şey sizin için de geçerli, Bay Cooper. Sizi seviyorum."

Beck rahatlayarak nefes verdi. Bu tam da istediği şeydi. "Ben de siz ikiniz olmadan yaşayamam."

"Ben de aynı şeyi hissediyorum." Seth ikisini de sıkarken sesi alçaldı.

Beck kollarını ona doladı ve Seth, kızın yumuşak bir iç çekişle başını iri adamın göğsüne yaslayıp ona memnun bir gülümseme göndermesiyle rahatladı. Çemberleri tamamlanmıştı.

"Yanımda olduğunuz için ikinize de teşekkür ederim. Tüm o iskeletleri dolabımdan çıkarmak hayatımda yaptığım en zor şeydi."

"Cehennemden daha cesurdun." Seth onun omzunu sıvazladı.

"Öyleydin. Kolay olmadığını söyleyebilirim ama harika iş çıkardın," diye güvence verdi Heavenly. "Ve sonunda aramızda hiçbir sır kalmamasına bayılıyorum."

Seth gerildi. Hareket çok inceydi ama Beck bunu hissetti. Evet, koca adamın anlatmaya yemin ettiği şeyler vardı. İtiraf ettiğine ve Heavenly dün gece tüm engellerini kaldırıp onu almalarına izin verdiğine göre, belki de bu fırsatı itiraf trenine atlamak için kullanacaktı...

Özel dedektifi dürtmeye fırsat bulamadan Heavenly düşüncelerine daldı. "Kardeşine veda etme fırsatım olmadı. O iyi olacak mı?"

"Umarım öyledir. Bunu zaman gösterecek ama onun için endişeleniyorum." Beck iç çekti. "Ne olursa olsun, yepyeni bir dünyayla başa çıkması zor olacak ama karısı ve kızı olmadan bu daha da zor olacak. Böyle bir kaybı aklıma bile getiremiyorum..."

"Biliyorum." Sempatı Heavenly'nin yüzünü yumuşattı. "Kalbim onun için çok acıyor. Neler yaşadığını ve nasıl iyileşeceğini hayal bile edemiyorum."

Seth gerildi. İri adam tam yanlarında duruyor olabilirdi ama yüzü milyonlarca kilometre uzakta olduğunu gösteriyordu. "Yapmayacak. Böyle bir şey sonsuza dek peşini bırakmaz."

Sözlerinde o kadar büyük bir yürek acısı vardı ki Beck'in ensesindeki tüyler diken diken oldu. "Artık baban hakkında konuşmuyorsun, değil mi?"

Özel dedektif ona doğru baktı. "Bu çok eski bir tarih."

Beck, "Benim bokum da öyleydi," diye belirtti. "Dün gece seninle konuştuğumuz şey bu muydu?" Heavenly kaşlarını çatı. "Neler oluyor? Seth mi?"

İri adam cevap vermeyince Beck kaşlarını kaldırdı. "Dün gece bana Jed ve Saint Squad'ı hallettikten sonra dolabındaki iskeletleri temizleyeceğini söyledi." Seth'e döndü. "Artık temiziz..."

"Bunu şimdi yapmak istemiyorum, dostum."

"O zaman ne zaman? Götlük yapmaya çalışmıyorum ama ne derler bilirsin. İtiraf ruha iyi gelir."

"Bu türden değil. Tanrım, bekleyemedin mi?" Seth hayal kırıklığı

içinde ofladı. "Ne için?"

Heavenly'nin kaşları çatıldı. Geri çekildi. "Gerçekten bir şey mi saklıyorsun?"

"Lanet olsun. Sana söylemek istiyorum ve..." Seth homurdandı, adım atmaya başladı. "Bu her şeyi değiştirecek."

Gözleri hayaletlerle doluydu.

"Benim en kötü halim bir fark yaratmadı. Seninki de yaratmayacak," diye

cesaretlendirdi Beck. Seth alay etti. "Oh, olacak. Benimki daha kötü. Çok daha kötü."

Heavenly, Seth'i takip ederek yumuşak parmaklarıyla kolunu çevreledi. "Söyleyebileceğin hiçbir şey hislerimi değiştiremez. Burada kim olduğunu biliyorum." Onun alınına dokundu. "Ve buraya." Avucunu kalbinin üzerine koydu.

"Şimdi böyle mi düşünüyorsun..." Seth başını salladı. "Lanet olsun, bu iş nasıl benimle ilgili hale geldi?"

Beck, "Bu bizimle ilgili," diye belirtti. "Buraya gelmek için çok çalıştık. Bu işte birlikteyiz. Sen ve Heavenly bana umduğumdan çok daha fazla yardım ettiniz. Bırak da bunu sana geri verelim, dostum."

Gergin adımlarla yatak odasını tekrar geçerken tedirgin bir şekilde elini saçlarının arasında

gezirdi.

"Artık bir önemi yok."

"Benim için önemli. Beck için de önemli," diye ısrar etti. "Bizi dışarıda bırakma."

Seth bakışlarını ona çevirdi, işkence görmüş gibi görünüyordu. "Angel... kahretsin. Sana zarar vermek istemiyorum. İkinizi de. Ne kadar yakınlaşırsak, bu lanet şey içimi o kadar çok kemiriyor."

"Ama bizimle konuşacak kadar değil mi? Bana yalan söylememem gerektiğini söylediğin onca zamanı hatırlıyor musun? Ne kadar utanç verici, ne kadar utanç verici ya da ne kadar korkunç olursa olsun sana *her şeyi* anlatmamı istedin. 'İnsanların dürüst olmayan partnerlerle ilişki kuramayacağı' konusunda ısrar ettin. Bu olmadan, gerçekten neyi paylaşıyoruz? Ve neden devam edelim ki? Hatırladın mı?"

Sesi incinmiş ve öfkelenmeye hazır arasında bir yerdeydi. Beck onu neşelendirmek istedi.

Seth elini yüzünde gezdirdi. "İstedğin kadar özür dilerim. Bütün gün. Bütün gece."

"Siz değil miydiniz 'Özrünüzü istemiyoruz' diyen. Bize karşı açık olmanızı istiyoruz. Artık hiçbir şey saklamak yok. Asla?"

"Tüm sözlerimi yüzüme mi vuracaksın?"

Sesi yumuşadı. "Sana saldırmıyoruz. Seni dinlemeye ve sana yardım etmeye çalışıyoruz." "Artık yürümenin zamanı geldi, dostum." Beck başını salladı.

Seth sert bir nefes verdi. "Yaptığım şey... affedilemez."

Heavenly Beck'e endişeli bir bakış gönderdi. O da endişelenmişti. Ne kadar kötü olabileceğini bilmiyordu ama o ana kadar Seth'in sırlarının bu kadar vahim olabileceğinden hiç şüphelenmemişti. Şimdi tereddüt ediyordu. Ama buraya kadar gelmişlerdi...

"Dökül dostum. Anlarız."

"Buna pişman olacaksın. Bana her baktığında bir canavar olduğumu düşüneceksin. Ama tamam..." Küfretti, sonra yumruklarını sıktı, yüzü sert çizgilerle kazındı. "Ben çok şey yaptım. Ağza alınmayacak şeyler. Ellerimde çok fazla kan var. Ama en kötüsü? Sekiz yıl önce karımı ve oğlumu öldürdüm."

SON... şimdilik

Doms of Her Life: Heavenly Rising

destanının bir sonraki bölümünü izleyin.

Sizi içtenlikle THE COMMITMENT'a davet ediyoruz. (Yaklaşık 2020 sonu veya 2021 başı.)

Doms of Her Life: Heavenly Rising'in yazarlarından, iki arkadaşına sıırıslıklam aşık fırtınalı bir kadının ve sonunda kalbini kimin kazanacağını görmek için verdikleri savaşın süper seksi serileştirilmiş hikayesini kaçırmayın.

HAYATININ DOMLARI: Raine Falling.
Serinin tamamı mevcut!

SEVMEK İÇİN BİR DOM
Hayatının Erkeği: Raine Falling (Kitap 1)
Şimdi Satışta!
[Satın almak için tıklayın!](#)

Raine Kendall yıllardır patronu Macen Hammerman'a aşıktır. Adamın, arzuları ve ihtiyaçları olan yetişkin bir kadın olduğunu fark etmesini sağlamaya kararlı bir şekilde, kalbini döküyor ve vücudunu ona sunuyor - sadece ezici bir şekilde reddedilmek için. Ancak arkadaşı, çok bekâr, çok seksi Liam O'Neill, diğer Dom'un Raine'e karşı bariz duygularını harekete geçirmeyi reddettiğini görünce, devreye girmeye ve Hammer'ın mutluluğu yeniden bulmasına yardım etmek için ne gerekiyorsa yapmaya karar verir, hatta kıza reddedemeyeceği kadar cazip bir teklif yaparak arkadaşının sahiplenme içgüdülerini uyandırır. Ama sonunda kendisinin de ona aşık olacağını asla hayal edemez.

Hammer, Raine'e duyduğu şehveti yıllarca içine gömmüştür. Çiçeği burnunda kaçığı özel BDSM Zindanı'nın arkasındaki bir sokaktan kurtardıktan sonra, güzel itaatkâra imrenmeye başlamıştır. Ama trajedi ona asla onun ihtiyacı olan şey olamayacağını öğretmiştir. Bu yüzden mesafesini korumak için mücadele ederken ona göz kulak olur. Liam'ın kurnaz planı Hammer'ın gözünü kör eder, özellikle de arkadaşının Raine'e sahip olmak için ne kadar kararlı olduğunu gördüğünde. Hammer bu güzel itaatkârı başka bir Dom'a teslim etmeye hazır değildir ama geçmişinden kurtulup onun için savaşılabilecek midir? Yoksa Raine kendini -kalbini, bedenini ve ruhunu- Liam'a gerçekten verirse onu kaybedecek mi?

* * * *

5 üzerinden 5! "*Purest Delight...* üç tutkulu insanın hayatlarına olağanüstü bir yolculuk. İlk sayfadan itibaren bağlandım. Duygular sayfadan dışarı fırladı. Öyle çeşitli duygulara kapıldım ki yakın zamanda unutmam mümkün değil. Bu hikâye son derece yoğun ve karmaşık." - **Guilty Pleasures Kitap Yorumları**

5 üzerinden 5! "Bu kitap o kadar ateşli ki kendi yangın söndürücüsüyle birlikte gelmeli! Koşun... yürümeyin... hemen satın alın!" - **The Romance Reviews**

5 O... aman Tanrım! "One Dom to Love, ateşli seks, esaret, sapıkça oyunlar ve şehvetli arzularla dolu, ancak hikayenin özü bu değil. Asıl hikâye bu üç kişinin ilişkilerinde. Bu üç kadın aşk, seks ve ihanet üzerine harika bir hikâye örmüşler." - **Tasty Wordgasms**

HAYATININ DOMLARI: RAINE FALLING SERİSİNDE DAHA FAZLASI

GENÇLER VE İTAATKÂRLAR (2. Kitap)

CESURLAR VE HÂKİMLER (3. Kitap)

HÂKİMİYETİN KENARI (4. Kitap)

Yasak bir çizgiyi aşan ve muhteşem, çok ünlü müşterisine aşık olan bir korumayla ilgili ateşli bir romantizm ister misiniz? Sadık Aşıklar'ın ilki Cutter Bryant ile tanışın.

Bir koruma asla müşterisine aşık olmamalıdır... ama kadın reddedilemeyecek kadar caziptir.

ZEVKE ADANMIŞ

Sadık Aşıklar, Kitap 1

Yazan Shayla Black

[Satın almak için](#)

[tıklayın!](#)

(e-Kitap, basılı ve sesli olarak mevcuttur)

Koruma görevlisi ve eski asker Cutter Bryant, kişisel bedeli ne olursa olsun her zaman görevini yerine getirmiştir. Şimdi, aşk şansını feda etmek anlamına gelen yeni bir role yerleşmeden önce son bir yüksek oktanlı, yüksek paralı görev alıyor. Ama güzel yeni müşterisiyle karşı konulmaz bir kimya paylaşmayı asla beklemiyor.

Buharlı bir televizyon dizisinde oynadıktan sonra şöhret Shealyn West'i aniden ve büyük bir intikamla ele geçirdi, ancak bu onun kalbinin pahasına oldu. İmajı için bir rol arkadaşıyla çıkıyormuş gibi yapsa da geçmişte yaptığı bir hata peşini bırakmaz. Her hareketini izleyen bir şantajcı ve kariyerini bitirecek bir ifşa tehdidiyle karşı karşıya olan Shealyn, güvenliğini sağlaması için Cutter'ı işe alır ve aralarındaki çekimin kontrol altına alınamayacak kadar güçlü olacağını asla hayal edemez.

Shealyn ve Cutter, iş ve zevk arasındaki heyecan verici çizgide ilerlerken, ilişkilerini ve hayatlarını tehdit eden bir sırlar ağını çözerler. Tehlike baş gösterdiğinde, Cutter ilk kez kalbinin sesini dinlemeye ya da Shealyn'i sonsuza dek kaybetme riskini almaya karar vermelidir.

ADANMIŞ AŞIKLAR SERİSİNİN DEVAMI

KÖTÜLÜĞE ADANMIŞ (KİTAP 1.5) AŞKA

ADANMIŞ (KİTAP 2)

5 Yıldız! "Zevke Adanmış bu kitap gerilim, gizem, endişe, patlayıcı cinsel kimya, dram ve tutku dolu bir romantizmle dolu." - April'in Muhteşemlik Blogu

5 Yıldız! "Shayla Black romantik gerilimin en iyi yazarlarından biri (ve en acımasız!) ve Aşka Adanmışlık sizi gece geç saatlere kadar okumaya teşvik edecek bir başka seksi, heyecanlı aşk hikâyesi." - Mary Dubé, Frolic

5 Yıldız +! "Shayla Black, okuyucuyu içine çeken hikâyeler yazarken aynı zamanda aşık olmaktan kendilerini alamayacakları karakterler yaratma konusunda eşsiz bir yeteneğe sahip.

Sadık Aşıklar serisi, eski ve yeni okuyucuların tadına doyamayacağı bir başka üst düzey seri haline geliyor." - Taşan Kitaplık

HADI BİRBİRİMİZİ TANIYALIM!

Shayla Black, yetmişten fazla romanıyla *New York Times* ve *USA Today*'in en çok satan yazarıdır. Yirmi yıldır geleneksel, bağımsız, yabancı ve sesli yayıncılar aracılığıyla çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanlar yazmaktadır. Kitapları milyonlarca kopya satmış ve bir düzine dilde yayımlanmıştır.

Tek çocuk olarak yetiştirilen Shayla, öğretmenlerinin üzüntüsüne rağmen kendini bol bol hayal kurarak meşgul etti. Üniversitede okumaya olan sevgisini keşfetti ve hayal dünyasında dönen hikayeleri yayınlarak bir kariyere sahip olabileceğini fark etti. Pazarlama/Reklamcılık bölümünden mezun olmasına ve faturalarını ödemek için kurumsal Amerika'da çalışmaya başlamasına rağmen, kalbi her zaman karakterleriyle birlikte oldu. Son sekiz yıldır tam zamanlı bir yazar olarak hayalini yaşadığı için çok heyecanlı.

Shayla şu anda Kuzey Teksas'ta harika destekleyici kocası ve iki şımarık tekir köpeğiyle birlikte yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

SENİN HAKKINDA DAHA FAZLA ŞEY ÖĞRENMEME İZİN VER.

Aşağıdaki bağlantılar aracılığıyla benimle iletişime geçin. VIP Okurlar bülteninde özel haberler ve alıntılar var. Ayrıca Facebook Kitap Güzellerimden biri olabilir ve eğlence, kitap sohbeti ve daha fazlasıyla dolu canlı, etkileşimli #WineWednesday video sohbetlerinin tadını çıkarabilirsiniz! Yakında görüşmek üzere!

[Web sitesi](#)

[VIP Okuyucu Bülteni](#)

[Facebook Yazar Sayfası](#)

[Facebook Kitap Güzelleri Sohbet Grubu](#)

[Instagram](#)

[Kitap+Ana](#)

[Twitter](#)

[Amazon Yazar](#)

[BookBub](#)

[Goodreads](#)

[YouTube](#)

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen inceleyin ve başkalarına tavsiye edin.

SHAYLA BLACK'İN SERİSİ

Shayla'nın kitapları hakkında daha fazla bilgi için ShaylaBlack.com adresini ziyaret edin!

KELIMELERDEN DAHA FAZLASI

Sadece kelimelerle ifade edilemeyecek kadar eksiksiz bir aşkı tasvir eden çağdaş romanlar.

ADANMIŞ SEVGİLİLER

Kendileri olacak kadar cesur kadınları sevmek ve korumak için her şeyi yapabilecek kahramanlar hakkında ateşli, karakter odaklı romantik gerilimler.

Kötü Aşıklar'ın bittiği yerden başlıyor.

HIRSLI AŞIKLAR

Yüksek oktanlı erkekler ve uğruna her şeyi, hatta kalplerini bile riske attıkları cesur kadınlar hakkında karanlık, tehlikeli, seksi ötesi romantik gerilimler.

MÜKEMMEL BEYLER

Creighton Akademisi'nin "Mükemmel Beyefendileri" hakkında gerilim dolu çağdaş romanlar. Ayrıcalıklı, varlıklı ve güçlü arkadaşlar - vahşi bir yanları da var.

MÉNAGE USTALARI

Birbirlerine yakınlık duyan güçlü ve tehlikeli erkekler ve özel bir kadın hakkında çok seksi romanlar. Deneyimsiz olmasına rağmen, arzuladığı her şeyi kucaklamaktan korkmuyor.

SEKSİ KAPAKLAR

Kötü adamları tuzağa düşürürken aşık olmanın hem eğlencesini hem de endişesini gösteren bir tutam gerilim içeren şımarık, günahkâr çağdaş romanlar.

HAYATININ DOMLARI: RAINE FALLING

İki arkadaşına sırlı sıklam aşık olan fırtınalı bir kadın ve onun kalbini kimin kazanacağını görmek için verdikleri mücadeleyi anlatan süper seksi çağdaş romanlar.

HAYATININ DİNAMOSU: GÖKSEL YÜKSELİŞ

Bir masum ve ona dokunmak, onu korumak ve kendilerinininmiş gibi sahiplenmek için yanıp tutuşan iki düşmanı konu alan süper seksi çağdaş seri romanlar.

YANLIŞ MACERALAR

Eğlenceli bir önermeye, hızlı bir tempoya ve yüksek ateşe sahip seksi, romantik, bağımsız çağdaş romanlar.

SERİ DIŞI BAŞLIKLAR

Bir seriden bağımsız olarak yayınlanan romanslar, bazıları seksi, bazıları tatlı, hepsi bitmiş ve tamamlanmış mutlu bir sona sahip.

TARİHÇELER

Geçmiş dönemlerin cesur çapkınları ve cüretkâr güzelleri hakkında seksi hikâyeler.

PARANORMAL

Günümüz Londra'sında geçen bu tutkulu, iyiye karşı kötünün yer aldığı Kıyamet Kardeşleri serisinde büyü, efsane ve duygular iç içe

geçiyor.

DERİ YALİYOR

Licks of Leather'ın Alphalicious rock yıldızları size doğru geliyor! Kalbinizin şarkı söylemesini ve diğer her şeyin zonklamasını sağlayacak bu cızırtılı yeni seriyle sahne arkasına ve ötesine gidin.

beni daha uzun süre salla - kitap 1

5 Kasım'da Geliyor

Burk'le tanışın, seksi solist. O, grubun yeni menajeri olan iyi kız Sofia'ya aşık olan kötü bir çocuk ve tamamen sınırların dışında olan tek kadın.

ROCK ME HARDER - Kitap 2

ROCK ME SLOWER - Kitap 3

ROCK ME FASTER - Kitap 4

ROCK ME DEEPER - Kitap 5

JENNA JACOB HAKKINDA

USA Today Bestselling yazarı Jenna Jacob, Alfa erkekleri ve onları seven cesur kadınları ruhlarını çözerken, yaralarını iyileştirirken ve sonsuza dek mutlu bir aşk bulurken tutku, romantizm ve mizahla dolu bir tuval çiziyor. Yürek burkan, büyüleyici ve ateşli Jenna'nın kitapları sizi kesinlikle nefessiz bırakacak ve daha fazlasını arzulamanıza neden olacak.

Dört yetişkin çocuk annesi olan Jenna ve Alfa-hunk kocası Kansas'ta yaşıyor. Kitapları, Harley'leri, müziği ve kamp yapmayı seviyor. Çılgın mizah anlayışı ve filtresizliği onun sloganını örnekliyor: Yaşa. Gül. Sev.

Jenna'nın boğucu serisi **The Doms of Genesis'te** vahşi ve kötü kurgusal ailesiyle tanışın. Devam eden destanı **The Doms of Her Life'ta** (muhteşem Shayla Black ve Isabella LaPearl ile birlikte yazılmıştır) yakıcı üçlü aşk bağlantılarıyla büyülenin. Romantik gerilim serisi **Passionate Hearts'ta** geçmişlerini çözmeye ve gerçek aşkı keşfetmeye çalışan çiftlerle birlikte yolculuk edin. Ya da Jenna'nın çılgın mizah anlayışı ve filtre eksikliği, buharlı çağdaş serisi **Hotties of Haven'da** serbestçe dolaşmasına izin verirken birlikte gülün.

JENNA İLE İLETİŞİME GEÇİN:

- [Web](#)
- [Sitesi E](#)
- [Posta](#)
- [Facebook Hayran Sayfası](#)
- [Twitter](#)
- [Instagram](#)
- [Amazon Yazar sayfası](#)
- [Bülten Books+Main](#)

JENNA JACOB'UN DİĞER KİTAPLARI

GENESIS'İN DOMLARI

Teslimiyetimi Kucaklamak: (Birinci Kitap) -

ÜCRETSİZ Arzumun Efendileri: (İkinci

Kitap) Zihnimin Efendisi: (Üçüncü

Kitap) Teslimiyetimi Kurtarmak:

(Dördüncü Kitap) Domlarım Tarafından

Baştan Çıkarılmış: (Beşinci Kitap)

Efendimin Cezbesine Kapılmış: (Altıncı

Kitap)

Sin City Submission: (A Doms of Genesis Novella)

Bound To Surrender: (A Doms of Genesis

Novella) Resisting My Submission: (Yedinci

Kitap)

Onun Emrini Arzulamak: (A Doms of Genesis

Novella) Kaderimi Arıyorum: (Sekizinci Kitap)

CENNETİN SEKSİLERİ

Çubuktaki Günah: (A Hotties Of Haven

Novella) Islak Rüya: (Birinci Kitap)

Kayaların Üzerindeki İntikam: (Yakında Çıkacak Bir Hotties Of Haven Romanı)

Sığır Etli Kek: (İkinci Kitap)

TUTKULU KALPLER

Düşler Gökyüzü: (Birinci Kitap)

HAYATININ DOMLARI: Raine Falling

(Komple Seri)

(Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından)

Sevmek İçin Bir Dom: (Birinci Kitap)

Genç ve İtaatkar: (İkinci Kitap) Cesur ve

Baskın: (Üçüncü Kitap) Baskınlığın Sınırında:

(Dördüncü Kitap)

HAYATININ DOMLARI: Göksel Yükseliş

(Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından)

Seçim: (Birinci Kitap)

Kovalamaca: (İkinci Kitap)

ISABELLA LAPEARL HAKKINDA

Merhaba arkadaşlar! Benim adım Isabella ve seksi, erotik romantizm yazıyorum. Ben bir anneyim, yazarım, okuyucuyum ve motosikletimi sürmeyi seviyorum.

Şimdiye kadar olağanüstü bir yolculuk olduğunu söylemek yetersiz kalır... ne büyük bir heyecan! Hayalleri gerçekleştirmek ve onların bir tohumdan meyveye dönüştüğünü görmek ne büyük bir heyecan. Benim gibi içinde pırl pırl yanan ve yazarak doyurulmayı talep eden bir ateş olan tüm yazar adayları için... Asla pes etmeyin.

Benimle çevrimiçi bağlantı

kurun: [Facebook](#)

[Twitter](#)

